۵۹

باسمه تعالی

فهرستبرگه منابع چاپ سنگی - اداره مخطوطات

شماره ثبت: ۳٤۱۲۱

رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۷۷۲ ق ۷۷۴ م ۱۳۳۰

سرشناسه: قمی، عباس، ۱۲۵٤ - ۱۳۱۹.

عنوان قراردادی:

عنوان: مفاتیح الجنان

کاتب: حسن هرسینی تاریخ کتابت:

محل نشر: تهران ناشر: شرکت طبع کتاب تاریخ نشر: ۱۳۳۰ ش

صفحه شمار: ۶۰۲، ۴ ص مصور☐ درسی☐ گراور یا افست☑

زبان: فارسی و عربی ابعاد: ۲۱ × ۱۵ نوع خط: نسخ

روش تهیه: وقفی☐ اهدایی☐ خریداری☐ ارسالی☑

توضیحات: ارسالی از مخزن تاریخ ثبت: —

یادداشتها: ۱. مصدر بس ۲: فهرست.

۲. گراوری ۳. عنوان زنیتی: مفتاح الجنان

موضوع(ها): ۱. دعاها

۲. زیارتنامه‌ها

شناسه(های) افزوده: الف. هرسینی، حسن، کاتب.

ب. عنوان.

فهرستنگار: اسرزار. تاریخ فهرستنگاری: بهمن ۸۸

اداره مخطوطات

نام کتاب مفاتیح الجنان

مولف عباس قمی

موضوع دعاها زبان فارسی - عربی

سال چاپ ۱۳۳۰ ش محل چاپ تهران

کاتب حسن هریسی

طول ۲۱ عرض ۱۵ شماره صفحه ها ۶۰۲+

شماره عمومی ۳۴۱۲۱ کتابخانه / بخش

وقفی / خریداری ارسالی از خمین تاریخ

مصور ☐ درسی ☐ گراوری ☐ افست ☐

ملاحظات مصدر به فهرست

بسمه تعالی

با تائید خداوند متعال

از توجهات

صاحب العصر و الزمان

حجة ابن الحسن عجل الله تعالی فرجه

آقای حاج محمد آقا مدیر محترم شرکت طبع کتاب
تهران اقدام بگراور و چاپ کتاب مستطاب مفاتیح
الجنان که از تألیفات جناب حاجی شیخ عباس
قمی مرحوم میباشد نمودند و آنچه لازمهٔ دقت
بود در خط و مقابله و تصحیح و کاغذ
و چاپ این کتاب بکار رفته
و بچاپهای دیگر امتیاز
دارد

۱۳ ۳۰

حق چاپ و نقل از این نسخه عکسی محفوظ و مخصوص است به شرکت سهامی طبع کتاب تهران

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین
وبعد ❊ بر صاحبان بصیرت واضح و روشن است که قواعد دیانت مقدسهٔ اسلام بر روی اساس
صدق و اتقان و ایقان و اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در زیاده از هفتاد موضع مدح صادقین
و ذم کاذبین فرموده و میزان شناسائی مرد را در اخبار اهلبیت عصمت علیهم السلام بر صدق حدیث و اداء امانت
منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دیانت مقدسهٔ اسلام خصوص مذهب جعفری بر صدق و راستی در گفتار و
کردار است هیچوقت سخن کذب رواج بازار اسلام نبوده بخصوص در حمل روایات و نقل احادیث و اولین نشانه
و مهمترین معیار همانا صدق لهجه و سماع از ثقه مقرر شده ❊ بعد از تمهید این مقدمه معلوم است که چه اندازه باید مسلمین و
مؤمنین قدردانی نمایند از کتبی که بر طبق این اصل مهم تألیف شده و تا چه مقدار باید احتراز و اجتناب نمایند از طبع و نشر کتبی که
برخلاف این دستور تلفیق گردیده بسخنان بی مأخذ و جعلیات بی مستند چه لطمه بزرگی بر عالم دیانت وارد
آورده و چه صدمه سخت بر ارکان ملیت اسلامیت میزند چه دست آویزها برای دشمنان دین اسلام فراهم مینماید
در اینمقدمه و جیزه بیش از این در اینموضوع مجال قلم فرسائی نیست (در خانه اگر کس است یکحرف بس است)
از جمله کتابهائیکه در این عصر تألیف شده و کمال رعایت از اصول مذکور نموده و با نهایت اعتبار و اتقان
نسخه ایست کافی و مجموعه ایست وافی که مجمع البحرین ادعیه و اوراد موظفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه
است (کتاب مفاتیح الجنان است) که از قلم حضرت مستطاب عماد العلماء زین الاتقیاء العالم العامل الجلیل
والمحدث الکامل النبیل الحبر الخبیر و النقاد البصیر حامل لواء الحدیث و کوکب سمائه ثقة الاسلام والمسلمین مولانا الحاج
شیخ عباس القمی متعنا الله ببقائه تألیف شده مفاتیح الجنان کلید فتح ابواب الجنان و جنة الواقیه عذاب
نیران است مصباح متهجدین و مقباس عابدین است بلد الامین مسافران اعتاب مقدسه و هدیة الزائرین مجاوران
بقاع متبرکه است زاد المعادی است کامل و مهج الدعواتی است برای فلاح سائل و دستور العملی است که
برسم تحفه و عنوان تحیه بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین تقدیم میشود ❊

لله در صحیفة تهدی الوری	سبل الهدی و مسالک الارشاد	علقت ملائکة السماء بذیلها
لقضاء کل مهمة و مراد	نسخت بها نسخ الصحائف کلها	حاشای غیر صحیفة السجاد

در هامش آن کتاب مستطاب نسخهٔ شریفه باقیات صالحات است که حقیقةً اسمی است باسمی و
لفظی است با معنی مطابق والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثوابا فلله در مؤلفه البارع
که در این تألیف شریف متن و هامش و سایر تألیفات خود گوی سبقت از همگنان ربوده و ابواب جنان
را با ایمان گشوده فیها ما تشتهیه الانفس وتلذ الاعین و باقیات الصالحاتی برای خود
باقی گذاشته سزاوار است که قاطبهٔ مؤمنین قدردان این کتاب بوده و امتیازات این نسخه شریفه را بدانند
و چنانچه مؤلف معظم له بواسطهٔ این خدمت منظور نظر ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین میباشند کسانیکه
در طبع و نشر این نسخه شریفه اقدام نمودند و بذل مال کردند برای اعلای کلمهٔ حقه منظور نظرند و باید قدردان
این نعمت عظمی باشند و حفظ این رتبه سعادت نمایند که این منصب جلیل نصیب هر کس نباشد چنانچه
آقای حاجی محمد آقا مدیر محترم شرکت طبع کتاب تهران توسط آقای حاجی حسین آقا مدیر محترم کتابفروشی
سروش تبریز و آقای محمد باقر بزمی از میرزا حسن هریسی تبریزی خواهش نمودند که برای گراور کردن یک نسخه
با کمال دقت بنویسند ایشان هم در اثر یکسال زحمت با خط جلی خوانا و سبک و طرز مرغوب موفق
بنوشتن این نسخه گردیده بطوریکه ابداً کلمه سقط نشده و بحاشیه ثقه و عالم بارع و خطیب شهیر حضرت آقای
حاج میرزا عباسقلی آقا تبریزی (واعظ چرندابی) سلمه الله تعالی که در مقابله کردن این کتاب شریف امتیاز
مخصوص دارند از روی نسخه که از روی نسخهٔ مؤلف مرحوم تصحیح شده بود مقابله و غلط گیری کرده امیدوارست
[illegible] خطا نشده باشد و شرکت مزبور هم با صرف سرمایه و زحمات زیادی
[illegible] بنمودن این کتاب شریف گردیدند . رجاء واثق دارند که زائرین و قارئین محترم در
[illegible] شریفه والدین بانی و کاتب و مصحح راالطلب مغفرت یاد و شاد
نمایند که بلکه انشاء الله تخفیف [illegible] ذخیرهٔ یوم المعاد باشد . اللهم اجعل ختام ما تحصی علینا
کتبة اعمالنا توبة مقبولة واغفر لنا ولمن له حق علینا برحمتک یا ارحم الراحمین
والحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم
اجمعین من الآن الی یوم الدین

تاریخ بیستم ربیع الاول یکهزار و سیصد و شصت و هشت هجری قمری نویسنده حسن هریسی التماس دعا دارم

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست سوره های قرآن

سورهٔ عنکبوت ص ۱۲ ردیف فهرست — الروم ص ۱۵ ردیف فهرست — الدخان ص ۱۸ ردیف فهرست — یس ص ۲ — الرحمن ص ۴ — واقعه ص ۶ — جمعه ص ۷ — تبارک ص ۸ — عم ص ۹

اعلی ص ۱۰ — الشمس ص ۱۰ — قدر ص ۱۱ — زلزلة ص ۱۱ — عادیات ص ۱۱ — جحد ص ۱۱ — نصر ص ۱۱ — توحید ص ۱۱ — معوذتین ص ۱۱

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

	صفحه
(مقدمه)	۱۲
باب اول در ادعیه است	۱۳
تعقیبات مشترکه	۱۳
تعقیب نماز ظهر	۱۶
تعقیب نماز عصر و مغرب	۱۷
تعقیب نماز عشاء	۱۹
تعقیب نماز صبح	۲۰
حکایت نافعه جهت کاسب کار	۲۱
دعای وقت طلوع و غروب آفتاب	۲۲
دعای روز یکشنبه	۲۳
دعای روز دوشنبه	۲۴
دعای روز سه شنبه	۲۵
دعای روز چهارشنبه	۲۵
دعای روز پنجشنبه	۲۶
دعای روز جمعه	۲۶
دعای روز شنبه	۲۷
فضیلت شب و روز جمعه	۲۸

	صفحه
اعمال شب جمعه	۳۰
اعمال روز جمعه	۳۵
نماز کامله	۳۸
نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله	۳۹
نماز حضرت امیر المؤمنین ع	۴۰
نماز حضرت فاطمه علیها السلام	۴۱
نماز سایر امامها علیهم السلام	۴۳
نماز حضرت صاحب الزمان ع	۴۶
نماز جعفر	۴۷
اعمال زوال روز جمعه	۴۸
اعمال عصر جمعه	۴۹
صلوات ابو الحسن ضراب اصفهانی	۵۲
تعیین ایام هفته به اسامی ائمه معصومین	۵۴
زیارت حضرت رسول ص روز شنبه	۵۵
زیارت حضرت امیر المؤمنین ع	۵۶
زیارت حضرت زهرا روز یکشنبه	۵۷

	صفحه
زیارت حضرت امام حسن علیه السلام	۵۸
و امام حسین در روز دوشنبه	۵۷
روز سه شنبه زیارت امام سجاد و ...	۵۸
روز چهارشنبه زیارت چهار امام علیهم السلام در آن روز	۵۹
روز پنجشنبه زیارت امام حسن عسکری ع	۵۹
روز جمعه زیارت امام زمان ع	۵۹
دعای صباح	۶۰
دعای کمیل	۶۲
دعای عشرات	۶۷
دعای سمات	۷۰
دعای مشلول	۷۳
دعای یستشیر	۷۷
دعای مجیر	۷۹
دعای عدیله	۸۲
دعای جوشن کبیر	۸۶
دعای جوشن صغیر	۹۷

	صفحه
دعای سیفی صغیر	۱۰۳
آیات اسم اعظم	۱۰۴
دعای توسل با ائمه علیهم السلام	۱۰۵
توسل دیگر	۱۰۷
دعای فرج	۱۰۸
دعای خلاصی از بند	۱۰۹
دعای نور	۱۰۹
حرز امام زین العابدین ع	۱۱۰
دعای مقاتل بن سلیمان	۱۱۰
دعای سریع الاجابه	۱۱۱
دعای یا من تحل به عقد المکاره	۱۱۱
دعائی که هاتف علیه السلام تعلیم ... فرمود الحمد ... علیهم السلام دعا را میخواندند نزد اشراف بلا و ظهور اعداء و فقر و تنگی سینه	۱۱۱
دعای عظم البلاء	[illegible]

	صفحه
دعای امام زمان علیه السلام اللهم ارزقنا توفیق الطاعة	۱۱۲
استغاثه بامام زمان ع سلام الله الکامل التام	۱۱۳
مناجات خمس عشره	۱۱۴
مناجات منظومه حضرت امیر ع	۱۲۵
باب دوم در اعمال سنه است	۱۲۷
فضیلت ماه رجب	۱۲۷
اعمال مشترکه رجب	۱۲۸
دعاهای هر روز ماه رجب	۱۲۹
دعای مسجد صعصعه در هر روز رجب	۱۳۰
زیارت رجبیه الحمد لله الذی اشهدنا	۱۳۲
سایر اعمال رجب	۱۳۳
اعمال لیلة الرغائب	۱۳۵
اعمال شب اول رجب	۱۳۶
نماز سلمان رضی الله عنه	۱۳۹
ایام البیض رجب	۱۴۰
عمل ام داود	۱۴۱
اعمال شب مبعث	۱۴۵
کلام ابن بطوطه	۱۴۶
تتمه اعمال شب مبعث	۱۴۸
اعمال روز مبعث	۱۴۹
فضیلت ماه شعبان	۱۵۱
اعمال مشترکه ماه شعبان	۱۵۲

	صفحه
صلوات هر روز شعبان	۱۵۳
مناجات ائمه علیهم السلام در شعبان	۱۵۴
خبر شریف در فضیلت روز اول شعبان مشتمل بر فوائد کثیره	۱۵۷
دعای روز سیم شعبان	۱۶۲
فضیلت شب نیمه شعبان	۱۶۳
اعمال شب نیمه شعبان	۱۶۴
دعای شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان	۱۷۰
در فضیلت و اعمال ماه مبارک	۱۷۱
خطبه حضرت رسول ص	۱۷۱
در فضیلت ماه رمضان	۱۷۲
اعمال شب و روزه ماه رمضان	۱۷۵
دعای حج	۱۷۷
آداب افطار و سایر اعمال شبهای ماه رمضان	۱۷۸
دعای افتتاح	۱۷۹
نمازهای شبهای ماه رمضان	۱۸۳
کیفیت هزار رکعت نماز در ماه رمضان	۱۸۳
اعمال سحرهای ماه مبارک	۱۸۴
دعای سحر معروف	۱۸۴
دعای ابو حمزه ثمالی	۱۸۵
ایضا دعای سحر	۱۹۶
مختصری از دعاهای سحر	۱۹۹

	صفحه
تسبیحات در سحر	۱۹۹
اعمال و دعاهای روزهای ماه رمضان	۱۹۹
صلوات هر روز ماه رمضان	۲۰۰
اعمال شب اول ماه رمضان	۲۱۲
دعای هلال از صحیفه مکرمه	۲۱۲
بقیه اعمال شب اول	۲۱۳
اعمال روز اول ماه رمضان	۲۱۶
اعمال شب سیزدهم ماه رمضان	۲۱۹
اعمال شب نیمه آن	۲۱۹
اعمال شب هفدهم آن	۲۲۰
اعمال شبهای قدر	۲۲۱
اعمال شب نوزدهم	۲۲۱
اعمال شب بیست و یکم	۲۲۳
دعاهای شبهای دهه آخر	۲۲۴
بقیه اعمال شب بیست و یکم	۲۲۵
دعای شب بیست و سیم	۲۲۵
اعمال شب آخر ماه رمضان	۲۲۹
اعمال مخصوص شب بیست و سیم	۲۳۱
نمازهای شبهای ماه رمضان	۲۳۵
دعاهای مختصر هر روز ماه رمضان	۲۳۶
ماه شوال اعمال شب اول آن	۲۳۹
نماز و دعای شب عید فطر	۲۴۰
اعمال روز عید فطر	۲۴۱
نماز عید	۲۴۳
اعمال ماه ذی القعده	۲۴۴

	صفحه
نماز روز یکشنبه آن	۲۴۴
فضیلت شب نیمه آن و زیارت حضرت امام رضا ع	۲۴۵
در بیست و سیم آن	۲۴۵
فضیلت شب و روز دحو الارض و اعمال آن	۲۴۶
آخر ماه شهادت حضرت جواد ع	۲۴۷
اعمال ماه ذی الحجه و اعمال دهه اول آن و دو رکعت	۲۴۸
نماز مشتمل بر ادعیه و واعدنا موسی و غیره	۲۴۸
اعمال روز اول آن	۲۵۰
شب عرفه و دعای اللهم یا شاهد کل نجوی که در شبهای جمعه نیز خوانده میشود	۲۵۰
اعمال شب عرفه	۲۵۱
اعمال روز عرفه	۲۵۵
دعای امام حسین علیه السلام روز عرفه	۲۵۸
اعمال شب و روز عید قربان	۲۷۰
اعمال شب و روز عید غدیر	۲۷۱
نماز روز عید غدیر	۲۷۳
صیغه عقد اخوت در روز غدیر	۲۷۷
فضیلت و اعمال روز مباهله	۲۷۸
اعمال روز آخر ذی الحجه	۲۸۲

عنوان	صفحه
ماه محرم اعمال شب اول و روز آن	۲۸۲
اعمال شب عاشوراء و روز آن	۲۸۴
بیان آنکه روز عاشورا روز شوم است	۲۸۵
در مجعول بودن دعائی که مشتملست بر فضیلت روز عاشوراء	۲۸۶
اعمال آخر روز عاشوراء	۲۸۸
اعمال ماه صفر	۲۹۰
روز اربعین	۲۹۱
روز بیست و هشتم صفر	۲۹۱
ماه ربیع الاول و شب اول و روز آن	۲۹۲
اعمال روز نهم و دوازدهم آن	۲۹۳
اعمال هفدهم روز مولود حضرت رسول ص	۲۹۳
اعمال ماه جمادی الآخرة و چهار رکعت نماز در آن	۲۹۵
روز سیم وفات حضرت فاطمه علیها و اعمال آن	۲۹۵
روز بیستم ولادت حضرت زهراء و اعمال آن	۲۹۶
اعمال هر ماه نو و نماز اول ماه	۲۹۶
اعمال عید نوروز	۲۹۷
اعمال ماههای رومی	۲۹۷

عنوان	صفحه
آداب گرفتن نیابت و خواص آن	۲۹۸
باب سیم در زیارات	۳۰۰
مقدمه در آداب سفر	۳۰۱
خبر صافی خادم حضرت هادی و مسافرت او بمشهد مقدس	۳۰۲
آداب مسافرین	۳۰۳
آداب زیارات	۳۰۵
کلامی در زیارت زنها	۳۱۰
و مذمت مزاحمت ایشان با نامحرمان	۳۱۰
اذن دخول حرمهای مطهره	۳۱۱
اذن دخول دیگر	۳۱۲
فضیلت زیارت حضرت رسول و فاطمه و ائمه بقیع علیهم	۳۱۳
کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در مدینه	۳۱۴
اعمال روضه منوره	۳۱۵
زیارت حضرت فاطمه علیها	۳۱۷
زیارت حضرت پیغمبر از بعید (یعنی از دور)	۳۱۹
زیارت حضرت رسول و ائمه هدی علیهم در روزهای جمعه از دور	۳۲۴
صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و فضیلت آن	۳۲۵
زیارت ائمه بقیع علیهم	۳۲۶
قطعه از قصیده ازری	۳۲۸

عنوان	صفحه
زیارت ابراهیم پسر پیغمبر ص	۳۲۹
زیارت جناب فاطمه بنت اسد	۳۳۰
زیارت حضرت حمزه رضی الله عنه	۳۳۱
فضیلت زیارت حمزه رض	۳۳۲
زیارت شهداء احد	۳۳۳
مساجد معظمه در مدینه منوره مانند مسجد قبا و غیره	۳۳۴
زیارت وداع حضرت رسول ص	۳۳۵
تکالیف زوار در مدینه طیبه	۳۳۶
فضیلت زیارت حضرت امیر المؤمنین ع	۳۳۶
ظاهر شدن قبر آنحضرت در زمان رشید	۳۳۸
قصه احمی من مجیر الجراد	۳۳۸
کیفیت زیارت آنحضرت	۳۳۹
دعاهای بعد از زیارت حضرت امیر ع و بعد از نمازهای فریضه و نافله در نجف اشرف	۳۴۷
زیارت سر امام حسین ع در نزد قبر امیر المؤمنین ع در مسجد حنانه	۳۴۹
زیارت امین الله	۳۵۰
زیارت سیم	۳۵۱
زیارت چهارم و پنجم	۳۵۳
زیارت ششم حضرت امیر المؤمنین ع	۳۵۴
زیارت هفتم	۳۵۷
آمدن حضرت امام زین العابدین بزیارت امیر المؤمنین علیهما	۳۶۰

عنوان	صفحه
وداع حضرت امیر المؤمنین ع	۳۶۲
زیارت مخصوصه روز غدیر	۳۶۲
زیارت دیگر در روز غدیر	۳۶۳
زیارت امیر المؤمنین ع روز مولود	۳۷۳
در اتحاد حضرت امیر المؤمنین با پیغمبر صلی الله علیه و آله	۳۷۸
زیارت شب و روز مبعث	۳۷۹
در فضیلت مسجد کوفه	۳۸۴
اعمال مسجد کوفه	۳۸۵
نماز حاجت در مقام نوح ع	۳۹۵
مناجات حضرت امیر علیه	۳۹۷
کیفیت نماز حاجت در مسجد کوفه	۳۹۹
زیارت جناب مسلم بن عقیل رض	۳۹۹
زیارت هانی رحمه الله	۴۰۱
فضیلت و اعمال مسجد سهله	۴۰۲
اعمال مسجد زید	۴۰۵
مسجد صعصعه	۴۰۷
فضیلت زیارت حضرت امام حسین ع	۴۰۷
آداب زیارت امام حسین ع	۴۱۰
دعاء در حرم امام حسین ع	۴۱۶
صلوات بر امام حسین ع	۴۱۷
در اعمال حرم امام حسین ع	۴۱۷
دعاء وداع امام حسین ع	۴۲۱
کیفیت زیارت آنحضرت	۴۲۱
زیارت دوم و سوم آنحضرت	۴۲۴
زیارت چهارم و پنجم و ششم آنحضرت	۴۲۵

عنوان	صفحه
زیارت هفتم وارث	۴۲۶
بیان آنچه زیاد شده بر زیارت وارث	۴۳۰
در مجعولیت دعاء حبی و امثال آن	۴۳۱
طعن بر مداخله کردن نااهلان بکتب حدیث و اخبار و ادعیه	۴۳۲
زیارت حضرت عباس علیه	۴۳۴
مرثیه ام البنین مادر حضرت عباس علیه	۴۳۷
در زیارات مخصوصه حضرت ابو عبد الله الحسین علیه	۴۳۸
اول زیارت آنحضرت در اول رجب نیمه آن و نیمه شعبان	۴۳۸
دوم زیارت نیمه رجب	۴۴۰
سیم زیارت نیمه شعبان	۴۴۲
چهارم زیارت شبهای قدر	۴۴۳
پنجم زیارت آنحضرت در عید فطر و قربان	۴۴۵
ششم زیارت در روز عرفه	۴۴۹
هفتم زیارت عاشوراء	۴۵۳
متن زیارت عاشوراء معروفه	۴۵۵
دعاء صفوان معروف بدعاء علقمه	۴۵۸
فوائد مهمه زیارت عاشوراء	۴۶۲
زیارت عاشوراء غیر معروفه	۴۶۳

عنوان	صفحه
زیارت اربعین	۴۶۶
اوقات شریفه زیارت حضرت حسین علیه	۴۶۸
فوائد و آداب تربت مقدسه	۴۷۰
فضیلت زیارت کاظمین ع	۴۷۵
زیارت امام موسی علیه	۴۷۶
زیارت امام محمد تقی علیه	۴۸۰
کیفیت زیارت کاظمین ع	۴۸۳
حکایت حاجی علی بغدادی ره	۴۸۴
فضیلت مسجد براثا	۴۸۹
فضیلت نواب اربعه	۴۹۱
فضیلت شیخ کلینی ره	۴۹۳
فضائل جناب سلمان	۴۹۳
کیفیت زیارت سلمان	۴۹۴
مرور حضرت امیر بطاق کسری	۴۹۶
زیارت جناب حذیفه در مداین	۴۹۶
فضیلت زیارت امام رضا ع	۴۹۷
کیفیت زیارت حضرت رضا ع	۵۰۰
دعاء بعد از زیارت آنحضرت	۵۰۴
وداع زیارت آنحضرت	۵۰۷
فضیلت نماز جعفر در حرم آنحضرت	۵۰۷
ورود آنحضرت بقم در سفر خراسان	۵۰۸
بنا در رفتن شاه عباس بمشهد	۵۰۹
صورت کتیبه تربت مطهره حضرت رضا علیه	۵۱۰

عنوان	صفحه
اشعار جامی در مدح آنحضرت	۵۱۱
زیارت ائمه سر من رای	۵۱۱
زیارت امام علی النقی علیه	۵۱۲
زیارت امام حسن عسکری ع	۵۱۶
زیارت والده حضرت قائم ع	۵۲۰
زیارت جناب حکیمه علیها	۵۲۱
جلالت حسین فرزند حضرت هادی علیه	۵۲۳
جلالت سید محمد فرزند حضرت هادی علیه	۵۲۳
زیارت حضرت صاحب الامر ع	۵۲۴
دعاء ندبه	۵۳۳
زیارت حضرت حجت علیه بعد از نماز صبح	۵۳۹
دعاء عهد	۵۳۹
دعاء برای امام عصر علیه	۵۴۱
زیارت جامعه صغیره	۵۴۳
زیارت جامعه کبیره	۵۴۵
حکایت سید رشتی و تشرف و بخدمت امام عصر ع	۵۵۰
زیارات جامعه	۵۵۲
دعاء بعد از زیارات	۵۵۴
صلوات بر حجج طاهره علیهم	۵۵۵
فضیلت زیارت قبور انبیاء علیهم السلام	۵۶۰
فضیلت زیارت امامزادگان	۵۶۲

عنوان	صفحه
فضیلت زیارت حضرت معصومه علیها در قم	۵۶۲
کیفیت زیارت حضرت معصومه علیها	۵۶۳
زیارت حضرت عبد العظیم	۵۶۴
زیارت حضرت امامزاده حمزه	۵۶۷
زیارت قبور مؤمنین	۵۶۸
تاکید فرستادن هدیه برای مردگان	۵۷۰
عبرت گرفتن از اموات	۵۷۱

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست کتاب باقیات صالحات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است

عنوان	صفحه
اعمال ما بین الطلوعین	۱۴
آداب بیت الخلاء	۱۸
فضیلت مسواک	۲۰
آداب وضو	۲۱
آداب رفتن بمسجد	۲۳
آداب نماز	۲۷
دعای تکبیرات	۲۸
سایر آداب نماز	۳۰
فضیلت تعقیب	۳۵
تسبیح زهراء علیها	۳۹

	صفحه
فضیلت تسبیح تربت	۴۳
تعقیبات مشترکه	۴۵
فضیلت حمد و آیة الکرسی و آیه شهادت و آیه ملک بعد از هر نماز	۵۳
فضیلت آیة الکرسی بعد از هر نماز	۵۵
دعای شبه هذلی	۵۶
فضیلت تسبیحات اربع	۵۸
فضیلت تهلیل ماثور	۶۱
دعاء مکنون و فضیلت آن	۶۶
فضل سوره توحید بعد از هر نماز	۶۸
دعاء آمرزش گناهان	۷۰
دعای طول عمر	۷۳
تعقیبات مختصه بنماز صبح	۷۴
فضیلت سوره قدر و طریق تفریق ۷۶ مرتبه آن از بر شبانه روز	۷۹
فضیلت بسمله و حوقله	۸۲
دعاء جامع دنیا و آخرت	۸۴
دعاء اداء قرض	۸۴
دعاء برای دفع پریشانی و بیماری	۸۵
دعای عهد	۸۶
فضیلت سجده شکر	۸۸
و در کیفیت آن	۹۴
سجده حضرت امام موسی علیه السلام و بعض اصحاب آنحضرت	۹۵
دعاها سجده شکر	۹۹
دعا برای برادران مؤمن در سجده	۱۰۵
دعای وقت زوال	۱۰۶
نوافل ظهر	۱۰۷
دعاء اللهم رب هذه الدعوة التامة	۱۰۹
آداب نماز ظهر	۱۱۰
آداب نماز عصر و تعقیبات آن	۱۱۲
دعاء رفتن بطرف مسجد	۱۱۳
دعاها وقت غروب	۱۱۴
آداب نماز مغرب و نافله آن	۱۱۷
آداب نماز عشاء و تعقیبات آن	۱۲۱
آداب وقت خواب و دعاها آن	۱۲۴
عوذه عقرب و احتلام / دعا حفظ از خرابی و دزد	۱۲۷
آداب سرمه کشیدن	۱۲۸
فضیلت نماز شب	۱۳۰
کیفیت نماز شب پنج آیه آل عمران	۱۳۶
نافله صبح	۱۴۸
ادعیه وقت طلوع صبح و غروب آفتاب	۱۵۰
دعا برای ایمنی از شر درندگان و گزندگان و شیطان و غولان و دزدان	۱۶۵
ذکر صلوات که فضیلت بسیار برای آن نقل شده	۱۶۷
ادعیه ساعات روز	۱۶۹
دعاء ساعت اول	۱۷۰
دعاء ساعت دوم	۱۷۱
دعاء ساعت سوم	۱۷۲
دعاء ساعت چهارم	۱۷۳
دعاء ساعت پنجم	۱۷۴
دعاء ساعت ششم	۱۷۵
دعاء ساعت هفتم	۱۷۶
دعاء ساعت هشتم	۱۷۷
دعاء ساعت نهم	۱۷۷
دعاء ساعت دهم	۱۷۸
دعاء ساعت یازدهم	۱۷۹
دعاء ساعت دوازدهم	۱۸۰
دعای تمجید	۱۸۱
صیغه استغفار و فضیلت آن	۱۸۴
دعاها ماثوره در هر روز	۱۸۵
نامه یوشع بن نون	۱۸۸
دعا اعددت لکل هول و فضیلت آن	۱۹۰
استغفاریکه سبب زیادتی علم یا مال شود	۱۹۳
باب دوم	
در نمازهای مستحبه	۱۹۸
نماز اعرابی	۱۹۹
نماز هدیه معصومین علیهم السلام	۲۰۲
نماز لیلة الدفن بدو نحو	۲۰۵
خیرات برای اموات	۲۰۶
نماز برای والدین و اولاد و اموات	۲۱۰
نماز برای پدر و مادر	۲۱۰
نماز گرسنه	۲۱۱
نماز حدیث نفس	۲۱۱
اذکار حدیث نفس و دفع وسوسه	۲۱۲
نماز استخاره ذات الرقاع	۲۱۴
معنی استخاره و کیفیت آن	۲۱۶
کیفیت استخاره بتسبیح منسوب بامام عصر عجل الله فرجه	۲۱۷
استخاره صاحب جواهر	۲۱۸
ساعات استخاره	۲۱۸
نماز قضای دین و کفایت ظلم سلطان	۲۱۹
نماز حاجت	۲۲۰
نماز در مهمات	۲۲۳
نماز رفع عسرت و سختی	۲۲۴
نماز زیاد شدن روزی	۲۲۵

	صفحه
ایضا دو نماز دیگر	۲۲۷
نماز حاجت	۲۲۷
نماز دیگر	۲۲۸
رقعه حاجت	۲۳۱
ایضا نماز حاجت	۲۳۲
نماز دیگر	۲۳۴
نماز حاجت در شب جمعه و در شب عید قربان	۲۳۶
ایضا نماز حاجت بندهای معتبره	۲۳۶
کلامی در وظیفه حاجت طلبنده	۲۳۹
نماز استغاثه	۲۴۳
نماز استغاثه بحضرت فاطمه	۲۴۵
ایضا نماز استغاثه	۲۴۷
نماز مسجد جمکران در قم	۲۴۸
نماز امام زمان در شب جمعه	۲۵۰
نماز خوف از ظالم	۲۵۳
نماز بجهة ذهن و حافظه	۲۵۵
نماز برای آمرزش گناهان	۲۵۶
نماز وصیت	۲۵۸
نماز عفو و نماز استغفار	۲۵۹
نمازهای ایام هفته	۲۶۰
باب سیم	
در ادعیه و عوذات الالام و اسقام	۲۶۲
ادعیة الالام و اسقام	۲۶۲
که از جمله دعاء یامن کبس الارض است	۲۶۵
دعای عافیت	۲۶۶
ایضا برای دفع مرض	۲۶۷
ایضا دعاهای عافیت از علل و اسقام	۲۶۸
دعای مادر برای مرض فرزند خود	۲۶۹
تعویذ درد سر و درد گوش	۲۷۶
تعویذ درد شقیقه و درد دهان	۲۷۹
بجهة درد دندان	۲۸۱
بجهة درد سینه	۲۸۴
بجهة درد شکم	۲۸۵
بجهة قولنج	۲۸۶
بجهة ثالول	۲۸۷
بجهة ورمهای بدن	۲۸۸
بجهة دفع دشوار زائیدن زنان	۲۸۹
بجهة باز کردن بسته شده	۲۹۱
تعویذهای تب	۲۹۴
بجهة زجر	۲۹۹
بجهة قرقره شکم	۳۰۰
بجهة برص و پیسی اندام	۳۰۱
بجهة جرب و دمل و وباء	۳۰۳
بجهة درد عورت	۳۰۴
بجهة درد زانو	۳۰۵
عوذات بجهة درد چشم	۳۰۸
برای خون دماغ	۳۱۰
تعویذ بطلان سحر	۳۱۱
برای دفع شیاطین و جادوگران و جنیان	۳۱۱
آیه سخره و فضیلت آن	۳۱۲
حرزهای چشم زخم	۳۱۴
بجهة دفع وسوسه شیطان	۳۱۷
بجهة ایمنی از دزد	۳۱۸
عوذات عقرب و مار	۳۱۹
باب چهارم	
در ادعیه منتخبه از کتاب کافی	۳۲۰
فصل (۱) در ادعیه صبح و شام	۳۲۱
فصل (۲) در بعض دعاها وقت خوابیدن و بیدار شدن	۳۳۵
فصل (۳) در دعاهای وقت بیرون آمدن از منزل	۳۴۰
فصل (۴) در ادعیه قبل از نماز و بعد از آن	۳۴۴
فصل (۵) در دعاها وارده بجهة رزق	۳۵۲
فصل (۶) ذکر و دعاء بجهة قضاء دین	۳۵۸
فصل (۷) در دعاهای وارده بجهة رفع غم و اندوه و خوف	۳۶۰
دعاء امان از شر انس و جن	۳۶۷
توسل بحضرت پیغمبر و علی	۳۷۲
فصل (۸) دعاهای وارده بجهة دفع علتها و مرضها	۳۷۲
فصل (۹) در بعض حرزها و عوذات	۳۷۵
عوذه کلب درندگان	۳۷۸
فصل (۱۰) در ذکر بعض دعاء مختص بحوائج دنیا و آخرت	۳۷۹
دعاء یا من اظهر الجمیل	۳۸۱
دعاء امام حسین علیه السلام روز عاشوراء	۳۸۳
دعاء سریع الاجابة	۳۹۱
دعاء الحاج	۳۹۹
حکایت عبد الرحمن بن سبابه و وصیت حضرت صادق علیه السلام باو	۴۲۰
باب پنجم	۴۳۱
در ذکر بعض احراز	۴۳۱
ادعیه موجزه که منتخب شده از مهج و مجتنی	۴۳۲
حرز حضرت فاطمه علیها السلام	۴۳۲
حرز حضرت امام زین العابدین	۴۳۳
حرز حضرت امام جعفر صادق	۴۳۴
حرز حضرت امام موسی	۴۳۴
رقعة الجیب	۴۳۶

صفحه		صفحه		صفحه		صفحه	
۴۹۵	دعاء عقیقه	۴۸۱	برای رام شدن اسب سرکش	۴۶۰	مناجات طلب حج	۴۳۶	حرز حضرت امام رضا علیه السلام
۴۹۶	آداب عقیقه			۴۶۲	مناجات کشف ظلم	۴۳۹	وحکایت عجیب آن
۵۰۲	دعاء ختنه	۴۸۱	ایمنی از درندگان	۴۶۴	مناجات شکر خدا	۴۴۰	حرز حضرت جواد علیه السلام
۵۰۳	تفال بقرآن مجید و استخاره بآن	۴۸۲	جهة پیدا شدن گمشده	۴۶۶	مناجات طلب حوائج	۴۴۰	حرز حضرت امام علی النقی علیه السلام
		۴۸۲	جهة ایمنی از دزد	۴۶۷	حجاب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام	۴۴۱	حرز امام حسن عسکری علیه السلام
۵۰۴	دعاء استخاره بقرآن عظیم	۴۸۲	فضیلت سوره زلزلت				
۵۰۶	استخاره بتسبیح منقول از سید رضی الدین ره	۴۸۳	ایضا خواص سور وآیات	۴۶۹	حجاب حضرت امام موسی علیه السلام	۴۴۱	حرز حضرت مولانا القائم علیه السلام
۵۰۸	استخاره برای عزم نمودن	۴۸۵	جهة خواب دیدن پیغمبر یا امام علیهم السلام یا والدین یا یکی از مردگان	۴۷۰	حجاب امام محمد تقی علیه السلام	۴۴۱	قنوت امام حسین علیه السلام
۵۰۹	دعاء رؤیت جهود وترسا وگبر			۴۷۱	دعای برای دفع شدت	۴۴۲	دعاء حضرت رسول صلی الله علیه وآله جهة امان از جن وانس
		۴۸۷	برای خواب دیدن مطلب خود	۴۷۱	دعای رزق وغیره		
۵۱۰	ذم تشبه بکفار ومیل بآنها			۴۷۲	دعای دفع شر ابلیس		
۵۱۱	مذمت تراشیدن ریش	۴۸۸	تعلیم فرمودن حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله بحضرت فاطمه علیها سلام مطلب	۴۷۳	دعا جهة زنده شدن دل	۴۴۳	دعای مجرب برای محفوظ بودن
۵۱۲	مذمت رکون بظالم			۴۷۴	دعاء تاخیر اجل	۴۴۵	دعاء حضرت رسول صلی الله علیه وآله
۵۱۳	دعاء فرج از آفات		فایده برای دفع خواب	۴۷۴	دعاء اداء دین	۴۴۵	دعاء حضرت امام محمد باقر علیه السلام
۵۱۵	فضیلت نوشتن بسم الله بر در خانه	۴۹۰	دعاء مطالعه	۴۷۵	باب ششم		
		۴۹۱	جهة اداء قرض	۴۷۵	در خواص بعض سور وآیات وغیره	۴۴۶	برای کفایت مهمات
۵۱۵	جهة ایمنی از سوختن وهر بلا در صبح وشام	۴۹۱	دواء تنگی نفس وسرفه			۴۴۷	ادعیة الوسائل الی المسائل وآن ده مناجات است
۵۱۷	دعاء زمان غیبت	۴۹۲	دستور العمل حضرت عیسی علیه السلام برای دفع زردی صورت وورم آن	۴۷۶	خواص سوره قدر وتوحید وآیة الکرسی	۴۴۸	مناجات استخاره
۵۱۸	دعاء پیش از خواب			۴۷۸	خواص سوره توحید وصد آیه از قرآن	۴۵۰	مناجات استقاله
۵۱۸	حرز چیزیکه ذخیره و پنهان کنند	۴۹۲	دعاء وقت دیدن صاحبان بلا			۴۵۱	مناجات سفر
				۴۷۹	خواص حمد وبعضی از سور مختصره	۴۵۲	مناجات طلب رزق
۵۲۰	خواص قل هو الله احد ورقیه زراعتها	۴۹۳	دعاء جهة پسر شدن حمل			۴۵۶	مناجات استعاذه
				۴۸۰	جهة ایمنی از سوختن وغرق شدن	۴۵۸	مناجات طلب توبه

صفحه		صفحه		صفحه		صفحه	
۵۸۳	دعاء عبدالله بن جندب	۵۷۲	تتمه فهرست ملحقات باقیات صالحات در طبع (دوم)	۵۶۰	آداب حمل جنازه	۵۲۲	خواص انگشتر عقیق و نگاه کردن در صبح بآن و دعا خواندن
۵۸۴	دعاء حدیث قدسی			۵۶۱	آداب دفن میت		
۵۸۶	از ادعیه سر قدسیه			۵۶۳	احکام دفن اموات	۵۲۳	دعاء دفع فراموشی
۵۸۷	دعاء وقت بیرون رفتن برای حاجتی یا سفری از ادعیه سر			۵۶۴	دعاء برای میت	۵۲۴	دعاء ودواء بجهة زیادتی حافظه
		۵۷۲	دعاء موجزی در حمد واستغفار	۵۶۵	تلقین میت		
				۵۷۱	ختم کتاب		
۵۸۸	نماز ودعای شب زفاف	۵۷۳	دعاء دفع هول وغم	۵۷۲	تتمه فهرست ملحقات مفاتیح الجنان در طبع (دویم)	۵۲۴	ایضا بجهة قوه حافظه
۵۸۹	دعای رهبه که دعای پنجاهم صحیفه است که حضرت امام موسی علیه السلام شب در محراب عبادت از آن میخواند	۵۷۴	دعاء بیماریها وناخوشیها			۵۲۶	دعاء تمجید حقتعالی
		۵۷۴	دعاء آبله ریزه که بش گویند			۵۲۶	در آداب اموات است
						۵۳۲	تاکید در امر وصیت است
۵۹۲	فهرست ملحقات قدیم در طبع پنجم	۵۷۴	دعاء خنازیر	۵۷۲	دعای وداع ماه رمضان	۵۳۲	عهدنامه میت
		۵۷۵	دعاء درد کمر	۵۷۴	خطبه روز عید فطر	۵۳۵	نسخه نوشته که گذاشته میشود با میت
		۵۷۵	دعاء درد ناف				
۵۹۳	دعاء بعد از نماز حضرت امام حسین علیه السلام	۵۷۶	تعویذ هر دردی	۵۷۷	زیارت جامعه ائمة المؤمنین علیهم السلام	۵۳۹	آداب محتضر وتلقین او کلمات فرج را
۵۹۴	دعاء بعد از نماز زیارت حضرت جواد علیه السلام	۵۷۶	دعاء درد خاصره	۵۸۲	دعائی که بعد از زیارت هر امامی خوانده میشود	۵۴۱	در کفن میت است
		۵۷۶	دعاء درد شکم وقولنج ونحو آن				
۵۹۵	زیارت دیگر آنحضرت			۵۸۵	زیارت وداع هریك از ائمه علیهم السلام	۵۴۲	در کیفیت وآداب غسل میت است
۵۹۵	زیارت امامزادگان	۵۷۷	دعاء تخلص هموم وبلیه رسیده				
۵۹۵	زیارت دیگر از برای اولاد ائمه			۵۸۶	رقعه که برای حاجت مینویسند ودر آب جاری یا چاهی میاندازند	۵۴۴	تکفین میت ودر جریدتین است
۵۹۶	دعاء واعمال روز عرفه	۵۷۷	دعاء امام موسی کاظم علیه السلام بجهة خلاصی از زندان				
۵۹۷	دعاء مکارم الاخلاق منقول از صحیفه سجادیه	۵۷۸	دعاء فرج			۵۴۶	در حنوط میت ونماز میت است
		۵۷۹	دعاء نماز وتر	۵۸۷	دعائی که در زمان غیبت باید خواند	۵۵۳	در تشییع جنازه است
۵۹۲	ملحقات دوباقیات صالحات					۵۵۶	دعاء رؤیت جنازه
۵۹۴	دعاء حضرت سجاد علیه السلام در ذکر توبه وطلب آن	۵۸۱	دعاء حزین که بعد از نماز شب خوانده میشود	۵۹۰	آداب زیارت بنیابت	۵۵۹	شهادت چهل نفر در حق میت

سوره های عنکبوت و روم و حم دخان که در شب بیست و سوم رمضان خوانده
میشود محض سهولت بقارئین محترم در اینجا نوشته میشود (التماس دعا)

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم أحسب الناس أن يتركوا أن يقولوا آمنا وهم لا يفتنون ولقد فتنا
الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا وليعلمن الكاذبين أم حسب
الذين يعملون السيئات أن يسبقونا ساء ما يحكمون من كان يرجوا لقاء الله
فإن أجل الله لآت وهو السميع العليم ومن جاهد فإنما يجاهد لنفسه إن الله
لغني عن العالمين والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم و
لنجزينهم أحسن الذي كانوا يعملون ووصينا الإنسان بوالديه حسنا وإن
جاهداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما إلي مرجعكم فأنبئكم بما كنتم
تعملون والذين آمنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم في الصالحين ومن الناس
من يقول آمنا بالله فإذا أوذي في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر
من ربك ليقولن إنا كنا معكم أوليس الله بأعلم بما في صدور العالمين وليعلمن
الله الذين آمنوا وليعلمن المنافقين وقال الذين كفروا للذين آمنوا اتبعوا سبيلنا
ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء إنهم لكاذبون وليحملن أثقالهم
وأثقالا مع أثقالهم وليسألن يوم القيمة عما كانوا يفترون ولقد أرسلنا نوحا إلى
قومه فلبث فيهم ألف سنة إلا خمسين عاما فأخذهم الطوفان وهم ظالمون
فأنجيناه وأصحاب السفينة وجعلناها آية للعالمين وابرهيم إذ قال لقومه اعبدوا

الله واتقوه ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون إنما تعبدون من دون الله أوثانا وتخلقون
إفكا إن الذين تعبدون من دون الله لا يملكون لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق و
اعبدوه واشكروا له إليه ترجعون وإن تكذبوا فقد كذب أمم من قبلكم وما
على الرسول إلا البلاغ المبين أولم يروا كيف يبدئ الله الخلق ثم يعيده إن ذلك
على الله يسير قل سيروا في الأرض فانظروا كيف بدأ الخلق ثم الله ينشئ النشأة الآخرة
إن الله على كل شيء قدير يعذب من يشاء ويرحم من يشاء وإليه تقلبون وما أنتم
بمعجزين في الأرض ولا في السماء وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير والذين كفروا
بآيات الله ولقائه أولئك يئسوا من رحمتي وأولئك لهم عذاب أليم فما كان جواب
قومه إلا أن قالوا اقتلوه أو حرقوه فأنجاه الله من النار إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون
وقال إنما اتخذتم من دون الله أوثانا مودة بينكم في الحيوة الدنيا ثم يوم القيمة يكفر
بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا ومأواكم النار وما لكم من ناصرين فآمن له لوط
وقال إني مهاجر إلى ربي إنه هو العزيز الحكيم ووهبنا له اسحق ويعقوب وجعلنا في
ذريته النبوة والكتاب وآتيناه أجره في الدنيا وإنه في الآخرة لمن الصالحين ولوطا
إذ قال لقومه إنكم لتأتون الفاحشة ما سبقكم بها من أحد من العالمين أئنكم
لتأتون الرجال وتقطعون السبيل وتأتون في ناديكم المنكر فما كان جواب قومه
إلا أن قالوا ائتنا بعذاب الله إن كنت من الصادقين قال رب انصرني على القوم المفسدين
ولما جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا إنا مهلكوا أهل هذه القرية إن أهلها كانوا
ظالمين قال إن فيها لوطا قالوا نحن أعلم بمن فيها لننجينه وأهله إلا امرأته كانت
من الغابرين ولما أن جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف
ولا تحزن إنا منجوك وأهلك إلا امرأتك كانت من الغابرين إنا منزلون على أهل
هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ولقد تركنا منها آية بينة لقوم يعقلون

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ وَعَادًا وَثَمُودَ
وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا
مُسْتَبْصِرِينَ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ
مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ
اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا
إِلَّا الْعَالِمُونَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ اتْلُ
مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ
أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلَٰهُنَا وَإِلَٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ
هَٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَ
لَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا
الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَ
بَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ

بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ يَوْمَ
يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ
يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ وَمَا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ
وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ
يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ
اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم غُلِبَتِ الرُّومُ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ فِي بِضْعِ سِنِينَ
لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ
ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ
اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ

ربهم لكافرون اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم
كانوا اشد منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم رسلهم
بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ثم كان عاقبة الذين
اساءوا السوأى ان كذبوا بايات الله وكانوا بها يستهزءون الله يبدؤا الخلق ثم يعيده
ثم اليه ترجعون ويوم تقوم الساعة يبلس المجرمون ولم يكن لهم من شركائهم شفعاء
وكانوا بشركائهم كافرين ويوم تقوم الساعة يومئذ يتفرقون فاما الذين امنوا وعملوا
الصالحات فهم في روضة يحبرون واما الذين كفروا وكذبوا باياتنا ولقاء الاخرة
فاولئك في العذاب محضرون فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في
السموات والارض وعشيا وحين تظهرون يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من
الحي ويحي الارض بعد موتها وكذلك تخرجون ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا
انتم بشر تنتشرون ومن اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا اليها وجعل
بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون ومن اياته خلق السموات و
الارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات للعالمين ومن اياته منامكم
بالليل والنهار وابتغاؤكم من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون ومن اياته
يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحي به الارض بعد موتها ان في
ذلك لايات لقوم يعقلون ومن اياته ان تقوم السماء والارض بامره ثم اذا
دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون وله من في السموات والارض كل له
قانتون وهو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو اهون عليه وله المثل الاعلى
في السموات والارض وهو العزيز الحكيم ضرب لكم مثلا من انفسكم هل لكم من ما
ملكت ايمانكم من شركاء في ما رزقناكم فانتم فيه سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم
كذلك نفصل الايات لقوم يعقلون بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير علم فمن

يهدي من اضل الله وما لهم من ناصرين فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله التي
فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون
منيبين اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين من الذين
فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون واذا مس الناس ضر دعوا
ربهم منيبين اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فريق منهم بربهم يشركون
ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ام انزلنا عليهم سلطانا فهو يتكلم
بما كانوا به يشركون واذا اذقنا الناس رحمة فرحوا بها وان تصبهم سيئة بما
قدمت ايديهم اذا هم يقنطون اولم يروا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر
ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون فات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل
ذلك خير للذين يريدون وجه الله واولئك هم المفلحون وما اتيتم من ربا ليربو
في اموال الناس فلا يربو عند الله وما اتيتم من زكوة تريدون وجه الله فاولئك
هم المضعفون الله الذي خلقكم ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم
من يفعل من ذلكم من شيء سبحانه وتعالى عما يشركون ظهر الفساد في البر والبحر
بما كسبت ايدي الناس ليذيقهم بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون قل سيروا
في الارض فانظروا كيف كان عاقبة الذين من قبل كان اكثرهم مشركين فاقم
وجهك للدين القيم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله يومئذ يصدعون من
كفر فعليه كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم يمهدون ليجزي الذين امنوا وعملوا
الصالحات من فضله انه لا يحب الكافرين ومن اياته ان يرسل الرياح مبشرات و
ليذيقكم من رحمته ولتجري الفلك بامره ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
ولقد ارسلنا من قبلك رسلا الى قومهم فجاءوهم بالبينات فانتقمنا من الذين
اجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين الله الذي يرسل الرياح فتثير سحابا

فيبسطه في السماء كيف يشاء ويجعله كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فإذا أصاب
به من يشاء من عباده إذا هم يستبشرون وإن كانوا من قبل أن ينزل عليهم من قبله
لمبلسين فانظر إلى آثار رحمت الله كيف يحي الأرض بعد موتها إن ذلك لمحي الموتى
وهو على كل شيء قدير ولئن أرسلنا ريحا فرأوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون
فإنك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء إذا ولوا مدبرين وما أنت بهادي العمي عن
ضلالتهم إن تسمع إلا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون الله الذي خلقكم من ضعف
ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا وشيبة يخلق ما يشاء و
هو العليم القدير ويوم تقوم الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك
كانوا يؤفكون وقال الذين أوتوا العلم والإيمان لقد لبثتم في كتاب الله إلى
يوم البعث فهذا يوم البعث ولكنكم كنتم لا تعلمون فيومئذ لا ينفع الذين
ظلموا معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل
مثل ولئن جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا إن أنتم إلا مبطلون كذلك
يطبع الله على قلوب الذين لا يعلمون فاصبر إن وعد الله حق ولا يستخفنك
الذين لا يوقنون

سورة الدخان مكية وهي تسع وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم والكتاب المبين إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين فيها يفرق
كل أمر حكيم أمرا من عندنا إنا كنا مرسلين رحمة من ربك إنه هو السميع العليم
رب السماوات والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم
ورب آبائكم الأولين بل هم في شك يلعبون فارتقب يوم تأتي السماء بدخان
مبين يغشى الناس هذا عذاب أليم ربنا اكشف عنا العذاب إنا مؤمنون
أنى لهم الذكرى وقد جاءهم رسول مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون إنا كاشفوا

العذاب قليلا إنكم عائدون يوم نبطش البطشة الكبرى إنا منتقمون ولقد فتنا
قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم أن أدوا إلي عباد الله إني لكم رسول أمين
وأن لا تعلوا على الله إني آتيكم بسلطان مبين وإني عذت بربي وربكم أن ترجمون
وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون فدعا ربه أن هؤلاء قوم مجرمون فأسر بعبادي ليلا
إنكم متبعون واترك البحر رهوا إنهم جند مغرقون كم تركوا من جنات وعيون و
زروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين كذلك وأورثناها قوما آخرين
فما بكت عليهم السماء والأرض وما كانوا منظرين ولقد نجينا بني إسرائيل من العذاب
المهين من فرعون إنه كان عاليا من المسرفين ولقد اخترناهم على علم على العالمين
وآتيناهم من الآيات ما فيه بلاء مبين إن هؤلاء ليقولون إن هي إلا موتتنا
الأولى وما نحن بمنشرين فأتوا بآبائنا إن كنتم صادقين أهم خير أم قوم تبع و
الذين من قبلهم أهلكناهم إنهم كانوا مجرمين وما خلقنا السماوات والأرض
وما بينهما لاعبين ما خلقناهما إلا بالحق ولكن أكثرهم لا يعلمون إن يوم
الفصل ميقاتهم أجمعين يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا
من رحم الله إنه هو العزيز الرحيم إن شجرت الزقوم طعام الأثيم كالمهل يغلي في
البطون كغلي الحميم خذوه فاعتلوه إلى سواء الجحيم ثم صبوا فوق رأسه من عذاب
الحميم ذق إنك أنت العزيز الكريم إن هذا ما كنتم به تمترون إن المتقين في
مقام أمين في جنات وعيون يلبسون من سندس وإستبرق متقابلين كذلك و
زوجناهم بحور عين يدعون فيها بكل فاكهة آمنين لا يذوقون فيها الموت إلا
الموتة الأولى ووقاهم عذاب الجحيم فضلا من ربك ذلك هو الفوز العظيم
فإنما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون فارتقب إنهم مرتقبون

فضائل سوره يس

بسم الله الرحمن الرحيم

فضائل يس بن منقول از كتب زمان [illegible]

سوره مباركه يس

بسم الله الرحمن الرحيم

يس ۝ والقرآن الحكيم ۝ إنك لمن المرسلين ۝ على صراط مستقيم ۝ تنزيل العزيز الرحيم
لتنذر قوما ما أنذر آباؤهم فهم غافلون ۝ لقد حق القول على أكثرهم فهم لا يؤمنون
إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى الأذقان فهم مقمحون ۝ وجعلنا من بين أيديهم سدا
ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون ۝ وسواء عليهم أأنذرتهم أم لم
تنذرهم لا يؤمنون ۝ إنما تنذر من اتبع الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة وأجر
كريم ۝ إنا نحن نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه في إمام مبين ۝ و
اضرب لهم مثلا أصحاب القرية إذ جاءها المرسلون ۝ إذ أرسلنا إليهم اثنين فكذبوهما
فعززنا بثالث فقالوا إنا إليكم مرسلون ۝ قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن
من شيء إن أنتم إلا تكذبون ۝ قالوا ربنا يعلم إنا إليكم لمرسلون ۝ وما علينا إلا
البلاغ المبين ۝ قالوا إنا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم منا عذاب أليم
قالوا طائركم معكم أئن ذكرتم بل أنتم قوم مسرفون ۝ وجاء من أقصى المدينة رجل
يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين ۝ اتبعوا من لا يسألكم أجرا وهم مهتدون ۝ وما لي
لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون ۝ أأتخذ من دونه آلهة إن يردن الرحمن
بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون ۝ إني إذا لفي ضلال مبين ۝ إني آمنت
بربكم فاسمعون ۝ قيل ادخل الجنة قال يا ليت قومي يعلمون ۝ بما غفر لي ربي و
جعلني من المكرمين ۝ وما أنزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما
كنا منزلين ۝ إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم خامدون ۝ يا حسرة على العباد

از حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقول است كه هر كه سوره يس را بخواند بواسطه رضاء خدا بخشد خدا عز وجل او را [illegible] و ميدهد باو اجر چنانكه گويا خوانده قرآن را دوازده نوبت و هر بيمارى كه خوانده شود نزد او سوره يس نازل ميشود بعدد هر حرفى از آن ده فرشته پيش او صف ميزنند و بهر او استغفار ميكنند و در قبض روح او حاضر ميشوند و متابعت جنازه او ميكنند و نماز بر او ميكنند و در وقت دفن او حاضرند و هر بيمارى كه بخواند اين سوره را در سكرات مرگ باز نميرسد تا بيايد رضوان خازن بهشت با ملك شربت از آب بهشت [illegible] و باو ميدهد [illegible] بميرد

ما يأتيهم من رسول إلا كانوا به يستهزئون ۝ ألم يروا كم أهلكنا قبلهم من القرون
أنهم إليهم لا يرجعون ۝ وإن كل لما جميع لدينا محضرون ۝ وآية لهم الأرض الميتة
أحييناها وأخرجنا منها حبا فمنه يأكلون ۝ وجعلنا فيها جنات من نخيل وأعناب و
فجرنا فيها من العيون ۝ ليأكلوا من ثمره وما عملته أيديهم أفلا يشكرون
سبحان الذي خلق الأزواج كلها مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون
وآية لهم الليل نسلخ منه النهار فإذا هم مظلمون ۝ والشمس تجري لمستقر لها
ذلك تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون القديم
لا الشمس ينبغي لها أن تدرك القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون
وآية لهم أنا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون ۝ وخلقنا لهم من مثله ما يركبون
وإن نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون ۝ إلا رحمة منا ومتاعا إلى
حين ۝ وإذا قيل لهم اتقوا ما بين أيديكم وما خلفكم لعلكم ترحمون ۝ وما تأتيهم
من آية من آيات ربهم إلا كانوا عنها معرضين ۝ وإذا قيل لهم أنفقوا مما رزقكم
الله قال الذين كفروا للذين آمنوا أنطعم من لو يشاء الله أطعمه إن أنتم إلا في
ضلال مبين ۝ ويقولون متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ۝ ما ينظرون
إلا صيحة واحدة تأخذهم وهم يخصمون ۝ فلا يستطيعون توصية ولا إلى أهلهم
يرجعون ۝ ونفخ في الصور فإذا هم من الأجداث إلى ربهم ينسلون ۝ قالوا يا ويلنا
من بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون ۝ إن كانت إلا صيحة
واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون ۝ فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون إلا
ما كنتم تعملون ۝ إن أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون ۝ هم وأزواجهم في
ظلال على الأرائك متكئون ۝ لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون ۝ سلام قولا
من رب رحيم ۝ وامتازوا اليوم أيها المجرمون ۝ ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن
لا تعبدوا الشيطان إنه لكم عدو مبين ۝ وأن اعبدوني هذا صراط مستقيم

[illegible] ... و هر كه بخواند [illegible] ... از رسول خدا صلى الله عليه وآله منقول است كه هر كه در قبرستان داخل شود و سوره يس بخواند خدا عذاب اموات را تخفيف دهد [illegible]

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا اَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنّٰى يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ
اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْاٰنٌ مُبِينٌ لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اَيْدِينَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَاهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ اَفَلَا يَشْكُرُونَ
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ اَوَلَمْ
يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ
خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ اَلَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ
اَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ بِقَادِرٍ عَلٰى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلَّاقُ
الْعَلِيمُ اِنَّمَا اَمْرُهُ اِذَا اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

سورة الرحمن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ
وَاَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ فِيهَا فَاكِهَةٌ
وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ فَبِاَيِّ

(فضیلت سورهٔ یس و الرحمن)

او باشد بعد از ایشان حسنات و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره یس را در روز بخواند تا شب در رزق و محفوظ است تا شب و هر که پیش از خواب در شب بخواند موکل سازد خدای عز و جل براو هزار فرشته که حفظ کنند او را از شر هر شیطان رجیم و از هر آفتی و اگر بمیرد در آن روز خدا بشفاعت او را داخل بهشت سازد

فضیلت سورهٔ الرحمن

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود ترک مکنید خواندن سوره الرحمن را و بدان سبب که او در دلهای منافقان قرار نمیگیرد و میآید در روز قیامت در صورت آدمی در بهترین صورتی و خوشترین بوئی تا

اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَاٰتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقٰى وَجْهُ
رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَسْاَلُهُ مَنْ
فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ
اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ اِلَّا
بِسُلْطَانٍ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَنْتَصِرَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
كَالدِّهَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْاَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ
وَلَا جَانٌّ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي
وَالْاَقْدَامِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اٰنٍ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلِمَنْ خَافَ
مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَاتَا اَفْنَانٍ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ
زَوْجَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلٰى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ
اِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ
وَالْمَرْجَانُ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ
فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مُدْهَامَّتَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ فَبِاَيِّ اٰلَاءِ

میآید تا بایستد نزد خدای تعالی در جائی که نزدیکتر از آن نیست بخدای تعالی پس میگوید خدای تعالی به آنکه کیست آنکه عز و جل بامر تو در دنیا قیام مینمود و بامر تو در دنیا مداومت میکرد و بخواندن تو پس او میگوید یا رب فلان و فلان پس سفید میشود رویهای ایشان پس میگوید بایشان که شفاعت کنید هر کس را که میخواهید پس شفاعت میکنند تا آنکه نمیماند کسی که اراده شفاعت او داشته باشند مگر شفاعت کنند پس خدای عز و جل میگوید بایشان که داخل بهشت شوید و هر جا که میخواهید ساکن شوید و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره الرحمن و هر جا که بخواند فبای الاء ربکما

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ
خَيْرَاتٌ حِسَانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مُتَّكِئِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

سورة الواقعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ
رَجًّا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ
الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ
السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ
مِنَ الْآخِرِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ
وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا
وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ
وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ إِنَّا
أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثُلَّةٌ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ
فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ
وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا
أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ
مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ

تکذبان بگوید لا بشیء من
الآئک ربّ اکذب پس
اگر در شب بخواند نگاه برد
شهید مرده و اگر در روز
بخواند نگاه برد
شهید مرده

فضیلت سورهٔ واقعه

نقل است
که عثمان بن عفان
بعیادت عبد الله بن مسعود
رفت در مرضی که بآن فوت شد
باو گفت که از چه شکوه داری
گفت از گناهان خود گفت
چه چیز میل داری گفت
رحمت پروردگار خود گفت
جهة تو طبیب طلب کنم
گفت طبیب مرا بیمار کرده
گفت امر کنم که بتو عطیه بدهند
گفت در وقتی که احتیاج داشتم
بمن ندادی الحال که مستغنیم
میدهی گفت اینچه میدهم تحفه
دختران تو بوده باشد گفت
ایشان را بآن حاجتی نیست
جهة اینکه من بایشان

زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ
هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ أَأَنْتُمْ
تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَىٰ
أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ
فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ
لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ أَفَرَأَيْتُمُ
الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ
أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا
أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ
الْعَظِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ
كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَفَبِهَٰذَا
الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ
الْحُلْقُومَ وَأَنْتُمْ حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَٰكِنْ لَا تُبْصِرُونَ فَلَوْلَا
إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ
أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةُ
جَحِيمٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

سورة الجمعة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي
بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَثَلُ الَّذِينَ

شکر دو م بخوانان سوره
واقعه و من نشنیده ام از
حضرت رسول صلی الله علیه
الله که میگفت هر که بخواند
سوره واقعه را در هر شب
نمیرسد باو درویشی و فاقه هرگز
و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام نقل است که هر که
بخواند سوره واقعه را پیش از آنکه بخوابد
ملاقات کند خدای عزّ و جلّ را در
حالتیکه روی او مثل ماه شب چهارده
باشد در وقت تمامی
و از حضرت امام جعفر منقول است که هر که
مشتاق باشد به بهشت و بصفت آن
بخواند سوره واقعه را

فضیلت سورهٔ جمعه

از حضرت امام
جعفر علیه السلام منقول است
که واجب است بر هر مؤمن
شیعه ما آنکه بخواند
در نماز شب

حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس مثل القوم الذين
كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين قل يا ايها الذين هادوا
ان زعمتم انكم اولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت ان كنتم صادقين
ولا يتمنونه ابدا بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين قل ان الموت
الذي تفرون منه فانه ملاقيكم ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم
بما كنتم تعملون يا ايها الذين آمنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة
فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون فاذا
قضيت الصلوة فانتشروا في الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا
لعلكم تفلحون واذا رأوا تجارة او لهوا انفضوا اليها وتركوك قائما قل ما
عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين

سورة الملك — بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير الذي خلق الموت والحيوة
ليبلوكم ايكم احسن عملا وهو العزيز الغفور الذي خلق سبع سموات طباقا
ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور ثم ارجع البصر
كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير ولقد زينا السماء الدنيا
بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين واعتدنا لهم عذاب السعير وللذين
كفروا بربهم عذاب جهنم وبئس المصير اذا القوا فيها سمعوا لها شهيقا وهي
تفور تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها فوج سألهم خزنتها الم يأتكم نذير
قالوا بلى قد جاءنا نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في
ضلال كبير وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير
فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعير ان الذين يخشون ربهم بالغيب
لهم مغفرة واجر كبير واسروا قولكم او اجهروا به انه عليم

سوره جمعه و سبح اسم ربک الاعلی و در نماز ظهر آن جمعه و منافقین و هرگاه این را بعمل آورد چنان است که گویا عمل رسول خدا صلی الله علیه و آله را بجا آورده و جزای او بر خداوند عز و جل همان است

فضیلت سوره تبارک

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواند سوره تبارک الذی بیده الملک در مکتوبه پیش از آنکه بخوابد پیوسته در امان خدا خواهد بود تا داخل ضریح شود و در امان خدای تعالی خواهد بود در روز قیامت تا داخل بهشت شود و نقل کرده قطب راوندی از ابن عباس که مردی خیمه زد بر روی

بذات الصدور الا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير هو الذي جعل لكم
الارض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ءامنتم من
في السماء ان يخسف بكم الارض فاذا هي تمور ام امنتم من في السماء ان
يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ولقد كذب الذين من قبلهم
فكيف كان نكير اولم يروا الى الطير فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن الا
الرحمن انه بكل شيء بصير امن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن
ان الكافرون الا في غرور امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا
في عتو ونفور افمن يمشي مكبا على وجهه اهدى امن يمشي سويا على صراط مستقيم
قل هو الذي انشأكم وجعل لكم السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون
قل هو الذي ذرأكم في الارض واليه تحشرون ويقولون متى هذا الوعد ان
كنتم صادقين قل انما العلم عند الله وانما انا نذير مبين فلما رأوه زلفة
سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم به تدعون قل ارأيتم ان
اهلكني الله ومن معي او رحمنا فمن يجير الكافرين من عذاب اليم قل هو الرحمن آمنا
به وعليه توكلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين قل ارأيتم ان اصبح ماؤكم
غورا فمن يأتيكم بماء معين

سورة النبأ — بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون كلا سيعلمون ثم
كلا سيعلمون الم نجعل الارض مهادا والجبال اوتادا وخلقناكم ازواجا
وجعلنا نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار معاشا وبنينا
فوقكم سبعا شدادا وجعلنا سراجا وهاجا وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا
لنخرج به حبا ونباتا وجنات الفافا ان يوم الفصل كان ميقاتا يوم ينفخ في
الصور فتأتون افواجا وفتحت السماء فكانت ابوابا وسيرت الجبال

قبری و ندانست که آن قبر است پس شنید خواندن سوره تبارک الذی بیده الملک را پس شنید صیحه زننده را که گفت این سوره منجیه است پس آمد نزد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و عرض کرد آنحضرت فرمود این سوره نجات دهنده است از عذاب قبر

فضیلت سوره النبا

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بخواند سوره عم یتساءلون را از سال بیرون نرود تا زیارت کند بیت الله الحرام را ... و از ابی بن کعب روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که بخواند سوره عم

فكانت سرابا إن جهنم كانت مرصادا للطاغين مآبا لابثين فيها أحقابا لا
يذوقون فيها بردا ولا شرابا إلا حميما وغساقا جزاء وفاقا إنهم كانوا لا يرجون
حسابا وكذبوا بآياتنا كذابا وكل شيء أحصيناه كتابا فذوقوا فلن نزيدكم
إلا عذابا إن للمتقين مفازا حدائق وأعنابا وكواعب أترابا وكأسا دهاقا
لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا جزاء من ربك عطاء حسابا رب السماوات و
الأرض وما بينهما الرحمن لا يملكون منه خطابا يوم يقوم الروح والملائكة
صفا لا يتكلمون إلا من أذن له الرحمن وقال صوابا ذلك اليوم الحق فمن
شاء اتخذ إلى ربه مآبا إنا أنذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت يداه
ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

سورة الأعلى

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الأعلى الذي خلق فسوى والذي قدر فهدى والذي أخرج المرعى فجعله
غثاء أحوى سنقرئك فلا تنسى إلا ما شاء الله إنه يعلم الجهر وما يخفى ونيسرك لليسرى
فذكر إن نفعت الذكرى سيذكر من يخشى ويتجنبها الأشقى الذي يصلى النار الكبرى
ثم لا يموت فيها ولا يحيى قد أفلح من تزكى وذكر اسم ربه فصلى بل تؤثرون
الحياة الدنيا والآخرة خير وأبقى إن هذا لفي الصحف الأولى صحف إبراهيم وموسى

سورة الشمس

بسم الله الرحمن الرحيم

والشمس وضحاها والقمر إذا تلاها والنهار إذا جلاها والليل إذا يغشاها والسماء و
ما بناها والأرض وما طحاها ونفس وما سواها فألهمها فجورها وتقواها قد أفلح من زكاها
وقد خاب من دساها كذبت ثمود بطغواها إذ انبعث أشقاها فقال لهم رسول الله ناقة
الله وسقياها فكذبوه فعقروها فدمدم عليهم ربهم بذنبهم فسواها ولا يخاف عقباها

سورة القدر

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدراك ما ليلة القدر ليلة القدر خير من ألف

فضائل سورة الأعلى

فضائل سورة القدر

شهر تنزل الملائكة والروح فيها بإذن ربهم من كل أمر سلام هي حتى مطلع الفجر

سورة الزلزلة

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا زلزلت الأرض زلزالها وأخرجت الأرض أثقالها وقال الإنسان ما لها
يومئذ تحدث أخبارها بأن ربك أوحى لها يومئذ يصدر الناس أشتاتا ليروا
أعمالهم فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره

سورة العاديات

بسم الله الرحمن الرحيم

والعاديات ضبحا فالموريات قدحا فالمغيرات صبحا فأثرن به نقعا فوسطن
به جمعا إن الإنسان لربه لكنود وإنه على ذلك لشهيد وإنه لحب الخير لشديد
أفلا يعلم إذا بعثر ما في القبور وحصل ما في الصدور إن ربهم بهم يومئذ لخبير

سورة الكافرون

بسم الله الرحمن الرحيم

قل يا أيها الكافرون لا أعبد ما تعبدون ولا أنتم عابدون ما أعبد
ولا أنا عابد ما عبدتم ولا أنتم عابدون ما أعبد لكم دينكم ولي دين

سورة النصر

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا جاء نصر الله والفتح ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا فسبح بحمد
ربك واستغفره إنه كان توابا

سورة التوحيد

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله أحد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد

سورة الفلق

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق إذا وقب ومن شر
النفاثات في العقد ومن شر حاسد إذا حسد

سورة الناس

بسم الله الرحمن الرحيم قل أعوذ برب الناس ملك الناس إله الناس من
شر الوسواس الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة والناس

کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی جَعَلَ الْحَمْدَ مِفْتاحاً لِذِکْرِهِ وَخَلَقَ الْاَشْیاءَ ناطِقَةً بِحَمْدِهِ وَشُکْرِهِ وَالصَّلوٰةُ وَالسَّلامُ عَلیٰ نَبِیِّهِ مُحَمَّدٍ الْمُشْتَقِّ اِسْمُهُ مِنِ اسْمِهِ الْمَحْمُودِ وَعَلیٰ آلِهِ الطّاهِرینَ اُولِی الْمَکارِمِ وَالْجُودِ و بعد چنین گوید این فقیر بی بضاعت و متمسک باحادیث اهلبیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی و السعادة که بعضی از اخوان مومنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم و آنچه از ادعیه آن کتاب سند دارد ذکر نمایم و آنچه را که سندش بنظر نرسیده ذکر ننمایم و اضافه کنم بر آن بعض ادعیه و زیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس حقیر خواهش ایشان را اجابت نمودم و این کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده و نامیدم آن را به مفاتیح الجنان و مرتب گردانیدم آن را بر سه باب باب اوّل در تعقیبات نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشرة و غیرها باب دوّم در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی باب سیّم در زیارات و آنچه مناسب این باب است امید که اخوان مومنان بر وفق آن عمل نمایند و این گنهکار روسیاه را از دعا و زیارات و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

باب اوّل

در تعقیبات نمازها و دعاهای ایام هفته و اعمال شب و روز جمعه و بعض ادعیه مشهوره و مناجات خمس عشرة و غیرها و در آن چند فصل است

رسالة الباقیات الصالحات عن الادعیة والصلوات المندوبات

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی سمک السماء و ندب عباده الی الدعاء والصلوة والسلام علی من قدمه فی الانبیاء محمد خاتم الانبیاء و علی آله الطاهرین مصابیح الدجی سیما علی قائمهم خاتم الاوصیاء و بعد چنین گوید این کمترین روسیاه و مقصر درگاه اله عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما که این مجموعه ایست مشتمل بر مختصری از اعمال شبانه روز و ذکر بعضی از نمازهای ماثوره و بعضی از عوذات و ادعیه و اذکار و ادعیه موجزه

فصل اوّل در تعقیبات مشترکه

منقول از مصباح شیخ طوسی قده و غیره پس هرگاه سلام نماز دادی سه مرتبه اللّٰه اکبر بگو و بلند کن در هر یک دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِلٰهاً واحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنَا الْاَوَّلینَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس بگو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ پس بگو اَللّٰهُمَّ اهْدِنی مِنْ عِنْدِکَ وَاَفِضْ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَانْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِکَ وَاَنْزِلْ عَلَیَّ مِنْ بَرَکاتِکَ سُبْحانَکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اغْفِرْ لی ذُنُوبی کُلَّها جَمیعاً فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ کُلَّها جَمیعاً اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ اَحاطَ بِهِ عِلْمُکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ عافِیَتَکَ فی اُمُوری کُلِّها وَاَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیا وَعَذابِ الْآخِرَةِ وَاَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَعِزَّتِکَ الَّتی لا تُرامُ وَقُدْرَتِکَ الَّتی لا یَمْتَنِعُ مِنْها شَیْءٌ مِنْ شَرِّ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْاَوْجاعِ کُلِّها وَمِنْ شَرِّ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّ رَبّی عَلیٰ صِراطٍ مُسْتَقیمٍ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً پس تسبیح میگفتی تسبیح حضرت زهراء و میگوئی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ اِلٰهاً واحِداً اَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً مؤلف گوید که فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده خصوصا در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس میگوئی سُبْحانَ اللّٰهِ کُلَّما سَبَّحَ اللّٰهَ شَیْءٌ وَکَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُسَبَّحَ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ وَکَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ

و خواص بعضی از سور و آیات و مجملی از زیارات و اموات جمع کردم آن را تا بمنافع آن جامع مختصر گردد و آن کتاب شریف از هر جهت کامل و نفعش تمام شود نامیدم آن را بالباقیات الصالحات الادعیة والصلوات المندوبات قال الله تعالی والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثوابا و خیر املا و مرتب گردانیدم آن را بر شش باب و یک خاتمه باب اوّل در مختصری از اعمال شب و روز باب دوّم در ذکر بعضی از نمازهای مستحبه باب سیّم در ادعیه و عوذات الالام و اسقام و علل اعضاء و غیره باب چهارم در ادعیه مختصره ذکر بعد [illegible]

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كُلَّمَا حَمِدَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُحْمَدَ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُهَلَّلَ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ كُلَّمَا كَبَّرَ اللّٰهَ شَيْءٌ وَكَمَا يُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ يُكَبَّرَ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَكَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ عَلٰى كُلِّ نِعْمَةٍ اَنْعَمَ بِهَا عَلَيَّ وَعَلٰى كُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ مِمَّنْ كَانَ اَوْ يَكُونُ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا اَرْجُو وَخَيْرِ مَا لَا اَرْجُو وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اَحْذَرُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا اَحْذَرُ پس بخواند سوره حمد و آیة الکرسی و شَهِدَ اللّٰهُ و آیه قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ و آیه سخره و آن سه آیه است از سوره اعراف که اولش اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ و آخرش مِنَ الْمُحْسِنِينَ پس بگوید سه مرتبه سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بگوید سه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ اَمْرِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اَحْتَسِبُ و این دعائی است که جبرئیل تعلیم حضرت یوسف علیه السلام کرد در هنگامی که در زندان بود پس بگیرد ریش خود را بدست راست و کف دست چپ را بگشاید بجانب آسمان و بگوید هفت مرتبه یَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ و بگوید نیز بهمان حال سه مرتبه يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي وَاَجِرْنِي مِنَ النَّارِ پس بخواند دوازده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و میگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبَارَكِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَسُلْطَانِكَ الْقَدِيمِ يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ الْاُسَارٰى وَيَا فَكَّاكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ آمِنًا وَاَنْ تَجْعَلَ دُعَائِي اَوَّلَهُ فَلَاحًا وَاَوْسَطَهُ نَجَاحًا وَآخِرَهُ صَلَاحًا اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ و در صحیفه علویه است

باب اول

در تعقیب هر فریضه يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَيَا مَنْ لَا يُغَلِّطُهُ السَّائِلُونَ وَيَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ اِلْحَاحُ الْمُلِحِّينَ اَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ و نیز میگوید اِلٰهِي هٰذِهِ صَلٰوتِي صَلَّيْتُهَا لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ اِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةٍ مِنْكَ فِيهَا اِلَّا تَعْظِيمًا وَطَاعَةً وَاِجَابَةً لَكَ اِلٰى مَا اَمَرْتَنِي بِهِ اِلٰهِي اِنْ كَانَ فِيهَا خَلَلٌ اَوْ نَقْصٌ مِنْ رُكُوعِهَا اَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ و نیز بخواند عقب هر نماز این دعا را که پیغمبر صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام نموده برای حافظه سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلٰى اَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوَانِ الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُفِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا وَبَصَرًا وَفَهْمًا وَعِلْمًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و در مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نماز ها اُعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَوُلْدِي وَاِخْوَانِي فِي دِينِي وَمَا رَزَقَنِي رَبِّي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَمَنْ يَعْنِينِي اَمْرُهُ بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ وَبِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ اِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ و از خط شیخ شهید منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بدا و مطلع نگرداند و دیوان گناهان او نگشاید باید که بعد از هر نمازی این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ مَغْفِرَتَكَ اَرْجٰى مِنْ عَمَلِي وَاِنَّ رَحْمَتَكَ اَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيمًا فَعَفْوُكَ اَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلًا اَنْ اَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَرَحْمَتُكَ اَهْلٌ اَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسَعَنِي لِاَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و از ابن بابویه رحمة الله علیه منقولست که فرموده چون از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَ

لَكَ السَّلامُ وَ اِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَ
سَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلينَ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَ
رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الْهادينَ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى جَميعِ
اَنْبِياءِ اللّٰهِ وَ رُسُلِهِ وَ مَلائِكَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْنا وَ عَلى عِبادِ اللّٰهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ
عَلى عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ
اَجْمَعينَ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعابِدينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
باقِرِ عِلْمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسَى بْنِ
جَعْفَرٍ الْكاظِمِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوادِ اَلسَّلامُ
عَلى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهادي اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ اَلسَّلامُ
عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقائِمِ الْمَهْدِيِّ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ پس هر حاجت
که داری از خدا بطلب شیخ کفعمی فرموده بعد از نمازها میگوئی رَضيتُ بِاللّٰهِ رَبّاً
وَ بِالْاِسْلامِ ديناً وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ نَبِيّاً وَ بِعَلِيٍّ اِماماً وَ بِالْحَسَنِ وَ
الْحُسَيْنِ وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ جَعْفَرٍ وَ مُوسى وَ عَلِيٍّ وَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَ الْحَسَنِ وَ الْخَلَفِ
الصّالِحِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّةً وَ سادَةً وَ قادَةً بِهِمْ اَتَوَلّى وَ مِنْ اَعْدائِهِمْ اَتَبَرَّءُ
پس بگو سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَ الْعافِيَةَ وَ الْمُعافاةَ فِي الدُّنْيا وَ
الْآخِرَةِ

فصل دویم در تعقیبات مختصه بگو در تعقیب نماز ظهر کما فی المتهجد

لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَظيمُ الْحَليمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَريمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ
الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مُوجِباتِ رَحْمَتِكَ وَ عَزائِمَ مَغْفِرَتِكَ وَ الْغَنيمَةَ
مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَ السَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ اَللّٰهُمَّ لا تَدَعْ لي ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَ لا هَمّاً اِلّا
فَرَّجْتَهُ وَ لا سُقْماً اِلّا شَفَيْتَهُ وَ لا عَيْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَ لا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ
وَ لا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَ لا سُوءً اِلّا صَرَفْتَهُ وَ لا حاجَةً هِيَ لَكَ رِضاً وَ لِي
فيها صَلاحٌ اِلّا قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ و میگوئی

ورنگ آن زرد و متغیر میکند و این خواب هر شومی است بدرستیکه حقتعالی روزیها را در ما بین طلوع فجر تا طلوع آفتاب قسمت میکند پس بپرهیز از خواب کردن در این وقت و شیخ طوسی ره در مصباح از ابن عباس نقل کرده که در وقت طلوع فجر صادق بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ افْضِلْ عَلَيْنا اَللّٰهُمَّ بِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصّالِحاتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَتْمِمْها عَلَيْنا عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ عائِذاً بِاللّٰهِ مِنَ النّارِ پس میگوئی يا فالِقَهُ مِنْ حَيْثُ لا اَرى وَ مُخْرِجَهُ مِنْ حَيْثُ اَرى صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِنا هٰذا صَلاحاً وَ اَوْسَطَهُ فَلاحاً وَ آخِرَهُ نَجاحاً انتهی پس ده مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ

ده مرتبه بِاللّٰهِ اعْتَصَمْتُ وَ بِاللّٰهِ اَثِقُ وَ عَلَى اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنْ عَظُمَتْ
ذُنُوبي فَاَنْتَ اَعْظَمُ وَ اِنْ كَبُرَ تَفْريطي فَاَنْتَ اَكْبَرُ وَ اِنْ دامَ بُخْلي فَاَنْتَ اَجْوَدُ اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لي عَظيمَ ذُنُوبي بِعَظيمِ عَفْوِكَ وَ كَثيرَ تَفْريطي بِظاهِرِ كَرَمِكَ وَ اقْمَعْ بُخْلي بِفَضْلِ
جُودِكَ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ اَتُوبُ اِلَيْكَ

تعقیب نماز عصر منقول از متهجد

اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذي لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ ذُو الْجَلالِ وَ الْاِكْرامِ
وَ اَسْئَلُهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَليلٍ خاضِعٍ فَقيرٍ بائِسٍ مِسْكينٍ مُسْتَكينٍ مُسْتَجيرٍ لا
يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَ لا ضَرّاً وَ لا مَوْتاً وَ لا حَيٰوةً وَ لا نُشُوراً پس میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي
اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَ مِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ وَ مِنْ صَلٰوةٍ لا تُرْفَعُ
وَ مِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ بَعْدَ الْعُسْرِ وَ الْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ وَ
الرَّخاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اَللّٰهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَ
اَتُوبُ اِلَيْكَ و از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه هر که استغفار کند بعد از
نماز عصر هفتاد مرتبه بیامرزد حقتعالی از او هفتصد گناه و در وایتشده از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام که هر که بخواند اِنّا اَنْزَلْناهُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ را بعد از
عصر ده مرتبه بگذرد برای او در روز قیامت مثل عملهای خلایق در این روز و
مستحب است خواندن دعای عشرات در هر صباح و مسآء و افضل اوقات آن بعد از
عصر روز جمعه است و آن دعا بعد از این مذکور خواهد شد

تعقیب نماز مغرب منقول از مصباح متهجد

بعد از تسبیح زهراء علیها السلام میگوئی اِنَّ اللّٰهَ وَ مَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى
النَّبِيِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْليماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ
عَلى ذُرِّيَّتِهِ وَ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ پس میگوئی هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ وَ لا حَوْلَ
وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ و سه مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَ لا

اَشْهَدُ اَنَّهُ ما اَصْبَحَ بي مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِيَةٍ في دينٍ اَوْ دُنْيا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَيَّ حَتّى تَرْضى وَ بَعْدَ الرِّضا و از کارهائی که در این وقت عبادت اذکار وارد شده اینست که بسیار ذکر کنند تسبیح و تهلیل و تحمید و تکبیر چنانکه ذکر شد سُبْحانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ است که تعبیر از آن بباقیات الصالحات و نیز خواندن این دعا است لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَ يُميتُ وَ يُميتُ وَ يُحْيي وَ هُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ و هر روز ده مرتبه و در این دعای صبح از اذان صبح اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاِقْبالِ نَهارِكَ وَ اِدْبارِ لَيْلِكَ وَ حُضُورِ

یفعل ما یشاء غیره پس میگوئی سُبحانَكَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اغفِر لی ذُنوبی کُلَّها
جمیعًا فانّه لا یغفِرُ الذُّنوبَ کُلَّها جمیعًا اِلّا اَنتَ پس نافلهٔ مغرب را بجا میاوری
و آن چهار رکعتست بدو سلام و تکلم مکن ما بین آنها و شیخ فرموده که روایت شده
که در رکعت اوّل سورهٔ قُل یا اَیُّها الکافِرونَ بخوانند و در رکعت دوّم قُل هُوَ اللّهُ
اَحَدٌ و در دو رکعت دیگر هرچه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام علی
النّقی علیه السّلام در رکعت سوّم سورهٔ حمد و اوّل سورهٔ حدید میخواندند تا وَهُوَ
علیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ و در رکعت چهارم حمد میخواندند و آخر سورهٔ حشر یعنی از لَو اَنزَلنا
هذَا القُرآنَ تا آخر سوره و مستحبّ است که بخوانند در سجدهٔ آخر نوافل در هر شب
خصوصًا در شب جمعه هفت مرتبه اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ بِوَجهِكَ الکَریمِ وَاسمِكَ
العَظیمِ وَمُلکِكَ القَدیمِ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَن تَغفِرَ لی ذَنبِیَ العَظیمَ اِنَّهُ
لا یَغفِرُ العَظیمَ اِلَّا العَظیمُ و چون از نافله فارغ شدی پس هرچه میخواهی تعقیب میخوانی
و میگوئی ده مرتبه ما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ اَستَغفِرُ اللّهَ پس میگوئی اَللّهُمَّ اِنّی
اَسئَلُكَ مُوجِباتِ رَحمَتِكَ وَعَزائِمَ مَغفِرَتِكَ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ وَمِن کُلِّ بَلِیَّةٍ
وَالفَوزَ بِالجَنَّةِ وَالرِّضوانَ فی دارِ السَّلامِ وَجِوارِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ
اَللّهُمَّ ما بِنا مِن نِعمَةٍ فَمِنكَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَستَغفِرُكَ وَاَتوبُ اِلَیكَ و
میخوانی ما بین نماز مغرب و عشاء نماز غفیله را و آن دو رکعت است در رکعت اوّل
بعد از حمد میخوانی وَذَا النّونِ اِذ ذَهَبَ مُغاضِبًا فَظَنَّ اَن لَن نَقدِرَ عَلَیهِ فَنادی
فِی الظُّلُماتِ اَن لا اِلهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَكَ اِنّی کُنتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاستَجَبنا لَهُ
وَنَجَّیناهُ مِنَ الغَمِّ وَکَذلِكَ نُنجِی المُؤمِنینَ و در رکعت دوّم بعد از حمد میخوانی وَ
عِندَهُ مَفاتِحُ الغَیبِ لا یَعلَمُها اِلّا هُوَ وَیَعلَمُ ما فِی البَرِّ وَالبَحرِ وَما تَسقُطُ مِن وَرَقَةٍ
اِلّا یَعلَمُها وَلا حَبَّةٍ فی ظُلُماتِ الاَرضِ وَلا رَطبٍ وَلا یابِسٍ اِلّا فی کِتابٍ مُبینٍ
پس دستها را بقنوت بر میداری و میگوئی اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ بِمَفاتِحِ الغَیبِ الَّتی لا

صلواتك و اصول دعائك و تسبیح ملائكتك ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تتوب علیّ انك انت التوّاب الرحیم
و چون خواهی متوجه نماز شوی و حاجت داری رفتن بیت الخلاء باید ابتدا کنی بان اولاً
... بیت الخلاء بسیار است و جمله از آن بطور اختصار انست که مقدم داری در وقت داخل شدن پای چپ را و میگوئی بسم الله و بالله اعوذ بالله من الرجس النجس الخبیث المخبث الشیطان الرجیم و چون کشف کنی بگو بسم الله
و واجب است در این حال بلکه در تمام حالات مستور کردن عورت را از ناظر محترم و حرام است در این حال رو و پشت بقبله نشستن و مستحب است آنکه بگوئی در حال قضاء حاجت

یَعلَمُها اِلّا اَنتَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَن تَفعَلَ بی کَذا وَکَذا بجای این کلمه
حاجت ذکر میکنی پس میگوئی اَللّهُمَّ اَنتَ وَلِیُّ نِعمَتی وَالقادِرُ عَلی طَلِبَتی تَعلَمُ حاجَتی
فَاَسئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَیهِ وَعَلَیهِمُ السَّلامُ لَمّا قَضَیتَها لی و حاجت خود را می طلبی
که روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حقتعالی با و عطا فرماید
آنچه را که خواهد

تعقیب نماز عشاء منقول از متهجّد

اَللّهُمَّ اِنَّهُ لَیسَ لی عِلمٌ بِمَوضِعِ رِزقی وَاِنَّما اَطلُبُهُ بِخَطَراتٍ تَخطُرُ عَلی قَلبی فَاَجُولُ
فی طَلَبِهِ البُلدانَ فَاَنا فیما اَنا طالِبٌ کَالحَیرانِ لا اَدری اَفی سَهلٍ هُوَ اَم فی جَبَلٍ
اَم فی اَرضٍ اَم فی سَماءٍ اَم فی بَرٍّ اَم فی بَحرٍ وَعَلی یَدَی مَن وَمِن قِبَلِ مَن وَقَد عَلِمتُ اَنَّ
عِلمَهُ عِندَكَ وَاَسبابَهُ بِیَدِكَ وَاَنتَ الَّذی تَقسِمُهُ بِلُطفِكَ وَتُسَبِّبُهُ بِرَحمَتِكَ
اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجعَل یا رَبِّ رِزقَكَ لی واسِعًا وَمَطلَبَهُ سَهلًا وَ
مَأخَذَهُ قَریبًا وَلا تُعَنِّنی بِطَلَبِ ما لَم تُقَدِّر لی فیهِ رِزقًا فَاِنَّكَ غَنِیٌّ عَن عَذابی
وَاَنا فَقیرٌ اِلی رَحمَتِكَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجُد عَلی عَبدِكَ بِفَضلِكَ اِنَّكَ
ذُو فَضلٍ عَظیمٍ مؤلّف گوید که این دعا از ادعیهٔ طلب رزق است و مستحب است نزد
تعقیب عشاء هفت مرتبه سورهٔ اِنّا اَنزَلناهُ بخواند و آنکه در نماز وتیره و آن دو رکعت نافله
نشسته است بعد از نماز عشاء صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض صد آیه
سورهٔ اِذا وَقَعَتِ الواقِعَةُ در یک رکعت و سورهٔ قُل هُوَ اللّهُ اَحَدٌ در رکعت دیگر بخوانند

تعقیب نماز صبح منقول از مصباح متهجّد

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهدِنی لِمَا اختُلِفَ فیهِ مِنَ الحَقِّ بِاِذنِكَ اِنَّكَ تَهدی
مَن تَشاءُ اِلی صِراطٍ مُستَقیمٍ و میگوئی ده مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الاَوصِیاءِ الرّاضینَ المَرضِیّینَ بِاَفضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِك عَلَیهِم بِاَفضَلِ بَرَکاتِكَ
وَالسَّلامُ عَلَیهِم وَعَلی اَرواحِهِم وَاَجسادِهِم وَرَحمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ و این صلوات
در عصرهای جمعه نیز وارد شده با فضیلت بسیار و بگو نیز اَللّهُمَّ اَحیِنی عَلی ما
اَحیَیتَ عَلَیهِ عَلِیَّ بنَ اَبی طالِبٍ وَاَمِتنی عَلی ما ماتَ عَلَیهِ عَلِیُّ بنُ اَبی طالِبٍ عَلَیهِ السَّلامُ

اللهم اطعمنی طیبًا فی عافیة و اخرجه منی خبیثًا فی عافیة و چون نظرت افتاد بآنچه از تو دفع شده میگوئی اللهم ارزقنی الحلال و جنبنی الحرام و چون اراده استنجاء کنی ... میکنی پس دعا میکنی بسم الله ... الحمد لله ... اللهم حصن فرجی و اعفه و استر عورتی و حرمها علی النار و چون از جای خود برخاستی ... میکنی و میگوئی الحمد لله الذی اماط عنی الاذی و هنأنی طعامی و شرابی و عافانی من البلوی ... و مقدم میداری ... پای راست

وبگو صد مرتبه أستغفر الله وأتوب إليه وصد مرتبه أسئل الله العافية و
صد مرتبه أستجير بالله من النار وصد مرتبه وأسئله الجنة وصد مرتبه أسئل
الله الحور العين وصد مرتبه لا إله إلا الله الملك الحق المبين وصد مرتبه
توحید وصد مرتبه صلى الله على محمد وآل محمد وصد مرتبه سبحان الله والحمد لله
ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم وصد مرتبه
ما شاء الله كان ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم پس بگو أصبحت اللهم
معتصما بذمامك المنيع الذي لا يطاول ولا يحاول من شر كل غاشم وطارق
من سائر من خلقت وما خلقت من خلقك الصامت والناطق في جنة من كل
مخوف بلباس سابغة ولاء أهل بيت نبيك محتجبا من كل قاصد لي إلى أذية
بجدار حصين الإخلاص في الاعتراف بحقهم والتمسك بحبلهم موقنا أن الحق
لهم ومعهم وفيهم وبهم أوالي من والوا وأجانب من جانبوا فأعذني اللهم بهم
من شر كل ما أتقيه يا عظيم حجزت الأعادي عني ببديع السموات والأرض
إنا جعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون و
این دعا در هر صبح وشام خوانده میشود و آن دعای امیر المؤمنین علیه السلام است در لیلة المبیت
و در تهذیب روایت شده که هر که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظيم وبحمده و
ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم حقتعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی
وجذام وفقر وخانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری وشیخ کلینی از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح ونماز مغرب بگوید هفت مرتبه بسم الله
الرحمن الرحيم لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم حقتعالی دفع کند از او هفتاد نوع از
انواع بلا که آسانتر آنها باد و پیسی و دیوانگی باشد واگر شقی باشد محو شود از اشقیاء ونوشته
شود از سعداء وهم از آنحضرت روایت کرده که برای دنیا وآخرت و رفع درد چشم این دعا را بعد از
نماز صبح ومغرب بخوانند اللهم إني أسئلك بحق محمد وآل محمد عليك صل على محمد
وآل محمد واجعل النور في بصري والبصيرة في ديني واليقين في قلبي والإخلاص في عملي و

و این دعا را بخواند الحمد لله الذي أذهب عني لذته وأبقى في جسدي قوته وأخرج عني أذاه يا لها نعمة يا لها نعمة يا لها نعمة لا يقدر القادرون قدرها
و چون خواستی وضو بگیری ابتدا میکنی بمسواک نمودن که دهانرا پاکیزه میکند و بلغم را برطرف و حفظ را زیاد میکند و باعث زیادتی حسنات و خوشنودی حقتعالی است و دو رکعت نماز با مسواک افضل است از هفتاد رکعت بی مسواک و اگر مسواک نباشد انگشت مجزیست از آن و مستحب است وقت وضو گرفتن رو بقبله بنشینی و ظرف آب را در جانب راست خود بگذاری
و چون نگاهت بر آب افتد این دعا

السلامة في نفسي والسعة في رزقي والشكر لك أبدا ما أبقيتني شیخ ابن فهد در
عدة الداعی از حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که هر که بگوید در عقب نماز صبح این کلام را
حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای او وکفایت کند حقتعالی آنچه که مهم او است
بسم الله وصلى الله على محمد وآله وأفوض أمري إلى الله إن الله بصير بالعباد فوقيه
الله سيئات ما مكروا لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فاستجبنا
له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين حسبنا الله ونعم الوكيل فانقلبوا بنعمة
من الله وفضل لم يمسسهم سوء ما شاء الله لا حول ولا قوة إلا بالله ما شاء الله
لا ما شاء الناس ما شاء الله وإن كره الناس حسبي الرب من المربوبين حسبي الخالق
من المخلوقين حسبي الرازق من المرزوقين حسبي الله رب العالمين حسبي من هو
حسبي حسبي من لم يزل حسبي حسبي من كان مذ كنت لم يزل حسبي حسبي الله لا إله
إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم **مؤلف گوید** که شیخ ما ثقة
الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم
ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی ره نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد
صادق عراقی در غایت سختی وپریشانی و بدحالی بود وهیچ وجه برای وی گشایشی نمیشد تا
آنکه شبی در خواب دید که در بیابانی خیمه بزرگی با قبه سرپا است پرسید این خیمه از کیست
گفتند از کهف حصین وغیاث مضطر مستکین حضرت قائم مهدی وامام منتظر عجل الله
فرجه میباشد پس بتعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید و سختی حال خود را بآنحضرت عرض کرد و از
آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و رفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود
بسیدی از اولاد خود و اشاره فرمود باو بخیمه او آخوند از خدمت آنحضرت بیرون شد و رفت
بهمان خیمه که حضرت بآن اشاره فرموده بود دید سید سند حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب
آسید محمد سلطان آبادی است در آن خیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است
آخوند بر سید سلام کرد وحکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت
رزق او را دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود وقصد

میخوانی الحمد لله الذي جعل الماء طهورا ولم يجعله نجسا پس بشوی دست خود را پیش از آنکه داخل ظرف آب کنی و میگوئی در وقت داخل کردن دست در ظرف آب بسم الله وبالله اللهم اجعلني من التوابين واجعلني من المتطهرين پس سه دفعه مضمضه میکنی [illegible] و میگوئی اللهم لقني حجتي يوم ألقاك وأطلق لساني بذكرك پس سه دفعه استنشاق میکنی و میگوئی اللهم لا تحرم علي ريح الجنة واجعلني ممن يشم ريحها وروحها وطيبها پس شروع کن بشستن صورت و میگوئی اللهم بيض وجهي

کرد خانه سید را و پیش از این خواب اخوند از سید منافرت و تارک او بود بحدی که اگر او ذکر
نمیکرد پس چون بخدمت سید رسید او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود
نشسته مشغول ذکر و استغفار است سلام کرد سید جواب سلام را داد و تبسمی نمود مثل آنکه
از قضیه مطلع باشد پس اخوند برای گشایش امر خویش دعائی خواست پس سید تعلیم او نمود
همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود پس اخوند مشغول بآن دعا شد باندک زمانی
دنیا از هر طرف باو روی آورد و از سختی و بدحالی بیرون آمد و مرحوم حاج ملا فتحعلی رحمة الله علیه
سید را مدح میکرد مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و مقداری از زمان هم شاگردی او نموده
بود اما آنچه را که سید تعلیم اخوند کرده بود در خواب و بیداری پس سه چیز است اول آنکه در
عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه یا فتاح بگوید دوم مواظبت کند بخواندن این
دعا که در کافی است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعلیم فرمود آنرا بمردی از صحابه که
مبتلا بود بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک زمانی ناخوشی و پریشانی
از او برطرف شد لا حول و لا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله
الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و
کبره تکبیرا سیم در عقب نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ ابن فهد نقل شده و
این اوراد را باید غنیمت شمرد و بخواندن آن مواظبت نمود و از فوائد آن غفلت ننمود
و بدانکه سجدهٔ شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است و دعا و اذکار بسیار در آنحال وارد
شده و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی صد مرتبه شکرا شکرا بگو و اگر خواهی
صد مرتبه عفوا عفوا و نیز از آنحضرت منقولست که کمتر آنچه در این سجده گویند آنستکه سه
مرتبه بگویند شکرا لله و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب ادعیه و
اذکار بسیار از حضرت رسولخدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام ماثور گردیده
است و تحریص و ترغیب بسیار بر محافظت آنها در وقت در روایات و اخبار وارد شده است و ما در
اینمختصر بذکر چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اول مشایخ حدیث بسندهای معتبره از حضرت
صادق روایت کرده اند که فریضه و واجب است بر هر مسلمانی که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب

یوم تسود الوجوه و لا تسود وجهی یوم تبیض الوجوه پس بر دارد بکف آب بجهة شستن دست راست و در وقت شستن میگوید اللهم اعطنی کتابی بیمینی و الخلد فی الجنان بیساری و حاسبنی حسابا یسیرا پس دست چپ را بشوید و در آنوقت میگوید اللهم لا تعطنی کتابی بشمالی و لا من وراء ظهری و لا تجعلها مغلولة الی عنقی و اعوذ بک من مقطعات النیران پس مسح کن جلو سر را برطوبت دست راست خود و میگوید در اینحال اللهم غشنی برحمتک و برکاتک و عفوک پس مسح کن

و ده مرتبه پیش از غروب باید این دعا را بخواند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک
و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر
و در بعضی روایاتست که اگر ترک شود قضا کنید که لازمست دوم و نیز از آنحضرت در
روایات معتبره وارد شده که پیش از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اعوذ بالله السمیع العلیم من
همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم سیم و نیز از
آنحضرت روایت شده که چه مانعست شما را که در هر صبح و شام سه مرتبه این دعا بخوانید اللهم
مقلب القلوب و الابصار ثبت قلبی علی دینک و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و هب لی
من لدنک رحمة انک انت الوهاب و اجرنی من النار برحمتک اللهم امدد
لی فی عمری و اوسع علی فی رزقی و انشر علی رحمتک و ان کنت عندک فی ام
الکتاب شقیا فاجعلنی سعیدا فانک تمحو ما تشاء و تثبت و عندک ام الکتاب
چهارم و نیز از آنحضرت منقولست که در هر صبح و شام این دعا را بخوان الحمد لله الذی
یفعل ما یشاء و لا یفعل ما یشاء غیره الحمد لله کما یحب الله ان یحمد الحمد لله
کما هو اهله اللهم ادخلنی فی کل خیر ادخلت فیه محمدا و آل محمد و اخرجنی من
کل شر اخرجت منه محمدا و آل محمد صلی الله علی محمد و آل محمد
پنجم در هر صبح و شام ده مرتبه بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و از جمله دعاها در اینوقت دعای عشراتست که بعد از این خواهد آمد

فصل سیم

در ذکر دعاهای ایام هفته

دعای روز یکشنبه

منقول از ملحقات صحیفه سجادیه

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الذی لا ارجو الا فضله و لا اخشی الا عدله و لا اعتمد الا قوله و لا
امسک الا بحبله بک استجیر یا ذا العفو و الرضوان من الظلم و العدوان و
من غیر الزمان و تواتر الاحزان و طوارق الحدثان و من انقضاء المدة قبل
التاهب و العدة و ایاک استرشد لما فیه الصلاح و الاصلاح و بک
استعین فیما یقترن به النجاح و الانجاح و ایاک ارغب فی لباس العافیة

یا نماز خود را و میخواند در اینحال اللهم ثبتنی علی الصراط یوم تزل فیه الاقدام و اجعل سعیی فیما یرضیک عنی یا ذا الجلال و الاکرام و چون فارغ شد از وضو میگوید اللهم انی اسئلک تمام الوضوء و تمام الصلوة و تمام رضوانک و الجنة و میگوید نیز الحمد لله رب العالمین و میخواند سوره قدر را سه مرتبه پس بعد از فراغ از وضو خوشبو کند ... میرود پس بجانب مسجد با حال سکینه و وقار و میگوید در وقت بیرون شدن از خانه بجهة رفتن مسجد بسم الله الذی خلقنی فهو یهدین

وَتَمامِها وَشُمولِ السَّلامَةِ وَدَوامِها وَاَعوذُ بِكَ يا رَبِّ مِن هَمَزاتِ الشَّياطينِ وَاَحتَرِزُ بِسُلطانِكَ مِن جَورِ السَّلاطينِ فَتَقَبَّل ما كانَ مِن صَلَواتي وَصَومي وَاجعَل غَدي وَما بَعدَهُ اَفضَلَ مِن ساعَتي وَيَومي وَاَعِزَّني في عَشيرَتي وَقَومي وَاحفَظني في يَقظَتي وَنَومي فَاَنتَ اللهُ خَيرٌ حافِظًا وَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَبرَءُ اِلَيكَ في يَومي هٰذا وَما بَعدَهُ مِنَ الاٰحادِ مِنَ الشِّركِ وَالاِلحادِ وَاُخلِصُ لَكَ دُعائي تَعَرُّضًا لِلاِجابَةِ وَاُقيمُ عَلىٰ طاعَتِكَ رَجاءً لِلاِثابَةِ فَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ خَيرِ خَلقِكَ الدّاعي اِلىٰ حَقِّكَ وَاَعِزَّني بِعِزِّكَ الَّذي لا يُضامُ وَاحفَظني بِعَينِكَ الَّتي لا تَنامُ وَاختِم بِالاِنقِطاعِ اِلَيكَ اَمري وَبِالمَغفِرَةِ عُمري اِنَّكَ اَنتَ الغَفورُ الرَّحيمُ

دعای روز دوشنبه

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذي لَم يُشهِد اَحَدًا حينَ فَطَرَ السَّماواتِ وَالاَرضَ وَلَا اتَّخَذَ مُعينًا حينَ بَرَءَ النَّسَماتِ لَم يُشارَك فِي الاِلٰهِيَّةِ وَلَم يُظاهَر فِي الوَحدانِيَّةِ كَلَّتِ الاَلسُنُ عَن غايَةِ صِفَتِهِ وَالعُقولُ عَن كُنهِ مَعرِفَتِهِ وَتَواضَعَتِ الجَبابِرَةُ لِهَيبَتِهِ وَعَنَتِ الوُجوهُ لِخَشيَتِهِ وَانقادَ كُلُّ عَظيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَكَ الحَمدُ مُتَواتِرًا مُتَّسِقًا وَمُتَوالِيًا مُستَوسِقًا وَصَلَواتُهُ عَلىٰ رَسولِهِ اَبَدًا وَسَلامُهُ دائِمًا سَرمَدًا اَللّٰهُمَّ اجعَل اَوَّلَ يَومي هٰذا صَلاحًا وَاَوسَطَهُ فَلاحًا وَآخِرَهُ نَجاحًا وَاَعوذُ بِكَ مِن يَومٍ اَوَّلُهُ فَزَعٌ وَاَوسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَستَغفِرُكَ لِكُلِّ نَذرٍ نَذَرتُهُ وَكُلِّ وَعدٍ وَعَدتُهُ وَكُلِّ عَهدٍ عاهَدتُهُ ثُمَّ لَم اَفِ بِهِ وَاَسئَلُكَ في مَظالِمِ عِبادِكَ عِندي فَاَيُّما عَبدٍ مِن عَبيدِكَ اَو اَمَةٍ مِن اِمائِكَ كانَت لَهُ قِبَلي مَظلِمَةٌ ظَلَمتُها اِيّاهُ في نَفسِهِ اَو في عِرضِهِ اَو في مالِهِ اَو في اَهلِهِ وَوَلَدِهِ اَو غيبَةٌ اغتَبتُهُ بِها اَو تَحامُلٌ عَلَيهِ بِمَيلٍ اَو هَوًى اَو اَنَفَةٍ اَو حَمِيَّةٍ اَو رِياءٍ اَو عَصَبِيَّةٍ غائِبًا كانَ اَو شاهِدًا وَحَيًّا كانَ اَو مَيِّتًا فَقَصُرَت يَدي وَضاقَ وُسعي عَن رَدِّها اِلَيهِ

(در آداب رفتن بمسجد)

وَالَّذي هُوَ يُطعِمُني وَيَسقينِ وَاِذا مَرِضتُ فَهُوَ يَشفينِ وَالَّذي يُميتُني ثُمَّ يُحيينِ وَالَّذي اَطمَعُ اَن يَغفِرَ لي خَطيئَتي يَومَ الدّينِ رَبِّ هَب لي حُكمًا وَاَلحِقني بِالصّالِحينَ وَاجعَل لي لِسانَ صِدقٍ فِي الآخِرينَ وَاجعَلني مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعيمِ وَاغفِر لِاَبي

وچون خواستی که داخل مسجد شوی اول ملاحظه نه کفش خود مینما که نجاستی با آن نباشد پس پای راست را مقدم میداری پس میگوئی بسم الله وبالله ومن الله والى الله وخير الاسماء كلها لله

وَالتَّحَلُّلِ مِنهُ فَاَسئَلُكَ يا مَن يَملِكُ الحاجاتِ وَهِيَ مُستَجيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَمُسرِعَةٌ اِلىٰ اِرادَتِهِ اَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تُرضِيَهُ عَنّي بِما شِئتَ وَتَهَبَ لي مِن عِندِكَ رَحمَةً اِنَّهُ لا تَنقُصُكَ المَغفِرَةُ وَلا تَضُرُّكَ المَوهِبَةُ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ اَولِني في كُلِّ يَومِ اثنَينِ نِعمَتَينِ مِنكَ ثِنتَينِ سَعادَةً في اَوَّلِهِ بِطاعَتِكَ وَنِعمَةً في آخِرِهِ بِمَغفِرَتِكَ يا مَن هُوَ الاِلٰهُ وَلا يَغفِرُ الذُّنوبَ سِواهُ

دعای روز سه شنبه

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ وَالحَمدُ حَقُّهُ كَما يَستَحِقُّهُ حَمدًا كَثيرًا وَاَعوذُ بِهِ مِن شَرِّ نَفسي اِنَّ النَّفسَ لَاَمّارَةٌ بِالسّوءِ اِلّا ما رَحِمَ رَبّي وَاَعوذُ بِهِ مِن شَرِّ الشَّيطانِ الَّذي يَزيدُني ذَنبًا اِلىٰ ذَنبي وَاَحتَرِزُ بِهِ مِن كُلِّ جَبّارٍ فاجِرٍ وَسُلطانٍ جائِرٍ وَعَدُوٍّ قاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجعَلني مِن جُندِكَ فَاِنَّ جُندَكَ هُمُ الغالِبونَ وَاجعَلني مِن حِزبِكَ فَاِنَّ حِزبَكَ هُمُ المُفلِحونَ وَاجعَلني مِن اَولِيائِكَ فَاِنَّ اَولِياءَكَ لا خَوفٌ عَلَيهِم وَلا هُم يَحزَنونَ اَللّٰهُمَّ اَصلِح لي ديني فَاِنَّهُ عِصمَةُ اَمري وَاَصلِح لي آخِرَتي فَاِنَّها دارُ مَقَرّي وَاِلَيها مِن مُجاوَرَةِ اللِّئامِ مَفَرّي وَاجعَلِ الحَيوٰةَ زِيادَةً لي في كُلِّ خَيرٍ وَالوَفاةَ راحَةً لي مِن كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَتَمامِ عِدَّةِ المُرسَلينَ وَعَلىٰ آلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ وَاَصحابِهِ المُنتَجَبينَ وَهَب لي فِي الثُّلَثاءِ ثَلاثًا لا تَدَع لي ذَنبًا اِلّا غَفَرتَهُ وَلا غَمًّا اِلّا اَذهَبتَهُ وَلا عَدُوًّا اِلّا دَفَعتَهُ بِبِسمِ اللهِ خَيرِ الاَسماءِ بِسمِ اللهِ رَبِّ الاَرضِ وَالسَّماءِ اَستَدفِعُ كُلَّ مَكروهٍ اَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاَستَجلِبُ كُلَّ مَحبوبٍ اَوَّلُهُ رِضاهُ فَاختِم لي مِنكَ بِالغُفرانِ يا وَلِيَّ الاِحسانِ

دعای روز چهارشنبه

بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحيمِ

اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذي جَعَلَ اللَّيلَ لِباسًا وَالنَّومَ سُباتًا وَجَعَلَ النَّهارَ نُشورًا لَكَ الحَمدُ اَن بَعَثتَني مِن مَرقَدي وَلَو شِئتَ جَعَلتَهُ سَرمَدًا حَمدًا دائِمًا لا يَنقَطِعُ اَبَدًا وَلا يُحصي لَهُ الخَلائِقُ عَدَدًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الحَمدُ اَن خَلَقتَ فَسَوَّيتَ وَقَدَّرتَ وَ

(دعا قبل از نماز)

... عَلَى اللهِ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافتَح لي اَبوابَ رَحمَتِكَ وَاَغلِق عَنّي اَبوابَ مَعصِيَتِكَ وَاجعَلني مِن زُوّارِكَ وَعُمّارِ مَساجِدِكَ وَمِمَّن يُناجيكَ فِي اللَّيلِ وَالنَّهارِ وَمِنَ الَّذينَ هُم في صَلاتِهِم خاشِعونَ وَادحَر عَنّي الشَّيطانَ الرَّجيمَ وَجُنودَ اِبليسَ اَجمَعينَ

وچون اراده کردی که نماز کنی میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اُقَدِّمُ اِلَيكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَآلِهِ بَينَ يَدَي حاجَتي وَاَتَوَجَّهُ بِهِ اِلَيكَ فَاجعَلني بِهِ وَجيهًا عِندَكَ فِي الدُّنيا وَالآخِرَةِ وَمِنَ المُقَرَّبينَ وَاجعَل صَلاتي بِهِ مَقبولَةً وَذَنبي بِهِ مَغفورًا وَدُعائي ...

قضيت وامت واحييت وامرضت وشفيت وعافيت وابليت وعلى العرش استويت وعلى الملك احتويت ادعوك دعاء من ضعفت وسيلته وانقطعت حيلته واقترب اجله وتدانى في الدنيا امله واشتدت الى رحمتك فاقته وعظمت لتفريطه حسرته وكثرت زلته وعثرته وخلصت لوجهك توبته فصل على محمد خاتم النبيين وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين وارزقني شفاعة محمد صلى الله عليه واله ولا تحرمني صحبته انك انت ارحم الراحمين اللهم اقض لي في الاربعاء اربعا اجعل قوتي في طاعتك ونشاطي في عبادتك ورغبتي في ثوابك وزهدي فيما يوجب لي اليم عقابك انك لطيف لما تشاء

دعای روز پنجشنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي اذهب الليل مظلما بقدرته وجاء بالنهار مبصرا برحمته وكساني ضياءه وانا في نعمته اللهم فكما ابقيتني له فابقني لامثاله وصل على النبي محمد واله ولا تفجعني فيه وفي غيره من الليالي والايام بارتكاب المحارم واكتساب المآثم وارزقني خيره وخير ما فيه وخير ما بعده واصرف عني شره وشر ما فيه وشر ما بعده اللهم اني بذمة الاسلام اتوسل اليك وبحرمة القرآن اعتمد عليك وبمحمد المصطفى صلى الله عليه واله استشفع لديك فاعرف اللهم ذمتي التي رجوت بها قضاء حاجتي يا ارحم الراحمين اللهم اقض لي في الخميس خمسا لا يتسع لها الا كرمك ولا يطيقها الا نعمك سلامة اقوى بها على طاعتك وعبادة استحق بها جزيل مثوبتك وسعة في الحال من الرزق الحلال وان تؤمنني في مواقف الخوف بامنك وتجعلني من طوارق الهموم والغموم في حصنك وصل على محمد وال محمد واجعل توسلي به شافعا يوم القيمة نافعا انك انت ارحم الراحمين

دعای روز جمعه

بسم الله الرحمن الرحيم

بدء مستجابا انك انت التواب الرحيم
پس از اذان و اقامه میگوئی بجهت نماز
و ما بین اذان و اقامه فاصله میکنی بیک سجده یا نشستن و ابتدا [illegible] میگوئی
اللهم اجعل قلبي بارا وعيشي قارا ورزقي دارا واجعل لي عند قبر نبيك صلى الله عليه واله مستقرا وقرارا
و اگر خواهی دعا میکنی و حاجت خود را از حق تعالی طلب میکنی زیرا که دعا در بین اذان و اقامه رد نمیشود
و بعد از گفتن اقامه میگوئی
اللهم اليك توجهت ومرضاتك طلبت وثوابك ابتغيت وبك امنت وعليك

الحمد لله الاول قبل الانشاء والاحياء والاخر بعد فناء الاشياء العليم الذي لا ينسى من ذكره ولا ينقص من شكره ولا يخيب من دعاه ولا يقطع رجاء من رجاه اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد جميع ملائكتك وسكان سماواتك وحملة عرشك ومن بعثت من انبيائك ورسلك وانشات من اصناف خلقك اني اشهد انك انت الله لا اله الا انت وحدك لا شريك لك ولا عديل ولا خلف لقولك ولا تبديل وان محمدا صلى الله عليه واله عبدك ورسولك ادى ما حملته الى العباد وجاهد في الله عز وجل حق الجهاد وانه بشر بما هو حق من الثواب وانذر بما هو صدق من العقاب اللهم ثبتني على دينك ما احييتني ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب صل على محمد وعلى ال محمد واجعلني من اتباعه وشيعته واحشرني في زمرته ووفقني لاداء فرض الجمعات وما اوجبت علي فيها من الطاعات وقسمت لاهلها من العطاء في يوم الجزاء انك انت العزيز الحكيم

دعای روز شنبه

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله كلمة المعتصمين ومقالة المتحرزين واعوذ بالله تعالى من جور الجائرين وكيد الحاسدين وبغي الظالمين واحمده فوق حمد الحامدين اللهم انت الواحد بلا شريك والملك بلا تمليك لا تضاد في حكمك ولا تنازع في ملكك اسالك ان تصلي على محمد عبدك ورسولك وان توزعني من شكر نعماك ما تبلغ بي غاية رضاك وان تعينني على طاعتك ولزوم عبادتك واستحقاق مثوبتك بلطف عنايتك وترحمني بصدي عن معاصيك ما احييتني وتوفقني لما ينفعني ما ابقيتني وان تشرح بكتابك صدري وتحط بتلاوته وزري وتمنحني السلامة في ديني ونفسي ولا توحش بي اهل انسي وتتم احسانك فيما بقي من عمري كما احسنت فيما مضى منه يا ارحم الراحمين

توكلت اللهم صل على محمد وال محمد وافتح مسامع قلبي لذكرك وثبتني على دينك ودين نبيك ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب
پس هرگاه خواستی شروع بنماز کنی [illegible] و حاضر میکنی دل خود را [illegible] و ملاحظه عظمت و جلال [illegible] خود را [illegible] مولای خود را [illegible] مناجات با او [illegible] چنان باش که گویا او را می بینی [illegible] و دل خود را بجانب [illegible] با ترس [illegible] و شروع در نماز [illegible]

فصل چهارم در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است

بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تام است از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت
و بنا هست از رسولخدا صلی الله علیه و اله روایتشده که شب جمعه و روز جمعه
بیست و چهار ساعتست و در هر ساعت حقتعالی ششصد هزار کس را از جهنم ازاد کند
و از حضرت صادق وارد شده که هر که بمیرد ما بین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه
خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از انحضرت منقولستکه جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست
پس زنهار که ضایع نگردانی حرمت انرا و تقصیر مکن در چیزی از عبادت حقتعالی در ان
روز و تقرب جو بسوی خدا بعملهای شایسته و ترک نما جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب
طاعات را مضاعف میگرداند و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مومنان را
در دنیا و عقبی بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی که شب جمعه را
زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه ملائکه را
برای مزید کرامت مومنان باسمان اول میفرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند
و گناهان ایشان را محو کنند و حقتعالی واسع العطا و کریم است و نیز در حدیث
معتبر از انحضرت مرویستکه گاه هست که مومن دعا میکند برای حاجتی و حقتعالی قضای
حاجت او را تاخیر میکند تا اینکه در روز جمعه حاجت او را براورد و برای فضیلت
جمعه مضاعف گرداند و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب علیه السلام استدعای
طلب امرزش گناهان خود کردند گفت سوف استغفر لکم ربی یعنی بعد از این
استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب
جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از انحضرت مرویستکه چون شب جمعه میاید ماهیان
دریا سر از اب بیرون میاورند و وحشیان صحرا گردن میکشند و حقتعالی را ندا
میکنند که پروردگارا ما را عذاب مکن بگناه ادمیان و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقولستکه حق سبحانه و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای

انگشت را بکشد باز کرده فرجه میگذاری و نظر را بموضع سجده میافکنی پس بنیت فریضه صبح بکن قربة الی الله و تکبیرة الاحرام بگو و مستحب است که شش تکبیر دیگر اضافه کنی و در هر تکبیر دستها را بلند کنی تا محاذی نرمه گوش در حالیکه کف دستها در بقبله باشد و انگشتها غیر از انگشت بزرگ بهم چسبیده باشد و بعد از دعاهای تکبیرات را باین طریق بعد از تکبیر سوم بگو اللهم انت الملک الحق المبین لا اله الا انت سبحانک انی ظلمت نفسی فاغفر لی ذنبی انه لا یغفر الذنوب الا انت و بعد از تکبیر پنجم میگوئی لبیک و سعدیک والخیر فی یدیک و

عرش ندا میکند از اول شب تا اخر شب از جانب رب اعلی که ایا بنده مومنی هست که پیش از
طلوع صبح برای اخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم ایا بنده
مومنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبه او را قبول کنم ایا بنده
مومنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم و از من سوال کند که روزی او را زیاد
گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را گشاده گردانم ایا بنده مومن بیماری هست که از من
سوال کند پیش از طلوع صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم ایا بنده مومن
غمگین محبوسی هست که پیش از طلوع صبح از من سوال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را
فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم ایا بنده مومن مظلومی هست که از من سوال کند
پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم و حقش را باو برگردانم پیوسته
این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت امیر المومنین علیه السلام منقولستکه حقتعالی جمعه را
از همه روزها برگزیده و روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله
فضیلت روز جمعه انستکه هر حاجت که در ان روز از خدا سوال کنند براورده میشود و
اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را دریابند و دعا کنند خدا
ان عذاب را از ایشان برمیگرداند و امور مقدره را حقتعالی در شب جمعه مبرم و محکم
میگرداند پس شب جمعه بهترین شبها و روزش بهترین روزهاست و از حضرت صادق علیه السلام
روایتشده که بپرهیزید از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در ان شب مضاعف است چنانچه
ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند حقتعالی گناهان
گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه بکند حقتعالی او را بگناهان
جمیع عمرش عذاب کند و عذاب ان گناه را براو مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا
علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله فرمود که روز جمعه سید و بزرگ روزهاست
حقتعالی در ان روز ثواب حسنات را مضاعف میگرداند و گناهان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند
و دعوات را مستجاب میگرداند و شدتها و غمها را زایل میگرداند و حاجتهای بزرگ را بر میاورد و روز

الشر لیس الیک والمهدی من هدیت عبدک وابن عبدیک بین یدیک منک وبک ولک والیک لا ملجأ ولا منجا ولا مفر منک الا الیک سبحانک وحنانیک تبارکت وتعالیت سبحانک رب البیت الحرام و بعد از تکبیر هفتم میگوئی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض عالم الغیب والشهادة حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلوتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین و چون شروع کنی بقرائت خواهی کلمهٔ استعاذه را اهسته میگوئی پس بخوان سوره حمد را با ادب تمام و خضوع

مزید است که خدا رحمتهای خود را نسبت به بندگان زیاد میگرداند و جماعت بسیار از آتش جهنم آزاد میسازد پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آن را حقست بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد گرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث میگردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق او را ضایع گرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازمست که او را باتش جهنم بسوزاند مگر آنکه توبه کند و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که آفتاب طالع نگردیده است در روزی که بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیگر برمیخورند سلام میکنند و میگویند امروز روز شایسته ایست و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکاری بغیر از عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناه بندگان را میامرزد و رحمت خود را بر ایشان نازل میگرداند و فضایل شب و روز جمعه زیاد از آنستکه در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

پس آن بسیار است و ما در اینجا اکتفا میکنیم بذکر چند عمل اول بسیار گفتن سُبْحانَ اللهِ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ و بسیار صلوات فرستادن همانا روایت شده که جمعه شبش نورانی و روزش بسیار روشن پس بسیار بگویند سُبْحانَ اللهِ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ و بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد علیهم السلام و در روایت دیگر اقل صلوات در این شب صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند هزار سیئه را و بالا میبرد هزار درجه و مستحبست که بسیار صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح از حضرت صادق ع منقولست که چون عصر روز پنجشنبه میشود ملائکه از آسمان بزیر میآیند با قلمهای طلا و صحیفههای نقره و نمینویسند در پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و شیخ طوسی فرموده که مستحبست در روز پنجشنبه صلوات فرستادن بر پیغمبر صلی الله علیه و آله هزار مرتبه و مستحبست آنکه بگوید در آن اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَ اَهْلِکْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلینَ وَ الْآخِرینَ

قلب و تفکر در معانی آن و بعد از فراغ بقدر یک نفس ساکت میشوی پس عنوان سوره از قرآن و خود راست که امثال سوره عم و هل اتی و لا اقسم بوده باشد پس از آن نیز بقدر یک نفس ساکت میباشی پس دستها را بلند میکنی جهة تکبیر بطریقه که سابق ذکر شد پس برو برکوع و میگذاری دست راست را بر سر زانوی راست پیش از گذاشتن دست چپ بر زانوی چپ و انگشتان کف دست را از هم باز میکنی و پر میکنی آنها را از زانوهای خود و کمر را خم نموده و گردن را کشیده مساوی با کمر و نظر را بما بین قدمها میافکنی و بگو سُبْحانَ رَبِّیَ الْعَظیمِ وَ بِحَمْدِهِ سه بار را

وگفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحبست که در آخر روز پنجشنبه استغفار کند باین نحو اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خاضِعٍ مِسْکینٍ مُسْتَکینٍ لا یَسْتَطیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفاً وَ لا عَدْلاً وَ لا نَفْعاً وَ لا ضَرّاً وَ لا حَیوةً وَ لا مَوْتاً وَ لا نُشُوراً وَ صَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْاَخْیارِ الْاَبْرارِ وَ سَلَّمَ تَسْلیماً دویم آنکه در شب جمعه این سورهها را بخواند که از برای هر یك فواید و ثواب بسیار روایت شده بنی اسرائیل کهف طسین الم سجده یس ص احقاف واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد اختیار کند واقعه و سورههای قبل از آن را زیرا که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که هر که در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا بخدمت حضرت قائم برسد و از اصحاب آن حضرت باشد و فرمود که هر که سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حق تعالی او را در روز قیامت با شهداء محشور گرداند و با ایشان بازدارد و فرمود که هر که هر سه طسین را شب جمعه بخواند از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حق تعالی باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باو نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی گردد و زیاده از رضا باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بهشت باو تزویج نماید و فرمود که هر که سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حق تعالی در قیامت نامه او را بدست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند و از رفقاء محمد و آل او علیهم السلام باشد و بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر باو عطا کنند که نداده باشند مگر به پیغمبر مرسلی یا ملك مقربی و داخل بهشت گردانند او را با هر که خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را بخواند در دنیا باو ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فزع و ترس روز قیامت ایمن باشد و فرمود که هر که هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست دارد و او را محبوب گرداند در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشد و

کذا این ذکر را اصغر سه یا پنج مرتبه بگوی و پیش از گفتن ذکر ابتدا بعبارات بخوان اَللّهُمَّ لَكَ رَکَعْتُ وَ لَكَ اَسْلَمْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَیْكَ تَوَکَّلْتُ وَ اَنْتَ رَبّی خَشَعَ لَكَ سَمْعی وَ بَصَری وَ شَعْری وَ بَشَری وَ لَحْمی وَ دَمی وَ مُخّی وَ عَصَبی وَ عِظامی وَ ما اَقَلَّتْهُ قَدَمایَ غَیْرَ مُسْتَنْکِفٍ وَ لا مُسْتَکْبِرٍ وَ لا مُسْتَحْسِرٍ پس برخیز از رکوع و بایست و در حال ایستادن بگو سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ پس برو بسجده با نهایت خضوع و خشوع و کفها را پهن کرده پیش از زانوها بر زمین میگذاری و سجده میکنی بر تربت امام حسین علیه السلام و ذکر سجود را بگو و بهتر آنکه

اینسوره مخصوص امیر المؤمنین است و روایتست که هر که بخواند سوره جمعه را در هر شب جمعه خواهد
بود کفاره گناهان او از جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده از برای کسیکه سوره کهف را در هر
شب جمعه بخواند و همچنین برای کسیکه از بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدانکه
نمازهای بسیار در شب جمعه وارد شده از انجمله نماز حضرت امیر المؤمنین و دیگر دو رکعت
نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اِذا زُلْزِلَت روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد ایمن کند
خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در رکعت اول نماز مغرب و عشا
سوره جمعه بخواند و در دویم مغرب توحید و در دوم عشاء اعلی بخواند چهارم آنکه ترک کند
خواندن شعر را زیرا که در حدیث صحیح از حضرت صادق منقولست که مکروه است روایت شعر
برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و در شبها راوی گفت هر چند شعر حقی باشد
فرمود هر چند شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت رسول فرمود که
هر که یک شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آنشب و در آنروز بهره از ثواب بغیر آن
نداشته باشد و بروایت معتبر دیگر در آنشب و در آنروز نمازش مقبول نگردد پنجم دعا در حق
مؤمنین بسیار کند چنانکه حضرت زهرا علیها السلام مینمود و اگر از برای ده نفر از برادران مؤمن که
مرده باشند طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد ششم آنکه بخواند
دعاهای وارد را و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این
دعا را بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا اینست
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَاسْمِکَ الْعَظیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ و از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله منقولست که هر که هفت مرتبه این
دعا را بخواند در شب جمعه یا روز جمعه اگر در آنشب یا آنروز بمیرد داخل بهشت شود و دعا اینست
اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبّی لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ خَلَقْتَنی وَاَنَا عَبْدُکَ وَابْنُ اَمَتِکَ وَفی قَبْضَتِکَ
وَناصِیَتی بِیَدِکَ اَمْسَیْتُ عَلی عَهْدِکَ وَوَعْدِکَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضاکَ
مِنْ شَرِّ ما صَنَعْتُ اَبُوءُ بِنِعْمَتِکَ وَاَبُوءُ بِذَنْبی فَاغْفِرْ لی ذُنُوبی اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ

تابع یا سه مرتبه بگوید و بعد از ذکر این دعا را بخواند اَللّهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ وَبِکَ آمَنْتُ وَلَکَ اَسْلَمْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَاَنْتَ رَبّی سَجَدَ وَجْهِیَ لِلَّذی خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ تَبارَکَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ پس ذکر را بگو و سر از سجده بردار و بنشین و مستحب است که تکبیر بگوید و متورک بنشیند و بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و نیز میگوید اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَاَجِرْنی وَادْفَعْ عَنّی وَعافِنی اِنّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقیرٌ تَبارَکَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمینَ پس تکبیر میگوید و برود

اِلاّ اَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید ابن باقی گفته اند که مستحب است در شب جمعه و روز و
شب عرفه و روز آن این دعا بخوانند و ما دعا را از مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا اینست
اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَیَّاَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نائِلِهِ
وَجائِزَتِهِ فَاِلَیْکَ یا رَبِّ تَعْبِیَتی وَاسْتِعْدادی رَجاءَ عَفْوِکَ وَطَلَبَ نائِلِکَ وَ
جائِزَتِکَ فَلا تُخَیِّبْ دُعائی یا مَنْ لا یَخیبُ عَلَیْهِ سائِلٌ وَلا یَنْقُصُهُ نائِلٌ فَاِنّی لَمْ
آتِکَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صالِحٍ عَمِلْتُهُ وَلا لِوِفادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ اَتَیْتُکَ مُقِرّاً عَلی نَفْسی
بِالْاِسائَةِ وَالظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِاَنْ لا حُجَّةَ لی وَلا عُذْرَ اَتَیْتُکَ اَرْجُو عَظیمَ عَفْوِکَ الَّذی
عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخاطِئینَ فَلَمْ یَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلی عَظیمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ
بِالرَّحْمَةِ فَیا مَنْ رَحْمَتُهُ واسِعَةٌ وَعَفْوُهُ عَظیمٌ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ لا یَرُدُّ
غَضَبَکَ اِلاّ حِلْمُکَ وَلا یُنْجی مِنْ سَخَطِکَ اِلاَّ التَّضَرُّعُ اِلَیْکَ فَهَبْ لی یا اِلهی فَرَجاً
بِالْقُدْرَةِ الَّتی تُحْیی بِها مَیْتَ الْبِلادِ وَلا تُهْلِکْنی غَمّاً حَتّی تَسْتَجیبَ لی وَتُعَرِّفَنِی الْاِجابَةَ
فی دُعائی وَاَذِقْنی طَعْمَ الْعافِیَةِ اِلی مُنْتَهی اَجَلی وَلا تُشْمِتْ بی عَدُوّی وَلا تُسَلِّطْهُ
عَلَیَّ وَلا تُمَکِّنْهُ مِنْ عُنُقی اَللّهُمَّ اِنْ وَضَعْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَرْفَعُنی وَاِنْ رَفَعْتَنی
فَمَنْ ذَا الَّذی یَضَعُنی وَاِنْ اَهْلَکْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَعْرِضُ لَکَ فی عَبْدِکَ اَوْ یَسْئَلُکَ
عَنْ اَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّهُ لَیْسَ فی حُکْمِکَ ظُلْمٌ وَلا فی نَقِمَتِکَ عَجَلَةٌ وَاِنَّما یَعْجَلُ
مَنْ یَخافُ الْفَوْتَ وَاِنَّما یَحْتاجُ اِلَی الظُّلْمِ الضَّعیفُ وَقَدْ تَعالَیْتَ یا اِلهی عَنْ ذلِکَ
عُلُوّاً کَبیراً اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ فَاَعِذْنی وَاَسْتَجیرُ بِکَ فَاَجِرْنی وَاَسْتَرْزِقُکَ
فَارْزُقْنی وَاَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ فَاکْفِنی وَاَسْتَنْصِرُکَ عَلی عَدُوّی فَانْصُرْنی وَاَسْتَعینُ
بِکَ فَاَعِنّی وَاَسْتَغْفِرُکَ یا اِلهی فَاغْفِرْ لی آمینَ آمینَ آمینَ هفتم آنکه بخواند دعای
کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی هشتم آنکه بخواند دعای اَللّهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ
نَجْوی که در شب عرفه نیز خوانده میشود و بیاید ان شاء الله تعالی نهم آنکه ده مرتبه بگوید یا دائِمَ الْفَضْلِ
عَلَی الْبَرِیَّةِ یا باسِطَ الْیَدَیْنِ بِالْعَطِیَّةِ یا صاحِبَ الْمَواهِبِ السَّنِیَّةِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

بسجده دوم و بعمل میاورد سجده دوم را که در سجده اول بجا میاورد پس سر از سجده بردارد و جلسه استراحت را بجا میاورد و در برخاستن میگوید بحال برخاستن بِحَوْلِ اللّهِ وَقُوَّتِهِ اَقُومُ وَاَقْعُدُ و چون قرار گرفت بخواند حمد و سوره و بهتر آنکه سوره توحید بخواند و مستحب است بعد از خواندن سه مرتبه بگوید کَذلِکَ اللّهُ رَبّی و بعد از فراغ از سوره تکبیر میگوید از برای قنوت و بلند میکند دستها را در برابر صورت و شکم کف دستها را بسوی آسمان میکند و انگشتها را بچسباند الا ابهامها را و مستحب است که نظر کند بکف دستها و در قنوت بلند بخواند و دعا کند بکلمات فرج

خیر الوری سجیة واغفر لنا یا ذا العلی فی هذه العشیة و این ذکر شریف در شب عید
فطر نیز خوانده میشود و هم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق ع در هر شب جمعه میل میفرمود و
اگر در وقت خوابیدن بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که هر که در وقت خوابیدن انار
بخورد ایمن خواهد بود در نفس خود تا صبح کند و سزاوار است که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر
آن پهن کند که دانه اش را ضبط کند و بعد از آن بخورد و در انار خود دیگری را شریک نکند
شیخ جعفر بن احمد قمی ره در کتاب عروس از حضرت صادق ع روایت کرده است که هر که ما بین دو رکعت
نافله صبح و فریضه صبح صد مرتبه بگوید سُبحانَ ربّیَ العظیمِ وبحمدِهِ استغفرُ اللهَ ربّی
وَاَتوبُ اِلَیهِ حق تعالی در بهشت سکنی برای او بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را
ذکر کرده اند و گفته اند که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِیَ الغَداةَ رِضاکَ وَاَسْکِنْ قَلْبی خَوْفَکَ وَاقْطَعْهُ عَمَّنْ سِواکَ
حَتّی لا اَرْجُو وَلا اَخافُ اِلاّ اِیّاکَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لی ثَباتَ الیَقینِ
وَمَحْضَ الاِخْلاصِ وَشَرَفَ التَّوْحیدِ وَدَوامَ الاِسْتِقامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضا
بِالقَضاءِ وَالقَدَرِ یا قاضِیَ حَوائِجِ السّائِلینَ یا مَنْ یَعْلَمُ ما فی ضَمیرِ الصّامِتینَ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعائی وَاغْفِرْ ذَنْبی وَاَوْسِعْ رِزْقی وَاقْضِ حَوائِجی فی نَفْسی وَ
اِخْوانی فی دینی وَاَهْلی اِلهی طُمُوحُ الآمالِ قَدْ خابَتْ اِلاّ لَدَیْکَ وَمَعاکِفُ الهِمَمِ قَدْ
تَعَطَّلَتْ اِلاّ عَلَیْکَ وَمَذاهِبُ العُقُولِ قَدْ سَمَتْ اِلاّ اِلَیْکَ فَاَنْتَ الرَّجاءُ وَ
اِلَیْکَ فَاَنْتَ الرَّجاءُ وَاِلَیْکَ المُلْتَجَأُ یا اَکْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ مَسْؤُولٍ هَرَبْتُ اِلَیْکَ
بِنَفْسی یا مَلْجَأَ الهارِبینَ بِاَثْقالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُها عَلی ظَهْری لا اَجِدُ لی اِلَیْکَ شافِعاً
سِوی مَعْرِفَتی بِاَنَّکَ اَقْرَبُ مَنْ رَجاهُ الطّالِبُونَ وَاَمَّلَ ما لَدَیْهِ الرّاغِبُونَ یا مَنْ
فَتَقَ العُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ الاَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ ما امْتَنَّ بِهِ عَلی عِبادِهِ فی
کِفاءٍ لِتَأْدِیَةِ حَقِّهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَجْعَلْ لِلشَّیْطانِ عَلی عَقْلی سَبیلاً وَلا
لِلْباطِلِ عَلی عَمَلی دَلیلاً و چون صبح روز جمعه طالع شود این دعا را بخواند اَصْبَحْتُ فی

و بخواند بعد از آن اَللّهُمَّ اغْفِرْ لَنا وَارْحَمْنا وَعافِنا وَاعْفُ عَنّا فِی الدُّنْیا وَالآخِرَةِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و بس
میگوید اَللّهُمَّ مَنْ کانَ اَصْبَحَ وَلَهُ ثِقَةٌ اَوْ رَجاءٌ غَیْرُکَ فَاَنْتَ ثِقَتی وَرَجائی یا اَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ ضَعْفی وَمَسْکَنَتی وَقِلَّةَ حیلَتی وَامْنُنْ عَلَیَّ بِالجَنَّةِ طَوْلاً مِنْکَ وَفُکَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَعافِنی فی نَفْسی وَفی جَمیعِ اُمُوری بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و
مراد از آداب طول دادن قنوت و دعاهایی که در قنوت خوانده میشود بسیار است

ذِمَّةَ اللهِ وَذِمَّةَ مَلائِکَتِهِ وَذِمَمَ اَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَذِمَّةَ مُحَمَّدٍ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَذِمَمَ الاَوْصِیاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَعَلانِیَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ وَباطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ اَنَّهُمْ فی عِلْمِ اللهِ وَطاعَتِهِ
کَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ و در روایتی است که هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه
بگوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ گناهانش آمرزیده

از کف دریا باشد	و اما اعمال روز جمعه	شود اگرچه بیشتر

پس آن بسیار است و در اینجا اکتفا میشود بچند عمل اول آنکه در نماز صبح آن در رکعت اول سوره
جمعه بخواند و در رکعت دوم توحید دوم آنکه بعد از نماز صبح پیش از آنکه سخن بگوید این دعا را بخواند تا
کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه دیگر اَللّهُمَّ ما قُلْتُ فی جُمُعَتی هذِهِ مِنْ قَوْلٍ اَوْ حَلَفْتُ فیها
مِنْ حَلْفٍ اَوْ نَذَرْتُ فیها مِنْ نَذْرٍ فَمَشِیَّتُکَ بَیْنَ یَدَیْ ذلِکَ کُلِّهِ فَما شِئْتَ مِنْهُ اَنْ
یَکُونَ کانَ وَما لَمْ تَشَأْ مِنْهُ لَمْ یَکُنْ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَتَجاوَزْ عَنّی اَللّهُمَّ مَنْ صَلَّیْتَ عَلَیْهِ
فَصَلَواتی عَلَیْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ عَلَیْهِ فَلَعْنَتی عَلَیْهِ و اقلا در هر ماهی یکمرتبه این عمل را بجا
آورد و روایتست که هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا
آفتاب طالع گردد در فردوس اعلی هفتاد درجه برای او بلند گردانند و شیخ طوسی روایت
کرده است که سنت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخواند اَللّهُمَّ اِنّی
تَعَمَّدْتُ اِلَیْکَ بِحاجَتی وَاَنْزَلْتُ اِلَیْکَ الیَوْمَ فَقْری وَفاقَتی وَمَسْکَنَتی فَاَنَا لِمَغْفِرَتِکَ
اَرْجی مِنّی لِعَمَلی وَلَمَغْفِرَتُکَ وَرَحْمَتُکَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبی فَتَوَلَّ قَضاءَ کُلِّ حاجَةٍ لی
بِقُدْرَتِکَ عَلَیْها وَتَیْسیرِ ذلِکَ عَلَیْکَ وَلِفَقْری اِلَیْکَ فَاِنّی لَمْ اُصِبْ خَیْراً قَطُّ
اِلاّ مِنْکَ وَلَمْ یَصْرِفْ عَنّی سُوءاً قَطُّ اَحَدٌ سِواکَ وَلَسْتُ اَرْجُو لاِخِرَتی وَدُنْیایَ وَ
لا لِیَوْمِ فَقْری یَوْمَ یُفْرِدُنِی النّاسُ فی حُفْرَتی وَاُفْضی اِلَیْکَ بِذَنْبی سِواکَ سوم
روایتست که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر جمعه بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت قائم ع را دریابد و اگر صد مرتبه بن صلوات

و بین تکبیر میگوید و در رکوع و سجود رکعتها یا و بهمان نحو که مذکور شد و بعد از فارغ از دو سجده بنشین از برای تشهد و سلام
مستحب است آنکه متورک بنشینی و پیش از تشهد بگوئی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَالاَسْماءُ الحُسْنی کُلُّها للهِ وَالحَمْدُ للهِ وَخَیْرُ الاَسْماءِ للهِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاّ اللهُ
تا آخر و چون فارغ شدی از نماز شروع میکنی بتعقیب که تاکید و اهتمام بسیار در امر تعقیب شده وحق تعالی فرموده فَاِذا فَرَغْتَ فَانْصَبْ وَاِلی رَبِّکَ فَارْغَبْ و در روایت
شده در تفسیر آیه یعنی چون فارغ شوی از نماز خود را بتعب انداز در دعا و رغبت کن بسوی پروردگار خود و حاجات خود را از او بطلب و امید خود را از

بخواند حقتعالی شصت حاجت او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت چهارم
بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند و بعد از فَبِأَیِّ آلَاءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ بگوید لَا بِشَیْءٍ
مِنْ آلَائِکَ رَبِّ أُکَذِّبُ پنجم شیخ طوسی ره فرموده که سنتست بعد از نماز صبح روز جمعه
صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند
و هر یک از این سوره‌ها را بخواند نساء هود کهف صافات الرحمن ششم سوره احقاف
و مؤمنین بخواند از حضرت صادق ع مرویست که هر که در هر شب جمعه یا هر روز جمعه سوره
احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد و نیز فرموده هر که
سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید خداوند تعالی ختم فرماید اعمال او را بسعادت
و منزل او در فردوس اعلی با پیغمبران و مرسلین باشد هفتم سوره قُلْ یَا أَیُّهَا الْکَافِرُونَ
را بخواند پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعایش مستجاب شود و روایت
شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام چون صبح روز جمعه میشد آیة الکرسی میخواند
تا ظهر و چون از نمازها فارغ میشد شروع میکرد بخواندن سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و بدانکه
از برای خواندن آیة الکرسی علی التنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار روایت شده هشتم
غسل جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که حضرت رسول ص بحضرت امیر
المؤمنین ع فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگرچه باید که قوت روز خود را بفروشی و
آب بخری و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی بزرگتر از این نیست و از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِی مِنَ التَّوَّابِینَ وَاجْعَلْنِی مِنَ الْمُتَطَهِّرِینَ برای او طهارتی باشد تا جمعه
آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول واقع شود و احوط
آنستکه تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکنند و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زوال
آفتاب و هر چه بزوال نزدیکتر شود بهتر است نهم سر را بخطمی بشوید که امان می‌بخشد از
پیسی و دیوانگی دهم ناخن و شارب بگیرد که فضیلت زیاد دارد و روزی را زیاد

اللّه لا اله الا هو الحیّ
القیوم لا تأخذه سنة و
لا نوم له ما فی السموات و
ما فی الارض و ما بینهما و
ما تحت الثری عالم الغیب
و الشهادة الرحمن الرحیم
من ذا الذی تا هم
فیها خالدون

میکند و از گناه پاک میکند تا جمعه دیگر و امان میبخشد از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین
بخواند بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و در گرفتن ناخن ابتدا کند بانگشت کوچک
دست چپ و ختم کند بانگشت کوچک دست راست و همچنان کند در گرفتن ناخنهای پا و خرد
ریزه‌های ناخن را دفن کند یازدهم بوی خوش بکار برد و جامه‌های پاکیزه خود را بپوشد
دوازدهم تصدق کند که موافق روایتی صدقه در شب جمعه و روز آن هزار برابر اوقات
دیگر است سیزدهم آنکه برای اهل و عیال چیزی نیکو تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن
جمعه چهاردهم هنگام ناشتا است انار بخورد و هفت برگ کاسنی پیش از زوال بخورد و
از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مرویست که هر که یک انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را
نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و بیست روز و وسوسه
شیطان را از او دور گرداند و هر که وسوسه شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت
خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار روایت شده در خوردن انار در روز
جمعه و در شب آن پانزدهم خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول یاموختن مسائل دین خود شود
بدانکه روز جمعه را صرف کند بسیر و گشت و تفرج در باغها و مزارع مردم و مصاحبت اراذل
و بیعاران و مسخرگی و عیب گوئی مردمان و خنده‌های قهقهه و خواندن اشعار و خوض
در باطل و امثال اینها که مفاسدش زیاده از آنستکه ذکر شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول
استکه اف باد بر مسلمانیکه در هفته روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نگرداند و برای
این امر خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولستکه
هر گاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ جاهلیت و کفر را برای مردم نقل میکند سنگ
ریزه بر سرش بزنید شانزدهم هزار مرتبه صلوات بفرستد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویستکه
هیچ عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر محمد و آل مطهر او صلی الله علیهم
اجمعین مؤلف گوید که اگر فرصت نکند اقلاً صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت روی او
نورانی شود و روایت شده که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات فرستد و صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
رَبِّی وَأَتُوبُ إِلَیْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که

صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج هفدهم زیارت حضرت رسول
و ائمهٔ طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات هیجدهم
زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت دارد و از حضرت
باقر علیه السلام روایت شده که زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت
ایشان رفته است و شاد میشوند نوزدهم دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند
و بیاید بعد از این در محل خودش ان شاء الله تعالی بیستم بدانکه از برای روز جمعه بغیر از نافلهٔ آن که بیست
رکعتست و کیفیت آن بنابر مشهور آنستکه شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود بجا آورده
شود و شش رکعت دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال
پیش از فریضه و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بنحویکه در کتب فقها
و مصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا
مناسبست اگرچه اکثر آنها اختصاصی بجمعه ندارد لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضل است
از جملهٔ آنها است **نماز کامله** که شیخ و سید و شهید و علامه و دیگران بسندهای معتبر
بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده‌اند از آباء کرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر که در روز جمعه پیش از زوال چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
سورهٔ حمد را ده مرتبه و هر یک از قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ هُوَ اللهُ
اَحَدٌ و قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ و آیة الکرسی را ده مرتبه و بروایت دیگر اِنّا اَنْزَلْناهُ و آیه
شَهِدَ اللهُ را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار
کند و صد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ لا حَوْلَ وَ
لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد
حقتعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان
جائر را تا آخر خبر که تمامش در ذکر فضیلت این نماز است **نماز دیگر** حارث همدانی از حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع
و سجودش را تمام بجا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبْحانَ اللهِ وَ بِحَمْدِهِ که

وارد شده و چون اشرف عبادات
بدنیه نماز است و تعقیبات مأثوره را
در تکمیل نمازها مدخلیتی
عظیم است و ایضاً موجب رفع
درجات و حط سیئات و
حصول مطالب و حاجات میگردد
بخاطر داعی رسید که جمله از
آنها را در این رساله ایراد کنم
و نقل کنم اکثر آن را از کتاب
بحار و مقابس علامهٔ مجلسی
عطر الله مرقده الشریف پس
گوئیم تعقیبات بر دو قسم است
تعقیبات مشترکه و تعقیبات
مختصه اما مشترکه و آن
تعقیباتی است که بعد از هر
نماز خوانده شود و آن بسیار
است و ما در اینجا چند امر از
آن اکتفا مینمائیم اول تسبیح
حضرت فاطمه زهرا صلوات
الله علیها است و احادیث
در فضیلت آن زیاده از
حد و احصاء است

فضیلت بسیار دارد **نماز دیگر** بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره
ابراهیم و سورهٔ حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی باو نرسد

و از جملهٔ آنها است نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله

سید بن طاوس ره بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال
کردند از نماز حضرت جعفر طیار ره حضرت فرمود که چرا غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
شاید حضرت رسول صلی الله علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آنحضرت را نکرده باشد
راوی عرض کرد پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی در هر رکعت یکمرتبه
فاتحه و پانزده مرتبه سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجدهٔ اول
و بعد از سر برداشتن و در سجدهٔ دوم و بعد از سر برداشتن در هر یک پانزده مرتبه سورهٔ قدر را
میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی نمیماند مگر آنکه آمرزیده
است و هر حاجت که بطلبی روا است و بعد از آن این دعا را میخوانی لا اِلهَ اِلَّا اللهُ رَبُّنا وَ رَبُّ
آبائِنَا الْاَوَّلِینَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ اِلهاً واحِداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ لا نَعْبُدُ
اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ
اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ اَعَزَّ جُنْدَهُ وَ هَزَمَ الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ
وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّهُمَّ اَنْتَ نُورُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ
اَنْتَ قَیّامُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ فِیهِنَّ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ الْحَقُّ وَ وَعْدُکَ الْحَقُّ وَ
قَوْلُکَ حَقٌّ وَ اِنْجازُکَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةُ حَقٌّ وَ النّارُ حَقٌّ اَللّهُمَّ لَکَ اَسْلَمْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ وَ
عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَ بِکَ خاصَمْتُ وَ اِلَیْکَ حاکَمْتُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اغْفِرْ لِی ما
قَدَّمْتُ وَ اَخَّرْتُ وَ اَسْرَرْتُ وَ اَعْلَنْتُ اَنْتَ اِلهِی لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِی وَ ارْحَمْنِی وَ تُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِیمُ علامهٔ مجلسی ره گفته که این
نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده‌اند و بعضی این را از نمازهای
روز جمعه شمرده‌اند و از روایت اختصاصی معلوم نمیشود ظاهراً در سایر ایام هم توان کرد

از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که ما امر میکنیم کودکان
خود را به تسبیح فاطمه علیها السلام
چنانکه امر میکنیم ایشان را بنماز
پس لازم او باش که هر که مداومت
نماید بر آن شقی و بدبخت نمیشود
و در روایات معتبره وارد شده
است که ذکر کثیر که خدا در قرآن
امر فرموده تسبیح حضرت
فاطمه علیها السلام است و هر که
بجا آوردن آن امر است و هر که
بعد از هر نماز آن را مداومت
نماید بسیار خدا را یاد کرده
و بآیه کریمه و اذکروا الله
ذکرا کثیرا عمل نموده و
بسند معتبر از امام محمد باقر
منقولست که هر که تسبیح فاطمه
سلام الله علیها را بگوید و
بعد از آن استغفار کند
خدا او را بیامرزد و آن بزبان
صد هست و در میزان عمل
هزار و شیطان را دور میکند
و خدا از او خوشنود
میگرداند

و از جمله نمازها نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شماها چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و پنجاه مرتبه قُلْ هُوَ اللّهُ أَحَدٌ و چون فارغ شود این دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبْحانَ مَنْ لا تَبِيدُ مَعالِمُهُ سُبْحانَ مَنْ لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ سُبْحانَ مَنْ لَا اضْمِحْلالَ لِفَخْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْفَدُ ما عِنْدَهُ سُبْحانَ مَنْ لَا انْقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يُشارِكُ أَحَداً فِي أَمْرِهِ سُبْحانَ مَنْ لا إِلهَ غَيْرُهُ پس دعا کند بعد از این و بگوید یا مَنْ عَفا عَنِ السَّيِّئاتِ وَلَمْ يُجازِ بِها ارْحَمْ عَبْدَكَ يا اللّهُ نَفْسِي نَفْسِي أَنا عَبْدُكَ يا سَيِّداهُ أَنا عَبْدُكَ بَيْنَ يَدَيْكَ أَيا رَبّاهُ إِلهِي بِكَيْنُونِيَّتِكَ يا أَمَلاهُ يا رَحْماناهُ يا غِياثاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لَهُ يا مُنْتَهى رَغْبَتاهُ يا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي عُرُوقِي يا سَيِّداهُ يا مالِكاهُ أَيا هُوَ أَيا هُوَ يا رَبّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لا حِيلَةَ لِي وَلا غِنىً بِي عَنْ نَفْسِي وَلا أَسْتَطِيعُ لَها ضَرّاً وَلا نَفْعاً وَلا أَجِدُ مَنْ أُصانِعُهُ تَقَطَّعَتْ أَسْبابُ الْخَدائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هذَا الْمَقامَ يا إِلهِي بِعِلْمِكَ كانَ هذا كُلُّهُ فَكَيْفَ أَنْتَ صانِعٌ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعائِي أَتَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لا فَإِنْ قُلْتَ لا فَيا وَيْلِي يا وَيْلِي يا وَيْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا عَوْلِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا شِقْوَتِي يا ذُلِّي يا ذُلِّي يا ذُلِّي إِلى مَنْ وَمِمَّنْ أَوْ عِنْدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ أَوْ ماذا أَوْ إِلى أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأُ وَمَنْ أَرْجُو وَمَنْ يَجُودُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ حِينَ تَرْفُضُنِي يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجاءُ لَكَ فَطُوبى لِي أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا الْمَسْعُودُ فَطُوبى لِي وَأَنَا الْمَرْحُومُ يا مُتَرَحِّمُ يا مُتَرَئِّفُ يا مُتَعَطِّفُ يا مُتَجَبِّرُ يا مُتَمَلِّكُ يا مُقْسِطُ لا عَمَلَ لِي أَبْلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكْنُونِ غَيْبِكَ وَاسْتَقَرَّ عِنْدَكَ فَلا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلى شَيْءٍ سِواكَ أَسْأَلُكَ بِهِ وَبِكَ وَبِهِ فَإِنَّهُ أَجَلُّ وَأَشْرَفُ أَسْمائِكَ لا شَيْءَ لِي غَيْرُ هذا وَلا أَحَدَ أَعْوَدُ

و بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از نماز بگوید پیش از آنکه پاها را از هم بگرداند از نماز بگرداند آمرزیده شود و بهشت را واجب گرداند و در چند معتبر دیگر فرمود که تسبیح فاطمه علیها السلام را بعد از هر نماز خواندن بهتر است نزد من از آنکه هزار رکعت نماز بگذارد در هر روز و در روایت معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که عبادتی الهی کرده نشده است بچیزی از تسبیح و تمجید که بهتر از تسبیح فاطمه علیها السلام باشد و اگر چیزی از آن بهتر میبود حضرت رسول صلی الله علیه و آله از آن بحضرت فاطمه عطا میفرمود و احادیث در فضل آن زیاده از آنست که در این رساله ایراد توان کرد و در کیفیت آن

عَلَيَّ مِنْكَ يا كَيْنُونُ يا مُكَوِّنُ يا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسَهُ يا مَنْ أَمَرَنِي بِطاعَتِهِ يا مَنْ نَهانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيا مَدْعُوُّ يا مَسْؤُولُ يا مَطْلُوباً إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي وَلَمْ أُطِعْكَ وَلَوْ أَطَعْتُكَ فِيما أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي ما قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ وَأَنا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ راجٍ فَلا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ ما رَجَوْتُ يا مُتَرَحِّماً لِي أَعِذْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهاتِ الْإِحاطَةِ بِي اللّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَيِّدِي وَبِعَلِيٍّ وَلِيِّي وَبِالْأَئِمَّةِ الرّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ اجْعَلْ عَلَيْنا صَلَواتِكَ وَرَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنا مِنْ رِزْقِكَ وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِيعَ حَوائِجِنا يا اللّهُ يا اللّهُ يا اللّهُ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را بخواند چون فارغ شود نماند ما بین او و خداوند تعالی گناهی مگر آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده و اگر بعد از نماز بگوید اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ وَآلِهِ وارد شده که گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود و چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی قیامت را از او دفع کند

و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها است

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید میخواند و چون سلام میگفت این دعا را میخواند سُبْحانَ ذِي الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحانَ ذِي الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ الْفاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمالَ سُبْحانَ مَنْ تَرَدّى بِالنُّورِ وَالْوَقارِ سُبْحانَ مَنْ يَرى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفا سُبْحانَ مَنْ يَرى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَواءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هكَذا لا هكَذا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه را که بعد از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتهجدین فرموده نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید چون

اختلاف در احادیث هست و اشهر و اظهر آنست که سی و چهار مرتبه الله اکبر و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و سه مرتبه سبحان الله بگوید و در بعضی روایات سبحان الله پیش از الحمد لله وارد شده و بعضی علما جمع میان هر دو کرده اند باین طریق که بعد از نماز بطریق اول بخوانند و در هنگام خواب بطریق ثانی و ظاهر آنست که مطلقا بطریق اول اولی باشد و مشهور آنست که بعد از تمام کردن آن یک نوبت لا اله الا الله بگوید چنانکه از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که بعد از هر نماز فریضه تسبیح فاطمه علیها السلام را بگوید و در عقب آن

سلام داد تسبیح زهرا علیها السلام بخواند پس بگوید سُبحانَ ذِی العِزِّ الشّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد
پس فرمود سزاوار است کسیکه این نماز را بجا میآورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها
برهنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حایلی و حاجت بخواهد و دعا
کند آنچه میخواهد و بگوید در همان حال سجده یا مَن لَیسَ غَیرُهُ رَبٌّ یُدعیٰ یا مَن لَیسَ فَوقَهُ
اِلٰهٌ یُخشیٰ یا مَن لَیسَ دُونَهُ مَلِکٌ یُتَّقیٰ یا مَن لَیسَ لَهُ وَزیرٌ یُؤتیٰ یا مَن لَیسَ لَهُ حاجِبٌ
یُرشیٰ یا مَن لَیسَ لَهُ بَوّابٌ یُغشیٰ یا مَن لا یَزدادُ عَلیٰ کَثرَةِ السُّؤالِ اِلّا کَرَماً وَجُوداً وَ
عَلیٰ کَثرَةِ الذُّنُوبِ اِلّا عَفواً وَصَفحاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافعَل بی کَذا وَکَذا و بجای
این کلمه کذا حاجات خود را از خدا بخواهد **نماز دیگر** از حضرت فاطمه شیخ و سید روایت
کرده اند از صفوان که محمد بن علی حلبی روز جمعه خدمت حضرت صادق مشرفیاب شد و سؤال کرد که میخواهم
مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که من نمیدانم کسیرا که بزرگتر باشد
نزد رسولخدا از حضرت فاطمه و نمیدانم چیزیرا افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر فاطمه را فرمود
که هر که صبح کند در روز جمعه پس غسل کند و قدمها را بگشاید و چهار رکعت نماز کند بدو
سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم بعد از حمد
والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سوم بعد از حمد اذا زلزلت پنجاه مرتبه و در رکعت
چهارم بعد از حمد اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ پنجاه مرتبه و این سوره نصر است و آخر سوره ایستکه نازل شده
و چون از نماز فارغ شود این دعا بخواند اِلٰهی وَسَیِّدی مَن تَهَیَّأَ اَو تَعَبَّأَ اَو اَعَدَّ اَوِ استَعَدَّ لِوِفادَةِ
مَخلُوقٍ رَجاءَ رِفدِهِ وَفَوائِدِهِ وَنائِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَجَوائِزِهِ فَاِلَیکَ یا اِلٰهی کانَت تَهیِئَتی
وَتَعبِئَتی وَاِعدادی وَاستِعدادی رَجاءَ فَوائِدِکَ وَمَعرُوفِکَ وَنائِلِکَ وَجَوائِزِکَ
فَلا تُخَیِّبنی مِن ذٰلِکَ یا مَن لا تَخیبُ عَلَیهِ مَسئَلَةُ السّائِلِ وَلا تَنقُصُهُ عَطِیَّةُ نائِلٍ
فَاِنّی لَم آتِکَ بِعَمَلٍ صالِحٍ قَدَّمتُهُ وَلا شَفاعَةِ مَخلُوقٍ رَجَوتُهُ اَتَقَرَّبُ اِلَیکَ
بِشَفاعَتِهِ اِلّا مُحَمَّداً وَاَهلَ بَیتِهِ صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَعَلَیهِم اَتَیتُکَ اَرجُو عَظیمَ
عَفوِکَ الَّذی عُدتَ بِهِ عَلَی الخَطّائینَ عِندَ عُکُوفِهِم عَلَی المَحارِمِ فَلَم یَمنَعکَ طُولُ

یکمرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا الله بگوید خدا او را بیامرزد و بهتر آنستکه به تسبیح تربت حضرت امام حسین علیه السلام حساب از آن نگاهدارد و در جمیع اذکار سنت است و پیوسته تسبیح تربت آنحضرت را با خود داشتن مستحب است و حرز از بلاها است و موجب ثواب بی انتهاست و منقولستکه در ابتدا حضرت فاطمه علیها السلام رشته از پشم تابیده بودند و در آن گره ها زده بودند و بآن تسبیح میگفتند تا آنکه حضرت حمزة بن عبد المطلب شهید شد پس حضرت فاطمه علیها السلام از تربت قبر آن شهید بزرگوار خاک برگرفت و تسبیح ساخت و بآن تسبیح میکرد مردم نیز چنان کردند و چون [illegible]

عُکُوفِهِم عَلَی المَحارِمِ اَن جُدتَ عَلَیهِم بِالمَغفِرَةِ وَاَنتَ سَیِّدِی العَوّادُ بِالنَّعماءِ وَاَنَا
العَوّادُ بِالخَطاءِ اَسئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ اَن تَغفِرَ لی ذَنبِیَ العَظیمَ فَاِنَّهُ
لا یَغفِرُ العَظیمَ اِلَّا العَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ
مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع از برای هر یک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا
ذکر نموده است شایسته است در اینجا ذکر شود فرموده **نماز امام حسن علیه السلام** در روز جمعه
چهار رکعتست مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آنحضرت در روز جمعه و آن
چهار رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه **دعاء امام حسن**
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیکَ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَیکَ بِمُحَمَّدٍ عَبدِکَ وَرَسُولِکَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَیکَ بِمَلائِکَتِکَ المُقَرَّبینَ وَاَنبِیائِکَ وَرُسُلِکَ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
عَبدِکَ وَرَسُولِکَ وَعَلیٰ آلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تُقیلَنی عَثرَتی وَتَستُرَ عَلَیَّ ذُنُوبی وَتَغفِرَها لی
وَتَقضِیَ لی حَوائِجی وَلا تُعَذِّبَنی بِقَبیحٍ کانَ مِنّی فَاِنَّ عَفوَکَ وَجُودَکَ یَسَعُنی اِنَّکَ عَلیٰ
کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ **نماز امام حسین علیه السلام** چهار رکعتست در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و
توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر برداری هر یکرا
ده مرتبه و همچنین در سجده اولی و در بین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از
چهار رکعت فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اَنتَ الَّذِی استَجَبتَ لِآدَمَ
وَحَوّاءَ تا آخر دعا که فی الجمله طولانیست **نماز امام زین العابدین علیه السلام** چهار رکعت
است در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید صد مرتبه **دعاء آنحضرت** یا مَن اَظهَرَ الجَمیلَ وَ
سَتَرَ القَبیحَ یا مَن لَم یُؤاخِذ بِالجَریرَةِ وَلَم یَهتِکِ السِّترَ یا عَظیمَ العَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ
یا واسِعَ المَغفِرَةِ یا باسِطَ الیَدَینِ بِالرَّحمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجویٰ یا مُنتَهیٰ کُلِّ شَکویٰ
یا کَریمَ الصَّفحِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا مُبتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبلَ استِحقاقِها یا رَبَّنا وَسَیِّدَنا
وَمَولانا یا غایَةَ رَغبَتِنا اَسئَلُکَ اَللّٰهُمَّ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **نماز**
حضرت باقر علیه السلام دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ وَلا

تمام این عبارات از اول مجلد دوم ص ۵۹۴ زاد المعاد نقل شد

و چون حضرت امام حسین بن علی علیهما السلام شهید شد سنت شد که از تربت آن امام مظلوم تسبیح سازند و بآن ذکر گویند از حضرت صاحب الامر علیه السلام روایت است که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام در دست داشته باشد و ذکر را فراموش کند نوشته شود از برای او ثواب ذکر و منقول است از حضرت صادق علیه السلام که تسبیح تربت آنحضرت ذکر میکند و تسبیح میگوید بی آنکه آدمی بگوید و مروی است که یک ذکر یا استغفار که با آن کند هفتاد برابر است ذکر که با چیزهای دیگر کنند و اگر بی ذکر آنرا بگرداند و نوشته شود برای او هفت ثواب و در روایت دیگر آنکه تسبیح را بگرداند هر دانه بیست حسنه و مروی است که هر بیست

اله الا الله والله اکبر صد مرتبه **دعاء الحضرت** اللهم انی اسئلک یا حلیم ذو اناة
غفور ودود ان تتجاوز عن سیئاتی بما عندی بحسن ما عندک وان تعطینی من
عطائک ما یسعنی وتلهمنی فیما اعطیتنی العمل فیه بطاعتک وطاعة رسولک وان
تعطینی من عفوک ما استوجب به کرامتک اللهم اعطنی ما انت اهله ولا تفعل
بی ما انا اهله فانما انا بک ولم اصب خیرا قط الا منک یا ابصر الابصرین ویا اسمع
السامعین ویا احکم الحاکمین ویا جار المستجیرین ویا مجیب دعوة المضطرین صل
علی محمد وآل محمد **نماز حضرت صادق ع** دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و
آیه شهد الله صد مرتبه **دعاء الحضرت** یا صانع کل مصنوع یا جابر کل کسیر ویا حاضر
کل ملاء ویا شاهد کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا شاهدا غیر غائب وغالبا غیر
مغلوب ویا قریبا غیر بعید ویا مونس کل وحید ویا حی محیی الموتی وممیت الاحیاء
القائم علی کل نفس بما کسبت ویا حیا حین لا حی لا اله الا انت صل علی محمد و
آل محمد **نماز حضرت کاظم علیه السلام** دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید دوازده
مرتبه **دعاء الحضرت** الهی خشعت الاصوات لک وضلت الاحلام فیک ووجل
کل شیء منک وهرب کل شیء الیک وضاقت الاشیاء دونک وملأ کل شیء نورک
فانت الرفیع فی جلالک وانت البهی فی جمالک وانت العظیم فی قدرتک و
انت الذی لا یؤدک شیء یا منزل نعمتی یا مفرج کربتی ویا قاضی حاجتی اعطنی مسئلتی
بلا اله الا انت آمنت بک مخلصا لک دینی اصبحت علی عهدک ووعدک ما
استطعت ابوء لک بالنعمة واستغفرک من الذنوب التی لا یغفرها غیرک یا من
هو فی علوه دان وفی دنوه عال وفی اشراقه منیر وفی سلطانه قوی صل علی محمد
وآله **نماز حضرت امام رضا علیه السلام** شش رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و هل اتی
علی الانسان ده مرتبه **دعاء الحضرت** یا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا الهی و
اله ابرهیم واسماعیل واسحق ویعقوب یا رب کهیعص ویس والقرآن الحکیم

چون ملکی زائر را ببینند که
زمین میان ما بدار او التماس میکنند
که تسبیح و تربت حضرت حسین
علیه السلام را برای ما بیاورد
و در حدیث صحیح از حضرت
امام موسی علیه السلام منقول است
که مؤمن میباید خالی نباشد
از پنج چیز مسواک و شانه و
سجاده که بر دوش آن نماز کند
و تسبیحی که در آن سی و چهار
دانه باشد و انگشتر عقیق
و ظاهر آنستکه خام و پخته
هر دو خوبست و خام بهتر
است و از حضرت صادق علیه السلام
منقولستکه هر که تسبیح تربت
قبر امام حسین علیه السلام
بدست گیرد بگوید حق تعالی
برای او چهار صد حسنه
بنویسد و چهار صد گناه
از او محو کند و چهار صد
حاجت او را برآورد
و چهار

اسئلک یا احسن من سئل ویا خیر من دعی ویا اجود من اعطی ویا خیر مرتجی اسئلک
ان تصلی علی محمد وآل محمد **نماز حضرت جواد ع** دو رکعتست در هر رکعت حمد یکمرتبه و
توحید هفتاد مرتبه **دعاء الحضرت** اللهم رب الارواح الفانیة والاجساد البالیة
اسئلک بطاعة الارواح الراجعة الی اجسادها وبطاعة الاجساد الملتئمة
بعروقها وبکلمتک النافذة بینهم واخذک الحق منهم والخلائق بین یدیک
ینتظرون فصل قضائک ویرجون رحمتک ویخافون عقابک صل علی محمد وآل
محمد واجعل النور فی بصری والیقین فی قلبی وذکرک باللیل والنهار علی لسانی
وعملا صالحا فارزقنی **نماز حضرت هادی ع** دو رکعتست در رکعت اول سوره حمد
و یس و در رکعت دوم سوره حمد و الرحمن **دعاء الحضرت** یا بار یا وصول یا شاهد کل
غائب یا قریب غیر بعید ویا غالب غیر مغلوب یا من لا یعلم کیف هو الا هو یا من
لا تبلغ قدرته اسئلک اللهم باسمک المکنون المخزون المکتوم عمن شئت
الطاهر المطهر المقدس النور التام الحی القیوم العظیم نور السموات ونور
الارضین عالم الغیب والشهادة الکبیر المتعال العظیم صل علی محمد وآل محمد
نماز امام حسن عسکری ع چهار رکعتست در دو رکعت اول بعد از حمد یازده
مرتبه سوره اذا زلزلت و در دو رکعت دوم بعد از حمد یازده مرتبه توحید **دعاء الحضرت**
اللهم انی اسئلک بان لک الحمد لا اله الا انت البدیء قبل کل شیء وانت الحی
القیوم ولا اله الا انت الذی لا یبدلک شیء وانت کل یوم فی شأن لا اله الا الخالق
الباری وما لا یری العالم بکل شیء بغیر تعلیم اسئلک بآلائک ونعمائک بانک الله
الرب الواحد لا اله الا انت الرحمن الرحیم واسئلک بانک انت الله لا اله الا
انت الوتر الفرد الاحد الصمد الذی لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد و
اسئلک بانک الله لا اله الا انت اللطیف الخبیر القائم علی کل نفس بما کسبت
الرقیب الحفیظ واسئلک بانک الله الاول قبل کل شیء والآخر بعد کل شیء و

صد درجه برای او بلند کند
و در روایتی که مستحب است که
رشته آن کبود باشد و بدانکه
از اسماء و از بعضی روایات
مستفاد میشود که دانه ها را
با انگشتان شمردن افضل است
ولکن احادیث در فضیلت تربت
مطلقا اکثر و اقوی است
دوم مستحبات که بعد از
سلام نماز فریضه سه مرتبه
دست بردارد تا محاذی دو
گوش و برگرداند تا بر زانو و بلند
زانو و با هر مرتبه بگوید الله
اکبر بگوید چنانکه علی بن
ابراهیم و سید بن طاوس
و ابن بابویه بسندهای معتبر
از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده اند که مفضل بن عمر
بآنحضرت گفت چرا بعد از سلام
نماز تکبیر میگویید و
سه مرتبه دست بر میدارید
فرمود

الباطِنُ دُونَ كُلِّ شَيْءٍ الضّارُّ النّافِعُ الحَكيمُ العَليمُ وَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الحَيُّ القَيُّومُ الباعِثُ الوارِثُ الحَنّانُ المَنّانُ بَديعُ السَّمٰواتِ وَ الأَرْضِ ذُوالجَلالِ وَالاِكْرامِ ذُوالطَّوْلِ وَذُوالعِزَّةِ وَذُوالسُّلْطانِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَحَطْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَاَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَداً صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه

دو رکعتست میخوانی در هر رکعت سوره حمد را تا اِیّاكَ نَعْبُدُ وَاِیّاكَ نَسْتَعینُ وچون باین آیه رسیدی آن را صد مرتبه میگوئی و در مرتبه آخر سوره را تمام میکنی پس قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ را یکبار میخوانی وچون از نماز فارغ شدی این دعا را میخوانی اَللّٰهُمَّ عَظُمَ البَلاءُ وَبَرِحَ الخَفاءُ وَانْكَشَفَ الغِطاءُ وَضاقَتِ الأَرْضُ بِما وَسِعَتِ السَّماءُ وَاِلَيْكَ يا رَبِّ المُشْتَكىٰ وَ عَلَيْكَ المُعَوَّلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذينَ اَمَرْتَنا بِطاعَتِهِمْ وَعَجِّلِ اللّٰهُمَّ فَرَجَهُمْ بِقائِمِهِمْ وَاَظْهِرْ اِعْزازَهُ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِكْفِياني فَاِنَّكُما كافِيايَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اُنْصُراني فَاِنَّكُما ناصِرايَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اِحْفَظاني فَاِنَّكُما حافِظايَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الغَوْثَ الغَوْثَ الغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني الأَمانَ الأَمانَ الأَمانَ و از جمله نمازها **نماز حضرت جعفر علیه السلام** که اکسیر اعظم وکبریت احمر است و بسندهای بسیار معتبره با فضیلت بسیار که عمده آن آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده وافضل اوقات آن صبح جمعه است و آن چهار رکعت است بدو تشهد ودو سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد اِذا زُلْزِلَتْ میخواند و در رکعت دوم سوره وَالعادِیاتِ و در رکعت سوم اِذا جاءَ نَصْرُ اللهِ و در رکعت چهارم قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید سُبْحانَ اللهِ وَالحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید وچون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه

برای آنکه چون حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فتح مکه نمود نزد حجر الاسود نماز ظهر با اصحاب گذارد وچون سلام نماز داد سه نوبت تکبیر گفت وبا هر نوبت دست برداشت پس گفت لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَغَلَبَ الأَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس رو بجانب اصحاب گردانید و فرمود ترک مکنید این تکبیرات واین دعا را بعد از هر نماز فریضه زیرا که هر که بعد از سلام چنین کند ادا کرده است شکر نعمت خدا را بر تقویت اسلام ولشکر اسلام و در حدیث صحیح منقول است که چون حضرت صادق

در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود آیا تعلیم نکنم ترا چیزیکه بگوئی آن را در نماز جعفر گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ العِزَّ وَالوَقارَ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبيحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ اَحْصىٰ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي المَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحانَ ذِي القُدْرَةِ وَالكَرَمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ العِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ الأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ الَّتي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَافْعَلْ بي كَذا وَكَذا بجای این کلمه حاجات خود را بخواهد شیخ وسید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را که نماز جعفر بجا آورد ودستها را بلند کرد وباین دعا خواند یا رَبِّ یا رَبِّ بقدر یک نفس که یکنفس فاکند یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ بقدر یکنفس رَبِّ رَبِّ باز بقدر یکنفس یا اَللهُ یا اَللهُ باز بقدر یکنفس یا حَیُّ یا حَیُّ بقدر یکنفس یا رَحیمُ یا رَحیمُ باز بقدر یکنفس یا رَحْمٰنُ یا رَحْمٰنُ هفت مرتبه یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ هفت مرتبه پس خواندند اَللّٰهُمَّ اِنّي اَفْتَتِحُ القَوْلَ بِحَمْدِكَ وَاَنْطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيْكَ وَاُمَجِّدُكَ وَلا غايَةَ لِمَدْحِكَ وَاُثْني عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ وَاَمَدَ مَجْدِكَ وَاَنّىٰ لِخَليقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَاَيَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِكَ عَوّاداً عَلَى المُذْنِبينَ بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكّانُ اَرْضِكَ عَنْ طاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِكَ جَواداً بِفَضْلِكَ عَوّاداً بِكَرَمِكَ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ المَنّانُ ذُوالجَلالِ وَالاِكْرامِ پس حضرت فرمود که ای مفضل هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن واین دعا را بخوان وحوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده میشود ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن حاجت از حضرت صادق روایت کرده که فرمود روزه بگیر روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را وچون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده بر ده مسکین هر مسکینی مدی از طعام پس چون روز جمعه شود غسل کن و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و رو برهنه کن زانوهارا او

علیه السلام از نماز فارغ میشدند دستهای مبارک خود بلند میکردند سرهای مبارک خود ودعا میخواندند و از امام محمد باقر علیه السلام و ربیکه منقول است مرویست که دستهای النبوی هر بنده که دستها بسوی خدا بلند کند حضرتعالی شرم میکند که دستهای او را خالی برگرداند پس چون دعا کند دستها را فرود آورد و مبارک بر سر ورو کشد مگر آنکه ثقة الاسلام کلینی بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که پیش از آنکه نماز فریضه بیرون رود از آنکه پاهای خود را بگرداند سه مرتبه این دعا را بخواند خدا گناهان او را بیامرزد اگرچه باشد مانند کف دریا و در روایتی اَسْتَغْفِرُ اللهَ

[illegible]

بچسبان بزمین و بگو یا من اظهر الجمیل و ستر القبیح یا من لم یؤاخذ بالجریرة و لم
یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة
یا صاحب کلّ نجوی و منتهی کلّ شکوی یا مقیل العثرات یا کریم الصفح یا عظیم المنّ یا
مبتدئا بالنعم قبل استحقاقها یا ربّاه یا ربّاه یا ربّاه ده مرتبه یا الله یا الله یا الله
ده مرتبه یا سیّداه یا سیّداه ده مرتبه یا مولایاه یا مولایاه ده مرتبه یا رجاءاه ده مرتبه
یا غیاثاه ده مرتبه یا غایة رغبتاه ده مرتبه یا رحمن ده مرتبه یا رحیم ده مرتبه یا معطی
الخیرات ده مرتبه صلّ علی محمد و آل محمد کثیرا طیّبا کافضل ما صلّیت علی احد من
خلقک ده مرتبه و حاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده در باب روزه
این سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه برای آمدن حاجت بیست و
یکم از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس شود بخواند دعائی را که محمد بن مسلم از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است و آن بنحوی که در مصباح شیخ است آنستکه بگوید لا اله الا الله و
الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و
لم یکن له ولیّ من الذلّ و کبّره تکبیرا پس بگوید یا سابغ النعم یا دافع النقم یا باری
النسم یا علیّ الهمم یا مغشی الظلم یا ذا الجود و الکرم یا کاشف الضرّ و الالم یا مونس
المستوحشین فی الظلم یا عالما لا یعلّم صلّ علی محمد و آل محمد و افعل بی ما انت
اهله یا من اسمه دواء و ذکره شفاء و طاعته غناء ارحم من رأس ماله الرجاء
و سلاحه البکاء سبحانک لا اله الا انت یا حنّان یا منّان یا بدیع السموات و
الارض یا ذا الجلال و الاکرام بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و منافقین و
عصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق ع که فرمود از چیزهائی
که واجب و لازمست بر هر مؤمنی که شیعه ما باشد آنکه بخواند در شب جمعه نماز را بسوره جمعه و
سبّح اسم ربّک الاعلی و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هرگاه این کار کرد گویا
عمل نموده بعمل رسول الله صلّی الله علیه و آله و ثواب و جزاء او بر خدا بهشت خواهد بود

الذی لا اله الا هو الحیّ القیّوم ذو الجلال و الاکرام و اتوب الیه و در روایت دیگر وارد شده است که هر که این استغفار را در هر روز جمعه بخواند حق تعالی چهل کبیره او را بیامرزد * چهارم کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ترک مکن بعد از هر نماز این دعا را * اعیذ نفسی و ما رزقنی ربّی بالله الواحد الصمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد و اعیذ نفسی و ما رزقنی ربّی بربّ الفلق من شرّ ما خلق و من شرّ غاسق اذا وقب و من شرّ النفّاثات فی العقد و من شرّ حاسد اذا حسد و اعیذ نفسی و ما رزقنی

و شیخ کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از حضرت صادق ع که
هرگاه در روز جمعه تنها نماز کنم یعنی نماز جمعه نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم
آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود بخوان بسوره جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سوم
شیخ طوسی ره در مصباح در ذکر تعقیب بعد از ظهر روز جمعه روایت کرده از حضرت صادق ع
که هر که بخواند روز جمعه بعد از سلام هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قل اعوذ بربّ الناس و
هفت مرتبه قل اعوذ بربّ الفلق و هفت مرتبه قل هو الله احد و هفت مرتبه قل یا ایّها الکافرون
و بخواند آخر سوره برائة لقد جائکم رسول من انفسکم و آخر حشر که لو انزلنا هذا القرآن
تا آخر سوره و پنج آیه آل عمران انّ فی خلق السموات و الارض تا انّک لا تخلف
المیعاد از این جمعه تا جمعه دیگر کفایت شرّ دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم
نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح یا بعد از نماز ظهر بگوید اللّهمّ اجعل
صلواتک و صلوة ملائکتک و رسلک علی محمد و آل محمد نوشته نشود بر او گناهی تا
یکسال و نیز فرموده که هر که بعد از نماز صبح و نماز ظهر بگوید اللّهمّ صلّ علی محمد و آل محمد و
عجّل فرجهم نمیرد تا امام قائم ع را درک نماید مؤلف گوید که اگر دعای اوّل را سه دفعه بعد از
فریضه ظهر جمعه بخواند برای او امان باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که هر که میان
نماز روز جمعه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد
بیست و پنجم بخواند دعای یا من یرحم من لا ترحمه العباد و دعای اللّهمّ هذا یوم مبارک
و این هر دو از ادعیه صحیفه کامله است بیست و ششم شیخ در مصباح فرموده روایت شده
از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت
بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد و بعد از نماز بگوید اللّهمّ اجعلنی من اهل الجنّة
الّتی حشوها البرکة و عمّارها الملائکة مع نبیّنا محمد صلّی الله علیه و آله و ابینا
ابراهیم علیه السلام تا جمعه دیگر بلائی و فتنه باو نرسد و حق تعالی جمع کند میان او و
محمد صلّی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام علامه مجلسی ره فرموده که اگر غیر سیّد بخواند
بجای و ابینا و ابیه بگوید بیست و هفتم روایت شده که بهترین اوقات صلوات در روز

ربّی بربّ الناس ملک الناس اله الناس من شرّ الوسواس الخنّاس الذی یوسوس فی صدور الناس من الجنّة و الناس * پنجم شیخ کلینی بسند معتبر از علی بن مهزیار روایت کرده است که محمد بن ابرهیم خدمت امام علی نقی علیه السلام عریضه نوشت که اگر مصلحت دانید دعائی تعلیم نمائید که بعد از هر نماز بخوانم حق تعالی بسبب آن جمع نماید برای من خیر دنیا و آخرت را * حضرت نوشت که بگو اعوذ بوجهک الکریم و عزّتک التی لا ترام و قدرتک التی لا یمتنع منها شیء من

جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده و روایت شده که مستحب است صد مرتبه بگوئی صَلَوٰاتُ اللّٰهِ وَمَلٰائِکَتِهِ وَأَنْبِیٰائِهِ وَرُسُلِهِ وَجَمِیعِ خَلْقِهِ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلٰامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَعَلٰی أَرْوٰاحِهِمْ وَأَجْسٰادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکٰاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع بزنطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق ع که میفرمود صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است و کسیکه بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِیٰاءِ الْمَرْضِیِّینَ بِأَفْضَلِ صَلَوٰاتِکَ وَبٰارِکْ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَکٰاتِکَ وَالسَّلٰامُ عَلَیْهِمْ وَعَلٰی أَرْوٰاحِهِمْ وَأَجْسٰادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکٰاتُهُ خواهد بود برای او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که این صلوات شریفه در کتب مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبر با فضیلتهای بسیار نقل شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند فضیلت دارد که از حضرت صادق ع روایتست که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این جمعه تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آن حضرت روایتست که چون نماز عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی در کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِیٰاءِ الْمَرْضِیِّینَ بِأَفْضَلِ صَلَوٰاتِکَ وَبٰارِکْ عَلَیْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَکٰاتِکَ وَالسَّلٰامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکٰاتُهُ بدرستیکه هر که این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حقتعالی برای او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت شده که هر که این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او بعدد هر بنده حسنه و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت در حالیکه ما بین دیدگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه (ص ۲۵۶) بیاید صلواتی که هر که آن را بخواند محمد و آل محمد صلوات الله و سلامه علیهم را مسرور نماید بیست و هشتم بعد از عصر

شر الدنیا والآخرة ومن شر الأوجاع کلها و در بعضی از روایات این تتمه را دارد و لا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظیم ششم کلینی و ابن بابویه بسندهای صحیح و غیر صحیح از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت کرده اند که کمتر چیزی که بنده را مجزی است از دعاء بعد از نماز واجب آنستکه بگوئی اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ أَحٰاطَ بِهِ عِلْمُکَ وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ أَحٰاطَ بِهِ عِلْمُکَ اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ عٰافِیَتَکَ فِی أُمُورِی کُلِّهٰا وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیٰا وَعَذٰابِ الْآخِرَةِ

هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَیْهِ تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد بیست و نهم صد مرتبه إِنّٰا أَنْزَلْنٰاهُ بخواند از حضرت امام موسی علیه السلام روایت شده که خدا را در روز جمعه هزار نسیم رحمت است که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها عطا فرماید پس هر که بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره إِنّٰا أَنْزَلْنٰاهُ بخواند حق تعالی آن هزار رحمت را مضاعف گرداند و باو عطا فرماید سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد سی و یکم شیخ طوسی فرموده که ساعت استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب و سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند و روایت شده که ساعت استجابت آن وقتیست که فرو رود نصف قرص خورشید و نصف دیگرش غروب نکرده باشد و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در آن وقت دعا میکرد پس مستحب است در آن وقت و مستحب است که بخواند دعای مروی از نبی ص را در ساعت استجابت دعا سُبْحٰانَکَ لٰا إِلٰهَ إِلّٰا أَنْتَ یٰا حَنّٰانُ یٰا مَنّٰانُ یٰا بَدِیعَ السَّمٰاوٰاتِ وَالْأَرْضِ یٰا ذَا الْجَلٰالِ وَالْإِکْرٰامِ بخواند در ساعت آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید (ص ۷۰) سی و دوم آنکه روز جمعه از چند جهت اختصاص و تعلق بامام عصر عجل الله فرجه دارد یکی آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در آن روز بوده دیگر آنکه ظهور موفور السرور آن جناب در روز جمعه خواهد بود و ترقب و انتظار فرج در آن روز بیشتر از روزهای دیگر است و بباید در زیارت مخصوصه بآنحضرت در آن روز هٰذٰا یَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ یَوْمُکَ الْمُتَوَقَّعُ فِیهِ ظُهُورُکَ وَالْفَرَجُ فِیهِ لِلْمُؤْمِنِینَ عَلٰی یَدَیْکَ و عید بودن روز جمعه و شمردن آن از یکی از عیدهای چهارگانه حقیقتاً بجهت آن روز شریف است که زمین را از لوث شرک و کفر و قذارات معاصی و از وجود جبارین و ملحدین و کافرین و منافقین پاک و پاکیزه میفرماید و باظهار کلمه حق و اعلاء دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین مخصوصین را در آن روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد فرمود وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهٰا پس شایسته است که در این روز صلوات کبیره را بخواند و بخواند دعائی را که حضرت امام رضا علیه السلام امر فرموده بخوانند آن برای صاحب الأمر اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِیِّکَ وَخَلِیفَتِکَ الدُّعٰاءَ و بیاید ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب زیارات (ص ۵۴۱) و نیز بخواند دعائی را که

و در روایت ابن بابویه چنین است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ تا آخر دعا هفتم مستحبست که چون از نماز فارغ شود بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجِرْنِی مِنَ النّٰارِ وَأَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ وَزَوِّجْنِی مِنَ الْحُورِ الْعِینِ چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که باید بنده از نماز فارغ نشود تا آنکه سؤال کند بهشت را از حقتعالی و پناه برد بخدا از دوزخ و سؤال کند که تزویج کند او را با حور العین هشتم بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون [illegible]

شیخ ابو عمرو عمری قدس الله روحه با بو علی بن همام املا کرده و فرموده که از او بخوانند در زمان
غیبت قائم آل محمد علیه و علیهم السلام و چون این صلوات و ابتدا طولانی است و این مختصر گنجایش
ندارد ما ذکر نمودیم طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجد و جمال الاسبوع بلی شایسته است در
اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه با بو الحسن ضراب اصفهانی را که شیخ و سید در اعمال عصر
روز جمعه آنرا ذکر نموده اند و سید فرموده که این صلوات مرویست از مولای ما حضرت مهدی صلوات
الله علیه است و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک مکن این صلوات را
هرگز بجهة امریکه مطلع کرده ما را خدا و ند جل جلاله بآن پس سند آنرا با نسخه صلوات نقل
کرده لکن شیخ در مصباح فرموده که این صلوات مرویست از حضرت صاحب الزمان علیه السلام است که بیرون
آمده بسوی ابو الحسن ضراب اصفهانی بمکه و ما سند آنرا ذکر نکردیم بجهة اختصار و نسخه آن این است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ الْمُصْطَفىٰ فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ الْبَرِيءِ مِنْ كُلِّ عَيْبٍ
الْمُؤَمَّلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَجىٰ لِلشَّفَاعَةِ الْمُفَوَّضِ إِلَيْهِ دِينُ اللهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَعَظِّمْ
بُرْهَانَهُ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَضِئْ نُورَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ
وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً
يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ وَصَلِّ عَلىٰ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ
قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ
الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ
الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ

او و نیز چنانکه زدند بعرش الهی و گفتند پروردگارا ما را بسوی اهل خطا و گناهکاران میفرستی پس
حق تعالی وحی کرد بسوی ایشان که بروید بسوی زمین بعزت و جلال خودم سوگند یاد کنم که تلاوت نکند شما را احدی از آل محمد و شیعیان ایشان
مگر آنکه نظر رحمت کنم بسوی ایشان از رحمتهای پنهان خود هر روز هفتاد نظر در هر نظری هفتاد حاجت او را برآورم و
او را قبول کنم هر چند معصیت بسیار کرده باشد و روایت
دیگر هر که این آیات را بعد از هر نماز بخواند او را ساکن گرداند در حظیرة قدس

الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلىٰ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ
وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَ
حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ
الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ دَعَائِمِ دِينِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَتَرَاجِمَةِ
وَحْيِكَ وَحُجَجِكَ عَلىٰ خَلْقِكَ وَخُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
اصْطَفَيْتَهُمْ عَلىٰ عِبَادِكَ وَارْتَضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَخَصَصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ
وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَغَذَّيْتَهُمْ بِحِكْمَتِكَ وَأَلْبَسْتَهُمْ نُورَكَ وَرَفَعْتَهُمْ
فِي مَلَكُوتِكَ وَحَفَفْتَهُمْ بِمَلَائِكَتِكَ وَشَرَّفْتَهُمْ بِنَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ صَلَاةً زَاكِيَةً نَامِيَةً كَثِيرَةً دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ
وَلَا يَسَعُهَا إِلَّا عِلْمُكَ وَلَا يُحْصِيهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلىٰ وَلِيِّكَ الْمُحْيِي سُنَّتَكَ
الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ الدَّلِيلِ عَلَيْكَ حُجَّتِكَ عَلىٰ خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ
وَشَاهِدِكَ عَلىٰ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ أَعِزَّ نَصْرَهُ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزَيِّنِ الْأَرْضَ بِطُولِ بَقَائِهِ
اَللّٰهُمَّ اكْفِهِ بَغْيَ الْحَاسِدِينَ وَأَعِذْهُ مِنْ شَرِّ الْكَائِدِينَ وَازْجُرْ عَنْهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ
وَخَلِّصْهُ مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ اَللّٰهُمَّ أَعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَشِيعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ
وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعَدُوِّهِ وَجَمِيعِ أَهْلِ الدُّنْيَا مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَ
بَلِّغْهُ أَفْضَلَ مَا أَمَّلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ جَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحىٰ
مِنْ دِينِكَ وَأَحْيِ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ كِتَابِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ مَا غُيِّرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّىٰ يَعُودَ دِينُكَ
بِهِ وَعَلىٰ يَدَيْهِ غَضّاً جَدِيداً خَالِصاً مُخْلَصاً لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا شُبْهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ
عِنْدَهُ وَلَا بِدْعَةَ لَدَيْهِ اَللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهُدَّ بِرُكْنِهِ كُلَّ بِدْعَةٍ وَاهْدِمْ
بِعِزَّتِهِ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَاقْصِمْ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ وَأَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَأَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جَوْرَ

هر گاه می که داشته باشد و اگر نظر کنم بسوی او و بنظر رحمت خاص خود در هر روز هفتاد نظر کردن و
اگر نکنم هر روز هفتاد حاجت که کمتر آنها مغفرت است او را برآورم و او را پناه دهم از
هر دشمن و از شر شیطان و از شر هر دشمنی و یاری دهم او را بر ایشان و مانع نشود او را
از داخل شدن بهشت غیر از مرگ و آن آیات اینها است سوره فاتحه تا آخر
و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و آن بخوانند بهتر است یعنی شهد
و آیة شهد الله انه لا اله الا
هو والملائکة و اولوا العلم قائما بالقسط لا
اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند

کُلِّ جائِرٍ وَاَجْرِ حُکْمَهُ عَلی کُلِّ حُکْمٍ وَاَذِلَّ بِسُلْطانِهِ کُلَّ سُلْطانٍ اَللّٰهُمَّ اَذِلَّ کُلَّ مَنْ ناواهُ وَاَهْلِکْ کُلَّ مَنْ عاداهُ وَامْکُرْ بِمَنْ کادَهُ وَاسْتَأْصِلْ مَنْ جَحَدَهُ حَقَّهُ وَاسْتَهانَ بِاَمْرِهِ وَسَعی فی اِطْفاءِ نُورِهِ وَاَرادَ اِخْمادَ ذِکْرِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی وَعَلِیٍّ الْمُرْتَضی وَفاطِمَةَ الزَّهْراءِ وَالْحَسَنِ الرِّضا وَالْحُسَیْنِ الْمُصَفّی وَجَمیعِ الْاَوْصِیاءِ مَصابیحِ الدُّجی وَاَعْلامِ الْهُدی وَمَنارِ التُّقی وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقی وَالْحَبْلِ الْمَتینِ وَالصِّراطِ الْمُسْتَقیمِ وَصَلِّ عَلی وَلِیِّکَ وَوُلاةِ عَهْدِکَ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَمُدَّ فی اَعْمارِهِمْ وَزِدْ فی آجالِهِمْ وَبَلِّغْهُمْ اَقْصی آمالِهِمْ دیناً وَدُنْیا وَآخِرَةً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و بدانکه موافق روایتی شب شنبه حکم شب جمعه را دارد و شایسته است آنچه در شب جمعه خوانده میشد در آن شب نیز خوانده شود

فصل پنجم

در تعیین اسامی نبی و ائمه علیهم السلام بروزهای هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن طاوس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه ره مسنداً از صقر بن ابی دلف روایت کرده که چون متوکل حضرت امام علی النقی علیه السلام را بسر من رای طلبید روزی بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم و آنحضرت را نزد زرافی حاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری گفتم بدیدن شما آمده ام ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای خود بگیری من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که مولای تو برحق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون آید من نشستم تا وقتیکه صاحب البرید بیرون شد آنوقت پسرکی را مامور کرد که مرا بنزد آنحضرت برد چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند پس سلام کردم حضرت جواب داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال شما خبری گیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود که گریه مکن که در اینوقت از ایشان آسیبی بمن نمیرسد گفتم الحمد لله پس گفتم ای سید من حدیثی از رسولخدا

اللهِ الْاِسْلامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ اِلّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیاً بَیْنَهُمْ وَمَنْ یَکْفُرْ بِآیاتِ اللهِ فَاِنَّ اللهَ سَریعُ الْحِسابِ و آیه ملک یعنی قُلِ اللّٰهُمَّ مالِکَ الْمُلْکِ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ ✱ و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که هر که آیة الکرسی را

صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ روایت شده که معنی آن را نفهمیدم فرمود حدیث را عرض کردم لاتُعادُوا الْاَیّامَ فَتُعادیکُمْ یعنی دشمنی نکنید با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها ما هستیم مادامیکه برپا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسولخدا ص است و یکشنبه امیرالمؤمنین ع و دوشنبه حسن و حسین علیهما السلام و سه شنبه علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد علیهم السلام و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی علیهم السلام و منم و پنجشنبه فرزندم حسن ع و جمعه فرزند فرزندم است و بسوی او جمع میشوند اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی مکنید با ایشان در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو و میترسم اذیتی بتو رسد و سید بعد این حدیث را بسند دیگر از قطب راوندی نقل کرده آنگاه فرموده ذکر زیارت حضرت رسول ص در روز خود که روز شنبه باشد

اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُهُ وَاَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّکَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللّٰهِ بِالْحِکْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّیْتَ الَّذی عَلَیْکَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّکَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنینَ وَغَلُظْتَ عَلَی الْکافِرینَ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ فَبَلَغَ اللّٰهُ بِکَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُکَرَّمینَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اسْتَنْقَذَنا بِکَ مِنَ الشِّرْکِ وَالضَّلالِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَواتِکَ وَصَلَواتِ مَلائِکَتِکَ وَاَنْبِیائِکَ وَالْمُرْسَلینَ وَعِبادِکَ الصّالِحینَ وَاَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضینَ وَمَنْ سَبَّحَ لَکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَنَبِیِّکَ وَاَمینِکَ وَنَجیبِکَ وَحَبیبِکَ وَصَفِیِّکَ وَصِفْوَتِکَ وَخاصَّتِکَ وَخالِصَتِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ وَاَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضیلَةَ وَالْوَسیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفیعَةَ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً یَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوّاباً رَحیماً اِلٰهی فَقَدْ اَتَیْتُ نَبِیَّکَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْها

بعد از هر نماز فریضه بخوانند او را اگر زنده ضرر و زیان نرساند و در حدیث معتبر دیگر فرمود رسولخدا صلی الله علیه و آله بعلی فرمود که یا علی بر تو باد بخواندن آیة الکرسی بعد از هر نماز واجب محافظت نکند بر آن مگر پیغمبر یا صدیق یا شهید و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقول است که هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز بخواند مانع نباشد او را از داخل شدن به بهشت مگر مرگ و هر که آیة الکرسی را بعد از هر نماز بخواند نماز او مقبول گردد و در امان خدا باشد و خدا او را از بلاها و گناهان نگاه دارد و در بعضی روایات کلینی و ابن بابویه

الی یا سیدنا انوجه بک و باهل بیتک الی الله تعالی ربک و ربی لیغفر لی پس سه مرتبه بگو انا لله و انا الیه راجعون پس بگو اصبنا بک یا حبیب قلوبنا فما اعظم المصیبة بک حیث انقطع عنا الوحی و حیث فقدناک فانا لله و انا الیه راجعون یا سیدنا یا رسول الله صلوات الله علیک و علی آل بیتک الطاهرین هذا یوم السبت و هو یومک و انا فیه ضیفک و جارک فاضفنی و اجرنی فانک کریم تحب الضیافة و مامور بالاجارة فاضفنی و احسن ضیافتی و اجرنا و احسن اجارتنا بمنزلة الله عندک و عند آل بیتک و بمنزلتهم عنده و بما استودعکم من علمه فانه اکرم الاکرمین

جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اول زیارت میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن این زیارت را میخوانم و کیفیت آن چنانستکه روایت شده بسند صحیح که ابن ابی نصر خدمت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود میگوئی السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد انک قد نصحت لامتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته حتی اتیک الیقین فجزاک الله یا رسول الله افضل ما جزی نبیا عن امته اللهم صل علی محمد و آل محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

بروایت آنکسیکه در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام آنحضرت را باین کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است السلام علی الشجرة النبویة و الدوحة الهاشمیة المضیئة المثمرة بالنبوة المونقة بالامامة و علی ضجیعیک آدم و نوح علیهما السلام السلام علیک و علی اهل بیتک الطیبین الطاهرین

معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که شیبه هذلی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت یا رسول الله من پیر شده ام و قوه ام وفا نمیکند باعمالی که قبل از این خود را بآن عادت داده بودم از نماز و روزه و حج و جهاد پس تعلیم کن مرا کلامی که خدا مرا بآن نفع بخشد و بر من سبک و آسان باشد حضرت فرمود که بار دیگر بگو او سه مرتبه این سخن را اعاده کرد پس حضرت فرمود که نماند در دور تو درختی و کلوخی مگر اینکه گریست بر تو از رحم بر تو هرگاه از نماز صبح فارغ شوی ده مرتبه بگو سبحان الله العظیم و بحمده

السلام علیک و علی الملئکة المحدقین بک و الحافین بقبرک یا مولای یا امیر المؤمنین هذا یوم الاحد و هو یومک و باسمک و انا ضیفک فیه و جارک فاضفنی یا مولای و اجرنی فانک کریم تحب الضیافة و مامور بالاجارة فافعل ما رغبت الیک فیه و رجوته منک بمنزلتک و آل بیتک عند الله و منزلته عندکم و بحق ابن عمک رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و علیهم اجمعین

زیارت حضرت فاطمه زهرا علیها السلام

السلام علیک یا ممتحنة امتحنک الذی خلقک فوجدک لما امتحنک صابرة انا لک مصدق صابر علی ما اتی به ابوک و وصیه صلوات الله علیهما و انا اسئلک ان کنت صدقتک الا الحقتنی بتصدیقی لهما لتسر نفسی فاشهدی انی ظاهر بولایتک و ولایة آل بیتک صلوات الله علیهم اجمعین

ایضا زیارت حضرت زهرا بروایت دیگر

السلام علیک یا ممتحنة امتحنک الذی خلقک قبل ان یخلقک و کنت لما امتحنک به صابرة و نحن لک اولیاء مصدقون و لکل ما اتی به ابوک صلی الله علیه و آله و سلم و اتی به وصیه علیه السلام مسلمون و نحن نسئلک اللهم اذ کنا مصدقین لهم ان تلحقنا بتصدیقنا بالدرجة العالیة لنبشر انفسنا بانا قد طهرنا بولایتهم

در روز دوشنبه زیارت امام حسن و امام حسین علیهما السلام

در زیارت امام حسن علیه السلام میگوئی السلام علیک یا بن رسول رب العالمین السلام علیک یا بن امیر المؤمنین السلام علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله السلام علیک یا صراط الله السلام علیک یا بیان حکم الله السلام علیک یا ناصر دین الله السلام علیک ایها السید الزکی السلام علیک ایها البر الوفی السلام علیک ایها القائم

ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم تا خدا ترا عافیت دهد بسبب آن از کوری و دیوانگی و خوره و پیسی و پریشانی و خرف شدن شیبه گفت یا رسول الله این برای دنیا است برای آخرت چه چیز است فرمود که بعد از هر نماز بگو اللهم اهدنی من عندک و افض علی من فضلک و انشر علی من رحمتک و انزل علی من برکاتک پس حضرت فرمود که اگر بر این مواظبت نماید و عمدا ترک نکند تا بمیرد در قیامت هشت در بهشت برای او گشوده شود که از هر در که خواهد داخل شود و دعای اخرانا ... مختصر ...

الامین السلام علیک ایها العالم بالتاویل السلام علیک ایها الهادی المهدی
السلام علیک ایها الطاهر الزکی السلام علیک ایها التقی النقی السلام علیک
ایها الحق الحقیق السلام علیک ایها الشهید الصدیق السلام علیک یا ابا
محمد الحسن بن علی | زیارت حضرت امام حسین ع | ورحمة الله وبرکاته

السلام علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن امیر المؤمنین السلام علیک
یابن سیدة نساء العالمین اشهد انک اقمت الصلوة واتیت الزکوة وامرت
بالمعروف ونهیت عن المنکر وعبدت الله مخلصا وجاهدت فی الله حق جهاده
حتی اتیک الیقین فعلیک السلام منی ما بقیت وبقی اللیل والنهار وعلی
آل بیتک الطیبین الطاهرین انا یا مولای مولی لک ولآل بیتک سلم لمن
سالمکم وحرب لمن حاربکم مؤمن بسرکم وجهرکم وظاهرکم وباطنکم لعن
الله اعداءکم من الاولین والآخرین وانا ابرء الی الله تعالی منهم یا مولای
یا ابا محمد یا مولای یا ابا عبد الله هذا یوم الاثنین وهو یومکما وباسمکما وانا
فیه ضیفکما فاضیفانی واحسنا ضیافتی فنعم من استضیف به انتما وانا فیه من
جوارکما فاجیرانی فانکما مأموران بالضیافة والاجارة فصلی الله علیکما وآلکما
الطیبین روز سه شنبه باسم حضرت امام زین العابدین وامام محمد باقر وامام
جعفر صادق علیهم السلام است زیارت کن ایشان را بدین زیارت السلام علیکم یا خزان علم الله
السلام علیکم یا تراجمة وحی الله السلام علیکم یا ائمة الهدی السلام علیکم یا
اعلام التقی السلام علیکم یا اولاد رسول الله انا عارف بحقکم مستبصر بشانکم
معاد لاعدائکم موال لاولیائکم بابی انتم وامی صلوات الله علیکم اللهم انی
اتوالی آخرهم کما توالیت اولهم وابرء من کل ولیجة دونهم واکفر بالجبت و
الطاغوت واللات والعزی صلوات الله علیکم یا موالی ورحمة الله وبرکاته
السلام علیک یا سید العابدین وسلالة الوصیین السلام علیک یا باقر علم

دهم خواندن تسبیحات اربع است چنانچه شیخ طوسی و ابن بابویه و حمیری بسندهای صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که روزی حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله باصحاب خود فرمود اگر جمع کنید جامه ها و ظرفها را و بر روی هم گذارید آیا باسمان میرسد گفتند نه یا رسول الله فرمود که میخواهید تعلیم کنم شما را چیزی که اصلش در زمین است و شاخهایش در آسمان گفتند بلی یا رسول الله فرمود که بعد از هر نماز سی نوبت بگوئید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر که اصل اینها در زمین است و فرعشان در

النبیین السلام علیک یا صادقا مصدقا فی القول والفعل یا موالی هذا یومکم
وهو یوم الثلثاء وانا فیه ضیف لکم ومستجیر بکم فاضیفونی واجیرونی بمنزلة الله
عندکم وآل بیتکم | روز چهارشنبه | الطیبین الطاهرین

باسم حضرت موسی بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی علیهم السلام است بگو در زیارت
ایشان السلام علیکم یا اولیاء الله السلام علیکم یا حجج الله السلام علیکم یا نور
الله فی ظلمات الارض السلام علیکم صلوات الله علیکم وعلی آل بیتکم الطیبین
الطاهرین بابی انتم وامی لقد عبدتم الله مخلصین وجاهدتم فی الله حق جهاده حتی
اتیکم الیقین فلعن الله اعداءکم من الجن والانس اجمعین وانا ابرء الی الله والیکم
منهم یا مولای یا ابا ابراهیم موسی بن جعفر یا مولای یا ابا الحسن علی بن موسی یا مولای
یا ابا جعفر محمد بن علی یا مولای یا ابا الحسن علی بن محمد انا مولی لکم مؤمن
بسرکم وجهرکم متضیف بکم فی یومکم هذا وهو یوم الاربعاء ومستجیر بکم
فاضیفونی واجیرونی بآل | روز پنجشنبه | بیتکم الطیبین الطاهرین

روز حضرت امام حسن عسکری است بگو در زیارت آنحضرت السلام علیک یا ولی
الله السلام علیک یا حجة الله وخالصته السلام علیک یا امام المؤمنین ووارث
المرسلین وحجة رب العالمین صلی الله علیک وعلی آل بیتک الطیبین الطاهرین یا
مولای یا ابا محمد الحسن بن علی انا مولی لک ولآل بیتک وهذا یومک وهو یوم
الخمیس وانا ضیفک فیه ومستجیر بک فیه فاحسن ضیافتی واجارتی بحق آل بیتک
الطیبین الطاهرین | روز جمعه | روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام
آنجناب است و همان روزیست که در آن روز ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آنحضرت السلام
علیک یا حجة الله فی ارضه السلام علیک یا عین الله فی خلقه السلام علیک یا
نور الله الذی یهتدی به المهتدون ویفرج به عن المؤمنین السلام علیک ایها
المهذب الخائف السلام علیک ایها الولی الناصح السلام علیک یا سفینة

آسمان و دفع میکند از آدمی زیر خانه فرو رفتن و غرق شدن و سوختن و در چاه افتادن و در زیر بدن تنگ ماندن و درندگان و بمرگهای بد مردن و هر بلائی که در آن روز از آسمان نزول کند که اینها باقیات صالحات که حق تعالی در قرآن فرموده و بسندهای صحیح دیگر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که این تسبیحات را بعد از هر نماز فریضه پیش از آنکه از جای خود حرکت کند سی مرتبه بخواند پس هر حاجت که از خدا سؤال کند روا گردد و بسند صحیح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که بعد از نماز فریضه سی مرتبه سبحان الله بگوید باقی نماند بر بدن او گناهی مگر بریزد و در حدیث دیگر از آنحضرت

النّجاةِ اَلسّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْنَ الْحَیٰوةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اٰلِ بَیْتِکَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ عَجَّلَ اللهُ لَکَ ما وَعَدَکَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْاَمْرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَنَا مَوْلاکَ عارِفٌ بِاُولٰیکَ وَاُخْریٰکَ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ تَعالیٰ بِکَ وَبِاٰلِ بَیْتِکَ وَاَنْتَظِرُ ظُهُورَکَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلیٰ یَدَیْکَ وَاَسْئَلُ اللهَ اَنْ یُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَجْعَلَنی مِنَ الْمُنْتَظِرینَ لَکَ وَالتّابِعینَ وَالنّاصِرینَ لَکَ عَلیٰ اَعْدائِکَ وَالْمُسْتَشْهَدینَ بَیْنَ یَدَیْکَ فی جُمْلَةِ اَوْلِیائِکَ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اٰلِ بَیْتِکَ هٰذا یَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ یَوْمُکَ الْمُتَوَقَّعُ فیهِ ظُهُورُکَ وَالْفَرَجُ فیهِ لِلْمُؤْمِنینَ عَلیٰ یَدَیْکَ وَقَتْلُ الْکافِرینَ بِسَیْفِکَ وَاَنَا یا مَوْلایَ فیهِ ضَیْفُکَ وَجارُکَ وَاَنْتَ یا مَوْلایَ کَریمٌ مِنْ اَوْلادِ الْکِرامِ وَمَأْمُورٌ بِالضِّیافَةِ وَالْاِجارَةِ فَاَضِفْنی وَاَجِرْنی صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِکَ الطّاهِرینَ سیّد بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثّل میشوم باین

شعر و اشاره میکنم	نَزیلُکَ حَیْثُ مَا اتَّجَهَتْ رِکابی	وَضَیْفُکَ حَیْثُ کُنْتُ مِنَ الْبِلادِ	بآنحضرت و میگویم

یعنی من بر تو نازل میشوم هر جا که راحله ام رو آورد و مهمان توام در هر جا که باشم از شهرها

فصل ششم در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره از جمله دعاء صباح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است

امیر المؤمنین علیه السلام است	بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ	اَللّٰهُمَّ یا مَنْ دَلَعَ لِسانَ

الصَّباحِ بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِغَیاهِبِ تَلَجْلُجِهِ وَاَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَکِ الدَّوّارِ فی مَقادیرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِیاءَ الشَّمْسِ بِنُورِ تَاَجُّجِهِ یا مَنْ دَلَّ عَلیٰ ذاتِهِ بِذاتِهِ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُجانَسَةِ مَخْلُوقاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلائَمَةِ کَیْفِیّاتِهِ یا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَراتِ الظُّنُونِ وَبَعُدَ عَنْ لَحَظاتِ الْعُیُونِ وَعَلِمَ بِما کانَ قَبْلَ اَنْ یَکُونَ یا مَنْ اَرْقَدَنی فی مِهادِ اَمْنِهِ وَاَمانِهِ وَاَیْقَظَنی اِلیٰ ما مَنَحَنی بِهِ مِنْ مِنَنِهِ وَاِحْسانِهِ وَکَفَّ اَکُفَّ السُّوءِ عَنّی بِیَدِهِ وَسُلْطانِهِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلَی الدَّلیلِ اِلَیْکَ فِی اللَّیْلِ الْاَلْیَلِ وَالْماسِکِ مِنْ اَسْبابِکَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْاَطْوَلِ وَالنّاصِعِ الْحَسَبِ فی ذِرْوَةِ الْکاهِلِ

منقول است که ذکر بسیار که حق تعالی را در کلام مجید مدح کرده است این است که سی مرتبه سبحان الله بعد از هر نماز فریضه بگوید

قطب راوندی روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام به براء بن عازب گفت که میخواهم دلالت کنم ترا بر امری که چون بجا آوری ... گفت بلی ... که بعد از هر نماز ... ده مرتبه بگو ... هزار بلیه در دنیا از تو دور گردد ... و هزار درجه ... حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالاتر باشد

کلینی بسند حسن از ...

الْاَعْبَلِ وَالثّابِتِ الْقَدَمِ عَلیٰ زَحالیفِها فِی الزَّمَنِ الْاَوَّلِ وَعَلیٰ اٰلِهِ الْاَخْیارِ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَبْرارِ وَافْتَحِ اللّٰهُمَّ لَنا مَصاریعَ الصَّباحِ بِمَفاتیحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلاحِ وَاَلْبِسْنِی اللّٰهُمَّ مِنْ اَفْضَلِ خِلَعِ الْهِدایَةِ وَالصَّلاحِ وَاَغْرِسِ اللّٰهُمَّ بِعَظَمَتِکَ فی شِرْبِ جَنانی یَنابیعَ الْخُشُوعِ وَاَجْرِ اللّٰهُمَّ لِهَیْبَتِکَ مِنْ اٰماقی زَفَراتِ الدُّمُوعِ وَاَدِّبِ اللّٰهُمَّ نَزَقَ الْخُرْقِ مِنّی بِاَزِمَّةِ الْقُنُوعِ اِلٰهی اِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِی الرَّحْمَةُ مِنْکَ بِحُسْنِ التَّوْفیقِ فَمَنِ السّالِکُ بی اِلَیْکَ فی واضِحِ الطَّریقِ وَاِنْ اَسْلَمَتْنی اَناتُکَ لِقائِدِ الْاَمَلِ وَالْمُنیٰ فَمَنِ الْمُقیلُ عَثَراتی مِنْ کَبَواتِ الْهَویٰ وَاِنْ خَذَلَنی نَصْرُکَ عِنْدَ مُحارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّیْطانِ فَقَدْ وَکَلَنی خِذْلانُکَ اِلیٰ حَیْثُ النَّصَبِ وَالْحِرْمانِ اِلٰهی اَتَرانی ما اَتَیْتُکَ اِلّا مِنْ حَیْثُ الْاٰمالِ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرافِ حِبالِکَ اِلّا حینَ باعَدَتْنی ذُنُوبی عَنْ دارِ الْوِصالِ فَبِئْسَ الْمَطِیَّةُ الَّتِی امْتَطَتْ نَفْسی مِنْ هَواها فَواهاً لَها لِما سَوَّلَتْ لَها ظُنُونُها وَمُناها وَتَبّاً لَها لِجُرْاَتِها عَلیٰ سَیِّدِها وَمَوْلٰیها اِلٰهی قَرَعْتُ بابَ رَحْمَتِکَ بِیَدِ رَجائی وَهَرَبْتُ اِلَیْکَ لاجِئاً مِنْ فَرْطِ اَهْوائی وَعَلَّقْتُ بِاَطْرافِ حِبالِکَ اَنامِلَ وَلائی فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمّا کُنْتُ اَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلی وَخَطائی وَاَقِلْنی مِنْ صَرْعَةِ رِدائی فَاِنَّکَ سَیِّدی وَمَوْلایَ وَمُعْتَمَدی وَرَجائی وَاَنْتَ غایَةُ مَطْلُوبی وَمُنایَ فی مُنْقَلَبی وَمَثْوایَ اِلٰهی کَیْفَ تَطْرُدُ مِسْکیناً الْتَجَاَ اِلَیْکَ مِنَ الذُّنُوبِ هارِباً اَمْ کَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِداً قَصَدَ اِلیٰ جَنابِکَ ساعِیاً اَمْ کَیْفَ تَرُدُّ ظَمْاٰنَ وَرَدَ اِلیٰ حِیاضِکَ شارِباً کَلّا وَحِیاضُکَ مُتْرَعَةٌ فی ضَنْکِ الْمُحُولِ وَبابُکَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوُغُولِ وَاَنْتَ غایَةُ الْمَسْؤُلِ وَنِهایَةُ الْمَاْمُولِ اِلٰهی هٰذِهِ اَزِمَّةُ نَفْسی عَقَلْتُها بِعِقالِ مَشِیَّتِکَ وَهٰذِهِ اَعْباءُ ذُنُوبی دَرَاْتُها بِعَفْوِکَ وَرَحْمَتِکَ وَهٰذِهِ اَهْوائِیَ الْمُضِلَّةُ وَکَلْتُها اِلیٰ جَنابِ لُطْفِکَ وَرَاْفَتِکَ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَباحی هٰذا نازِلاً عَلَیَّ بِضِیاءِ الْهُدیٰ وَبِالسَّلامَةِ فِی الدّینِ وَالدُّنْیا وَمَسائی جُنَّةً مِنْ کَیْدِ الْعِدیٰ وَوِقایَةً مِنْ مُرْدِیاتِ الْهَویٰ اِنَّکَ قادِرٌ عَلیٰ ما تَشاءُ تُؤْتِی الْمُلْکَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِکَ

حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز فریضه سه مرتبه بگوید یا من یفعل ما یشاء ولا یفعل ما یشاء احد غیره ... حاجت ...

ایضا روایت کرده اند از حضرت صادق علیه السلام که هر که بعد از نماز فریضه ... پیش از آنکه حرکت کند ... ده مرتبه ... لا اله الا الله وحده لا شریک له ... پیش از آنکه ... گناه او را ... هزار ... دوازده مرتبه ... قل هو الله احد ...

کسی که بعد از نماز صبح ... و شام ... ده مرتبه ...

الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي
من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب لا اله الا انت
سبحانك اللهم وبحمدك من ذا يعرف قدرك فلا يخافك ومن ذا يعلم ما انت
فلا يهابك الفت بقدرتك الفرق وفلقت بلطفك الفلق وانرت بكرمك دياجي
الغسق وانهرت المياه من الصم الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت من المعصرات
ماء ثجاجا وجعلت الشمس والقمر للبرية سراجا وهاجا من غير ان تمارس فيما
ابتدات به لغوبا ولا علاجا فيا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده بالموت و
الفناء صل على محمد وآله الاتقياء واسمع ندائي واستجب دعائي وحقق بفضلك
املي ورجائي يا خير من دعي لكشف الضر والمامول لكل عسر ويسر بك انزلت
حاجتي فلا تردني من سني مواهبك خائبا يا كريم يا كريم يا كريم برحمتك يا ارحم
الراحمين وصلى الله على خير خلقه محمد وآله اجمعين پس بسجده برود و بگوید
الهي قلبي محجوب ونفسي معيوب وعقلي مغلوب وهوائي غالب وطاعتي قليل و
معصيتي كثير ولساني مقر بالذنوب فكيف حيلتي يا ستار العيوب يا علام الغيوب
ويا كاشف الكروب اغفر ذنوبي كلها بحرمة محمد وآل محمد يا غفار يا غفار يا
غفار برحمتك يا ارحم الراحمين مؤلف گوید که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب
دعای بحار و در کتاب صلوة بابیان ذکر نموده و فرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و
من در کتب معتبره از انبیا نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه و نیز فرموده مشهور
خواندن این دعا است بعد از فریضه صبح و سید بن باقی روایت کرده آن را بعد از نافله صبح
وهر کدام عمل شود خوبست

دعاء کمیل بن زیاد علیه الرحمه

وآن از ادعیه معروفات و علامه مجلسی ره فرموده که آن بهترین دعاها است و آن دعای
خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آنرا تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آنحضرت است
فرموده در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود و برای کفایت از شر اعداء و فتح

کافیست اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له الها واحدا احدا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا
و فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده است خصوصا در تعقیب نماز صبح و در هنگام طلوع و غروب آفتاب
سید ذهم کلینی و ابن بابویه و دیگران بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل بنزد حضرت یوسف علیه السلام آمد در زندان و گفت بعد از هر نماز بگو اللهم اجعل لي فرجا ومخرجا وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب و چهار دهم
در بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

باب رزق و آمرزش گناهان نافع است و شیخ و سید آنرا نقل نموده اند و من آنرا از مصباح
المتهجد نقل میکنم و آن دعاء شریف این است اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت
كل شيء وبقوتك التي قهرت بها كل شيء وخضع لها كل شيء وذل لها كل شيء وبجبروتك
التي غلبت بها كل شيء وبعزتك التي لا يقوم لها شيء وبعظمتك التي ملات كل شيء
وبسلطانك الذي علا كل شيء وبوجهك الباقي بعد فناء كل شيء وباسمائك التي
ملات اركان كل شيء وبعلمك الذي احاط بكل شيء وبنور وجهك الذي اضاء له كل
شيء يا نور يا قدوس يا اول الاولين ويا آخر الآخرين اللهم اغفر لي الذنوب التي
تهتك العصم اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم اغفر لي الذنوب التي تغير
النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء
اللهم اغفر لي كل ذنب اذنبته وكل خطيئة اخطاتها اللهم اني اتقرب اليك
بذكرك واستشفع بك الى نفسك واسئلك بجودك ان تدنيني من قربك وان
توزعني شكرك وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك سؤال خاضع متذلل خاشع
ان تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي جميع الاحوال متواضعا اللهم
واسئلك سؤال من اشتدت فاقته وانزل بك عند الشدائد حاجته وعظم فيما
عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي مكرك وظهر امرك و
غلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك اللهم لا اجد لذنوبي
غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا غيرك لا اله
الا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرات بجهلي وسكنت الى قديم ذكرك
لي ومنك علي اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء اقلته
وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست اهلا له
نشرته اللهم عظم بلائي وافرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي
وحبسني عن نفعي بعد املي وخدعتني الدنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا

روایت کرده است که هر که خواهد که خدا او را روزی دهد بگوید و روایت کرده اند
در اعمال بدا و مطلع ... کناهان او
و دیوان ... بعد از هر نماز بخواند
اللهم ان مغفرتك ارجى من عملي وان رحمتك اوسع من ذنبي اللهم ان كان ذنبي عندك عظيما فعفوك اعظم من ذنبي اللهم ان لم اكن اهلا ان ابلغ رحمتك فرحمتك اهل ان تبلغني وتسعني لانها وسعت كل شيء برحمتك يا ارحم الراحمين
پانزدهم کفعمی از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله روایت کرده است که
... بغفرت ... فرموده که بعد از هر نماز فریضه

سَیِّدی فَاَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ اَنْ لا یَحْجُبَ عَنْکَ دُعائی سُوءُ عَمَلی وَ فِعالی وَ لا تَفْضَحْنی
بِخَفِیِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَیْهِ مِنْ سِرّی وَ لا تُعاجِلْنی بِالْعُقُوبَةِ عَلی ما عَمِلْتُهُ فی خَلَواتی مِنْ
سُوءِ فِعْلی وَ اِسائَتی وَ دَوامِ تَفْریطی وَ جَهالَتی وَ کَثْرَةِ شَهَواتی وَ غَفْلَتی وَ کُنِ اللّٰهُمَّ بِعِزَّتِکَ
لی فی کُلِّ الْاَحْوالِ رَؤُفاً وَ عَلَیَّ فی جَمیعِ الْاُمُورِ عَطُوفاً اِلٰهی وَ رَبّی مَنْ لی غَیْرُکَ اَسْئَلُهُ
کَشْفَ ضُرّی وَ النَّظَرَ فی اَمْری اِلٰهی وَ مَوْلایَ اَجْرَیْتَ عَلَیَّ حُکْماً اِتَّبَعْتُ فیهِ هَوی نَفْسی وَ
لَمْ اَحْتَرِسْ فیهِ مِنْ تَزْیینِ عَدُوّی فَغَرَّنی بِما اَهْوی وَ اَسْعَدَهُ عَلی ذٰلِکَ الْقَضاءُ فَتَجاوَزْتُ
بِما جَری عَلَیَّ مِنْ ذٰلِکَ بَعْضَ حُدُودِکَ وَ خالَفْتُ بَعْضَ اَوامِرِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلَیَّ فی جَمیعِ
ذٰلِکَ وَ لا حُجَّةَ لی فیما جَری عَلَیَّ فیهِ قَضاؤُکَ وَ اَلْزَمَنی حُکْمُکَ وَ بَلاؤُکَ وَ قَدْ اَتَیْتُکَ
یا اِلٰهی بَعْدَ تَقْصیری وَ اِسْرافی عَلی نَفْسی مُعْتَذِراً نادِماً مُنْکَسِراً مُسْتَقیلاً مُسْتَغْفِراً مُنیباً مُقِرّاً
مُذْعِناً مُعْتَرِفاً لا اَجِدُ مَفَرّاً مِمّا کانَ مِنّی وَ لا مَفْزَعاً اَتَوَجَّهُ اِلَیْهِ فی اَمْری غَیْرَ قَبُولِکَ عُذْری
وَ اِدْخالِکَ اِیّایَ فی سَعَةِ رَحْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْری وَ ارْحَمْ شِدَّةَ ضُرّی وَ فُکَّنی مِنْ
شَدِّ وَثاقی یا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنی وَ رِقَّةَ جِلْدی وَ دِقَّةَ عَظْمی یا مَنْ بَدَءَ خَلْقی وَ ذِکْری وَ
تَرْبِیَتی وَ بِرّی وَ تَغْذِیَتی هَبْنی لِاِبْتِداءِ کَرَمِکَ وَ سالِفِ بِرِّکَ بی یا اِلٰهی وَ سَیِّدی وَ رَبّی اَتُراکَ
مُعَذِّبی بِنارِکَ بَعْدَ تَوْحیدِکَ وَ بَعْدَ مَا انْطَوی عَلَیْهِ قَلْبی مِنْ مَعْرِفَتِکَ وَ لَهِجَ بِهِ
لِسانی مِنْ ذِکْرِکَ وَ اعْتَقَدَهُ ضَمیری مِنْ حُبِّکَ وَ بَعْدَ صِدْقِ اعْتِرافی وَ دُعائی خاضِعاً
لِرُبُوبِیَّتِکَ هَیْهاتَ اَنْتَ اَکْرَمُ مِنْ اَنْ تُضَیِّعَ مَنْ رَبَّیْتَهُ اَوْ تُبْعِدَ مَنْ اَدْنَیْتَهُ اَوْ
تُشَرِّدَ مَنْ اٰوَیْتَهُ اَوْ تُسَلِّمَ اِلَی الْبَلاءِ مَنْ کَفَیْتَهُ وَ رَحِمْتَهُ وَ لَیْتَ شِعْری یا سَیِّدی
وَ اِلٰهی وَ مَوْلایَ اَتُسَلِّطُ النّارَ عَلی وُجُوهٍ خَرَّتْ لِعَظَمَتِکَ ساجِدَةً وَ عَلی اَلْسُنٍ نَطَقَتْ
بِتَوْحیدِکَ صادِقَةً وَ بِشُکْرِکَ مادِحَةً وَ عَلی قُلُوبٍ اعْتَرَفَتْ بِاِلٰهِیَّتِکَ مُحَقِّقَةً وَ عَلی
ضَمائِرَ حَوَتْ مِنَ الْعِلْمِ بِکَ حَتّی صارَتْ خاشِعَةً وَ عَلی جَوارِحَ سَعَتْ اِلی اَوْطانِ
تَعَبُّدِکَ طائِعَةً وَ اَشارَتْ بِاسْتِغْفارِکَ مُذْعِنَةً ما هٰکَذَا الظَّنُّ بِکَ وَ لا اُخْبِرْنا
بِفَضْلِکَ عَنْکَ یا کَریمُ یا رَبِّ وَ اَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفی عَنْ قَلیلٍ مِنْ بَلاءِ الدُّنْیا وَ عُقُوباتِها

بگو توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا و در روایت دیگر فرمود که هیچ شدتی مرا رو نداد مگر آنکه جبرئیل برای من متمثل شد و گفت که این دعا بخوان و در احادیث معتبره وارد شده است که برای [illegible] و [illegible] و قرض و پریشانی و بیماری مکرر این دعا را باید بخوانند و در بعض روایات در اول کل الاحوال ولا قوة الا بالله است شانزدهم شیخ مفید در مقنعه در تعقیب هر نماز این دعا را آورده است اللهم انفعنا بالعلم

وَ ما یَجْری فیها مِنَ الْمَکارِهِ عَلی اَهْلِها عَلی اَنَّ ذٰلِکَ بَلاءٌ وَ مَکْرُوهٌ قَلیلٌ مَکْثُهُ یَسیرٌ
بَقاؤُهُ قَصیرٌ مُدَّتُهُ فَکَیْفَ احْتِمالی لِبَلاءِ الْاٰخِرَةِ وَ جَلیلِ وُقُوعِ الْمَکارِهِ فیها وَ هُوَ بَلاءٌ
تَطُولُ مُدَّتُهُ وَ یَدُومُ مَقامُهُ وَ لا یُخَفَّفُ عَنْ اَهْلِهِ لِاَنَّهُ لا یَکُونُ اِلّا عَنْ غَضَبِکَ
وَ انْتِقامِکَ وَ سَخَطِکَ وَ هٰذا ما لا تَقُومُ لَهُ السَّماواتُ وَ الْاَرْضُ یا سَیِّدی فَکَیْفَ لی
وَ اَنَا عَبْدُکَ الضَّعیفُ الذَّلیلُ الْحَقیرُ الْمِسْکینُ الْمُسْتَکینُ یا اِلٰهی وَ رَبّی وَ سَیِّدی وَ
مَوْلایَ لِاَیِّ الْاُمُورِ اِلَیْکَ اَشْکُو وَ لِما مِنْها اَضِجُّ وَ اَبْکی لِاَلیمِ الْعَذابِ وَ شِدَّتِهِ اَمْ
لِطُولِ الْبَلاءِ وَ مُدَّتِهِ فَلَئِنْ صَیَّرْتَنی لِلْعُقُوباتِ مَعَ اَعْدائِکَ وَ جَمَعْتَ بَیْنی وَ بَیْنَ
اَهْلِ بَلائِکَ وَ فَرَّقْتَ بَیْنی وَ بَیْنَ اَحِبّائِکَ وَ اَوْلِیائِکَ فَهَبْنی یا اِلٰهی وَ سَیِّدی وَ مَوْلایَ
وَ رَبّی صَبَرْتُ عَلی عَذابِکَ فَکَیْفَ اَصْبِرُ عَلی فِراقِکَ وَ هَبْنی صَبَرْتُ عَلی حَرِّ نارِکَ فَکَیْفَ
اَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ اِلی کَرامَتِکَ اَمْ کَیْفَ اَسْکُنُ فِی النّارِ وَ رَجائی عَفْوُکَ فَبِعِزَّتِکَ یا سَیِّدی
وَ مَوْلایَ اُقْسِمُ صادِقاً لَئِنْ تَرَکْتَنی ناطِقاً لَاَضِجَّنَّ اِلَیْکَ بَیْنَ اَهْلِها ضَجیجَ الْاٰمِلینَ
وَ لَاَصْرُخَنَّ اِلَیْکَ صُراخَ الْمُسْتَصْرِخینَ وَ لَاَبْکِیَنَّ عَلَیْکَ بُکاءَ الْفاقِدینَ وَ
لَاُنادِیَنَّکَ اَیْنَ کُنْتَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ یا غایَةَ اٰمالِ الْعارِفینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ
یا حَبیبَ قُلُوبِ الصّادِقینَ وَ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ اَفَتُراکَ سُبْحانَکَ یا اِلٰهی وَ بِحَمْدِکَ تَسْمَعُ
فیها صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سُجِنَ فیها بِمُخالَفَتِهِ وَ ذاقَ طَعْمَ عَذابِها بِمَعْصِیَتِهِ وَ حُبِسَ بَیْنَ
اَطْباقِها بِجُرْمِهِ وَ جَریرَتِهِ وَ هُوَ یَضِجُّ اِلَیْکَ ضَجیجَ مُؤَمِّلٍ لِرَحْمَتِکَ وَ یُنادیکَ
بِلِسانِ اَهْلِ تَوْحیدِکَ وَ یَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِرُبُوبِیَّتِکَ یا مَوْلایَ فَکَیْفَ یَبْقی فِی
الْعَذابِ وَ هُوَ یَرْجُو ما سَلَفَ مِنْ حِلْمِکَ اَمْ کَیْفَ تُؤْلِمُهُ النّارُ وَ هُوَ یَأْمُلُ فَضْلَکَ
وَ رَحْمَتَکَ اَمْ کَیْفَ یُحْرِقُهُ لَهیبُها وَ اَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَ تَری مَکانَهُ اَمْ کَیْفَ یَشْتَمِلُ
عَلَیْهِ زَفیرُها وَ اَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ اَمْ کَیْفَ یَتَقَلْقَلُ بَیْنَ اَطْباقِها وَ اَنْتَ تَعْلَمُ
صِدْقَهُ اَمْ کَیْفَ تَزْجُرُهُ زَبانِیَتُها وَ هُوَ یُنادیکَ یا رَبَّهُ اَمْ کَیْفَ یَرْجُو فَضْلَکَ فی
عِتْقِهِ مِنْها فَتَتْرُکُهُ فیها هَیْهاتَ ما ذٰلِکَ الظَّنُّ بِکَ وَ لَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِکَ

رزقنا بالحلم وجملنا بالعافیة وکرمنا بالتقوی ان ولیی الله الذی نزل الکتاب وهو یتولی الصالحین هفدهم ابن بابویه و شیخ طوسی و غیر ایشان بسندهای معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده اند که هر که خواهد بیرون رود از دنیا و حال آنکه پاک شده باشد از گناهان پاک شدن طلا از [illegible] چنانچه پاک میشود طلا از غش و از او احدی [illegible] مظلمه [illegible] بخواند بعد از نمازهای پنجگانه نسبت پروردگار را یعنی سوره قل هو الله احد را دوازده مرتبه پس بسط [illegible] بسوی آسمان بگشاید و این دعا را بخواند پس حضرت فرمود که این از [illegible]

وَلا مُشْبِهٌ لِما عامَلْتَ بِهِ الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بِرِّكَ وَاِحْسانِكَ فَبِالْيَقِينِ اَقْطَعُ لَوْ لا ما
حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْذِيبِ جاحِدِيكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ اِخْلادِ مُعانِدِيكَ لَجَعَلْتَ النّارَ كُلَّها
بَرْداً وَسَلاماً وَما كانَ لِاَحَدٍ فِيها مَقَرّاً وَلا مُقاماً لٰكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ اَسْماۤؤُكَ اَقْسَمْتَ
اَنْ تَمْلَاَها مِنَ الْكافِرِينَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجْمَعِينَ وَاَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعانِدِينَ وَ
اَنْتَ جَلَّ ثَناۤؤُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئاً وَتَطَوَّلْتَ بِالْاِنْعامِ مُتَكَرِّماً اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ
كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي فَاَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَها وَبِالْقَضِيَّةِ
الَّتِي حَتَمْتَها وَحَكَمْتَها وَغَلَبْتَ مَنْ عَلَيْهِ اَجْرَيْتَها اَنْ تَهَبَ لِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هٰذِهِ
السّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ اَجْرَمْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ اَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ اَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ
كَتَمْتُهُ اَوْ اَعْلَنْتُهُ اَخْفَيْتُهُ اَوْ اَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ اَمَرْتَ بِاِثْباتِهَا الْكِرامَ الْكاتِبِينَ
الَّذِينَ وَكَّلْتَهُمْ بِحِفْظِ ما يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُوداً عَلَيَّ مَعَ جَوارِحِي وَكُنْتَ اَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَيَّ مِنْ وَراۤئِهِمْ وَالشّاهِدَ لِما خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ
تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ اَوْ اِحْسانٍ فَضَّلْتَهُ اَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ اَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ اَوْ
ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ اَوْ خَطَاٍ تَسْتُرُهُ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ يا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلايَ وَمالِكَ
رِقِّي يا مَنْ بِيَدِهِ ناصِيَتِي يا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يا خَبِيراً بِفَقْرِي وَفاقَتِي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ
اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ صِفاتِكَ وَاَسْماۤئِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقاتِي مِنَ
اللَّيْلِ وَالنَّهارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ مَوْصُولَةً وَاَعْمالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّىٰ
تَكُونَ اَعْمالِي وَاَوْرادِي كُلُّها وِرْداً واحِداً وَحالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَداً يا سَيِّدِي
يا مَنْ عَلَيْهِ مُعَوَّلِي يا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوالِي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلىٰ خِدْمَتِكَ
جَوارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوانِحِي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ وَالدَّوامَ فِي
الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّىٰ اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِي مَيادِينِ السّابِقِينَ وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي
الْبارِزِينَ وَاَشْتاقَ اِلىٰ قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقِينَ وَاَدْنُوَ مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَ
اَخافَكَ مَخافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاَجْتَمِعَ فِي جِوارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنِي بِسُوءٍ

مکنون است که تعلیم کرد مرا رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کرد مرا که تعلیم حسن و حسین علیهما السلام نمایم و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الطّاهِرِ الطُّهْرِ الْمُبارَكِ وَ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَ سُلْطانِكَ الْقَدِيمِ يا واهِبَ الْعَطايا يا مُطْلِقَ الْاُسارىٰ يا فَكّاكَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَ اَخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيا آمِناً وَ اَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ سالِماً وَ اجْعَلْ دُعاۤئِي اَوَّلَهُ فَلاحاً وَ اَوْسَطَهُ نَجاحاً وَ آخِرَهُ صَلاحاً اِنَّكَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ و در بعضی از نسخ

فَارِدْهُ وَمَنْ كادَنِي فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَحْسَنِ عَبِيدِكَ نَصِيباً عِنْدَكَ وَاَقْرَبِهِمْ
مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذٰلِكَ اِلّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي
بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبِي
بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجابَتِكَ وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ زَلَّتِي فَاِنَّكَ قَضَيْتَ
عَلىٰ عِبادِكَ بِعِبادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعاۤئِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْاِجابَةَ فَاِلَيْكَ يا رَبِّ
نَصَبْتُ وَجْهِي وَاِلَيْكَ يا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعاۤئِي وَبَلِّغْنِي مُنايَ وَ
لا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجاۤئِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَعْداۤئِي يا سَرِيعَ الرِّضا اِغْفِرْ
لِمَنْ لا يَمْلِكُ اِلَّا الدُّعاۤءَ فَاِنَّكَ فَعّالٌ لِما تَشاۤءُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواۤءٌ وَذِكْرُهُ شِفاۤءٌ وَ
طاعَتُهُ غِنىً اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاۤءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاۤءُ يا سابِغَ النِّعَمِ يا دافِعَ النِّقَمِ يا نُورَ
الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يا عالِماً لا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَصَلَّى
اللّٰهُ عَلىٰ رَسُولِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَيامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً

دعای عشرات

از دعاهای بسیار معتبر است و ما بین نسخ آن اختلافست و ما آنرا از مصباح شیخ نقل میکنیم مستحبست
خواندن آن در هر صبح و شام و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ سُبْحانَ اللّٰهِ آناۤءَ اللَّيْلِ وَاَطْرافَ النَّهارِ سُبْحانَ اللّٰهِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ سُبْحانَ
اللّٰهِ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكارِ سُبْحانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰواتِ
وَالْاَرْضِ وَعَشِيّاً وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ
عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحانَ ذِي الْعِزَّةِ
وَالْجَبَرُوتِ سُبْحانَ ذِي الْكِبْرِياۤءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُهَيْمِنِ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ اللّٰهِ
الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لا يَمُوتُ سُبْحانَ اللّٰهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ الْقاۤئِمِ الدّاۤئِمِ سُبْحانَ
الدّاۤئِمِ الْقاۤئِمِ سُبْحانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحانَ رَبِّيَ الْاَعْلىٰ سُبْحانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحانَ

معتبره دعا چنین است يا فَكّاكَ الرِّقابِ مِنَ النّارِ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيا آمِناً وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ سالِماً وَاَنْ تَجْعَلَ دُعاۤئِي اَوَّلَهُ فَلاحاً وَاَوْسَطَهُ نَجاحاً وَآخِرَهُ صَلاحاً اِنَّكَ اَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ و کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که ایمان دارد بخدا و روز قیامت باید که ترک نکند بعد از هر نماز فریضه خواندن سوره قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را بدرستیکه هر که بخواند آنرا خدا جمع کند برای او خیر دنیا و آخرت را و بیامرزد او را

العلي الاعلى سبحانه وتعالى سبوح قدوس ربنا ورب الملائكة والروح سبحان الدائم
غير الغافل سبحان العالم بغير تعليم سبحان خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الذي يدرك
الابصار ولا تدركه الابصار وهو اللطيف الخبير اللهم اني اصبحت منك في نعمة
وخير وبركة وعافية فصل على محمد وآله واتمم علي نعمتك وخيرك وبركاتك و
عافيتك بنجاة من النار وارزقني شكرك وعافيتك وفضلك وكرامتك ابدا ما
ابقيتني اللهم بنورك اهتديت وبفضلك استغنيت وبنعمتك اصبحت وامسيت
اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا واشهد ملائكتك وانبيائك ورسلك
وحملة عرشك وسكان سمواتك وارضك وجميع خلقك بانك انت الله لا اله الا
انت وحدك لا شريك لك وان محمدا صلى الله عليه وآله عبدك ورسولك وانك
على كل شيء قدير تحيي وتميت وتميت وتحيي واشهد ان الجنة حق وان النار حق و
النشور حق والساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور واشهد ان
علي بن ابيطالب امير المؤمنين حقا حقا وان الائمة من ولده هم الائمة الهداة
المهديون غير الضالين ولا المضلين وانهم اولياؤك المصطفون وحزبك الغالبون
وصفوتك وخيرتك من خلقك ونجباؤك الذين انتجبتهم لدينك واختصصتهم من
خلقك واصطفيتهم على عبادك وجعلتهم حجة على العالمين صلواتك عليهم والسلام
ورحمة الله وبركاته اللهم اكتب لي هذه الشهادة عندك حتى تلقنيها يوم القيمة
وانت عني راض انك على ما تشاء قدير اللهم لك الحمد حمدا يصعد اوله ولا ينفد
آخره اللهم لك الحمد حمدا تضع لك السماء كنفيها وتسبح لك الارض ومن عليها اللهم
لك الحمد حمدا سرمدا ابدا لا انقطاع له ولا نفاد ولك ينبغي واليك ينتهي في
وعلي ولدي ومعي وقبلي وبعدي وامامي وفوقي وتحتي واذا مت وبقيت فردا وحيدا
ثم فنيت ولك الحمد اذا نشرت وبعثت يا مولاي اللهم ولك الحمد ولك الشكر بجميع
محامدك كلها على جميع نعمائك كلها حتى ينتهي الحمد الى ما تحب ربنا وترضى

و پدر و مادر او را و هر که از پدر و مادر او علم دیده اند
و در حدیث دیگر وارد شده است که هر که بعد از هر فریضه ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حقتعالی از حور العین با او تزویج نماید و
بسند معتبر از طاوس از حضرت رسول صلى الله عليه وآله روایت کرده است که هر که بعد از هر نماز سوره قل هو الله احد بخواند رحمت از آسمان بر سر او فرو ریزد و سکینه بر او نازل گردد و خدا نظر رحمت بسوی او افکند و گناهانش را بیامرزد و هر حاجت که سؤال کند برآورد و در امان خدا باشد
شیخ کلینی و دیگران بسند معتبر از

اللهم لك الحمد على كل اكلة وشربة وبطشة وقبضة وبسطة وفي كل موضع شعرة
اللهم لك الحمد حمدا خالدا مع خلودك ولك الحمد حمدا لا منتهى له دون علمك و
لك الحمد حمدا لا امد له دون مشيتك ولك الحمد حمدا لا اجر لقائله الا رضاك
ولك الحمد على حلمك بعد علمك ولك الحمد على عفوك بعد قدرتك ولك الحمد
باعث الحمد ولك الحمد وارث الحمد ولك الحمد بديع الحمد ولك الحمد منتهى الحمد ولك الحمد
مبتدع الحمد ولك الحمد مشتري الحمد ولك الحمد ولي الحمد ولك الحمد قديم الحمد ولك الحمد
صادق الوعد وفي العهد عزيز الجند قائم المجد ولك الحمد رفيع الدرجات مجيب
الدعوات منزل الآيات من فوق سبع سموات عظيم البركات مخرج النور من الظلمات و
مخرج من في الظلمات الى النور مبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات
اللهم لك الحمد غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا انت
اليك المصير اللهم لك الحمد في الليل اذا يغشى ولك الحمد في النهار اذا تجلى ولك الحمد
في الآخرة والاولى ولك الحمد عدد كل نجم وملك في السماء ولك الحمد عدد الثرى
والحصى والنوى ولك الحمد عدد ما في جو السماء ولك الحمد عدد ما في جوف الارض
ولك الحمد عدد اوزان مياه البحار ولك الحمد عدد اوراق الاشجار ولك الحمد عدد
ما على وجه الارض ولك الحمد عدد ما احصى كتابك ولك الحمد عدد ما احاط به
علمك ولك الحمد عدد الانس والجن والهوام والطير والبهائم والسباع حمدا كثيرا
طيبا مباركا فيه كما يحب ربنا ويرضى وكما ينبغي لكرم وجهك وعز جلالك پس میگوئی ده
مرتبه لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو اللطيف الخبير
و ده مرتبه لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت ويميت ويحيي و
هو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير و ده مرتبه استغفر الله الذي لا اله الا
هو الحي القيوم واتوب اليه و ده مرتبه يا الله يا الله و ده مرتبه يا رحمن يا رحمن و ده مرتبه
يا رحيم يا رحيم و ده مرتبه يا بديع السموات والارض و ده مرتبه يا ذا الجلال والاكرام و ده مرتبه

اهل بیت علیهم السلام [illegible]
روایت کرده اند که هر که بعد از [illegible]
[illegible] بگوید یا ذا الجلال والاکرام اجرنی من النار
و سه مرتبه بگوید اجرنی من العذاب الالیم
پس دست راست را [illegible] و سه مرتبه [illegible]
آسمان بگشاید [illegible] یا عزیز یا کریم یا رحمن
بگوید یا غفور یا رحیم [illegible]
بگذارد [illegible] پس سه مرتبه بگوید
اجرنی من العذاب الالیم
پس بگوید و صلی الله علی محمد وآله والملائکة و
الروح پس حضرت فرمود [illegible]
که هر که این را بخواند گناهان او [illegible]

یا حنان یا منان ده مرتبه یا حی یا قیوم ده مرتبه یا حی لا اله الا انت ده مرتبه یا الله
یا لا اله الا انت ده مرتبه بسم الله الرحمن الرحیم ده مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد ده
مرتبه اللهم افعل بی ما انت اهله ده مرتبه آمین آمین ده مرتبه قل هو الله احد پس میگوید
اللهم اصنع بی ما انت اهله و لا تصنع بی ما انا اهله فانک اهل التقوی و اهل المغفرة
و انا اهل الذنوب و الخطایا فارحمنی یا مولای و انت ارحم الراحمین و نیز ده مرتبه میگوید
لا حول و لا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم
یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا

دعای سمات

معروف بدعاء شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه
مشهوره است و اکثر علماء سلف این دعا مواظبت مینموده‌اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع
سید بن طاوس و کتب کفعمی بسندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمری رضوان الله علیه که از نواب حضرت
صاحب الامر علیه السلام است از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی (ره)
آن را با شرح در بحار ذکر کرده و این دعا موافق مصباح شیخ اینست اللهم انی اسئلک باسمک
العظیم الاعظم الاعز الاجل الاکرم الذی اذا دعیت به علی مغالق ابواب السماء للفتح
بالرحمة انفتحت و اذا دعیت به علی مضائق ابواب الارض للفرج انفرجت و اذا
دعیت به علی العسر للیسر تیسرت و اذا دعیت به علی الاموات للنشور انتشرت و اذا
دعیت به علی کشف البأساء و الضراء انکشفت و بجلال وجهک الکریم اکرم الوجوه
و اعز الوجوه الذی عنت له الوجوه و خضعت له الرقاب و خشعت له الاصوات و وجلت
له القلوب من مخافتک و بقوتک التی بها تمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنک
و تمسک السموات و الارض ان تزولا و بمشیتک التی دان لها العالمون و بکلمتک التی
خلقت بها السموات و الارض و بحکمتک التی صنعت بها العجائب و خلقت بها الظلمة
و جعلتها لیلا و جعلت اللیل سکنا و خلقت بها النور و جعلته نهارا و جعلت النهار
نشورا مبصرا و خلقت بها الشمس و جعلت الشمس ضیاء و خلقت بها القمر و جعلت

و از او راضی شود و استغفار
کند برای او و جمیع خلایق بغیر
از جن و انس تا هنگام مردن
او و نوزدهم شیخ مفید در
کتاب مجالس از محمد بن الحنفیه
روایت کرده است که روزی بود
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
در دور کعبه طواف میکرد
ناگاه مردی را دید که چنگ
در پرده های کعبه زده و این دعا
میخواند پس حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام گفت این است دعای
تو گفت بلی مگر شنیدی حضرت
فرمود بلی شنیدم گفت پس
بخوان این دعا را بعد از
هر نماز بحق خدا سوگند که هر
مؤمنی که این دعا بخواند
بعد از هر نماز البته حق تعالی
بیامرزد گناهان او را هر
چند بعدد ستاره های
آسمان و قطره های
باران

القمر نورا و خلقت بها الکواکب و جعلتها نجوما و بروجا و مصابیح و زینة و رجوما
و جعلت لها مشارق و مغارب و جعلت لها مطالع و مجاری و جعلت لها فلکا و مسابح
و قدرتها فی السماء منازل فاحسنت تقدیرها و صورتها فاحسنت تصویرها و احصیتها
باسمائک احصاء و دبرتها بحکمتک تدبیرا و احسنت تدبیرها و سخرتها بسلطان اللیل
و سلطان النهار و الساعات و عدد السنین و الحساب و جعلت رؤیتها لجمیع الناس
مرئی واحدا و اسئلک اللهم بمجدک الذی کلمت به عبدک و رسولک موسی بن
عمران علیه السلام فی المقدسین فوق احساس الکروبین فوق غمائم النور
فوق تابوت الشهادة فی عمود النار و فی طور سیناء و فی جبل حوریث فی الواد المقدس
فی البقعة المبارکة من جانب الطور الایمن من الشجرة و فی ارض مصر بتسع آیات بینات
و یوم فرقت لبنی اسرائیل البحر و فی المنبجسات التی صنعت بها العجائب فی بحر سوف و
عقدت ماء البحر فی قلب الغمر کالحجارة و جاوزت ببنی اسرائیل البحر و تمت کلمتک
الحسنی علیهم بما صبروا و اورثتهم مشارق الارض و مغاربها التی بارکت فیها للعالمین
و اغرقت فرعون و جنوده و مراکبه فی الیم و باسمک العظیم الاعظم الاعز الاجل
الاکرم و بمجدک الذی تجلیت به لموسی کلیمک علیه السلام فی طور سیناء و لابراهیم
علیه السلام خلیلک من قبل فی مسجد الخیف و لاسحق صفیک علیه السلام فی
بئر شیع و لیعقوب نبیک علیه السلام فی بیت ایل و اوفیت لابراهیم علیه السلام
بمیثاقک و لاسحق بحلفک و لیعقوب بشهادتک و للمؤمنین بوعدک و للداعین
باسمائک فاجبت و بمجدک الذی ظهر لموسی بن عمران علیه السلام علی قبة الرمان
و بآیاتک التی وقعت علی ارض مصر بمجد العزة و الغلبة بآیات عزیزة و بسلطان
القوة و بعزة القدرة و بشأن الکلمة التامة و بکلماتک التی تفضلت بها علی
اهل السموات و الارض و اهل الدنیا و اهل الآخرة و برحمتک التی مننت بها علی جمیع
خلقک و باستطاعتک التی اقمت بها علی العالمین و بنورک الذی قد خر من فزعه طور

و ریگ بیابان و ذره های
خاک بیامرزد پس حضرت امیر
علیه السلام گفت که من میدانم آن
دعا را و حق تعالی واسع العطا است
و کریم است انتهی و گفت کفعمی
[illegible] یا امیرالمؤمنین و [illegible]
مرد [illegible] آن
آن مرد خضر علیه السلام
بود و کفعمی نیز این دعا را در
کتاب بلد الامین روایت
کرده است و دعا اینست
یا من لا یشغله سمع عن
سمع یا من لا یغلطه
السائلون و یا من لا یبرمه
الحاح الملحین اذقنی
برد عفوک و مغفرتک
و حلاوة رحمتک *
بیستم دیلمی در اعلام الدین
از ابن عباس روایت کرده که
حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمود که هر که سه مرتبه
این آیات را

فاران کوهی است نزدیک که مکه مشرف

سیناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك وجبروتك التي لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها العمق الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح في جريانها وخمدت لها النيران في اوطانها وبسلطانك الذي عرفت لك به الغلبة دهر الدهور وحمدت به في السموات والارضين وبكلمتك كلمة الصدق التي سبقت لابينا ادم عليه السلام وذريته بالرحمة واسئلك بكلمتك التي غلبت كل شيء وبنور وجهك الذي تجليت به للجبل فجعلته دكا وخر موسى صعقا وبمجدك الذي ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران وبطلعتك في ساعير وظهورك في جبل فاران بربوات المقدسين وجنود الملائكة الصافين وخشوع الملائكة المسبحين وببركاتك التي باركت فيها على ابراهيم خليلك عليه السلام في امة محمد صلى الله عليه واله وباركت لاسحق صفيك في امة عيسى عليهما السلام وباركت ليعقوب اسرائيلك في امة موسى عليهما السلام وباركت لحبيبك محمد صلى الله عليه واله في عترته وذريته وامته اللهم وكما غبنا عن ذلك ولم نشهده وامنا به ولم نره صدقا وعدلا ان تصلي على محمد وال محمد وان تبارك على محمد وال محمد وترحم على محمد وال محمد كافضل ما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم وال ابراهيم انك حميد مجيد فعال لما تريد وانت على كل شيء قدير پس حاجت خود را ذکر میکند ومیگوئی اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الاسماء التي لا يعلم تفسيرها ولا يعلم باطنها غيرك صل على محمد وال محمد وافعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله واغفر لي من ذنوبي ما تقدم منها وما تاخر ووسع علي من حلال رزقك واكفني مؤنة انسان سوء وجار سوء وقرين سوء وسلطان سوء انك على ما تشاء قدير وبكل شيء عليم امين رب العالمين مؤلف گوید که در بعض نسخ است بعد از

بعد از نماز مغرب بخواند که از ثواب در روز گذشته از او فوت شده باشد دریابد و نمازش مقبول گردد و اگر بعد از هر نماز فریضه و سنت بخواند نوشته شود برای او حسنات بعدد ستارگان آسمان و قطرات باران و برگ درختان و ذرات خاک زمین و چون بمیرد بهر حسنه ده حسنه در قبر او داده شود این آیات فسبحان الله حین تمسون وحین تصبحون وله الحمد فی السموات والارض وعشیا وحین تظهرون یخرج الحی من المیت ویخرج المیت من الحی ویحیی الارض بعد موتها وکذلک تخرجون سبحان ربک رب العزة عما یصفون وسلام علی المرسلین والحمد

وانت على كل شيء قدير که هر حاجت دارد ذکر کن وبگو یا الله یا حنان یا منان یا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام يا ارحم الراحمين اللهم بحق هذا الدعاء تا آخر وعلامه مجلسی از مصباح سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخواند اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الاسماء التي لا يعلم تفسيرها ولا تاويلها ولا باطنها ولا ظاهرها غيرك ان تصلي على محمد وال محمد وان ترزقني خير الدنيا والاخرة پس حاجات خود را طلبد وبگوید وافعل بي ما انت اهله ولا تفعل بي ما انا اهله وانتقم لي من فلان بن فلان ونام دشمن را بگوید واغفر لي من ذنوبي ما تقدم منها وما تاخر ولوالدي ولجميع المؤمنين والمؤمنات ووسع علي من حلال رزقك واكفني مؤنة انسان سوء وجار سوء وسلطان سوء وقرين سوء ويوم سوء وساعة سوء وانتقم لي ممن يكيدني وممن يبغي علي ويريد بي وباهلي واولادي واخواني وجيراني وقراباتي من المؤمنين والمؤمنات ظلما انك على ما تشاء قدير وبكل شيء عليم امين رب العالمين پس بگوید اللهم بحق هذا الدعاء تفضل على فقراء المؤمنين والمؤمنات بالغنى والثروة وعلى مرضى المؤمنين والمؤمنات بالشفاء والصحة وعلى احياء المؤمنين والمؤمنات باللطف والكرامة وعلى اموات المؤمنين والمؤمنات بالمغفرة والرحمة وعلى مسافري المؤمنين والمؤمنات بالرد الى اوطانهم سالمين غانمين برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على سيدنا محمد خاتم النبيين وعترته الطاهرين وسلم تسليما كثيرا وشیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعای سمات بگوئی اللهم اني اسئلك بحرمة هذا الدعاء وبما فات منه من الاسماء وبما يشتمل عليه من التفسير والتدبير الذي لا يحيط به الا انت ان تفعل بي كذا وكذا وبجای کذا وکذا حاجت خود را بخواهد

دعای مشلول

موسوم بدعاء الشاب الماخوذ بذنبه منقول از کتب کفعمی ومهج الدعوات وان دعائیست که تعلیم فرمود آن را حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بجوانی که بواسطه گناه وستم در حق پدر خویش شل شده بود پس آن دعا را خواند در خواب حضرت

لله رب العالمین بلند و سید بن طاوس [illegible] روایت کرده جمیل بن دراج که خادم حضرت است که مرا [illegible] صادق علیه السلام امام جعفر صادق [illegible] گفت [illegible] رفته است وخوشحال [illegible] ومومنی [illegible] [illegible] فرمود [illegible] [illegible] وخوشحال و دوستان [illegible] بخواند این دعا را بعد از نماز مغرب اللهم صل علی محمد وال محمد اللهم ان رسولک الصادق المصدق صلواتک علیه واله قال انک قلت ما ترددت فی شیء انا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن

رسول صلی الله علیه وآله را دید که دست بر اندام او مالید و فرمود محافظت کن بر اسم
اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار شد در حالتیکه تن درست بود و دعا این است
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا حَیُّ یا قَیُّومُ
یا حَیُّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ یا هُوَ یا مَنْ لا یَعْلَمُ ما هُوَ وَلا کَیْفَ هُوَ وَلا اَیْنَ هُوَ وَلا
حَیْثُ هُوَ اِلّا هُوَ یا ذَا الْمُلْکِ وَالْمَلَکُوتِ یا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ یا مَلِکُ یا قُدُّوسُ
یا سَلامُ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا عَزیزُ یا جَبّارُ یا مُتَکَبِّرُ یا خالِقُ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ یا مُفیدُ
یا مُدَبِّرُ یا شَدیدُ یا مُبْدِئُ یا مُعیدُ یا مُبیدُ یا وَدُودُ یا مَحْمُودُ یا مَعْبُودُ یا بَعیدُ یا
قَریبُ یا مُجیبُ یا رَقیبُ یا حَسیبُ یا بَدیعُ یا رَفیعُ یا مَنیعُ یا سَمیعُ یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا کَریمُ
یا حَکیمُ یا قَدیمُ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا دَیّانُ یا مُسْتَعانُ یا جَلیلُ یا جَمیلُ
یا وَکیلُ یا کَفیلُ یا مُقیلُ یا مُنیلُ یا نَبیلُ یا دَلیلُ یا هادی یا بادی یا اَوَّلُ یا آخِرُ
یا ظاهِرُ یا باطِنُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا عالِمُ یا حاکِمُ یا قاضی یا عادِلُ یا فاصِلُ یا واصِلُ یا
طاهِرُ یا مُطَهِّرُ یا قادِرُ یا مُقْتَدِرُ یا کَبیرُ یا مُتَکَبِّرُ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ
وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ صاحِبَةٌ وَلا کانَ مَعَهُ وَزیرٌ وَلا
اتَّخَذَ مَعَهُ مُشیراً وَلا احْتاجَ اِلی ظَهیرٍ وَلا کانَ مَعَهُ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ لا اِلهَ اِلّا
اَنْتَ فَتَعالَیْتَ عَمّا یَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً کَبیراً یا عَلِیُّ یا شامِخُ یا باذِخُ یا فَتّاحُ یا
نَفّاحُ یا مُرْتاحُ یا مُفَرِّجُ یا ناصِرُ یا مُنْتَصِرُ یا مُدْرِکُ یا مُهْلِکُ یا مُنْتَقِمُ یا باعِثُ یا
وارِثُ یا طالِبُ یا غالِبُ یا مَنْ لا یَفُوتُهُ هارِبٌ یا تَوّابُ یا اَوّابُ یا وَهّابُ یا
مُسَبِّبَ الْاَسْبابِ یا مُفَتِّحَ الْاَبْوابِ یا مَنْ حَیْثُ ما دُعِیَ اَجابَ یا طَهُورُ یا شَکُورُ یا
یا عَفُوُّ یا غَفُورُ یا نُورَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یا لَطیفُ یا خَبیرُ یا مُجیرُ یا مُنیرُ یا بَصیرُ یا ظَهیرُ
یا کَبیرُ یا وِتْرُ یا فَرْدُ یا اَبَدُ یا سَنَدُ یا صَمَدُ یا کافی یا شافی یا وافی یا مُعافی یا مُحْسِنُ یا
مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا مُتَکَرِّمُ یا مُتَفَرِّدُ یا مَنْ عَلا فَقَهَرَ یا مَنْ مَلَکَ فَقَدَرَ یا مَنْ بَطَنَ
فَخَبَرَ یا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ یا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یا مَنْ لا تَحْویهِ الْفِکَرُ وَلا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ وَ

بکره الموت واکره مسائته اللّهم فصلّ علی محمّد وآل محمّد وعجّل لولیّک الفرج والعافیة والنّصر ولا تسؤنی فی نفسی ولا فی احد من احبّتی و اگر خواهی بک بک از دوستان خود را نام ببر و بگو ولا فی فلان ولا فی فلان راوی گفت چون این دعا را خواندم و من کردم چندان عمر یافتم که از زندگانی ملول شده ام و این دعا بسیار معتبر است و در جمیع کتب دعا نقل شده است

ذکر تعقیبات مختصه بنماز صبح * بدانکه تعقیب نماز صبح زیاده از سایر نمازها است و احادیث در فضیلت خصوص این تعقیب بسیار است از حضرت امیر المؤمنین ع

لا یَخْفی عَلَیْهِ اَثَرٌ یا رازِقَ الْبَشَرِ یا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ یا عالِیَ الْمَکانِ یا شَدیدَ الْاَرْکانِ
یا مُبَدِّلَ الزَّمانِ یا قابِلَ الْقُرْبانِ یا ذَا الْمَنِّ وَالْاِحْسانِ یا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطانِ یا
رَحیمُ یا رَحْمنُ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ یا عَظیمَ الشَّأْنِ
یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ مَکانٍ یا سامِعَ الْاَصْواتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا مُنْجِحَ الطَّلِباتِ یا قاضِیَ
الْحاجاتِ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُقیلَ الْعَثَراتِ یا کاشِفَ الْکُرُباتِ
یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا مُؤْتِیَ السُّؤُلاتِ یا مُحْیِیَ الْاَمْواتِ یا جامِعَ الشَّتاتِ
یا مُطَّلِعاً عَلَی النِّیّاتِ یا رادَّ ما قَدْ فاتَ یا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ یا مَنْ لا
تُضْجِرُهُ الْمَسْأَلاتُ وَلا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ یا نُورَ الْاَرْضِ وَالسَّمواتِ یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ
النِّقَمِ یا بارِئَ النَّسَمِ یا جامِعَ الْاُمَمِ یا شافِیَ السَّقَمِ یا خالِقَ النُّورِ وَالظُّلَمِ یا ذَا الْجُودِ وَ
الْکَرَمِ یا مَنْ لا یَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ یا اَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ یا اَسْمَعَ
السّامِعینَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ یا جارَ الْمُسْتَجیرینَ یا اَمانَ الْخائِفینَ یا ظَهْرَ اللّاجینَ یا
وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا غایَةَ الطّالِبینَ یا صاحِبَ کُلِّ غَریبٍ یا مُونِسَ
کُلِّ وَحیدٍ یا مَلْجَاَ کُلِّ طَریدٍ یا مَاْوی کُلِّ شَریدٍ یا حافِظَ کُلِّ ضالَّةٍ یا راحِمَ الشَّیْخِ الْکَبیرِ یا
رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغیرِ یا جابِرَ الْعَظْمِ الْکَسیرِ یا فاکَّ کُلِّ اَسیرٍ یا مُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقیرِ یا
عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجیرِ یا مَنْ لَهُ التَّدْبیرُ وَالتَّقْدیرُ یا مَنِ الْعَسیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسیرٌ
یا مَنْ لا یَحْتاجُ اِلی تَفْسیرٍ یا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ خَبیرٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ
شَیْءٍ بَصیرٌ یا مُرْسِلَ الرِّیاحِ یا فالِقَ الْاِصْباحِ یا باعِثَ الْاَرْواحِ یا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ یا
مَنْ بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتاحٍ یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یا سابِقَ کُلِّ فَوْتٍ یا مُحْیِیَ کُلِّ نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ یا عُدَّتی
فی شِدَّتی یا حافِظی فی غُرْبَتی یا مُونِسی فی وَحْدَتی یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ
وَتُسَلِّمُنِی الْاَقارِبُ وَیَخْذُلُنی کُلُّ صاحِبٍ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ
یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا کَهْفَ مَنْ لا کَهْفَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ
یا رُکْنَ مَنْ لا رُکْنَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا جارَ مَنْ لا جارَ لَهُ یا جارِیَ اللَّصیقَ

منقول است که ذکر خدا بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب کاملتر است در تحصیل روزی از سفر کردن در روی زمین و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که از طلوع صبح تا طلوع آفتاب در مصلای خود قرار گیرد و به تعقیب مشغول باشد خدا او را از آتش دوزخ مستور گرداند و از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام منقول است که شیطان لشکر روز را از طلوع صبح تا طلوع آفتاب پهن میکند و لشکر شب را از غروب آفتاب تا دخول ... پس خدا را یاد کنید در این دو ساعت و پناه ببرید بخدا از شرّ شیطان که در این دو ساعت غافلند از ذکر خدا ... صبح منقول است که حضرت امام

یا رُکنی الوثیق یا الهی بالتحقیق یا ربّ البیت العتیق یا شفیق یا رفیق فُکّنی من حلق المضیق
واصرف عنی کل همّ وغمّ وضیق واکفنی شرّ ما لا اطیق واعنّی علی ما اطیق یا رادّ یوسف
علی یعقوب یا کاشف ضرّ ایوب یا غافر ذنب داود یا رافع عیسی بن مریم ومنجیه من
ایدی الیهود یا مجیب نداء یونس فی الظلمات یا مصطفی موسی بالکلمات یا من غفر
لآدم خطیئته ورفع ادریس مکاناً علیّاً برحمته یا من نجّی نوحاً من الغرق یا من
اهلک عاداً الاولی وثمود فما ابقی وقوم نوح من قبل انهم کانوا هم اظلم واطغی
والمؤتفکة اهوی یا من دمّر علی قوم لوط ودمدم علی قوم شعیب یا من اتخذ ابرهیم
خلیلاً یا من اتخذ موسی کلیماً واتخذ محمداً صلی الله علیه وآله وعلیهم اجمعین
حبیباً یا مؤتی لقمان الحکمة والواهب لسلیمان ملکاً لا ینبغی لاحد من بعده یا
من نصر ذا القرنین علی الملوک الجبابرة یا من اعطی الخضر الحیوة وردّ لیوشع بن
نون الشمس بعد غروبها یا من ربط علی قلب امّ موسی واحصن فرج مریم ابنت عمران
یا من حصّن یحیی بن زکریا من الذنب وسکّن عن موسی الغضب یا من بشّر زکریا
بیحیی یا من فدی اسمعیل من الذبح بذبح عظیم یا من قبل قربان هابیل وجعل اللعنة
علی قابیل یا هازم الاحزاب لمحمد صلی الله علیه وآله صلّ علی محمد وآل محمد
وعلی جمیع المرسلین وملائکتک المقرّبین واهل طاعتک اجمعین واسئلک بکلّ
مسئلة سئلک بها احد ممّن رضیت عنه فحتمت له علی الاجابة یا الله یا الله یا الله یا
الله یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا ذا الجلال والاکرام یا ذا الجلال
والاکرام یا ذا الجلال والاکرام به به به به به به به اسئلک بکلّ اسم سمّیت
به نفسک او انزلته فی شیء من کتبک او استأثرت به فی علم الغیب عندک
ومعاقد العزّ من عرشک ومنتهی الرحمة من کتابک وبما لو انّ ما فی الارض
من شجرة اقلام والبحر یمدّه من بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله انّ الله
عزیز حکیم واسئلک باسمائک الحسنی التی نعتّها فی کتابک فقلت ولله الاسماء

رضا علیه السلم در خراسان چون نماز صبح میکردند تا طلوع آفتاب در مصلای خود می نشستند و مشغول تعقیب بودند
پس خریطه برای آنحضرت می آوردند که مسواکها در آن بود و بیکایک از آنها مسواک میکردند پس اندک کندر میخاییدند
پس قرآن مجید را برمیگرفتند و تلاوت میکردند
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هرکه از طلوع صبح تا طلوع آفتاب مشغول تعقیب باشد ثواب حج برای او نوشته میشود و در حدیث
قدسی وارد شده است که حق تعالی میفرماید ای فرزند آدم یاد کن مرا بعد از صبح یک ساعت و بعد از عصر یک ساعت تا کفایت کنم جمیع مهمات تورا

الحسنی فادعوه بها وقلت ادعونی استجب لکم وقلت اذا سئلک عبادی عنّی فانّی
قریب اجیب دعوة الداع اذا دعان وقلت یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم
لا تقنطوا من رحمة الله انّ الله یغفر الذنوب جمیعاً انّه هو الغفور الرحیم وانا
اسئلک یا الهی وادعوک یا ربّ وارجوک یا سیدی واطمع فی اجابتی یا مولای
کما وعدتنی وقد دعوتک کما امرتنی فافعل بی ما انت اهله یا کریم والحمد لله ربّ
العالمین وصلی الله علی محمد وآله اجمعین پس ذکر کن حاجت خود را که برآورده است انشاء الله تعالی
و در روایت مهج الدعوات است که نمیخوانی این دعا را مگر آنکه با طهارت باشی

دعاء معروف به یستشیر

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلم نقل کرده است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که هر شب و روز این دعا را بخوانم و
تعلیم نمایم بخلیفه بعد از خود و ترک ننمایم این دعا را تا حقتعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر
صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای عرش الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آن را فرمود

هرکه طالبست رجوع بکتاب | بسم الله الرحمن الرحیم | مهج نماید و دعا این است

الحمد لله الذی لا اله الا هو الملک الحق المبین المدبّر بلا وزیر ولا خلق من عباده
یستشیر الاوّل غیر موصوف والباقی بعد فناء الخلق العظیم الربوبیّة نور السموات
والارضین وفاطرهما ومبتدعهما بغیر عمد خلقهما وفتقهما فتقاً فقامت السموات
طائعات بامره واستقرّت الارضون باوتادها فوق الماء ثمّ علا ربّنا فی السموات
العلی الرحمن علی العرش استوی له ما فی السموات وما فی الارض وما بینهما وما
تحت الثری فانا اشهد بانّک انت الله لا رافع لما وضعت ولا واضع لما رفعت
ولا معزّ لمن اذللت ولا مذلّ لمن اعززت ولا مانع لما اعطیت ولا معطی لما
منعت وانت الله لا اله الا انت کنت اذ لم تکن سماء مبنیّة ولا ارض مدحیّة

اما تعقیبات مختصه بصبح
اول ابن بابویه بسند معتبر از امام محمد باقر علیه السلم روایت کرده است که هرکه بعد از نماز صبح هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگوید خدا او را بیامرزد هر چند در آن روز هفتاد هزار گناه کرده باشد
دیگر مقصد گناه دوم
ایضا ابن بابویه بسند معتبر از حضرت امیرالمؤمنین روایت کرده است که هرکه بعد از نماز صبح یازده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند در آن روز گناه بر او نویسند هر چند شیطان رغم انفش کند
و در بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هرکه سوره قل هو الله احد را

ولا شمس مضیئة ولا لیل مظلم ولا نهار مضیء ولا بحر لجی ولا جبل راس و
لا نجم سار ولا قمر منیر ولا ریح تهب ولا سحاب یسکب ولا برق یلمع ولا
رعد یسبح ولا روح تنفس ولا طائر یطیر ولا نار تتوقد ولا ماء یطرد کنت
قبل کل شیء وکونت کل شیء وقدرت علی کل شیء وابتدعت کل شیء واغنیت
وافقرت وامت واحییت واضحکت وابکیت وعلی العرش استویت فتبارکت
یا الله وتعالیت انت الله الذی لا اله الا انت الخلاق المعین امرک غالب و
علمک نافذ وکیدک غریب ووعدک صادق وقولک حق وحکمک عدل و
کلامک هدی ووحیک نور ورحمتک واسعة وعفوک عظیم وفضلک کثیر
وعطاؤک جزیل وحبلک متین وامکانک عتید وجارک عزیز وبأسک شدید
ومکرک مکید انت یا رب موضع کل شکوی حاضر کل ملاء وشاهد کل نجوی منتهی کل
حاجة مفرج کل حزن غنی کل مسکین حصن کل هارب امان کل خائف حرز الضعفاء
کنز الفقراء مفرج الغماء معین الصالحین ذلک الله ربنا لا اله الا هو تکفی
من عبادک من توکل علیک وانت جار من لاذ بک وتضرع الیک عصمة من اعتصم
بک ناصر من انتصر بک تغفر الذنوب لمن استغفرک جبار الجبابرة عظیم العظماء
کبیر الکبراء سید السادات مولی الموالی صریخ المستصرخین منفس عن المکروبین مجیب
دعوة المضطرین اسمع السامعین ابصر الناظرین احکم الحاکمین اسرع الحاسبین
ارحم الراحمین خیر الغافرین قاضی حوائج المؤمنین مغیث الصالحین انت الله لا اله
الا انت رب العالمین انت الخالق وانا المخلوق وانت المالک وانا المملوک و
انت الرب وانا العبد وانت الرازق وانا المرزوق وانت المعطی وانا السائل و
انت الجواد وانا البخیل وانت القوی وانا الضعیف وانت العزیز وانا الذلیل و
انت الغنی وانا الفقیر وانت السید وانا العبد وانت الغافر وانا المسیء وانت
العالم وانا الجاهل وانت الحلیم وانا العجول وانت الرحمن وانا المرحوم وانت

هر روز ده مرتبه بخوانند در
آن روز هر چند شیطان سعی
کند گناهی برا و نوشته
نشود و کلینی بسند صحیح
روایت کرده است از حضرت
صادق علیه السلام که هر که بعد از
نماز صبح صد مرتبه بگوید
ما شاء الله کان لا حول
و لا قوة الا بالله العلی
العظیم در آن روز هیچ مکروه
نبیند و شیخ طوسی و دیگران
برای هر رکعت دعا ذکر کرده اند
چهار و کفعمی و غیر او از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده اند که هر که سوره انا
انزلناه فی لیلة القدر
را بعد از صبح ده مرتبه و بعد از
زوال الشمس ده مرتبه و بعد از
عصر ده مرتبه بخواند بعد از
[illegible]
یک سال

المعافی و انا المبتلی و انت المجیب و انا المضطر و انا اشهد بانک انت الله لا اله الا
انت المعطی عبادک بلا سؤال و اشهد بانک انت الله الواحد الاحد المتفرد الصمد
الفرد و الیک المصیر و صلی الله علی محمد و اهل بیته الطیبین الطاهرین و اغفر
لی ذنوبی و استر علی عیوبی و افتح لی من لدنک رحمة و رزقا واسعا یا ارحم الراحمین
و الحمد لله رب العالمین و حسبنا الله و نعم الوکیل و لا حول و لا قوة الا
بالله العلی العظیم

دعای مجیر

دعائیست رفیع الشان مروی از حضرت رسول صلی الله علیه و آله جبرئیل برای آنحضرت آورد در وقتی که در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول بنماز بود و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر کرده و در حاشیه آن اشاره بفضیلت آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعدد دانه های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و توانگری و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا اینست

بسم الله الرحمن الرحیم

سبحانک یا الله تعالیت یا رحمن اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رحیم تعالیت یا
کریم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ملک تعالیت یا مالک اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا قدوس تعالیت یا سلام اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مؤمن تعالیت
یا مهیمن اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا عزیز تعالیت یا جبار اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا متکبر تعالیت یا متجبر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا خالق تعالیت
یا باری اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مصور تعالیت یا مقدر اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا هادی تعالیت یا باقی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا وهاب
تعالیت یا تواب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا فتاح تعالیت یا مرتاح اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا سیدی تعالیت یا مولای اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قریب
تعالیت یا رقیب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مبدئ تعالیت یا معید اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا حمید تعالیت یا مجید اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا

و نیز از آنحضرت مرویست که هر که
هفت مرتبه آنرا بعد از طلوع
فجر بخواند هفتاد هفتاد صف از
ملائکه هفتاد هفتاد صلوات بر او
فرستند و هفتاد مرتبه بر او
رحم کنند و از امام محمد تقی علیه السلام
ثواب بسیار منقولست برای
کسیکه سوره انا انزلناه را
در شبانه روز هفتاد و شش
مرتبه بخواند بعد از طلوع
صبح پیش از نماز صبح هفت
و بعد از نماز صبح ده مرتبه و
بعد از زوال الشمس پیش از نافله
ده مرتبه و بعد از نوافل زوال
بیست و یک مرتبه و بعد از عشاء
عصر ده مرتبه و در وقت خواب
هفت مرتبه و از جمله ثوابش
یازده مرتبه
آنست که حق تعالی هزار ملک
خلق کند که در سی و شش هزار
سال ثواب از برای او
بنویسند [illegible]

قدیم تعالیت یا عظیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا غفور تعالیت یا شکور اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا شاهد تعالیت یا شهید اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا حنان تعالیت یا منان اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا باعث تعالیت یا وارث
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا محیی تعالیت یا ممیت اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا شفیق تعالیت یا رفیق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا انیس تعالیت یا مونس اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا جلیل تعالیت یا جمیل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا خبیر تعالیت یا بصیر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حفی تعالیت یا ملی اجرنا من
النار یا مجیر سبحانک یا معبود تعالیت یا موجود اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
غفار تعالیت یا قهار اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مذکور تعالیت یا مشکور
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا جواد تعالیت یا معاذ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا جمال تعالیت یا جلال اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سابق تعالیت یا رازق
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا صادق تعالیت یا فالق اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا سمیع تعالیت یا سریع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رفیع تعالیت
یا بدیع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا فعال تعالیت یا متعال اجرنا من النار یا
مجیر سبحانک یا قاضی تعالیت یا راضی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قاهر تعالیت
یا طاهر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا عالم تعالیت یا حاکم اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا دائم تعالیت یا قائم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا عاصم تعالیت
یا قاسم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا غنی تعالیت یا مغنی اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا وفی تعالیت یا قوی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا کافی تعالیت
یا شافی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مقدم تعالیت یا مؤخر اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا اول تعالیت یا آخر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ظاهر تعالیت یا
باطن اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رجاء تعالیت یا مرتجی اجرنا من النار یا مجیر

علماء رضوان الله علیهم بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که هر روز عقب نماز صبح ده مرتبه بگوید سبحان الله العظیم و بحمده و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و خوره و پریشانی و خانه بر سرش فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری

ششم در بلد الامین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که خواهد که خدا اجل او را تأخیر کند و او را بر دشمنان یاری دهد و از مرگهای بد او را نگاه دارد باید که هر بامداد و پیشین این دعا

سبحانک یا ذا المن تعالیت یا ذا الطول اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا حی تعالیت
یا قیوم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا واحد تعالیت یا احد اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا سید تعالیت یا صمد اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قدیر تعالیت یا
کبیر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا والی تعالیت یا متعالی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا علی تعالیت یا اعلی اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ولی تعالیت یا مولی اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا ذاری تعالیت یا باری اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا خافض تعالیت یا رافع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مقسط تعالیت یا جامع اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا معز تعالیت یا مذل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
حافظ تعالیت یا حفیظ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا قادر تعالیت یا مقتدر
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا علیم تعالیت یا حلیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا حکم تعالیت یا حکیم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا معطی تعالیت یا مانع اجرنا من
النار یا مجیر سبحانک یا ضار تعالیت یا نافع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مجیب
تعالیت یا حسیب اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا عادل تعالیت یا فاصل اجرنا من
النار یا مجیر سبحانک یا لطیف تعالیت یا شریف اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رب
تعالیت یا حق اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ماجد تعالیت یا واحد اجرنا من النار
یا مجیر سبحانک یا عفو تعالیت یا منتقم اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا واسع تعالیت
یا موسع اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا رئوف تعالیت یا عطوف اجرنا من النار یا مجیر
سبحانک یا فرد تعالیت یا وتر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا مقیت تعالیت یا محیط
اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا وکیل تعالیت یا عدل اجرنا من النار یا مجیر سبحانک
یا مبین تعالیت یا متین اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا بر تعالیت یا ودود اجرنا
من النار یا مجیر سبحانک یا رشید تعالیت یا مرشد اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا
نور تعالیت یا منور اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا نصیر تعالیت یا ناصر اجرنا من النار

سه مرتبه بگوید
و سه مرتبه بگوید سبحان الله ملاء المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش و سعة الکرسی و سه مرتبه بگوید الحمد لله ملاء المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش و سعة الکرسی و سه مرتبه بگوید لا اله الا الله ملاء المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش و سعة الکرسی و سه مرتبه بگوید الله اکبر ملاء المیزان و منتهی العلم و مبلغ الرضا و زنة العرش و سعة الکرسی

هفتم از حضرت طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا

یا مجیر سبحانک یا صبور تعالیت یا صابر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا محصی تعالیت
یا منشئ اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا سبحان تعالیت یا دیان اجرنا من النار یا
مجیر سبحانک یا مغیث تعالیت یا غیاث اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا فاطر تعالیت
یا حاضر اجرنا من النار یا مجیر سبحانک یا ذا العز و الجمال تبارکت یا ذا الجبروت و
الجلال سبحانک لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فاستجبنا له و
نجیناه من الغم و کذلک ننجی المؤمنین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله اجمعین و
الحمد لله رب العالمین و حسبنا الله و نعم الوکیل و لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم

دعاء عدیله

بسم الله الرحمن الرحیم

شهد الله انه لا اله الا هو و الملائکة و اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو
العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام و انا العبد الضعیف المذنب العاصی المحتاج
الحقیر اشهد لمنعمی و خالقی و رازقی و مکرمی کما شهد لذاته و شهدت له الملائکة و
اولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو ذو النعم و الاحسان و الکرم و الامتنان
قادر ازلی عالم ابدی حی احدی موجود سرمدی سمیع بصیر مرید کاره مدرک
صمدی یستحق هذه الصفات و هو علی ما هو علیه فی عز صفاته کان قویا قبل وجود
القدرة و القوة و کان علیما قبل ایجاد العلم و العلة لم یزل سلطانا اذ لا مملکة
و لا مال و لم یزل سبحانا علی جمیع الاحوال وجوده قبل القبل فی ازل الآزال و بقائه
بعد البعد من غیر انتقال و لا زوال الغنی فی الاول و الآخر المستغنی فی الباطن و الظاهر
لا جور فی قضیته و لا میل فی مشیته و لا ظلم فی تقدیره و لا مهرب من حکومته
و لا ملجا من سطواته و لا منجا من نقماته سبقت رحمته غضبه و لا یفوته احد
اذا طلبه ازاح العلل فی التکلیف و سوی التوفیق بین الضعیف و الشریف مکن اداء
المامور و سهل سبیل اجتناب المحظور لم یکلف الطاعة الا دون الوسع و الطاقة

قوة الا بالله العلی العظیم
باسم اعظم خدا نزدیکتر باشد
از سیاهی چشم بسفیدی آن و
بسندهای معتبر از حضرت صادق
علیه السلام و حضرت کاظم علیه السلام
منقولست که بعد از نماز صبح و
مغرب پیش از آنکه سخن بگوید
و حرکت کند هفت مرتبه این
دعا بخواند هفتاد نوع بلا
از او دور گردد که سهلتر آنها
خوره و پیسی و شر شیطان
و شر پادشاهان باشد و
در بعضی روایات معتبره سه
مرتبه بسم الله وارد شده و بعضی
مرتبه و اقلش سه مرتبه و
اکثرش صد مرتبه و هرچه
بیشتر بگوید ثوابش بیشتر
است هشتم شیخ احمد بن
فهد و دیگران روایت کرده‌اند
که مردی بخدمت حضرت امام موسی
کاظم علیه السلام شکایت
کرد که

سبحانه ما ابین کرمه و اعلی شانه سبحانه ما اجل نیله و اعظم احسانه بعث الانبیاء
لیبین عدله و نصب الاوصیاء لیظهر طوله و فضله و جعلنا من امة سید
الانبیاء و خیر الاولیاء و افضل الاصفیاء و اعلی الازکیاء محمد صلی الله علیه و آله
و سلم آمنا به و بما دعانا الیه و بالقرآن الذی انزله علیه و بوصیه الذی نصبه
یوم الغدیر و اشار بقوله هذا علی الیه و اشهد ان الائمة الابرار و الخلفاء
الاخیار بعد الرسول المختار علی قامع الکفار و من بعده سید اولاده الحسن بن
علی ثم اخوه السبط التابع لمرضات الله الحسین ثم العابد علی ثم الباقر محمد ثم
الصادق جعفر ثم الکاظم موسی ثم الرضا علی ثم التقی محمد ثم النقی علی ثم الزکی
العسکری الحسن ثم الحجة الخلف القائم المنتظر المهدی المرجی الذی ببقائه بقیت
الدنیا و بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السماء و به یملأ الله الارض
قسطا و عدلا بعد ما ملئت ظلما و جورا و اشهد ان اقوالهم حجة و امتثالهم فریضة
و طاعتهم مفروضة و مودتهم لازمة مقضیة و الاقتداء بهم منجیة و مخالفتهم
مردیة و هم سادات اهل الجنة اجمعین و شفعاء یوم الدین و ائمة اهل الارض
علی الیقین و افضل الاوصیاء المرضیین و اشهد ان الموت حق و مسائلة القبر
حق و البعث حق و النشور حق و الصراط حق و المیزان حق و الحساب حق و الکتاب
حق و الجنة حق و النار حق و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و ان الله یبعث
من فی القبور اللهم فضلک رجائی و کرمک و رحمتک املی لا عمل لی استحق به
الجنة و لا طاعة لی استوجب بها الرضوان الا انی اعتقدت توحیدک و عدلک
و ارتجیت احسانک و فضلک و تشفعت الیک بالنبی و آله من احبتک و انت
اکرم الاکرمین و ارحم الراحمین و صلی الله علی نبینا محمد و آله اجمعین الطیبین
الطاهرین و سلم تسلیما کثیرا کثیرا و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم یا
ارحم الراحمین انی اودعتک یقینی هذا و ثبات دینی و انت خیر مستودع و قد

کار بر من بسیار تنگ شده است و هر
کار که میکنم موجب مشئوم میشود و
کار بکلی متوجه و هم ما حاجت کرده و
نمییابم و بدر و حضرت فرمود
که بعد از نماز صبح ده مرتبه بگو
سبحان الله العظیم و بحمده
استغفر الله و اسئله من فضله
راوی گفت که
فضله چون زمانی کردم این عمل را
اندک زمانی گذشت که
جمعی از بادیه آمدند و خبر
کردند که مردی از اقوام من
مرده و بغیر از من وارثی ندارد و
پس مال بسیار از مرده بمن رسید
تا حال بنا کرده اند که
مکارم روایت کرده اند که مردی بخدمت حضرت عرض کرد
مرا تعلیم کن که جامع
دعا ... دنیا و آخرت باشد
تا باشد حضرت این دعا را
تعلیم او کرد که بعد از نماز صبح
بخواند تا آفتاب طلوع کند
و مداومت کرد
او

اَمَرْتَنا بِحِفْظِ الوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتی بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
مؤلف گوید که در دعاهای ماثوره است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِكَ مِنَ العَدیلَةِ عِنْدَ المَوْتِ
و عدیله عند الموت یعنی عدول کردن از حق بباطل در وقت مردن و آن چنان است که شیطان
نزد محتضر حاضر شود و وسوسه کند او را و در تشکیک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند
از این جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده و جناب فخر المحققین فرموده که هر که خواهد از آن
سالم بماند استحضار کند ادله ایمان و اصول خمسه را با ادله قطعیه و صفای خاطر و بسپرد آن را
بحقتعالی که در وقت حضور موت باو رد فرماید باین طریق که بگوید بعد از عقاید حقه اَللّٰهُمَّ یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ اِنّی قَدْ اَوْدَعْتُكَ یَقینی هٰذا وَ ثَباتَ دینی وَ اَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَ قَدْ اَمَرْتَنا
بِحِفْظِ الوَدائِعِ فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتی پس بحسب فرمایش آن بزرگوار خواندن این دعای
شریف عدیله و استحضار معنی آن در خاطر برای سلامت جستن از خطر عدیله عند الموت نافع است
و امّا اینکه این دعا ماثور است یا از منشئات علما است خریت صناعت علم حدیث و روایت جامع
شمل اخبار ائمه علیهم السلام عالم متبحر خبیر و محدث ناقد بصیر شیخنا الاکرم و المحدث الاعظم مولانا الحاج
میرزا حسین النوری نور الله مرقده فرموده وَ اَمّا دُعاءُ العَدیلَةِ المَعْرُوفَةِ فَهُوَ مِنْ مُؤَلَّفاتِ
بَعْضِ اَهْلِ العِلْمِ لَیْسَ بِمَأْثُورٍ وَ لا مَوْجُودٍ فی کُتُبِ حَمَلَةِ الاَحادیثِ وَ نُقّادِها و بدانکه شیخ
طوسی از محمد بن سلیمان دیلمی روایت کرده است که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که شیعیان
تو میگویند که ایمان بر دو قسمت یکی مستقر و ثابت و دیگر آنکه بامانت سپرده شده است
و زایل میگردد پس بمن بیاموز دعائی را که هرگاه آن را بخوانم ایمان من کامل گردد و زایل نشود
فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب رَضیتُ بِاللهِ رَبّاً وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ
نَبِیّاً وَ بِالْاِسْلامِ دیناً وَ بِالْقُرْآنِ کِتاباً وَ بِالْکَعْبَةِ قِبْلَةً وَ بِعَلِیٍّ وَلِیّاً وَ اِماماً وَ
بِالْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَ
عَلِیِّ بْنِ مُوسی وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَ الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ صَلَواتُ
اللهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةً اَللّٰهُمَّ اِنّی رَضیتُ بِهِمْ اَئِمَّةً فَارْضَنی لَهُمْ اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

راین دعا و حالش بگوش شد
هم عیاشی از عبد الله بن سنان
روایت کرده است که گفت بخدمت حضرت
صادق علیه السلام رفتم حضرت
فرمود که میخواهی ترا دعائی تعلیم
کنم که چون بخوانی حقتعالی
قرض تو را ادا کند و حال تو
نیکو شود گفتم چه بسیار محتاج
چنین دعائی‌ام حضرت فرمود که
بعد از نماز صبح بگو تَوَکَّلْتُ
عَلَی الْحَیِّ الْقَیُّومِ الَّذی لا یَمُوتُ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً
وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ
وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُؤْسِ وَ الْفَقْرِ
وَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّیْنِ وَ السُّقْمِ
وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُعینَنی عَلی
اَداءِ حَقِّكَ اِلَیْكَ وَ اِلَی
النّاسِ و بروایت

دعاء جوشن کبیر

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مرویست از حضرت سید الساجدین از پدرش
از جد بزرگوارش حضرت رسول صلی الله علیه و علیهم اجمعین و این دعا را جبرئیل علیه السلام آورد
برای پیغمبر صلی الله علیه و آله در یکی از غزوات در حالیکه بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن
مبارکش را بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد یا محمد پروردگارت ترا سلام میرساند
و میفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که او امان است از برای تو و امت تو
پس شرح داد فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آن را
بر کفن خویش بنویسد حقتعالی حیا فرماید که او را باتش عذاب کند و هر که آن را به نیت در
اول ماه رمضان بخواند حقتعالی او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او
هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثوابش را برای او قرار دهند پس فضیلت
بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده و هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید
حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید
که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب
امام حسین علیه السلام فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابیطالب صلوات الله علیه بحفظ این دعا
و آنکه بنویسیم آن را بر کفن او و تعلیم کنم آن را باهل خود و ترغیب کنم ایشان را بخواندن آن و
آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم فقیر گوید که از این خبر دو چیز استفاده میشود یکی
استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقده در دره باین اشاره فرموده

وَ سُنَّ اَنْ یُکْتَبَ بِالْاَکْفانِ	شَهادَةُ الْاِسْلامِ وَ الْاِیمانِ
وَ هٰکَذا کِتابَةُ الْقُرْآنِ	وَ الْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْاَمانِ

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و امّا خواندن در خصوص شبهای
قدر در خبر ذکری از آن نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن
اعمال شبهای قدر فرموده و در بعضی از روایات وارد شده است که دعا جوشن کبیر را

طوسی و دیگران چنین است
وَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّیْنِ وَ السُّقْمِ
عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَعِنّی عَلی
اَداءِ حَقِّكَ اِلَیْكَ وَ
اِلَی النّاسِ دهم کفعمی
روایت کرده است که مردی
بخدمت رسول صلی الله علیه
و آله شکایت کرد از تنگدستی
و پریشانی و بیماری حضرت
فرمود که هر صبح و شام ده مرتبه
این دعا را بخوان او سه روز
بر این ملازمت کرد حال او
بصحت و توانگری و رفاهیت
برگشت و شیخ طوسی و دیگران
در تعقیبات نماز صبح ذکر کرده‌اند
و دعا این است لا حَوْلَ وَ لا
قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ تَوَکَّلْتُ
عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ
وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریكٌ
فِی الْمُلْكِ وَ لَمْ یَکُنْ
لَهُ

در هر یک از این سه شب بخوانند و کافیست فرمایش آن بزرگوار مارا در اینمقام احله الله
دار السلام بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل
باید گفت سُبْحانَكَ يا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ يا رَبِّ و در
بلد الامین است که در اول هر فصل بِسْمِ اللهِ بگوید و در آخرش سُبْحانَكَ يا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ
الْغَوْثَ الْغَوْثَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنا مِنَ النّارِ يا رَبِّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

و آن دعا این است

(۱) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا كَريمُ يا مُقيمُ يا عَظيمُ يا قَديمُ
يا عَليمُ يا حَليمُ يا حَكيمُ سُبْحانَكَ يا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ
يا رَبِّ (۲) يا سَيِّدَ السّاداتِ يا مُجيبَ الدَّعَواتِ يا رافِعَ الدَّرَجاتِ يا وَلِيَّ الْحَسَناتِ
يا غافِرَ الْخَطيئاتِ يا مُعْطِيَ الْمَسْئَلاتِ يا قابِلَ التَّوْباتِ يا سامِعَ الْاَصْواتِ يا عالِمَ
الْخَفِيّاتِ يا دافِعَ الْبَلِيّاتِ (۳) يا خَيْرَ الْغافِرينَ يا خَيْرَ الْفاتِحينَ يا خَيْرَ النّاصِرينَ يا
خَيْرَ الْحاكِمينَ يا خَيْرَ الرّازِقينَ يا خَيْرَ الْوارِثينَ يا خَيْرَ الْحامِدينَ يا خَيْرَ الذّاكِرينَ يا خَيْرَ
الْمُنْزِلينَ يا خَيْرَ الْمُحْسِنينَ (۴) يا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمالُ يا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمالُ يا مَنْ
لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلالُ يا مَنْ هُوَ الْكَبيرُ الْمُتَعالُ يا مُنْشِئَ السَّحابِ الثِّقالِ يا مَنْ هُوَ شَديدُ
الْمِحالِ يا مَنْ هُوَ سَريعُ الْحِسابِ يا مَنْ هُوَ شَديدُ الْعِقابِ يا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ يا
مَنْ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتابِ (۵) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا حَنّانُ يا مَنّانُ يا دَيّانُ يا
بُرْهانُ يا سُلْطانُ يا رِضْوانُ يا غُفْرانُ يا سُبْحانُ يا مُسْتَعانُ يا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيانِ (۶)
يا مَنْ تَواضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ
يا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يا مَنِ انْقادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبالُ
مِنْ مَخافَتِهِ يا مَنْ قامَتِ السَّماواتُ بِاَمْرِهِ يا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْاَرَضُونَ بِاِذْنِهِ يا مَنْ
يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ لا يَعْتَدي عَلى اَهْلِ مَمْلَكَتِهِ (۷) يا غافِرَ الْخَطايا يا كاشِفَ
الْبَلايا يا مُنْتَهَى الرَّجايا يا مُجْزِلَ الْعَطايا يا واهِبَ الْهَدايا يا رازِقَ الْبَرايا يا قاضِيَ

ورد من التنزيل و گتره تکبیر
یازدهم شیخ طبرسی و کفعمی و
دیگران از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله روایت کرده اند که
باصحاب خود گفت که یا علی
از آنکه هر صبح و شام نزد خداوند
عالمیان عهد بگیرید
چگونه عهد بگیریم گفتند
این دعا بخوانید فرمود که
بخوانند هر که این دعا
زیر عرش الهی برد و مهر زنند و در
روز قیامت منادی ندا کند چون
کجا اند آنانکه نزد خداوند
رحمن عهد دارند پس آن
بایشان دهند و با آن عهد
داخل بهشت شوند و شیخ طوسی
این دعا را در تعقیب نماز صبح
ایراد کرده اللّهمّ فاطر
السّموات والارض عالم
الغیب والشّهادة

الْمَنايا يا سامِعَ الشَّكايا يا باعِثَ الْبَرايا يا مُطْلِقَ الْاُسارى (۸) يا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّناءِ يا ذَا
الْفَخْرِ وَالْبَهاءِ يا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّناءِ يا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفاءِ يا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضاءِ يا ذَا الْمَنِّ وَ
الْعَطاءِ يا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضاءِ يا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقاءِ يا ذَا الْجُودِ وَالسَّخاءِ يا ذَا الْآلاءِ وَ
النَّعْماءِ (۹) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا مانِعُ يا دافِعُ يا رافِعُ يا صانِعُ يا نافِعُ يا سامِعُ
يا جامِعُ يا شافِعُ يا واسِعُ يا مُوسِعُ (۱۰) يا صانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يا خالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يا رازِقَ
كُلِّ مَرْزُوقٍ يا مالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يا كاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يا فارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يا راحِمَ
كُلِّ مَرْحُومٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يا ساتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يا مَلْجَاَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) يا عُدَّتي عِنْدَ
شِدَّتي يا رَجائي عِنْدَ مُصيبَتي يا مُونِسي عِنْدَ وَحْشَتي يا صاحِبي عِنْدَ غُرْبَتي يا وَلِيّي عِنْدَ
نِعْمَتي يا غِياثي عِنْدَ كُرْبَتي يا دَليلي عِنْدَ حَيْرَتي يا غَنائي عِنْدَ افْتِقاري يا مَلْجَأي عِنْدَ
اضْطِراري يا مُعيني عِنْدَ مَفْزَعي (۱۲) يا عَلاّمَ الْغُيُوبِ يا غَفّارَ الذُّنُوبِ يا سَتّارَ
الْعُيُوبِ يا كاشِفَ الْكُرُوبِ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يا طَبيبَ الْقُلُوبِ يا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ يا
اَنيسَ الْقُلُوبِ يا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ (۱۳) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا جَليلُ
يا جَميلُ يا وَكيلُ يا كَفيلُ يا دَليلُ يا قَبيلُ يا مُديلُ يا مُنيلُ يا مُقيلُ يا مُحيلُ (۱۴) يا دَليلَ الْمُتَحَيِّرينَ
يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ يا جارَ الْمُسْتَجيرينَ يا اَمانَ الْخائِفينَ يا عَوْنَ
الْمُؤْمِنينَ يا راحِمَ الْمَساكينِ يا مَلْجَاَ الْعاصينَ يا غافِرَ الْمُذْنِبينَ يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ
(۱۵) يا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ يا ذَا الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنانِ يا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمانِ يا ذَا
الْقُدْسِ وَالسُّبْحانِ يا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيانِ يا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ يا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهانِ
يا ذَا الْعَظَمَةِ وَالسُّلْطانِ يا ذَا الرَّاْفَةِ وَالْمُسْتَعانِ يا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرانِ (۱۶) يا مَنْ
هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ اِلهُ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ صانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يا
مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ عالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يا مَنْ هُوَ قادِرٌ عَلى كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ يَبْقى وَيَفْنى كُلُّ شَيْءٍ (۱۷) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا مُكَوِّنُ يا مُلَقِّنُ يا مُبَيِّنُ يا مُهَوِّنُ يا مُمَكِّنُ يا مُزَيِّنُ يا مُعْلِنُ يا مُقَسِّمُ

الرَّحْمنِ الرَّحيمِ اَعْهَدُ اِلَيْكَ
في هذِهِ الدُّنْيا اَنَّكَ اَنْتَ
اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ وَحْدَكَ
لا شَريكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّداً
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَكِلْني اِلى
نَفْسي طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً وَ
لا اِلى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
فَاِنَّكَ اِنْ وَكَلْتَني اِلَيْها
تُباعِدْني مِنَ الْخَيْرِ وَتُقَرِّبْني
مِنَ الشَّرِّ اَيْ رَبِّ لا اَثِقُ
اِلاّ بِرَحْمَتِكَ فَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ وَ
اجْعَلْ لي عِنْدَكَ عَهْداً
تُؤَدّيهِ اِلَيَّ يَوْمَ الْقِيمَةِ
اِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْميعادَ
دوازدهم در دعای الذّابح
از حضرت صادق علیه
روایت کرده است که هر
تعقیب نماز صبح

۱۸) یا مَنْ هُوَ فی مُلْکِهِ مُقیمٌ یا مَنْ هُوَ فی سُلْطانِهِ قَدیمٌ یا مَنْ هُوَ فی جَلالِهِ عَظیمٌ یا
مَنْ هُوَ عَلی عِبادِهِ رَحیمٌ یا مَنْ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ یا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَلیمٌ یا مَنْ هُوَ
بِمَنْ رَجاهُ کَریمٌ یا مَنْ هُوَ فی صُنْعِهِ حَکیمٌ یا مَنْ هُوَ فی حِکْمَتِهِ لَطیفٌ یا مَنْ هُوَ فی لُطْفِهِ
قَدیمٌ (۱۹) یا مَنْ لا یُرْجی اِلّا فَضْلُهُ یا مَنْ لا یُسْئَلُ اِلّا عَفْوُهُ یا مَنْ لا یُنْظَرُ اِلّا بِرُّهُ یا
مَنْ لا یُخافُ اِلّا عَدْلُهُ یا مَنْ لا یَدُومُ اِلّا مُلْکُهُ یا مَنْ لا سُلْطانَ اِلّا سُلْطانُهُ یا
مَنْ وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ رَحْمَتُهُ یا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ یا مَنْ اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمُهُ
یا مَنْ لَیْسَ اَحَدٌ مِثْلَهُ (۲۰) یا فارِجَ الْهَمِّ یا کاشِفَ الْغَمِّ یا غافِرَ الذَّنْبِ یا قابِلَ التَّوْبِ
یا خالِقَ الْخَلْقِ یا صادِقَ الْوَعْدِ یا مُوفِیَ الْعَهْدِ یا عالِمَ السِّرِّ یا فالِقَ الْحَبِّ یا رازِقَ
الْاَنامِ (۲۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عَلِیُّ یا وَفِیُّ یا غَنِیُّ یا مَلِیُّ یا حَفِیُّ یا رَضِیُّ یا
زَکِیُّ یا بَدِیُّ یا قَوِیُّ یا وَلِیُّ (۲۲) یا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمیلَ یا مَنْ سَتَرَ الْقَبیحَ یا مَنْ لَمْ یُؤاخِذْ
بِالْجَریرَةِ یا مَنْ لَمْ یَهْتِکِ السِّتْرَ یا عَظیمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ یا باسِطَ
الْیَدَیْنِ بِالرَّحْمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجْوی یا مُنْتَهی کُلِّ شَکْوی (۲۳) یا ذَا النِّعْمَةِ السّابِغَةِ
یا ذَا الرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ یا ذَا الْمِنَّةِ السّابِقَةِ یا ذَا الْحِکْمَةِ الْبالِغَةِ یا ذَا الْقُدْرَةِ
الْکامِلَةِ یا ذَا الْحُجَّةِ الْقاطِعَةِ یا ذَا الْکَرامَةِ الظّاهِرَةِ یا ذَا الْعِزَّةِ الدّائِمَةِ یا ذَا
الْقُوَّةِ الْمَتینَةِ یا ذَا الْعَظَمَةِ الْمَنیعَةِ (۲۴) یا بَدیعَ السَّماواتِ یا جاعِلَ الظُّلُماتِ یا راحِمَ
الْعَبَراتِ یا مُقیلَ الْعَثَراتِ یا سātِرَ الْعَوْراتِ یا مُحْیِیَ الْاَمْواتِ یا مُنْزِلَ الْآیاتِ یا مُضَعِّفَ
الْحَسَناتِ یا ماحِیَ السَّیِّئاتِ یا شَدیدَ النَّقِماتِ (۲۵) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا
یا مُصَوِّرُ یا مُقَدِّرُ یا مُدَبِّرُ یا مُطَهِّرُ یا مُنَوِّرُ یا مُیَسِّرُ یا مُبَشِّرُ یا مُنْذِرُ یا مُقَدِّمُ یا مُؤَخِّرُ (۲۶)
یا رَبَّ الْبَیْتِ الْحَرامِ یا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ یا رَبَّ الرُّکْنِ وَالْمَقامِ یا رَبَّ
الْمَشْعَرِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ یا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ یا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ یا رَبَّ التَّحِیَّةِ
وَالسَّلامِ یا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِی الْاَنامِ (۲۷) یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ یا اَعْدَلَ الْعادِلینَ یا اَصْدَقَ
الصّادِقینَ یا اَطْهَرَ الطّاهِرینَ یا اَحْسَنَ الْخالِقینَ یا اَسْرَعَ الْحاسِبینَ یا اَسْمَعَ السّامِعینَ

پیش از آنکه تکلم کند بگوید رَبِّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ حق تعالی روی او را از آتش جهنم نگاه دارد و این بابویه در ثواب الاعمال بسند معتبر روایت کرده است که بعد از نماز صبح صد مرتبه بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ تا حق تعالی روی ترا از آتش جهنم نگاه دارد و در روایت دیگر صد مرتبه پیش از سخن گفتن بگو یا رَبِّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْتِقْ رَقَبَتی مِنَ النّارِ در سجدهٔ شکر است و چون از تعقیب نماز فارغ شدی پس بسجدهٔ شکر بجا بیاور که باجماعی علمای شیعه سنت است که سجدهٔ شکر در وقت متجدد شدن نعمتی یا دفع شدن بلائی و بهترین افراد سجدهٔ شکر سجده بعد از نماز است

یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ یا اَشْفَعَ الشّافِعینَ یا اَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ (۲۸) یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا
سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ
یا فَخْرَ مَنْ لا فَخْرَ لَهُ یا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ یا مُعینَ مَنْ لا مُعینَ لَهُ یا اَنیسَ مَنْ لا اَنیسَ لَهُ یا
اَمانَ مَنْ لا اَمانَ لَهُ (۲۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا عاصِمُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا راحِمُ
یا سالِمُ یا حاکِمُ یا عالِمُ یا قاسِمُ یا قابِضُ یا باسِطُ (۳۰) یا عاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ یا راحِمَ مَنِ
اسْتَرْحَمَهُ یا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ یا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ یا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ یا مُکْرِمَ
مَنِ اسْتَکْرَمَهُ یا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ یا صَریخَ مَنِ اسْتَصْرَخَهُ یا مُعینَ مَنِ اسْتَعانَهُ یا مُغیثَ
مَنِ اسْتَغاثَهُ (۳۱) یا عَزیزاً لا یُضامُ یا لَطیفاً لا یُرامُ یا قَیُّوماً لا یَنامُ یا دائِماً لا یَفُوتُ
یا حَیّاً لا یَمُوتُ یا مَلِکاً لا یَزُولُ یا باقِیاً لا یَفْنی یا عالِماً لا یَجْهَلُ یا صَمَداً لا یُطْعَمُ یا
قَوِیّاً لا یَضْعُفُ (۳۲) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا شاهِدُ یا ماجِدُ
یا حامِدُ یا راشِدُ یا باعِثُ یا وارِثُ یا ضارُّ یا نافِعُ (۳۳) یا اَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظیمٍ یا اَکْرَمَ
مِنْ کُلِّ کَریمٍ یا اَرْحَمَ مِنْ کُلِّ رَحیمٍ یا اَعْلَمَ مِنْ کُلِّ عَلیمٍ یا اَحْکَمَ مِنْ کُلِّ حَکیمٍ یا اَقْدَمَ مِنْ کُلِّ
قَدیمٍ یا اَکْبَرَ مِنْ کُلِّ کَبیرٍ یا اَلْطَفَ مِنْ کُلِّ لَطیفٍ یا اَجَلَّ مِنْ کُلِّ جَلیلٍ یا اَعَزَّ مِنْ کُلِّ عَزیزٍ
(۳۴) یا کَریمَ الصَّفْحِ یا عَظیمَ الْمَنِّ یا کَثیرَ الْخَیْرِ یا قَدیمَ الْفَضْلِ یا دائِمَ اللُّطْفِ یا لَطیفَ الصُّنْعِ
یا مُنَفِّسَ الْکَرْبِ یا کاشِفَ الضُّرِّ یا مالِکَ الْمُلْکِ یا قاضِیَ الْحَقِّ (۳۵) یا مَنْ هُوَ فی عَهْدِهِ
وَفِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی وَفائِهِ قَوِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی قُوَّتِهِ عَلِیٌّ یا مَنْ هُوَ فی عُلُوِّهِ قَریبٌ یا مَنْ هُوَ
فی قُرْبِهِ لَطیفٌ یا مَنْ هُوَ فی لُطْفِهِ شَریفٌ یا مَنْ هُوَ فی شَرَفِهِ عَزیزٌ یا مَنْ هُوَ فی عِزِّهِ
عَظیمٌ یا مَنْ هُوَ فی عَظَمَتِهِ مَجیدٌ یا مَنْ هُوَ فی مَجْدِهِ حَمیدٌ (۳۶) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِاسْمِکَ یا کافی یا شافی یا وافی یا مُعافی یا هادی یا داعی یا قاضی یا راضی یا عالی یا باقی (۳۷)
یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاضِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خاشِعٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ کائِنٌ لَهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ
مَوْجُودٌ بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ مُنیبٌ اِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ خائِفٌ مِنْهُ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ قائِمٌ
بِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ صائِرٌ اِلَیْهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ یا مَنْ کُلُّ شَیْءٍ هالِکٌ اِلّا

برای شکر توفیق ادای نماز است بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام هیچ نعمتی از خدا یاد نکرد مگر آنکه سجده شکر کرد و هیچ آیه نخواند که در آن سجده باشد مگر آنکه سجده کرد و هیچ بلائی را خدا از او دفع نکرد که میترسید از شر آن مگر آنکه سجده کرد و از نماز واجب فارغ نشد مگر آنکه سجده کرد و هر وقت که توفیق می یافت که میان دو کس اصلاح کند برای شکر آن سجده میکرد و در جمیع مواضع سجودش اثر سجود بود باین سبب او را سجاد مینامیدند و ایضا بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که [illegible]

وَجْهَهُ (۳۸) یا مَنْ لا مَفَرَّ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَفْزَعَ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَقْصَدَ
اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا مَنْجا مِنْهُ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا یُرْغَبُ اِلّا اِلَیْهِ یا مَنْ لا حَوْلَ وَلا
قُوَّةَ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُسْتَعانُ اِلّا بِهِ یا مَنْ لا یُتَوَکَّلُ اِلّا عَلَیْهِ یا مَنْ لا یُرْجی اِلّا
هُوَ یا مَنْ لا یُعْبَدُ اِلّا هُوَ (۳۹) یا خَیْرَ الْمَرْهُوبینَ یا خَیْرَ الْمَرْغُوبینَ یا خَیْرَ الْمَطْلُوبینَ
یا خَیْرَ الْمَسْئُولینَ یا خَیْرَ الْمَقْصُودینَ یا خَیْرَ الْمَذْکُورینَ یا خَیْرَ الْمَشْکُورینَ یا خَیْرَ الْمَحْبُوبینَ
یا خَیْرَ الْمَدْعُوّینَ یا خَیْرَ الْمُسْتَأْنِسینَ (۴۰) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا غافِرُ یا ساتِرُ
یا قادِرُ یا قاهِرُ یا فاطِرُ یا کاسِرُ یا جابِرُ یا ذاکِرُ یا ناظِرُ یا ناصِرُ (۴۱) یا مَنْ خَلَقَ فَسَوّی یا
مَنْ قَدَّرَ فَهَدی یا مَنْ یَکْشِفُ الْبَلْوی یا مَنْ یَسْمَعُ النَّجْوی یا مَنْ یُنْقِذُ الْغَرْقی یا مَنْ
یُنْجِی الْهَلْکی یا مَنْ یَشْفِی الْمَرْضی یا مَنْ اَضْحَکَ وَاَبْکی یا مَنْ اَماتَ وَاَحْیی یا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ
الذَّکَرَ وَالْاُنْثی (۴۲) یا مَنْ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبیلُهُ یا مَنْ فِی الْافاقِ ایاتُهُ یا مَنْ فِی الْایاتِ
بُرْهانُهُ یا مَنْ فِی الْمَماتِ قُدْرَتُهُ یا مَنْ فِی الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ یا مَنْ فِی الْقِیمَةِ مُلْکُهُ یا مَنْ فِی
الْحِسابِ هَیْبَتُهُ یا مَنْ فِی الْمیزانِ قَضاؤُهُ یا مَنْ فِی الْجَنَّةِ ثَوابُهُ یا مَنْ فِی النّارِ عِقابُهُ
(۴۳) یا مَنْ اِلَیْهِ یَهْرَبُ الْخائِفُونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَقْصِدُ
الْمُنیبُونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَرْغَبُ الزّاهِدُونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَلْجَأُ الْمُتَحَیِّرُونَ یا مَنْ بِهِ یَسْتَأْنِسُ
الْمُریدُونَ یا مَنْ بِهِ یَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ یا مَنْ فی عَفْوِهِ یَطْمَعُ الْخاطِئُونَ یا مَنْ اِلَیْهِ یَسْکُنُ
الْمُوقِنُونَ یا مَنْ عَلَیْهِ یَتَوَکَّلُ الْمُتَوَکِّلُونَ (۴۴) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا
حَبیبُ یا طَبیبُ یا قَریبُ یا رَقیبُ یا حَسیبُ یا مُهیبُ یا مُثیبُ یا مُجیبُ یا خَبیرُ یا بَصیرُ (۴۵)
یا اَقْرَبَ مِنْ کُلِّ قَریبٍ یا اَحَبَّ مِنْ کُلِّ حَبیبٍ یا اَبْصَرَ مِنْ کُلِّ بَصیرٍ یا اَخْبَرَ مِنْ کُلِّ خَبیرٍ یا
اَشْرَفَ مِنْ کُلِّ شَریفٍ یا اَرْفَعَ مِنْ کُلِّ رَفیعٍ یا اَقْوی مِنْ کُلِّ قَوِیٍّ یا اَغْنی مِنْ کُلِّ غَنِیٍّ
یا اَجْوَدَ مِنْ کُلِّ جَوادٍ یا اَرْاَفَ مِنْ کُلِّ رَؤُفٍ (۴۶) یا غالِباً غَیْرَ مَغْلُوبٍ یا صانِعاً
غَیْرَ مَصْنُوعٍ یا خالِقاً غَیْرَ مَخْلُوقٍ یا مالِکاً غَیْرَ مَمْلُوکٍ یا قاهِراً غَیْرَ مَقْهُورٍ یا رافِعاً غَیْرَ
مَرْفُوعٍ یا حافِظاً غَیْرَ مَحْفُوظٍ یا ناصِراً غَیْرَ مَنْصُورٍ یا شاهِداً غَیْرَ غائِبٍ یا قَریباً غَیْرَ بَعیدٍ

که از برای خدا سجده کند بر
شکر نعمتی در غیر نماز خدا تعالی
برای او ده حسنه بنویسد
و ده سیئه محو کند و ده درجه
در بهشت بلند گرداند و
بسند های معتبره بسیار از
ائمه منقول است که نزدیکترین
احوال بنده بخدا در حالتی
است که در سجده باشد و
گریان باشد و در حدیث
صحیح دیگر فرمود که سجدهٔ شکر
واجب است بر هر مسلمانی تمام
میکنی بآن نماز خود را و
خوشنود میگردانی بآن
پروردگار خود را و ملائکه
از خود بعجب میآوری بدرستی
که هرگاه که بنده نماز کند و
بعد از آن سجدهٔ شکر کند
پروردگار عالم حجاب را
از میان بنده و ملائکه
برگشاید پس گوید
ای

(۴۷) یا نُورَ النُّورِ یا مُنَوِّرَ النُّورِ یا خالِقَ النُّورِ یا مُدَبِّرَ النُّورِ یا مُقَدِّرَ النُّورِ یا نُورَ
کُلِّ نُورٍ یا نُوراً قَبْلَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً بَعْدَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً فَوْقَ کُلِّ نُورٍ یا نُوراً لَیْسَ کَمِثْلِهِ
نُورٌ (۴۸) یا مَنْ عَطاؤُهُ شَریفٌ یا مَنْ فِعْلُهُ لَطیفٌ یا مَنْ لُطْفُهُ مُقیمٌ یا مَنْ اِحْسانُهُ
قَدیمٌ یا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ یا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ یا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ یا مَنْ عَذابُهُ عَدْلٌ
یا مَنْ ذِکْرُهُ حُلْوٌ یا مَنْ فَضْلُهُ عَمیمٌ (۴۹) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا مُسَهِّلُ یا مُفَصِّلُ
یا مُبَدِّلُ یا مُذَلِّلُ یا مُنَزِّلُ یا مُنَوِّلُ یا مُفْضِلُ یا مُجْزِلُ یا مُمْهِلُ یا مُجْمِلُ (۵۰) یا مَنْ یَری وَ
لا یُری یا مَنْ یَخْلُقُ وَلا یُخْلَقُ یا مَنْ یَهْدی وَلا یُهْدی یا مَنْ یُحْیی وَلا یُحْیی یا مَنْ یَسْئَلُ وَلا
یُسْئَلُ یا مَنْ یُطْعِمُ وَلا یُطْعَمُ یا مَنْ یُجیرُ وَلا یُجارُ عَلَیْهِ یا مَنْ یَقْضی وَلا یُقْضی عَلَیْهِ
یا مَنْ یَحْکُمُ وَلا یُحْکَمُ عَلَیْهِ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ (۵۱) یا
نِعْمَ الْحَسیبُ یا نِعْمَ الطَّبیبُ یا نِعْمَ الرَّقیبُ یا نِعْمَ الْقَریبُ یا نِعْمَ الْمُجیبُ یا نِعْمَ الْحَبیبُ یا نِعْمَ
الْکَفیلُ یا نِعْمَ الْوَکیلُ یا نِعْمَ الْمَوْلی یا نِعْمَ النَّصیرُ (۵۲) یا سُرُورَ الْعارِفینَ یا مُنَی الْمُحِبّینَ یا
اَنیسَ الْمُریدینَ یا حَبیبَ التَّوّابینَ یا رازِقَ الْمُقِلّینَ یا رَجاءَ الْمُذْنِبینَ یا قُرَّةَ عَیْنِ
الْعابِدینَ یا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَکْرُوبینَ یا مُفَرِّجُ عَنِ الْمَغْمُومینَ یا اِلٰهَ الْاَوَّلینَ وَالْاخِرینَ
(۵۳) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ یا رَبَّنا یا اِلٰهَنا یا سَیِّدَنا یا مَوْلٰینا یا ناصِرَنا یا
حافِظَنا یا دَلیلَنا یا مُعینَنا یا حَبیبَنا یا طَبیبَنا (۵۴) یا رَبَّ النَّبِیّینَ وَالْاَبْرارِ یا رَبَّ
الصِّدّیقینَ وَالْاَخْیارِ یا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنّارِ یا رَبَّ الصِّغارِ وَالْکِبارِ یا رَبَّ الْحُبُوبِ
وَالثِّمارِ یا رَبَّ الْاَنْهارِ وَالْاَشْجارِ یا رَبَّ الصَّحاری وَالْقِفارِ یا رَبَّ الْبَراری وَالْبِحارِ
یا رَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ یا رَبَّ الْاِعْلانِ وَالْاِسْرارِ (۵۵) یا مَنْ نَفَذَ فی کُلِّ شَیْءٍ اَمْرُهُ
یا مَنْ لَحِقَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمُهُ یا مَنْ بَلَغَتْ اِلی کُلِّ شَیْءٍ قُدْرَتُهُ یا مَنْ لا تُحْصِی الْعِبادُ نِعَمَهُ
یا مَنْ لا تَبْلُغُ الْخَلائِقُ شُکْرَهُ یا مَنْ لا تُدْرِکُ الْاَفْهامُ جَلالَهُ یا مَنْ لا تَنالُ الْاَوْهامُ
کُنْهَهُ یا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْکِبْرِیاءُ رِداؤُهُ یا مَنْ لا تَرُدُّ الْعِبادُ قَضاءَهُ یا مَنْ لا مُلْکَ اِلّا
مُلْکُهُ یا مَنْ لا عَطاءَ اِلّا عَطاؤُهُ (۵۶) یا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلی یا مَنْ لَهُ الصِّفاتُ

ملائکهٔ من نظر کنید بسوی
بندهٔ من که ادا کرد فرض مرا
و تمام کرد عهد مرا پس سجده
کرد نزد من برای شکر نعمتهای
که من بر او انعام کرده‌ام ای
ملائکهٔ من او را چه باید
داد ملائکه گویند پروردگارا رحمت
تو پس پروردگار فرماید که دیگر چه باید
داد ملائکه گویند پروردگارا بهشت
تو پس باز فرماید که دیگر چه باید
داد ملائکه گویند کفایت مهمات
او و دور کردن خطرات از او
پس باز فرماید که دیگر چه باید داد
پس هیچ خیری نماند مگر آنکه
ملائکه جواب گویند پروردگارا
ما نمیدانیم پس پروردگار فرماید
که من شکر میکنم او را چنانچه او
شکر کرد من را و رو می‌آورم بسوی او
بفضل خود و رحمت عظیم
خود را بر او می‌نمایانم
و بسند صحیح

اَلْعُلْيا يا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولى يا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَاْوى يا مَنْ لَهُ الْآياتُ الْكُبْرى
يا مَنْ لَهُ الْأَسْماءُ الْحُسْنى يا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضاءُ يا مَنْ لَهُ الْهَواءُ وَالْفَضاءُ يا
مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالثَّرى يا مَنْ لَهُ السَّمواتُ الْعُلى (۵۷) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يا عَفُوُّ يا غَفُورُ يا صَبُورُ يا شَكُورُ يا رَؤُفُ يا عَطُوفُ يا مَسْؤُلُ يا وَدُودُ يا سُبُّوحُ يا
قُدُّوسُ (۵۸) يا مَنْ فِي السَّماءِ عَظَمَتُهُ يا مَنْ فِي الْأَرْضِ اياتُهُ يا مَنْ في كُلِّ شَيْءٍ دَلائِلُهُ
يا مَنْ فِي الْبِحارِ عَجائِبُهُ يا مَنْ فِي الْجِبالِ خَزائِنُهُ يا مَنْ يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ يا مَنْ
اِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يا مَنْ اَظْهَرَ في كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يا مَنْ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ يا
مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلائِقِ قُدْرَتُهُ (۵۹) يا حَبيبَ مَنْ لا حَبيبَ لَهُ يا طَبيبَ مَنْ لا طَبيبَ
لَهُ يا مُجيبَ مَنْ لا مُجيبَ لَهُ يا شَفيقَ مَنْ لا شَفيقَ لَهُ يا رَفيقَ مَنْ لا رَفيقَ لَهُ يا مُغيثَ
مَنْ لا مُغيثَ لَهُ يا دَليلَ مَنْ لا دَليلَ لَهُ يا اَنيسَ مَنْ لا اَنيسَ لَهُ يا راحِمَ مَنْ لا راحِمَ
لَهُ يا صاحِبَ مَنْ لا صاحِبَ لَهُ (۶۰) يا كافِيَ مَنِ اسْتَكْفاهُ يا هادِيَ مَنِ اسْتَهْداهُ يا
كالِيَ مَنِ اسْتَكْلاهُ يا راعِيَ مَنِ اسْتَرْعاهُ يا شافِيَ مَنِ اسْتَشْفاهُ يا قاضِيَ مَنِ اسْتَقْضاهُ
يا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْناهُ يا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفاهُ يا مُقَوِّيَ مَنِ اسْتَقْواهُ يا وَلِيَّ مَنِ اسْتَوْلاهُ
(۶۱) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا خالِقُ يا رازِقُ يا ناطِقُ يا صادِقُ يا فالِقُ يا
فارِقُ يا فاتِقُ يا راتِقُ يا سابِقُ يا سامِقُ (۶۲) يا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهارَ يا مَنْ
جَعَلَ الظُّلُماتِ وَالْأَنْوارَ يا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
يا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيوةَ يا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يا مَنْ لَمْ
يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً يا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ يا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الذُّلِّ (۶۳) يا مَنْ يَعْلَمُ مُرادَ الْمُريدينَ يا مَنْ يَعْلَمُ ضَميرَ الصّامِتينَ يا مَنْ يَسْمَعُ
اَنينَ الْواهِنينَ يا مَنْ يَرى بُكاءَ الْخائِفينَ يا مَنْ يَمْلِكُ حَوائِجَ السّائِلينَ يا مَنْ
يَقْبَلُ عُذْرَ التّائِبينَ يا مَنْ لا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدينَ يا مَنْ لا يُضيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنينَ يا مَنْ
لا يَبْعُدُ عَنْ قُلُوبِ الْعارِفينَ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ (۶۴) يا دائِمَ الْبَقاءِ يا سامِعَ

حضرت صادق علیه السلام منقولست که خداوند عالمیان ابرهیم علیه السلام را برای آن خلیل خود گردانید که بسجده بر زمین بسیار میکرد و در حدیث معتبر دیگر فرمود که چون نعمتی از نعمتهای خدا را بیاد آوری و در موضعی باشی که کسی از مخالفان ترا نه بیند پهلوی روی خود را بر زمین بنه و اگر در جائی باشی که ایشان باشند و نتوانی بسجده کردن دست بر پائین شکم خود گذار و خم شو برای تواضع و شکر خدا و دست بر شکم گذاشتن برای آنست که مخالفان گمان کنند که پیچی در شکم تو بهم رسیده است و در روایت بسیار وارد شده است که حقتعالی به حضرت موسی خطاب

الدُّعاءِ يا واسِعَ الْعَطاءِ يا غافِرَ الْخَطاءِ يا بَديعَ السَّماءِ يا حَسَنَ الْبَلاءِ يا جَميلَ الثَّناءِ
يا قَديمَ السَّناءِ يا كَثيرَ الْوَفاءِ يا شَريفَ الْجَزاءِ (۶۵) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا سَتّارُ
يا غَفّارُ يا قَهّارُ يا جَبّارُ يا صَبّارُ يا بارُّ يا مُخْتارُ يا فَتّاحُ يا نَفّاحُ يا مُرْتاحُ (۶۶) يا مَنْ
خَلَقَني وَسَوّاني يا مَنْ رَزَقَني وَرَبّاني يا مَنْ اَطْعَمَني وَسَقاني يا مَنْ قَرَّبَني وَاَدْناني يا مَنْ
عَصَمَني وَكَفاني يا مَنْ حَفِظَني وَكَلاني يا مَنْ اَعَزَّني وَاَغْناني يا مَنْ وَفَّقَني وَهَداني يا مَنْ
آنَسَني وَآواني يا مَنْ اَماتَني وَاَحْياني (۶۷) يا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِماتِهِ يا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبادِهِ يا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ يا مَنْ لا تَنْفَعُ الشَّفاعَةُ اِلّا بِاِذْنِهِ يا مَنْ هُوَ
اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبيلِهِ يا مَنْ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ يا مَنْ لا رادَّ لِقَضائِهِ يا مَنِ انْقادَ
كُلُّ شَيْءٍ لِاَمْرِهِ يا مَنِ السَّمواتُ مَطْوِيّاتٌ بِيَمينِهِ يا مَنْ يُرْسِلُ الرِّياحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ (۶۸) يا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ مِهاداً يا مَنْ جَعَلَ الْجِبالَ اَوْتاداً يا مَنْ جَعَلَ
الشَّمْسَ سِراجاً يا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً يا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِباساً يا مَنْ جَعَلَ النَّهارَ مَعاشاً
يا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُباتاً يا مَنْ جَعَلَ السَّماءَ بِناءً يا مَنْ جَعَلَ الْاَشْياءَ اَزْواجاً يا مَنْ جَعَلَ
النّارَ مِرْصاداً (۶۹) اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا سَميعُ يا شَفيعُ يا رَفيعُ يا مَنيعُ يا
سَريعُ يا بَديعُ يا كَبيرُ يا قَديرُ يا خَبيرُ يا مُجيرُ (۷۰) يا حَيّاً قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يا حَيّاً بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ
يا حَيُّ الَّذي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ يا حَيُّ الَّذي لا يُشارِكُهُ حَيٌّ يا حَيُّ الَّذي لا يَحْتاجُ اِلى حَيٍّ
يا حَيُّ الَّذي يُميتُ كُلَّ حَيٍّ يا حَيُّ الَّذي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ يا حَيّاً لَمْ يَرِثِ الْحَيوةَ مِنْ حَيٍّ يا حَيُّ
الَّذي يُحْيِي الْمَوْتى يا حَيُّ يا قَيُّومُ لا تَاْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ (۷۱) يا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لا يُنْسى
يا مَنْ لَهُ نُورٌ لا يُطْفى يا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لا تُعَدُّ يا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لا يَزُولُ يا مَنْ لَهُ ثَناءٌ لا
يُحْصى يا مَنْ لَهُ جَلالٌ لا يُكَيَّفُ يا مَنْ لَهُ كَمالٌ لا يُدْرَكُ يا مَنْ لَهُ قَضاءٌ لا يُرَدُّ يا
مَنْ لَهُ صِفاتٌ لا تُبَدَّلُ يا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لا تُغَيَّرُ (۷۲) يا رَبَّ الْعالَمينَ يا مالِكَ
يَوْمِ الدّينِ يا غايَةَ الطّالِبينَ يا ظَهْرَ اللّاجينَ يا مُدْرِكَ الْهارِبينَ يا مَنْ يُحِبُّ
الصّابِرينَ يا مَنْ يُحِبُّ التَّوّابينَ يا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرينَ يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ يا مَنْ

کرد که میدانی چرا ترا برگزیدم و از میان خلق تو را کلیم خود گردانیدم موسی گفت نمیدانم فرمود ای پروردگار من فرمود برای آنکه در احوال بندگان خود مطالعه کردم در میان ایشان کسی ندیدم که نزد من نفسش از تو ذلیلتر باشد بدرستیکه چون تو از نماز فارغ میشوی دو طرف روی خود را بر خاک میگذاری و بسند موثق از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که سجده بعد از نماز واجب شکر خدا است بر آنکه توفیق داد بنده خود را بر آنکه ادا کرد فرض او را و کمتر آنچه در این سجده گویند آنست که سه مرتبه بگوید شکراً لله یا سه مرتبه بگوید شکراً شکراً لله کرچه معنی ... حضرت فرمود که معنیش آنست که این سجده از من شکر خداست بر آنکه مرا توفیق

هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۷۳) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا شَفِیقُ یَا رَفِیقُ یَا حَفِیظُ یَا مُحِیطُ یَا مُقِیتُ یَا مُغِیثُ یَا مُعِزُّ یَا مُذِلُّ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ (۷۴) یَا مَنْ هُوَ اَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ یَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلَا نِدٍّ یَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَیْبٍ یَا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلَا کَیْفٍ یَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَیْفٍ یَا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلَا وَزِیرٍ یَا مَنْ هُوَ عَزِیزٌ بِلَا ذُلٍّ یَا مَنْ هُوَ غَنِیٌّ بِلَا فَقْرٍ یَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلَا عَزْلٍ یَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلَا تَشْبِیهٍ (۷۵) یَا مَنْ ذِکْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاکِرِینَ یَا مَنْ شُکْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاکِرِینَ یَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِینَ یَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِیعِینَ یَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِینَ یَا مَنْ سَبِیلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنِیبِینَ یَا مَنْ آیَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِینَ یَا مَنْ کِتَابُهُ تَذْکِرَةٌ لِلْمُتَّقِینَ یَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِینَ وَالْعَاصِینَ یَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِیبٌ مِنَ الْمُحْسِنِینَ (۷۶) یَا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ یَا مَنْ تَعَالٰی جَدُّهُ یَا مَنْ لَا اِلٰهَ غَیْرُهُ یَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ یَا مَنْ تَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُهُ یَا مَنْ یَدُومُ بَقَاؤُهُ یَا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهَاؤُهُ یَا مَنِ الْکِبْرِیَاءُ رِدَاؤُهُ یَا مَنْ لَا تُحْصٰی آلَاؤُهُ یَا مَنْ لَا تُعَدُّ نَعْمَاؤُهُ (۷۷) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا مُعِینُ یَا اَمِینُ یَا مُبِینُ یَا مَتِینُ یَا مَکِینُ یَا رَشِیدُ یَا حَمِیدُ یَا مَجِیدُ یَا شَدِیدُ یَا شَهِیدُ (۷۸) یَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِیدِ یَا ذَا الْقَوْلِ السَّدِیدِ یَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِیدِ یَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِیدِ یَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِیدِ یَا مَنْ هُوَ الْوَلِیُّ الْحَمِیدُ یَا مَنْ هُوَ فَعَّالٌ لِمَا یُرِیدُ یَا مَنْ هُوَ قَرِیبٌ غَیْرُ بَعِیدٍ یَا مَنْ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ یَا مَنْ هُوَ لَیْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِیدِ (۷۹) یَا مَنْ لَا شَرِیكَ لَهُ وَلَا وَزِیرَ یَا مَنْ لَا شَبِیهَ لَهُ وَلَا نَظِیرَ یَا خَالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِیرِ یَا مُغْنِیَ الْبَائِسِ الْفَقِیرِ یَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِیرِ یَا رَاحِمَ الشَّیْخِ الْکَبِیرِ یَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْکَسِیرِ یَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِیرِ یَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ خَبِیرٌ بَصِیرٌ یَا مَنْ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ (۸۰) یَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ یَا ذَا الْفَضْلِ وَالْکَرَمِ یَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ یَا بَارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ یَا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ یَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ یَا کَاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ یَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ یَا رَبَّ الْبَیْتِ وَالْحَرَمِ یَا مَنْ خَلَقَ الْاَشْیَاءَ مِنَ

داد که بجهت نماز و قیام نمود
و فرض او را ادا کردم و شکر
خدا موجب مزید نعمت و
توفیق طاعت و اگر در نماز
تقصیری مانع باشد که نافله
تمام نشده باشد باین سجده
تمام میشود و اما کیفیت این
سجده هر نحو که واقع شود بعمل
میآید و احوط آنست که
اگر بر زمین باشد و تواند
مانند سجده نماز بر هفت
عضو سجده کند و پیشانی
بر چیزی گذارد که در نماز
بر آن میگذارد و افضل
آنست که بر خلاف سجده
نماز دستها را بر زمین
بچسباند و شکم را بر زمین
برساند و سنت است که گونه
پیشانی را بر زمین گذارد
بر طرف راست رو را پس
طرف چپ رو را

الْعَدَمِ (۸۱) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا فَاعِلُ یَا جَاعِلُ یَا قَابِلُ یَا کَامِلُ یَا فَاصِلُ یَا وَاصِلُ یَا عَادِلُ یَا غَالِبُ یَا طَالِبُ یَا وَاهِبُ (۸۲) یَا مَنْ اَنْعَمَ بِطَوْلِهِ یَا مَنْ اَکْرَمَ بِجُودِهِ یَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ یَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ یَا مَنْ قَدَّرَ بِحِکْمَتِهِ یَا مَنْ حَکَمَ بِتَدْبِیرِهِ یَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ یَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ یَا مَنْ دَنَا فِی عُلُوِّهِ یَا مَنْ عَلَا فِی دُنُوِّهِ (۸۳) یَا مَنْ یَخْلُقُ مَا یَشَاءُ یَا مَنْ یَفْعَلُ مَا یَشَاءُ یَا مَنْ یَهْدِی مَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یُضِلُّ مَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یُعَذِّبُ مَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یُعِزُّ مَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یُذِلُّ مَنْ یَشَاءُ یَا مَنْ یُصَوِّرُ فِی الْاَرْحَامِ مَا یَشَاءُ یَا مَنْ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ یَشَاءُ (۸۴) یَا مَنْ لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا یَا مَنْ جَعَلَ لِکُلِّ شَیْءٍ قَدْرًا یَا مَنْ لَا یُشْرِكُ فِی حُکْمِهِ اَحَدًا یَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِکَةَ رُسُلًا یَا مَنْ جَعَلَ فِی السَّمَاءِ بُرُوجًا یَا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا یَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا یَا مَنْ جَعَلَ لِکُلِّ شَیْءٍ اَمَدًا یَا مَنْ اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ عِلْمًا یَا مَنْ اَحْصٰی کُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا (۸۵) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا اَوَّلُ یَا آخِرُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا بَرُّ یَا حَقُّ یَا فَرْدُ یَا وِتْرُ یَا صَمَدُ یَا سَرْمَدُ (۸۶) یَا خَیْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ یَا اَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ یَا اَجَلَّ مَشْکُورٍ شُکِرَ یَا اَعَزَّ مَذْکُورٍ ذُکِرَ یَا اَعْلٰی مَحْمُودٍ حُمِدَ یَا اَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ یَا اَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ یَا اَکْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ یَا اَکْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ یَا اَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ (۸۷) یَا حَبِیبَ الْبَاکِینَ یَا سَیِّدَ الْمُتَوَکِّلِینَ یَا هَادِیَ الْمُضِلِّینَ یَا وَلِیَّ الْمُؤْمِنِینَ یَا اَنِیسَ الذَّاکِرِینَ یَا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِینَ یَا مُنْجِیَ الصَّادِقِینَ یَا اَقْدَرَ الْقَادِرِینَ یَا اَعْلَمَ الْعَالِمِینَ یَا اِلٰهَ الْخَلْقِ اَجْمَعِینَ (۸۸) یَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ یَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ یَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ یَا مَنْ عُبِدَ فَشَکَرَ یَا مَنْ عُصِیَ فَغَفَرَ یَا مَنْ لَا تَحْوِیهِ الْفِکَرُ یَا مَنْ لَا یُدْرِکُهُ بَصَرٌ یَا مَنْ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ اَثَرٌ یَا رَازِقَ الْبَشَرِ یَا مُقَدِّرَ کُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یَا حَافِظُ یَا بَارِئُ یَا ذَارِئُ یَا بَاذِخُ یَا فَارِجُ یَا فَاتِحُ یَا کَاشِفُ یَا ضَامِنُ یَا آمِرُ یَا نَاهِی (۹۰) یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ الْغَیْبَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یَصْرِفُ السُّوءَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یَخْلُقُ

بگذارد و
باز پیشانی را بر زمین گذارد
و باین سبب و سجده شکر
میگویند و ظاهرا بدون
ذکری بعمل میاید و سنت
است که در آن ذکری بکند و بهتر
آنست که از اذکار وارد
باشد که مذکور خواهد
شد و مستحب است که این
سجده را طول دهد چنانچه
منقول است که حضرت امام
موسی کاظم علیه السلام بعد از
طلوع صبح سجده میکرد تا
وقت زوال و بعد از
عصر تا شام و در حدیث
دیگر وارد شده که آن حضرت
زیاده از ده سال هر روز بعد
از طلوع آفتاب تا وقت
زوال در سجده بودند و
بسند صحیح منقول است که
حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود در سجود میماند که
... سجده

الْخَلْقَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يُتِمُّ النِّعْمَةَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ
يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ اِلاّٰ
هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يَبْسُطُ الرِّزْقَ اِلاّٰ هُوَ يٰا مَنْ لاٰ يُحْيِي الْمَوْتىٰ اِلاّٰ هُوَ (٩١) يٰا مُعِينَ
الضُّعَفٰاءِ يٰا صٰاحِبَ الْغُرَبٰاءِ يٰا نٰاصِرَ الْاَوْلِيٰاءِ يٰا قٰاهِرَ الْاَعْدٰاءِ يٰا رٰافِعَ السَّمٰاءِ
يٰا اَنِيسَ الْاَصْفِيٰاءِ يٰا حَبِيبَ الْاَتْقِيٰاءِ يٰا كَنْزَ الْفُقَرٰاءِ يٰا اِلٰهَ الْاَغْنِيٰاءِ يٰا اَكْرَمَ
الْكُرَمٰاءِ (٩٢) يٰا كٰافِياً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يٰا قٰائِماً عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ يٰا مَنْ لاٰ يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يٰا
مَنْ لاٰ يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ يٰا مَنْ لاٰ يَخْفىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ يٰا مَنْ لاٰ يَنْقُصُ مِنْ خَزٰائِنِهِ
شَيْءٌ يٰا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يٰا مَنْ لاٰ يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يٰا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ
شَيْءٍ يٰا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (٩٣) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يٰا مُكْرِمُ يٰا مُطْعِمُ يٰا مُنْعِمُ يٰا مُعْطِي يٰا مُغْنِي يٰا مُقْنِي يٰا مُفْنِي يٰا مُحْيِي يٰا مُرْضِي يٰا مُنْجِي (٩٤)
يٰا اَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يٰا اِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يٰا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصٰانِعَهُ يٰا بٰارِئَ
كُلِّ شَيْءٍ وَخٰالِقَهُ يٰا قٰابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبٰاسِطَهُ يٰا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يٰا مُنْشِئَ
كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ يٰا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يٰا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يٰا خٰالِقَ
كُلِّ شَيْءٍ وَوٰارِثَهُ (٩٥) يٰا خَيْرَ ذٰاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يٰا خَيْرَ شٰاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يٰا خَيْرَ حٰامِدٍ
وَمَحْمُودٍ يٰا خَيْرَ شٰاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يٰا خَيْرَ دٰاعٍ وَمَدْعُوٍّ يٰا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجٰابٍ يٰا خَيْرَ مُونِسٍ
وَاَنِيسٍ يٰا خَيْرَ صٰاحِبٍ وَجَلِيسٍ يٰا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يٰا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ (٩٦)
يٰا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعٰاهُ مُجِيبٌ يٰا مَنْ هُوَ لِمَنْ اَطٰاعَهُ حَبِيبٌ يٰا مَنْ هُوَ اِلىٰ مَنْ اَحَبَّهُ
قَرِيبٌ يٰا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ يٰا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجٰاهُ كَرِيمٌ يٰا مَنْ هُوَ بِمَنْ
عَصٰاهُ حَلِيمٌ يٰا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ يٰا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يٰا مَنْ هُوَ فِي
اِحْسٰانِهِ قَدِيمٌ يٰا مَنْ هُوَ بِمَنْ اَرٰادَهُ عَلِيمٌ (٩٧) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يٰا مُسَبِّبُ يٰا مُرَغِّبُ يٰا مُقَلِّبُ يٰا مُعَقِّبُ يٰا مُرَتِّبُ يٰا مُخَوِّفُ يٰا مُحَذِّرُ يٰا مُذَكِّرُ يٰا
مُسَخِّرُ يٰا مُغَيِّرُ (٩٨) يٰا مَنْ عِلْمُهُ سٰابِقٌ يٰا مَنْ وَعْدُهُ صٰادِقٌ يٰا مَنْ لُطْفُهُ

از عرق او تر میشد و دو طرف روی خود را بر زمین مسجد میچسبانید و در رجال کشی مذکور است که فضل بن شاذان بنزد ابن ابی عمیر آمد و او در سجده بود و سجده را بسیار طول داد چون سر برداشت طول سجدهٔ او را مذکور ساختند گفت اگر سجود جمیل بن دراج را می دیدید سجود مرا طول نمیدیدید و گفت روزی بنزد جمیل رفتم و او سجده را بسیار طول داد چون سر برداشت من گفتم که سجده را طول دادید گفت که اگر طول سجدهٔ معروف بن خربوذ را میدیدید سجدهٔ مرا سهل می شمردید و ایضاً از فضل بن شاذان روایت کرده است که حسن بن علی بن

ظٰاهِرٌ يٰا مَنْ اَمْرُهُ غٰالِبٌ يٰا مَنْ كِتٰابُهُ مُحْكَمٌ يٰا مَنْ قَضٰاؤُهُ كٰائِنٌ يٰا مَنْ قُرْآنُهُ
مَجِيدٌ يٰا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ يٰا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ يٰا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ (٩٩) يٰا مَنْ لاٰ
يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يٰا مَنْ لاٰ يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ يٰا مَنْ لاٰ يُلْهِيهِ قَوْلٌ عَنْ
قَوْلٍ يٰا مَنْ لاٰ يُغَلِّطُهُ سُؤٰالٌ عَنْ سُؤٰالٍ يٰا مَنْ لاٰ يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ يٰا مَنْ لاٰ يُبْرِمُهُ
اِلْحٰاحُ الْمُلِحِّينَ يٰا مَنْ هُوَ غٰايَةُ مُرٰادِ الْمُرِيدِينَ يٰا مَنْ هُوَ مُنْتَهىٰ هِمَمِ الْعٰارِفِينَ
يٰا مَنْ هُوَ مُنْتَهىٰ طَلَبِ الطّٰالِبِينَ يٰا مَنْ لاٰ يَخْفىٰ عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعٰالَمِينَ (١٠٠)
يٰا حَلِيماً لاٰ يَعْجَلُ يٰا جَوٰاداً لاٰ يَبْخَلُ يٰا صٰادِقاً لاٰ يُخْلِفُ يٰا وَهّٰاباً لاٰ يَمَلُّ يٰا قٰاهِراً
لاٰ يُغْلَبُ يٰا عَظِيماً لاٰ يُوصَفُ يٰا عَدْلاً لاٰ يَحِيفُ يٰا غَنِيّاً لاٰ يَفْتَقِرُ يٰا كَبِيراً لاٰ يَصْغُرُ
يٰا حٰافِظاً لاٰ يَغْفُلُ سُبْحٰانَكَ يٰا لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنٰا مِنَ
النّٰارِ يٰا رَبِّ

دعاء جوشن صغير

در کتب معتبره بشرحی مبسوط‌تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین فرموده که این دعائیست رفیع الشأن عظیم المنزلة و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواندند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که باوی فرمود حقتعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفعمی و سید اختلافست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا اینست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِلٰهِي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضىٰ عَلَيَّ سَيْفَ عَدٰاوَتِهِ وَشَحَذَ لِي ظُبَةَ مُدْيَتِهِ وَاَرْهَفَ لِي
شَبٰا حَدِّهِ وَدٰافَ لِي قَوٰاتِلَ سُمُومِهِ وَسَدَّدَ اِلَيَّ صَوٰائِبَ سِهٰامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنِّي عَيْنُ
حِرٰاسَتِهِ وَاَضْمَرَ اَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّعَنِي زُعٰافَ مَرٰارَتِهِ نَظَرْتَ اِلىٰ ضَعْفِي عَنِ
احْتِمٰالِ الْفَوٰادِحِ وَعَجْزِي عَنِ الْاِنْتِصٰارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحٰارَبَتِهِ وَوَحْدَتِي فِي كَثِيرِ مَنْ
نٰاوٰانِي وَاَرْصَدَ لِي فِيمٰا لَمْ اُعْمِلْ فِكْرِي فِي الْاِرْصٰادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَاَيَّدْتَنِي بِقُوَّتِكَ وَ
شَدَدْتَ اَزْرِي بِنُصْرَتِكَ وَفَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ وَحَشْدِهِ

و نعمت تازه و دفع بلیه ای بجا آورد و در سجده ... فضائل بسجده امر فرموده برای عبادت و سجده را چندان طول میداد که منع میباید بر بیننده و بسیار می نشست بکمان آنکه جامه ایست افتاده و وحشیان بر دور او جرا میکردند و از او وحشت نمیکردند و علی ایضاً روایت کرده است که عبدالله بن مهزیار دیده چون آفتاب طلوع میکرد بسجده میرفت و سر بر نمیداشت تا زوال و بسیاری از برادران خود دعا میکرد مثل آنکه از برای خود دعا کرده بود و پیشانی او و بینی او مانند زانوی شتر او بسیار بود از طول سجود و ایضاً روایت کرده است که عمار به سیاه ابن ابی عمیر بعد از نماز صبح بسجدهٔ شکر سر میگذاشت و سر بر نمیداشت مکر وقت ظهر و افضل آنست که سجدهٔ شکر بعد از جمیع تعقیبات بجا آورد ...

وَاَعْلَيْتَ كَعْبِى عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ مَا سَدَّدَ اِلَىَّ مِنْ مَكَائِدِهِ اِلَيْهِ وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ
وَلَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ تَبْرُدْ حَزَازَاتُ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَىَّ اَنَامِلَهُ وَاَدْبَرَ مُوَلِّيًا
قَدْ اَخْفَقَتْ سَرَايَاهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِى اَنَاةٍ لَا
يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَغَانِى بِمَكَائِدِهِ وَنَصَبَ لِى شَرَكَ مَصَائِدِهِ وَوَكَّلَ
بِى تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ وَاَضْبَاَ اِلَىَّ اِضْبَاءَ السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَارًا لِانْتِهَازِ فُرْصَتِهِ
وَهُوَ يُظْهِرُ بَشَاشَةَ الْمَلَقِ وَيَبْسُطُ وَجْهًا غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَاَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَ
قُبْحَ مَا انْطَوىٰ عَلَيْهِ لِشَرِيكِهِ فِى مِلَّتِهِ وَاَصْبَحَ مُجْلِبًا اِلَىَّ فِى بَغْيِهِ اَرْكَسْتَهُ لِاُمِّ رَاْسِهِ
وَاَتَيْتَ بُنْيَانَهُ مِنْ اَسَاسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِى زُبْيَتِهِ وَرَدَّيْتَهُ فِى مَهْوىٰ حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ
خَدَّهُ طَبَقًا لِتُرَابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِى بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَخَنَقْتَهُ
بِوَتَرِهِ وَذَكَّيْتَهُ بِمَشَاقِصِهِ وَكَبَبْتَهُ لِمَنْخِرِهِ وَرَدَدْتَ كَيْدَهُ فِى نَحْرِهِ وَرَبَقْتَهُ بِنَدَامَتِهِ
وَفَسَاْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَاَ وَتَضَاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطَالَتِهِ ذَلِيلًا
مَاْسُورًا فِى رِبْقِ حِبَالَتِهِ الَّتِى كَانَ يُؤَمِّلُ اَنْ يَرَانِى فِيهَا يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَقَدْ كِدْتُ يَا
رَبِّ لَوْلَا رَحْمَتُكَ اَنْ يَحُلَّ بِى مَا حَلَّ بِسَاحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَذِى اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ وَعَدُوٍّ شَجِىَ بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِى بِحَدِّ لِسَانِهِ
وَوَخَزَنِى بِمُوقِ عَيْنِهِ وَجَعَلَنِى غَرَضًا لِمَرَامِيهِ وَقَلَّدَنِى خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ نَادَيْتُكَ
يَا رَبِّ مُسْتَجِيرًا بِكَ وَاثِقًا بِسُرْعَةِ اِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ اَزَلْ اَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ
دِفَاعِكَ عَالِمًا اَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ اَوىٰ اِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ تَقْرَعَ الْحَوَادِثُ
مَنْ لَجَاَ اِلَى مَعْقِلِ الِانْتِصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِى مِنْ بَاْسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا
رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِى اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى
لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ

بعضی پیش از نوافل و در نماز مغرب اکثر گفته اند که بعد از نوافل بجا آورد و بعضی پیش از نوافل گفته اند و ظاهراً هر دو خوب است و پیش از نوافل آوردن افضل است چنانچه حمیری از حضرت صاحب الزمان علیه السلام روایت کرده است و اگر هر دو را بعمل آورد شاید بهتر باشد اما دعاهای این سجده بسیار است و ما بعضی از آنها را بیان میکنیم اول بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که اگر خواهی در سجدهٔ شکر شکراً شکراً بگو و اگر خواهی عفواً عفواً دوم بسند معتبر از رجاء بن ابی الضحاک روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در راه خراسان هرگاه از تعقیب نماز ظهر فارغ میشد

جَلَّيْتَهَا وَسَمَاءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَهَا وَجَدَاوِلِ كَرَامَةٍ اَجْرَيْتَهَا وَاَعْيُنِ اَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَ
نَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَجُنَّةِ عَافِيَةٍ اَلْبَسْتَهَا وَغَوَامِرِ كُرُبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَاُمُورٍ جَارِيَةٍ
قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ اِذْ طَلَبْتَهَا وَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ اِذْ اَرَدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِى اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَمِنْ كَسْرِ اِمْلَاقٍ جَبَرْتَ
وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَمِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِكَةٍ نَعَشْتَ وَمِنْ مَشَقَّةٍ اَرَحْتَ
لَا تُسْاَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْاَلُونَ وَلَا يَنْقُصُكَ مَا اَنْفَقْتَ وَلَقَدْ سُئِلْتَ فَاَعْطَيْتَ
وَلَمْ تُسْاَلْ فَابْتَدَاْتَ وَاسْتُمِيحَ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا اَكْدَيْتَ اَبَيْتَ اِلَّا اِنْعَامًا وَ
امْتِنَانًا وَاِلَّا تَطَوُّلًا يَا رَبِّ وَاِحْسَانًا وَاَبَيْتُ اِلَّا انْتِهَاكًا لِحُرُمَاتِكَ وَاجْتِرَاءً
عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعَدِّيًا لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةً لِعَدُوِّى وَ
عَدُوِّكَ لَمْ يَمْنَعْكَ يَا اِلٰهِى وَنَاصِرِى اِخْلَالِى بِالشُّكْرِ عَنْ اِتْمَامِ اِحْسَانِكَ وَلَا حَجَزَنِى
ذٰلِكَ عَنِ ارْتِكَابِ مَسَاخِطِكَ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا مَقَامُ عَبْدٍ ذَلِيلٍ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّوْحِيدِ
وَاَقَرَّ عَلَى نَفْسِهِ بِالتَّقْصِيرِ فِى اَدَاءِ حَقِّكَ وَشَهِدَ لَكَ بِسُبُوغِ نِعْمَتِكَ عَلَيْهِ وَجَمِيلِ
عَادَتِكَ عِنْدَهُ وَاِحْسَانِكَ اِلَيْهِ فَهَبْ لِى يَا اِلٰهِى وَسَيِّدِى مِنْ فَضْلِكَ مَا اُرِيدُهُ
اِلَى رَحْمَتِكَ وَاَتَّخِذُهُ سُلَّمًا اَعْرُجُ فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ وَآمَنُ بِهِ مِنْ سَخَطِكَ بِعِزَّتِكَ
وَطَوْلِكَ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لَا يُغْلَبُ وَذِى اَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لِنَعْمَائِكَ مِنَ
الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ فِى كَرْبِ الْمَوْتِ
وَحَشْرَجَةِ الصَّدْرِ وَالنَّظَرِ اِلَى مَا تَقْشَعِرُّ مِنْهُ الْجُلُودُ وَتَفْزَعُ لَهُ الْقُلُوبُ وَاَنَا
فِى عَافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِى اَنَاةٍ لَا
يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ اِلٰهِى وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ اَمْسىٰ وَاَصْبَحَ سَقِيمًا مُوجَعًا فِى اَنَّةٍ وَعَوِيلٍ يَتَقَلَّبُ فِى

بسجدهٔ شکر میرفت و صد مرتبه میگفت شکراً لله و چون از تعقیب عصر فارغ میشد بسجده میرفت و صد مرتبه میگفت حمداً لله سوم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که نزدیکترین احوال بنده بخدا آنست که در سجود باشد و بسجده روی بگو یا رب الارباب و یا ملک الملوک و یا سید السادات و یا جبار الجبابره و یا اله الالهه صل علی محمد و آل محمد پس حاجت خود را طلب کن پس بگو فانی عبدک ناصیتی فی قبضتک پس هر دعا که خواهی بکن که خدا بخشنده است و هیچ حاجت بزرگ نزد او دشوار نیست

عمّه لا يجد محيصاً ولا يسيغ طعاماً ولا شراباً وأنا في صحّةٍ من البدن وسلامةٍ
من العيش كلّ ذلك منك فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل
صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
إلهي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح خائفاً مرعوباً مشفقاً وجلاً هارباً طريداً منجحراً في
مضيقٍ ومخبأةٍ من المخابئ قد ضاقت عليه الأرض برحبها لا يجد حيلةً ولا منجى
ولا مأوى وأنا في أمنٍ وطمأنينةٍ وعافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من
مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح مغلولاً
مكبّلاً في الحديد بأيدي العداة لا يرحمونه فقيداً من أهله وولده منقطعاً عن إخوانه
وبلده يتوقّع كلّ ساعةٍ بأيّ قتلةٍ يُقتل وبأيّ مثلةٍ يُمثّل به وأنا في عافيةٍ من
ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ
وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من
عبدٍ أمسى وأصبح يقاسي الحرب ومباشرة القتال بنفسه قد غشيته الأعداء من
كلّ جانبٍ بالسيوف والرماح وآلة الحرب يتقعقع في الحديد قد بلغ مجهوده لا
يعرف حيلةً ولا يجد مهرباً قد أُدنف بالجراحات أو متشحّطاً بدمه تحت السنابك
والأرجل يتمنّى شربةً من ماءٍ أو نظرةً إلى أهله وولده لا يقدر عليها وأنا في
عافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل
صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
إلهي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح في ظلمات البحار وعواصف الرياح والأهوال و
الأمواج يتوقّع الغرق والهلاك لا يقدر على حيلةٍ أو مبتلىً بصاعقةٍ أو هدمٍ
أو حرقٍ أو شرقٍ أو خسفٍ أو مسخٍ أو قذفٍ وأنا في عافيةٍ من ذلك كلّه فلك
الحمد يا ربّ من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ

کلینی بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که شنیدم پدرم در مسجد بسجود رفته میگریست و این دعا میخواند سُبْحانَكَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ رَبّي حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَكَ يا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اللّٰهُمَّ إِنَّ عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ لي اللّٰهُمَّ قِني عَذابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبادَكَ وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ
چهارم ایضاً کلینی بسند معتبر روایت کرده است که حضرت امام موسی علیه السلام در سجده این دعا میخواند أَعُوذُ بِكَ مِنْ نارٍ حَرُّها لا يُطْفىٰ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نارٍ جَديدُها لا يَبْلىٰ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نارٍ عِطاشُها لا يُرْوىٰ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نارٍ مَسْلُوبُها لا يُكْسىٰ
پنجم ایضاً کلینی

اجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح
مسافراً شاخصاً عن أهله وولده متحيّراً في المفاوز تائهاً مع الوحوش والبهائم والهوامّ
وحيداً فريداً لا يعرف حيلةً ولا يهتدي سبيلاً أو متأذّياً ببردٍ أو حرٍّ أو جوعٍ أو عُريٍ
أو غيره من الشدائد ممّا أنا منه خلوٌ في عافيةٍ من ذلك كلّه فلك الحمد يا ربّ من
مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لنعمائك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح فقيراً عائلاً
عارياً مملقاً مخفقاً مهجوراً جائعاً ظمآن ينتظر من يعود عليه بفضلٍ أو عبدٍ وجيهٍ
عندك هو أوجه منّي عندك وأشدّ عبادةً لك مغلولاً مقهوراً قد حُمّل ثقلاً من تعب
العناء وشدّة العبوديّة وكلفة الرقّ وثقل الضريبة أو مبتلىً ببلاءٍ شديدٍ لا
قبل له إلّا بمنّك عليه وأنا المخدوم المنعم المعافى المكرّم في عافيةٍ ممّا هو فيه
فلك الحمد على ذلك كلّه من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ
واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين إلهي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسى
وأصبح عليلاً مريضاً سقيماً مدنفاً على فرش العلّة وفي لباسها يتقلّب يميناً وشمالاً لا
يعرف شيئاً من لذّة الطعام ولا من لذّة الشراب ينظر إلى نفسه حسرةً لا يستطيع لها
ضرّاً ولا نفعاً وأنا خلوٌ من ذلك كلّه بجودك وكرمك فلا إله إلّا أنت سبحانك من
مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لك من العابدين
ولنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين وارحمني برحمتك يا أرحم الراحمين
مولاي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح وقد دنا يومه من حتفه وأحدق به ملك
الموت في أعوانه يعالج سكرات الموت وحياضه تدور عيناه يميناً وشمالاً ينظر إلى
أحبّائه وأودّائه وأخلّائه قد مُنع من الكلام وحُجب عن الخطاب ينظر إلى نفسه حسرةً

بسند معتبر روایت کرده است که شکایت کرد مردی بحضرت صادق علیه السلام که ام ولدی دارم و او علیل است حضرت فرمود که بگو بعد از هر نماز واجب در سجدهٔ شکر بگوید يا رَؤُوفُ يا رَحيمُ يا رَبِّ يا سَيِّدي پس حاجت خود را بطلبد
ششم بسیار منقول است که حضرت صادق و کاظم علیهما السلام در سجدهٔ شکر بسیار میفرمودند أَسْأَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ
هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در سجده میگفت سَجَدَ وَجْهِيَ اللَّئيمُ لِوَجْهِ رَبِّيَ الْكَريمِ
هشتم در بعضی از کتب معتبره از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت شده

إلهي وسيّدي وكم من عبدٍ أمسى وأصبح شريداً طريداً حيران متحيّراً جائعاً خائفاً خاسراً في الصحاري والبراري قد أحرقه الحرّ والبرد وهو في ضرٍّ من
العيش وضنكٍ من الحياة وذلٍّ من المقام ينظر إلى نفسه حسرةً لا يقدر لها على ضرٍّ ولا نفعٍ وأنا خلوٌ من ذلك كلّه بجودك وكرمك فلا إله إلّا أنت
سبحانك من مقتدرٍ لا يُغلب وذي أناةٍ لا يعجل صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعلني لأنعمك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين وارحمني برحمتك يا أرحم الراحمين

لا یستطیع لها ضرا و لا نفعا و انا خلو من ذلک کله بجودک و کرمک فلا اله الا
انت سبحانک من مقتدر لا یغلب و ذی اناة لا یعجل صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی
لنعمائک من الشاکرین و لآلائک من الذاکرین و ارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین
مولای و سیدی و کم من عبد امسی و اصبح فی مضائق الحبوس و السجون و کربها و ذلها
و حدیدها یتداوله اعوانها و زبانیتها فلا یدری ای حال یفعل به و ای مثلة
یمثل به فهو فی ضر من العیش و ضنک من الحیوة ینظر الی نفسه حسرة لا یستطیع
لها ضرا و لا نفعا و انا خلو من ذلک کله بجودک و کرمک فلا اله الا انت
سبحانک من مقتدر لا یغلب و ذی اناة لا یعجل صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی
لک من العابدین و لنعمائک من الشاکرین و لآلائک من الذاکرین و ارحمنی برحمتک
یا ارحم الراحمین سیدی و مولای و کم من عبد امسی و اصبح قد استمر علیه القضاء
و احدق به البلاء و فارق اوداءه و احباءه و اخلاءه و امسی اسیرا حقیرا ذلیلا
فی ایدی الکفار و الاعداء یتداولونه یمینا و شمالا قد حصر فی المطامیر و ثقل بالحدید
لا یری شیئا من ضیاء الدنیا و لا من روحها ینظر الی نفسه حسرة لا یستطیع لها
ضرا و لا نفعا و انا خلو من ذلک کله بجودک و کرمک فلا اله الا انت سبحانک
من مقتدر لا یغلب و ذی اناة لا یعجل صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی لک
من العابدین و لنعمائک من الشاکرین و لآلائک من الذاکرین برحمتک یا ارحم
الراحمین و عزتک یا کریم لاطلبن مما لدیک و لالحن علیک و لامدن یدی
نحوک مع جرمها الیک یا رب فبمن اعوذ و بمن الوذ لا احد لی الا انت افتردنی
و انت معولی و علیک متکلی اسئلک باسمک الذی وضعته علی السماء فاستقلت
و علی الارض فاستقرت و علی الجبال فرست و علی اللیل فاظلم و علی النهار فاستنار

خلو من ذلک کله بجودک و کرمک فلا اله الا انت سبحانک من مقتدر لا یغلب و ذی اناة لا یعجل صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی لک
الشاکرین و لآلائک من الذاکرین و ارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین الهی و سیدی و کم من عبد امسی و اصبح قد استمر علیه القضاء و احدق
...داء و اخذته الرماح و السیوف و السهام و جدل صریعا و قد شربت الارض من دمه و اکلت السباع و الطیر من لحمه و انا خلو من ذلک کله

و ارحمنی برحمتک یا ارحم الراحمین

ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تقضی لی حوائجی کلها و تغفر لی ذنوبی کلها صغیرها
و کبیرها و توسع علی من الرزق ما تبلغنی به شرف الدنیا و الآخرة یا ارحم الراحمین
مولای بک استعنت فصل علی محمد و آل محمد و اعنی و بک استجرت فاجرنی و اغننی
بطاعتک عن طاعة عبادک و بمسئلتک عن مسئلة خلقک و انقلنی من ذل الفقر
الی عز الغنی و من ذل المعاصی الی عز الطاعة فقد فضلتنی علی کثیر من خلقک جودا منک
و کرما لا باستحقاق منی الهی فلک الحمد علی ذلک کله صل علی محمد و آل محمد و اجعلنی
لنعمائک من الشاکرین و لآلائک من الذاکرین [۲] پس بسجده برو و بگو سجد وجهی الذلیل
لوجهک العزیز الجلیل سجد وجهی البالی الفانی لوجهک الدائم الباقی سجد وجهی الفقیر
لوجهک الغنی الکبیر سجد وجهی و سمعی و بصری و لحمی و دمی و جلدی و عظمی و ما اقلت الارض
منی لله رب العالمین اللهم عد علی جهلی بحلمک و علی فقری بغناک و علی ذلی بعزک و
سلطانک و علی ضعفی بقوتک و علی خوفی بامنک و علی ذنوبی و خطایای بعفوک و
رحمتک یا رحمن یا رحیم اللهم انی ادرء بک فی نحر فلان بن فلان و اعوذ بک من شره
فاکفنیه بما کفیت به انبیائک و اولیائک من خلقک و صالحی عبادک من فراعنة
خلقک و طغاة عداتک و شر جمیع خلقک برحمتک یا ارحم الراحمین انک علی کل
شیء قدیر و حسبنا | دعاء سیفی صغیر معروف بدعاء قاموس | الله و نعم الوکیل

شیخ اجل ثقة الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه از او ذکر کرده و فرموده که
از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات و تسخیرات شرح غریبی و از برای او آثار عجیبه
ذکر کرده اند و من چون اعتماد بر آن نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر میکنم تاسیا و تاسیا
بالعلماء الاعلام | بسم الله الرحمن الرحیم | و دعا اینست

رب ادخلنی فی لجة بحر احدیتک و طمطام یم وحدانیتک و قونی بقوة سطوة سلطان
فردانیتک حتی اخرج الی فضاء سعة رحمتک و فی وجهی لمعات برق القرب من آثار
حمایتک مهیبا بهیبتک عزیزا بعنایتک متجللا مکرما بتعلیمک و تزکیتک و البسنی

خلعَ العِزّةِ والقبولِ وسهّل لی مناهجَ الوُصلةِ والوُصولِ وتوّجنی بتاجِ الکرامةِ و
الوقارِ والِّف بینی وبینَ احبّائِکَ فی دارِ الدّنیا ودارِ القرارِ وارزُقنی من نورِ اسمِکَ
هیبةً وسطوةً تنقادُ لی القلوبُ والارواحُ وتخضعُ لدیَّ النّفوسُ والاشباحُ یا من
ذلّت لهُ رِقابُ الجبابرةِ وخضعت لدیهِ اعناقُ الاکاسِرةِ لا ملجأ ولا منجا منکَ الّا
الیکَ ولا اعانةَ الّا بِکَ ولا اتّکاءَ الّا علیکَ ادفع عنّی کیدَ الحاسدینَ وظلماتِ
شرِّ المعاندینَ وارحمنی تحتَ سُرادِقاتِ عرشِکَ یا اکرمَ الاکرمینَ ایّد ظاهری فی تحصیلِ
مراضیکَ ونوّر قلبی وسرّی بالاطّلاعِ علی مناهجِ مساعیکَ الهی کیفَ اصدرُ عن
بابِکَ بخیبةٍ منکَ وقد وردتُهُ علی ثقةٍ بِکَ وکیفَ تؤیسُنی من عطائِکَ وقد
امرتنی بدعائِکَ وها انا مقبلٌ علیکَ ملتجئٌ الیکَ باعد بینی وبینَ اعدائی کما
باعدتَ بینَ اعدائی اختطِف ابصارَهم عنّی بنورِ قدسِکَ وجلالِ مجدِکَ انّکَ
انتَ اللهُ المعطی جلائلَ النّعمِ المکرّمةِ لمن ناجاکَ بلطائفِ رحمتِکَ یا حیُّ یا قیّومُ
یا ذا الجلالِ والاکرامِ وصلّی اللهُ علی سیّدِنا ونبیّنا محمّدٍ وآلهِ اجمعینَ
الطّیبینَ الطّاهرینَ

فصل هفتم

در ذکر بعض آیات و دُعاهای نافعهٔ مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره اوّل سیّد اجلّ
سیّد علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم طیّب نقل فرموده که اسم اعظم خدا
تعالی انست که افتتاح او الله و اختتام او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیّر
قرائته اعرب ام لم یعرب این در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و
آل عمران و نساء و طه و تغابن شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیهٔ مبارکه را ورد خود
قرار دهد هر روز یازده مرتبه بخواند هر اینه آسان شود برای او هر مهمّی از کلّی و جزئی
بزودی انشاء الله تعالی و آن پنج آیه این است (۱) اَللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الحیُّ القیّومُ تا
آخر آیة الکرسی (۲) اَللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الحیُّ القیّومُ نزّلَ علیکَ الکتابَ بالحقِّ
مصدّقاً لما بینَ یدیهِ وانزلَ التّوراةَ والانجیلَ من قبلُ هدیً للنّاسِ وانزلَ

النقدر که نفس منقطع شود
حق تعالی فرماید که حاجت خود را
بخواه دوازدهم در مکارم
الاخلاق از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که حضرت
رسول صلی الله علیه و آله بر مردی
گذشت و او در سجده بود میگفت
یا ربِّ ماذا علیکَ ان ترضی
عنّی کلَّ من کانَ لهُ عندی
تبعةٌ وان تغفرَ لی ذنوبی
وان تدخلنی الجنّةَ برحمتِکَ
فانّما عفوُکَ عن الظّالمینَ
وانا من الظّالمینَ فلتسعنی
رحمتُکَ یا ارحمَ الرّاحمینَ
پس حضرت فرمود که سر بردار که دعایت
مستجاب شد بدرستیکه دعای
پیغمبری را خواندی که در زمان
قوم عاد بود مؤلف گوید که ما در
مفاتیح در ضمن اعمال مسجد
کوفه مسجد زید بعضی دعاها
نقل کردیم که در سجده خوانده
میشود

الفرقانَ (۳) اَللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ لیجمعنّکم الی یومِ القیمةِ لا ریبَ فیهِ ومن اصدقُ
منَ اللهِ حدیثاً (۴) اَللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ لهُ الاسماءُ الحُسنی (۵) اَللهُ لا اِلهَ اِلّا
هُوَ وعلی اللهِ فلیتوکّلِ المؤمنونَ دوّم دُعاءِ توسّل علامهٔ مجلسی ره فرموده
که در بعضی از کتب معتبره نقلکرده از محمّد بن بابویه که این دُعاء توسّل را از ائمّه روایتکرده
است و گفته است در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم این است دعا
اَللّهُمَّ اِنّی اَسئلُکَ وَاَتوجّهُ اِلیکَ بنبیّکَ نبیِّ الرّحمةِ محمّدٍ صلّی اللهُ علیهِ وآلهِ
یا ابا القاسمِ یا رسولَ اللهِ یا امامَ الرّحمةِ یا سیّدنا ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا
وتوسّلنا بکَ الی اللهِ وقدّمناکَ بینَ یدی حاجاتِنا یا وجیهاً عندَ اللهِ اشفع لنا عندَ
اللهِ یا ابا الحسنِ یا امیرَ المؤمنینَ یا علیَّ بنَ ابیطالبٍ یا حجّةَ اللهِ علی خلقِهِ یا سیّدنا
ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا وتوسّلنا بکَ الی اللهِ وقدّمناکَ بینَ یدی حاجاتِنا یا
وجیهاً عندَ اللهِ اشفع لنا عندَ اللهِ یا فاطمةَ الزّهراءُ یا بنتَ محمّدٍ یا قرّةَ عینِ الرّسولِ
یا سیّدتنا ومولاتنا انّا توجّهنا واستشفعنا وتوسّلنا بکِ الی اللهِ وقدّمناکِ بینَ
یدی حاجاتِنا یا وجیهةً عندَ اللهِ اشفعی لنا عندَ اللهِ یا ابا محمّدٍ یا حسنَ بنَ علیٍّ ایّها
المجتبی یا ابنَ رسولِ اللهِ یا حجّةَ اللهِ علی خلقِهِ یا سیّدنا ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا
وتوسّلنا بکَ الی اللهِ وقدّمناکَ بینَ یدی حاجاتِنا یا وجیهاً عندَ اللهِ اشفع لنا عندَ
اللهِ یا ابا عبدِ اللهِ یا حسینَ بنَ علیٍّ ایّها الشّهیدُ یا ابنَ رسولِ اللهِ یا حجّةَ اللهِ علی
خلقِهِ یا سیّدنا ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا وتوسّلنا بکَ الی اللهِ وقدّمناکَ
بینَ یدی حاجاتِنا یا وجیهاً عندَ اللهِ اشفع لنا عندَ اللهِ یا ابا الحسنِ یا علیَّ بنَ
الحسینِ یا زینَ العابدینَ یا ابنَ رسولِ اللهِ یا حجّةَ اللهِ علی خلقِهِ یا سیّدنا ومولانا
انّا توجّهنا واستشفعنا وتوسّلنا بکَ الی اللهِ وقدّمناکَ بینَ یدی حاجاتِنا یا
وجیهاً عندَ اللهِ اشفع لنا عندَ اللهِ یا ابا جعفرٍ یا محمّدَ بنَ علیٍّ ایّها الباقرُ یا ابنَ رسولِ
اللهِ یا حجّةَ اللهِ علی خلقِهِ یا سیّدنا ومولانا انّا توجّهنا واستشفعنا وتوسّلنا بکَ

و نهم شیخ طوسی در مصباح المتهجد
در ذکر سجدهٔ شکر فرموده
مستحب است که در آنجا از
برای برادران مؤمن دعا کند
پس بگوید اللّهمّ ربّ الفجر
واللیالی العشر والشفع و
الوتر واللیل اذا یسر و
ربّ کلّ شیءٍ واله کلّ شیءٍ
وخالق کلّ شیءٍ وملیک
کلّ شیءٍ صلّ علی محمّدٍ و
آله وافعل بی وبفلان و
فلان ما انت اهله ولا
تفعل بنا ما نحن اهله
فانّک اهل التقوی و
اهل المغفرة و بعد از
سجده بردار پیشانی
خود را بر موضع سجود خود
بمال بصورت خود از طرف
راست صورت پس بمال
جانب چپ را سه مرتبه
و در هر مرتبه میگوئی
اللّهمّ

اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبا عَبْدِ اللهِ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الصّادِقُ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ اَیُّهَا الْكاظِمُ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسی اَیُّهَا الرِّضا یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبا جَعْفَرٍ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا التَّقِیُّ الْجَوادُ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبَا الْحَسَنِ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَیُّهَا الْهادِی النَّقِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا اَبا مُحَمَّدٍ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الزَّكِیُّ الْعَسْكَرِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ یا وَصِیَّ الْحَسَنِ وَالْخَلَفَ الْحُجَّةَ اَیُّهَا الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِیُّ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ عَلی خَلْقِهِ یا سَیِّدَنا وَمَوْلٰنا اِنّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ اِلَی اللهِ وَقَدَّمْناكَ بَیْنَ یَدَیْ حاجاتِنا یا وَجیهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللهِ پس حاجات خود را بطلبد که برآورده میشود ان شاء الله تعالی

و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادَتی وَمَوالِیَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ بِكُمْ اَئِمَّتی وَعُدَّتی لِیَوْمِ فَقْری وَحاجَتی اِلَی اللهِ وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ اِلَی اللهِ وَاسْتَشْفَعْتُ

لَكَ الْحَمْدُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الْهَمَّ وَالْحَزَنَ وَالْغَمَّ وَالْفِتَنَ ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ

فصل دوم

در مختصری از اعمال که متعلق بما بین طلوع آفتاب و غروب آنست چون آفتاب خواهد طلوع کند میخوانی در آن وقت دعاهائی را که در فصل سیم خواهد آمد ان شاء الله تعالی و سزاوار است که در اول روز تصدق دهی اگر چه کم باشد و آنکه پیش از ظهر بخوابی که آن را قیلوله گویند و مقدم داری خواب قیلوله را برای عبادت در شب و روز و جد و جهد میکنی کرد...

بِكُمْ اِلَی اللهِ فَاشْفَعُوا لی عِنْدَ اللهِ وَاسْتَنْقِذُونی مِنْ ذُنُوبی عِنْدَ اللهِ فَاِنَّكُمْ وَسیلَتی اِلَی اللهِ وَبِحُبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ اَرْجُو نَجاةً مِنَ اللهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللهِ رَجائی یا سادَتی یا اَوْلِیاءَ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ وَلَعَنَ اللهُ اَعْداءَ اللهِ ظالِمیهِمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ **مؤلف گوید** که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء بسوطی نقل کرده موسوم بدعاء فرج و این دعاء توسل در ضمن آن مذکور است و گمانم آنست که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعاء توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در یک خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح از آن ذکر فرموده و سید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ شهرشتی دعاء توسلی نقل کرده بشرحیکه مقام را گنجایش ذکر آن نیست و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَی ابْنَتِهِ وَعَلَی ابْنَیْها وَاَسْئَلُكَ بِهِمْ اَنْ تُعینَنی عَلی طاعَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَاَنْ تُبَلِّغَنی بِهِمْ اَفْضَلَ ما بَلَّغْتَ اَحَداً مِنْ اَوْلِیائِكَ اِنَّكَ جَوادٌ كَریمٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا انْتَقَمْتَ بِهِ مِمَّنْ ظَلَمَنی وَغَشَمَنی وَاٰذانی وَانْطَوی عَلی ذٰلِكَ وَكَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ كُلِّ اَحَدٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا كَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ كُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَسُلْطانٍ عَنیدٍ یَتَقَوّی عَلَیَّ بِبَطْشِهِ وَیَنْتَصِرُ عَلَیَّ بِجُنْدِهِ اِنَّكَ جَوادٌ كَریمٌ یا وَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیَّیْكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اِلّا اَعَنْتَنی بِهِما عَلی اَمْرِ اٰخِرَتی بِطاعَتِكَ وَرِضْوانِكَ وَبَلَّغْتَنی بِهِما ما یُرْضیكَ اِنَّكَ فَعّالٌ لِما تُریدُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا عافَیْتَنی بِهِ فی جَمیعِ جَوارِحی ما ظَهَرَ مِنْها وَما بَطَنَ یا جَوادُ یا كَریمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ الرِّضا عَلِیِّ بْنِ مُوسی عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا سَلَّمْتَنی بِهِ فی جَمیعِ اَسْفاری فِی الْبَراری وَالْبِحارِ وَالْجِبالِ وَالْقِفارِ وَالْاَوْدِیَةِ وَالْغِیاضِ مِنْ جَمیعِ ما اَخافُهُ وَاَحْذَرُهُ اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحیمٌ

فصل سیم در اعمال نماز ظهر

چون نزدیک ظهر بیاید ... وضو میگیری و میروی بجانب مسجد و نماز تحیت مسجد بجا میآوری و منتظر دخول وقت میشوی اگر وقت داخل نشده است و مستحب است در اول وقت اذان گفتن اذانکه نماز در اول وقت خوانده شود و چون زوال متحقق شد اول کاری که میکنی آنست که میگوئی سُبْحانَ اللهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبیراً و روایت شده که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که بمحمد بن مسلم محافظت کن بر این چنانکه محافظت میکنی بر چشمهای خود و اگر ... وضو ...

اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ ولیّک محمّد بن علیّ علیه السّلام الّا جدت به علیّ
من فضلک وتفضّلت به علیّ من وسعک ووسّعت علیّ رزقک واغنیتنی
عمّن سواک وجعلت حاجتی الیک وقضاها علیک انّک لما تشاء قدیر اللّهمّ
انّی اسئلک بحقّ ولیّک علیّ بن محمّد علیهما السّلام الّا اعنتنی به علی تادیة
فروضک وبرّ اخوانی المؤمنین وسهّل ذلک لی واقرنه بالخیر واعنّی علی طاعتک
بفضلک یا رحیم اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ ولیّک الحسن بن علیّ علیهما السّلام
الّا اعنتنی به علی امر آخرتی بطاعتک ورضوانک وسرّرتنی فی منقلبی ومثوای
برحمتک یا ارحم الرّاحمین اللّهمّ انّی اسئلک بحقّ ولیّک وحجّتک صاحب
الزّمان علیه السّلام الّا اعنتنی به علی جمیع اموری وکفیتنی به مؤنة کلّ
موذ وطاغ وباغ واعنتنی به فقد بلغ مجهودی وکفیتنی به کلّ عدوّ وهمّ وغمّ و
دین وعنّی وعن ولدی وجمیع اهلی واخوانی ومن یعنینی امره وخاصّتی امین
ربّ العالمین سوّم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امیر المؤمنین
علیه السّلام نقل کرده که هر ملهوف مکروب محزون وگرفتار وترسانی بخواند انرا
حقتعالی اورا فرج کرامت فرماید وان دعا اینست یا عماد من لا عماد له ویا ذخر
من لا ذخر له ویا سند من لا سند له ویا حرز من لا حرز له ویا غیاث من لا غیاث
له ویا کنز من لا کنز له ویا عزّ من لا عزّ له یا کریم العفو یا حسن التّجاوز یا عون
الضّعفاء یا کنز الفقراء یا عظیم الرّجاء یا منقذ الغرقی یا منجی الهلکی یا محسن
یا مجمل یا منعم یا مفضل انت الّذی سجد لک سواد اللّیل ونور النّهار وضوء
القمر وشعاع الشّمس وحفیف الشّجر ودویّ الماء یا الله یا الله یا الله لا اله
الّا انت وحدک لا شریک لک یا ربّاه یا الله صلّ علی محمّد وآل محمّد وافعل
بنا ما انت اهله پس طلب هرچه حاجت داری مؤلّف گوید که از برای فرج ورفع
گرفتاری وغم بسیار نافع است مواظبت براین ذکر که حضرت جواد علیه السّلام تعلیم

مبادرت کن بوضو گرفتن وادای که در سابق ذکر شد بعمل بیاور پس شروع میکنی بخواندن نوافل ظهر وآنها هشت رکعتست پس نیت میکنی از برای دو رکعت اول وهفت تکبیر که در سابق ذکر شد با دعاهای آن بجای اوردی وکلمه استعاذه را میگوئی ومیخوانی سوره حمد وتوحید در رکعت اول وسوره حمد وقل یا ایها الکافرون در رکعت دوم وبعد از فراغ از این دو رکعت سه تکبیر که در تعقیبات ذکر شد با تسبیح حضرت فاطمه علیها سلام میگوئی پس میخوانی اللّهمّ انّی ضعیف فقوّ فی رضاک ضعفی وخذ الی الخیر بناصیتی واجعل الایمان منتهی رضای و

فرموده یا من یکفی من کلّ شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمّنی چهارم دعاء
خلاص شدن از زندان وبند سیّد بن طاوس در مهج الدّعوات فرموده روایت
شده است که شخصی در شام محبوس بود مدّت طولی پس در خواب دید حضرت زهراء سلام
الله علیها را که باو فرمود بخوان این دعا را وباو تعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص
شد وبخانه خود رفت وان دعا اینست اللّهمّ بحقّ العرش ومن علاه وبحقّ الوحی و
من اوحاه وبحقّ النّبیّ ومن نبّاه وبحقّ البیت ومن بناه یا سامع کلّ صوت یا جامع
کلّ فوت یا باری النّفوس بعد الموت صلّ علی محمّد واهل بیته وآتنا وجمیع
المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها فرجا من عندک عاجلا
بشهادة ان لا اله الّا الله وانّ محمّدا عبدک ورسولک صلّی الله علیه
وآله وعلی ذرّیّته الطّیّبین الطّاهرین وسلّم تسلیما کثیرا پنجم سیّد بن طاوس
در مهج الدّعوات روایتی از سلمان نقل فرموده که در آخرش مذکور است حرزیکه حاصلش
این است پس حضرت فاطمه علیها السّلام اموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلّی الله علیه وآله
اموخته بود ودر وقت صبح وشام انرا میخواند وفرمود اگر میخواهی در دنیا هرگز تب نکنی
تب نکیرد مداومت کن بران وان این است بسم الله الرّحمن الرّحیم بسم الله النّور
بسم الله نور النّور بسم الله نور علی نور بسم الله الّذی هو مدبّر
الامور بسم الله الّذی خلق النّور من النّور الحمد لله الّذی خلق النّور من النّور وانزل
النّور علی الطّور فی کتاب مسطور فی رقّ منشور بقدر مقدور علی نبیّ محبور الحمد
لله الّذی هو بالعزّ مذکور وبالفخر مشهور وعلی السّرّاء والضّرّاء مشکور وصلّی
الله علی سیّدنا محمّد وآله الطّاهرین سلمان گفت چون از حضرت فاطمه علیها السّلام
اموختم انرا بخدا قسم به بیشتر از هزار نفر از اهل مکّه ومدینه که مبتلا به تب بودند
اموختم پس همه شفا یافتند باذن خدا تعالی ششم حرز حضرت امام زین العابدین
علیه السّلام سیّد بن طاوس در دو موضع از مهج این حرز شریف را از حضرت امام زین

بارک لی فیما قسمت لی وبلّغنی برحمتک کلّ الّذی ارجو منک واجعل لی ودّا وسرورا للمؤمنین وعهدا عندک پس برمیخیزی ودو رکعت دیگر بجا میاوری بهمین طریق مگر آنکه شش تکبیر افتتاح را نمیگوئی ونیز برمیخیزی ودو رکعت دیگر بجا میاوری بهمین کیفیت ودعای مذکور را وتسبیح در عقب این چهار رکعت بجا میاوری ودو رکعت دیگر میخوانی از نوافل را مابین اذان واقامه میکنی وبعد از اقامه نماز میگوئی اللّهمّ ربّ هذه الدّعوة التّامّة والصّلوة القائمة بلّغ محمّدا صلّی الله علیه وآله الدّرجة والوسیلة والفضل والفضیلة بالله استفتح وبالله استنجح و

العابدین علیه السلام نقل کرده بسم الله الرحمن الرحیم یا اسمع السامعین یا ابصر الناظرین
یا اسرع الحاسبین یا احکم الحاکمین یا خالق المخلوقین یا رازق المرزوقین یا
ناصر المنصورین یا ارحم الراحمین یا دلیل المتحیرین یا غیاث المستغیثین اغثنی یا
مالک یوم الدین ایاک نعبد و ایاک نستعین یا صریخ المکروبین یا مجیب دعوة
المضطرین انت الله رب العالمین انت الله لا اله الا انت الملک الحق المبین
الکبریاء ردائک اللهم صل علی محمد المصطفی و علی علی المرتضی و فاطمة الزهراء
و خدیجة الکبری و الحسن المجتبی و الحسین الشهید بکربلاء و علی بن الحسین زین
العابدین و محمد بن علی الباقر و جعفر بن محمد الصادق و موسی بن جعفر الکاظم
و علی بن موسی الرضا و محمد بن علی التقی و علی بن محمد النقی و الحسن بن علی العسکری
و الحجة القائم المهدی الامام المنتظر صلوات الله علیهم اجمعین اللهم وال من والاهم
و عاد من عاداهم و انصر من نصرهم و اخذل من خذلهم و العن من ظلمهم و عجل
فرج آل محمد و انصر شیعة آل محمد و اهلک اعداء آل محمد و ارزقنی رؤیة قائم آل محمد و اجعلنی من
اتباعه و اشیاعه و الراضین بفعله برحمتک یا ارحم الراحمین هفتم شیخ کفعمی در
بلد الامین دعائی از حضرت امام زین العابدین علیه السلام نقل کرده و فرموده این دعا را
مقاتل بن سلیمان از آنحضرت روایت کرده و هم گفته هر که صد مرتبه را بخواند و دعایش
مستجاب نگردد لعنت کند مقاتل را اینست دعا الهی کیف ادعوک و انا انا و کیف
اقطع رجائی منک و انت انت الهی اذا لم اسئلک فتعطینی فمن ذا الذی اسئله
فیعطینی الهی اذا لم ادعوک فتستجیب لی فمن ذا الذی ادعوه فیستجیب لی الهی اذا لم
اتضرع الیک فترحمنی فمن ذا الذی اتضرع الیه فیرحمنی الهی فکما فلقت البحر
لموسی علیه السلام و نجیته اسئلک ان تصلی علی محمد و آله و ان تنجینی مما انا
فیه و تفرج عنی فرجا عاجلا غیر آجل بفضلک و رحمتک یا ارحم الراحمین هشتم
سید بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود جبرئیل خدمت حضرت

محمد صلی الله علیه و آله
اتوجه اللهم صل علی محمد
و آل محمد و اجعلنی بهم
عندک وجیها فی الدنیا
والآخرة و من المقربین
پس مشغول شو بخواندن نماز
ظهر و مراعات میکنی آنچه را که
در نماز صبح مذکور شد و در
اینجا در ما سوای بسم الله
آهسته بخوان و بهتر آنکه بخوانی
در رکعت اول بعد از حمد
سورهٔ انا انزلناه را و در
رکعت دوم سورهٔ توحید را
و چون دو رکعت را خواندی
و از تشهد فارغ شدی بگو
بعد از صلوات تشهد و
تقبل شفاعته و ارفع
درجته پس برخیز و بخوان
تسبیحات اربع را سه مرتبه
و اگر اضافه کنی استغفار
قربة

پیغمبر صلی الله علیه و آله عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ پیغمبری را بقدر تو دوست نداشتم پس بسیار بگو
اللهم انک تری و لا تری و انت بالمنظر الاعلی و ان الیک المنتهی و الرجعی و
ان لک الآخرة و الاولی و ان لک الممات و المحیا و رب اعوذ بک ان اذل او
اخزی نهم کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام نقل کرده و فرموده
عظیم الشان و سریع الاجابة است و آن این است اللهم انی اطعتک فی احب الاشیاء
الیک و هو التوحید و لم اعصک فی ابغض الاشیاء الیک و هو الکفر فاغفر
لی ما بینهما یا من الیه مفری امنی مما فزعت منه الیک اللهم اغفر لی الکثیر
من معاصیک و اقبل منی الیسیر من طاعتک یا عدتی دون العدد و یا رجائی
و المعتمد و یا کهفی و السند و یا واحد یا احد یا قل هو الله احد الله الصمد لم یلد
و لم یولد و لم یکن له کفوا احد اسئلک بحق من اصطفیتهم من خلقک و لم تجعل
فی خلقک مثلهم احدا ان تصلی علی محمد و آله و تفعل بی ما انت اهله
اللهم انی اسئلک بالوحدانیة الکبری و المحمدیة البیضاء و العلویة العلیا
و بجمیع ما احتججت به علی عبادک و بالاسم الذی حجبته عن خلقک فلم یخرج
منک الا الیک صل علی محمد و آله و اجعل لی من امری فرجا و مخرجا و ارزقنی
من حیث احتسب و من حیث لا احتسب انک ترزق من تشاء بغیر حساب پس حاجت
خود را بطلب دهم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده و فرموده سید بن طاوس این دعا را برای
ایمنی از سلطان و بلاء و ظهور اعداء و خوف فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه
سجادیه است پس هر گاه ترسیدی از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آنرا اینست دعا یا من تحل
به عقد المکاره و یا من یفثا به حد الشدائد و یا من یلتمس منه المخرج الی روح
الفرج ذلت لقدرتک الصعاب و تسببت بلطفک الاسباب و جری بقدرتک
القضاء و مضت علی ارادتک الاشیاء فهی بمشیتک دون قولک مؤتمرة و
بارادتک دون نهیک منزجرة انت المدعو للمهمات و انت المفزع فی الملمات

پس بگو
الی الله پس نعوذ بالله پس بگو
و بعد برو بسجده و بخوان دعا
که در سابق نیز تسبیح رفت
پس برخیز از رکعت دوم و
رکعت چهارم را نیز بخوان
ببین کیفیت
او و پس تشهد
و بخوان پس
سلام و بخوان
از نماز شروع
میکنی بخواندن
تعقیب و آن سه
تکبیر که در اول
تعقیبات بود
پس بخوان
مبکوئی
لا اله الا الله
الها واحدا
آخر دعا که در سابق
مذکور
شد پس تسبیح زهرا
علیها السلام را میگوئی و بخوان
خواهی از تعقیبات مشترکه که بعد از
نماز صبح میخوانند پس بخوان
تعقیبات مختصه نماز ظهر را و
آنها بسیار است و
ما

لا یندفع منها الا ما دفعت ولا ینکشف منها الا ما کشفت وقد نزل بی یا رب ما
قد تکاءدنی ثقله والم بی ما قد بهظنی حمله وبقدرتک اوردته علی وبسلطانک
وجهته الی فلا مصدر لما اوردت ولا صارف لما وجهت ولا فاتح لما اغلقت
ولا مغلق لما فتحت ولا میسر لما عسرت ولا ناصر لمن خذلت فصل علی محمد
وآله وافتح لی یا رب باب الفرج بطولک واکسر عنی سلطان الهم بحولک و
انلنی حسن النظر فیما شکوت واذقنی حلاوة الصنع فیما سألت وهب لی من لدنک
رحمة وفرجا هنیئا واجعل لی من عندک مخرجا وحیا ولا تشغلنی بالاهتمام عن
تعاهد فروضک واستعمال سنتک فقد ضقت لما نزل بی یا رب ذرعا و
امتلأت بحمل ما حدث علی هما وانت القادر علی کشف ما منیت به ودفع ما وقعت
فیه فافعل بی ذلک وان لم استوجبه منک یا ذا العرش العظیم وذا المن الکریم
فانت قادر یا ارحم الراحمین آمین رب العالمین یازدهم کفعمی در بلد الامین
فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام است که تعلیم فرموده بشخصی که محبوس بود پس
خلاص شد الهی عظم البلاء وبرح الخفاء وانکشف الغطاء وانقطع الرجاء و
ضاقت الارض ومنعت السماء وانت المستعان والیک المشتکی وعلیک المعول
فی الشدة والرخاء اللهم صل علی محمد وآل محمد اولی الامر الذین فرضت علینا
طاعتهم وعرفتنا بذلک منزلتهم ففرج عنا بحقهم فرجا عاجلا قریبا کلمح البصر
او هو اقرب یا محمد یا علی یا علی یا محمد اکفیانی فانکما کافیان وانصرانی فانکما
ناصران یا مولانا یا صاحب الزمان الغوث الغوث الغوث ادرکنی ادرکنی ادرکنی
الساعة الساعة الساعة العجل العجل العجل یا ارحم الراحمین بحق محمد وآله الطاهرین
دوازدهم ونیز کفعمی در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است
اللهم ارزقنا توفیق الطاعة وبعد المعصیة وصدق النیة وعرفان الحرمة
واکرمنا بالهدی والاستقامة وسدد السنتنا بالصواب والحکمة واملأ

بعضی از آنها را در هدیه و مفاتیح ذکر نمودیم و این مختصر گنجایش ذکر بیش از این ندارد پس بسجده شکر بجا میآوری و چون از تعقیب نماز ظهر فارغ شدی مهیا میشوی بجهة نماز عصر پس بجا میآوری نافله آن را و آن هشت رکعت است و بعد از فراغ از نوافل نماز عصر بجا میآوری بهمان آداب که مذکور شد و سزاوار است آنکه بخوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره اذا جاء یا الهیکم التکاثر یا امثال آن را و در رکعت دوم میخوانی سوره توحید را و بعد از فراغ از نماز میخوانی از تعقیبات

قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام والشبهة واکفف ایدینا عن الظلم و
السرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخیانة واسدد اسماعنا عن اللغو والغیبة
وتفضل علی علمائنا بالزهد والنصیحة وعلی المتعلمین بالجهد والرغبة وعلی
المستمعین بالاتباع والموعظة وعلی مرضی المسلمین بالشفاء والراحة وعلی موتاهم
بالرأفة والرحمة وعلی مشایخنا بالوقار والسکینة وعلی الشباب بالانابة و
التوبة وعلی النساء بالحیاء والعفة وعلی الاغنیاء بالتواضع والسعة وعلی
الفقراء بالصبر والقناعة وعلی الغزاة بالنصر والغلبة وعلی الاسراء بالخلاص و
الراحة وعلی الامراء بالعدل والشفقة وعلی الرعیة بالانصاف وحسن السیرة
وبارک للحجاج والزوار فی الزاد والنفقة واقض ما اوجبت علیهم من الحج
والعمرة بفضلک ورحمتک یا ارحم الراحمین سیزدهم در مهج ذکر شده که این
دعاء حضرت حجة علیه السلام است الهی بحق من ناجاک وبحق من دعاک فی البر و
البحر تفضل علی فقراء المؤمنین والمؤمنات بالغناء والثروة وعلی مرضی المؤمنین
والمؤمنات بالشفاء والصحة وعلی احیاء المؤمنین والمؤمنات باللطف والکرم
وعلی اموات المؤمنین والمؤمنات بالمغفرة والرحمة وعلی غرباء المؤمنین
والمؤمنات بالرد الی اوطانهم سالمین غانمین بمحمد وآله اجمعین
چهاردهم سید علیخان در کلم طیب فرموده این استغاثه ایست بحضرت صاحب الزمان صلوات
الله علیه هر جا که باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله زیر آسمان
بایست و بگو سلام الله الکامل التام الشامل العام وصلواته الدائمة وبرکاته
القائمة التامة علی حجة الله وولیه فی ارضه وبلاده وخلیفته علی خلقه
وعباده وسلالة النبوة وبقیة العترة والصفوة صاحب الزمان ومظهر
الایمان وملقن احکام القرآن ومطهر الارض وناشر العدل فی الطول والعرض
والحجة القائم المهدی الامام المنتظر المرضی وابن الائمة الطاهرین الوصی بن

مشترکه آنچه را که بخواهی پس بعمل میآوری آنچه را که مختص بنماز عصر است که از جمله استغفار هفتاد مرتبه و سوره انا انزلناه است پس سجده شکر بجا میآوری و چون خواستی از مسجد بیرون آئی ابتدا نما را میخوانی اللهم دعوتنی فاجبت دعوتک وصلیت مکتوبتک وانتشرت فی ارضک کما امرتنی فاسئلک من فضلک العمل بطاعتک واجتناب معصیتک والکفاف من الرزق برحمتک

فصل سوم در اعمالی که متعلق بایامست

الاوصیاء المرضیین الهادی المعصوم ابن الائمة الهداة المعصومین السلام
علیک یا معز المؤمنین المستضعفین السلام علیک یا مذل الکافرین المتکبرین
الظالمین السلام علیک یا مولای یا صاحب الزمان السلام علیک یا ابن رسول
الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة
نساء العالمین السلام علیک یا ابن الائمة الحجج المعصومین و الامام علی الخلق
اجمعین السلام علیک یا مولای سلام مخلص لک فی الولایة اشهد انک
الامام المهدی قولا و فعلا و انت الذی تملاء الارض قسطا و عدلا بعد ما
ملئت ظلما و جورا فعجل الله فرجک و سهل مخرجک و قرب زمانک و کثر
انصارک و اعوانک و انجز لک ما وعدک فهو اصدق القائلین و نرید ان
نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجعلهم ائمة و نجعلهم الوارثین یا مولای
یا صاحب الزمان یا ابن رسول الله حاجتی کذا و کذا (و بجای کذا و کذا حاجات
خود را ذکر کند) فاشفع لی فی نجاحها فقد توجهت الیک بحاجتی لعلمی ان لک عند الله
شفاعة مقبولة و مقاما محمودا فبحق من اختصکم بامره و ارتضاکم لسره و بالشان
الذی لکم عند الله بینکم و بینه سل الله تعالی فی نجح طلبتی و اجابة دعوتی
و کشف کربتی و بجاه هرچه خواهی که بر آورده میشود ان شاء الله تعالی مؤلف گوید
که بهتر آنست که در رکعت اول نماز این استغاثه بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند
و در رکعت دوم اذا جاء نصر الله

فصل هشتم

در مناجات است مناجات خمس عشرة لمولانا علی بن الحسین علیه السلام علامه
مجلسی ره در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از حضرت در کتب بعض اصحاب رضوان الله علیهم

المناجات الاولی مناجات التائبین

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی البستنی الخطایا ثوب مذلتی و جللنی التباعد منک لباس مسکنتی و امات

غروب را فضائل بسیار و خواندن
آن سنت . بدانکه
الجمله سزاوار است از برای
تو در نزدیکی غروب از ذکر
تعجیل کنی برفتن بجانب مسجد
و آنکه در وقت زردی آفتاب
بگوئی امسی ظلمی مستجیرا
بعفوک و امست ذنوبی
مستجیرة بمغفرتک و امسی
خوفی مستجیرا بامانک و
امسی ذلی مستجیرا بعزک و
امسی فقری مستجیرا بغناک و
امسی وجهی البالی مستجیرا
بوجهک الدائم الباقی
اللهم البسنی عافیتک
و غشنی برحمتک و جللنی
کرامتک و قنی شر خلقک
من الجن و الانس یا الله
یا رحمن یا رحیم

قلبی عظیم جنایتی فاحیه بتوبة منک یا املی و بغیتی و یا سؤلی و منیتی فوعزتک
ما اجد لذنوبی سواک غافرا و لا اری لکسری غیرک جابرا و قد خضعت بالانابة
الیک و عنوت بالاستکانة لدیک فان طردتنی من بابک فبمن الوذ و ان
رددتنی عن جنابک فبمن اعوذ فوا اسفاه من خجلتی و افتضاحی و وا لهفاه من سوء
عملی و اجترامی اسئلک یا غافر الذنب الکبیر و یا جابر العظم الکسیر ان تهب لی
موبقات الجرائر و تستر علی فاضحات السرائر و لا تخلنی فی مشهد القیامة من برد
عفوک و غفرک و لا تعرنی من جمیل صفحک و سترک الهی ظلل علی ذنوبی غمام
رحمتک و ارسل علی عیوبی سحاب رأفتک الهی هل یرجع العبد الآبق الا الی
مولاه ام هل یجیره من سخطه احد سواه الهی ان کان الندم علی الذنب توبة
فانی و عزتک من النادمین و ان کان الاستغفار من الخطیئة حطة فانی لک
من المستغفرین لک العتبی حتی ترضی الهی بقدرتک علی تب علی و بحلمک عنی
اعف عنی و بعلمک بی ارفق بی الهی انت الذی فتحت لعبادک بابا الی عفوک
سمیته التوبة فقلت توبوا الی الله توبة نصوحا فما عذر من اغفل دخول الباب
بعد فتحه الهی ان کان قبح الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک الهی ما
انا باول من عصاک فتبت علیه و تعرض لمعروفک فجدت علیه یا مجیب
المضطر یا کاشف الضر یا عظیم البر یا علیما بما فی السر یا جمیل الستر استشفعت
بجودک و کرمک الیک و توسلت بجنابک و ترحمک لدیک فاستجب دعائی و
لا تخیب فیک رجائی و تقبل توبتی و کفر خطیئتی بمنک و رحمتک یا ارحم الراحمین

الثانیة مناجات الشاکین

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی الیک اشکو نفسا بالسوء امارة و الی الخطیئة مبادرة و بمعاصیک
مولعة و لسخطک متعرضة تسلک بی مسالک المهالک و تجعلنی عندک

و سزاوار است که در این
وقت مشغول باشی بتسبیح
کردن و استغفار نمودن
زیرا که فضیلت این وقت
مثل فضیلت پیش از طلوع
آفتاب است و حق تعالی فرموده
و سبح بحمد ربک قبل
طلوع الشمس و قبل
الغروب و از حضرت
صادق علیه السلام
منقولست که چون آفتاب
نعمت کند یعنی مشرف بر غروب
شد ببین و ذکر کن خدای عز
و جل را و اگر با مردمی
که ترا مشغول دارند بر
خیز و دعا کن یعنی از نزد
ایشان برخیز و مشغول دعا
شو و مستحب است در وقت
غروب یا من ختم النبوة
بمحمد صلی الله علیه و
آله اختم لی فی یومی
هذا

اهون هالك كثيرة العلل طويلة الامل ان مسها الشر تجزع وان مسها الخير
تمنع ميالة الى اللعب واللهو مملوة بالغفلة والسهو تسرع بي الى الحوبة وتسوفني
بالتوبة الهى اشكو اليك عدوا يضلني وشيطانا يغويني قد ملأ بالوسواس صدري
واحاطت هواجسه بقلبي يعاضد لي الهوى ويزين لي حب الدنيا ويحول بيني و
بين الطاعة والزلفى الهى اليك اشكو قلبا قاسيا مع الوسواس متقلبا وبالرين
والطبع متلبسا وعينا عن البكاء من خوفك جامدة والى ما تسرها طامحة الهى
لا حول لي ولا قوة الا بقدرتك ولا نجاة لي من مكاره الدنيا الا بعصمتك
فاسئلك ببلاغة حكمتك ونفاذ مشيتك ان لا تجعلني لغير جودك متعرضا
ولا تصيرني للفتن غرضا وكن لي على الاعداء ناصرا وعلى المخازي والعيوب ساترا
ومن البلاء واقيا وعن المعاصي عاصما برأفتك ورحمتك يا ارحم الراحمين

الثالثة مناجاة الخائفين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهى أتراك بعد الايمان بك تعذبني ام بعد حبي اياك تبعدني ام مع رجائي
لرحمتك وصفحك تحرمني ام مع استجارتي بعفوك تسلمني حاشا لوجهك الكريم ان
تخيبني ليت شعري اللشقاء ولدتني امي ام للعناء ربتني فليتها لم تلدني ولم
تربني وليتني علمت امن اهل السعادة جعلتني وبقربك وجوارك خصصتني فتقر
بذلك عيني وتطمئن له نفسي الهى هل تسود وجوها خرت ساجدة لعظمتك او
تخرس السنة نطقت بالثناء على مجدك وجلالتك او تطبع على قلوب انطوت
على محبتك او تصم اسماعا تلذذت بسماع ذكرك في ارادتك او تغل اكفا
رفعتها الآمال اليك رجاء رأفتك او تعاقب ابدانا عملت بطاعتك حتى
نحلت في مجاهدتك او تعذب ارجلا سعت في عبادتك الهى لا تغلق على موحديك
ابواب رحمتك ولا تحجب مشتاقيك عن النظر الى جميل رؤيتك الهى نفس اعززتها

بجز و شمر بجز و سنی بجز و غنوی بجز و میخواند تهلیل و استعاذه ماثوره را که در ادعیه صباح و مسا بیاید پس میگذارد سر بسجود از بر بالای تربت و میگوید بر صورت خود و میگوید رتن خود را بدست و میگوید احفظ علی نفسی و اهلی و مالی و ولدی من غائب و شاهد بالله الذی لا اله الا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم الحی القیوم لا تاخذه سنة و لا نوم میخواند تا العلی العظیم پس مبادرت میکند بخواندن نماز مغرب و

بتوحيدك كيف تذلها بمهانة هجرانك وضمير انعقد على مودتك كيف تحرقه
بحرارة نيرانك الهى اجرني من اليم غضبك وعظيم سخطك يا حنان يا منان يا
رحيم يا رحمن يا جبار يا قهار يا غفار يا ستار نجني برحمتك من عذاب النار و
فضيحة العار اذا امتاز الاخيار من الاشرار وحالت الاحوال وهالت الاهوال
وقرب المحسنون وبعد المسيئون ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

الرابعة مناجاة الراجين

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من اذا سأله عبد اعطاه واذا امل ما عنده بلغه مناه واذا اقبل عليه
قربه وادناه واذا جاهره بالعصيان ستر على ذنبه وغطاه واذا توكل عليه
احسبه وكفاه الهى من الذي نزل بك ملتمسا قراك فما قريته ومن الذي اناخ
ببابك مرتجيا نداك فما اوليته ايحسن ان ارجع عن بابك بالخيبة مصروفا
ولست اعرف سواك مولى بالاحسان موصوفا كيف ارجو غيرك والخير كله بيدك
وكيف اؤمل سواك والخلق والامر لك أأقطع رجائي منك وقد اوليتني
ما لم اسئله من فضلك ام تفقرني الى مثلي وانا اعتصم بحبلك يا من سعد
برحمته القاصدون ولم يشق بنقمته المستغفرون كيف انساك ولم تزل ذاكري
وكيف الهو عنك وانت مراقبي الهى بذيل كرمك اعلقت يدي ولنيل عطاياك
بسطت املي فاخلصني بخالصة توحيدك واجعلني من صفوة عبيدك يا من كل
هارب اليه يلتجئ وكل طالب اياه يرتجي يا خير مرجو ويا اكرم مدعو ويا من لا يرد
سائله ولا يخيب امله يا من بابه مفتوح لداعيه وحجابه مرفوع لراجيه اسألك
بكرمك ان تمن علي من عطائك بما تقر به عيني ومن رجائك بما تطمئن به
نفسي ومن اليقين بما تهون به علي مصيبات الدنيا وتجلو به عن بصيرتي
غشوات العمى برحمتك يا ارحم الراحمين

الخامسة مناجاة الراغبين

سزاوار نیست تاخیر افکندن نماز مغرب را از اول وقت آن و در احادیث کثیره تاکید بسیار شده با خیر نینداختن آن از اول وقت و چون خواهی مشغول نماز شوی اذان و اقامه میگوئی بهمان آداب که در سابق گذشت و بین در میان اذان و اقامه میگوئی اللهم انی اسئلک باقبال لیلک و ادبار نهارک و حضور صلواتک و اصوات دعاتک و تسبیح ملائکتک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تتوب علی انک انت التواب الرحیم پس میخوانی نماز مغرب را با آداب و شرایط که سابقا ذکر و بعد از فراغ از نماز تکبیر و تسبیح

بسم الله الرحمن الرحيم

الهى ان كان قلّ زادى فى المسير اليك فلقد حسن ظنّى بالتّوكّل عليك وان كان جرمى قد اخافنى من عقوبتك فانّ رجائى قد اشعرنى بالأمن من نقمتك وان كان ذنبى قد عرضنى لعقابك فقد اذننى حسن ثقتى بثوابك وان انامتنى الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبّهتنى المعرفة بكرمك وآلائك وان اوحش ما بينى وبينك فرط العصيان والطّغيان فقد آنسنى بشرى الغفران والرّضوان اسئلك بسبحات وجهك وبانوار قدسك وابتهل اليك بعواطف رحمتك ولطائف برّك ان تحقّق ظنّى بما اؤمّله من جزيل اكرامك وجميل انعامك فى القربى منك والزّلفى لديك والتّمتّع بالنّظر اليك وها انا متعرّض لنفحات روحك وعطفك ومنتجع غيث جودك ولطفك فارّ من سخطك الى رضاك هارب منك اليك راج احسن ما لديك معوّل على مواهبك مفتقر الى رعايتك الهى ما بدات به من فضلك فتمّمه وما وهبت لى من كرمك فلا تسلبه وما سترته علىّ بحلمك فلا تهتكه وما علمته من قبيح فعلى فاغفره الهى استشفعت بك اليك واستجرت بك منك اتيتك طامعا فى احسانك راغبا فى امتنانك مستسقيا وابل طولك مستمطرا غمام فضلك طالبا مرضاتك قاصدا جنابك واردا شريعة رفدك ملتمسا سنىّ الخيرات من عندك وافدا الى حضرة جمالك مريدا وجهك طارقا بابك مستكينا لعظمتك وجلالك فافعل بى ما انت اهله من المغفرة والرّحمة ولا تفعل بى ما انا اهله من العذاب والنّقمة برحمتك يا ارحم الرّاحمين

السادسة مناجاة الشّاكرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهى اذهلنى عن اقامة شكرك تتابع طولك واعجزنى عن احصاء ثنائك فيض فضلك وشغلنى عن ذكر محامدك ترادف عوائدك واعيانى عن نشر عوارفك

زهرا علیها السلام را میگوئی پس میخوانی انّ الله وملائكته يصلّون على النّبىّ يا ايّها الّذين آمنوا صلّوا عليه وسلّموا تسليما اللّهمّ صلّ على محمّد النّبىّ وعلى ذرّيّته وعلى اهل بيته و هفت مرتبه میگوئی بسم الله الرّحمن الرّحيم ولا حول ولا قوّة الّا بالله العلىّ العظيم پس سه مرتبه میگوئی الحمد لله الّذى يفعل ما يشاء ولا يفعل ما يشاء غيره پس میگوئی سبحانك لا اله الّا انت اغفر لى ذنوبى جميعا فانّه لا يغفر الذّنوب كلّها جميعا الّا انت

توالى اياديك وهذا مقام من اعترف بسبوغ النّعماء وقابلها بالتّقصير وشهد على نفسه بالاهمال والتّضييع وانت الرّؤف الرّحيم البرّ الكريم الّذى لا يخيّب قاصديه ولا يطرد عن فنائه آمليه بساحتك تحطّ رحال الرّاجين وبعرصتك تقف آمال المسترفدين فلا تقابل آمالنا بالتّخييب والاياس ولا تلبسنا سربال القنوط والابلاس الهى تصاغر عند تعاظم آلائك شكرى وتضائل فى جنب اكرامك اياى ثنائى ونشرى جلّلتنى نعمك من انوار الايمان حللا وضربت علىّ لطائف برّك من العزّ كللا وقلّدتنى مننك قلائد لا تحلّ وطوّقتنى اطواقا لا تفلّ فآلائك جمّة ضعف لسانى عن احصائها ونعماؤك كثيرة قصر فهمى عن ادراكها فضلا عن استقصائها فكيف لى بتحصيل الشّكر وشكرى ايّاك يفتقر الى شكر فكلّما قلت لك الحمد وجب علىّ لذلك ان اقول لك الحمد الهى فكما غذّيتنا بلطفك وربّيتنا بصنعك فتمّم علينا سوابغ النّعم وادفع عنّا مكاره النّقم وآتنا من حظوظ الدّارين ارفعها واجلّها عاجلا وآجلا ولك الحمد على حسن بلائك وسبوغ نعمائك حمدا يوافق رضاك ويمترى العظيم من برّك ونداك يا عظيم يا كريم برحمتك يا ارحم الرّاحمين

السابعة مناجاة المطيعين لله

بسم الله الرحمن الرحيم

اللّهمّ الهمنا طاعتك وجنّبنا معصيتك ويسّر لنا بلوغ ما نتمنّى من ابتغاء رضوانك واحللنا بحبوحة جنانك واقشع عن بصائرنا سحاب الارتياب واكشف عن قلوبنا اغشية المرية والحجاب وازهق الباطل عن ضمائرنا واثبت الحقّ فى سرائرنا فانّ الشّكوك والظّنون لواقح الفتن ومكدّرة لصفو المنائح والمنن اللّهمّ احملنا فى سفن نجاتك ومتّعنا بلذيذ مناجاتك واوردنا حياض حبّك واذقنا حلاوة ودّك وقربك واجعل جهادنا فيك وهمّنا فى طاعتك واخلص نيّاتنا فى معاملتك فانّا بك ولك ولا وسيلة لنا اليك الّا انت

واگر دوست داشته باشی تعقیب بیشتر از این بخوانی افضل آنست که بعد از نافله مغرب بخوانی پس بر میخیزی بجهت خواندن نافله و آن چهار رکعت است بدو سلام و تکلم مکن ما بین نماز مغرب و نافله آن و مستحب است در رکعت اول سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم توحید و در دو رکعت دیگر هر سوره خواسته باشی و روایت است که در دو رکعت اول سوره حمد بخوانی الی اول سوره و در رکعت چهارم آخر سوره حشر لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سوره و اگر خواهی اکتفا کنی جایز است

اِلهی اجعلنی مِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیارِ وَاَلْحِقْنی بِالصّالِحینَ الْاَبْرارِ السّابِقینَ اِلَی الْمَکْرُماتِ الْمُسارِعینَ اِلَی الْخَیْراتِ الْعامِلینَ لِلْباقِیاتِ الصّالِحاتِ السّاعینَ اِلی رَفیعِ الدَّرَجاتِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَبِالْاِجابَةِ جَدیرٌ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

الثّامِنَة مُناجاتُ الْمُریدینَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

سُبْحانَکَ ما اَضْیَقَ الطُّرُقَ عَلی مَنْ لَمْ تَکُنْ دَلیلَهُ وَما اَوْضَحَ الْحَقَّ عِنْدَ مَنْ هَدَیْتَهُ سَبیلَهُ اِلهی فَاسْلُکْ بِنا سُبُلَ الْوُصُولِ اِلَیْکَ وَسَیِّرْنا فی اَقْرَبِ الطُّرُقِ لِلْوُفُودِ عَلَیْکَ قَرِّبْ عَلَیْنَا الْبَعیدَ وَسَهِّلْ عَلَیْنَا الْعَسیرَ الشَّدیدَ وَاَلْحِقْنا بِعِبادِکَ الَّذینَ هُمْ بِالْبِدارِ اِلَیْکَ یُسارِعُونَ وَبابَکَ عَلَی الدَّوامِ یَطْرُقُونَ وَاِیّاکَ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ یَعْبُدُونَ وَهُمْ مِنْ هَیْبَتِکَ مُشْفِقُونَ الَّذینَ صَفَّیْتَ لَهُمُ الْمَشارِبَ وَبَلَّغْتَهُمُ الرَّغائِبَ وَاَنْجَحْتَ لَهُمُ الْمَطالِبَ وَقَضَیْتَ لَهُمْ مِنْ فَضْلِکَ الْمَآرِبَ وَمَلَأْتَ لَهُمْ ضَمائِرَهُمْ مِنْ حُبِّکَ وَرَوَّیْتَهُمْ مِنْ صافی شِرْبِکَ فَبِکَ اِلی لَذیذِ مُناجاتِکَ وَصَلُوا وَمِنْکَ اَقْصی مَقاصِدِهِمْ حَصَّلُوا فَیا مَنْ هُوَ عَلَی الْمُقْبِلینَ عَلَیْهِ مُقْبِلٌ وَبِالْعَطْفِ عَلَیْهِمْ عائِدٌ مُفْضِلٌ وَبِالْغافِلینَ عَنْ ذِکْرِهِ رَحیمٌ رَؤُفٌ وَبِجَذْبِهِمْ اِلی بابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ اَسْئَلُکَ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ اَوْفَرِهِمْ مِنْکَ حَظّاً وَاَعْلاهُمْ عِنْدَکَ مَنْزِلاً وَاَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّکَ قِسْماً وَاَفْضَلِهِمْ فی مَعْرِفَتِکَ نَصیباً فَقَدِ انْقَطَعَتْ اِلَیْکَ هِمَّتی وَانْصَرَفَتْ نَحْوَکَ رَغْبَتی فَاَنْتَ لا غَیْرُکَ مُرادی وَلَکَ لا لِسِواکَ سَهَری وَسُهادی وَلِقاؤُکَ قُرَّةُ عَیْنی وَوَصْلُکَ مُنی نَفْسی وَاِلَیْکَ شَوْقی وَفی مَحَبَّتِکَ وَلَهی وَاِلی هَواکَ صَبابَتی وَرِضاکَ بُغْیَتی وَرُؤْیَتُکَ حاجَتی وَجِوارُکَ طَلَبی وَقُرْبُکَ غایَةُ سُؤْلی وَفی مُناجاتِکَ رَوْحی وَراحَتی وَعِنْدَکَ دَواءُ عِلَّتی وَشِفاءُ غُلَّتی وَبَرْدُ لَوْعَتی وَکَشْفُ کُرْبَتی فَکُنْ اَنیسی فی وَحْشَتی وَمُقیلَ عَثْرَتی وَغافِرَ زَلَّتی وَقابِلَ تَوْبَتی وَمُجیبَ دَعْوَتی وَوَلِیَّ عِصْمَتی وَ

سزاوار است بلند خواندن قرائت در آن و همچنین در سایر نافله های شب پس چون از نافله مغرب فارغ شدی فاتحه نیست از آنکه بخوانی از تعقیبات مثل آنچه که خواهی پس سجده شکر بجا بیاور که در سابق گذشت و اقل چیزی که در سجده شکر مجزی است آنست که بگوئی شکراً شکراً و شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود هرگاه از نماز مغرب فارغ شدی دست بکش بر جبین خود و بگو سه مرتبه بسم الله الّذی لا اله الّا هو عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم

مُغْنِیَ فاقَتی وَلا تَقْطَعْنی عَنْکَ وَلا تُبْعِدْنی مِنْکَ یا نَعیمی وَجَنَّتی وَیا دُنْیایَ وَآخِرَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

التّاسِعَة مُناجاتُ الْمُحِبّینَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

اِلهی مَنْ ذَا الَّذی ذاقَ حَلاوَةَ مَحَبَّتِکَ فَرامَ مِنْکَ بَدَلاً وَمَنْ ذَا الَّذی اَنِسَ بِقُرْبِکَ فَابْتَغی عَنْکَ حِوَلاً اِلهی فَاجْعَلْنا مِمَّنِ اصْطَفَیْتَهُ لِقُرْبِکَ وَوِلایَتِکَ وَاَخْلَصْتَهُ لِوُدِّکَ وَمَحَبَّتِکَ وَشَوَّقْتَهُ اِلی لِقائِکَ وَرَضَّیْتَهُ بِقَضائِکَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ اِلی وَجْهِکَ وَحَبَوْتَهُ بِرِضاکَ وَاَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِکَ وَقِلاکَ وَبَوَّاْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ فی جِوارِکَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِکَ وَاَهَّلْتَهُ لِعِبادَتِکَ وَهَیَّمْتَ قَلْبَهُ لِاِرادَتِکَ وَاجْتَبَیْتَهُ لِمُشاهَدَتِکَ وَاَخْلَیْتَ وَجْهَهُ لَکَ وَفَرَّغْتَ فُؤادَهُ لِحُبِّکَ وَرَغَّبْتَهُ فیما عِنْدَکَ وَاَلْهَمْتَهُ ذِکْرَکَ وَاَوْزَعْتَهُ شُکْرَکَ وَشَغَلْتَهُ بِطاعَتِکَ وَصَیَّرْتَهُ مِنْ صالِحی بَرِیَّتِکَ وَاخْتَرْتَهُ لِمُناجاتِکَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ کُلَّ شَیْءٍ یَقْطَعُهُ عَنْکَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ دَاْبُهُمُ الْاِرْتِیاحُ اِلَیْکَ وَالْحَنینُ وَدَهْرُهُمُ الزَّفْرَةُ وَالْاَنینُ جِباهُهُمْ ساجِدَةٌ لِعَظَمَتِکَ وَعُیُونُهُمْ ساهِرَةٌ فی خِدْمَتِکَ وَدُمُوعُهُمْ سائِلَةٌ مِنْ خَشْیَتِکَ وَقُلُوبُهُمْ مُتَعَلِّقَةٌ بِمَحَبَّتِکَ وَاَفْئِدَتُهُمْ مُنْخَلِعَةٌ مِنْ مَهابَتِکَ یا مَنْ اَنْوارُ قُدْسِهِ لِاَبْصارِ مُحِبّیهِ رائِقَةٌ وَسُبُحاتُ وَجْهِهِ لِقُلُوبِ عارِفیهِ شائِقَةٌ یا مُنی قُلُوبِ الْمُشْتاقینَ وَیا غایَةَ آمالِ الْمُحِبّینَ اَسْئَلُکَ حُبَّکَ وَحُبَّ مَنْ یُحِبُّکَ وَحُبَّ کُلِّ عَمَلٍ یُوصِلُنی اِلی قُرْبِکَ وَاَنْ تَجْعَلَکَ اَحَبَّ اِلَیَّ مِمّا سِواکَ وَاَنْ تَجْعَلَ حُبّی اِیّاکَ قائِداً اِلی رِضْوانِکَ وَشَوْقی اِلَیْکَ ذائِداً عَنْ عِصْیانِکَ وَامْنُنْ بِالنَّظَرِ اِلَیْکَ عَلَیَّ وَانْظُرْ بِعَیْنِ الْوُدِّ وَالْعَطْفِ اِلَیَّ وَلا تَصْرِفْ عَنّی وَجْهَکَ وَاجْعَلْنی مِنْ اَهْلِ الْاِسْعادِ وَالْحُظْوَةِ عِنْدَکَ یا مُجیبُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

الْعاشِرَة مُناجاتُ الْمُتَوَسِّلینَ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ

اللّهمّ اذهب عنّی الهمّ و الحزن و ثانی آنکه بخوانی نماز غفیله را و کیفیت آن در مفاتیح غیر مذکور است و چون شفق پنهان شود اذان و اقامه میگوئی از برای نماز عشاء بهمان آدابیکه در سابق گذشت پس شروع کن بخواندن فریضه عشاء با آداب و شرایط و سزاوار است آنکه طول دهی قنوت را زیرا که آن از تعقیب وسعت دارد در روزی و وقت و تعقیب دعاء مغرب از تعقیب صبح و شام را مشترکه بین صبح و شام را لیکن از آن مغرب از دعاها مختص بشام را و آنها بسیار است از جمله دعائی است که برای طلب روزی وارد شده

الهي ليس لي وسيلة اليك الا عواطف رأفتك ولا لي ذريعة اليك الا عوارف
رحمتك وشفاعة نبيك نبي الرحمة ومنقذ الامة من الغمة فاجعلهما لي سببا
الى نيل غفرانك وصيرهما لي وصلة الى الفوز برضوانك وقد حل رجائي بحرم
كرمك وحط طمعي بفناء جودك فحقق فيك املي واختم بالخير عملي واجعلني من
صفوتك الذين احللتهم بحبوحة جنتك وبوأتهم دار كرامتك واقررت اعينهم
بالنظر اليك يوم لقائك واورثتهم منازل الصدق في جوارك يا من لا يفد
الوافدون على اكرم منه ولا يجد القاصدون ارحم منه يا خير من خلا به وحيد
ويا اعطف من اوى اليه طريد الى سعة عفوك مددت يدي وبذيل كرمك
اعلقت كفي فلا تولني الحرمان ولا تبتلني بالخيبة والخسران يا سميع الدعاء يا ارحم الراحمين

(الحادي عشر مناجاة المفتقرين)

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي كسري لا يجبره الا لطفك وحنانك وفقري لا يغنيه الا عطفك واحسانك
وروعتي لا يسكنها الا امانك وذلتي لا يعزها الا سلطانك وامنيتي لا يبلغنيها
الا فضلك وخلتي لا يسدها الا طولك وحاجتي لا يقضيها غيرك وكربي لا يفرجه
سوى رحمتك وضري لا يكشفه غير رأفتك وغلتي لا يبردها الا وصلك ولوعتي
لا يطفيها الا لقاؤك وشوقي اليك لا يبله الا النظر الى وجهك وقراري
لا يقر دون دنوي منك ولهفتي لا يردها الا روحك وسقمي لا يشفيه الا طبك
وغمي لا يزيله الا قربك وجرحي لا يبرئه الا صفحك ورين قلبي لا يجلوه الا عفوك
ووسواس صدري لا يزيحه الا امرك فيا منتهى امل الآملين ويا غاية سؤل السائلين
ويا اقصى طلبة الطالبين ويا اعلى رغبة الراغبين ويا ولي الصالحين ويا
امان الخائفين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ذخر المعدمين ويا كنز البائسين ويا
غياث المستغيثين ويا قاضي حوائج الفقراء والمساكين ويا اكرم الاكرمين و

مفاتيح نقل شده و مستحب است آنكه بخواند هفت مرتبه سوره قدر را پس بگويد اللهم رب السموات السبع وما اظللن ورب الارضين السبع وما اقللن ورب الشياطين وما اضللن ورب الرياح وما ذرين اللهم رب كل شيء واله كل شيء ومليك كل شيء انت الله المقتدر على كل شيء انت الله الاول فلا شيء قبلك وانت الآخر فلا شيء بعدك وانت الظاهر فلا شيء فوقك وانت الباطن فلا شيء دونك رب جبرئيل وميكائيل واسرافيل واله ابراهيم واسمعيل واسحق

يا ارحم الراحمين لك تخضعي وسؤالي واليك تضرعي وابتهالي اسئلك ان تنيلني
من روح رضوانك وتديم علي نعم امتنانك وها انا بباب كرمك واقف ولنفحات
برك متعرض وبحبلك الشديد معتصم وبعروتك الوثقى متمسك الهي ارحم عبدك
الذليل ذا اللسان الكليل والعمل القليل وامنن عليه بطولك الجزيل واكنفه
تحت ظلك الظليل يا كريم يا جميل يا ارحم الراحمين

(الثانية عشر مناجات العارفين)

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي قصرت الالسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت العقول عن ادراك
كنه جمالك وانحسرت الابصار دون النظر الى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق
طريقا الى معرفتك الا بالعجز عن معرفتك الهي فاجعلنا من الذين ترسخت اشجار
الشوق اليك في حدائق صدورهم واخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم
الى اوكار الافكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون ومن حياض
المحبة بكأس الملاطفة يكرعون وشرايع المصافات يردون قد كشف الغطاء
عن ابصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم وضمائرهم وانتفت مخالجة
الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق
السعادة في الزهادة هممهم وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس الانس
سرهم وامن في موطن المخافة سربهم واطمانت بالرجوع الى رب الارباب انفسهم
وتيقنت بالفوز والفلاح ارواحهم وقرت بالنظر الى محبوبهم اعينهم واستقر
بادراك السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع الدنيا بالآخرة تجارتهم
الهي ما الذ خواطر الالهام بذكرك على القلوب وما احلى المسير اليك بالاوهام
في مسالك الغيوب وما اطيب طعم حبك وما اعذب شرب قربك فاعذنا من
طردك وابعادك واجعلنا من اخص عارفيك واصلح عبادك واصدق طائعيك
واخلص عبادك يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنك يا ارحم الراحمين

ويعقوب والاسباط اسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تتولاني برحمتك ولا تسلط علي احدا من خلقك ممن لا طاقة لي به اللهم اني اتحبب اليك فحببني وفي الناس ومن شر الجن والانس فعززني ومن شر الشياطين يا رب العالمين فسلمني وصل على محمد وآله

پس دعا ميكني با هرچه دوست ميداري

و نيز بجا مياوري شكر را

دو ركعت نافله نماز عشاء است بعد از نماز عشاء

و مستحب است آنكه در اين نماز خوانده شود از قرآن آنكه ...

الثالثة عشرة — بسم الله الرحمن الرحیم — مناجات الذاکرین

اِلهی لَولاَ الْواجِبُ مِنْ قَبُولِ اَمْرِكَ لَنَزَّهْتُكَ مِنْ ذِكْری اِیّاكَ عَلی اَنَّ ذِكْری لَكَ بِقَدْری لا بِقَدْرِكَ وَما عَسی اَنْ یَبْلُغَ مِقْداری حَتّی اُجْعَلَ مَحَلاًّ لِتَقْدیسِكَ وَمِنْ اَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَیْنا جَرَیانُ ذِكْرِكَ عَلی اَلْسِنَتِنا وَاِذْنُكَ لَنا بِدُعائِكَ وَتَنْزیهِكَ وَتَسْبیحِكَ اِلهی فَاَلْهِمْنا ذِكْرَكَ فِی الْخَلاءِ وَالْمَلاءِ وَاللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَالْاِعْلانِ وَالْاِسْرارِ وَفِی السَّرّاءِ وَالضَّرّاءِ وَآنِسْنا بِالذِّكْرِ الْخَفِیِّ وَاسْتَعْمِلْنا بِالْعَمَلِ الزَّكِیِّ وَالسَّعْیِ الْمَرْضِیِّ وَجازِنا بِالْمیزانِ الْوَفِیِّ اِلهی بِكَ هامَتِ الْقُلُوبُ الْوالِهَةُ وَعَلی مَعْرِفَتِكَ جُمِعَتِ الْعُقُولُ الْمُتَبایِنَةُ فَلا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ اِلاّ بِذِكْراكَ وَلا تَسْكُنُ النُّفُوسُ اِلاّ عِنْدَ رُؤْیاكَ اَنْتَ الْمُسَبَّحُ فی كُلِّ مَكانٍ وَالْمَعْبُودُ فی كُلِّ زَمانٍ وَالْمَوْجُودُ فی كُلِّ اَوانٍ وَالْمَدْعُوُّ بِكُلِّ لِسانٍ وَالْمُعَظَّمُ فی كُلِّ جَنانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ بِغَیْرِ ذِكْرِكَ وَمِنْ كُلِّ راحَةٍ بِغَیْرِ اُنْسِكَ وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَیْرِ قُرْبِكَ وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ بِغَیْرِ طاعَتِكَ اِلهی اَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ یا اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللهَ ذِكْراً كَثیراً وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَاَصیلاً وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ فَاذْكُرُونی اَذْكُرْكُمْ فَاَمَرْتَنا بِذِكْرِكَ وَوَعَدْتَنا عَلَیْهِ اَنْ تَذْكُرَنا تَشْریفاً لَنا وَتَفْخیماً وَاِعْظاماً وَها نَحْنُ ذاكِرُوكَ كَما اَمَرْتَنا فَاَنْجِزْ لَنا ما وَعَدْتَنا یا ذاكِرَ الذّاكِرینَ وَیا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

الرابعة عشرة مناجات المعتصمین

بسم الله الرحمن الرحیم

اَللّهُمَّ یا مَلاذَ اللاّئِذینَ وَیا مَعاذَ الْعائِذینَ وَیا مُنْجِیَ الْهالِكینَ وَیا عاصِمَ الْبائِسینَ وَیا راحِمَ الْمَساكینِ وَیا مُجیبَ الْمُضْطَرّینَ وَیا كَنْزَ الْمُفْتَقِرینَ وَیا جابِرَ الْمُنْكَسِرینَ وَیا مَأْوَی الْمُنْقَطِعینَ وَیا ناصِرَ الْمُسْتَضْعَفینَ وَیا مُجیرَ الْخائِفینَ وَیا مُغیثَ الْمَكْرُوبینَ وَیا حِصْنَ اللاّجینَ اِنْ لَمْ اَعُذْ بِعِزَّتِكَ فَبِمَنْ اَعُوذُ وَاِنْ لَمْ اَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ اَلُوذُ وَقَدْ اَلْجَاَتْنِی الذُّنُوبُ اِلَی التَّشَبُّثِ بِاَذْیالِ عَفْوِكَ وَاَحْوَجَتْنِی الْخَطایا اِلَی اسْتِفْتاحِ اَبْوابِ صَفْحِكَ وَدَعَتْنِی الْاِساءَةُ اِلَی الْاِناخَةِ بِفِناءِ عِزِّكَ وَحَمَلَتْنِی

در رکعت اول بعد از حمد خوانده شود سوره واقعه و در دوم سوره توحید و میخوانی بعد از سلام هر دعائی که خواستی و چون خواستی بخوابی سزاوار است که مهیای موت شوی و با طهارت باشی و توبه از گناهان نمائی و قلب خود را از هموم دنیا فارغ سازی و یاد کنی وقت ملاقات و خوابیدن در لحد را تنها و بیکس و وصیت خود را نوشته در زیر سر گذاری و عازم باشی برای نماز شب برخیزی زیرا که فخر مؤمن و زینت او در دنیا و آخرت نماز در آخر شب است و میخوانی در وقت خوابیدن سوره قل

الْمَخافَةُ مِنْ نِقْمَتِكَ عَلَی التَّمَسُّكِ بِعُرْوَةِ عَطْفِكَ وَما حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ اَنْ یُخْذَلَ وَلا یَلیقُ بِمَنِ اسْتَجارَ بِعِزِّكَ اَنْ یُسْلَمَ اَوْ یُهْمَلَ اِلهی فَلا تُخْلِنا مِنْ حِمایَتِكَ وَلا تُعْرِنا مِنْ رِعایَتِكَ وَذُدْنا عَنْ مَوارِدِ الْهَلَكَةِ فَاِنّا بِعَیْنِكَ وَفی كَنَفِكَ وَلَكَ اَسْئَلُكَ بِاَهْلِ خاصَّتِكَ مِنْ مَلائِكَتِكَ وَالصّالِحینَ مِنْ بَرِیَّتِكَ اَنْ تَجْعَلَ عَلَیْنا واقِیَةً تُنْجینا مِنَ الْهَلَكاتِ وَتُجَنِّبُنا مِنَ الْآفاتِ وَتُكِنُّنا مِنْ دَواهِی الْمُصیباتِ وَاَنْ تُنْزِلَ عَلَیْنا مِنْ سَكینَتِكَ وَاَنْ تُغَشِّیَ وُجُوهَنا بِاَنْوارِ مَحَبَّتِكَ وَاَنْ تُؤْوِیَنا اِلی شَدیدِ رُكْنِكَ وَاَنْ تَحْوِیَنا فی اَكْنافِ عِصْمَتِكَ بِرَاْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

الخامسة عشرة — بسم الله الرحمن الرحیم — مناجات الزاهدین

اِلهی اَسْكَنْتَنا داراً حَفَرَتْ لَنا حُفَرَ مَكْرِها وَعَلَّقَتْنا بِاَیْدِی الْمَنایا فی حَبائِلِ غَدْرِها فَاِلَیْكَ نَلْتَجِئُ مِنْ مَكائِدِ خُدَعِها وَبِكَ نَعْتَصِمُ مِنَ الْاِغْتِرارِ بِزَخارِفِ زینَتِها فَاِنَّهَا الْمُهْلِكَةُ طُلاّبَهَا الْمُتْلِفَةُ حُلاّلَهَا الْمَحْشُوَّةُ بِالْآفاتِ الْمَشْحُونَةُ بِالنَّكَباتِ اِلهی فَزَهِّدْنا فیها وَسَلِّمْنا مِنْها بِتَوْفیقِكَ وَعِصْمَتِكَ وَانْزَعْ عَنّا جَلابیبَ مُخالَفَتِكَ وَتَوَلَّ اُمُورَنا بِحُسْنِ كِفایَتِكَ وَاَوْفِرْ مَزیدَنا مِنْ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَاَجْمِلْ صِلاتِنا مِنْ فَیْضِ مَواهِبِكَ وَاغْرِسْ فی اَفْئِدَتِنا اَشْجارَ مَحَبَّتِكَ وَاَتْمِمْ لَنا اَنْوارَ مَعْرِفَتِكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ عَفْوِكَ وَلَذَّةَ مَغْفِرَتِكَ وَاَقْرِرْ اَعْیُنَنا یَوْمَ لِقائِكَ بِرُؤْیَتِكَ وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْیا مِنْ قُلُوبِنا كَما فَعَلْتَ بِالصّالِحینَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْاَبْرارِ مِنْ خاصَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَیا اَكْرَمَ الْاَكْرَمینَ

مناجات منظومه حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه الصلوة والسلام — بسم الله الرحمن الرحیم — منقول از صحیفه علویه

لَكَ الْحَمْدُ یا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلی ... تَبارَكْتَ تُعْطی مَنْ تَشاءُ وَتَمْنَعُ

اِلهی وَخَلاّقی وَحِرْزی وَمَوْئِلی ... اِلَیْكَ لَدَی الْاِعْسارِ وَالْیُسْرِ اَفْزَعُ

اِلهی لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطیئَتی ... فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبی اَجَلُّ وَاَوْسَعُ

اِلهی لَئِنْ اَعْطَیْتُ نَفْسی سُؤْلَها ... فَها اَنَا فی رَوْضِ النَّدامَةِ اَرْتَعُ

هو الله احد و سوره الهیکم التکاثر و آیة الکرسی را پس سه دفعه میخوانی الحمد لله الذی علا فقهر و الحمد لله الذی بطن فخبر و الحمد لله الذی ملک فقدر و الحمد لله الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء قدیر پس تسبیح حضرت زهرا علیها السلام را و میخوابی بر طرف راست رو بقبله و مثل کسی که در قبر بخوابانند او را و بهتر آنست که بهیئت مشهوره اما خوابیدن کذاشته بلکه مخصوص پیغمبر بهیئت نور در نور الاسلام فرموده که بانام السلام و در هیچ خبر وارد نشده است ذکر کرده بلغ ... ذکر شد و ثابت نیست که بد ... خلاف

مناجات منظومهٔ حضرت امیر المؤمنین

إلهي ترى حالي وفقري وفاقتي … وأنت مناجاتي الخفية تسمع
إلهي فلا تقطع رجائي ولا تزغ … فؤادي فلي في سيب جودك مطمع
إلهي لئن خيبتني أو طردتني … فمن ذا الذي أرجو ومن ذا أشفع
إلهي أجرني من عذابك إنني … أسير ذليل خائف لك أخضع
إلهي فآنسني بتلقين حجتي … إذا كان لي في القبر مثوى ومضجع
إلهي لئن عذبتني ألف حجة … فحبل رجائي منك لا يتقطع
إلهي أذقني طعم عفوك يوم لا … بنون ولا مال هنالك ينفع
إلهي لئن لم ترعني كنت ضائعا … وإن كنت ترعاني فلست أضيع
إلهي إذا لم تعف عن غير محسن … فمن لمسيء بالهوى يتمتع
إلهي لئن فرطت في طلب التقى … فها أنا إثر العفو أقفو وأتبع
إلهي لئن أخطأت جهلا فطالما … رجوتك حتى قيل ما هو يجزع
إلهي ذنوبي بذت الطود واعتلت … وصفحك عن ذنبي أجل وأرفع
إلهي ينحي ذكر طولك لوعتي … وذكر الخطايا العين مني يدمع
إلهي أقلني عثرتي وامح حوبتي … فإني مقر خائف متضرع
إلهي أنلني منك روحا وراحة … فلست سوى أبواب فضلك أقرع
إلهي لئن أقصيتني أو أهنتني … فما حيلتي يا رب أم كيف أصنع
إلهي حليف الحب في الليل ساهر … يناجي ويدعو والمغفل يهجع
إلهي وهذا الخلق ما بين نائم … ومنتبه في ليله يتضرع
وكلهم يرجو نوالك راجيا … لرحمتك العظمى وفي الخلد يطمع
إلهي يمنيني رجائي سلامة … وقبح خطيئاتي علي يشنع
إلهي فإن تعفو فعفوك منقذي … وإلا فبالذنب المدمر أصرع
إلهي بحق الهاشمي محمد … وحرمة أطهار هم لك خضع

(آداب وقت خواب) اوقات تنهی و اگر خواهد که بیدار شود از برای نماز شب یا غیر آن و بترسد از غلبهٔ خواب بخواند آخر سورهٔ کهف را که این آیه است قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا و روایت شده از حضرت صادق که هیچکس نیست که این آیه را در وقت خوابیدن بخواند مگر آنکه بیدار میشود در آن ساعتی که میخواهد بیدار شود در آن ساعت و اگر از عقرب و جانوران دیگر بترسد بخواند

إلهي بحق المصطفى وابن عمه … وحرمة أبرار هم لك خشع
إلهي فأنشرني على دين أحمد … منيبا تقيا قانتا لك أخضع
ولا تحرمني يا إلهي وسيدي … شفاعته الكبرى فذاك المشفع
وصل عليهم ما دعاك موحد … وناجاك أخيار ببابك ركع

ونیز در صحیفهٔ علویه مناجات دیگر منظوم از آنحضرت نقل کرده که اول آن یا سامع الدعا است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما از ذکر آن نمودیم

ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام في المناجات

الهی کفی بی عزًّا أن أكون لك عبدًا وكفى بي فخرًا أن تكون لي ربًّا أنت كما أحب فاجعلني كما تحب

باب دوم

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

فصل اول

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رجب است

بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت آنها وارد شده بلکه از حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی در حرمت و فضیلت با آن نمیرسد و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من و ماه رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بر روی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که هر که یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یک ساله راه از او دور شود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت او را واجب گردد و ایضاً فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یک روز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق علیه السلام

(آداب وقت خواب) این دعا را که حضرت امام محمد باقر علیه السلام ضامن شده سلامتی خواننده آن را از شر عقرب و هوام تا وقت صبح و دعا این است أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ و اگر از احتلام بترسد این دعا را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الِاحْتِلَامِ وَمِنْ سُوءِ الْأَحْلَامِ وَمِنْ أَنْ يَتَلَاعَبَ بِيَ الشَّيْطَانُ فِي الْيَقَظَةِ وَالْمَنَامِ و اگر بترسد از خراب شدن خانه [illegible]

منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربان است و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته میشود پس بسیار بگوئید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفتهٔ در این ماه گفتم نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده و حرمت آنرا عظیم نموده و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن آنرا بر خود واجب گردانیده پس گفتم یابن رسول الله اگر در باقیمانده اینماه روزه بدارم آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فایز میگردم فرمود ای سالم هرکه یک روز از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و از هول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هرکه دو روز از آخر اینماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد و هرکه سه روز از آخر اینماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت از شدتها و هولهای آنروز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا کنند و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده است و روایت شده که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه آن را دریابد سُبْحَانَ الْاِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْاَعَزِّ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ

وَاَمَّا اَعْمَالُ آن

پس بر دو قسمت قسم اول اعمال مشترکه آن است که متعلق بهمه ماه است و اختصاص بروز معینی ندارد و آن چند امر است اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخواند این دعا را که روایت شده حضرت امام زین العابدین علیه السلام در حجر در غرهٔ رجب خواند یَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ

إِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا و اگر از دزد ترسی آخر سوره بنی اسرائیل بخوان که اولش این است قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ و در وقت خواب سرمه بکش هفت میل چهار میل در چشم راست و سه میل در چشم چپ و در وقت سرمه کشیدن بخواند این دعا را اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَالْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْاِخْلَاصَ

مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَجَوَابٌ عَتِيدٌ اَللّٰهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ وَاَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ دوم بخواند این دعا را که حضرت صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواندند خَابَ الْوَافِدُونَ عَلٰى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ اِلَّا بِكَ وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْذُولٌ لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْآمِلِينَ وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيئِينَ وَسَبِيلُكَ الْاِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ اَللّٰهُمَّ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ سوم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از حضرت صادق روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَاَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ اَنْتَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ وَاَنَا الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنُنْ بِغِنَاكَ عَلٰى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلٰى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلٰى ضَعْفِي يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا اَهَمَّنِي مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت او ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاها است و در همه اوقات میتوان خواند چهارم و نیز شیخ فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اَللّٰهُمَّ يَا ذَا الْمِنَنِ السَّابِغَةِ وَالْآلَاءِ الْوَازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالنِّعَمِ الْجَسِيمَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْعَظِيمَةِ وَالْاَيَادِي الْجَمِيلَةِ وَالْعَطَايَا الْجَزِيلَةِ يَا مَنْ لَا يُنْعَتُ بِتَمْثِيلٍ وَلَا يُمَثَّلُ بِنَظِيرٍ وَلَا يُغْلَبُ بِظَهِيرٍ يَا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ وَاَلْهَمَ فَاَنْطَقَ وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَعَلَا

فِي عَمَلِي وَالسَّلَامَةَ فِي نَفْسِي وَالسَّعَةَ فِي رِزْقِي وَالشُّكْرَ لَكَ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و سزاوار است آنکه نکنی خواب بین الطلوعین و خواب بعد از عصر را و چون خواستی بخوابی رو بقبله خاموش بکنی و در بالای بامی که اطراف آن دیوار نداشته باشد نخوابد و نخوابد که دیگر را هرکس نقل مکن مگر آنکه عالم یا مهربان باشد *

فصل چهارم در فضیلت خاستن از خواب

بدانکه روایات بسیار وارد شده است از اصحاب عصمت علیهم السلام در فضیلت شب بیداری و روایت شده

فارتفع وقدر فاحسن وصور فاتقن واحتج فابلغ وانعم فاسبغ واعطى فاجزل
ومنح فافضل يا من سما في العز ففات نواظر الابصار ودنا في اللطف فجاز هواجس
الافكار يا من توحد بالملك فلا ند له في ملكوت سلطانه وتفرد بالآلاء و
الكبرياء فلا ضد له في جبروت شأنه يا من حارت في كبرياء هيبته دقائق لطائف
الاوهام وانحسرت دون ادراك عظمته خطائف ابصار الانام يا من عنت
الوجوه لهيبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب من خيفته اسئلك
بهذه المدحة التي لا تنبغي الا لك وبما وأيت به على نفسك لداعيك من المؤمنين
وبما ضمنت الاجابة فيه على نفسك للداعين يا اسمع السامعين وابصر الناظرين
واسرع الحاسبين يا ذا القوة المتين صل على محمد خاتم النبيين وعلى اهل بيته
واقسم لي في شهرنا هذا خير ما قسمت واحتم لي في قضائك خير ما حتمت واختم لي بالسعادة
فيمن ختمت واحيني ما احييتني موفورا وامتني مسرورا ومغفورا وتول انت نجاتي
من مسائلة البرزخ وادرأ عني منكرا ونكيرا وار عيني مبشرا وبشيرا واجعل لي الى
رضوانك وجنانك مصيرا وعيشا قريرا وملكا كبيرا وصل على محمد وآله كثيرا

مؤلف گويد كه اين دعائيست كه در مسجد صعصعه نيز خوانده ميشود پنجم شيخ روايت
كرده كه بيرون آمد از ناحيه مقدسه بر دست شيخ كبير ابي جعفر محمد بن عثمان بن سعيد رضى
الله عنه اين توقيع شريف بخوان در هر روز از ايام رجب بسم الله الرحمن الرحيم
اللهم اني اسئلك بمعاني جميع ما يدعوك به ولاة امرك المأمونون على سرك
المستبشرون بامرك الواصفون لقدرتك المعلنون لعظمتك اسئلك بما نطق
فيهم من مشيتك فجعلتهم معادن لكلماتك واركانا لتوحيدك وآياتك و
مقاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان يعرفك بها من عرفك لا فرق بينك
وبينها الا انهم عبادك وخلقك فتقها ورتقها بيدك بدؤها منك وعودها
اليك اعضاد واشهاد ومناة واذواد وحفظة ورواد فبهم ملأت سمائك

اين شرف مؤمن است و آنكه نماز شب باعث صحت بدن و كفاره گناهان روز و برطرف كننده وحشت قبر است و روى را سفيد و بو را پاكيزه و روزى را جلب مينمايد و آنكه مال و پسران زينت حيات دنيا ميباشند و هشت ركعت نماز در آخر شب با نماز وتر زينت آخرت است و گاهى حقتعالى جمع ميفرمايد اين دو زينت را براى بعضى از مردمان و آنكه دروغ گفته كسيكه بگويد من نماز شب ميكنم و روز گرسنگى ميبرم زيرا كه نماز شب ضامن روزى روز است و از حضرت صادق عليه السلام روايت است كه فرمود بود در وصيت رسول خدا بعلى

وارضك حتى ظهر ان لا اله الا انت فبذلك اسئلك وبمواقع العز من
رحمتك وبمقاماتك وعلاماتك ان تصلي على محمد وآله وان تزيدني ايمانا
وتثبيتا يا باطنا في ظهوره وظاهرا في بطونه ومكنونه يا مفرقا بين النور و
الديجور يا موصوفا بغير كنه ومعروفا بغير شبه حاد كل محدود وشاهد كل
مشهود وموجد كل موجود ومحصي كل معدود وفاقد كل مفقود ليس دونك من
معبود اهل الكبرياء والجود يا من لا يكيف بكيف ولا يؤين باين يا محتجبا عن كل
عين يا ديموم يا قيوم وعالم كل معلوم صل على محمد وآله وعلى عبادك
المنتجبين وبشرك المحتجبين وملائكتك المقربين والبهم الصافين الحافين
وبارك لنا في شهرنا هذا المرجب المكرم وما بعده من الاشهر الحرم واسبغ
علينا فيه النعم واجزل لنا فيه القسم وابرر لنا فيه القسم باسمك الاعظم
الاعظم الاجل الاكرم الذي وضعته على النهار فاضاء وعلى الليل فاظلم
واغفر لنا ما تعلم منا وما لا نعلم واعصمنا من الذنوب خير العصم واكفنا كوافي
قدرك وامنن علينا بحسن نظرك ولا تكلنا الى غيرك ولا تمنعنا من خيرك و
بارك لنا فيما كتبته لنا من اعمارنا واصلح لنا خبيئة اسرارنا واعطنا منك
الامان واستعملنا بحسن الايمان وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الايام و
الاعوام يا ذا الجلال والاكرام ششم و نيز شيخ روايت كرده كه بيرون آمد از ناحيه
مقدسه بر دست شيخ ابو القاسم رضى الله عنه اين دعا در ايام رجب اللهم اني
اسئلك بالمولودين في رجب محمد بن علي الثاني وابنه علي بن محمد المنتجب و
اتقرب بهما اليك خير القرب يا من اليه المعروف طلب وفيما لديه رغب اسئلك
سؤال مقترف مذنب قد اوبقته ذنوبه واوثقته عيوبه فطال على الخطايا
دؤبه ومن الرزايا خطوبه يسئلك التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن
الحوبة ومن النار فكاك رقبته والعفو عما في ربقته فانت مولاي اعظم

و الهما السلام يا على مؤمن ميكنم ترا در باب نفس خود بچند خصلت پس حفظ آن الهما را بعد از آن فرمود خداوندا يارى كن او را و ذكر فرمود جمله از خصلتها تا اينكه فرمود و عليك بصلوة الليل و عليك بصلوة الليل و عليك بصلوة الليل و عليك بصلوة الزوال و عليك بصلوة الزوال و عليك بصلوة الزوال و ظاهر اينست كه مقصود از ذكر نماز شب سيزده ركعت است كه نماز شب و نماز وتر است و از انس روايت است كه گفت شنيدم از حضرت پيغمبر صلى الله عليه و آله ميفرمود دو ركعت نماز در دل شب ..

اَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيفَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي هٰذَا الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسِعَةٍ وَنِعْمَةٍ وَازِعَةٍ وَنَفْسٍ بِمَا رَزَقْتَهَا قَانِعَةٍ اِلَى نُزُولِ الْحَافِرَةِ وَمَحَلِّ الْآخِرَةِ وَمَا هِيَ اِلَيْهِ صَائِرَةٌ

هفتم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهدی که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میگوئی چون داخل شدی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَشْهَدَنَا مَشْهَدَ اَوْلِيَائِهِ فِي رَجَبٍ وَاَوْجَبَ عَلَيْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَعَلَى اَوْصِيَائِهِ الْحُجُبِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنَا مَوْعِدَهُمْ وَاَوْرِدْنَا مَوْرِدَهُمْ غَيْرَ مُحَلَّئِينَ عَنْ وِرْدٍ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ وَالْخُلْدِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اِنِّي قَصَدْتُكُمْ وَاعْتَمَدْتُكُمْ بِمَسْئَلَتِي وَحَاجَتِي وَهِيَ فَكَاكُ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْمَقَرُّ مَعَكُمْ فِي دَارِ الْقَرَارِ مَعَ شِيعَتِكُمُ الْاَبْرَارِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ اَنَا سَائِلُكُمْ وَآمِلُكُمْ فِيمَا اِلَيْكُمُ التَّفْوِيضُ وَعَلَيْكُمُ التَّعْوِيضُ فَبِكُمْ يُجْبَرُ الْمَهِيضُ وَيُشْفَى الْمَرِيضُ وَمَا تَزْدَادُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَغِيضُ اِنِّي بِسِرِّكُمْ مُؤْمِنٌ وَلِقَوْلِكُمْ مُسَلِّمٌ وَعَلَى اللّٰهِ بِكُمْ مُقْسِمٌ فِي رَجْعِي بِحَوَائِجِي وَقَضَائِهَا وَاِمْضَائِهَا وَاِنْجَاحِهَا وَاِبْرَاحِهَا وَبِشُؤُونِي لَدَيْكُمْ وَصَلَاحِهَا وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ سَلَامَ مُوَدِّعٍ وَلَكُمْ حَوَائِجَهُ مُودِعٍ يَسْئَلُ اللّٰهَ اِلَيْكُمُ الْمَرْجِعَ وَسَعْيُهُ اِلَيْكُمْ غَيْرُ مُنْقَطِعٍ وَاَنْ يَرْجِعَنِي مِنْ حَضْرَتِكُمْ خَيْرَ مَرْجِعٍ اِلَى جَنَابٍ مُمْرِعٍ وَخَفْضٍ مُوَسَّعٍ وَدَعَةٍ وَمَهَلٍ اِلَى حِينِ الْاَجَلِ وَخَيْرِ مَصِيرٍ وَمَحَلٍّ فِي النَّعِيمِ الْاَزَلِ وَالْعَيْشِ الْمُقْتَبَلِ وَدَوَامِ الْاُكُلِ وَشُرْبِ الرَّحِيقِ وَالسَّلْسَلِ وَعَلٍّ وَنَهَلٍ لَا سَامَ مِنْهُ وَلَا مَلَلَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكُمْ حَتَّى الْعَوْدِ اِلَى حَضْرَتِكُمْ وَالْفَوْزِ فِي كَرَّتِكُمْ وَالْحَشْرِ فِي زُمْرَتِكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ وَصَلَوَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

هشتم سید بن طاوس روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف بسجاد است برای آنکه آنقدر سجده کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم بحضرت صادق علیه السلام

من از دنیا و ائمه در دنیا اند
و در روایت شده که از امام زین العابدین علیه السلام سؤال کردند که چه شده که کسانیکه در شب تهجد میکنند روی ایشان از همه کس نیکوتر است فرمود برای آنکه ایشان خلوت میکنند با خدا حقتعالی میپوشاند بایشان از نور خویش و
بالجمله روایات در این باب بسیار است و مکرر وارد شده
برخاستن شب و در شب بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که فرمود نیست بنده مگر اینکه بیدار میشود در هر شب یکمرتبه یا دو مرتبه یا چند مرتبه پس اگر برخاست که برخاست و اگر نه میگشاید شیطان میان پاهای خود را

فدای تو شوم این ماه رجب است تعلیم بنما مرا دعائی در آن که حقتعالی مرا بآن نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بگو در هر روز از رجب در صبح و شام و در عقب نمازهای روز و شب يَا مَنْ اَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَآمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَئَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً اَعْطِنِي بِمَسْئَلَتِي اِيَّاكَ جَمِيعَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَسْئَلَتِي اِيَّاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ مَا اَعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در مشت چپ خود و خواند این دعا را بحال التجا و تضرع بحرکت دادن انگشت سبابه دست راست پس گفت بعد از این يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا ذَا النَّعْمَاءِ وَالْجُودِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ حَرِّمْ شَيْبَتِي عَلَى النَّارِ

نهم از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و ختم کند آن را بصدقه ختم فرماید حقتعالی برای او برحمت و مغفرت و کسیکه چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید

دهم و نیز از آنحضرت مرویست که کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بنویسد خداوند عز و جل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم روایتست کسیکه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند ببرکت رجب

دوازدهم در جمیع این ماه هزار مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ وَالْآثَامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد

سیزدهم سید در اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده برای خواندن قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه در ماه رجب و نیز روایت کرده که هر که در

پس بول میکند در گوش او
پس نمی بینید آنکسیکه بر پا نمی ایستد از برای نماز شب صبح کند مغموم و گران و ملول و سنگین و کسل
است و شیخ صدوق بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود از برای شیطان بندیست که او را بر هم میگوید پس هر گاه بنده
از خواب بیدار شود و اراده کند برخاستن برای نماز شیطان باو میگوید شب دراز است برخاستن تو
حالا وقت برخاستن نیست
پس دفعه دیگر که بیدار شود و خواهد برخیزد شیطان گوید که وقت برخاستن نشده
یعنی زود است پس چون او را از برخاستن باز دارد
گره کند و حبس کند او را مجموع کند

روز جمعهٔ ماه رجب صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند برای او نوری باشد در قیامت
که او را به بهشت بکشاند چهاردهم سید روایت کرده که هر که در ماه رجب یک روز
روزه بدارد و چهار رکعت نماز گذارد بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیة
الکرسی و در رکعت دوم دویست مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ نمیرد تا جای خود را در
بهشت به بیند یا دیده شود برای او پانزدهم و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ که هر که در روز جمعهٔ ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین
ظهر و عصر بخواند در هر رکعتی حمد یک مرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ
پنج مرتبه پس ده مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد
حقتعالی برای او از روزیکه این نماز را گذارده تا روزیکه بمیرد هر روزی هزار حسنه
و عطا فرماید او را بهر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت سرخ و بهر حرفی قصری
در بهشت از در سفید و تزویج فرماید او را حور العین و راضی شود از او بغیر سخط و نوشته
شود از عابدین و ختم فرماید برای او بسعادت و مغفرت الخبر شانزدهم سه روز از این ماه
که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هر که در یکی از ماههای
حرام این سه روز را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت بنویسد
هفدهم در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند باین طریق که در هر شب آن دو رکعت
بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ سه مرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ
اَحَدٌ یکمرتبه و چون سلام دهد دستها را بلند کند و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ
عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَاِلَیْهِ الْمَصِیرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَآلِهِ و بکشد دستها را بصورت خود از حضرت رسول
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ مرویست که کسیکه این عمل را بجا آورد حقتعالی دعاء او را مستجاب گرداند
و ثواب شصت حج و شصت عمره باو عطا فرماید هیجدهم از حضرت رسول صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ

چون فجر طالع شود بول کند در گوش او و آن وقت بگذرد از او و در حالیکه دم خود را میجنباند از نار و نعوذ بالله
و ابن ابی جمهور از رسول خدا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نقل کرده که آنحضرت روزی باصحاب خود فرمود که احدی از شما هر گاه بخوابد شیطان گره میزند بر پس سر او سه گره زننده گان هر گره هی عَلَیْکَ لَیْلٌ طَوِیلٌ فَارْقُدْ یعنی شب دراز است بخواب پس هر گاه بیدار شد و ذکر خدا کرد یک گره گشوده شود و اگر وضو گرفت یک گره دیگر گشوده گردد و اگر نماز خواند یک گره دیگر گشوده گردد پس داخل صبح شود در حالی که با نشاط و پاکیزه نفس و خوش صبح کند

و آله مرویست که کسیکه در یکشب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در دو
رکعت نماز پس گویا صد سال روزه گرفته در راه خدا و حقتعالی در بهشت صد قصر باو
مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام نوزدهم و نیز از آنحضرت مرویست
که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و قُلْ یَا اَیُّهَا
الْکَافِرُونَ یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حقتعالی هر گناهی که کرده الخبر بیستم
علامهٔ مجلسی ره در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت
رسول صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فرمود که هر که در هر شب و هر روز از ماه رجب و شعبان و رمضان سه
مرتبه هر یک از حمد و آیة الکرسی و قُلْ یَا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و قُلْ
اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخواند و سه مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ
و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِینَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ خداوند تعالی
گناهانش را بیامرزد اگر چه بعدد قطرهای باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخبر
بیست و یکم علامهٔ مجلسی فرموده که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وارد
شده است و بدانکه شب جمعهٔ اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای آن عملی
از حضرت رسول صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال و علامه در
اجازهٔ بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت او آنکه گناهان بسیار بسبب او آمرزیده شود و
آنکه هر که این نماز را بگذارد چون شب اول قبر او شود حقتعالی بفرستد ثواب این نماز را بسوی
او به نیکوترین صورتی با روی گشاده و درخشان و زبان فصیح پس باو گوید ای حبیب من
بشارت باد تو را که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی بخدا سوگند که من روئی
بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرین تر از کلام تو نشنیده ام و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید
من ثواب آن نمازم که در فلان شب از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب نزد

خبیث النفس کسلان و این روایت در کتب اهل سنت نیز مذکور است و قطب راوندی روایت کرده از امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود طمع مکن در سه چیز با سه چیز طمع مکن در دنیا با ترک شب زنده داری و نور در روی و نور صورت با خوابیدن در شب جمیع و در امان از دنیا با ... و نیز قطب راوندی روایت کرده که حضرت علی بن الحسین علیهما السلام ... صالی ... از دنیا و خود ... علیهما السلام ... کفت ... میخواهی ... بلی آنکه نماز ... خدا در شب بسیار ... روزه بگیرم ... کرم ... من ... بمنا الناس

تو را حق تو را ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور دمیده
شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصهٔ قیامت پس خوشحال باش که خیر از تو معدوم
نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنانست که روز پنجشنبه اول آن ماه را روزه میداری و چون
شب جمعه داخل شود مابین نماز مغرب و عشاء دوازده رکعت نماز میگذاری هر دو رکعت
بیک سلام و در هر رکعت از آن یکمرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل
هو الله احد میخوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اللهم صل علی
محمد النبی الامی و علی آله پس بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سبوح قدوس
رب الملائکة و الروح پس سر از سجده بر میداری و هفتاد مرتبه میگوئی رب اغفر و ارحم
و تجاوز عما تعلم انک انت العلی الاعظم پس باز بسجده میروی و هفتاد مرتبه
میگوئی سبوح قدوس رب الملائکة و الروح پس حاجت خود را میطلبی که انشاء
الله برآورده خواهد شد و بدان نیز که در ماه زیارت حضرت امام رضا علیه السلام مندوبست
و اختصاصی دارد چنانچه عمره در اینماه فضیلت دارد و روایت شده که تالی حج است در
فضیلت و منقولست که جناب علی بن الحسین علیه السلام معتمر شده بود در ماه رجب شبانه
روز نماز در نزد کعبه میگذاشت و پیوسته در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت
شنیده میشد که در سجده میگفت عظم الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک

(قسمت دویم در اعمال مخصوصهٔ ایام و لیالی ماه رجب است)

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون هلال را ببیند بگوید
اللهم اهله علینا بالامن و الایمان و السلامة و الاسلام ربی و ربک الله
عز و جل و نیز از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که چون هلال رجب را
میدید میگفت اللهم بارک لنا فی رجب و شعبان و بلغنا شهر رمضان و اعنا علی
الصیام و القیام و حفظ اللسان و غض البصر و لا تجعل حظنا منه الجوع و العطش
دویم غسل کند چنانکه بعضی از علماء فرموده اند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله

و اما کیفیت نماز شب
بخوانان و مختصر که همه کس
بتواند بجا آورد آن است الله
تعالی آن است که چون از خواب
برخاست سجده کند برای
خداوند تعالی و بگوید
در آن حال یا در حال ... سر
سر از سجده بگوید الحمد لله
الذی احیانی بعد ما اماتنی
و الیه النشور الحمد لله
الذی ردّ علیّ روحی لاحمده
و اعبده و چون برخاست
و ایستاد بگوید اللهم اعنی
علی هول المطلع و وسع علی
المضجع و ارزقنی خیر ما بعد
الموت و چون صدای خروس
شنید بگوید سبوح قدوس
رب الملائکة و الروح
سبقت رحمتک غضبک
لا اله

مر بسنکه هر که درک کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید
از گناهان خود مانند روزیکه از مادر متولد شده سوم زیارت کند حضرت امام حسین
علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت
سلام دهد تا محفوظ بماند خود و اهل و مال و اولادش و از عذاب قبر در پناه باشد و از
صراط بیحساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشاء دو رکعت نماز کند بخواند در
رکعت اول حمد و الم نشرح یکمرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و الم نشرح
و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و سی
مرتبه صلوات بفرستد تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزیکه از مادر متولد
شده ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون یکمرتبه و
توحید سه مرتبه هفتم بجا آورد آنچه را که شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده ذکر
عمل شب اول رجب و روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق از
پدرش از جدش از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که آنحضرت را خوش میآمد که فارغ
سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی خالی بدارد آن شبها را بعبادت و آن چهار شب
شب اول رجب و شب نیمهٔ شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو
جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد علیه السلام که فرمود مستحب است که هر آدمی بخواند این دعا را در شب اول
رجب بعد از عشاء آخرة اللهم انی اسئلک بانک ملک و انک علی کل شیء مقتدر
و انک ما تشاء من امر یکون اللهم انی اتوجه الیک بنبیک محمد نبی الرحمة صلی
الله علیه و آله یا محمد یا رسول الله انی اتوجه بک الی الله ربک و ربی لینجح
بک طلبتی اللهم بنبیک محمد و الائمة من اهل بیته صلی الله علیه و علیهم
انجح طلبتی پس سؤال کن حاجت را و روایت کرده است علی بن حدید که حضرت موسی
بن جعفر علیه السلام بعد از فراغ از نماز شب در حال سجده میگفت لک المحمدة ان اطعتک
و لک الحجة ان عصیتک لا صنع لی و لا لغیری فی احسان الا بک یا کائن قبل

لا اله الا انت عملت سوءا و
ظلمت نفسی فاغفر لی انه
لا یغفر الذنوب الا انت
و تب علیّ انک انت
التواب الرحیم و بعد از آن بخواند
یا ملک ... اسمائی ...
اللهم انه ... الانبیاء ... ذات
ابکار ... و لا ارض ذات
ابراج و لا ... ظلمات
بعضها فوق بعض و لا بحر لجی
یا من یدری ... علی من ... تمام
النعمة ... تعلم ...
من خلقک ... و ما تخفی الصدور
... و ما ...
... النجوم و انت الحی
القیوم لا تاخذک سنة
و لا نوم سبحان الله رب
العالمین ...

المرسلين والحمد لله رب
العالمين پس بخواند آيه آخر سوره آل عمران إن في خلق
السموات والأرض واختلاف
الليل والنهار لآيات لأولي
الألباب الذين يذكرون
الله قياما وقعودا وعلى
جنوبهم ويتفكرون في خلق
السموات والأرض ربنا
ما خلقت هذا باطلا سبحانك
فقنا عذاب النار ربنا
إنك من تدخل النار فقد
أخزيته وما للظالمين
من أنصار ربنا إننا
سمعنا مناديا ينادي
للإيمان أن آمنوا بربكم
فآمنا ربنا فاغفر لنا
ذنوبنا وكفر عنا
سيئاتنا

كُلِّ شَيْءٍ وَيا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عِيشَةً نَقِيَّةً وَمِيتَتِي مِيتَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَباً كَرِيماً غَيْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَئِمَّةِ يَنابِيعِ الْحِكْمَةِ وَأُولِي النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلا تَأْخُذْنِي عَلى غِرَّةٍ وَلا عَلى غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ عَواقِبَ أَعْمالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظّالِمِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي ما لا يَضُرُّكَ وَأَعْطِنِي ما لا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْأَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ وَالشُّكْرَ وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْوى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلى أَوْلِيائِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ يا رَبِّ أَهْلِي وَوَلَدِي وَإِخْوانِي فِيكَ وَمَنْ أَحْبَبْتُ وَأَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ ابن اشیم گفته این دعاء بعد از هشت رکعت نماز شب پیش از نماز وتر است آنگاه سه رکعت نماز وتر را بجا میاوری پس چون سلام دادی بگو در حالیکه نشسته باشی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا يَخافُ آمِنُهُ رَبِّ إِنِ ارْتَكَبْتُ الْمَعاصِيَ فَذٰلِكَ ثِقَةٌ مِنِّي بِكَرَمِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِكَ وَتَعْفُو عَنْ سَيِّئاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَإِنَّكَ مُجِيبٌ لِداعِيكَ وَمِنْهُ قَرِيبٌ وَأَنَا تائِبٌ إِلَيْكَ مِنَ الْخَطايا وَراغِبٌ إِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطايا يا خالِقَ الْبَرايا يا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ يا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِنِي شَرَّ عَواقِبِ الْأُمُورِ فَأَنْتَ اللّٰهُ عَلى نَعْمائِكَ وَجَزِيلِ عَطائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ و بدانکه علماء از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی ذکر فر(موده‌اند) مقام را گنجایش نقل آن نیست

روز اول رجب

روز شریفی است و در آن چند عمل است اول روزه گرفتن روایت شده که حضرت نوح در این روز بکشتی سوار شد و امر فرمود کسانی را که با او بودند روزه بدارند و هر که این روز (را)

وتوفنا مع الأبرار
ربنا وآتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا
يوم القيامة إنك لا تخلف
الميعاد پس هرگاه خواهد
که متوجه شود بسوی عبادت
و او را حاجتی بخلی بوده
باشد ابتدا کند بآن و
چون بیرون آید از خلا ابتدا
کند بمسواک بعد از آن وضو
بسازد وضوء کامل و خود را
خوشبو سازد و پس بخیزد
نماز شب و اول وقت آن
از نصف شب است و هرچه
نزدیکتر شود بطلوع صبح
صادق افضل است و
اگر طلوع کند صبح و چهار
رکعت از آن را بجا آورده
باشد بقیه را بخواند
جهت تنهای سوره ...

روزه بدارد آتش جهنم بیکسال راه از او دور شود دوم غسل کند سیم زیارت امام حسین علیه السلام کند شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را در روز اول رجب بیامرزد خدا او را البته چهارم بخواند دعای طویلی که سید در اقبال نقل فرموده پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدین طریق که ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت یکمرتبه حمد و سه مرتبه سوره توحید و سه مرتبه سوره قُلْ يا أَيُّهَا الْكافِرُونَ بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اَللّٰهُمَّ لا مانِعَ لِما أَعْطَيْتَ وَلا مُعْطِيَ لِما مَنَعْتَ وَلا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بروی خود کشد و در روز نیمه ماه نیز این نماز را بهمین کیفیت بخواند لکن عوض اینکه بعد از عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید إِلٰهاً واحِداً أَحَداً فَرْداً صَمَداً لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً و در روز آخر ماه نیز چنین کند لکن بعد از عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بگوید وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دستها را بر روی خود بکشد و حاجت خود را بطلبد و از فواید این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول اینماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش آمرزش گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جذام و برص و ذات الجنب از خواننده است و سید نیز برای این روز چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه ۵۷ پنجاه و هفت بقول ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده و لکن مختار داعی در سوم صفر است و در روز دوم اینماه بقولی ولادت با سعادت حضرت امام علی النقی علیه السلام است سنه ۲۱۲ و شهادت آن حضرت در سیم سنه ۲۵۴ دویست و پنجاه و چهار در سر من رای واقع شده روز دهم بقول ابن عیاش ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام واقع شده

شب سیزدهم

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد یکمرتبه و یس و تبارك الملك و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام بهمین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرك آمرزیده شود **روز سیزدهم** اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزه این روز و دو روز بعد وارد شده و اگر کسی خواهد عمل ام داود را بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد و در این روز بنابر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت باسعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان مکه معظمه واقع شده است **شب نیمه ماه رجب** شب شریفی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم احیاء آن بعبادت چنانکه علامه مجلسی فرموده سیم زیارت امام حسین علیه السلام چهارم شش رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد پنجم سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت هر یک از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشرِكُ بِهِ شَیئاً وَلا اَتَّخِذُ مِن دُونِهِ وَلِیّاً و هر چه میخواهد بخواند و این نماز را باین طریق سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و لکن شیخ در مصباح فرموده روایت کرده داود بن سرحان از حضرت صادق علیه السلام که فرمود بجا میآوری در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سوره اخلاص و آیة الکرسی را چهار مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشرِكُ بِهِ شَیئاً وَما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و بجا میآوری در شب بیست و هفتم نیز مثل این را

روز نیمه رجب

روز مبارکیست و در آن

شب شروع کند بهشت رکعت نماز شب و بعد از هر دو رکعت سلام میدهد و خوبست که در دو رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه توحید بخوانند در هر رکعتی سی مرتبه تا منصرف شود از نماز و نبوده باشد میان او و خدای عزوجل گناهی و یا آنکه در رکعت اول الحمد و توحید و در رکعت دوم قل یا ایها الکافرون بخوانند و در شش رکعت دیگر حمد و هر سوره که خواهد بخوانند و کافیست حمد و قل هو الله احد در هر رکعتی و جایز است اکتفا بحمد تنها و چنانکه سنت است قنوت در نمازهای واجبی سنت است نیز در هر رکعت دومی از نوافل و کافیست سه سبحان الله گفتن

چند عمل است اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام از ابن ابی نصر منقولست که گفت سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود در نیمه رجب و نیمه شعبان سیم نماز سلمان بنحویکه در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دستهای خود را پهن کند و بگوید اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَیا مُعِزَّ المُؤمِنینَ اَنتَ کَهفی حینَ تُعیینِی المَذاهِبُ وَاَنتَ بارِئُ خَلقی رَحمَةً بی وَقَد کُنتَ عَن خَلقی غَنِیّاً وَلَولا رَحمَتُكَ لَکُنتُ مِنَ الهالِکینَ وَاَنتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصرِ عَلی اَعدائی وَلَولا نَصرُكَ اِیّایَ لَکُنتُ مِنَ المَفضُوحینَ یا مُرسِلَ الرَّحمَةِ مِن مَعادِنِها وَمُنشِئَ البَرَکَةِ مِن مَواضِعِها یا مَن خَصَّ نَفسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفعَةِ فَاَولِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ وَیا مَن وَضَعَت لَهُ المُلُوكُ نیرَ المَذَلَّةِ عَلی اَعناقِهِم فَهُم مِن سَطَواتِهِ خائِفُونَ اَسئَلُكَ بِکَینُونِیَّتِكَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن کِبرِیائِكَ وَاَسئَلُكَ بِکِبرِیائِكَ الَّتِی اشتَقَقتَها مِن عِزَّتِكَ وَاَسئَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِی استَوَیتَ بِها عَلی عَرشِكَ فَخَلَقتَ بِها جَمیعَ خَلقِكَ فَهُم لَكَ مُذعِنُونَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَیتِهِ روایت است هر صاحب غمی که این دعا را بخواند حقتعالی او را از اندوه و غم امان بخشد پنجم عمل ام داود که عمده اعمال این روز است و برای آمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون خواهد این عمل را بجا آورد در روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز ظهر و عصر را بجا آورد در حالتیکه رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون از نماز فارغ شود رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره صمد صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام (۱) و بنی اسرائیل (۲) و کهف (۳) و لقمان (۴) و یس (۵) و صافات (۶) و حم سجده (۷) و حمعسق (۸) و حم دخان (۹) و فتح (۱۰) و واقعه (۱۱) و ملك (۱۲) و ن (۱۳) و اذا السماء انشقت (۱۴) و ما بعد آن تا آخر قرآن و چون از اینها فارغ شود بگوید در حالتیکه رو بقبله باشد

و یا آنکه گفته شود اللهم اغفر لنا و ارحمنا و عافنا و اعف عنا فی الدنیا و الآخرة انك علی کل شیء قدیر و یا آنکه بگوید رب اغفر و ارحم و تجاوز عما تعلم انك انت الاعز الاجل الاکرم و روایت شده که حضرت امام موسی علیه السلام چون در شب در محراب عبادت میایستاد میخواند اللهم انك خلقتنی سویا و این دعا بتمامه در صحیفه کامله است و چون فارغ شد از هشت رکعت نماز شب بجا میآورد دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر و میخواند در این سه رکعت بعد از حمد قل هو الله احد تا آنکه باشد که باید ختم

صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِیمُ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ الرَّحْمٰنُ
الرَّحِیمُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ الَّذِی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ الْبَصِیرُ الْخَبِیرُ شَهِدَ
اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَ الْمَلَائِکَةُ وَ اُولُوا الْعِلْمِ قَائِماً بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ
الْحَکِیمُ وَ بَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْکِرَامُ وَ اَنَا عَلٰی ذٰلِکَ مِنَ الشَّاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ
الْمَجْدُ وَ لَکَ الْعِزُّ وَ لَکَ الْفَخْرُ وَ لَکَ الْقَهْرُ وَ لَکَ النِّعْمَةُ وَ لَکَ الْعَظَمَةُ وَ لَکَ الرَّحْمَةُ
وَ لَکَ الْمَهَابَةُ وَ لَکَ السُّلْطَانُ وَ لَکَ الْبَهَاءُ وَ لَکَ الْاِمْتِنَانُ وَ لَکَ التَّسْبِیحُ وَ لَکَ
التَّقْدِیسُ وَ لَکَ التَّهْلِیلُ وَ لَکَ التَّکْبِیرُ وَ لَکَ مَا یُرٰی وَ لَکَ مَا لَا یُرٰی وَ لَکَ مَا فَوْقَ
السَّمٰوَاتِ الْعُلٰی وَ لَکَ مَا تَحْتَ الثَّرٰی وَ لَکَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰی وَ لَکَ الْآخِرَةُ وَ
الْاُولٰی وَ لَکَ مَا تَرْضٰی بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَ الْحَمْدِ وَ الشُّکْرِ وَ النَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی جَبْرَئِیلَ
اَمِینِکَ عَلٰی وَحْیِکَ وَ الْقَوِیِّ عَلٰی اَمْرِکَ وَ الْمُطَاعِ فِی سَمٰوَاتِکَ وَ مَحَالِّ کَرَامَاتِکَ
الْمُتَحَمِّلِ لِکَلِمَاتِکَ النَّاصِرِ لِاَنْبِیَائِکَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مِیکَائِیلَ
مَلَکِ رَحْمَتِکَ وَ الْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِکَ وَ الْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِینِ لِاَهْلِ طَاعَتِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰی اِسْرَافِیلَ حَامِلِ عَرْشِکَ وَ صَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِکَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِیفَتِکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِینَ وَ عَلَی السَّفَرَةِ الْکِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّیِّبِینَ وَ عَلٰی
مَلَائِکَتِکَ الْکِرَامِ الْکَاتِبِینَ وَ عَلٰی مَلَائِکَةِ الْجِنَانِ وَ خَزَنَةِ النِّیرَانِ وَ مَلَکِ الْمَوْتِ وَ
وَ الْاَعْوَانِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَبِینَا آدَمَ بَدِیعِ فِطْرَتِکَ الَّذِی
کَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِکَتِکَ وَ اَبَحْتَهُ جَنَّتَکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ
الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَیْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی هَابِیلَ وَ شَیْثٍ وَ اِدْرِیسَ وَ نُوحٍ وَ هُودٍ وَ صَالِحٍ وَ اِبْرٰهِیمَ وَ اِسْمٰعِیلَ وَ اِسْحٰقَ
وَ یَعْقُوبَ وَ یُوسُفَ وَ الْاَسْبَاطِ وَ لُوطٍ وَ شُعَیْبٍ وَ اَیُّوبَ وَ مُوسٰی وَ هٰرُونَ وَ یُوشَعَ وَ
مِیشَا وَ الْخِضْرِ وَ ذِی الْقَرْنَیْنِ وَ یُونُسَ وَ اِلْیَاسَ وَ الْیَسَعَ وَ ذِی الْکِفْلِ وَ طَالُوتَ وَ دَاوُدَ
وَ سُلَیْمَانَ وَ زَکَرِیَّا وَ شَعْیَا وَ یَحْیٰی وَ تُورَخَ وَ مَتّٰی وَ اِرْمِیَا وَ حَیْقُوقَ وَ دَانِیَالَ وَ عُزَیْرٍ وَ عِیسٰی

قرآن کرده باشد زیرا که سوره توحید ثلث قرآن است و بآنکه بخوانند در نماز شفع در رکعت اول حمد و قل اعوذ برب الناس و در رکعت دوم حمد و قل اعوذ برب الفلق و چون از نماز شفع فارغ شد مستحب است که بخواند الهی تعرض لک فی هذا اللیل المتعرضون و این دعائیست که در اعمال شب نیمه شعبان در مفاتیح الجنان مذکور شد و چون از دو رکعت شفع فارغ شد برخیزد و یک رکعت وتر بجا آورد و در آن حمد و سوره توحید و بآنکه میخوانند بعد از حمد قل هو الله سه مرتبه و معوذتین یعنی قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب

وَ شَمْعُونَ وَ جِرْجِیسَ وَ الْحَوَارِیِّینَ وَ الْاَتْبَاعِ وَ خَالِدٍ وَ حَنْظَلَةَ وَ لُقْمَانَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ بَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ وَ رَحِمْتَ
وَ بَارَکْتَ عَلٰی اِبْرٰهِیمَ وَ آلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَوْصِیَاءِ وَ
السُّعَدَاءِ وَ الشُّهَدَاءِ وَ اَئِمَّةِ الْهُدٰی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الْاَبْدَالِ وَ الْاَوْتَادِ وَ السُّیَّاحِ
وَ الْعُبَّادِ وَ الْمُخْلِصِینَ وَ الزُّهَّادِ وَ اَهْلِ الْجِدِّ وَ الْاِجْتِهَادِ وَ اخْصُصْ مُحَمَّداً وَ اَهْلَ
بَیْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِکَ وَ اَجْزَلِ کَرَامَاتِکَ وَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَ جَسَدَهُ مِنِّی تَحِیَّةً وَ سَلَاماً
وَ زِدْهُ فَضْلًا وَ شَرَفاً وَ کَرَماً حَتّٰی تُبَلِّغَهُ اَعْلٰی دَرَجَاتِ اَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِیِّینَ
وَ الْمُرْسَلِینَ وَ الْاَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِینَ اَللّٰهُمَّ وَ صَلِّ عَلٰی مَنْ سَمَّیْتُ وَ مَنْ لَمْ اُسَمِّ مِنْ
مَلَائِکَتِکَ وَ اَنْبِیَائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ اَهْلِ طَاعَتِکَ وَ اَوْصِلْ صَلَوَاتِی اِلَیْهِمْ وَ اِلٰی
اَرْوَاحِهِمْ وَ اجْعَلْهُمْ اِخْوَانِی فِیکَ وَ اَعْوَانِی عَلٰی دُعَائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْتَشْفِعُ بِکَ
اِلَیْکَ وَ بِکَرَمِکَ اِلٰی کَرَمِکَ وَ بِجُودِکَ اِلٰی جُودِکَ وَ بِرَحْمَتِکَ اِلٰی رَحْمَتِکَ وَ
بِاَهْلِ طَاعَتِکَ اِلَیْکَ وَ اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ بِکُلِّ مَا سَئَلَکَ بِهِ اَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ
شَرِیفَةٍ غَیْرِ مَرْدُودَةٍ وَ بِمَا دَعَوْکَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَیْرِ مُخَیَّبَةٍ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ
یَا رَحِیمُ یَا حَلِیمُ یَا کَرِیمُ یَا عَظِیمُ یَا جَلِیلُ یَا مُنِیلُ یَا جَمِیلُ یَا کَفِیلُ یَا وَکِیلُ یَا مُقِیلُ یَا
مُجِیرُ یَا خَبِیرُ یَا مُنِیرُ یَا مُبِیرُ یَا مَنِیعُ یَا مُدِیلُ یَا مُحِیلُ یَا کَبِیرُ یَا قَدِیرُ یَا بَصِیرُ یَا شَکُورُ یَا بَرُّ
یَا طُهْرُ یَا طَاهِرُ یَا قَاهِرُ یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا سَاتِرُ یَا مُحِیطُ یَا مُقْتَدِرُ یَا حَفِیظُ یَا مُتَجَبِّرُ
یَا قَرِیبُ یَا وَدُودُ یَا حَمِیدُ یَا مَجِیدُ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیدُ یَا شَهِیدُ یَا مُحْسِنُ یَا مُجْمِلُ
یَا مُنْعِمُ یَا مُفْضِلُ یَا قَابِضُ یَا بَاسِطُ یَا هَادِی یَا مُرْسِلُ یَا مُرْشِدُ یَا مُسَدِّدُ یَا مُعْطِی یَا
مَانِعُ یَا دَافِعُ یَا رَافِعُ یَا بَاقِی یَا وَاقِی یَا خَلَّاقُ یَا وَهَّابُ یَا تَوَّابُ یَا فَتَّاحُ یَا نَفَّاحُ
یَا مُرْتَاحُ یَا مَنْ بِیَدِهِ کُلُّ مِفْتَاحٍ یَا نَفَّاعُ یَا رَؤُفُ یَا عَطُوفُ یَا کَافِی یَا شَافِی یَا مُعَافِی
یَا مُکَافِی یَا وَفِیُّ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا سَلَامُ یَا مُؤْمِنُ یَا اَحَدُ یَا صَمَدُ
یَا نُورُ یَا مُدَبِّرُ یَا فَرْدُ یَا وِتْرُ یَا قُدُّوسُ یَا نَاصِرُ یَا مُونِسُ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ یَا عَالِمُ یَا

الناس پس دست بر میدارد برای قنوت و دعا میخواند آنچه خواهد و بهتر آنست که دعاهائیکه در اینجا ذکر شده خوانده میشود از ادعیهٔ مأثوره احصا نمیشود لکن خبر معینی نیست که خلاف آن جایز نباشد و مستحب است که بگرید انسان در قنوت از ترس خدا کند از خوف خدا یا تباکی کند از عقاب خدا یا برای برادر کند و دعا کند و مستحب است که ذکر مؤمن و مستحب است که چهل نفر بیش یا بیشتر شود چهل نفر برای چهل لیکن دعا کند که دعایش مستجاب میشود مؤمن دعا کند انشاء الله و دعا کند و نیز با غیر خواسته باشد صدوق در فقیه فرموده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در قنوت وتر میخوانده اند

حاکِمُ یا بادی یا مُتَعالی یا مُصَوِّرُ یا مُسَلِّمُ یا مُتَحَبِّبُ یا قائِمُ یا دائِمُ یا عَلیمُ یا حَکیمُ یا جَوادُ یا بارِئُ یا بارُّ یا سارُّ یا عَدْلُ یا فاصِلُ یا دَیّانُ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا سَمیعُ یا بَدیعُ یا خَفیرُ یا مُعینُ یا ناشِرُ یا غافِرُ یا قَدیمُ یا مُسَهِّلُ یا مُیَسِّرُ یا مُمیتُ یا مُحْیی یا نافِعُ یا رازِقُ یا مُقْتَدِرُ یا مُسَبِّبُ یا مُغیثُ یا مُغْنی یا مُقْنی یا خالِقُ یا راصِدُ یا واحِدُ یا حاضِرُ یا جابِرُ یا حافِظُ یا شَدیدُ یا غِیاثُ یا عائِدُ یا قابِضُ یا مَنْ عَلا فَاسْتَعْلی فَکانَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی یا مَنْ قَرُبَ فَدَنا وَ بَعُدَ فَنَایٰ وَ عَلِمَ السِّرَّ وَ اَخْفی یا مَنْ اِلَیْهِ التَّدْبیرُ وَ لَهُ الْمَقادیرُ وَ یا مَنِ الْعَسیرُ عَلَیْهِ سَهْلٌ یَسیرٌ یا مَنْ هُوَ عَلی ما یَشاءُ قَدیرٌ یا مُرْسِلَ الرِّیاحِ یا فالِقَ الْاِصْباحِ یا باعِثَ الْاَرْواحِ یا ذَا الْجُودِ وَ السَّماحِ یا رادَّ ما قَدْ فاتَ یا ناشِرَ الْاَمْواتِ یا جامِعَ الشَّتاتِ یا رازِقَ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ یا فاعِلَ ما یَشاءُ کَیْفَ یَشاءُ وَ یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا حَیّاً حینَ لا حَیَّ یا حَیُّ یا مُحْیِیَ الْمَوْتی یا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ بَدیعُ السَّمٰواتِ وَ الْاَرْضِ یا اِلٰهی وَ سَیِّدی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ الَ مُحَمَّدٍ وَ بارِکْ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ کَما صَلَّیْتَ وَ بارَکْتَ وَ رَحِمْتَ عَلی اِبْراهیمَ وَ الِ اِبْراهیمَ اِنَّکَ حَمیدٌ مَجیدٌ وَ ارْحَمْ ذُلّی وَ فاقَتی وَ فَقْری وَ انْفِرادی وَ وَحْدَتی وَ خُضُوعی بَیْنَ یَدَیْکَ وَ اعْتِمادی عَلَیْکَ وَ تَضَرُّعی اِلَیْکَ اَدْعُوکَ دُعاءَ الْخاضِعِ الذَّلیلِ الْخاشِعِ الْخائِفِ الْمُشْفِقِ الْبائِسِ الْمَهینِ الْحَقیرِ الْجائِعِ الْفَقیرِ الْعائِذِ الْمُسْتَجیرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَکینِ لِرَبِّهِ دُعاءَ مَنْ اَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَ رَفَضَتْهُ اَحِبَّتُهُ وَ عَظُمَتْ فَجیعَتُهُ دُعاءَ حَرِقٍ حَزینٍ ضَعیفٍ مَهینٍ بائِسٍ مُسْتَکینٍ بِکَ مُسْتَجیرٍ اَللّٰهُمَّ وَ اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلیکٌ وَ اَنَّکَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ یَکُونُ وَ اَنَّکَ عَلی ما تَشاءُ قَدیرٌ وَ اَسْئَلُکَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ الْحَرامِ وَ الْبَیْتِ الْحَرامِ وَ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَ الرُّکْنِ وَ الْمَقامِ وَ الْمَشاعِرِ الْعِظامِ وَ بِحَقِّ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَ الِهِ السَّلامُ یا مَنْ وَهَبَ لِادَمَ شَیْثاً وَ لِاِبْراهیمَ اِسْمٰعیلَ وَ اِسْحٰقَ وَ یا مَنْ رَدَّ یُوسُفَ عَلی یَعْقُوبَ وَ یا مَنْ کَشَفَ بَعْدَ الْبَلاءِ ضُرَّ اَیُّوبَ یا رادَّ مُوسی عَلی اُمِّهِ وَ زائِدَ

اَللّٰهُمَّ اهْدِنی فیمَنْ هَدَیْتَ وَ عافِنی فیمَنْ عافَیْتَ وَ تَوَلَّنی فیمَنْ تَوَلَّیْتَ وَ بارِکْ لی فیما اَعْطَیْتَ وَ قِنی شَرَّ ما قَضَیْتَ فَاِنَّکَ تَقْضی وَ لا یُقْضی عَلَیْکَ سُبْحانَکَ رَبَّ الْبَیْتِ اَسْتَغْفِرُکَ وَ اَتُوبُ اِلَیْکَ وَ اُؤْمِنُ بِکَ وَ اَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِکَ یا رَحیمُ و سزاوار است که هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و سزاوار است که دست چپ را بدعا بلند کرده باشد و استغفار را بدست راست بشمارد و در روایتی است که حضرت رسول صلّی اللّه علیه و آله استغفار

الْخِضْرِ فی عِلْمِهِ وَ یا مَنْ وَهَبَ لِداوُدَ سُلَیْمانَ وَ لِزَکَرِیّا یَحْیی وَ لِمَرْیَمَ عیسی یا حافِظَ بِنْتِ شُعَیْبٍ وَ یا کافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوسی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لی ذُنُوبی کُلَّها وَ تُجیرَنی مِنْ عَذابِکَ وَ تُوجِبَ لی رِضْوانَکَ وَ اَمانَکَ وَ اِحْسانَکَ وَ غُفْرانَکَ وَ جِنانَکَ وَ اَسْئَلُکَ اَنْ تَفُکَّ عَنّی کُلَّ حَلْقَةٍ بَیْنی وَ بَیْنَ مَنْ یُؤْذینی وَ تَفْتَحَ لی کُلَّ بابٍ وَ تُلَیِّنَ لی کُلَّ صَعْبٍ وَ تُسَهِّلَ لی کُلَّ عَسیرٍ وَ تُخْرِسَ عَنّی کُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ وَ تَکُفَّ عَنّی کُلَّ باغٍ وَ تَکْبِتَ عَنّی کُلَّ عَدُوٍّ لی وَ حاسِدٍ وَ تَمْنَعَ مِنّی کُلَّ ظالِمٍ وَ تَکْفِیَنی کُلَّ عائِقٍ یَحُولُ بَیْنی وَ بَیْنَ حاجَتی وَ یُحاوِلُ اَنْ یُفَرِّقَ بَیْنی وَ بَیْنَ طاعَتِکَ وَ یُثَبِّطَنی عَنْ عِبادَتِکَ یا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدینَ وَ قَهَرَ عُتاةَ الشَّیاطینِ وَ اَذَلَّ رِقابَ الْمُتَجَبِّرینَ وَ رَدَّ کَیْدَ الْمُتَسَلِّطینَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفینَ اَسْئَلُکَ بِقُدْرَتِکَ عَلی ما تَشاءُ وَ تَسْهیلِکَ لِما تَشاءُ کَیْفَ تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتی فیما تَشاءُ پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ سَجَدْتُ وَ بِکَ امَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّی وَ فاقَتی وَ اجْتِهادی وَ تَضَرُّعی وَ مَسْکَنَتی وَ فَقْری اِلَیْکَ یا رَبِّ و کوشش کن که اشک بریزد چشمهای تو اگرچه بقدر سر مگسی باشد

بدرستیکه این علامت استجابت

روز بیست و پنجم

سنهٔ صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بسن پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و آن روزیست که احزان آل محمّد و شیعیان ایشان تازه میشود

شب بیست و هفتم

شب مبعث و از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اوّل شیخ در مصباح فرموده روایت شده از حضرت ابو جعفر امام جواد علیه السلام که فرمودند در رجب شبی است که بهتر است از آنچه میتابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا صلّی اللّه علیه و آله مبعوث گردید بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعهٔ ما اجر عمل شصت سال است گفتند حضرت عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و برخواب رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب تا پیش از نیمهٔ آن و بجا میآوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعتی حمد و سوره از سورهای کوچک مفصّل و مفصّل از سورهٔ محمّد است تا آخر قرآن

میکرد در وتر نماز و در رمضان ... مرتبه و هفت مرتبه میگفت هٰذا مَقامُ الْعائِذِ بِکَ مِنَ النّارِ و در روایت دیگر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام در سحر در نماز وتر سیصد مرتبه میگفت اَلْعَفْوَ اَلْعَفْوَ و بعد بگوید رَبِّ اغْفِرْ لی وَ ارْحَمْنی وَ تُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الْغَفُورُ الرَّحیمُ و سزاوار است که طول دهد قنوت را و بعد فارغ شدن از قنوت رکوع کند و چون سر از رکوع بردارد بخواند این دعا را که شیخ در تهذیب از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نقل کرده هٰذا مَقامُ مَنْ حَسَناتُهُ نِعْمَةٌ مِنْکَ وَ شُکْرُهُ ضَعیفٌ وَ ذَنْبُهُ عَظیمٌ وَ لَیْسَ لِذٰلِکَ الخ

پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می نشینی بعد از سلام و میخوانی
حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون هر
کدام را هفت مرتبه و انا انزلناه و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه اینها دعا
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ عِزِّکَ عَلی اَرْکانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ
مِنْ کِتابِکَ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلی وَ
بِکَلِماتِکَ التّامّاتِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس بخوان
هر دعائی که خواستی و مستحب است غسل در اینشب و گذشت در شب نیمه (ص ۱۴۰) نمازی که در این
شب نیز خوانده میشود دوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که افضل اعمال این شب است
و از برای آنحضرت در این شب سه زیارت است که در باب زیارات بیان آنها خواهد شد ان شاء الله
و بدانکه ابو عبدالله محمد بن بطوطه که یکی از علماء اهل سنت است و در ششصد سال
پیش از این زمان بوده در سفرنامه خود که معروفست برحلة ابن بطوطه در بیان ورود خود
از مکه معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولای ما امیرالمؤمنین علیه السلام را و گفته
اهل این شهر تمامی ایشان رافضی هستند و از برای این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله
آنکه در شب بیست و هفتم ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است میآورند
از عراقین و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمین گیری که هست و جمع
میشود از آنها قریب سی چهل نفر در آنجا پس بعد از عشاء میآورند این مبتلایان را نزد ضریح
مقدس و مردم جمع میشوند و منتظر خوب شدن و برخاستن آنها را و این جماعت مردم
بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر میگویند و بعضی قرآن تلاوت میکنند و بعضی تماشای
روضه میکنند تا آنکه بگذرد نصف یا دو ثلث از شب آنوقت جمیع این مبتلایان و زمین
گیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند در حالیکه صحیح و تندرست میباشند و علتی
در آنها نیست و میگویند لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله و این امری

بِرِفْقِکَ وَرَحْمَتِکَ فَاِنَّکَ
قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلی
نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ کانُوا قَلیلاً مِنَ اللَّیْلِ
ما یَهْجَعُونَ وَبِالْاَسْحارِ هُمْ
یَسْتَغْفِرُونَ طالَ هُجُوعی وَ
قَلَّ قِیامی وَهذَا السَّحَرُ وَاَنَا
اَسْتَغْفِرُکَ لِذُنُوبی اِسْتِغْفارَ
مَنْ لا یَجِدُ لِنَفْسِهِ ضَرّاً وَلا
نَفْعاً وَلا مَوْتاً وَلا حَیوةً وَ
لا نُشُوراً پس بسجده رود و
نماز را تمام کند و بعد از سلام
تسبیح زهرا علیها السلام بخواند پس
بگوید اَلْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّباحِ
اَلْحَمْدُ لِفالِقِ الْاِصْباحِ
بگوید سُبْحانَ رَبِّیَ الْمَلِکِ
الْقُدُّوسِ الْعَزیزِ الْحَکیمِ
مرتبه پس بگوید

است مشهور و مستفیض و من خودم آنشب را درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد بر قول آنها
بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه که مهمانخانه آنحضرت است سه نفر زمین گیر که قادر بر حرکت نبودند
یکی از اهل روم و دیگری از اهل اصفهان و سیمی از اهل خراسان بود از آنها پرسیدم چگونه
شما خوب نشده اید و اینجا مانده اید گفتند ما بشب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده ایم
تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم زیادی از شهرها جمع میشوند و
بازار بزرگی قائم میشود تا مدت ده روز فقیر گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا
معجزات و کراماتی که از این مشاهد مشرفه بروز کرده و بتواتر رسیده زیاده از آنست که
احصا شود و در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن
الائمة الهداة و ضامن الامة العصاة مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله
علیه سه نفر زن که هر کدام بسبب مرض فلج و نحو آن زمینگیر بودند و اطبا و دکترها از معالجه
آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بر همه واضح و آشکارا گردید
مانند نور آشکار شدن خورشید در سماء صاحیه مثل باز شدن در دروازه نجف اشرف بر روی
رهبانهای بادیه و بجدی اینمطلب واضح بود که نقل شد دکترهائیکه مطلع بر مرضهای آنها بودند
تصدیق نمودند با آنکه در اینباب خیلی دقیق بودند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر
شفاء آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه آنها را نقل مینمودم

وَلَقَدْ اَجادَ شَیْخُنَا الْحُرُّ الْعامِلیُّ فی اُرْجُوزَتِهِ

وَما بَدا مِنْ بَرَکاتِ مَشْهَدِهِ	فی کُلِّ یَوْمٍ اَمْسِهِ مِثْلُ غَدِهِ
وَکَشْفُنَا الْعَمی وَالْمَرْضی بِهِ	اِجابَةُ الدُّعاءِ فی اَعْتابِهِ

سیم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُکَ بِالتَّجَلِّی الْاَعْظَمِ فی هذِهِ اللَّیْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ وَالْمُرْسَلِ الْمُکَرَّمِ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنا ما اَنْتَ بِهِ مِنّا اَعْلَمُ یا مَنْ یَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ بارِکْ
لَنا فی لَیْلَتِنا هذِهِ الَّتی بِشَرَفِ الرِّسالَةِ فَضَّلْتَها وَبِکَرامَتِکَ اَجْلَلْتَها وَبِالْمَحَلِّ الشَّریفِ

یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا رَبُّ یا رَحیمُ
یا غَنِیُّ یا کَریمُ اُرْزُقْنی مِنَ
التِّجارَةِ اَعْظَمَها فَضْلاً
وَاَوْسَعَها رِزْقاً وَخَیْرَها
لی عاقِبَةً فَاِنَّهُ لا خَیْرَ فیما
لا عاقِبَةَ لَهُ و ثانی بیست
است که بخواند بعد از این
دعای حزین را اُناجیکَ
یا مَوْجُودُ فی کُلِّ مَکانٍ الخ
پس بسجده رود و بگوید
پنجمرتبه سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ
رَبُّ الْمَلائِکَةِ
وَالرُّوحِ پس بنشیند و
بخواند آیة الکرسی را و بعد
دگر بسجده رود و ذکر سابق را
پنجمرتبه بخواند پس برخیزد
نافله صبح را و آن دو رکعت است
در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل یا ایها الکافرون
و در رکعت دوم بعد از
حمد سوره توحید
بخواند

احللتها اللهم فانا نسئلك بالمبعث الشريف والسيد اللطيف والعنصر العفيف ان
تصلي على محمد وآله وان تجعل اعمالنا في هذه الليلة وفي سائر الليالي مقبولة و
ذنوبنا مغفورة وحسناتنا مشكورة وسيئاتنا مستورة وقلوبنا بحسن القول مسرورة
وارزاقنا من لدنك باليسر مدرورة اللهم انك ترى ولا ترى وانت بالمنظر
الاعلى وان اليك الرجعى والمنتهى وان لك الممات والمحيا وان لك الآخرة و
الاولى اللهم انا نعوذ بك ان نذل ونخزى وان نأتي ما عنه تنهى اللهم انا نسئلك
الجنة برحمتك ونستعيذ بك من النار فاعذنا منها بقدرتك ونسئلك من
الحور العين فارزقنا بعزتك واجعل اوسع ارزاقنا عند كبر سننا واحسن اعمالنا
عند اقتراب آجالنا واطل في طاعتك وما يقرب اليك ويحظي عندك ويزلف
لديك اعمارنا واحسن في جميع احوالنا وامورنا معرفتنا ولا تكلنا الى احد من
خلقك فيمن علينا وتفضل علينا بجميع حوائجنا للدنيا والآخرة وابدأ بآبائنا و
ابنائنا وجميع اخواننا المؤمنين في جميع ما سئلناك لانفسنا يا ارحم الراحمين اللهم
انا نسئلك باسمك العظيم وملكك القديم ان تصلي على محمد وآل محمد وان تغفر
لنا الذنب العظيم انه لا يغفر العظيم الا العظيم اللهم وهذا رجب المكرم الذي
اكرمتنا به اول اشهر الحرم اكرمتنا به من بين الامم فلك الحمد يا ذا الجود والكرم
فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقته فاستقر
في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد واهل بيته الطاهرين و
ان تجعلنا من العاملين فيه بطاعتك والآملين فيه لشفاعتك اللهم اهدنا
الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك خير مقيل في ظل ظليل وملك جزيل فانك
حسبنا ونعم الوكيل اللهم اقلبنا مفلحين منجحين غير مغضوب علينا ولا الضالين
برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك بعزائم مغفرتك وبواجب رحمتك
السلامة من كل اثم والغنيمة من كل بر والفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم

و چون سلام داد بخواند بر پهلو راست رو بقبله بخوابد مثل خوابیدن میت در لحد و بگذارد گونه راست خود را بر دست راست و بگوید استمسکت بعروة الله الوثقى التي لا انفصام لها واعتصمت بحبل الله المتين واعوذ بالله من شر فسقة العرب والعجم واعوذ بالله من شر فسقة الجن والانس پس سه مرتبه بگوید سبحان رب الصباح فالق الاصباح و بخواند آیه ان في خلق السموات والارض تا انك لا تخلف الميعاد و تسبيح زهرا عليها السلام بگوید و در كتاب من لا يحضره الفقيه است كه روایت شده هر كه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صد مرتبه مابین دو رکعت نافله

دعاك الداعون ودعوتك وسئلك السائلون وسئلتك وطلب اليك الطالبون
وطلبت اليك اللهم انت الثقة والرجاء واليك منتهى الرغبة في الدعاء اللهم
فصل على محمد وآله واجعل اليقين في قلبي والنور في بصري والنصيحة في صدري
وذكرك بالليل والنهار على لساني ورزقا واسعا غير ممنون ولا محظور فارزقني وبارك
لي فيما رزقتني واجعل غناي في نفسي ورغبتي فيما عندك برحمتك يا ارحم الراحمين
پس بسجده برو و بگو الحمد لله الذي هدانا لمعرفته وخصنا بولايته ووفقنا لطاعته
شكرا شكرا صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت
عليك بمسئلتي وتوجهت اليك بائمتي وسادتي اللهم انفعنا بحبهم واوردنا
موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة في زمرتهم برحمتك يا ارحم الراحمين

روز بیست و هفتم

و اینها عملهاست که سید برای روز مبعث ذکر کرده

از جمله اعیاد عظیمه است و روزی است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز
برسالت مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و از برای آن چند عملست اول
غسل دوم روزه و آن یکی از چهار روزیست که در تمام سال امتیاز دارد در برای روزه گرفتن
و برابر است با روزه هفتاد سال سیم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت
رسول و امیر المؤمنین علیهما و آلهما السلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریان بن الصلت
مرویست که حضرت امام جواد علیه السلام در زمانیکه در بغداد بود روز نیمه رجب و روز بیست و هفتم را
روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که
خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نمازها خوانده شود هر یک از حمد و توحید
و معوذتین چهار مرتبه و لا اله الا الله والله اكبر وسبحان الله والحمد لله ولا
حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم چهار مرتبه الله الله ربي لا اشرك به شيئا چهار
مرتبه لا اشرك بربي احدا چهار مرتبه ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین
بن روح رحمة الله علیه که فرموده بجا میاوری در این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت

صبح و نماز صبح نگاه دارد و حقتعالی او را از حرارت آتش و کسیکه بگوید صد مرتبه سبحان ربی العظیم و بحمده استغفر الله ربی و اتوب الیه بنا کند خداوند تعالی از برای او خانه در بهشت و کسیکه بخواند بیست و یک مرتبه قل هو الله احد بنا کند حقتعالی از برای او خانه در بهشت و اگر بخواند آنرا چهل مرتبه بیامرزد حقتعالی او را و سزاوار است آنکه خوانده شود بعد از فراغ از نماز شب دعای دوم صحیفه کامله اللهم یا ذا الملک المتأبد بالخلود و پس بسجده شکر کند و سزاوار است در آن دعا کند از برای مومنین خود و بخواند دعای اللهم رب الفجر الى آخر که در ۱۰۵ گذشت تحفه شکر ... رجاء

حمد و سوره که آسان باشد و تشهد میخوانی و سلام میدهی و می نشینی و میگوئی بین هر دو رکعت
الحمد لله الذی لم یتخذ ولداً و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل
و کبره تکبیراً یا عدتی فی مدتی یا صاحبی فی شدتی یا ولیی فی نعمتی یا غیاثی فی رغبتی یا
نجاحی فی حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کافیَّ فی وحدتی یا انسی فی وحشتی انت الساتر عورتی
فلک الحمد و انت المقیل عثرتی فلک الحمد و انت المنعش صرعتی فلک الحمد صل علی
محمد و آل محمد و استر عورتی و آمن روعتی و اقلنی عثرتی و اصفح عن جرمی و تجاوز عن
سیئاتی فی اصحاب الجنة وعد الصدق الذی کانوا یوعدون پس چون فارغ
شدی از نماز و دعا میخوانی هر یک را حمد و اخلاص و معوذتین و قل یا ایها الکافرون
و انا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان
الله و لا حول و لا قوة الا بالله هفت مرتبه و بعد میگوئی هفت مرتبه الله الله ربی لا اشرک
به شیئاً و میخوانی هر دعا که خواهی هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است
در این روز این دعا را بخوانند یا من امر بالعفو و التجاوز و ضمن نفسه العفو و التجاوز
یا من عفی و تجاوز اعف عنی و تجاوز یا کریم اللهم و قد اکدی الطلب و اعیت الحیلة
و المذهب و درست الآمال و انقطع الرجاء الا منک وحدک لا شریک لک اللهم
انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة و مناهل الرجاء لدیک مترعة و ابواب الدعاء
لمن دعاک مفتحة و الاستعانة لمن استعان بک مباحة و اعلم انک لداعیک بموضع
اجابة و للصارخ الیک بمرصد اغاثة و ان فی اللهف الی جودک و الضمان بعدتک
عوضاً من منع الباخلین و مندوحة عما فی ایدی المستاثرین و انک لا تحتجب عن خلقک
الا ان تحجبهم الاعمال دونک و قد علمت ان افضل زاد الراحل الیک عزم
ارادة یختارک بها و قد ناجاک بعزم الارادة قلبی و اسئلک بکل دعوة دعاک بها
راج بلغته امله او صارخ الیک اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرجت کربه
او مذنب خاطئ غفرت له او معافی اتممت نعمتک علیه او فقیر اهدیت

واثق از برادران دینی که از
برای این گنهکار در دو سه باه نیز
دعا کنند که بسیار محتاجم
به دعا. والله الموفق

فصل پنجم در ذکر بعض اذکار و دعاها که در صباح و مساء باید خواند

بدان ایدک الله که تحریص و
ترغیب بسیار بر محافظت این
دو وقت در آیات و اخبار
شده است لهذا در این دو وقت
ادعیه و اذکار بسیار از رسول
خدا و ائمه اطهار صلوات
الله علیهم اجمعین مأثور گردیده
و ما در اینجا الیه کمی مختصری
از آنها قناعت میکنیم اول
ابن بابویه بسند معتبر از حضرت
امیرالمؤمنین علیه السلام
روایت کرده است

غنائک الیه و لیلک الدعوة علیک حق و عندک منزلة الا صلیت علی محمد و
آل محمد و قضیت حوائجی حوائج الدنیا و الآخرة و هذا رجب المرجب المکرم الذی
اکرمتنا به اول اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم یا ذا الجود و الکرم فنسئلک به
و باسمک الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی خلقته فاستقر فی ظلک فلا
یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی محمد و اهل بیته الطاهرین و تجعلنا من العاملین
فیه بطاعتک و الآملین فیه بشفاعتک اللهم و اهدنا الی سواء السبیل و اجعل
مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل فانک حسبنا و نعم الوکیل و السلام علی
عباده المصطفین و صلواته علیهم اجمعین اللهم و بارک لنا فی یومنا هذا الذی
فضلته و بکرامتک جللته و بالمنزل العظیم الاعلی انزلته صل علی من فیه
الی عبادک ارسلته و بالمحل الکریم احللته اللهم صل علیه صلوة دائمة تکون
لک شکراً و لنا ذخراً و اجعل لنا من امرنا یسراً و اختم لنا بالسعادة الی منتهی آجالنا
و قد قبلت الیسیر من اعمالنا و بلغنا برحمتک افضل آمالنا انک علی کل شیء قدیر
و صلی الله علی محمد و آله و سلم. مؤلف گوید که این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خواندند
در روزی که آنجناب را بجانب بغداد حرکت دادند و آن روز بیست و هفتم رجب بود و
این دعا از مذخور ادعیه رجب است. هشتم سید در اقبال فرموده بخوانند اللهم انی
اسئلک بالتجلی الاعظم الدعاء و این دعا بروایت کفعمی در اعمال شب این روز گذشت

روز آخر ماه

غسل در آن وارد شده و روزه اش سبب آمرزش گناهان گذشته و آینده است و نماز سلمان
که در روز اول گذشت

فصل دوم در فضیلت و اعمال ماه شعبان است

بدانکه شعبان ماه بسیار شریفیست و منسوبست بحضرت سید انبیاء صلی الله علیه و آله و آن
حضرت این ماه را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود شعبان ماه من است هر که
یک روز از ماه مرا روزه بدارد بهشت او را واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایت

هر کس پیش از طلوع آفتاب
ده مرتبه قل هو الله احد و انا
انزلناه و آیة الکرسی م
کلام را یازده مرتبه بخواند
خدا منع کند مال او را از ضرر
نرسد و فرمود که هر که قل
هو الله احد و انا انزلناه
پیش از طلوع آفتاب بخواند
در آن روز گناهی باو نرسد هر
چند شیطان جهد کند
دوم کلینی و ابن بابویه و شیخ
طوسی و دیگران بسندهای
معتبر از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که فرمود بر هر
واجب است بر هر مسلمان که
ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب
و ده مرتبه پیش از غروب آن
دعا بخواند لا اله الا
الله وحده لا شریک له
له الملک و له الحمد یحیی و
یمیت و هو حی لا یموت
بیده الخیر و

است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع
مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهی است این ماه شعبان است و
حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای
محبت پیغمبر خود و برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق آن خدائی که جان علی بن الحسین
بدست قدرت اوست سوگند یاد میکنم که از پدرم حسین بن علی علیهما السلام شنیدم که فرمود
شنیدم از امیرالمؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب
بسوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را بکرامت خود در روز قیامت و
بهشت را برای او واجب گرداند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن
حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند بروزه شعبان
گفتم فدایت شوم مگر می بینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی بدرستیکه رسول خدا صلی الله
علیه و آله هر گاه میدید هلال شعبان را امر میفرمود منادی را که ندا میکرد در مدینه ای
اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و آله بسوی شما میفرماید آگاه باشید به
که شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد
آن را پس گفت حضرت صادق علیه السلام که امیرالمؤمنین میفرمود که فوت نشد از من روزه شعبان
از زمانیکه شنیدم منادی رسول خدا صلی الله علیه و آله ندا کرد در شعبان و فوت نخواهد شد
از من تا مدتی که حیات دارم انشاءالله تعالی پس میفرمود که روزه دو ماه که شعبان و رمضان
باشد توبه و مغفرتست از خدا و روایت کرده اسمعیل بن عبدالخالق که گفت بودم نزد حضرت
صادق علیه السلام که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود که در فضیلت روزه شعبان
چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام میشود پس روزه میگیرد شعبان را
نفع میبخشد او را و آمرزیده میشود و بدانکه اعمال این ماه شریف بر دو قسمت اعمال
مشترکه و اعمال مختصه اما اعمال مشترکه پس آن چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ دوم هر روز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذی لا اِلٰهَ

هو علی کل شیء قدیر و در بعضی از روایات چنین وارد است که یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و در چند روایت و هو حی لا یموت بیده الخیر نیست و در بعضی هست و ظاهراً هم خواندن و قسم را بگوید بهتر است و اگر هم بعضی از روایات وارد شده است که اگر ترک شود قضا کند که لازم است و در بعضی از روایات کفاره گناهان اوست در روز سیم ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام زین العابدین و حضرت صادق علیهما السلام روایت کرده اند که هر که در شام صد مرتبه الله اکبر بگوید چنان است که صد بنده آزاد کرده باشد و بسند صحیح

اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و در بعضی روایات اَلْحَیُّ الْقَیُّومُ پیش از
الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ و عمل بهر دو خوبست و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها
در این ماه استغفار است و هر که هر روز از این ماه استغفار کند هفتاد مرتبه مثل آنستکه هفتاد
هزار در ماههای دیگر استغفار کند سیم تصدق کند در این ماه اگرچه بنصف دانه خرمائی
باشد تا حقتعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه
از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب فرمود چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض
کرد یا بن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یکروز از شعبان را روزه بدارد فرمود بخدا قسم بهشت
ثواب اوست عرض کرد یا بن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود تصدق و استغفار هر که
تصدق کند در ماه شعبان حقتعالی آن را تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتربچه را تربیت میکند
تا آنکه در روز قیامت برسد بصاحبش در حالتیکه بقدر کوه احد شده باشد چهارم در تمام
این ماه هزار بار بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ لا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَ لَوْ کَرِهَ
الْمُشْرِکُونَ که ثواب بسیار دارد از جمله آنکه عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسند پنجم
در هر پنجشنبه این ماه دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد از
سلام صد بار صلوات بفرستد تا حقتعالی برآورد هر حاجتی که دارد از امر دین و دنیای خود و
روزه آن نیز فضیلت دارد و روایتشده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها
پس ملائکه عرض میکنند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان
و در خبر نبوی است که هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از
حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای آخرت او را روا کند ششم در این ماه صلوات بسیار فرستد
هفتم در هر روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه از
حضرت امام زین العابدین علیه السلام را اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَ مَوْضِعِ
الرِّسالَةِ وَ مُخْتَلَفِ الْمَلآئِکَةِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ اَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ یَأْمَنُ مَنْ رَکِبَها وَ یَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا الْمُتَقَدِّمُ

از امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که صد مرتبه پیش از طلوع آفتاب و صد مرتبه پیش از غروب آفتاب الله اکبر بگوید خداوند کریم برای او مثل ثواب صد بنده آزاد کردن بنویسد و هر که ده مرتبه سبحان الله و تحمید بگوید خدا ده حسنه برای او بنویسد و هر که زیاده بگوید زیاده برای او نوشته شود چهارم ایضاً ابن بابویه بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که در بهشت غرفه چند هست که ظاهر آنها از اندرون آنها و اندرون آنها از بیرون آنها نمایان است و از امت من کسی در آنها ساکن میشود که سخن نیک گوید و طعام بدهد مردم را و

لهم مارق والمتاخر عنهم زاهق واللازم لهم لاحق اللهم صل على محمد وآل محمد
الكهف الحصين وغياث المضطر المستكين وملجأ الهاربين وعصمة المعتصمين
اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة تكون لهم رضا ولحق محمد وآل محمد
اداء وقضاء بحول منك وقوة يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد
الطيبين الابرار الاخيار الذين اوجبت حقوقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم
اللهم صل على محمد وآل محمد واعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني
مواساة من قترت عليه من رزقك بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي
من عدلك واحييتني تحت ظلك وهذا شهر نبيك سيد رسلك شعبان الذي
حففته منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله
وسلم يدأب في صيامه وقيامه في لياليه وايامه بخوعا لك في اكرامه واعظامه
الى محل حمامه اللهم فاعنا على الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم و
اجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا اليك مهيعا واجعلني له متبعا حتى القاك يوم القيمة
عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد اوجبت لي منك الرحمة والرضوان وانزلتني
دار القرار ومحل الاخيار هشتم بخواند این مناجات مرویه را ابن خالویه ذکر نقل کرده
و گفته این مناجات حضرت امیر المؤمنین و امامان از فرزندان او علیهم السلام است که در ماه شعبان
میخواندند اللهم صل على محمد وآل محمد واسمع دعائي اذا دعوتك واسمع ندائي
اذا ناديتك واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك
مستكينا لك متضرعا اليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي وتخبر حاجتي
وتعرف ضميري ولا يخفى عليك امر منقلبي ومثواي وما اريد ان ابدئ به من
منطقي واتفوه به من طلبتي وارجوه لعاقبتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما
يكون مني الى آخر عمري من سريرتي وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي
ونفعي وضري الهي ان حرمتني فمن ذا الذي يرزقني وان خذلتني فمن ذا الذي

هر که در سه سلام کند و در شب نماز کند در هنگامی که مردم در خواب باشند پس فرمود کلام نیک آن است که در صبح و شام ده مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر

و در محاسن برقی بسند صحیح منقول است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله عبور کرد بباغی که مردی ایستاده بود و درخت غرس میکرد فرمود که میخواهی ترا دلالت کنم بر باغی که اصلش از این باغ ثابت تر و میوه اش زودرس تر و نیکوتر و باقی تر باشد گفت بلی یا رسول الله

فرمود که در صبح و شام بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر

ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهي ان كنت غير مستاهل لرحمتك
فانت اهل ان تجود علي بفضل سعتك الهي كاني بنفسي واقفة بين يديك وقد
اظلها حسن توكلي عليك فقلت ما انت اهله وتغمدتني بعفوك الهي ان عفوت فمن
اولى منك بذلك وان كان قد دنا اجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الاقرار
بالذنب اليك وسيلتي الهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل ان لم تغفر
لها الهي لم يزل برك علي ايام حيوتي فلا تقطع برك عني في مماتي الهي كيف آيس من حسن
نظرك لي بعد مماتي وانت لم تولني الا الجميل في حيوتي الهي تول من امري ما انت
اهله وعد علي بفضلك على مذنب قد غمره جهله الهي قد سترت علي ذنوبا في الدنيا
وانا احوج الى سترها علي منك في الاخرى اذ لم تظهرها لاحد من عبادك الصالحين
فلا تفضحني يوم القيمة على رؤس الاشهاد الهي جودك بسط املي وعفوك افضل من
عملي الهي فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك الهي اعتذاري اليك اعتذار
من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من اعتذر اليه المسيئون الهي
لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي الهي لو اردت هواني
لم تهدني ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهي ما اظنك تردني في حاجة قد افنيت عمري
في طلبها منك الهي فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحب و
ترضى الهي ان اخذتني بجرمي اخذتك بعفوك وان اخذتني بذنوبي اخذتك
بمغفرتك وان ادخلتني النار اعلمت اهلها اني احبك الهي ان كان صغر في
جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك املي الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة
محروما وقد كان حسن ظني بجودك ان تقلبني بالنجاة مرحوما الهي وقد افنيت
عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة التباعد منك الهي فلم استيقظ
ايام اغتراري بك وركوني الى سبيل سخطك الهي وانا عبدك وابن عبدك قائم
بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي انا عبد اتنصل اليك مما كنت اواجهك

بعد دو مرتبه ... در بهشت درختها برای او غرس مینماید از انواع میوه‌ها و اینها از باقیات صالحات است که خدا در قرآن فرموده است که باقی‌ترند از زینت دنیا و نیکوترند

و ابن بابویه بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که هر که بعد از نماز صبح و بعد از نماز شام نزدیک

سه مرتبه ... خیر ... از او و دور کرده ... و جمیع شرها را از او و دور کرده ... است هر گاه در

و همچنین است هر گاه در هنگام صبح بگوید و ابن آیه فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون

و در محاسن بسند موثق از حضرت امام رضا علیه السلام

بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْيائي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اِذِ الْعَفْوُ نَعْتٌ لِكَرَمِكَ اِلهي
لَمْ يَكُنْ لي حَوْلٌ فَانْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلاّ في وَقْتٍ اَيْقَظْتَني لِمَحَبَّتِكَ وَكَما اَرَدْتَ اَنْ
اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخالي في كَرَمِكَ وَلِتَطْهيرِ قَلْبي مِنْ اَوْساخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ
اِلهي اُنْظُرْ اِلَيَّ نَظَرَ مَنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطاعَكَ يا قَريباً
لا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيا جَواداً لا يَبْخَلُ عَمَّنْ رَجا ثَوابَهُ اِلهي هَبْ لي قَلْباً يُدْنيهِ مِنْكَ
شَوْقُهُ وَلِساناً يُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَراً يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلهي اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ
بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لاذَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ اِلهي اِنَّ
مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنيرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يا اِلهي فَلا تُخَيِّبْ
ظَنّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْجُبْني عَنْ رَأْفَتِكَ اِلهي اَقِمْني في اَهْلِ وِلايَتِكَ مُقامَ مَنْ رَجا
الزِّيادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلهي وَاَلْهِمْني وَلَهاً بِذِكْرِكَ اِلى ذِكْرِكَ وَهِمَّتي في رَوْحِ نَجاحِ
اَسْمائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلهي بِكَ عَلَيْكَ اِلاّ اَلْحَقْتَني بِمَحَلِّ اَهْلِ طاعَتِكَ وَالْمَثْوَى
الصّالِحِ مِنْ مَرْضاتِكَ فَاِنّي لا اَقْدِرُ لِنَفْسي دَفْعاً وَلا اَمْلِكُ لَها نَفْعاً اِلهي اَنَا عَبْدُكَ
الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنيبُ فَلا تَجْعَلْني مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَ
حَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلهي هَبْ لي كَمالَ الْاِنْقِطاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصارَ قُلُوبِنا
بِضِياءِ نَظَرِها اِلَيْكَ حَتّى تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلى مَعْدِنِ
الْعَظَمَةِ وَتَصيرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلهي وَاجْعَلْني مِمَّنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ
وَلاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَناجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلهي لَمْ اُسَلِّطْ عَلى حُسْنِ
ظَنّي قُنُوطَ الْاِياسِ وَلاَ انْقَطَعَ رَجائي مِنْ جَميلِ كَرَمِكَ اِلهي اِنْ كانَتِ الْخَطايا
قَدْ اَسْقَطَتْني لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي عَلَيْكَ اِلهي اِنْ حَطَّتْنِي الذُّنُوبُ مِنْ
مَكارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقينُ اِلى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلهي اِنْ اَنامَتْنِي الْغَفْلَةُ عَنِ
الْاِسْتِعْدادِ لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلهي اِنْ دَعاني اِلَى النّارِ
عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعاني اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلهي فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ

روا بنکرده کن که هر کرد در صبح سه مرتبه و در شام سه مرتبه بگوید بسم الله الرحمن الرحیم لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم نرسد از شیطان و نه از پادشاه و نه از خوره نه از برص و حضرت فرمود که من صدمه بسه میگویم و دو نعیفر نماز صبح و شام هفت مرتبه بین گذشت هفتم بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که مردی از انصار چند روز خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله نرسید حضرت از او پرسید که چه سبب در این چند روز از ما غایب بودی گفت سبب تنگدستی و طول بیماری فرمود میخواهی ترا دعائی تعلیم نمایم که چون بخوانی فقر و بیماری از تو زایل گردد گفت بلی یا رسول الله زود

اَبْتَهِلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ
وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلهي وَاَلْحِقْني بِنُورِ
عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِكْرامِ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً و این از
مناجاتهای جلیل القدر ائمه علیهم السلام است و مضامین عالیه مشتمل است و در هر وقت که
حضور قلبی باشد خواندن آن مناسبست

وَ اَمّا اَعْمالُ مُخْتَصَّةِ شَعْبانَ

(شب اول) نمازهای بسیار در اقبال ذکر شده از جمله دوازده رکعت بحمد و یازده مرتبه توحید
(روز اول) روزه اش فضیلت بسیار دارد و از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هر که روزه
بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته و سید بن طاوس ثواب بسیاری نقل کرده
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله برای کسیکه سه روز اول این ماه را روزه دارد و در شبهای آنها
دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید یازده مرتبه و بدانکه در تفسیر امام علیه السلام خبری
در فضیلت شعبان و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرجست و شیخ ثقة الاسلام
نوری نور الله مرقده آن خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمه طیبه ذکر فرموده و چون آن خبر طولانی است و مقام را
گنجایش تمام آن نیست ما مختصر از آن را در اینجا ذکر میکنیم حاصل الخبر آنستکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
در روز اول شعبان گذشت بجماعتی که در مسجد نشسته بودند و در امر قدر و امثال آن گفتگو میکردند
و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر
ایشان سلام کرد آنها جواب سلام دادند و برای آنجناب جا خواستند و خواهش کردند که نزد ایشان
بنشیند آنحضرت بایشان اعتنائی نکرد و فرمود ایگروهیکه سخن میگوئید در چیزیکه نفع نمیبخشد
آیا ندانستید که خدا بندگانی هست که ساکت کرده ایشانرا خوف و بدون آنکه عاجز باشند از
گفتن یا لال باشند بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خداوند را شکسته میشود زبانهای ایشان
و کنده میشود دلهای ایشان و میرود عقلهای ایشان و مبهوت میشوند بجهة اعزاز و اجلال و اعظام خداوند
پس هرگاه بخود آمدند از این حالت روی میآورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را با

در صبح و شام ابد عافیت لا حول و لا قوة الا بالله توکلت علی الحی الذی لا یموت و الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و لم یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا هشتم در روایات بسیار از حضرت صادق معتبره منقول است که بعد از نماز صبح و مغرب پیش از طلوع و غروب بگو اعوذ بالله السمیع العلیم من همزات الشیاطین و اعوذ بالله ان یحضرون ان الله هو السمیع العلیم و در بعضی از روایات و اعوذ بک رب ان یحضرون و در بعضی روایات استعیذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم و اعوذ بالله ان یحضرون تا آخر

ستمکاران و خطاکاران و حال آنکه ایشان نمیرهند از تقصیر و تفریط مگر آنکه ایشان را
نمیشوند برای خدا ابکردار اندک و بسیار نمیشمرند برای او عمل زیاد را و پیوسته مشغولند باعمال
پس ایشان چنانند که هر وقت نظر کنی بایشان ایستادگانند بعبادت ترسان و هراسان و در
بیم و اضطرابند پس کجایند شما از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانستید که داناترین مردم
بقدر ساکت ترین ایشانند از ان و اینکه جاهلترین مردم بقدر سخنگوترین ایشانند در او
ای گروه تازه کارها امروز غرهٔ شعبان کریم است نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهت
پراکنده شدن خیرات بتحقیق که باز کرده پروردگار شما در او درهای احسان خود را و جلوه داده
بشما قصرها و خیرات را بقیمت ارزانی و کارهای آسانی پس بخرید آن را و جلوه داده برای شما
ابلیس لعین شعبه‌های شر و بلاهای خود را و شما پیوسته میکوشید در گمراهی و طغیان و متمسک
میشوید بشعبه‌های ابلیس و رو میگردانید از شعبه‌های خیرات که باز شده برای شما درهای او
و این غرهٔ ماه شعبان است و شعبه‌های خیرات او نمازست و روزه و زکوة و امر بمعروف و نهی از
منکر و بر والدین و خویشان و همسایگان و اصلاح ذات البین و صدقه بر فقراء و مساکین
بر خود کلفت مینهید چیزی را که برداشته شده از شما یعنی امر قضا و قدر و چیزیکه نهی کرده شده اید از
فرو رفتن در آن از کشف سرهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها از تباه شدگانست آگاه
باشید بدرستیکه اگر شما واقف شوید بآنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از
بندگانش در امروز هر آینه باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع خواهید
کرد در آنچه امر کرده‌اند شما را بآن گفتند یا امیر المؤمنین و چیست آنکه از برای خداوند مهیا فرموده
در این روز برای مطیعین خود پس حضرت نقل فرمود قصهٔ آن لشکری را که رسولخدا صلی الله علیه
و آله بجهاد کفار فرستاده بود و دشمنان شب ایشان شبیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت ظلمانی
بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز زید بن حارثه و عبد الله بن رواحه
و قتادة بن نعمان و قیس بن عاصم منقری که هر کدام در یکجانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن
خواندن بودند دشمنان مسلمانان را تیرباران کردند و بواسطهٔ تاریکی ندیدند مسلمانان

همه در فلاح السائل از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چه مانعست شما را که در هر صبح و شام این دعا را سه مرتبه بخوانید اللّهمّ یا مقلّب القلوب و الأبصار ثبّت قلبی علی دینک و لا تزغ قلبی بعد إذ هدیتنی و هب لی من لدنک رحمة إنّک أنت الوهّاب و أجرنی من النّار برحمتک اللّهمّ امدد لی فی عمری و أوسع علیّ فی رزقی و انشر علیّ من رحمتک و إن کنت عندک فی أمّ الکتاب شقیّاً فاجعلنی سعیداً فإنّک تمحو ما تشاء و تثبت و عندک أمّ الکتاب
دهم شیخ طوسی و سید بن طاوس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده‌اند ک

دشمنان از آنها احتراز کنند نزدیک بود که هلاک شوند که ناگاه از دهان اینچند نفر نورهائی
ساطع شد که لشکرگاه مسلمانان را روشن کرد و بسبب قوت و دلیری ایشان شد پس شمشیر
کشیده و دشمنان را کشته و زخمدار و اسیر نمودند و چون مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلی الله
علیه و آله نقل کردند فرمود این نورها بجهت اعمال این برادران شماست در غرهٔ ماه شعبان پس یک یک آن
اعمال را حضرت نقل کردند تا آنکه فرمودند چون روز اول شعبان میشود پراکنده میکند ابلیس لشکر خود را
در اطراف زمین و آفاق آن و میگوید بایشان که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا را
بسوی خود در این روز و بدرستیکه خدای عز و جل پراکنده میکند ملائکه را در اطراف زمین و آفاق او
و بایشان میفرماید براستی نگاه دارید بندگان مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همه ایشان
نیکبخت میشوند بشما مگر آنکه امتناع و سرکشی کند پس بدرستیکه او از حد گذشته میگردد در حزب
ابلیس و جنود او بدرستیکه خداوند عز و جل چون روز اول ماه شعبان میشود امر میکند بدرهای
بهشت پس باز میشود و امر میکند درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای خود را باین دنیا آنگاه
امر میکند منادی پروردگار عز و جل ای بندگان خدا این شاخهای درخت طوبی است پس در آویزید باو
که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخهای درخت زقوم است پس بپرهیزید از او که نبرد شما را بسوی
دوزخ رسولخدا صلی الله علیه و آله فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث نمود که هر که فرا گیرد دری
از خیر و نیکی را در این روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه‌ای از شاخهای درخت طوبی پس او کشاننده
است او را بسوی بهشت و هر که فرا گیرد دری از شر را در امروز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از شاخهای
درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی آتش آنگاه فرمود رسولخدا صلی الله علیه و آله پس
هر کس که نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس در آویخته بشاخه از آن و هر که روزه گیرد در این
روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و
فرزندش یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که در آویخته
از آن بشاخه و کسیکه تخفیف دهد پریشانی را از طلبیکه از او دارد یا کم کند از آن پس بتحقیق
که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نظر کند در حساب خود پس ببیند قرض کهنه را که صاحبش

همه که در صبح و شام یکمرتبه بگوید سبحان الله و بحمده سبحان الله الملک العظیم حقتعالی بنا کند از برای او در بهشت باغی از زمین بهشت برای او و درختان از مشک ناب و دیوارهای غرس کند و دیوار برو کند و بکند و در آن نصب کند و بر آن در بنویسد که این باغ از آن فلان پسر فلان است و بسند معتبر روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که این تسبیح را بگوید در وقت عصر نجد حقتعالی هزار گناه او را محو کند و هزار حسنه برای او بنویسد و هزار شفاعت برای او و هزار درجه برای او بلند کند و از این کلمه مرغ سفیدی خلق کند که تا روز قیامت این تسبیح را بگوید و ثواب آن برای او بنویسد

ازان مایوس شده پس اذا کند از این تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه کفالت
کند یتیمی را پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه باز دارد سفیهی را از عرض مؤمنی پس
تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی از آنرا پس تحقیق که در آویخته
ازان بشاخهٔ و کسیکه یاد آرد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس تحقیق که در آویخته
ازان بشاخهٔ و کسیکه عیادت کند مریضی را پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه
نیکی کند پدر و مادر خود یا یکی از انها را پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه پیش از
امروز بغضب آورده بود ایشانرا پس خوشنود شان کرد در امروز پس تحقیق که در آویخته ازان
بشاخهٔ و هر که تشییع کند جنازهٔ را پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه تسلیت دهد
در ان مصیبت زده را پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و همچنین هر کسیکه بجا آورد
چیزی را از ابواب خیر در امروز پس تحقیق در آویخته ازان بشاخهٔ آنگاه فرمود رسولخدا صلی
الله علیه و آله قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری مبعوث فرموده که هر کس که فرا گیرد چیزیرا از شر و گناه را
در امروز پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ از شاخهای درخت زقوم پس آن کشاننده است او را بسوی
آتش آنگاه فرمود قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هر کس تقصیر کند در امروز نماز واجبی
خود را و ضایع کند آنرا پس تحقیق که در آویخته ازان درخت بشاخهٔ و هر کس که بیاید در نزد او
فقیری ضعیف که میداند بدی حال او را و او قادر است بر تغییر حالش بدون آنکه ضرری باو برسد
و کسی هم نیست او را و نیابت کند و بنشیند بجای او پس واگذارد او را که ضایع شود و هلاک
گردد و دست او را نگیرد پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه عذر خواهی کند از او بدکاری
پس نپذیرد عذر او را و آنگاه عقوبت نکند او را بقدر بدی او بلکه بیفزاید بران پس تحقیق که در
آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه جدائی اندازد میان شوهری با زنش یا پدری با فرزندش یا برادری
با برادرش یا خویشی با خویشش یا میان دو همسایه یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس تحقیق
که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه سخت بگیرد بر تنگدستی و حال آنکه میداند تنگدستی او را
پس بیفزاید بر غیظ او و بلای او پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه بر او دینی باشد

یازدهم قطب راوندی از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که صبح کند و چهار نعمت خدا را یاد نکند میترسم که نعمت خدا از او زایل گردد الحمد لله الذی عرفنی نفسه و لم یترکنی عمیان القلب الحمد لله الذی جعلنی من امة محمد صلی الله علیه و آله الحمد لله الذی جعل رزقی فی یدیه و لم یجعل رزقی فی ایدی الناس الحمد لله الذی ستر ذنوبی و عیوبی و لم یفضحنی بین الخلایق یعنی سپاس خداوندیرا سزاست که خود را بمن شناسانید و مرا کور دل نگذاشت سپاس خداوندیرا روا است که مرا از امت محمد گردانید حمد میکنم خداوندیرا

پس منکر شود آنرا بر صاحبش و تعدی کند بر او تا آنکه باطل کند دین او را پس تحقیق که در آویخته
ازان بشاخهٔ و کسیکه جفا کند یتیمی را و آزار رساند او را و مال او را تباه کند پس تحقیق که در آویخته
بشاخهٔ ازان و کسیکه داخل شود در عرض برادر مؤمن خود و آزار دهد مردم را بران پس تحقیق که در
آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه آواز خوانی کند بقسمی از خواندنی که برانگیزاند در ان خواندن بر معاصی
پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه بنشیند بشمرد کارهای قبیح خود را در جنگها و انواع
ستم خود را بر بندگان خدا و افتخار کند بران پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه همسایه‌اش
مریض شده پس او را عیادت نکرد بمحض استخفاف بشان او پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و
کسیکه همسایه‌اش مرد پس متابعت نکرد جنازهٔ او را بجهت خوار بودن او در نظرش پس تحقیق که در
آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند او را بمحض حقارت و کوچکی
او در نزدش پس تحقیق که در آویخته ازان بشاخهٔ و کسیکه عاق کند پدر و مادر خود یا یکی از دو را
پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و کسیکه پیش ایشانرا عاق کرده بود و خوشنود نکرد ایشانرا
امروز و حال آنکه قدرت دارد بران پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و همچنین هر کس بکند
کاری از سایر اقسام شر را پس تحقیق که در آویخته بشاخهٔ ازان و قسم بآنکه مرا براستی به پیغمبری
فرستاده که در آویختگان بشاخهای درخت طوبی بلند میکند ایشانرا آن شاخها بسوی بهشت
آنگاه رسولخدا صلی الله علیه و آله نظر خود را بجانب آسمان انداخت اندکی و میخندید و مسرور
بود آنگاه نظر مبارک را بزیر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارک را در هم کشید و روی مبارکش
ترش شد آنگاه رو کرد باصحاب خود و فرمود قسم بانکه فرستاده محمد را براستی به پیغمبری که دیدم
بتحقیق درخت طوبی را که بلند میشد و بلند میکرد آنانکه باو در آویخته بودند بسوی بهشت و دیدم
بعضی از ایشانرا که در آویخته بود بیک شاخه ازان و بعضی در آویخته بودند بدو شاخه ازان یا
بچند شاخه بر حسب فرا گرفتن ایشان مر طاعات را و بدرستیکه همراهی میبینم زید بن حارثه را که
در آویخته به بیشتر شاخهای ازان پس آن شاخها بلند میکند او را با علی علیین بهشت پس ازان
جهت خندیدم و خوشحال شدم پس نگاه کردم بسوی زمین پس قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده

روز و ترسم مرا از تو منکر فعل خود و بد مرا منکر کنانت ساختن بکنم خداوندا بدیهائیکه کاهان مرا بپوشانید و مرا در میان خلایق رسوا نکردانید و از دهم بلد الامین از سلمان فارسی روایت کرده است که هر بنده که داخل صبح شود بگوید سه مرتبه الحمد لله رب العالمین الحمد لله حمدا کثیرا طیبا مبارکا فیه حمدا یخفعا الهفعات نعم بلا او و دفع کند که کمتر الهها انده و باشد سیزدهم نجم کلینی بسند معتبر از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده است چون صبح کنی بگو اصبحت بالله مؤمنا علی دین محمد و سنته و دین علی و سنته و دین الاوصیاء و سنتهم آمنت بسرهم و علانیتهم و شاهدهم و غائبهم و اعوذ بالله مما استعاذ

[illegible] بخط المصنف یعنی شیخ الطوسی

که دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخهای او و پایین میبرد در او یختگان باو را بسوی دوزخ و دیدم پارهٔ از ایشان را در او یخته بشاخه و دیدم پارهٔ از ایشان که در او یخته بدو شاخه یا بچند شاخه برحسب فرا گرفتن او مر قبایح را و بدرستیکه هر آینه می بینم بعضی از منافقین را که در او یخته به بیشتر شاخهای او و الها فرو میبرند او را باسفل درکات او پس از آنچه دیدی رو خود را ترش کردم و پیشانی را درهم کشیدم

روز سیم

روز مبارکیست که شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب حسین بن علی علیه السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل حضرت امام حسن عسکری که مولای ما حسین علیه السلام متولد شد روز پنجشنبه سیم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و بخوان دعا را در آن روز بخوان

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْكَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی یُدْرِكُوا الْاَوْتارَ وَیَثْأَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَكُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّٰهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْكَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُعْتَرِفٍ مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُكَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْكَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّٰهُمَّ وَكَما اَكْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَكْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُكْثِرُ الصَّلوٰةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلی جَمیعِ اَوْصِیائِهِ وَاَهْلِ اَصْفِیائِهِ الْمَمْدُودینَ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الِاثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلی جَمیعِ الْبَشَرِ اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنا فی هٰذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَما وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس میخوانی بعد از این دعا دعاء حسین علیه السلام و این آخر دعاء آنحضرت است در

(ادعیهٔ صباح و مساء)

[illegible] مِنْهُ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلِیٌّ عَلَیْهِ السَّلامُ وَالْاَوْصِیاءُ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَارْغَبْ اِلَی اللّٰهِ فیما رَغِبُوا اِلَیْهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ چهاردهم شیخ کلینی از حضرت امام محمد باقر فضیلت بسیاری نقل کرده برای خواندن این دعا بعد از صبح پیش از طلوع آفتاب اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبیراً وَسُبْحانَ اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصیلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ كَثیراً لا شَریكَ لَهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ پانزدهم در بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح سه مرتبه این دعا بخواند تا شام بلائی باو نرسد و اگر در شام بگوید تا صبح بلائی باو نرسد بِسْمِ اللّٰهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ

روزیکه بسیار شده بود دشمنان او یعنی روز عاشوراء اَللّٰهُمَّ اَنْتَ مُتَعالِی الْمَكانِ عَظیمُ الْجَبَرُوتِ شَدیدُ الْمِحالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلائِقِ عَریضُ الْكِبْرِیاءِ قادِرٌ عَلی ما تَشاءُ قَریبُ الرَّحْمَةِ صادِقُ الْوَعْدِ سابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلاءِ قَریبٌ اِذا دُعیتَ مُحیطٌ بِما خَلَقْتَ قابِلُ التَّوْبَةِ لِمَنْ تابَ اِلَیْكَ قادِرٌ عَلی ما اَرَدْتَ وَمُدْرِكٌ ما طَلَبْتَ وَشَكُورٌ اِذا شُكِرْتَ وَذَكُورٌ اِذا ذُكِرْتَ اَدْعُوكَ مُحْتاجاً وَاَرْغَبُ اِلَیْكَ فَقیراً وَاَفْزَعُ اِلَیْكَ خائِفاً وَاَبْكی اِلَیْكَ مَكْرُوباً وَاَسْتَعینُ بِكَ ضَعیفاً وَاَتَوَكَّلُ عَلَیْكَ كافِیاً اُحْكُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ فَاِنَّهُمْ غَرُّونا وَخَدَعُونا وَخَذَلُونا وَغَدَرُوا بِنا وَقَتَلُونا وَنَحْنُ عِتْرَةُ نَبِیِّكَ وَوَلَدُ حَبیبِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ بِالرِّسالَةِ وَائْتَمَنْتَهُ عَلی وَحْیِكَ فَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا فَرَجاً وَمَخْرَجاً بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان بزوفری که میگفت حضرت صادق علیه السلام میخواند این دعا را در این روز و فرموده که این دعا از دعاهای روز سیم شعبان است و آن روز ولادت حسین علیه السلام است شب سیزدهم اول لیالی بیض است و کیفیت نماز امشب و دو شب بعد در ماه رجب ص ۱۴۰ گذشت

شب نیمهٔ شعبان

شب بسیار مبارکیست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایتست که از حضرت امام محمد باقر علیه السلام سؤال شد از فضل شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب افضل شبها است بعد از لیلة القدر در آنشب عطا میفرماید خداوند به بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشان را بمنّ و کرم خویش پس سعی و کوشش کنید در تقرّب جستن بسوی خدا تعالی در آنشب پس بدرستیکه آن شبی است که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را از درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیتی را و آن شب آن شبی است که قرار داد حقتعالی آن را از برای ما بمقابل آنکه قرار داد شب قدر را برای پیغمبر ما صلی اللّه علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر و از جملهٔ برکات این شب مبارک آنکه ولادت باسعادت حضرت سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنه دویست پنجاه و پنج

(ادعیهٔ صباح و مساء)

لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ ... اِلَی السَّماءِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ سیزدهم شیخ کلینی و ابن بابویه و دیگران بسندهای معتبر از حضرت امام محمد باقر روایت کرده اند که حق تعالی بحضرت نوح علیه السلام وحی نمود بنده بسیار شکر کننده نامید برای آنکه هر صبح و شام این دعا میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشْهِدُكَ اَنَّهُ ما اَمْسی وَاَصْبَحَ بی مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِیَةٍ فی دینٍ اَوْ دُنْیا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَیَّ حَتّی تَرْضی وَبَعْدَ الرِّضا و در بعضی روایات اینطور است اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ ما اَصْبَحَ بی مِنْ نِعْمَةٍ اَوْ عافِیَةٍ فی دینٍ اَوْ دُنْیا فَمِنْكَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ بِها عَلَیَّ حَتّی تَرْضی وَبَعْدَ الرِّضا و هر صبح و شام ده مرتبه میخواند و هر

در سر من رای واقع شده و باعث مزید شرافت این لیله مبارکه شده و از برای این شب چند
عمل است اول غسل است که باعث تخفیف گناهان میشود دوم احیاء این شب است بنماز و دعاء و
استغفار چنانچه امام زین العابدین علیه السلام میکردند و در روایتست که هر که احیاء دارد این شب را
نمیرد دل او در روزیکه دلها بمیرند سیم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که
افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهانست و هر که خواهد با او مصافحه کند روح
صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنجناب را در این شب و اقل زیارت آنحضرت آنست که
ببامی برآید و بجانب راست و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ و هر کس در هر
کجا باشد در هر وقت که آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای
او نوشته شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود ان شاء الله تعالی
چهارم خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه
است اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا وَ مَوْلُودِها وَ حُجَّتِکَ وَ مَوْعُودِهَا الَّتی قَرَنْتَ اِلیٰ فَضْلِها فَضْلاً
فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقاً وَ عَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِکَلِماتِکَ وَ لا مُعَقِّبَ لِآیاتِکَ نُورُکَ
الْمُتَاَلِّقُ وَ ضِیاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَ الْعَلَمُ النُّورُ فی طَخْیاءِ الدَّیْجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ
مَوْلِدُهُ وَ کَرُمَ مَحْتِدُهُ وَ الْمَلائِکَةُ شُهَّدُهُ وَ اللّٰهُ ناصِرُهُ وَ مُؤَیِّدُهُ اِذا آنَ میعادُهُ وَ
الْمَلائِکَةُ اَمْدادُهُ سَیْفُ اللّٰهِ الَّذی لا یَنْبُو وَ نُورُهُ الَّذی لا یَخْبُو وَ ذُو الْحِلْمِ الَّذی لا
یَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَ نَوامیسُ الْعَصْرِ وَ وُلاةُ الْاَمْرِ وَ الْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمْ ما یَتَنَزَّلُ فی لَیْلَةِ
الْقَدْرِ وَ اَصْحابُ الْحَشْرِ وَ النَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْیِهِ وَ وُلاةُ اَمْرِهِ وَ نَهْیِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ
خاتِمِهِمْ وَ قائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَ اَدْرِکْ بِنا اَیّامَهُ وَ ظُهُورَهُ وَ قِیامَهُ وَ
اجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَ اقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَ اکْتُبْنا فی اَعْوانِهِ وَ خُلَصائِهِ وَ اَحْیِنا فی
دَوْلَتِهِ ناعِمینَ وَ بِصُحْبَتِهِ غانِمینَ وَ بِحَقِّهِ قائِمینَ وَ مِنَ السُّوءِ سالِمینَ یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَ صَلَواتُهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَ

هفدهم کلینی و برقی بسندهای معتبر از حضرت صادق و کاظم علیهما السلام روایت کرده اند که چون نزدیک شود بغروب آفتاب باید این دعا را بخوانی تا ایمن گردی از شر هر درنده و از شر شیطان لعین و فرزندان او و از هر گزنده و صاحب زهری و از دزدان و غولان
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی یَصِفُ وَ لا یُوصَفُ وَ یَعْلَمُ وَ لا یُعْلَمُ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ اَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْکَریمِ وَ بِاسْمِ اللّٰهِ الْعَظیمِ مِنْ شَرِّ ما ذَرَاَ وَ بَرَاَ وَ مِنْ شَرِّ ما تَحْتَ الثَّریٰ وَ مِنْ شَرِّ ما ظَهَرَ وَ ما بَطَنَ وَ مِنْ شَرِّ ما کانَ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهارِ

الْمُرْسَلینَ وَ عَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقینَ وَ عِتْرَتِهِ النّاطِقینَ وَ الْعَنْ جَمیعَ الظّالِمینَ وَ
اُحْکُمْ بَیْنَنا وَ بَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ پنجم شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل هاشمی
که گفت تعلیم کرد مرا حضرت صادق علیه السلام این دعا را که بخوانم آنرا در شب نیمه شعبان
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ الْخالِقُ الرّازِقُ الْمُحْیی الْمُمیتُ الْبَدِیُّ الْبَدیعُ لَکَ
الْجَلالُ وَ لَکَ الْفَضْلُ وَ لَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الْمَنُّ وَ لَکَ الْجُودُ وَ لَکَ الْکَرَمُ وَ لَکَ
الْاَمْرُ وَ لَکَ الْمَجْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ
لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُولَدْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لی وَ ارْحَمْنی وَ
اکْفِنی ما اَهَمَّنی وَ اقْضِ دَیْنی وَ وَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی فَاِنَّکَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ کُلَّ اَمْرٍ حَکیمٍ
تَفْرُقُ وَ مَنْ تَشاءُ مِنْ خَلْقِکَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنی وَ اَنْتَ خَیْرُ الرّازِقینَ فَاِنَّکَ قُلْتَ
وَ اَنْتَ خَیْرُ الْقائِلینَ النّاطِقینَ وَ اسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِکَ اَسْئَلُ وَ اِیّاکَ
قَصَدْتُ وَ ابْنَ نَبِیِّکَ اعْتَمَدْتُ وَ لَکَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ششم
خوانده شود این دعا را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این شب میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ
لَنا مِنْ خَشْیَتِکَ ما یَحُولُ بَیْنَنا وَ بَیْنَ مَعْصِیَتِکَ وَ مِنْ طاعَتِکَ ما تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَکَ
وَ مِنَ الْیَقینِ ما یَهُونُ عَلَیْنا بِهِ مُصیباتُ الدُّنْیا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَ اَبْصارِنا
وَ قُوَّتِنا ما اَحْیَیْتَنا وَ اجْعَلْهُ الْوارِثَ مِنّا وَ اجْعَلْ ثارَنا عَلیٰ مَنْ ظَلَمَنا وَ انْصُرْنا عَلیٰ
مَنْ عادانا وَ لا تَجْعَلْ مُصیبَتَنا فی دینِنا وَ لا تَجْعَلِ الدُّنْیا اَکْبَرَ هَمِّنا وَ لا مَبْلَغَ عِلْمِنا
وَ لا تُسَلِّطْ عَلَیْنا مَنْ لا یَرْحَمُنا بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و این دعا جامع کاملی
است و خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از عوالی اللئالی نقل شده که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را میخواندند هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت
زوال میخواندند هشتم بخواند دعای کمیل را که وارد شده در این شب است در باب اول گذشت
نهم آنکه هر یک از سُبْحانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ را صد مرتبه بگوید
تا خداوند تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و برآورد حاجتهای دنیا و آخرت او را دهم

وَ مِنْ شَرِّ اَبی قِتْرَةَ وَ ما وَلَدَ وَ مِنْ شَرِّ ما وَصَفْتُ وَ ما لَمْ اَصِفْ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ
هیجدهم کلینی بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که در صبح این دعا را بخواند ... در شام بخواند ... تا صبح ... ان شاء الله تعالی
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَصْبَحْتُ فی ذِمَّتِکَ وَ جِوارِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ دینی وَ نَفْسی وَ دُنْیایَ وَ آخِرَتی وَ اَهْلی وَ مالی وَ اَعُوذُ بِکَ یا عَظیمُ مِنْ شَرِّ خَلْقِکَ جَمیعاً وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ ما یُبْلِسُ بِهِ اِبْلیسُ وَ جُنُودُهُ
نوزدهم ایضا کلینی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که ...

شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمه شعبان که گفت گفتم
بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هرگاه بجا
آوردی نماز عشا را پس دو رکعت نماز بگذار بخوان در رکعت اول حمد و سوره جحد که
قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سوره توحید که قُل هُوَ اللهُ
احدٌ است پس چون سلام دادی بگو سُبحانَ اللهِ سی و سه مرتبه و الحَمدُ لِلّٰهِ سی و سه مرتبه
وَاللهُ اَکبَرُ سی و چهار مرتبه پس بگو یا مَن اِلَیهِ مَلجَأُ العِبادِ فِی المُهِمّاتِ وَ اِلَیهِ یَفزَعُ
الخَلقُ فِی المُلِمّاتِ یا عالِمَ الجَهرِ وَ الخَفِیّاتِ یا مَن لا تَخفی عَلَیهِ خَواطِرُ الاَوهامِ وَ
تَصَرُّفُ الخَطَراتِ یا رَبَّ الخَلائِقِ وَ البَرِیّاتِ یا مَن بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الاَرَضینَ وَ السَّمٰواتِ
اَنتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ اَمُتُّ اِلَیکَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ فَیا لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ
اجعَلنی فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ مِمَّن نَظَرتَ اِلَیهِ فَرَحِمتَهُ وَ سَمِعتَ دُعائَهُ فَاَجَبتَهُ وَ عَلِمتَ
اسِتقالَتَهُ فَاَقَلتَهُ وَ تَجاوَزتَ عَن سالِفِ خَطیئَتِهِ وَ عَظیمِ جَریرَتِهِ فَقَدِ استَجَرتُ
بِکَ مِن ذُنُوبی وَ لَجَأتُ اِلَیکَ فی سَترِ عُیُوبی اَللّٰهُمَّ فَجُد عَلَیَّ بِکَرَمِکَ وَ فَضلِکَ وَ
احطُط خَطایایَ بِحِلمِکَ وَ عَفوِکَ وَ تَغَمَّدنی فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ بِسابِغِ کَرامَتِکَ وَ اجعَلنی
فیها مِن اَولِیائِکَ الَّذینَ اجتَبَیتَهُم لِطاعَتِکَ وَ اختَرتَهُم لِعِبادَتِکَ وَ جَعَلتَهُم
خالِصَتَکَ وَ صِفوَتَکَ اَللّٰهُمَّ اجعَلنی مِمَّن سَعَدَ جَدُّهُ وَ تَوَفَّرَ مِنَ الخَیراتِ حَظُّهُ وَ
اجعَلنی مِمَّن سَلِمَ فَنَعِمَ وَ فازَ فَغَنِمَ وَ اکفِنی شَرَّ ما اَسلَفتُ وَ اعصِمنی مِنَ الاِزدِیادِ فی
مَعصِیَتِکَ وَ حَبِّب اِلَیَّ طاعَتَکَ وَ ما یُقَرِّبُنی مِنکَ وَ یُزلِفُنی عِندَکَ سَیِّدی اِلَیکَ
یَلجَأُ الهارِبُ وَ مِنکَ یَلتَمِسُ الطّالِبُ وَ عَلی کَرَمِکَ یُعَوِّلُ المُستَقیلُ التّائِبُ اَدَّبتَ
عِبادَکَ بِالتَّکَرُّمِ وَ اَنتَ اَکرَمُ الاَکرَمینَ وَ اَمَرتَ بِالعَفوِ عِبادَکَ وَ اَنتَ الغَفُورُ
الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ فَلا تَحرِمنی ما رَجَوتُ مِن کَرَمِکَ وَ لا تُؤیِسنی مِن سابِغِ نِعَمِکَ وَ لا تُخَیِّبنی
مِن جَزیلِ قِسَمِکَ فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ لِاَهلِ طاعَتِکَ وَ اجعَلنی فی جُنَّةٍ مِن شِرارِ بَرِیَّتِکَ
رَبِّ اِن لَم اَکُن مِن اَهلِ ذٰلِکَ فَاَنتَ اَهلُ الکَرَمِ وَ العَفوِ وَ المَغفِرَةِ وَ جُد عَلَیَّ بِما

کرده دعائی تعلیم فرما که هر
صبح و شام بخوانم فرمود حضرت که
بنده عاجز بخوان اَلحَمدُ لِلّٰهِ
الَّذی یَفعَلُ ما یَشاءُ وَ لا
یَفعَلُ ما یَشاءُ غَیرُهُ اَلحَمدُ
لِلّٰهِ کَما یُحِبُّ اللهُ اَن یُحمَدَ
اَلحَمدُ لِلّٰهِ کَما هُوَ اَهلُهُ اَللّٰهُمَّ
اَدخِلنی فی کُلِّ خَیرٍ اَدخَلتَ
فیهِ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ
اَخرِجنی مِن کُلِّ سُوءٍ اَخرَجتَ
مِنهُ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی
اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ *
بسیّد در بلد الامین از رسول
خدا صلی الله علیه و آله روایت
کرده است که هر که در صبح هفت
مرتبه بخواند این دعا را در آن
روز از بلاها محفوظ باشد
فَاللهُ خَیرٌ حافِظاً وَ هُوَ اَرحَمُ
الرّاحِمینَ اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ
الَّذی نَزَّلَ الکِتابَ وَ هُوَ
یَتَوَلَّی الصّالِحینَ
فَاِن

اَنتَ اَهلُهُ لا بِما اَستَحِقُّهُ فَقَد حَسُنَ ظَنّی بِکَ وَ تَحَقَّقَ رَجائی لَکَ وَ عَلِقَت نَفسی
بِکَرَمِکَ فَاَنتَ اَرحَمُ الرّاحِمینَ وَ اَکرَمُ الاَکرَمینَ اَللّٰهُمَّ وَ اخصُصنی مِن کَرَمِکَ بِجَزیلِ
قِسَمِکَ وَ اَعُوذُ بِعَفوِکَ مِن عُقُوبَتِکَ وَ اغفِر لِیَ الذَّنبَ الَّذی یَحبِسُ عَلَیَّ الخُلُقَ وَ
یُضَیِّقُ عَلَیَّ الرِّزقَ حَتّی اَقُومَ بِصالِحِ رِضاکَ وَ اَنعَمَ بِجَزیلِ عَطائِکَ وَ اَسعَدَ بِسابِغِ
نَعمائِکَ فَقَد لُذتُ بِحَرَمِکَ وَ تَعَرَّضتُ لِکَرَمِکَ وَ استَعَذتُ بِعَفوِکَ مِن عُقُوبَتِکَ
وَ بِحِلمِکَ مِن غَضَبِکَ فَجُد بِما سَئَلتُکَ وَ اَنِل مَا التَمَستُ مِنکَ اَسئَلُکَ بِکَ لا
شَیءَ هُوَ اَعظَمُ مِنکَ پس بسجده برو و میگوئی یا رَبِّ بیست مرتبه یا اَللهُ هفت مرتبه
لا حَولَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ هفت مرتبه ما شاءَ اللهُ ده مرتبه لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ ده مرتبه
پس صلوات میفرستی بر پیغمبر و آل او علیهم السلام و میخواهی از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که
اگر حاجت بخواهی بسبب این عمل بعدد قطرات باران هر آینه برساند بتو خدا وند عزّ و جلّ
آن حاجتها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود یازدهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده اند که بخوانند در
این شب اِلٰهی تَعَرَّضَ لَکَ فی هٰذَا اللَّیلِ المُتَعَرِّضُونَ وَ قَصَدَکَ القاصِدُونَ وَ اَمَّلَ
فَضلَکَ وَ مَعرُوفَکَ الطّالِبُونَ وَ لَکَ فی هٰذَا اللَّیلِ نَفَحاتٌ وَ جَوائِزُ وَ عَطایا وَ
مَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلی مَن تَشاءُ مِن عِبادِکَ وَ تَمنَعُها مَن لَم تَسبِق لَهُ العِنایَةُ مِنکَ وَ ها
اَنَا ذا عُبَیدُکَ الفَقیرُ اِلَیکَ المُؤَمِّلُ فَضلَکَ وَ مَعرُوفَکَ فَاِن کُنتَ یا مَولایَ
تَفَضَّلتَ فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ عَلی اَحَدٍ مِن خَلقِکَ وَ عُدتَ عَلَیهِ بِعائِدَةٍ مِن عَطفِکَ
فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الخَیِّرینَ الفاضِلینَ وَ جُد عَلَیَّ بِطَولِکَ
وَ مَعرُوفِکَ یا رَبَّ العالَمینَ وَ صَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَ آلِهِ الطّاهِرینَ
وَ سَلَّمَ تَسلیماً اِنَّ اللهَ حَمیدٌ مَجیدٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدعُوکَ کَما اَمَرتَ فَاستَجِب لی کَما
وَعَدتَ اِنَّکَ لا تُخلِفُ المیعادَ و این دعائیست که در سحرها در عقب نماز شفع خوانده
میشود دوازدهم بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب و شفع و بعد از دعاهای وتر دعاهائی
که شیخ و سیّد نقل کرده اند سیزدهم بجا آورد سجده ها و دعاهائی را که از رسول خدا صلی الله

... حَسبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ
اِلّا هُوَ عَلَیهِ تَوَکَّلتُ وَ
هُوَ رَبُّ العَرشِ العَظیمِ
بلیت و بکم در بعضی از
کتب معتبره مروی است که هر که
سه مرتبه در بامداد و سه
مرتبه در آخر روز این صلوات
بخواند گناهانش آمرزیده شود
و شادی او همیشه باشد و
دعایش مستجاب گردد و روزیش
فراخ شود و بر دشمن یاری
یابد و در بهشت از رفیقان
محمد صلی الله علیه و آله باشد
این صلوات اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی الاَوَّلینَ
وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِی
الآخِرینَ وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ فِی المَلَاءِ الاَعلی
وَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
فِی المُرسَلینَ اَللّٰهُمَّ اَعطِ
مُحَمَّداً الوَسیلَةَ وَ الشَّرَفَ
وَ الفَضیلَةَ وَ

علیه و آله روایت شده از جمله روایتیست که شیخ از حماد بن عیسی از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمودند شب نیمهٔ شعبان داخل شد و بود رسولخدا صلی الله علیه و آله در آن شب نزد عایشه همینکه نصف شب شد برخاست رسولخدا صلی الله علیه و آله از رختخواب خود برای عبادت پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر ص بیرون رفته از رختخواب و داخل شد بر او آنچه که فرو میگیرد زنها را یعنی غیرت و گمان کرد که آنحضرت رفته پیش بعض زنهای خود پس برخاست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را و قسم بخدا که شملهٔ او از ابریشم و کتان و پنبه نبود و لکن تار آن مو و پود آن کرکهای شتر بود و جستجو میکرد رسولخدا صلی الله علیه و آله را در حجرهای زنهای دیگرش حجره بحجره پس در این بین که جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد بر رسولخدا صلی الله علیه و آله که در سجده است مثل جامهٔ که چسبیده شده بر روی زمین پس نزدیک آنحضرت شد شنید که میگوید در سجدهٔ خود سَجَدَ لَکَ سَوادی وَ خَیالی وَ آمَنَ بِکَ فُؤادی هٰذِهِ یَدایَ وَ ما جَنَیْتُهُ عَلی نَفْسی یا عَظیمُ تُرْجی لِکُلِّ عَظیمٍ اِغْفِرْ لِیَ الْعَظیمَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِلَّا الرَّبُّ الْعَظیمُ پس بلند کرد سر خود را و دوباره برگشت بسجده و شنید عایشه که میگوید اَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذی اَضاءَتْ لَهُ السَّمٰواتُ وَ الْاَرَضُونَ وَ انْکَشَفَتْ لَهُ الظُّلُماتُ وَ صَلَحَ عَلَیْهِ اَمْرُ الْاَوَّلینَ وَ الْآخِرینَ مِنْ فُجْاَةِ نَقِمَتِکَ وَ مِنْ تَحْویلِ عافِیَتِکَ وَ مِنْ زَوالِ نِعْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی قَلْباً تَقِیّاً نَقِیّاً وَ مِنَ الشِّرْکِ بَریئاً لا کافِراً وَ لا شَقِیّاً پس رخساره خود نهاد و طرف روی خود را و گفت عَفَّرْتُ وَجْهی فِی التُّرابِ وَ حُقَّ لی اَنْ اَسْجُدَ لَکَ پس همینکه خواست رسولخدا صلی الله علیه و آله برگردد شتافت عایشه بسوی رختخواب خود پس رسول صلی الله علیه و آله آمد برختخواب او و شنید که نفس بلند میزند فرمود چیست این نفس بلند آیا ندانستهٔ که چه شبی است امشب این شب نیمهٔ شعبان است که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن نوشته میشود روندگان بحج و بدرستیکه خدای تعالی میآمرزد در اینشب از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیلهٔ کلب و مفرسل

الدَّرَجَةَ الْکَبیرَةَ اَللّٰهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی یَوْمَ الْقِیٰمَةِ رُؤْیَتَهُ وَ ارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَ تَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِ وَ اسْقِنی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً سائِغاً هَنیئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ کَما آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ لَمْ اَرَهُ فَاَرِنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَ سَلاماً

مؤلف گوید که این صلوات زهان صلواتی است که کفعمی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان را بخواند

خداوند تعالی ملائکهٔ خود را از جانب آسمان بسوی زمین در مکه چهاردهم نماز جناب جعفر را بجا آور چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده پانزدهم بجا آور و نمازهای این شب وارد شده بسیار است از جمله نمازیست که روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما و هم روایت کرده از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانیکه وثوق و اعتماد است بایشان که آن دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمهٔ شعبان شد پس بجا آور چهار رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد و قل هو الله احد صد مرتبه پس چون فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَ مِنْ عَذابِکَ خائِفٌ مُسْتَجیرٌ اَللّٰهُمَّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَ لا تُغَیِّرْ جِسْمی وَ لا تَجْهَدْ بَلائی وَ لا تُشْمِتْ بی اَعْدائی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عِقابِکَ وَ اَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذابِکَ وَ اَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ ثَناؤُکَ اَنْتَ کَما اَثْنَیْتَ عَلی نَفْسِکَ وَ فَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ و بدانکه فضیلت بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در اینشب در هر رکعتی یکمرتبه حمد و ده مرتبه توحید و گذشت در ماه رجب سنوالعمل شش رکعت نماز در این شب بحمد و یس و تبارک و توحید

روز نیمهٔ شعبان

عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا و امامنا المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه است و یستحب زیارته علیه السلام فی کل زمان و مکان و الدعاء بتعجیل الفرج عند زیارته و تتأکد زیارته فی السرداب بسر من رأی و هو المتیقن ظهوره و تملکه و انه یملأ الارض قسطاً و عدلاً کما ملئت ظلماً و جوراً

در اعمال بقیهٔ اینماه است

از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حقتعالی ثواب روزهٔ دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعهٔ آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام رفتم حضرت فرمود که ای ابا الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعهٔ آخر آنست پس تدارک و تلافی کن در آنچه از اینماه مانده است تقصیرهائیرا که در ایام گذشتهٔ اینماه کرده و بر تو باد که روآوری بر آنچه نافعست برای تو

و مادر مفاتیح در اعمال روز عرفه آنرا ذکر نمودیم و بدانکه دعاهای وارد در صبح و شام بسیار است و این مختصر را گنجایش بیش از این نیست و باید بر باب چهارم ذکر کرده دعا از کافی که در صبح و شام خوانده میشود و اگر فرصت داشتی بخوان دعاء عشرات را (ص ۷۸) و دعای معروف به بشیر (ص ۱۳۵) و دعای نور و دعاء عهد و دعای اللهم رب النور العظیم را و این دعاها را در مفاتیح باب اول ذکر نمودیم و دعای اصبحت ذکر نمودیم و نیز ذکر نمودیم دعاهای اللهم متعصماً بذمامک را و تسبیح زینب برتر است در ترغیب و اگر این دعاها را در صبح و شام بخواند بالاتر است معنی از هر خوف (ناغه)

فصل ششم

در دعاهائیکه در ایام ...

و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان
خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در گردن
خود امانت و حق کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینهٔ کسی را مگر آنکه بیرون کنی
و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و
آشکار امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیهٔ این ماه
این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا فيما مَضىٰ مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فيما بَقِيَ مِنْهُ
بدرستیکه حقتعالی در این ماه آزاد میگرداند بندهای بسیار از آتش جهنم برای حرمت
ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیرهٔ نصری روایت کرده که حضرت صادق علیه السلام
میخواند در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ
الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدىٰ وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ
فَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَليلَ
وَشَكَرَ الْكَثيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لي اِلىٰ كُلِّ خَيْرٍ سَبيلاً وَ
مِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ مانِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ عَفا عَنّي وَعَمّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ
يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْني بِارْتِكابِ الْمَعاصي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا كَريمُ اِلٰهي وَعَظْتَني فَلَمْ
اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَني عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَما عُذْري فَاعْفُ عَنّي يا كَريمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ
عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يا اَهْلَ التَّقْوىٰ وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ
عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعيفٌ فَقيرٌ اِلىٰ رَحْمَتِكَ وَ
اَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنىٰ وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبادِ قاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزاقَهُمْ
وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلا يَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَكَ
وَلا يَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنا فَقيرٌ اِلىٰ رَحْمَتِكَ فَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْني
مِنْ صالِحي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ اَللّٰهُمَّ اَبْقِني خَيْرَ الْبَقاءِ وَ

روز باید خواند دعاهای
هر روز که خصوصیتی بروزی
ندارد بدانکه شیخ طوسی و
سید بن باقی و شیخ کفعمی
هر روز را بدوازده ساعت
منقسم ساخته اند و هر
ساعتی را با مامی از ائمهٔ اثنی
عشر صلوات الله علیهم
اجمعین نسبت داده اند و
برای هر ساعتی دعائی که مشتمل
بر توسل بآن امام عالیمقام
است ذکر کرده اند و اگرچه
روایتش را بخصوص ایراد نکرده
اند اما معلوم است که چنین امری
بدون روایت ذکر نمیکنند
و ما در این رسالة اکتفا
میکنیم باینچه در مصباح المتهجد
است فرموده ساعت اول از
فجر است تا طلوع آفتاب و
منسوب بامیرالمؤمنین
علیه السلام

اَفْنِني خَيْرَ الْفَناءِ عَلىٰ مُوالاةِ اَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَ
الرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْليمِ لَكَ وَالتَّصْديقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ
سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ ما كانَ في قَلْبي مِنْ شَكٍّ اَوْ ريبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ
اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلاءَ اَوْ رِياءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ
فُسُوقٍ اَوْ عِصْيانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَني مَكانَهُ
ايماناً بِوَعْدِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ وَرِضاً بِقَضائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيا وَرَغْبَةً
فيما عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَأْنينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ
اِلٰهي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصىٰ وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ
لَمْ يَعْصِكَ سُكّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنا بِالْفَضْلِ جَواداً وَبِالْخَيْرِ عَوّاداً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلاةً دائِمَةً لا تُحْصىٰ وَلا تُعَدُّ وَلا يَقْدِرُ قَدْرَها غَيْرُكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

فصل سیم در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا علیه السلام از پدران بزرگوار خود
از حضرت امیرالمؤمنین علیه و علی اولاده السلام که فرمود خطبه خواند برای ما روزی
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده است بسوی شما
ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین
روزها است و شبهایش بهترین شبها است و ساعتهایش بهترین ساعتها است و آن ماهی است
که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای
شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول
است و دعاهای شما در آن مستجابست پس سؤال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست
و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن
آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بدعاقبت کسیست که محروم گردد از آمرزش
خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه تشنگی و گرسنگی روز قیامت را

و دعای آن اینست اَللّٰهُمَّ
رَبَّ الْبَهاءِ وَالْعَظَمَةِ وَ
الْكِبْرِياءِ وَالسُّلْطانِ
اَظْهَرْتَ الْقُدْرَةَ كَيْفَ
شِئْتَ وَمَنَنْتَ عَلىٰ عِبادِكَ
بِمَعْرِفَتِكَ وَسَلَّطْتَ عَلَيْهِمْ
بِمَعْرِفَتِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ
تَمْجيدَكَ اَللّٰهُمَّ
شُكْرَ نَعْمائِكَ لِلَّذينَ
فَبِمَنّي عَلَى الْمُرْتَضىٰ
وَالْعالَمينَ يا اَحْكَمَ وَمُجابَ
الْعالَمينَ اِمامِ الْمُتَّقينَ صَلِّ
النَّقِيِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ في
الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَ
اُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوائِجي
اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بي كَذا
و کذا ساعت دوم از
طلوع شمس است تا ذهاب
حمره و منسوب بحضرت
امام حسن مجتبی علیه السلام
اَللّٰهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ
اَللّٰهُمَّ ف

وتصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاهدارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن و بازدارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتها است نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگرداند هرگاه او را بخوانند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کردهای شما است پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گرانبار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدها و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نماز گذارندگان و سجده کنندگان در این ماه را و نترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر که از شما افطار دهد روزه دار مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بیک شربت آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را در این ماه نیکو گرداند بر صراط آسان بگذرد در روزیکه قدمها بر آن لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا

اعظم قدرك وصفا نورك في انور ضوئك وفاض علمك بجمالك وخلصت فيه اهل الثقة بك عند جودك فتعالى السنة في كبريائك علوا اعظمت فيه منتك على اهل طاعتك فباهيت بهم على اهل سمواتك ... عليهم اللهم فبحق الحسن بن علي عليك اسئلك وبه استعين اليك واقدمه بين يدي حوائجي ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا

ساعت سیم از دهار شعاع است تا ارتفاع نهار و منسوبست بحضرت امام حسین علیه السلام

يا من تجبر فلا عين تراه يا من تعظم فلا تخطر القلوب

وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع رحم از خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز واجبی ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن در این ماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نه بندد و درهای جهنم در این ماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در این ماه غل کرده اند پس سؤال کنید از خدا که ایشان را بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد میکرد هر اسیریکه بود و عطا مینمود هر سائلی را + **مؤلف گوید** که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهیست که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده میشود و درهای جهنم بسته میشود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا باشی همانا در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که همه مستوجب عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند پس ای عزیز مبادا بیرون رود ماه رمضان و گناهان تو باقی مانده باشد و در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی بسوی خداوند تبارک و تعالی بتلاوت کردن مجید در شبها و روزهای این ماه و بایستادن بنماز و جد و جهد کردن

بكنهه يا حسن المن يا حسن العفو يا حسن التجاوز يا جواد يا كريم يا من لا يشبهه شيء من خلقه يا من من على خلقه باوليائه اذ ارتضاهم لدينه وادبهم ... بهم عباده وجعلهم حججا منه على خلقه اسئلك بحق الحسين بن علي عليهما السلام السبط التابع لمرضاتك والناصح في دينك والدليل على ذاتك اسئلك بحقه واقدمه بين يدي حوائجي ان تصلي على محمد وعلى آل محمد وان تفعل بي كذا وكذا

ساعت چهارم از ارتفاع نهار است تا زوال شمس و منسوبست بعلی بن الحسین علیهما السلام

اللهم عظمت ... فيك صفا نورك في ... وعلا ضياء ... ضوئك

در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت استغفار و دعا فعن الصادق
علیه السلام انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له الی قابل الا ان یشهد
عرفة ونگاه دار خود را از چیزهائیکه خدا حرام کرده است و از افطار کردن بر چیزهای
حرام و رفتار کن بنحویکه مولای ما حضرت صادق علیه السلام وصیت نموده و فرموده که هرگاه
روزه داری میباید که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات
بلکه از مکروهات و فرموده باید که روز روزهٔ تو مانند روز افطار تو نباشد و نیز فرموده
که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید در روز روزه نگاه دارید
زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیده های خود را از حرام و با یکدیگر نزاع مکنید و
حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست
نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ مشوید و
غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و
راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افتراء و
خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف
باخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد علیهم السلام باشید و آرزومند ثوابهای
آخرت باشید و توشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بآرام دل و آرام
تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده که از آقای خود ترسد و ترسان
باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید برحمت او و باید پاک باشد ای روزه دار دل
تو از عیبها و باطن تو از حیله ها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی
بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه و لایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش
باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکار و پنهان و بترسی از خداوند
قهار از آنچه سزاوار ترسیدن او است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن خود را بخدای عز
وجل در ایام روزهٔ خود و فارغ گردانی دل خود را از برای محبت او و یاد او و بدن خود را بکا

اسئلك بنورك الذي فرقت به السموات والارضين وقصمت به الجبابرة واحييت به الاموات وامت به الاحياء وجمعت به المتفرق وفرقت به المجتمع واتممت به الكلمات واقمت به السموات اسئلك بحق وليك علي بن الحسين عليهما السلام الذاب عن دينك والمجاهد في سبيلك وقدمته بين يدي نجواي ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا تا ساعت پنجم منسوب بامام محمد باقر علیه السلام و آن از زوال الشمس است تا مقدار چهار رکعت از آن

فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بیان و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آوردی
آنچه سزاوار روزه داشتن است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از
اینها که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزهٔ تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستی
که پدرم گفت رسولخدا شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد حضرت
طعامی طلبید آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام فرمود چگونه روزه که جاریهٔ خود را
دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجابی
گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار بد چه بسیار کمند روزه داران و چه بسیارند
گرسنگی کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود که چه بسیار روزه داریکه بهره نیست او را
از روزه بغیر از تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر
تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا افطار کردن
زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است و روایتشده از جابر بن یزید از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بجابر بن عبدالله فرمود ای جابر این ماه
رمضانست هرکه روزه بدارد آن را و بایستد بعبادت پاره از شبش را و باز دارد از حرام شکم
و فرج خود را و نگاه دارد زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه
جابر گفت یا رسول الله چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چقدر سخت است این شرطهائیکه نمودم

مطلب اول

و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب و یک خاتمه ذکر میشود

قسم اول

در اعمال مشترکهٔ این ماه است و آن بر چهار قسم است

اعمالی است که در هر شب و روز این ماه بجا آورده میشود و سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر
صادق و امام موسی کاظم علیهما السلام که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه
اللّٰهمّ ارزقنی حجّ بیتک الحرام فی عامی هذا و فی کلّ عام ما ابقیتنی فی یسر منک و عافیة
و سعة رزق و لا تخلنی من تلک المواقف الکریمة و المشاهد الشریفة و زیارة قبر
نبیّک صلواتک علیه و آله و فی جمیع حوائج الدّنیا و الآخرة فکن لی اللّهمّ انّی اسئلک

اللهم رب الضياء والعظمة والسلطان والنور والكبرياء و [illegible] تجبرت بعظمته [illegible] تمننت على عبادك برأفتك ورحمتك وجعلت [illegible] على [illegible] اللهم [illegible] وبعلمهم سبحانك اللهم [illegible] على [illegible] علي بن الحسين [illegible] محمد بن علي عليهما السلام [illegible] ان تصلي على محمد وآل محمد وان تفعل بي كذا وكذا تا ساعت ششم منسوب بامام جعفر صادق علیه السلام و آن از مقدار چهار رکعت است تا نماز [illegible] يا من لطف عن ادراك [illegible] يا من كبر عن [illegible] يا من تعالى عن الصفات [illegible] يا من جل عن معاني [illegible] الالطف والطف [illegible]

فیما تقضی و تقدر من الامر المحتوم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد و لا
یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتك الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم
المکفر عنهم سیئاتهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل عمری فی طاعتك و توسع علی رزقی
و تؤدی عنی امانتی و دینی آمین رب العالمین و میخوانی عقب نمازهای فریضه
یا علی یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم الذی لیس کمثله شیء و هو السمیع
البصیر و هذا شهر عظمته و کرمته و شرفته و فضلته علی الشهور و هو الشهر
الذی فرضت صیامه علی و هو شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن هدی
للناس و بینات من الهدی و الفرقان و جعلت فیه لیلة القدر و جعلتها خیرا من
الف شهر فیا ذا المن و لا یمن علیك من علی بفکاك رقبتی من النار فیمن تمن علیه
و ادخلنی الجنة برحمتك یا ارحم الراحمین و شیخ کفعمی در مصباح و بلد الامین
و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقلکرده اند که آنحضرت
فرموده هر که این دعا را در ماه رمضان بعد از هر نماز واجبی بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان
او را تا روز قیامت و دعا این است اللهم ادخل علی اهل القبور السرور اللهم
اغن کل فقیر اللهم اشبع کل جائع اللهم اکس کل عریان اللهم اقض دین کل مدین
اللهم فرج عن کل مکروب اللهم رد کل غریب اللهم فك کل اسیر اللهم اصلح
کل فاسد من امور المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقرنا بغناك اللهم
غیر سوء حالنا بحسن حالك اللهم اقض عنا الدین و اغننا من الفقر انك علی کل
شیء قدیر و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق علیه السلام در ماه رمضان
این دعا را میخواند اللهم انی بك و منك اطلب حاجتی و من طلب حاجة الی الناس
فانی لا اطلب حاجتی الا منك وحدك لا شریك لك و اسئلك بفضلك و
رضوانك ان تصلی علی محمد و اهل بیته و ان تجعل لی فی عامی هذا الی بیتك
الحرام سبیلا حجة مبرورة متقبلة زاکیة خالصة لك تقر بها عینی و ترفع بها

معاذی الجلال اسئلك بنور
وجهك وضیاء کبریائك
و اسئلك بحق عظمتك
العافیة من نارك و اسئلك
بحق جعفر بن محمد علیك
و اقدمه بین یدی
حوائجی ان تصلی علی محمد و
آل محمد و ان تفعل بی کذا
و کذا ساعت هفتم منسوب است
بموسی بن جعفر علیهما السلام و آن از
نماز ظهر است تا مقدار چهار
رکعت قبل از عصر یا من
تکبر عن الاوهام صورته
یا من تعالی عن الصفات نوره
یا من قرب عند دعاء خلقه
یا من دعاه المضطرون و
لجا الیه الخائفون و سئله
المؤمنون و عبده الشاکرون
و حمده المخلصون اسئلك
بحق نورك المضیء و بحق
موسی بن جعفر علیك و
اقدمه بین یدی

درجتی و ترزقنی ان اغض بصری و ان احفظ فرجی و ان اکف بها عن جمیع محارمك
حتی لا یکون شیء آثر عندی من طاعتك و خشیتك و العمل بما احببت و الترك
لما کرهت و نهیت عنه و اجعل ذلك فی یسر و یسار و عافیة و ما انعمت به علی
و اسئلك ان تجعل وفاتی قتلا فی سبیلك تحت رایة نبیك مع اولیائك و
اسئلك ان تقتل بی اعدائك و اعداء رسولك و اسئلك ان تکرمنی بهوان من
شئت من خلقك و لا تهنی بکرامة احد من اولیائك اللهم اجعل لی مع الرسول
سبیلا حسبی الله ما شاء الله **مؤلف گوید** که این دعا موسوم بدعای حج است
سید در اقبال از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از
مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان و
در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه برای خصوص شب اول نقلکرده بعد از نماز مغرب و
بدانکه بهترین اعمال در شبها و روزهای ماه مبارك رمضان خواندن قرآن است و
بسیار باید خواند چه آنکه قرآن در اینماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بهاری است
و بهار قرآن ماه رمضانست و در ماههای دیگر ماهی یك ختم سنتست و اقلش شش روز
است و در ماه رمضان در هر سه روز یکختم سنت است و اگر روزی یکختم تواند بکند خوب است علامه
مجلسی ره فرموده که در حدیث است که بعضی از ائمه علیهم السلام در اینماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و
اگر هر ختم قرآنی را ثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم علیهم السلام هدیه کند ثوابش
مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آنستکه با ایشان باشد در روز قیامت
و در اینماه دعا و صلوات و استغفار بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت
و روایت شده که جناب امام زین العابدین علیه السلام چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد
مگر بدعا و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافله های شب و روز
قسم دویم اعمالیست که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد و آن چند امر است
اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده

الیك و اقدمه بین یدی
حوائجی ان تصلی علی محمد و
آل محمد و ان تفعل بی کذا
و کذا ساعت هشتم منسوب است
بعلی بن موسی الرضا علیهما السلام و
آن از مقدار چهار رکعت بعد از
ظهر است تا نماز عصر یا خیر
من دعی یا خیر من اعطی
من سئل یا من اضاء باسمه
ضوء النهار و اظلم به ظلمة
اللیل و سال باسمه وابل
السیل و رزق اولیائه
کل خیر یا من علا السموات
نوره و الارض ضوءه و
الشرق و الغرب رحمته
یا واسع الجود اسئلك بحق
علی بن موسی الرضا علیهما
السلام و اقدمه بین یدی
حوائجی ان تصلی علی محمد و
آل محمد و ان تفعل بی کذا
و کذا ساعت نهم منسوب است
بامام محمد

باشد با جمعی منتظر او باشند دوم آنکه افطار کند با چیز پاکیزه از حرام و شبهات و بهتر آنستکه بچیزهای حلال افطار کند تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد و بچیزهای آب برطب و بلبن و بحلوا و به نبات و بآب گرم هر کدام که افطار کند نیز خوبست سیم آنکه در وقت افطار دعاهای وارده را بخواند از جمله آنکه بگوید اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلىٰ رِزْقِكَ اَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ تا خدا عطا کند باو ثواب هر کسیرا که در این روز روزه داشته و اگر دعای اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ را که سید و کفعمی روایت کرده اند بخواند فضیلت بسیار یابد و روایت شده که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلىٰ رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ چهارم در لقمهٔ اول بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي تا خدا او را بیامرزد و در خبر است که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از حقتعالی بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سورهٔ قدر بخواند ششم در وقت افطار تصدق کند و افطار دهد روزه داران را اگر چه بدانهٔ خرما یا شربتی آب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که کسی که افطار دهد روزه داریرا از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل آن عمل نیکوئی که بجا آورد آن افطار کننده بقوه آن طعام و آیة الله علامه حلی در رسالهٔ سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که اطعام کند مؤمنی را لقمه در ماه رمضان بنویسد حقتعالی برای او اجر کسیکه سی بندهٔ مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حقتعالی یک دعاء مستجاب هفتم در هر شب بخواند هزار مرتبه انا انزلناه را وارد است هشتم در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر شود نهم سید روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان آمرزیده شود گناهان چهل ساله او اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلىٰ عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا وَفِي كُلِّ

نقی علیه السلام و آن از نماز عصر تا دو ساعت بعد میگوئی * يَا مَنْ دَعَاهُ الْمُضْطَرُّونَ فَاَجَابَهُمْ وَالْتَجَاَ اِلَيْهِ الْخَائِفُونَ فَآمَنَهُمْ وَعَبَدَهُ الطَّائِعُونَ فَشَكَرَهُمْ وَشَكَرَهُ الْمُؤْمِنُونَ فَحَبَاهُمْ وَاَطَاعُوهُ فَعَصَمَهُمْ وَسَئَلُوهُ فَاَعْطَاهُمْ وَنَسُوا نِعْمَتَهُ فَلَمْ يُخْلِ شُكْرَهُ مِنْ قُلُوبِهِمْ وَامْتَنَّ عَلَيْهِمْ فَلَمْ يَجْعَلِ اسْمَهُ مَنْسِيّاً عِنْدَهُمْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَبِحَقِّكَ الْبَالِغَةِ وَنِعْمَتِكَ السَّابِغَةِ وَبِحُجَّتِكَ الْوَاضِحَةِ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا * ساعت دهم منسوب بامام علی نقی علیه السلام و آن از دو ساعت بعد از نماز عصر است تا پیش از زرد شدن آفتاب یا من

عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ يَا عَلَّامُ دهم دعای افتتاح را که در قسم اول گذشت یازدهم بخواند در هر شب ماه رمضان بعد از مغرب بخواند

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَفْتَتِحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ وَاَيْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي وَاَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي وَاَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي فَكَمْ يَا اِلٰهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا وَحَلْقَةِ بَلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلىٰ جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ اِلَّا جُوداً وَكَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي اِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسِتْرَكَ عَلىٰ قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَائِي وَعَمْدِي اَطْمَعَنِي فِي اَنْ اَسْئَلَكَ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنِي مِنْ اِجَابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ آمِناً وَاَسْئَلُكَ مُسْتَأْنِساً لَا خَائِفاً وَلَا وَجِلاً مُدِلّاً عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَاَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي اَبْطَاَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْاُمُورِ فَلَمْ اَرَ مَوْلىً كَرِيماً اَصْبَرَ عَلىٰ عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اِنَّكَ تَدْعُونِي فَاُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ اِلَيَّ فَاَتَبَغَّضُ اِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ اِلَيَّ فَلَا اَقْبَلُ مِنْكَ كَاَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذٰلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْاِحْسَانِ اِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ

عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ تَسَلَّطَ فَتَجَبَّرَ وَتَجَبَّرَ فَتَسَلَّطَ يَا مَنْ عَزَّ فَتَكَبَّرَ فَاسْتَكْبَرَ فِي عِزِّهِ يَا مَنْ مَدَّ الظِّلَّ عَلىٰ خَلْقِهِ يَا مَنِ امْتَنَّ بِالْمَعْرُوفِ عَلىٰ عِبَادِهِ يَا عَزِيزُ يَا ذَا انْتِقَامٍ يَا مُنْتَقِماً بِعِزَّتِهِ مِنْ اَهْلِ الشِّرْكِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَاُقَدِّمُهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا * ساعت یازدهم منسوب است بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام و آن از بعد از زرد شدن آفتاب است تا ... يَا اَوَّلاً بِلَا اَوَّلِيَّةٍ وَيَا آخِراً بِلَا آخِرِيَّةٍ يَا قَيُّوماً بِلَا مُنْتَهىٰ لِقِدَمِهِ يَا عَزِيزاً بِلَا انْقِطَاعٍ لِعِزَّتِهِ يَا مُتَسَلِّطاً بِلَا ضَعْفٍ مِنْ سُلْطَانِهِ يَا كَرِيماً بِدَوَامِ نِعْمَتِهِ يَا

وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ اِحْسانِكَ اِنَّكَ جَوادٌ كَريمٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ مالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ
مُسَخِّرِ الرِّياحِ فالِقِ الْاِصْباحِ دَيّانِ الدّينِ رَبِّ الْعالَمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلى طُولِ اَناتِهِ في غَضَبِهِ وَهُوَ قادِرٌ عَلى ما
يُريدُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ خالِقِ الْخَلْقِ باسِطِ الرِّزْقِ فالِقِ الْاِصْباحِ ذِي الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَالْفَضْلِ
وَالْاِنْعامِ الَّذي بَعُدَ فَلا يُرى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوى تَبارَكَ وَتَعالى اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَيْسَ
لَهُ مُنازِعٌ يُعادِلُهُ وَلا شَبيهٌ يُشاكِلُهُ وَلا ظَهيرٌ يُعاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْاَعِزّاءَ وَتَواضَعَ
لِعَظَمَتِهِ الْعُظَماءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ ما يَشاءُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يُجيبُني حينَ اُناديهِ وَيَسْتُرُ
عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَاَنَا اَعْصيهِ وَيُعَظِّمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلا اُجازيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنيئَةٍ
قَدْ اَعْطاني وَعَظيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفاني وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ اَراني فَاُثْني عَلَيْهِ حامِداً وَ
اَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لا يُهْتَكُ حِجابُهُ وَلا يُغْلَقُ بابُهُ وَلا يُرَدُّ سائِلُهُ وَلا يُخَيَّبُ
آمِلُهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يُؤْمِنُ الْخائِفينَ وَيُنَجِّي الصّالِحينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيَضَعُ
الْمُسْتَكْبِرينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكاً وَيَسْتَخْلِفُ آخَرينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ قاصِمِ الْجَبّارينَ مُبيرِ الظّالِمينَ
مُدْرِكِ الْهارِبينَ نَكالِ الظّالِمينَ صَريخِ الْمُسْتَصْرِخينَ مَوْضِعِ حاجاتِ الطّالِبينَ
مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ السَّماءُ وَسُكّانُها وَتَرْجُفُ الْاَرْضُ
وَعُمّارُها وَتَمُوجُ الْبِحارُ وَمَنْ يَسْبَحُ في غَمَراتِها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا
لِنَهْتَدِيَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَيَرْزُقُ وَلا يُرْزَقُ وَ
يُطْعِمُ وَلا يُطْعَمُ وَيُميتُ الْاَحْياءَ وَيُحْيِي الْمَوْتى وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى
كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاَمينِكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبيبِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسالاتِكَ اَفْضَلَ وَاَحْسَنَ وَاَجْمَلَ وَ
اَكْمَلَ وَاَزْكى وَاَنْمى وَاَطْيَبَ وَاَطْهَرَ وَاَسْنى وَاَكْثَرَ ما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَ
تَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ عِبادِكَ وَاَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَهْلِ
الْكَرامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلى عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ

جبّاراً و معزّاً لاولیائه بالخیر یعلمه یا علیماً بقدرته یا قدیراً بذاته اسألك بحق الحسن بن علی علیهما السلام واقدّمه بین یدی حوائجی ان تصلی علی محمد و آل محمد وان تفعل بی کذا و کذا

ساعت دوازدهم منسوب است بامام عصر علیه السلام و آن از زرد شدن شمس است تا غروب آن

یا من توحّد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عرّف نفسه خلقه بلطفه یا من سلك باهل طاعته مرضاته یا من اعان اهل محبّته علی شکره یا من منّ علیهم بدینه و لطف بهم بنائله اسألك بحق الخلف الصالح علیه السلام علیك و اتضرّع الیك به و اقدّمه بین یدی حوائجی

الْعالَمينَ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَاَخي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ وَآيَتِكَ الْكُبْرى وَ
النَّبَاِ الْعَظيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدّيقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ وَصَلِّ عَلى
سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَاِمامَيِ الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ
عَلى اَئِمَّةِ الْمُسْلِمينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَ
عَلِيِّ بْنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلَفِ الْهادِي الْمَهْدِيِّ حُجَجِكَ
عَلى عِبادِكَ وَاُمَنائِكَ في بِلادِكَ صَلاةً كَثيرَةً دائِمَةً اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلى وَلِيِّ اَمْرِكَ
الْقائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يا
رَبَّ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ الدّاعِيَ اِلى كِتابِكَ وَالْقائِمَ بِدينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْاَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ اَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ
اَمْناً يَعْبُدُكَ لا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئاً اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ وَاَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَ
انْصُرْهُ نَصْراً عَزيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسيراً وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطاناً نَصيراً اَللّٰهُمَّ
اَظْهِرْ بِهِ دينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّى لا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ
اِنّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ في دَوْلَةٍ كَريمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلامَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفاقَ وَاَهْلَهُ
وَتَجْعَلُنا فيها مِنَ الدُّعاةِ اِلى طاعَتِكَ وَالْقادَةِ اِلى سَبيلِكَ وَتَرْزُقُنا بِها كَرامَةَ الدُّنْيا
وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ ما عَرَّفْتَنا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْناهُ وَما قَصُرْنا عَنْهُ فَبَلِّغْناهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنا
وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنا وَاَغْنِ بِهِ عائِلَنا
وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنا
وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنا وَاَنْجِزْ بِهِ مَواعيدَنا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنا وَاَعْطِنا
بِهِ سُؤْلَنا وَبَلِّغْنا بِهِ مِنَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ آمالَنا وَاَعْطِنا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنا يا خَيْرَ الْمَسْؤُولينَ
وَاَوْسَعَ الْمُعْطينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنا وَاَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنا وَاهْدِنا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ
فيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدي مَنْ تَشاءُ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ وَانْصُرْنا بِهِ عَلى عَدُوِّكَ
وَعَدُوِّنا اِلٰهَ الْحَقِّ آمينَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنا صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ

ان تصلی علی محمد و آل محمد وان تفعل بی کذا و کذا اللهم صل علی محمد و آل محمد الذین اولی الامر الذین امرت بطاعتهم واولی الارحام الذین امرت بصلتهم وذوی القربی الذین امرت بمودتهم والموالی الذین امرت بعرفان حقهم واهل البیت الذین اذهبت عنهم الرجس و طهرتهم تطهیرا ان تصلی علی محمد و آل محمد وان تفعل بی کذا و کذا

علامهٔ مجلسی ره در مفتاح المصابیح فرموده و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حق سبحانه و تعالی را ساعتی است در شب و ساعتی در روز ...

غبة وليّنا وكثرة عدوّنا وقلّة عددنا وشدّة الفتن بنا وتظاهر الزّمان علينا
فصلّ على محمّد وآله واعنّا على ذلك بفتح منك تعجّله وبضرّ تكشفه ونصر تعزّه و
سلطان حقّ تظهره ورحمة منك تجلّلناها وعافية منك تلبسناها برحمتك
يا ارحم الرّاحمين دوازدهم در هر شب بخواند اللّهمّ برحمتك في الصّالحين فادخلنا
وفي علّيّين فارفعنا وبكأس من معين من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين
برحمتك فزوّجنا ومن الولدان المخلّدين كأنّهم لؤلؤ مكنون فاخدمنا ومن ثمار
الجنّة ولحوم الطّير فاطعمنا ومن ثياب السّندس والحرير والاستبرق فالبسنا وليلة
القدر وحجّ بيتك الحرام وقتلاً في سبيلك فوفّق لنا وصالح الدّعاء والمسئلة
فاستجب لنا واذا جمعت الاوّلين والآخرين يوم القيمة فارحمنا وبرائة من النّار
فاكتب لنا وفي جهنّم فلا تغلّنا وفي عذابك وهوانك فلا تبتلنا ومن الزّقّوم و
الضّريع فلا تطعمنا ومع الشّياطين فلا تجعلنا وفي النّار على وجوهنا فلا تكبّنا و
من ثياب النّار وسرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كلّ سوء يا لا اله الّا انت بحقّ
لا اله الّا انت فنجّنا سيزدهم از حضرت صادق عليه السلام روايتست كه در هر شب ماه رمضان
ميخوانى اللّهمّ انّي اسئلك ان تجعل فيما تقضي وتقدّر من الامر المحتوم في الامر
الحكيم من القضاء الّذي لا يردّ ولا يبدّل ان تكتبني من حجّاج بيتك الحرام المبرور
حجّهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفّر عن سيّئاتهم وان تجعل فيما تقضي و
تقدّر ان تطيل عمري في خير وعافية وتوسّع في رزقي وتجعلني ممّن تنتصر به لدينك
ولا تستبدل بي غيري چهاردهم در انيس الصّالحين است كه در هر شب از شبهاى ماه رمضان
بخواند اعوذ بجلال وجهك الكريم ان ينقضي عنّي شهر رمضان او يطلع الفجر من
ليلتي هذه ولك قبلي تبعة او ذنب تعذّبني عليه پانزدهم شيخ كفعمى در حاشيه
بلد الامين از سيد بن باقى نقل كرده كه فرموده مستحب است در هر شب ماه رمضان دو ركعت
نماز در هر ركعت حمد و توحيد سه مرتبه و چون سلام داد بگويد سبحان من هو حفيظ

اول ظهر است و سه ساعت از شب ثلث آخر شب است تا صبح پس هر بنده مؤمن كه اين تمجيد را بخواند و دلش با خدا باشد البته حقتعالى حاجت او را برآورد و اگر شقى بد عاقبت باشد اميد دارم كه سعادتمند و نيكو عاقبت گردد مؤلف گويد كه اگر در اين ساعتهاى روز و شب اين دعا را بخوانند مناسبتر خواهد بود و اين است دعا انت الله لا اله الّا انت ربّ العالمين انت الله لا اله الّا انت الرّحمن الرّحيم انت الله لا اله الّا انت العليّ الكبير انت الله لا اله الّا انت مالك يوم الدّين انت الله لا اله الّا انت الغفور الرّحيم انت الله لا اله الّا انت العزيز الحكيم وانت الله لا اله

لا يغفل سبحان من هو رحيم لا يعجل سبحان من هو قائم لا يسهو سبحان من هو دائم
لا يلهو پس بگويد تسبيحات اربع را هفت مرتبه پس بگويد سبحانك سبحانك يا
عظيم اغفر لي الذّنب العظيم پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پيغمبر و آل او عليهم السّلام
كسيكه اين دو ركعت نماز را بجا آورد بيامرزد حقتعالى از براى او هفتاد هزار گناه الخ
شانزدهم در خبر است كه هر كه در هر شب از ماه رمضان سورة انّا فتحنا در نماز مستحبى بخواند
در سال محفوظ بماند و بدانكه از اعمالى كه در شبهاى ماه رمضان مستحب است بجا آورده
شود هزار ركعت نماز است در مجموع اينماه كه مشايخ و اعاظم علماء در كتب خود كه در فقه
يا عبادات نوشته اند بآن اشاره نموده اند واما كيفيّت بجا آوردن آن پس احاديث در
بابآن مختلف است وآنچه موافق روايت ابن ابى قرّه است از حضرت جواد عليه السلام و مختار
شيخ مفيد در كتاب غريّه و اشراف بلكه مختار مشهور است آنستكه در دهه اول و دهه دويم
ماه رمضان در هر شبى بيست ركعت خوانده شود هر دو ركعت بيك سلام باين طريق كه هشت
ركعت آن را بعد از نماز مغرب بخواند دوازده ركعت ديگر را بعد از نماز عشاء و در دهه
آخر در هر شب سى ركعت بخواند با هشت ركعت آن را بعد از نماز مغرب بيست و دو ركعت
ديگر را بعد از نماز عشاء و مجموع اين نمازها هفتصد ركعت ميشود و باقيمانده را كه سيصد ركعت
است در شبهاى قدر بخواند يعنى شب نوزدهم صد ركعت و شب بيست و يكم صد ركعت
و شب بيست و سيم صد ركعت پس مجموع هزار ركعت شود و بترتيب ديگر نيز وارد شده و تفصيل
كلام در جاى ديگر است و اينمقام را گنجايش بسط نيست و اميد كه اهل خير در عمل باين هزار
ركعت نماز مسامحه و سهل انگارى نكرده از فيض آن خود را بهره مند نمايند و روايت شده
ميخوانى بعد از هر دو ركعت از نافله هاى ماه رمضان اللّهمّ اجعل فيما تقضي وتقدّر
من الامر المحتوم فيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر ان تجعلني من حجّاج
بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم واسئلك ان
تطيل عمري في طاعتك وتوسّع لي في رزقي يا ارحم الرّاحمين

الّا انت منك بدء كلّ شيء واليك يعود انت الله الّذي لا اله الّا انت لم تزل ولا تزال انت الله لا اله الّا انت خالق الخير والشّرّ انت الله لا اله الّا انت خالق الجنّة والنّار انت الله لا اله الّا انت الاحد الصّمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد انت الله لا اله الّا انت الملك القدّوس السّلام المؤمن المهيمن العزيز الجبّار المتكبّر سبحان الله عمّا يشركون انت الله الخالق البارئ المصوّر لك الاسماء الحسنى يسبّح لك ما في السّموات والارض وانت العزيز الحكيم انت الله لا اله الّا انت الكبير المتعال
الكبرياء ولك الآلاء وان
تا بعد

قسم سیم در اعمال سحرهای ماه مبارک رمضان است

و آن چند امر است اول سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگرچه بیک دانهٔ خرمای زبون
باشد یا شربت آب باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و وارد شده که حقتعالی
و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوم سورهٔ انا
انزلناه در وقت سحور بخواند که هر که این سورهٔ مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور
بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد
سیم بخواند دعای عظیم الشأنی را که از حضرت امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده اند این دعائی
است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرهای ماه رمضان میخواندند اللّهمّ انّي اسئلك
من بهائك بابهاه وكلّ بهائك بهيّ اللّهمّ انّي اسئلك ببهائك كلّه اللّهمّ انّي
اسئلك من جمالك باجمله وكلّ جمالك جميل اللّهمّ انّي اسئلك بجمالك
كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من جلالك باجلّه وكلّ جلالك جليل اللّهمّ انّي اسئلك
بجلالك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من عظمتك باعظمها وكلّ عظمتك عظيمة
اللّهمّ انّي اسئلك بعظمتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من نورك بانوره وكلّ
نورك نيّر اللّهمّ انّي اسئلك بنورك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من رحمتك باوسعها
وكلّ رحمتك واسعة اللّهمّ انّي اسئلك برحمتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من كلماتك
باتمّها وكلّ كلماتك تامّة اللّهمّ انّي اسئلك بكلماتك كلّها اللّهمّ انّي
اسئلك من كمالك باكمله وكلّ كمالك كامل اللّهمّ انّي اسئلك بكمالك كلّه
اللّهمّ انّي اسئلك من اسمائك باكبرها وكلّ اسمائك كبيرة اللّهمّ انّي اسئلك
باسمائك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من عزّتك باعزّها وكلّ عزّتك عزيزة اللّهمّ
انّي اسئلك بعزّتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من مشيّتك بامضاها وكلّ مشيّتك
ماضية اللّهمّ انّي اسئلك بمشيّتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من قدرتك بالقدرة
التي استطلت بها على كلّ شيء وكلّ قدرتك مستطيلة اللّهمّ انّي اسئلك بقدرتك

صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر بنده که هر روز هفت مرتبه بگوید اسئل الله الجنّة واعوذ بالله من النار جهنّم گوید خدایا او را از من پناه ده و بسند معتبر دیگر از آنحضرت روایت کرده است که اگر مؤمنی در یک روز چهل گناه کبیره بکند پس از روی ندامت و پشیمانی این استغفار را بخواند حقتعالی گناهان او را بیامرزد استغفر الله الّذي لا اله الّا هو الحيّ القيّوم بديع السموات والارض ذو الجلال والاكرام واسئله ان يتوب عليّ و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است هر که هر روز هفت مرتبه بگوید الحمد لله على كلّ نعمة كانت او هي كائنة ادای شکر نعمتهای گذشته و آینده کرده است

كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من علمك بانفذه وكلّ علمك نافذ اللّهمّ انّي اسئلك
بعلمك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من قولك بارضاه وكلّ قولك رضيّ اللّهمّ انّي
اسئلك بقولك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من مسائلك باحبّها اليك وكلّها اليك
حبيبة اللّهمّ انّي اسئلك بمسائلك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من شرفك باشرفه
وكلّ شرفك شريف اللّهمّ انّي اسئلك بشرفك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من سلطانك
بادومه وكلّ سلطانك دائم اللّهمّ انّي اسئلك بسلطانك كلّه اللّهمّ انّي
اسئلك من ملكك بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّهمّ انّي اسئلك بملكك كلّه اللّهمّ
انّي اسئلك من علوّك باعلاه وكلّ علوّك عال اللّهمّ انّي اسئلك بعلوّك
كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من منّك باقدمه وكلّ منّك قديم اللّهمّ انّي اسئلك
بمنّك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من آياتك باكرمها وكلّ آياتك كريمة اللّهمّ
انّي اسئلك بآياتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك بما انت فيه من الشأن والجبروت
واسئلك بكلّ شأن وحده وجبروت وحدها اللّهمّ انّي اسئلك بما تجيبني به حين
اسئلك فاجبني يا الله پس هر حاجت که داری از خدا بطلب که البته بر آورده است چهارم در
مصباح شیخ است که روایت کرده ابو حمزهٔ ثمالی که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در ماه رمضان
بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا میخواند الهی لا تؤدّبني بعقوبتك ولا
تمكر بي في حيلتك من اين لي الخير يا ربّ ولا يوجد الّا من عندك ومن اين لي النجاة
ولا تستطاع الّا بك لا الّذي احسن استغنى عن عونك ورحمتك ولا الّذي اساء
واجترأ عليك ولم يرضك خرج عن قدرتك يا ربّ يا ربّ يا ربّ بگوید تا آنکه نفس
قطع شود بك عرفتك وانت دللتني عليك ودعوتني اليك ولولا انت لم ادر ما انت
الحمد لله الّذي ادعوه فيجيبني وان كنت بطيئا حين يدعوني والحمد لله الّذي اسئله
فيعطيني وان كنت بخيلا حين يستقرضني والحمد لله الّذي اناديه كلّما شئت لحاجتي و
اخلو به حيث شئت لسرّي بغير شفيع فيقضي لي حاجتي الحمد لله الّذي لا ادعو غيره ولو

و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز بیست و پنج مرتبه بگوید اللّهمّ اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات حقتعالی بعدد هر مؤمنی که گذشته و هر مؤمن که بیاید تا روز قیامت حسنه در نامهٔ اعمال او بنویسد و بآن عدد گناه از او محو کند و بآن عدد درجه در بهشت برای او بلند کند و ایضا بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده است که هر که هر روز صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوّة الّا بالله حقتعالی هفتاد نوع بلا از او دور گرداند که آسانترین آنها هم غم باشد و روایت کرده شیخ طبرسی و دیگران بسندهای حسن و معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که حضرت رسول صلی الله علیه

دعوت غيره لم يستجب لي دعائي والحمد لله الذي لا ارجو غيره ولو رجوت غيره لأخلف
رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه فاكرمني ولم يكلني الى الناس فيهينوني والحمد
لله الذي تحبب الي وهو غني عني والحمد لله الذي يحلم عني حتى كأني لا ذنب لي فربي
احمد شيء عندي واحق بحمدي اللهم اني اجد سبل المطالب اليك مشرعة ومناهل
الرجاء اليك مترعة والاستعانة بفضلك لمن املك مباحة وابواب الدعاء
اليك للصارخين مفتوحة واعلم انك للراجي بموضع اجابة وللملهوفين بمرصد
اغاثة وان في اللهف الى جودك والرضا بقضائك عوضا من منع الباخلين و
مندوحة عما في ايدي المستأثرين وان الراحل اليك قريب المسافة وانك لا تحتجب
عن خلقك الا ان تحجبهم الاعمال دونك وقد قصدت اليك بطلبتي وتوجهت
اليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي وبدعائك توسلي من غير استحقاق لاستماعك
مني ولا استيجاب لعفوك عني بل لثقتي بكرمك وسكوني الى صدق وعدك ولجائي
الى الايمان بتوحيدك ويقيني بمعرفتك مني ان لا رب لي غيرك ولا اله الا انت
وحدك لا شريك لك اللهم انت القائل وقولك حق ووعدك صدق واسألوا
الله من فضله ان الله كان بكم رحيما وليس من صفاتك يا سيدي ان تأمر بالسؤال
وتمنع العطية وانت المنان بالعطيات على اهل مملكتك والعائد عليهم بتحنن
رأفتك الهي ربيتني في نعمك واحسانك صغيرا ونوهت باسمي كبيرا فيا من رباني
في الدنيا باحسانه وتفضله ونعمه واشار لي في الآخرة الى عفوه وكرمه معرفتي يا
مولاي دليلي عليك وحبي لك شفيعي اليك وانا واثق من دليلي بدلالتك و
ساكن من شفيعي الى شفاعتك ادعوك يا سيدي بلسان قد اخرسه ذنبه رب
اناجيك بقلب قد اوبقه جرمه ادعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا اذا رأيت
مولاي ذنوبي فزعت واذا رأيت كرمك طمعت فان عفوت فخير راحم وان عذبت
فغير ظالم حجتي يا الله في جرأتي على مسألتك مع اتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي

والله هر روز هفتاد مرتبه
میگفت استغفر الله و
هفتاد مرتبه اتوب الی الله
و در کشف الغمه و امالی شیخ
طوسی بسند معتبر روایت شده
است که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فرمود که هر روز صد
مرتبه بگوید لا اله الا الله
الملک الحق المبین امان
یابد از فقر و وحشت قبر و
توانگری یابد و درهای بهشت بر روی او
گشوده شود و در امالی لا اله الا
الله الحق المبین است و
در ثواب الاعمال و محاسن
برقی سی مرتبه روایت کرده اند
و قطب راوندی در دعوات
خود روایت کرده است از حضرت
امام رضا علیه السلام که حضرت رسول
خدا صلی الله علیه و آله فرمود
که هر که خواهد که او را زیاده
انعام دهند

في شدتي مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت ان لا تخيب بين ذين وذين
منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه راج عظم
يا سيدي املي وساء عملي فاعطني من عفوك بمقدار املي ولا تؤاخذني باسوء عملي
فان كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا
سيدي عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن
بك ظنا وما انا يا رب وما خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك اي رب
جللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته
ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين واخف المطلعين
بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين واكرم الاكرمين ستار العيوب غفار
الذنوب علام الغيوب تستر الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد
على حلمك بعد علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملني ويجرئني على معصيتك
حلمك عني ويدعوني الى قلة الحياء سترك علي ويسرعني الى التوثب على محارمك
معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا قيوم يا غافر الذنب يا قابل
التوب يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك الجليل اين فرجك
القريب اين غياثك السريع اين رحمتك الواسعة اين عطاياك الفاضلة اين
مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين فضلك العظيم اين منك الجسيم
اين احسانك القديم اين كرمك يا كريم به فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن
يا مجمل يا منعم يا مفضل لست اتكل في النجاة من عقابك على اعمالنا بل بفضلك علينا
لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدئ بالاحسان نعما وتعفو عن الذنب كرما فما
ندري ما نشكر اجميل ما تنشر ام قبيح ما تستر ام عظيم ما ابليت واوليت ام كثير ما
منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع
اليك انت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك

در ملاء اعلی نزد آنکه بنویسد پس
هر روز این دعا بخواند اگر حاجت
داشته باشد برآورده شود
و اگر دشمنی داشته باشد براو
غالب گردد و اگر قرضی داشته
باشد ادا شود و اگر غمی
داشته باشد زایل گردد
و این دعا از هفت آسمان
بالا رود و در لوح محفوظ
نوشته شود و این
دعا سبحان الله کما
ینبغی لله والحمد لله کما
ینبغی لله ولا اله الا الله کما
ینبغی لله والله اکبر
کما ینبغی لله ولا حول
ولا قوة الا بالله وصلی
الله علی محمد النبی و علی
اهل بیته و جمیع المرسلین و
النبیین حتی یرضی الله *
و بسند معتبر از حضرت امام
رضا علیه السلام منقول است که
نقصی از اصحاب

ای جهل یا رب لا یسعه جودک او ای زمان اطول من اناتک وما قدر اعمالنا فی
جنب نعمک وکیف نستکثر اعمالا نقابل بها کرمک بل کیف یضیق علی المذنبین ما
وسعهم من رحمتک یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة فوعزتک یا سیدی لو
نهرتنی (انتهرتنی) ما برحت من بابک ولا کففت عن تملقک لما انتهی الی من المعرفة بجودک و
کرمک وانت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء کیف تشاء وترحم من تشاء
بما تشاء کیف تشاء لا تسئل عن فعلک ولا تنازع فی ملکک ولا تشارک فی امرک
ولا تضاد فی حکمک ولا یعترض علیک احد فی تدبیرک لک الخلق والامر تبارک
الله رب العالمین یا رب هذا مقام من لاذ بک واستجار بکرمک والف احسانک
ونعمک وانت الجواد الذی لا یضیق عفوک ولا ینقص فضلک ولا تقل رحمتک
وقد توثقنا منک بالصفح القدیم والفضل العظیم والرحمة الواسعة افتراک یا
رب تخلف ظنوننا او تخیب امالنا کلا یا کریم فلیس هذا ظننا بک ولا هذا فیک
طمعنا یا رب ان لنا فیک املا طویلا کثیرا ان لنا فیک رجاء عظیما عصیناک
ونحن نرجو ان تستر علینا ودعوناک ونحن نرجو ان تستجیب لنا فحقق رجائنا
مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا ولکن علمک فینا وعلمنا بانک لا تصرفنا
عنک وان کنا غیر مستوجبین لرحمتک فانت اهل ان تجود علینا وعلی المذنبین
بفضل سعتک فامنن علینا بما انت اهله وجد علینا فانا محتاجون الی نیلک
یا غفار بنورک اهتدینا وبفضلک استغنینا وبنعمتک اصبحنا وامسینا ذنوبنا
بین یدیک نستغفرک اللهم منها ونتوب الیک تتحبب الینا بالنعم ونعارضک
بالذنوب خیرک الینا نازل وشرنا الیک صاعد ولم یزل ولا یزال ملک کریم
یاتیک عنا بعمل قبیح فلا یمنعک ذلک من ان تحوطنا بنعمک وتتفضل علینا بالائک
فسبحانک ما احلمک واعظمک واکرمک مبدئا ومعیدا تقدست اسمائک و
جل ثنائک وصنائعک وفعالک انت الهی اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقایسنی

حضرت رسول صلی الله علیه و آله نامه از آبائی و جد من آنحضرت وارد بر حضرت فرمودند که همه اصحاب حاضر شوند پس بر منبر بر آمد و فرمود که این نامه‌ایست که یوشع بن نون وصی موسی علیه السلام نوشته است و مضمون نامه این بود بسم الله الرحمن الرحیم بدرستیکه پروردگار شما دوست و مهربانست بشما که بهترین بندگان بندگان پرهیزکار گمنام است و بدترین خلق کسیست که انگشت نمای مردم باشد پس هر کس که خواهد با او ثواب کامل داده شود و شکر نعمتهای خدا کرده باشد پس هر روز این دعا خواند سبحان الله کما ینبغی لله والحمد لله کما ینبغی لله

بجهلی وخطیئتی فالعفو العفو العفو سیدی سیدی اللهم اشغلنا بذکرک واعذنا
من سخطک واجرنا من عذابک وارزقنا من مواهبک وانعم علینا من فضلک و
ارزقنا حج بیتک وزیارة قبر نبیک صلواتک ورحمتک ومغفرتک ورضوانک
علیه وعلی اهل بیته انک قریب مجیب وارزقنا عملا بطاعتک وتوفنا علی ملتک
وسنة نبیک صلی الله علیه واله اللهم اغفر لی ولوالدی وارحمهما کما ربیانی
صغیرا اجزهما بالاحسان احسانا وبالسیئات غفرانا اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات
الاحیاء منهم والاموات وتابع بیننا وبینهم بالخیرات اللهم اغفر لحینا ومیتنا و
شاهدنا وغائبنا ذکرنا وانثانا صغیرنا وکبیرنا حرنا ومملوکنا کذب العادلون بالله
وضلوا ضلالا بعیدا وخسروا خسرانا مبینا اللهم صل علی محمد وال محمد واختم لی
بخیر واکفنی ما اهمنی من امر دنیای واخرتی ولا تسلط علی من لا یرحمنی واجعل علی
منک واقیة باقیة ولا تسلبنی صالح ما انعمت به علی وارزقنی من فضلک رزقا
واسعا حلالا طیبا اللهم احرسنی بحراستک واحفظنی بحفظک واکلانی بکلائتک
وارزقنی حج بیتک الحرام فی عامنا هذا وفی کل عام وزیارة قبر نبیک والائمة علیهم
السلام ولا تخلنی یا رب من تلک المشاهد الشریفة والمواقف الکریمة اللهم تب
علی حتی لا اعصیک والهمنی الخیر والعمل به وخشیتک باللیل والنهار ما
ابقیتنی یا رب العالمین اللهم انی کلما قلت قد تهیات وتعبات وقمت للصلوة
بین یدیک وناجیتک القیت علی نعاسا اذا انا صلیت وسلبتنی مناجاتک اذا
انا ناجیت ما لی کلما قلت قد صلحت سریرتی وقرب من مجالس التوابین مجلسی عرضت
لی بلیة ازالت قدمی وحالت بینی وبین خدمتک سیدی لعلک عن بابک طردتنی
وعن خدمتک نحیتنی او لعلک رایتنی مستخفا بحقک فاقصیتنی او لعلک رایتنی
معرضا عنک فقلیتنی او لعلک وجدتنی فی مقام الکاذبین فرفضتنی او لعلک
رایتنی غیر شاکر لنعمائک فحرمتنی او لعلک فقدتنی من مجالس العلماء فخذلتنی او

لله ولا اله الا الله کما ینبغی لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلی الله علی النبی الامی محمد و اهل بیته و علی جمیع المرسلین والنبیین حتی یرضی الله پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر کس این دعا را ده مرتبه بعد بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم بخواند از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده و هفتاد نوع بلا را از او دفع کند از جمله دیوانگی و خوره و پیسی و فالج بوده باشد و هفتاد هزار ملک موکل گرداند که استغفار نمایند از برای او
از حضرت صادق علیه السلام منقول است که

لعلك رأيتني في الغافلين فمن رحمتك آيستني أو لعلك رأيتني آلف مجالس البطالين
فبيني وبينهم خليتني أو لعلك لم تحب أن تسمع دعائي فباعدتني أو لعلك بجرمي
وجريرتي كافيتني أو لعلك بقلة حيائي منك جازيتني فإن عفوت يا رب فطال
ما عفوت عن المذنبين قبلي لأن كرمك أي رب يجل عن مكافاة المقصرين وأنا
عائذ بفضلك هارب منك إليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن أحسن بك
ظنا إلهي أنت أوسع فضلا وأعظم حلما من أن تقايسني بعملي أو أن تستزلني بخطيئتي
وما أنا يا سيدي وما خطري هبني بفضلك سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك
واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيدي أنا الصغير الذي ربيته وأنا الجاهل الذي
علمته وأنا الضال الذي هديته وأنا الوضيع الذي رفعته وأنا الخائف الذي
آمنته والجائع الذي أشبعته والعطشان الذي أرويته والعاري الذي كسوته
والفقير الذي أغنيته والضعيف الذي قويته والذليل الذي أعززته والسقيم
الذي شفيته والسائل الذي أعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي أقلته
وأنا القليل الذي كثرته والمستضعف الذي نصرته وأنا الطريد الذي آويته أنا
يا رب الذي لم أستحيك في الخلاء ولم أراقبك في الملاء أنا صاحب الدواهي العظمى
أنا الذي على سيده اجترى أنا الذي عصيت جبار السماء أنا الذي أعطيت على
معاصي الجليل الرشا أنا الذي حين بشرت بها خرجت إليها أسعى أنا الذي أمهلتني فما
ارعويت وسترت علي فما استحييت وعملت بالمعاصي فتعديت وأسقطتني من
عينك فما باليت فبحلمك أمهلتني وبسترك سترتني حتى كأنك أغفلتني ومن عقوبات
المعاصي جنبتني حتى كأنك استحييتني إلهي لم أعصك حين عصيتك وأنا بربوبيتك
جاحد ولا بأمرك مستخف ولا لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون لكن
خطيئة عرضت وسولت لي نفسي وغلبني هواي وأعانني عليها شقوتي وغرني سترك
المرخى علي فقد عصيتك وخالفتك بجهدي فالآن من عذابك من يستنقذني

هر روز صد مرتبه بگوید لا حول ولا قوة إلا بالله تنگدستی و فقر او را در نیابد و هر که هر روز صد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر حق تعالی بدن او را بر آتش جهنم حرام گرداند و در بلد الامین از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی چهار هزار گناه کبیره او را بیامرزد و او را از سکرات مرگ و فشار قبر و صد هزار هول قیامت نجات دهد و از شر شیطان و لشکرهای او محفوظ گردد و قرضش ادا شود و همّ و غمش زایل گردد و این است دعا أعددت

ومن أيدي الخصماء غدا من يخلصني وبحبل من أتصل إن أنت قطعت حبلك عني فوا سوأتا
على ما أحصى كتابك من عملي الذي لولا ما أرجو من كرمك وسعة رحمتك ونهيك إياي
عن القنوط لقنطت عندما أتذكرها يا خير من دعاه داع وأفضل من رجاه راج اللهم
بذمة الإسلام أتوسل إليك وبحرمة القرآن أعتمد إليك وبحبي النبي الأمي
القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني أرجو الزلفة لديك فلا توحش
استيناس إيماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فإن قوما آمنوا بألسنتهم
ليحقنوا به دماءهم فأدركوا ما أملوا وإنا آمنا بك بألسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فأدركنا
ما أملنا وثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من
لدنك رحمة إنك أنت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت
عن تملقك لما ألهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك إلى من يذهب العبد
إلا إلى مولاه وإلى من يلتجئ المخلوق إلا إلى خالقه إلهي لو قرنتني بالأصفاد و
منعتني سيبك من بين الأشهاد ودللت على فضائحي عيون العباد وأمرت بي إلى
النار وحلت بيني وبين الأبرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت تأميلي للعفو عنك
ولا خرج حبك من قلبي أنا لا أنسى أياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا سيدي
أخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم
النبيين محمد صلى الله عليه وآله وانقلني إلى درجة التوبة إليك وأعني بالبكاء
على نفسي فقد أفنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من
خيري فمن يكون أسوء حالا مني إن أنا نقلت على مثل حالي إلى قبري لم أمهده لرقدتي
ولم أفرشه بالعمل الصالح لضجعتي وما لي لا أبكي ولا أدري إلى ما يكون مصيري وأرى
نفسي تخادعني وأيامي تخاتلني وقد خفقت عند رأسي أجنحة الموت فما لي لا أبكي أبكي
لخروج نفسي أبكي لظلمة قبري أبكي لضيق لحدي أبكي لسؤال منكر ونكير إياي أبكي لخروجي
من قبري عريانا ذليلا حاملا ثقلي على ظهري أنظر مرة عن يميني وأخرى عن شمالي إذ

لكل هول لا إله إلا الله ولكل هم وغم ما شاء الله ولكل نعمة الحمد لله ولكل رخاء الشكر لله ولكل أعجوبة سبحان الله ولكل ذنب أستغفر الله ولكل مصيبة إنا لله وإنا إليه راجعون ولكل ضيق حسبي الله ولكل قضاء وقدر توكلت على الله ولكل عدو اعتصمت بالله ولكل طاعة ومعصية لا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم
و کلینی و ابن بابویه رحمهما الله به سندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده‌اند که هر که هر روز ده مرتبه این دعا بخواند حق تعالی [illegible]

الخلائق فی شأن غیر شأنی لکل امرئ منهم یومئذ شأن یغنیه وجوه یومئذ مسفرة
ضاحکة مستبشرة ووجوه یومئذ علیها غبرة ترهقها قترة وذلة سیدی علیک معوّلی
ومعتمدی ورجائی وتوکلی وبرحمتک تعلقی تصیب برحمتک من تشاء وتهدی بکرامتک
من تحب فلک الحمد علی ما نقّیت من الشرک قلبی ولک الحمد علی بسط لسانی أفبلسانی
هذا الکالّ اشکرک ام بغایة جهدی فی عملی ارضیک وما قدر لسانی یا ربّ فی جنب
شکرک وما قدر عملی فی جنب نعمک واحسانک الهی انّ جودک بسط املی وشکرک قبل
عملی سیدی الیک رغبتی والیک رهبتی والیک تأمیلی وقد ساقنی الیک املی وعلیک
یا واحدی عکفت همتی وفیما عندک انبسطت رغبتی ولک خالص رجائی وخوفی وبک
انست محبتی والیک القیت بیدی وبحبل طاعتک مددت رهبتی یا مولای بذکرک
عاش قلبی وبمناجاتک بردت الم الخوف عنی فیا مولای ویا مؤمّلی ویا منتهی سؤلی فرّق
بینی وبین ذنبی المانع لی من لزوم طاعتک فانما اسئلک لقدیم الرجاء فیک وعظیم
الطمع منک الذی اوجبته علی نفسک من الرأفة والرحمة فالامر لک وحدک
لا شریک لک والخلق کلهم عیالک وفی قبضتک وکلّ شیء خاضع لک تبارکت
یا ربّ العالمین الهی ارحمنی اذا انقطعت حجتی وکلّ عن جوابک لسانی وطاش عند
سؤالک ایای لبّی فیا عظیم رجائی لا تخیّبنی اذا اشتدّت فاقتی ولا تردّنی لجهلی ولا تمنعنی
لقلة صبری اعطنی لفقری وارحمنی لضعفی سیدی علیک معتمدی ومعوّلی ورجائی و
توکّلی وبرحمتک تعلّقی وبفنائک احطّ رحلی وبجودک اقصد طلبتی وبکرمک ای ربّ
استفتح دعائی ولدیک ارجو فاقتی وبغناک اجبر عیلتی وتحت ظلّ عفوک قیامی و
الی جودک وکرمک ارفع بصری والی معروفک ادیم نظری فلا تحرقنی بالنار وانت
موضع املی ولا تسکنّی الهاویة فانّک قرّة عینی یا سیدی لا تکذّب ظنّی باحسانک و
معروفک فانّک ثقتی ولا تحرمنی ثوابک فانّک العارف بفقری الهی ان کان قد دنا
اجلی ولم یقرّبنی منک عملی فقد جعلت الاعتراف الیک بذنبی وسائل عللی الهی ان

موفق نماید او را و چهل و پنجم از [illegible] بسته و چهل و پنجم از درجه در بهشت برای او بلند کند و حرزی باشد برای او از شر شیطان و ظالمان و منصرف نشود [illegible] با او نکند گناه کبیره و روز دیگر چنان باشد که دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و خدا در بهشت خانه برای او بنا کند و در روایت ابن بابویه ده بار بیست این دعا اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احدا صمدا لم یتخذ صاحبة ولا ولدا و در ثواب الاعمال و مجالس [illegible] از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که هر روز [illegible] مرتبه

عفوت فمن اولی منک بالعفو وان عذّبت فمن اعدل منک فی الحکم ارحم فی هذه
الدنیا غربتی وعند الموت کربتی وفی القبر وحدتی وفی اللحد وحشتی واذا نشرت للحساب
بین یدیک ذلّ موقفی واغفر لی ما خفی علی الآدمیّین من عملی وادم لی ما به سترتنی و
ارحمنی صریعا علی الفراش تقلّبنی ایدی احبّتی وتفضّل علی ممدودا علی المغتسل یقلّبنی
صالح جیرتی وتحنّن علی محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتی وجد علی منقولا
قد نزلت بک وحیدا فی حفرتی وارحم فی ذلک البیت الجدید غربتی حتی لا استأنس
بغیرک یا سیدی ان وکلتنی الی نفسی هلکت سیدی فبمن استغیث ان لم تقلنی عثرتی فالی
من افزع ان فقدت عنایتک فی ضجعتی والی من التجئ ان لم تنفّس کربتی سیدی من لی و
من یرحمنی ان لم ترحمنی وفضل من اؤمّل ان عدمت فضلک یوم فاقتی والی من الفرار
من الذنوب اذا انقضی اجلی سیدی لا تعذّبنی وانا ارجوک الهی حقّق رجائی وآمن خوفی
فانّ کثرة ذنوبی لا ارجو فیها الا عفوک سیدی انا اسئلک ما لا استحقّ وانت
اهل التقوی واهل المغفرة فاغفر لی والبسنی من نظرک ثوبا یغطّی علیّ التبعات و
تغفرها لی ولا اطالب بها انک ذو منّ قدیم وصفح عظیم وتجاوز کریم الهی انت
الذی تفیض سیبک علی من لا یسئلک وعلی الجاحدین بربوبیتک فکیف سیدی
بمن سئلک وایقن انّ الخلق لک والامر الیک تبارکت وتعالیت یا ربّ العالمین
سیدی عبدک ببابک اقامته الخصاصة بین یدیک یقرع باب احسانک بدعائه
فلا تعرض بوجهک الکریم عنّی واقبل منّی ما اقول فقد دعوت بهذا الدعاء وانا
ارجو ان لا تردّنی معرفة منّی برأفتک ورحمتک الهی انت الذی لا یحفیک سائل
ولا ینقصک نائل انت کما تقول وفوق ما نقول اللهمّ انی اسئلک صبرا
جمیلا وفرجا قریبا وقولا صادقا واجرا عظیما اسئلک یا ربّ من الخیر کلّه ما
علمت منه وما لم اعلم اسئلک اللهمّ من خیر ما سئلک منه عبادک الصالحون
یا خیر من سئل واجود من اعطی اعطنی سؤلی فی نفسی واهلی ووالدیّ وولدی

بگوید لا اله الا الله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا و تصدیقا لا اله الا الله عبودیة و رقا [illegible] رحمت خود [illegible] داخل بهشت کرداند او را و در مجالس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که هر که هر روز [illegible] بگوید سبحان الله [illegible] بگوید بهتر باشد [illegible] برای کعبه و هر که صد مرتبه بگوید الحمد لله بهتر باشد [illegible] و هر که صد مرتبه بگوید الله اکبر بهتر باشد از آزاد کردن [illegible] و هر که صد مرتبه بگوید لا اله الا الله [illegible] مگر کسیکه بیشتر بگوید

وأهل خزانتي وإخواني فيك وأرغد عيشي وأظهر مروّتي وأصلح جميع أحوالي واجعلني
ممّن أطلت عمره وحسّنت عمله وأتممت عليه نعمتك ورضيت عنه وأحييته
حيوة طيّبة في أدوم السرور وأسبغ الكرامة وأتمّ العيش إنّك تفعل ما تشاء و
لا تفعل ما يشاء غيرك اللهمّ خصّني منك بخاصّة ذكرك ولا تجعل شيئاً ممّا أتقرّب
به في آناء الليل وأطراف النهار رياءً ولا سمعةً ولا أشراً ولا بطراً واجعلني لك
من الخاشعين اللهمّ أعطني السعة في الرزق والأمن في الوطن وقرّة العين في
الأهل والمال والولد والمقام في نعمك عندي والصحّة في الجسم والقوّة في
البدن والسلامة في الدين واستعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمّد صلّى الله
عليه وآله أبداً ما استعمرتني واجعلني من أوفر عبادك عندك نصيباً في كلّ خير
أنزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر وما أنت منزله في كلّ سنة من
رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبليّة تدفعها وحسنات تتقبّلها وسيّئات
تتجاوز عنها وارزقني حجّ بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كلّ عام وارزقني رزقاً
واسعاً من فضلك الواسع واصرف عنّي يا سيّدي الأسواء واقض عنّي الدين و
الظلامات حتّى لا أتأذّى بشيء منه وخذ عنّي بأسماع وأبصار أعدائي وحسّادي و
الباغين عليّ وانصرني عليهم وأقرّ عيني وفرّح قلبي واجعل لي من همّي وكربي فرجاً
ومخرجاً واجعل من أرادني بسوء من جميع خلقك تحت قدميّ واكفني شرّ الشيطان
وشرّ السلطان وسيّئات عملي وطهّرني من الذنوب كلّها وأجرني من النار بعفوك
وأدخلني الجنّة برحمتك وزوّجني من الحور العين بفضلك وألحقني بأوليائك
الصالحين محمّد وآله الأبرار الطيّبين الطاهرين الأخيار صلواتك عليهم و
على أجسادهم وأرواحهم ورحمة الله وبركاته إلهي وسيّدي وعزّتك وجلالك
لئن طالبتني بذنوبي لأطالبنّك بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لأطالبنّك
بكرمك ولئن أدخلتني النار لأخبرنّ أهل النار بحبّي لك إلهي وسيّدي إن كنت

قطب راوندی روایت کرده است
که در بنی اسرائیل عابدی
بود که سالها عبادت حقتعالی
کرده بود روزی دعا کرد که
پروردگارا میخواهم حال
خود را نزد تو بدانم اگر عملهای
مرا پسندیده باشی بگو و اگر
این اعمال بسیار کم والا
پیش از مرگ توبه کنم حقتعالی
ملکی بنزد او فرستاد و گفت
ترا نزد خدا هیچ عمل خیر نیست
گفت پروردگارا عبادتهای
من چه شد ملک گفت هر
کار خیری که میکردی بمردم خبر
میدادی و میخواستی مردم
تو را بشناسند و به نیکی
یاد کنند اکنون ثواب تو همان
است که خود برای عمل خود
راضی شدی این سخن بر عابد
بسیار گران آمد و محزون
و نالان شد پس بار دیگر
ملک آمد و

لا تغفر إلّا لأوليائك وأهل طاعتك فإلى من يفزع المذنبون وإن كنت لا تكرم
إلّا أهل الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون إلهي إن أدخلتني النار ففي ذلك سرور
عدوّك وإن أدخلتني الجنّة ففي ذلك سرور نبيّك وأنا والله أعلم أنّ سرور
نبيّك أحبّ إليك من سرور عدوّك اللهمّ إنّي أسألك أن تملأ قلبي حبّاً لك و
خشيةً منك وتصديقاً بكتابك وإيماناً بك وفرقاً منك وشوقاً إليك يا ذا الجلال
والإكرام حبّب إليّ لقاءك وأحبب لقائي واجعل لي في لقائك الراحة والفرج و
الكرامة اللهمّ ألحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل
الصالحين وأعنّي على نفسي بما تعين به الصالحين على أنفسهم واختم عملي بأحسنه
واجعل ثوابي منه الجنّة برحمتك وأعنّي على صالح ما أعطيتني وثبّتني يا ربّ ولا
تردّني في سوء استنقذتني منه يا ربّ العالمين اللهمّ إنّي أسألك إيماناً لا أجل
له دون لقائك أحيني ما أحييتني عليه وتوفّني إذا توفّيتني عليه وابعثني إذا
بعثتني عليه وأبرئ قلبي من الرياء والشكّ والسمعة في دينك حتّى يكون عملي
خالصاً لك اللهمّ أعطني بصيرة في دينك وفهماً في حكمك وفقهاً في علمك وكفلين
من رحمتك وورعاً يحجزني عن معاصيك وبيّض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك
وتوفّني في سبيلك وعلى ملّة رسولك صلّى الله عليه وآله اللهمّ إنّي أعوذ بك
من الكسل والفشل والهمّ والجبن والبخل والغفلة والقسوة والمسكنة والفقر
والفاقة وكلّ بليّة والفواحش ما ظهر منها وما بطن وأعوذ بك من نفس لا تقنع و
بطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع وأعوذ بك يا ربّ على
نفسي وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم إنّك أنت السميع العليم
اللهمّ إنّه لا يجيرني منك أحد ولا أجد من دونك ملتحداً فلا تجعل نفسي في شيء من
عذابك ولا تردّني بهلكة ولا تردّني بعذاب أليم اللهمّ تقبّل منّي وأعل ذكري و
ارفع درجتي وحطّ وزري ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي و

گفت حق تعالی امر فرمود که
الحال عبودیت را از من بخواه و بعد
از مرگ و بعد هر یکی از
رگهای بدن خود تصدق
بکن گفت چگونه تصدق نمایم
این کار را بکنم فرمود که هر روز
سیصد و شصت مرتبه
بعدد رگهای بدن خود بگو
سبحان الله والحمد لله
ولا اله الا الله والله
اکبر ولا حول ولا قوة
الا بالله گفت پروردگارا
زیاده بفرما فرمود اگر زیاده
بکنی ثواب بیشتر است
و کلینی بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت
کرده که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله هر روز
بعدد رگهای بدن سیصد و
شصت مرتبه میگفت الحمد
لله رب العالمین کثیرا
علی کل حال

ثواب دعائی رضاک والجنة واعطنی یا رب جمیع ما سألتک وزدنی من فضلک
انی الیک راغب یا رب العالمین اللهم انک انزلت فی کتابک (۷) ان نعفو عمن
ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانک اولی بذلک منا وامرتنا ان لا نرد
سائلا عن ابوابنا وقد جئتک سائلا فلا تردنی الا بقضاء حاجتی وامرتنا بالاحسان
الی ما ملکت ایماننا ونحن ارقاؤک فاعتق رقابنا من النار یا مفزعی عند کربتی ویا
غوثی عند شدتی الیک فزعت وبک استغثت ولذت لا الوذ بسواک ولا
اطلب الفرج الا منک فاغثنی وفرج عنی یا من یفک الاسیر (یقبل الیسیر) ویعفو عن الکثیر
اقبل منی الیسیر واعف عنی الکثیر انک انت الرحیم الغفور اللهم انی اسألک
ایمانا تباشر به قلبی ویقینا حتی اعلم انه لن یصیبنی الا ما کتبت لی ورضنی من العیش
بما قسمت لی یا ارحم الراحمین (صادق) پنجم شیخ فرموده که در سحرها بخوانی
یا عدتی فی کربتی ویا صاحبی فی شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا غایتی فی رغبتی انت
الساتر عورتی والمؤمن روعتی والمقیل عثرتی فاغفر لی خطیئتی اللهم انی
اسألک خشوع الایمان قبل خشوع الذل فی النار یا واحد یا احد یا صمد یا من
لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد یا من یعطی من سأله تحننا منه ورحمة
ویبتدئ بالخیر من لم یسأله تفضلا منه وکرما بکرمک الدائم صل علی محمد و
آل محمد وهب لی رحمة واسعة جامعة ابلغ بها خیر الدنیا والآخرة اللهم انی
استغفرک لما تبت الیک منه ثم عدت فیه واستغفرک لکل خیر اردت به
وجهک فخالطنی فیه ما لیس لک اللهم صل علی محمد وآل محمد واعف عن ظلمی و
جرمی بحلمک وجودک یا کریم یا من لا یخیب سائله ولا ینفد نائله یا من علا فلا
شیء فوقه ودنا فلا شیء دونه صل علی محمد وآل محمد وارحمنی یا فالق البحر لموسی
اللیلة اللیلة اللیلة الساعة الساعة الساعة اللهم طهر قلبی من النفاق و
عملی من الریاء ولسانی من الکذب وعینی من الخیانة فانک تعلم خائنة الاعین

بروایت دیگر از آنحضرت منقول است که هر که در دو ماه پیاپی هر روز چهارصد مرتبه این دعا بخواند خدا عز و جل [illegible] کرامت فرماید این است دعا

استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الرحمن الرحیم بدیع السموات والارض من جمیع ظلمی وجرمی واسرافی علی نفسی واتوب الیه

و شیخ طوسی و دیگران روایت کرده اند که سنت است هر روز این دعا بخوانند

اللهم انی اسألک بنور وجهک المشرق الحی الباقی الکریم واسألک بنور وجهک القدوس الذی اشرقت به السموات و

وما تخفی الصدور یا رب هذا مقام العائذ بک من النار هذا مقام المستجیر بک من
النار هذا مقام المستغیث بک من النار هذا مقام الهارب الیک من النار هذا
مقام من یبوء لک بخطیئته ویعترف بذنبه ویتوب الی ربه هذا مقام البائس
الفقیر هذا مقام الخائف المستجیر هذا مقام المحزون المکروب هذا مقام المغموم (المحزون)
المهموم هذا مقام الغریب الغریق هذا مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا
یجد لذنبه غافرا غیرک ولا لضعفه مقویا الا انت ولا لهمه مفرجا سواک
یا الله یا کریم لا تحرق وجهی بالنار بعد سجودی لک وتعفیری بغیر من منی علیک
بل لک الحمد والمن والتفضل علی ارحم ای رب ای رب ای رب (بگو بحدی
که نفس قطع شود) ضعفی وقلة حیلتی ورقة جلدی وتبدد اوصالی وتناثر لحمی وجسمی و
جسدی ووحدتی ووحشتی فی قبری وجزعی من صغیر البلاء اسألک یا رب قرة
العین والاغتباط یوم الحسرة والندامة بیض وجهی یا رب یوم تسود الوجوه امنی
من الفزع الاکبر اسألک البشری یوم تقلب القلوب والابصار والبشری عند
فراق الدنیا الحمد لله الذی ارجوه عونا لی فی حیاتی واعده ذخرا لیوم فاقتی الحمد
لله الذی ادعوه ولا ادعو غیره ولو دعوت غیره لم یستجب دعائی الحمد لله الذی
ارجوه ولا ارجو غیره ولو رجوت غیره لاخلف رجائی الحمد لله المنعم المحسن المجمل
المفضل ذی الجلال والاکرام ولی کل نعمة وصاحب کل حسنة ومنتهی کل
رغبة وقاضی کل حاجة اللهم صل علی محمد وآل محمد وارزقنی الیقین وحسن
الظن بک واثبت رجاءک فی قلبی واقطع رجائی عمن سواک حتی لا ارجو غیرک و
لا اثق الا بک یا لطیفا لما تشاء الطف لی فی جمیع احوالی بما تحب وترضی یا رب
انی ضعیف علی النار فلا تعذبنی بالنار یا رب ارحم دعائی وتضرعی وخوفی وذلی
ومسکنتی وتعویذی وتلویذی یا رب انی ضعیف عن طلب الدنیا وانت واسع کریم
اسألک یا رب بقوتک علی ذلک وقدرتک علیه وغناک عنه وحاجتی الیه

انکشفت به الظلمات وصلح علیه امر الاولین والآخرین ان تصلی علی محمد وآله وان تصلح لی شأنی کله

و کفعمی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند حق تعالی امور دنیا و آخرت او را کفایت کند

بسم الله حسبی الله توکلت علی الله اللهم انی اسألک خیر اموری کلها واعوذ بک من خزی الدنیا وعذاب الآخرة

و ایضا روایت کرده است که هر که هر روز این دعا بخواند هفت مرتبه امور دنیا و عقبای او کفایت کرده شود

حسبی الله ربی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش

اَنْ تَرْزُقَنی فی عامی هذا وَشَهْری هذا وَیَوْمی هذا وَساعَتی هذِهِ رِزْقاً تُغْنینی بِهِ عَنْ
تَکَلُّفِ ما فی اَیْدِی النّاسِ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ اَیْ رَبِّ مِنْکَ اَطْلُبُ وَ اِلَیْکَ
اَرْغَبُ وَاِیّاکَ اَرْجُو وَاَنْتَ اَهْلُ ذلِکَ لا اَرْجُو غَیْرَکَ وَلا اَثِقُ اِلّا بِکَ یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ اَیْ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسی فَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی وَعافِنی یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ وَیا
جامِعَ کُلِّ فَوْتٍ وَیا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یا مَنْ لا تَغْشاهُ الظُّلُماتُ وَلا تَشْتَبِهُ
عَلَیْهِ الْاَصْواتُ وَلا یَشْغَلُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ اَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَفْضَلَ
ما سَئَلَکَ وَاَفْضَلَ ما سُئِلْتَ لَهُ وَاَفْضَلَ ما اَنْتَ مَسْؤُولٌ لَهُ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ وَهَبْ
لِیَ الْعافِیَةَ حَتّی تُهَنِّئَنِی الْمَعیشَةُ وَاخْتِمْ لی بِخَیْرٍ حَتّی لا تَضُرَّنِی الذُّنُوبُ اَللّهُمَّ
رَضِّنی بِما قَسَمْتَ لی حَتّی لا اَسْئَلَ اَحَداً شَیْئاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
افْتَحْ لی خَزائِنَ رَحْمَتِکَ وَارْحَمْنی رَحْمَةً لا تُعَذِّبُنی بَعْدَها اَبَداً فِی الدُّنْیا وَ
الْآخِرَةِ وَارْزُقْنی مِنْ فَضْلِکَ الْواسِعِ رِزْقاً حَلالاً طَیِّباً لا تُفْقِرُنی اِلی اَحَدٍ بَعْدَهُ
سِواکَ تَزیدُنی بِذلِکَ شُکْراً وَاِلَیْکَ فاقَةً وَفَقْراً وَبِکَ عَمَّنْ سِواکَ غِنًی وَتَعَفُّفاً
یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا مَلیکُ یا مُقْتَدِرُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اکْفِنِی الْمُهِمَّ کُلَّهُ وَاقْضِ لی بِالْحُسْنی وَبارِکْ لی فی جَمیعِ اُمُوری وَاقْضِ لی جَمیعَ حَوائِجی اَللّهُمَّ
یَسِّرْ لی ما اَخافُ تَعْسیرَهُ فَاِنَّ تَیْسیرَ ما اَخافُ تَعْسیرَهُ عَلَیْکَ سَهْلٌ یَسیرٌ وَ
سَهِّلْ لی ما اَخافُ حُزُونَتَهُ وَنَفِّسْ عَنّی ما اَخافُ ضیقَهُ وَکُفَّ عَنّی ما اَخافُ هَمَّهُ
وَاصْرِفْ عَنّی ما اَخافُ بَلِیَّتَهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّهُمَّ امْلَأْ قَلْبی حُبّاً لَکَ وَ
خَشْیَةً مِنْکَ وَتَصْدیقاً لَکَ وَایماناً بِکَ وَفَرَقاً مِنْکَ وَشَوْقاً اِلَیْکَ یا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِکْرامِ اَللّهُمَّ اِنَّ لَکَ حُقُوقاً فَتَصَدَّقْ بِها عَلَیَّ وَلِلنّاسِ قِبَلی تَبِعاتٌ فَتَحَمَّلْها
عَنّی وَقَدْ اَوْجَبْتَ لِکُلِّ ضَیْفٍ قِرًی وَاَنَا ضَیْفُکَ فَاجْعَلْ قِرایَ اللَّیْلَةَ الْجَنَّةَ
یا وَهّابَ الْجَنَّةِ یا وَهّابَ الْمَغْفِرَةِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ ششم میخوانی
دعای ادریس را که شیخ و سید روایت کرده اند طالبان رجوع نمایند به مصباح یا اقبال

العظیم وابصار و اینکرده است که هر که در عرض یک سال هر روز یکمرتبه ابتدا بخواند نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند سبحان الدائم القائم سبحان القائم الدائم سبحان الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد سبحان الحی القیوم سبحان الله وبحمده سبحان الحی الذی لایموت سبحان الملک القدوس سبحان رب الملائکة والروح سبحان العلی الاعلی سبحانه وتعالی

بار دوم تمجید ذکر نمازهای مستحبه که در مفاتیح الجنان ذکر شده

نماید هفتم میخوانی این دعا را که مختصرترین دعاهای سحر است و در اقبال است
یا مَفْزَعی عِنْدَ کُرْبَتی وَیا غَوْثی عِنْدَ شِدَّتی اِلَیْکَ فَزِعْتُ وَبِکَ اسْتَغَثْتُ وَبِکَ لُذْتُ
لا اَلُوذُ بِسِواکَ وَلا اَطْلُبُ الْفَرَجَ اِلّا مِنْکَ فَاَغِثْنی وَفَرِّجْ عَنّی یا مَنْ یَقْبَلُ الْیَسیرَ
وَیَعْفُو عَنِ الْکَثیرِ اِقْبَلْ مِنِّی الْیَسیرَ وَاعْفُ عَنِّی الْکَثیرَ اِنَّکَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ
اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ ایماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَیَقیناً حَتّی اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ یُصیبَنی اِلّا ما
کَتَبْتَ لی وَرَضِّنی مِنَ الْعَیْشِ بِما قَسَمْتَ لی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا عُدَّتی فی کُرْبَتی وَیا
صاحِبی فی شِدَّتی وَیا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا غایَتی فی رَغْبَتی اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتی وَالْآمِنُ
رَوْعَتی وَالْمُقیلُ عَثْرَتی فَاغْفِرْ لی خَطیئَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ هشتم میخوانی این تسبیحات را
که در اقبال است نیز سُبْحانَ مَنْ یَعْلَمُ جَوارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحانَ مَنْ یُحْصی عَدَدَ الذُّنُوبِ
سُبْحانَ مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ خافِیَةٌ فِی السَّمواتِ وَالْاَرَضینَ سُبْحانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ
سُبْحانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ سُبْحانَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ سُبْحانَ مَنْ لا یَعْتَدی عَلی اَهْلِ مَمْلَکَتِهِ
سُبْحانَ مَنْ لا یُؤاخِذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الْحَنّانِ الْمَنّانِ سُبْحانَ
الرَّؤُفِ الرَّحیمِ سُبْحانَ الْجَبّارِ الْجَوادِ سُبْحانَ الْکَریمِ الْحَلیمِ سُبْحانَ الْبَصیرِ الْعَلیمِ سُبْحانَ
الْبَصیرِ الْواسِعِ سُبْحانَ اللهِ عَلی اِقْبالِ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ عَلی اِدْبارِ النَّهارِ سُبْحانَ
اللهِ عَلی اِدْبارِ اللَّیْلِ وَاِقْبالِ النَّهارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْکِبْرِیاءُ مَعَ
کُلِّ نَفَسٍ وَکُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَکُلِّ لَمْحَةٍ سَبَقَ فی عِلْمِهِ سُبْحانَکَ مِلْأَ ما اَحْصی کِتابُکَ
سُبْحانَکَ زِنَةَ عَرْشِکَ سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ و بدانکه علماء فرموده اند
که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب میتوان کرد
و همینکه میداند و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرد و امساک از مفطرات
میکند بس است و شایسته است که در سحرها نماز شب را ترک نکند و تهجد بعمل آورد

قسم چهارم در اعمال روزهای ماه رمضان است

و آن چند چیز است اول بخواند هر روز این دعا را که شیخ و سید نقل کرده اند اَللّهُمَّ

نماز اعرابی

سید بن طاوس در جمال الاسبوع از شیخ تلعکبری نقل کرده که او بسند خود از زید بن ثابت روایت کرده که گفت مردی از بادیه نشینان بخدمت حضرت رسالت پناه آمد و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا رسول الله ما در بادیه میباشیم و دور از مدینه هستیم و نمیتوانیم هر جمعه بنماز جمعه حاضر شویم پس دلالت کن مرا بر عملی که چون آن را بجا آورم فضیلت نماز جمعه را دریابم چون با اهل و قبیله خود برگردم ایشان را نیز بیاموزم حضرت فرمود که چون روز بلند شود دو رکعت نماز بکن در رکعت

ادا بخوانی بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق ... (margin text partly illegible)

هذا شهر رمضان الذي أنزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان
وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الإنابة وهذا شهر التوبة وهذا
شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر
فيه ليلة القدر التي هي خير من ألف شهر اللهم فصل على محمد وآل محمد و
أعني على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه وأعني عليه بأفضل عونك و
وفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك وأوليائك صلى الله عليهم وفرغني فيه
لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وأعظم لي فيه البركة وأحسن لي فيه
العافية وأصح فيه بدني وأوسع فيه رزقي واكفني فيه ما أهمني واستجب فيه
دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم صل على محمد وآل محمد وأذهب عني فيه
النعاس والكسل والسأمة والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه
العلل والأسقام والهموم والأحزان والأعراض والأمراض والخطايا والذنوب
واصرف عني فيه السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء إنك سميع
الدعاء اللهم صل على محمد وآل محمد وأعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه
ولمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وكيده ومكره وحبائله وخدعه و
أمانيه وغروره وفتنته وشركه وأحزابه وأتباعه وأشياعه وأوليائه وشركائه
وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ
الأمل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني صبرا واحتسابا وإيمانا ويقينا
ثم تقبل ذلك مني بالأضعاف الكثيرة والأجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل
على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة والاجتهاد والقوة والنشاط و
الإنابة والتوبة والقربة والخير المقبول والرغبة والرهبة والتضرع و
الخشوع والرقة والنية الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء
والتوكل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي

اول بعد از حمد هفت مرتبه
قل أعوذ برب الفلق و
در رکعت دوم بعد از حمد
هفت مرتبه قل أعوذ برب الناس
بخوان و بعد از سلام هفت
مرتبه آیة الکرسی بخوان پس
برخیز و هشت رکعت دیگر بکن
بدو سلام و بنشین بعد از
هر دو رکعت از آن و تشهد
بخوان و سلام مگو و چون در
رکعت را تمام کردی سلام
بگو و چهار رکعت دیگر نیز
بدین طریق بجا آور و چون
در هر رکعتی حمد یک مرتبه و
إذا جاء نصر الله یک مرتبه
و قل هو الله أحد بیست
و پنج مرتبه و چون از تشهد و
سلام فارغ شدی هفت مرتبه
بخوان این دعا را یا حی
یا قیوم

ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا
مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ
لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك ووعدك برحمتك يا أرحم
الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي فيه أفضل ما تقسمه لعبادك
الصالحين وأعطني فيه أفضل ما تعطي أولياءك المقربين من الرحمة والمغفرة
والتحنن والإجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة والعتق من
النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل
دعائي فيه إليك واصلا ورحمتك وخيرك إلي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا
وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا حتى يكون نصيبي فيه الأكثر وحظي فيه
الأوفر اللهم صل على محمد وآل محمد ووفقني فيه لليلة القدر على أفضل
حال تحب أن يكون عليها أحد من أوليائك وأرضاها لك ثم اجعلها لي خيرا
من ألف شهر وارزقني فيها أفضل ما رزقت أحدا ممن بلغته إياها وأكرمته بها
واجعلني فيها من عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك
ورضوانك يا أرحم الراحمين اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا في شهرنا
هذا الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب الفجر و
ليال عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما أنزلت فيه من القرآن ورب
جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وعزرائيل وجميع الملائكة المقربين ورب
إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب ورب موسى وعيسى وجميع النبيين والمرسلين
ورب محمد خاتم النبيين صلواتك عليه وعليهم أجمعين وأسألك بحقك
عليهم وبحقهم عليك وبحقك العظيم لما صليت عليه وعليهم أجمعين ونظرت
إلي نظرة رحيمة ترضى بها عني رضى لا تسخط علي بعده أبدا وأعطيتني جميع سؤلي و
رغبتي وأمنيتي وإرادتي وصرفت عني ما أكره وأحذر وأخاف على نفسي وما

یا ذا الجلال والإکرام یا
إله الأولین والآخرین یا
أرحم الراحمین یا رحمن
الدنیا والآخرة ورحیمهما
یا رب یا رب یا رب یا رب
یا رب یا رب یا الله یا الله
یا الله یا الله یا الله صل علی محمد و
آله واغفر لی پس حاجت
خود را ذکر کن و هفتاد مرتبه
بگو لا حول ولا قوة إلا
بالله العلي العظيم و بگو
وسبحان الله رب العرش
الکریم پس حضرت فرمود بحق
آنخداوندی که مرا براستی
فرستاده است که هر مومن
و مومنه که این نماز را بکند
من ضامنم برای او
بیرون نرود از جای خود تا
خدا گناهانش و گناهان پدر
و مادرش را بیامرزد

لا اخاف وعن اهلی ومالی واخوانی وذریتی اللهم الیک فررنا من ذنوبنا فآونا
تائبین وتب علینا مستغفرین واغفر لنا متعوذین واعذنا مستجیرین واجرنا
مستسلمین ولا تخذلنا راهبین وآمنا راغبین وشفعنا سائلین واعطنا
انک سمیع الدعاء قریب مجیب اللهم انت ربی وانا عبدک واحق من سأل العبد
ربه ولم یسأل العباد مثلک کرما وجودا یا موضع شکوی السائلین ویا منتهی حاجة
الراغبین ویا غیاث المستغیثین ویا مجیب دعوة المضطرین ویا ملجأ الهاربین ویا
صریخ المستصرخین ویا رب المستضعفین ویا کاشف کرب المکروبین ویا فارج هم
المهمومین ویا کاشف الکرب العظیم یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین صل
علی محمد وآل محمد واغفر لی ذنوبی وعیوبی واسائتی وظلمی وجرمی واسرافی علی نفسی و
ارزقنی من فضلک ورحمتک فانه لا یملکها غیرک واعف عنی واغفر لی کل ما
سلف من ذنوبی واعصمنی فیما بقی من عمری واستر علی وعلی والدی وولدی و
قرابتی واهل حزانتی ومن کان منی بسبیل من المؤمنین والمؤمنات فی الدنیا و
الآخرة فان ذلک کله بیدک وانت واسع المغفرة فلا تخیبنی یا سیدی ولا ترد
دعائی ولا یدی الی نحری حتی تفعل ذلک بی وتستجیب لی جمیع ما سألتک وتزیدنی
من فضلک فانک علی کل شیء قدیر ونحن الیک راغبون اللهم لک الاسماء
الحسنی کلها والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسألک باسمک بسم الله
الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح فیها ان
تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی
علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا لا یشوبه شک و
رضی بما قسمت لی وآتنی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار وان
لم تکن قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح فیها فأخرنی الی ذلک وارزقنی
فیها ذکرک وشکرک وطاعتک وحسن عبادتک وصل علی محمد وآل محمد بافضل

وعطا فرماید حق تعالی باو ثواب هرکه نماز کرده در این روز در شهرهای مسلمانان وبنویسد از برای او اجر کسیکه روزه گرفته و نماز کرده در این روز در مشرق و مغرب عالم و حق تعالی باو عطا فرماید آنچه را که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد مؤلف گوید که شیخ طوسی در مصباح بیان این نماز را نقل کرده ولکن در روایت ایشان دعاء مذکور نیست بلکه فرموده چون فارغ شوی از نماز بگو سبحان الله رب العرش الکریم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم هفتاد مرتبه

نماز هدیه روایتست از معصومین علیهم السلام که آدمی که در روز جمعه هشت

صلواتک یا ارحم الراحمین یا احد یا صمد یا رب محمد اغضب الیوم لمحمد ولابرار
عترته واقتل اعدائهم بددا واحصهم عددا ولا تدع علی ظهر الارض منهم احدا
ولا تغفر لهم ابدا یا حسن الصحبة یا خلیفة النبیین انت ارحم الراحمین البدیء
البدیع الذی لیس کمثلک شیء والدائم غیر الغافل والحی الذی لا یموت انت کل یوم
فی شان انت خلیفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألک ان تنصر وصی
محمد وخلیفة محمد والقائم بالقسط من اوصیاء محمد صلواتک علیه وعلیهم اعطف
علیهم نصرک یا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل علی محمد وآل محمد و
اجعلنی معهم فی الدنیا والآخرة واجعل عاقبة امری الی غفرانک ورحمتک یا ارحم
الراحمین وکذلک نسبت نفسک یا سیدی باللطیف بلی انک لطیف فصل علی
محمد وآل محمد والطف لما تشاء اللهم صل علی محمد وآل محمد وارزقنی الحج والعمرة
فی عامنا هذا وتطول علی بجمیع حوائجی للآخرة والدنیا پس سه مرتبه بگوید استغفر
الله ربی واتوب الیه ان ربی قریب مجیب استغفر الله ربی واتوب الیه ان
ربی رحیم ودود استغفر الله ربی واتوب الیه انه کان غفارا اللهم اغفر لی
انک ارحم الراحمین رب انی عملت سوء وظلمت نفسی فاغفر لی انه لا یغفر الذنوب
الا انت استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم الحلیم العظیم الکریم الغفار
للذنب العظیم واتوب الیه استغفر الله ان الله کان غفورا رحیما پس این دعا را
بخواند اللهم انی اسألک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل فیما تقضی وتقدر
من الامر العظیم المحتوم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان
تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر
عنهم سیئاتهم وان تجعل فیما تقضی وتقدر ان تطیل عمری وتوسع رزقی وتؤدی
عنی امانتی ودینی آمین رب العالمین اللهم اجعل لی من امری فرجا ومخرجا و
ارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب واحرسنی من حیث احترس ومن

رکعت نماز بگذارد یعنی بدو رکعت سلام بگوید هر دو رکعت آنرا هدیه چهار رکعت حضرت رسول صلی الله علیه و آله بکند چهار رکعت دیگر را هدیه حضرت فاطمه صلوات الله علیها و در روز شنبه چهار رکعت بکند و هدیه حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله وسلامه علیه کرده اند

و همچنین هر روز از هفته چهار رکعت بکند و هدیه امامی کند بترتیب امامان الا آنکه در روز پنجشنبه چهار رکعت کند و هدیه امام جعفر صادق علیه السلام کند

و باز در روز جمعه هشت رکعت کند چهار رکعت هدیه حضرت رسول خدا و چهار رکعت هدیه

حَيْثُ لا اَحْرِسُ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ كَثيراً دوم و فرموده اند میخواند این
تسبیحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا باخر و آن ده جزء است هر جزء آن مشتمل بر ده
سُبْحانَ اللّهِ ۱ سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ
اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ
سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ السَّميعِ الَّذى لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ
فَوْقِ عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ اَرَضينَ وَيَسْمَعُ ما فى ظُلُماتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ الْاَنينَ وَ
الشَّكْوى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَاَخْفى وَيَسْمَعُ وَساوِسَ الصُّدُورِ وَلا يُصِمُّ سَمْعَهُ صَوْتٌ
۲ سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ
كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ
اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ
سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ الْبَصيرِ الَّذى لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ
فَوْقِ عَرْشِهِ ما تَحْتَ سَبْعِ اَرَضينَ وَيُبْصِرُ ما فى ظُلُماتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لا تُدْرِكُهُ الْاَبْصارُ
وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصارَ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ لا تَغْشى بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلا يُسْتَتَرُ مِنْهُ
بِسِتْرٍ وَلا يُوارى مِنْهُ جِدارٌ وَلا يَغيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلا بَحْرٌ وَلا يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ ما
فى اَصْلِهِ وَلا قَلْبٌ ما فيهِ وَلا جَنْبٌ ما فى قَلْبِهِ وَلا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغيرٌ وَلا كَبيرٌ
وَلا يَسْتَخْفى مِنْهُ صَغيرٌ لِصِغَرِهِ وَلا يَخْفى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلا فِى السَّماءِ هُوَ الَّذى
يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحامِ كَيْفَ يَشاءُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (۳) سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ
النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ
الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ
اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ
سُبْحانَ اللّهِ الَّذى يُنْشِئُ السَّحابَ الثِّقالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلائِكَةُ مِنْ خيفَتِهِ

حضرت فاطمه سلام الله علیها گرداند و در روز شنبه چهار رکعت هدیه حضرت امام ... علیه کند و همچنین هر روز چهار رکعت بگذارد و هدیه امامی نماید بترتیب تا روز پنجشنبه چهار رکعت هدیه امام عصر عجل الله فرجه گرداند و ما بین هر دو رکعت یعنی بعد از هر دو رکعت از این نمازها این دعا بخواند اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْكَ السَّلامُ وَاِلَيْكَ يَعُودُ السَّلامُ حَيِّنا رَبَّنا مِنْكَ بِالسَّلامِ اَللّهُمَّ اِنَّ هذِهِ الرَّكَعاتِ هَدِيَّةٌ مِنّا اِلى وَلِيِّكَ فُلانٍ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغْهُ اِيّاها وَاَعْطِنى اَفْضَلَ اَمَلى وَرَجائى فيكَ وَفى رَسُولِكَ

وَيُرْسِلُ الصَّواعِقَ فَيُصيبُ بِها مَنْ يَشاءُ وَيُرْسِلُ الرِّياحَ بُشْراً بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ وَ
يُنَزِّلُ الْماءَ مِنَ السَّماءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ النَّباتَ بِقُدْرَتِهِ وَيَسْقُطُ الْوَرَقُ بِعِلْمِهِ
سُبْحانَ اللّهِ الَّذى لا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقالُ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلا فِى السَّماءِ وَلا اَصْغَرُ
مِنْ ذلِكَ وَلا اَكْبَرُ اِلّا فى كِتابٍ مُبينٍ (۴) سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ
سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى
وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ
الَّذى يَعْلَمُ ما تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثى وَما تَغيضُ الْاَرْحامُ وَما تَزْدادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدارٍ
عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الْكَبيرُ الْمُتَعالِ سَواءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ
هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسارِبٌ بِالنَّهارِ لَهُ مُعَقِّباتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ اَمْرِ اللّهِ سُبْحانَ اللّهِ الَّذى يُميتُ الْاَحْياءَ وَيُحْيِى الْمَوْتى وَيَعْلَمُ ما تَنْقُصُ الْاَرْضُ
مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِى الْاَرْحامِ ما يَشاءُ اِلى اَجَلٍ مُسَمًّى (۵) سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ
اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ
سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما
يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ
مالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ
تُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِى النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ
فِى اللَّيْلِ تُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَىِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ (۶)
سُبْحانَ اللّهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ
اللّهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَالنُّورِ سُبْحانَ اللّهِ فالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوى سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ كُلِّ
شَيْءٍ سُبْحانَ اللّهِ خالِقِ ما يُرى وَما لا يُرى سُبْحانَ اللّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللّهِ رَبِّ
الْعالَمينَ سُبْحانَ اللّهِ الَّذى عِنْدَهُ مَفاتِحُ الْغَيْبِ لا يَعْلَمُها اِلّا هُوَ وَيَعْلَمُ ما فِى الْبَرِّ

صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَفيهِ پس هر چه خواهد دعا بکند و بجای فلان اسم آن امام علیه السلام را بگوید که نماز را برای او هدیه نموده

نماز لیلة الدفن

دو رکعت است در رکعت اول حمد و آیة الکرسی و در رکعت دوم حمد و ده مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ و بعد از سلام بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْ ثَوابَها اِلى قَبْرِ فُلانٍ و بجای فلان نام میت را ذکر کند

نماز دیگر ایضاً بسند طاوس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود نمیگذرد بر میت ساعتی سختتر از شب اول قبر پس رحم نمائید مردگان خود را بصدقه و اگر نیافتی چیزی که تصدق کنی ...

وَالْبَحْرِ وَ ما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلّا يَعْلَمُها وَ لا حَبَّةٍ فى ظُلُماتِ الْاَرْضِ وَ لا رَطْبٍ وَ لا يابِسٍ
اِلّا فى كِتابٍ مُبينٍ (٧) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ
الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَ النُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوى سُبْحانَ
اللهِ خالِقِ كُلِّ شَىْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَ ما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ
اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذى لا يُحْصى مِدْحَتَهُ الْقائِلُونَ وَ لا يَجْزى بِآلائِهِ
الشّاكِرُونَ الْعابِدُونَ وَ هُوَ كَما قالَ وَ فَوْقَ ما نَقُولُ وَ اللهُ سُبْحانَهُ كَما اَثْنى عَلى نَفْسِهِ
وَ لا يُحيطُونَ بِشَىْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلّا بِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ
حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِىُّ الْعَظيمُ (٨) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ
اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَ النُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ
وَ النَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَىْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَ ما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ
كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذى يَعْلَمُ ما يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَ ما يَخْرُجُ مِنْها
وَ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فيها وَ لا يَشْغَلُهُ ما يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَ ما يَخْرُجُ مِنْها عَمّا يَنْزِلُ
مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فيها وَ لا يَشْغَلُهُ ما يَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما يَعْرُجُ فيها عَمّا يَلِجُ فِى الْاَرْضِ وَ
ما يَخْرُجُ مِنْها وَ لا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَىْءٍ عَنْ عِلْمِ شَىْءٍ وَ لا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَىْءٍ عَنْ خَلْقِ شَىْءٍ وَ
لا حِفْظُ شَىْءٍ عَنْ حِفْظِ شَىْءٍ وَ لا يُساوِيهِ شَىْءٌ وَ لا يَعْدِلُهُ شَىْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَىْءٌ
وَ هُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ (٩) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ
خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ اللهِ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَ النُّورِ سُبْحانَ اللهِ فالِقِ الْحَبِّ
وَ النَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَىْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَ ما لا يُرى سُبْحانَ اللهِ
مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ فاطِرِ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ جاعِلِ
الْمَلائِكَةِ رُسُلاً اُولى اَجْنِحَةٍ مَثْنى وَ ثُلاثَ وَ رُباعَ يَزيدُ فِى الْخَلْقِ ما يَشاءُ اِنَّ اللهَ
عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ ما يَفْتَحِ اللهُ لِلنّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلا مُمْسِكَ لَها وَ ما يُمْسِكْ فَلا
مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ (١٠) سُبْحانَ اللهِ بارِئِ النَّسَمِ سُبْحانَ اللهِ

پس بجای آرد از نمازها دو رکعت نماز
کنی بخواند در رکعت اول فاتحة
الکتاب یکمرتبه و قل هو الله
احد دو مرتبه و در رکعت
دوم فاتحه یکمرتبه و الهیکم
التکاثر ده مرتبه و سلام
دهد و بگوید اللهم صل
علی محمد و آل محمد و ابعث
ثوابها الی قبر ذلک المیت
فلان بن فلان پس حق تعالی
مبعوث فرماید همان ساعت هزار
ملک بسوی قبر آن میت با هر
ملکی جامه و حله و تنگ کند بر
او در او وسعت دهند تا روز نفخ
صور و عطا کند بنماز گذار
بعدد آنچه آفتاب بر آن طلوع
میکند حسنات و بالا برده
شود برای او چهل درجه
مؤلف گوید که کفعمی بیان نماز
هدیه کفن بغفلت کرده برای
آن

الْمُصَوِّرِ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ الْاَزْواجِ كُلِّها سُبْحانَ جاعِلِ الظُّلُماتِ وَ النُّورِ سُبْحانَ
اللهِ فالِقِ الْحَبِّ وَ النَّوى سُبْحانَ اللهِ خالِقِ كُلِّ شَىْءٍ سُبْحانَ اللهِ خالِقِ ما يُرى وَ ما لا
يُرى سُبْحانَ اللهِ مِدادَ كَلِماتِهِ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ اللهِ الَّذى يَعْلَمُ
ما فِى السَّمواتِ وَ ما فِى الْاَرْضِ ما يَكُونُ مِنْ نَجْوى ثَلاثَةٍ اِلّا هُوَ رابِعُهُمْ وَ لا خَمْسَةٍ اِلّا
هُوَ سادِسُهُمْ وَ لا اَدْنى مِنْ ذلِكَ وَ لا اَكْثَرَ اِلّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَما كانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِما
عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيمَةِ اِنَّ اللهَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَليمٌ سیّم و نیز فرموده‌اند بخوانی این صلوات را در
هر روز ماه رمضان اِنَّ اللهَ وَ مَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا
عَلَيْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْليماً لَبَّيْكَ يا رَبِّ وَ سَعْدَيْكَ وَ سُبْحانَكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَ بارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما صَلَّيْتَ وَ بارَكْتَ عَلى اِبْرهيمَ وَ آلِ اِبْرهيمَ
اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ ارْحَمْ مُحَمَّداً وَ آلَ مُحَمَّدٍ كَما رَحِمْتَ اِبْرهيمَ وَ آلَ اِبْرهيمَ اِنَّكَ
حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ سَلِّمْ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما سَلَّمْتَ عَلى نُوحٍ فِى الْعالَمينَ اَللّهُمَّ امْنُنْ
عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما مَنَنْتَ عَلى مُوسى وَ هرُونَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما شَرَّفْتَنا
بِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَما هَدَيْتَنا بِهِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ابْعَثْهُ
مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَ الْآخِرُونَ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلامُ كُلَّما طَلَعَتْ
شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلامُ كُلَّما طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ بَرَقَتْ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
السَّلامُ كُلَّما ذُكِرَ السَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ السَّلامُ كُلَّما سَبَّحَ اللهَ مَلَكٌ اَوْ قَدَّسَهُ اَلسَّلامُ
عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى الْاَوَّلينَ وَ السَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ فِى الْآخِرينَ وَ السَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
فِى الدُّنْيا وَ الْآخِرَةِ اَللّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَ رَبَّ الرُّكْنِ وَ الْمَقامِ وَ رَبَّ الْحِلِّ وَ الْحَرامِ
اَبْلِغْ مُحَمَّداً نَبِيَّكَ عَنَّا السَّلامَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً مِنَ الْبَهاءِ وَ النَّضْرَةِ وَ السُّرُورِ وَ
الْكَرامَةِ وَ الْغِبْطَةِ وَ الْوَسيلَةِ وَ الْمَنْزِلَةِ وَ الْمَقامِ وَ الشَّرَفِ وَ الرِّفْعَةِ وَ الشَّفاعَةِ
عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيمَةِ اَفْضَلَ ما تُعْطى اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَ اَعْطِ مُحَمَّداً فَوْقَ ما تُعْطِى
الْخَلائِقَ مِنَ الْخَيْرِ اَضْعافاً كَثيرَةً (مضاعفة) لا يُحْصيها غَيْرُكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

فرموده که در بعضی کتب بعد
که در رکعت اول بعد از حمد
آیة الکرسی یکمرتبه و قل هو الله
دو مرتبه بخواند و علامه مجلسی ره
در زاد المعاد فرموده تا بدیکه
مردم فراموش نکنند زیارت
کردن ایشان را از اعمال
خیر که ثواب آن بسوی ایشان
فرزندان و خویشان و
برادران مؤمن امیدوار
و احسان ایشان را
چشم براه صدقه و دعا
کردن در نماز شب و بعد
نمازهای فریضه و در
مشاهد مشرفه بدو زیادتر
زیاده از دیگران باید
دعا کرد و اعمال خیر برای
ایشان بعمل آورد و در
خبر است که بسا فرزندی عاق
حال حیوة پدر و مادر بود
ایشان باشد و بعد از فوت
ایشان نیکوکار گردد بسبب
اعمال خیر

اطيب واطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد من الاولين والآخرين و
على احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي امير المؤمنين ووال من
والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على
فاطمة بنت نبيك محمد عليه وآله السلام والعن من آذى نبيك فيها اللهم
صل على الحسن والحسين امامي المسلمين ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف
العذاب على من شرك في دمائهما اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على
محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على علي بن محمد
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب من ظلمه اللهم
صل على الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده امام المسلمين ووال من
والاه وعاد من عاداه وعجل فرجه اللهم صل على القاسم والطاهر ابني نبيك
اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من آذى نبيك فيها اللهم صل على ام
كلثوم بنت نبيك والعن من آذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم
اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم
ومددهم وانصارهم على الحق في السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم

از برای ایشان بعمل آورد و یا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیر باید از برای ایشان بعمل آورد و عمده خیرات پدر و مادر و باعث رضای ایشان آنست که قرض ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر عبادات که از ایشان فوت شده باشد سعی کند یا به تبرع بجا آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق در هر شب از برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم انا اعطیناه میخواند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بسا باشد که میت در تنگی و شدت بوده باشد حقتعالی او را وسعت دهد و تنگی را از او بردارد پس باو گویند این فرح

وديارهم وكف عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس كل باغ وطاغ وكل دابة
انت آخذ بناصيتها انك اشد بأسا واشد تنكيلا سيد بن طاوس فرموده و میگوئی
يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت الساتر
عورتي والمؤمن روعتي والمقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين و
میگوئی اللهم اني ادعوك لهم لا يفرجه غيرك ولرحمة لا تنال الا بك ولكرب
لا يكشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بك ولحاجة لا يقضيها الا انت اللهم
فكما كان من شأنك ما اذنت لي به من مسألتك ورحمتني به من ذكرك فليكن من
شأنك سيدي الاجابة لي فيما دعوتك وعوائد الافضال فيما رجوتك والنجاة مما
فزعت اليك فيه فان لم اكن اهلا ان ابلغ رحمتك فان رحمتك اهل ان
تبلغني وتسعني وان لم اكن للاجابة اهلا فانت اهل الفضل ورحمتك وسعت
كل شيء فلتسعني رحمتك يا الهي يا كريم اسألك بوجهك الكريم ان تصلي على محمد و
اهل بيته وان تفرج همي وتكشف كربي وغمي وترحمني برحمتك وترزقني من
فضلك انك سميع الدعاء قريب مجيب. چهارم و نیز شیخ و سید فرموده اند در هر روز
بخوان اللهم اني اسألك من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم اني
اسألك بفضلك كله اللهم اني اسألك من رزقك باعمه وكل رزقك
عام اللهم اني اسألك برزقك كله اللهم اني اسألك من عطائك باهنأه
وكل عطائك هنيء اللهم اني اسألك بعطائك كله اللهم اني اسألك
من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم اني اسألك بخيرك كله اللهم اني
اسألك من احسانك باحسنه وكل احسانك حسن اللهم اني اسألك باحسانك
كله اللهم اني اسألك بما تجيبني به حين اسألك فاجبني يا الله وصل على محمد
عبدك المرتضى ورسولك المصطفى وامينك ونجيك دون خلقك ونجيبك
من عبادك ونبيك بالصدق وحبيبك وصل على رسولك وخيرتك من العالمين

نور از روی او در لباس نمازی است که فلان برادر مؤمن برای تو کرده و راوی پرسید دو میت را در دو رکعت نماز شریک میتوانم کرد فرمود بلی و فرمود که میت شاد میشود و فرح میابد بدعا و استغفار که برای او میکنند چنانچه زنده شاد میشود بهدیه که برای او برند و فرمود که بر میت داخل میشود در قبرش نماز و روزه و حج و تصدق و سایر اعمال خیر و دعا و ثواب آن اعمال برای کسیکه کرده و برای مرده هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمانان برای میتی عمل صالحی میکند خدا ثواب آنرا مضاعف میگرداند و میت بآن عمل منتفع میگردد و در روایتی وارد شده است که همگاه

الْبَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ الْمُنيرِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَبْرارِ الطّاهِرينَ وَعَلى مَلائِكَتِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ وَعَلى اَنْبِيائِكَ الَّذينَ يُنْبِؤُنَ عَنْكَ بِالصِّدْقِ وَعَلى رُسُلِكَ الَّذينَ خَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعالَمينَ بِرِسالاتِكَ وَعَلى عِبادِكَ الصّالِحينَ الَّذينَ اَدْخَلْتَهُمْ في رَحْمَتِكَ الْاَئِمَّةِ الْمُهْتَدينَ الرّاشِدينَ وَاَوْلِيائِكَ الْمُطَهَّرينَ وَعَلى جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَعَلى رِضْوانَ خازِنِ الْجِنانِ وَعَلى مالِكٍ خازِنِ النّارِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْاَمينِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبينَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحافِظَيْنِ عَلَيَّ بِالصَّلوةِ الَّتي تُحِبُّ اَنْ يُصَلِّيَ بِها عَلَيْهِمْ اَهْلُ السَّمواتِ وَاَهْلُ الْاَرَضينَ صَلوةً طَيِّبَةً كَثيرَةً مُبارَكَةً زاكِيَةً نامِيَةً ظاهِرَةً باطِنَةً شَريفَةً فاضِلَةً تُبَيِّنُ بِها فَضْلَهُمْ عَلَى الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ ما جَزَيْتَ نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ اَللّهُمَّ وَاَعْطِ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسيلَةٍ وَسيلَةً وَمَعَ كُلِّ فَضيلَةٍ فَضيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطي مُحَمَّداً وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ اَفْضَلَ ما اَعْطَيْتَ اَحَداً مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ اَللّهُمَّ وَاجْعَلْ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَدْنَى الْمُرْسَلينَ مِنْكَ مَجْلِساً وَاَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَاَقْرَبَهُمْ اِلَيْكَ وَسيلَةً وَاجْعَلْهُ اَوَّلَ شافِعٍ وَاَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَاَوَّلَ قائِلٍ وَاَنْجَحَ سائِلٍ وَابْعَثْهُ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ الَّذي يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَسْمَعَ صَوْتي وَتُجيبَ دَعْوَتي وَتَجاوَزَ عَنْ خَطيئَتي وَتَصْفَحَ عَنْ ظُلْمي وَتُنْجِحَ طَلِبَتي وَتَقْضِيَ حاجَتي وَتُنْجِزَ لي ما وَعَدْتَني وَتُقيلَ عَثْرَتي وَتَغْفِرَ ذُنُوبي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلا تُعْرِضَ عَنّي وَتَرْحَمَني وَلا تُعَذِّبَني وَتُعافِيَني وَلا تَبْتَلِيَني وَتَرْزُقَني مِنَ الرِّزْقِ اَطْيَبَهُ وَاَوْسَعَهُ وَلا تَحْرِمْني يا رَبِّ وَاقْضِ عَنّي دَيْني وَضَعْ عَنّي وِزْري وَلا تُحَمِّلْني ما لا طاقَةَ لي بِهِ يا مَوْلايَ وَاَدْخِلْني في كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْني مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ

شخصی بنشیند بنتی تصدّق بکند حق تعالی جبرئیل امر میفرماید که با هفتاد هزار ملك بزند قرار میروند و هر یکی طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی و هر یك باو میگویند السّلام علیك ابدوست خدا این هدیّه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود و حق تعالی هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید و هزار حوری باو تزویج میفرماید و هزار حلّه باو میپوشانند و هزار حاجت او را روا میکند*

نماز فرزند برای پدر و مادر دو رکعت است در رکعت اوّل فاتحه و ده مرتبه ربّ اغفر لی و لوالدیّ و للمؤمنین یوم یقوم الحساب و در رکعت دوم

مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس سه مرتبه بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ قَليلاً مِنْ كَثيرٍ مَعَ حاجَةٍ بي اِلَيْهِ عَظيمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَديمٌ وَهُوَ عِنْدي كَثيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ پنجم خواندن این دعا است اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني و چون طولانی است بجهة اختصار آنرا ذکر نکردیم هر که طالب است باقبال یا زاد المعاد رجوع کند ششم شیخ مفید در کتاب مقنعه روایت کرده از ثقهٔ جلیل علی بن مهزیار از حضرت امام محمّد تقی علیه السّلام که مستحبّ است آنکه بسیار بگوئی در هر وقت از شب و روز ماه رمضان از اوّل ماه تا آخر یا ذَا الَّذي كانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ثُمَّ يَبْقى وَيَفْنى كُلُّ شَيْءٍ يا ذَا الَّذي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَيا ذَا الَّذي لَيْسَ فِي السَّمواتِ الْعُلى وَلا فِي الْاَرَضينَ السُّفْلى وَلا فَوْقَهُنَّ وَلا تَحْتَهُنَّ وَلا بَيْنَهُنَّ اِلهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لا يَقْوى عَلى اِحْصائِهِ اِلّا اَنْتَ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوةً لا يَقْوى عَلى اِحْصائِها اِلّا اَنْتَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اخبار سیّد بن باقی نقل کرده که هر که بخوانند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامرزد حقتعالی گناهان چهل ساله او را اَللّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضانَ الَّذي اَنْزَلْتَ فيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلى عِبادِكَ فيهِ الصِّيامَ اُرْزُقْني حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرامِ في هذَا الْعامِ وَفي كُلِّ عامٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الْعِظامَ فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که محدّث فیض در خلاصة الاذکار ذکر فرموده سُبْحانَ الضّارِّ النّافِعِ سُبْحانَ الْقاضي بِالْحَقِّ سُبْحانَ الْعَلِيِّ الْاَعْلى سُبْحانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحانَهُ وَتَعالى نهم شیخ مفید در مقنعه فرموده از سنن ماه رمضان صلوات فرستادن بر رسولخدا است در هر روز صد مرتبه و اگر زیادتر فرستاد افضل است

مطلب دوم

در اعمال مخصوصه شب و روز ماه مبارك رمضان

فاتحه و ده مرتبه ربّ اغفر لی و لوالدیّ ولمن دخل بیتی مؤمنا و للمؤمنین و المؤمنات و بعد از سلام ده مرتبه بگوید ربّ ارحمهما کما ربّیانی صغیرا

نماز گرسنه از حضرت صادق منقول است که هر که گرسنه باشد وضو بگیرد و دو رکعت نماز گذارد و بگوید یا ربّ انّی جائع فاطعمنی و دو دفعه دیگر بگوید ربّ اطعمنی فانّی جائع پس بدرستیکه حق سبحانه و تعالی او را در همان ساعت طعام دهد

حدیث ۲ نفس از حضرت صادق علیه السّلام روایت است که نیست هیچ مؤمنی که بکند در برادر خود چهل صباح مگر آنکه عارض شود او را احداث نفس پس برهم گناه او را داخل شود عارض نفس

شب اوّل

در آن چند عمل است اوّل آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال اینماه را واجب
دانسته اند دوّم چون رؤیت هلال کرد اشاره بهلال نکند بلکه رو بقبله کند و
دستها را باسمان بلند کند و خطاب کند هلال را و بگوید رَبّی وَ رَبُّکَ اللهُ رَبُّ
الْعالَمینَ اَللّهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَ الْاِیمانِ وَ السَّلامَةِ وَ الْاِسْلامِ وَ الْمُسارَعَةِ
اِلی ما تُحِبُّ وَ تَرْضی اَللّهُمَّ بارِکْ لَنا فی شَهْرِنا هذا وَ ارْزُقْنا خَیْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ
عَنّا ضُرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلائَهُ وَ فِتْنَتَهُ و روایت شده که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله چون
رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف را بجانب قبله میفرمود و میگفت اَللّهُمَّ
اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَ الْاِیمانِ وَ السَّلامَةِ وَ الْاِسْلامِ وَ الْعافِیَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَ دِفاعِ
الْاَسْقامِ وَ الْعَوْنِ عَلَی الصَّلوةِ وَ الصِّیامِ وَ الْقِیامِ وَ تِلاوَةِ الْقُرْآنِ اَللّهُمَّ سَلِّمْنا
لِشَهْرِ رَمَضانَ وَ تَسَلَّمْهُ مِنّا وَ سَلِّمْنا فیهِ حَتّی یَنْقَضِیَ عَنّا شَهْرُ رَمَضانَ وَ قَدْ عَفَوْتَ
عَنّا وَ غَفَرْتَ لَنا وَ رَحِمْتَنا و از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که چون رؤیت
نمودی بگو اَللّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَ قَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا صِیامَهُ وَ اَنْزَلْتَ فیهِ
الْقُرْآنَ هُدیً لِلنّاسِ وَ بَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَ الْفُرْقانِ اَللّهُمَّ اَعِنّا عَلی صِیامِهِ وَ
تَقَبَّلْهُ مِنّا وَ سَلِّمْنا فیهِ وَ سَلِّمْنا مِنْهُ وَ سَلِّمْهُ لَنا فی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عافِیَةٍ اِنَّکَ
عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا رَحْمنُ یا رَحیمُ سیّم بخواند دعای چهل و سیّم صحیفهٔ کامله را در وقت
رؤیت هلال سیّد بن طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین علیه السّلام
در راهی میگذشت که نظر کرد بهلال ماه رمضان پس آنحضرت ایستاد و گفت اَیُّهَا الْخَلْقُ
الْمُطیعُ الدّائِبُ السَّریعُ الْمُتَرَدِّدُ فی مَنازِلِ التَّقْدیرِ الْمُتَصَرِّفُ فی فَلَکِ التَّدْبیرِ آمَنْتُ
بِمَنْ نَوَّرَ بِکَ الظُّلَمَ وَ اَوْضَحَ بِکَ الْبُهَمَ وَ جَعَلَکَ آیَةً مِنْ آیاتِ مُلْکِهِ وَ عَلامَةً مِنْ
عَلاماتِ سُلْطانِهِ فَحَدَّ بِکَ الزَّمانَ وَ امْتَهَنَکَ بِالْکَمالِ وَ النُّقْصانِ وَ الطُّلُوعِ وَ
الْاُفُولِ وَ الْاِنارَةِ وَ الْکُسُوفِ فی کُلِّ ذلِکَ اَنْتَ لَهُ مُطیعٌ وَ اِلی اِرادَتِهِ سَریعٌ

دو رکعت نماز کند از دو پناه برد بخدا از آن و از حضرت منقولست که فرمود شکایت کرد حضرت آدم علیه السلام بسوی خداوند عزّوجلّ از حدیث نفس پس جبرئیل نازل شد و گفت بگو لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ حضرت آدم علیه السلام این ذکر را گفت حدیث نفس از او برطرف شد پس حضرت فرمود اینست عمل لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ و از حضرت باقر علیه السلام روایت است که مردی خدمت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله آمد و شکایت کرد با آنحضرت از وسوسه و حدیث نفس و دینی که او را سنگین کرده بود و از درویشی حضرت رسول صلّی الله علیه و آله با او فرمود بگو تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ

سُبْحانَهُ ما اَعْجَبَ ما دَبَّرَ مِنْ اَمْرِکَ وَ اَلْطَفَ ما صَنَعَ فی شَأْنِکَ جَعَلَکَ مِفْتاحَ شَهْرٍ
حادِثٍ لِاَمْرٍ حادِثٍ فَاَسْئَلُ اللهَ رَبّی وَ رَبَّکَ وَ خالِقی وَ خالِقَکَ وَ مُقَدِّری وَ
مُقَدِّرَکَ وَ مُصَوِّری وَ مُصَوِّرَکَ اَنْ یُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ یَجْعَلَکَ هِلالَ
بَرَکَةٍ لا تَمْحَقُهَا الْاَیّامُ وَ طَهارَةٍ لا تُدَنِّسُهَا الْآثامُ هِلالَ اَمْنٍ مِنَ الْآفاتِ وَ سَلامَةٍ
مِنَ السَّیِّئاتِ هِلالَ سَعْدٍ لا نَحْسَ فیهِ وَ یُمْنٍ لا نَکَدَ مَعَهُ وَ یُسْرٍ لا یُمازِجُهُ عُسْرٌ وَ
خَیْرٍ لا یَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ اَمْنٍ وَ ایمانٍ وَ نِعْمَةٍ وَ اِحْسانٍ وَ سَلامَةٍ وَ اِسْلامٍ اَللّهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنا مِنْ اَرْضی مَنْ طَلَعَ عَلَیْهِ وَ اَزْکی مَنْ نَظَرَ اِلَیْهِ وَ
اَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَکَ فیهِ وَ وَفِّقْنَا اللّهُمَّ فیهِ لِلطّاعَةِ وَ التَّوْبَةِ وَ اعْصِمْنا فیهِ
مِنَ الْآثامِ وَ الْحَوْبَةِ وَ اَوْزِعْنا فیهِ شُکْرَ النِّعْمَةِ وَ اَلْبِسْنا فیهِ جُنَنَ الْعافِیَةِ وَ اَتْمِمْ
عَلَیْنا بِاسْتِکْمالِ طاعَتِکَ فیهِ الْمِنَّةَ اِنَّکَ اَنْتَ الْمَنّانُ الْحَمیدُ وَ صَلَّی اللهُ عَلی
مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبینَ وَ اجْعَلْ لَنا فیهِ عَوْناً مِنْکَ عَلی ما نَدَبْتَنا اِلَیْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ
طاعَتِکَ وَ تَقَبَّلْها اِنَّکَ الْاَکْرَمُ مِنْ کُلِّ کَریمٍ وَ الْاَرْحَمُ مِنْ کُلِّ رَحیمٍ آمینَ آمینَ
رَبَّ الْعالَمینَ چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیّات اینماه است و
الّا در ماههای دیگر جماع در شب اوّل مکروه است پنجم غسل شب اوّل ماه کند و روایت شده
هر که در شب اوّل ماه رمضان غسل کند خارش بدن باو نرسد تا ماه رمضان آینده
ششم در نهر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر بریزد تا با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان
آینده هفتم زیارت قبر امام حسین علیه السّلام کند تا گناهانش ریخته شود و ثواب حجّاج و
معتمرین آنسال را دریابد هشتم از اینشب ابتداء کند بخواندن هزار رکعت نماز اینماه
و بکیفیّتی که در آخر قسم دوّم ذکر شد نهم دو رکعت نماز کند در اینشب در هر رکعت حمد و
سورهٔ انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را از
آنچه میترسد و از دردها دهم بخواند دعای اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَکَ که در شب
آخر ماه شعبان گذشت یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند کند و بخواند این دعا را

یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً و این را مکرّر بگو پس چیزی نگذشت که آن مرد آمد خدمت آنحضرت و گفت یا رسول الله خداوند وسوسه مرا برد و قرض مرا ادا کرد و مرا از درویشی توانگر کرد و نیز روایت شده که از برای دفع وسوسه شیطان بگو هنگامیکه در سینه او شکی پیدا شد هُوَ الْاَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ الظّاهِرُ وَ الْباطِنُ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ و نیز از برای دفع وسوسه شیطان از حضرت صادق علیه السلام مروی است که دست بر سینه خود بکش و بگو بِسْمِ اللهِ وَ بِاللهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّهُمَّ امْسَحْ

وارده از حضرت جواد علیه السلام که در اقبال است اَللّٰهُمَّ یا مَنْ یَمْلِكُ التَّدْبیرَ وَهُوَ عَلی کُلِّ
شَیْءٍ قَدیرٌ یا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَما تُخْفِی الصُّدُورُ وَیَجِنُّ الضَّمیرُ وَهُوَ اللَّطیفُ
الْخَبیرُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ نَوی فَعَمِلَ وَلا تَجْعَلْنا مِمَّنْ شَقِیَ فَکَسِلَ وَلا مِمَّنْ هُوَ عَلی غَیْرِ
عَمَلٍ یَتَّکِلُ اَللّٰهُمَّ صَحِّحْ اَبْدانَنا مِنَ الْعِلَلِ وَاَعِنّا عَلی ما افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنَ الْعَمَلِ
حَتّی یَنْقَضِیَ عَنّا شَهْرُكَ هذا وَقَدْ اَدَّیْنا مَفْرُوضَكَ فیهِ عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلی
صِیامِهِ وَوَفِّقْنا لِقِیامِهِ وَنَشِّطْنا فیهِ لِلصَّلوةِ وَلا تَحْجُبْنا مِنَ الْقِرائَةِ وَسَهِّلْ
لَنا فیهِ ایتاءَ الزَّکوةِ اَللّٰهُمَّ لا تُسَلِّطْ عَلَیْنا وَصَباً وَلا تَعَباً وَلا سَقَماً وَلا عَطَباً
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لَنا فیهِ ما قَسَمْتَهُ مِنْ
مِنْ رِزْقِكَ وَیَسِّرْ ما قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِكَ وَاجْعَلْهُ حَلالاً طَیِّباً نَقِیّاً مِنَ الْاَثامِ خالِصاً
مِنَ الْاَصارِ وَالْاَجْرامِ اَللّٰهُمَّ لا تُطْعِمْنا اِلّا طَیِّباً غَیْرَ خَبیثٍ وَلا حَرامٍ وَاجْعَلْ
رِزْقَكَ لَنا حَلالاً لا یَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلا اَسْقامٌ یا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ کَعِلْمِهِ بِالْاِعْلانِ
یا مُتَفَضِّلاً عَلی عِبادِهِ بِالْاِحْسانِ یا مَنْ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَبِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ خَبیرٌ
اَلْهِمْنا ذِکْرَكَ وَجَنِّبْنا عُسْرَكَ وَاَنِلْنا یُسْرَكَ وَاهْدِنا لِلرَّشادِ وَوَفِّقْنا لِلسَّدادِ وَ
اعْصِمْنا مِنَ الْبَلایا وَصُنّا مِنَ الْاَوْزارِ وَالْخَطایا یا مَنْ لا یَغْفِرُ عَظیمَ الذُّنُوبِ
غَیْرُهُ وَلا یَکْشِفُ السُّوءَ اِلّا هُوَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَاَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبینَ وَاجْعَلْ صِیامَنا مَقْبُولاً وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوی مَوْصُولاً وَکَذلِكَ
فَاجْعَلْ سَعْیَنا مَشْکُوراً وَقِیامَنا مَبْرُوراً وَقُرْانَنا مَرْفُوعاً وَدُعائَنا مَسْمُوعاً وَاهْدِنا
لِلْحُسْنی وَجَنِّبْنَا الْعُسْری وَیَسِّرْنا لِلْیُسْری وَاَعْلِ لَنَا الدَّرَجاتِ وَضاعِفْ لَنَا الْحَسَناتِ
وَاقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلوةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَواتِ وَاغْفِرْ لَنَا الْخَطیئاتِ وَ
تَجاوَزْ عَنَّا السَّیِّئاتِ وَاجْعَلْنا مِنَ الْعامِلینَ الْفائِزینَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَغْضُوبِ
عَلَیْهِمْ وَلَا الضّالّینَ حَتّی یَنْقَضِیَ شَهْرُ رَمَضانَ عَنّا وَقَدْ قَبِلْتَ فیهِ صِیامَنا وَ
قِیامَنا وَزَکَّیْتَ فیهِ اَعْمالَنا وَغَفَرْتَ فیهِ ذُنُوبَنا وَاَجْزَلْتَ فیهِ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ

عنّی ما احذر زیر دست راست خود میگذاری و سه مرتبه میگوئی که اثر ورطه خواهد شد و بنزاز برای دفع و سوسه مانع است شستن سر بسدر و سموات کردن و انار خوردن و ابرن را شامیدن در روزه سه روز از هر ماه پنجشنبه اول و آخر چهارشنبه وسط و بنویسد اَعُوذُ بِاللهِ الْقَوِیِّ مِنَ الشَّیْطانِ الْغَوِیِّ وَاَعُوذُ بِمُحَمَّدٍ الرَّضِیِّ مِنْ شَرِّ ما قُدِّرَ وَقُضِیَ وَاَعُوذُ بِاِلٰهِ النّاسِ مِنْ شَرِّ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجْمَعینَ

نماز استغاثه از زهرا(ع)

وکیفیت آن چنانست که هرگاه از ادکر حاجتی داری امری را میگیری دو رکعت نماز میکنی و بعد از آن نفس بسم الله الرحمن الرحیم خیره من الله العزیز ...

نَصیبَنا فَاِنَّكَ الْاِلهُ الْمُجیبُ وَالرَّبُّ الْقَریبُ وَاَنْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ مُحیطٌ دوازدهم بخواند
در این شب این دعای ماثور از حضرت صادق علیه السلام را که در اقبال است اَللّٰهُمَّ رَبَّ
شَهْرِ رَمَضانَ مُنْزِلَ الْقُرْانِ وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنا صِیامَهُ وَاَعِنّا عَلی قِیامِهِ
اَللّٰهُمَّ سَلِّمْهُ لَنا وَسَلِّمْنا فیهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا فی یُسْرٍ مِنْكَ وَمُعافاةٍ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی
وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ
الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِكَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ
سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ
لی عُمْری وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلالِ سیزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه
کامله را چهاردهم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هذا شَهْرُ رَمَضانَ الخ که سید در اقبال نقل فرموده
بسیار طولانی است پانزدهم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضانَ اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ
رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْانَ وَجَعَلْتَهُ بَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ
بارِكْ لَنا فی شَهْرِ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلی صِیامِهِ وَصَلَواتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا روایتست
حضرت رسول صلّی الله علیه و آله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را میخواند
شانزدهم و نیز روایتست که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان
این دعا را میخواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَکْرَمَنا بِكَ اَیُّهَا الشَّهْرُ الْمُبارَكُ اَللّٰهُمَّ فَقَوِّنا عَلی
صِیامِنا وَقِیامِنا وَثَبِّتْ اَقْدامَنا وَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرینَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ
الْواحِدُ فَلا وَلَدَ لَكَ وَاَنْتَ الصَّمَدُ فَلا شِبْهَ لَكَ وَاَنْتَ الْعَزیزُ فَلا یُعِزُّكَ
شَیْءٌ وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقیرُ وَاَنْتَ الْمَوْلی وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا
الْمُذْنِبُ وَاَنْتَ الرَّحیمُ وَاَنَا الْمُخْطِئُ وَاَنْتَ الْخالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْحَیُّ وَاَنَا
الْمَیِّتُ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ اَنْ تَغْفِرَ لی وَتَرْحَمَنی وَتَجاوَزَ عَنّی اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
هفدهم در باب اول گذشت (ص ۸۴) ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان
هجدهم بخواند دعای حج را که در اول ماه گذشت (ص ۱۷۶) نوزدهم چون ماه رمضان شروع شود

لفلان بن فلانة افعل و در سه رقعه دیگر بنویسی لا تفعل بجای افعل پس بگذار آنها را در زیر مصلای خود و دو رکعت نماز بگذار و چون فارغ شدی بسجده برو و صد مرتبه میگوئی در سجود استخیر الله برحمته خیرة فی عافیة پس مستوی بنشین و میگوئی اللهم خر لی واختر لی فی جمیع اموری فی یسر منك وعافیة پس دست بزن و رقعه ها را بهم مخلوط کن و یکی یکی بیرون بیاور پس هرگاه سه افعل پشت سرهم بیرون آمد آن امر را بجا بیاور و اگر سه لا تفعل بیرون آمد بجا میاور و اگر یکی افعل بیرون آمد و یکی لا تفعل بیرون آمد ...

سزاوار است تکثیر تلاوت قرآن و مرویست که حضرت صادق علیه السلام در وقت تلاوت
قرآن قبل از قرائت این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّ هٰذا کِتابُکَ الْمُنْزَلُ مِنْ
عِنْدِکَ عَلیٰ رَسُولِکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَکَلامُکَ النّاطِقُ عَلیٰ
لِسانِ نَبِیِّکَ جَعَلْتَهُ هادِیاً مِنْکَ اِلیٰ خَلْقِکَ وَحَبْلاً مُتَّصِلاً فیما بَیْنَکَ وَبَیْنَ
عِبادِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی نَشَرْتُ عَهْدَکَ وَکِتابَکَ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَظَری فیهِ عِبادَةً
وَقِرائَتی فیهِ فِکْراً وَفِکْری فیهِ اعْتِباراً وَاجْعَلْنی مِمَّنِ اتَّعَظَ بِبَیانِ مَواعِظِکَ
فیهِ وَاجْتَنَبَ مَعاصیکَ وَلا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرائَتی عَلیٰ سَمْعی وَلا تَجْعَلْ عَلیٰ بَصَری
غِشاوَةً وَلا تَجْعَلْ قِرائَتی قِرائَةً لا تَدَبُّرَ فیها بَلِ اجْعَلْنی اَتَدَبَّرُ آیاتِهِ وَاَحْکامَهُ
آخِذاً بِشَرایِعِ دینِکَ وَلا تَجْعَلْ نَظَری فیهِ غَفْلَةً وَلا قِرائَتی هَذَراً اِنَّکَ اَنْتَ
الرَّؤُفُ الرَّحیمُ و بعد از قرائت قرآن مجید این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنّی قَدْ
قَرَأْتُ ما قَضَیْتَ مِنْ کِتابِکَ الَّذی اَنْزَلْتَهُ عَلیٰ نَبِیِّکَ الصّادِقِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ رَبَّنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِمَّنْ یُحِلُّ حَلالَهُ وَیُحَرِّمُ حَرامَهُ وَیُؤْمِنُ بِمُحْکَمِهِ
وَمُتَشابِهِهِ وَاجْعَلْهُ لی اُنْساً فی قَبْری وَاُنْساً فی حَشْری وَاجْعَلْنی مِمَّنْ تُرْقیهِ بِکُلِّ آیَةٍ
قَرَاَها دَرَجَةً فی اَعْلیٰ عِلِّیّینَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ

روز اول و در آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو زند تا از خواری و پریشانی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بریزد تا در آن سال از سرسام یعنی برسام ایمن شود سیم دو رکعت نماز اول ماه و تصدق را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول حمد و انّا فتحنا و در رکعت دوم حمد و هر سوره که خواهد بخواند تا حقتعالی جمیع بدیها را از آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده پنجم بعد از طلوع فجر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا صِیامَهُ وَاَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلیٰ صِیامِهِ

(آداب استخاره)

بان نگاه کن هرگاه سه افعل است و دو لا تفعل بجا آورد آن امر را و اگر بعکس است بجا نیاورد مؤلف گوید که معنی استخاره طلب خیر کردن است پس هر کار که میخواهی بکنی طلب کن خیر خود را از حقتعالی و روا باشد که در سجدهٔ آخر نماز شب طلب خیر کن و صد و یک مرتبه بگو استخیر الله برحمته و در سجدهٔ آخر نافلهٔ صبح و در هر رکعت از نافلهٔ ظهر و در زوال نیز استخاره مندوب است و بدانکه علامهٔ مجلسی ره از زاد الد[illegible] ما جعفر نقل کرده که در روایت کهنه از اسناد شیخ بهائی ره که گفت شنیدم از مشایخ که مذاکره میکردند از حضرت قائم عجل الله فرجه در استخاره با تسبیح آنکه تسبیح را بدست گیرد و

وَتَقَبَّلَهُ مِنّا وَتَسَلَّمَهُ مِنّا وَسَلِّمْهُ لَنا فی یُسْرٍ مِنْکَ وَعافِیَةٍ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

ششم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را اگر در شب نخوانده هفتم علامهٔ مجلسی در زاد المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علماء فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای خدا و بی‌شائبهٔ اغراض فاسده و ریا بخواند در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و نه آفتی که ضرر رساند بدین او و بابدن او و حقتعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی دانَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَبِرَحْمَتِکَ الَّتی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعَظَمَتِکَ الَّتی تَواضَعَ لَها کُلُّ شَیْءٍ وَبِعِزَّتِکَ الَّتی قَهَرَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِقُوَّتِکَ الَّتی خَضَعَ لَها کُلُّ شَیْءٍ وَبِجَبَرُوتِکَ الَّتی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَبِعِلْمِکَ الَّذی اَحاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ یا نُورُ یا قُدُّوسُ یا اَوَّلُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیا باقِیاً بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُغَیِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَقْطَعُ الرَّجاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُدیلُ الْاَعْداءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی یُسْتَحَقُّ بِها نُزُولُ الْبَلاءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَحْبِسُ غَیْثَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَکْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی تَهْتِکُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنی دِرْعَکَ الْحَصینَةَ الَّتی لا تُرامُ وَعافِنی مِنْ شَرِّ ما اُحاذِرُ بِاللَّیْلِ وَالنَّهارِ فی مُسْتَقْبَلِ سَنَتی هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّماواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضینَ السَّبْعِ وَما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثانی وَالْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَرَبَّ اِسْرافیلَ وَمیکائیلَ وَجَبْرَئیلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ وَخاتَمِ النَّبِیّینَ اَسْئَلُکَ بِکَ وَبِما سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَکَ یا عَظیمُ اَنْتَ الَّذی تَمُنُّ بِالْعَظیمِ وَتَدْفَعُ کُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطی کُلَّ جَزیلٍ وَتُضاعِفُ الْحَسَناتِ

(استخاره با تسبیح)

و سه مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و یک قبضه از تسبیح را بگیرد و دو تا دو تا بشمرد پس اگر یکی باقی ماند بجا آورد و اگر دو تا باقی ماند بجا نیاورد و شیخ فقیه اجل صاحب جواهر ره نقل کرده استخاره را که معمول نزد بعض اهل زمان ما است و نسبت داده اند [illegible] و بنا هست بمولای ما حضرت قائم عجل الله فرجه و او آنست که بعد از قرائت و دعا یک قبضه از تسبیح را بگیرد و هشت هشت طرح کند پس اگر یکی باقی ماند فی الجمله نیک است و اگر دو تا باقی ماند یک نهی از آن است و اگر سه تا باقی ماند اختیار دارد در فعل و ترک آن مساوی است و اگر چهار تا باقی ماند دو نهی است و اگر پنج تا باقی ماند بعضی گفته اند که [illegible] از آن

يا القليل و بالكثير و تفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على محمد و اهل بيته
و البسني في مستقبل سنتي هذه سترك و نضر وجهي بنورك و احببني بمحبتك و بلغني
رضوانك و شريف كرامتك و جسيم عطيتك و اعطني من خير ما عندك و من
خير ما انت معطيه احداً من خلقك و البسني مع ذلك عافيتك يا موضع كل
شكوى و يا شاهد كل نجوى و يا عالم كل خفية و يا دافع ما تشاء من بلية يا كريم
العفو يا حسن التجاوز توفني على ملة ابرهيم و فطرته و على دين محمد صلى الله عليه
و اله و سنته و على خير الوفاة فتوفني موالياً لاوليائك و معادياً لاعدائك اللهم
و جنبني في هذه السنة كل عمل او قول او فعل يباعدني منك و اجلبني الى كل عمل
او قول او فعل يقربني منك في هذه السنة يا ارحم الراحمين و امنعني من كل عمل
او قول او فعل يكون مني اخاف ضرر عاقبته و اخاف مقتك اياي عليه حذار
ان تصرف وجهك الكريم عني فاستوجب به نقصاً من حظ لي عندك يا رؤف يا
رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك و في جوارك و في كنفك و
جللني ستر عافيتك و هب لي كرامتك عز جارك و جل ثناؤك و لا اله غيرك
اللهم اجعلني تابعاً لصالح من مضى من اوليائك و الحقني بهم و اجعلني مسلماً لمن قال
بالصدق عليك منهم و اعوذ بك اللهم ان تحيط بي خطيئتي و ظلمي و اسرافي على
نفسي و اتباعي لهواي و اشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني و بين رحمتك و رضوانك
فاكون منسياً عندك متعرضاً لسخطك و نقمتك اللهم وفقني لكل عمل صالح ترضى
به عني و قربني اليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمداً صلى الله عليه و اله هول
عدوه و فرجت همه و كشفت غمه و صدقته وعدك و انجزت له عهدك
اللهم فبذلك فاكفني هول هذه السنة و آفاتها و اسقامها و فتنتها و شرورها
و احزانها و ضيق المعاش فيها و بلغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة
عندي الى منتهى اجلي اسئلك سؤال من اساء و ظلم و استكان و اعترف و انا

ودریغ دارد و بعضی گفته اند که در آن ملامتست و اگر شش تا ماند نیز نیکو است و باید بتعجیل در آن کرد و اگر هفت تا ماند حکمش مثل پنج تا است و اگر هشت تا ماند چهار هیچ از آن است ✱ و بدانکه ما در باب ششم بعضی از استخارات ذکر خواهیم کرد و بدان نیز که مرحوم محدث کاشانی در تقویم المحسنین برای استخاره بقرآن مجید در ایام هفته ساعات نقل کرده و گفته اخبار را بمطلب بنا بر مشهورات و اگرچه یافت نشده بر آن حدیثی از اهل بیت علیهم السلام پس گفته روز یکشنبه نیکست تا ظهر پس از عصر تا مغرب روز دوشنبه نیکست تا طلوع شمس پس از چاشت تا ظهر و از عصر تا

ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرتها حفظتك و احصتها كرام ملائكتك
علي و ان تعصمني الهي من الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى اجلي يا الله يا رحمن
يا رحيم صل على محمد و اهل بيت محمد و اتني كل ما سئلتك و رغبت اليك
فيه فانك امرتني بالدعاء و تكفلت لي بالاجابة يا ارحم الراحمين

فقیر گوید که سید این دعا را در شب اول ماه ذکر فرموده **روز ششم** سنه دویست
و یك مردم بیعت کردند با حضرت امام رضا علیه السلام و سید روایت کرده که برای شکرانه این
نعمت دو رکعت نماز در این روز بگذارند در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید
بخوانند **شب سیزدهم** اول لیالی بیض است و در آن سه عمل است اول غسل
دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید سیم دو رکعت نماز که
در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده میشود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارك
الملك و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده میشود بچهار رکعت بدو
سلام و در سابق در شرح دعای مجیر گذشت که هر که آنرا در ایام البیض ماه رمضان بخواند
گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد
شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت
امام حسین علیه السلام سیم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارك و توحید چهارم صد رکعت
نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده ملائکه
که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را
ایمن کنند از آتش جهنم روایت شده که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند که چه میفرمائی
در حق کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان فرمود به به کسیکه
نماز گذارد نزد قبر آنحضرت در شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز
غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله احد ده مرتبه و پناه

سه شنبه نیك عشاء آخر روز سه شنبه است از وقت تا ظهر پس از عصر تا عشاء آخر روز چهارشنبه نیکست تا ظهر پس عصر تا عشاء آخر روز پنجشنبه نیکست تا طلوع آفتاب پس از ظهر تا عشاء آخر روز جمعه نیکست تا طلوع آفتاب پس از زوال تا عصر روز شنبه نیکست تا وقت تا پس از زوال تا عصر و این جدول مأخوذ است از مدخل منظوم محقق طوسی طاب ثراه
نماز دیگری برای قضای دین و کفایت ظلم سلطان شیخ طوسی روایت کرده است که مردی خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و گفت شکایت میکنیم بسوی تو ای مولای من از قرض و از سلطان که هر دو مرا فرا گرفته اند و میخواهم که دستم بمن بفهمانی مکیش نعلیم فرمائی

ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را ببهشت و ملائکه که ایمن گردانند او را از آتش **روز نیمه** سنه دوم ولادت با سعادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیه السلام در سنه صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است بهر حال روز بسیار شریفی است و صدقات و مبرات در آن فضیلت بسیار دارد **شب هفدهم** شب بسیار مبارکیست و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روزش جنگ بدر واقع شد و حقتعالی لشکر آنحضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علما فرموده اند که در آن روز مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که در آن شب بدر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه آب بکشد بیاورد اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر این کار نکردند حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن شب شبی بود سرد و بادمی و مظلم داشت پس رسید بچاه آب و آن چاهی بود بسیار گود و تاریک و آنحضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه پایین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد و کرد بآمدن که ناگاه باد سختی بر خورد بآنحضرت که آنجناب از سختی آن نشست تا برطرف شد پس برخاست و حرکت فرمود که ناگاه باد سختی دیگر مانند آن آمد آنحضرت نشست تا او نیز رد شد دیگر باره برخاست برود مرتبه سیم نیز همان نحو بادی رسید و آن حضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت رسول صلی الله علیه و آله رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که سه مرتبه بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و مکث نمودم تا برطرف شدن آن بادها بود فرمود آیا دانستی آنها چه بود یا علی عرض کرد نه فرمود آن اول جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند و دیگری میکائیل بود با هزار

را دعا کن که تحصیل کنم به
آن غنیمتی که ادا نمایم بآن
قرض خود را و باز دارم بآن
ستم سلطان را فرمود
هرگاه تاریکی شب ترا فرا
گرفت پس دو رکعت نماز گذار
بخوان در رکعت اول آن
حمد و آیة الکرسی و در رکعت
دوم حمد و آخر سوره حشر
لو انزلنا هذا القرآن علی
جبل تا آخر سوره پس بگیر قرآن
مجید را و بگذار بر سر خود و
بگو بحق هذا القرآن و
بحق من ارسلته به و
بحق کل مؤمن مدحته فیه
و بحقک علیهم فلا احد
اعرف بحقک منک بگو
بک یا الله ده مرتبه یا
محمد ده مرتبه یا علی
ده مرتبه یا فاطمة ده
مرتبه

فرشته که بر تو سلام کرد و سلام کردند پس از آن اسرافیل بود با هزار ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند بجهت مدد ما فقیر گوید که اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیرالمؤمنین در یکشب سه هزار و سه منقبت بوده و اشاره بهمین نموده سید حمیری در شعر خود در مدح آنحضرت

اُقسم بالله و آلائه	والمرء عما قال مسئول	ان علی بن ابیطالب	علی التقی و البر مجبول
کان اذا الحرب مرتها القنا	و احجمت عنها البهالیل	یمشی الی القرن و فی کفه	ابیض ماضی الحد مصقول
مشی العفرنا بین اشباله	ابرزه للقنص لغیل	ذاک الذی سلم فی لیلة	علیه میکال و جبریل
میکال فی الف و جبریل فی	الف و یتلوهم سرافیل	لیلة بدر مددا انزلوا	کانهم طیر ابابیل

شب نوزدهم اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بخوبی و فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر بر دو نوع است یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول پس آن چند امر است اول غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید در روایت نبوی است که از جای خود برنخیزد تا حقتعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سیم قرآن مجید را بگشاید و بگذارد در مقابل خود و بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَىٰ وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَىٰ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید بِكَ يَا اللّٰهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِيٍّ

یا حسن ده مرتبه یا حسین
ده مرتبه یا علی بن الحسین
ده مرتبه یا محمد بن علی
ده مرتبه یا جعفر بن محمد
ده مرتبه یا موسی بن جعفر
ده مرتبه یا علی بن موسی
ده مرتبه یا محمد بن علی
ده مرتبه یا علی بن محمد
ده مرتبه یا حسن بن علی
ده مرتبه یا حجة صاحب الزمان ده مرتبه
پس حاجت خود را طلب کن راوی
گفت آنمرد رفت و بعد از
مدتی آمد در حالیکه قرضش
ادا شده بود و امر سلطانش
اصلاح شده بود و مالش زیاد
گشته بود مؤلف گوید که ظاهر
آنستکه این عمل بعد از نماز حاجت
بجا آورده میشود و نیک نقل
از دعوات راوندی از امام زین العابدین
که حضرت علیه السلام

و ده مرتبه بِفاطِمَةَ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَیْنِ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که دارد طلب کن پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش که حقتعالی آمرزید هر کرا که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده ششم احیا بدارد این شبها را همانا روایت شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آنست که در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند هشتم بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَمْسَیْتُ لَکَ عَبْداً داخِراً لا اَمْلِکُ لِنَفْسی نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا اَصْرِفُ عَنْها سُوءاً اَشْهَدُ بِذٰلِکَ عَلیٰ نَفْسی وَ اَعْتَرِفُ لَکَ بِضَعْفِ قُوَّتی وَقِلَّةِ حیلَتی فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْجِزْ لی ما وَعَدْتَنی وَجَمیعَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَ اَتْمِمْ عَلَیَّ ما آتَیْتَنی فَاِنّی عَبْدُکَ الْمِسْکینُ الْمُسْتَکینُ الضَّعیفُ الْفَقیرُ الْمَهینُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْنی ناسِیاً لِذِکْرِکَ فیما اَوْلَیْتَنی وَلا لِاِحْسانِکَ فیما اَعْطَیْتَنی وَلا آیِساً مِنْ اِجابَتِکَ وَاِنْ اَبْطَاَتْ عَنّی فی سَرّاءَ اَوْ ضَرّاءَ اَوْ شِدَّةٍ اَوْ رَخاءٍ اَوْ عافِیَةٍ اَوْ بَلاءٍ اَوْ بُؤْسٍ اَوْ نَعْماءَ اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ

و این دعا را کفعمی از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که در این شبها میخواند در حال قیام و قعود و رکوع و سجود و علامهٔ مجلسی ره فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن زنده و مردهٔ ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد علیهم السلام الخ مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعاء جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت و روایت شده که خدمت حضرت

رسول صلی الله علیه و آله عرض شد که اگر من درک کردم شب قدر را چه از خدا و ند خود بخواهم فرمود عافیت را

فَاَمَّا دَقائِقُ یعنی اعمال مخصوصهٔ این شبها پس اعمال شب نوزدهم چند چیز است اول صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبّی وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ دوم صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ سیم بخواند دعاء یا ذَا الَّذی کانَ را که در قسم چهارم گذشت چهارم بخواند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَفِی الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَ تُوَسِّعَ عَلَیَّ فی رِزْقی وَ تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا و بجای کلمهٔ کذا حاجت خود را ذکر کند و شب بیست و یکم فضیلتش زیادتر از شب نوزدهم است و باید اعمال این شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قُلْ هُوَ اللّٰهُ و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعای جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد و در روایات تاکید شده در غسل و احیاء و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سیم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است در چند روایت که از معصوم سؤال کردند که معین فرمائید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند ما اَیْسَرَ لَیْلَتَیْنِ فیما تَطْلُبُ یا آنکه فرمودند ما عَلَیْکَ اَنْ تَفْعَلَ خَیْراً فی لَیْلَتَیْنِ و نحو ذلک وقال شیخنا الصدوق فیما املی علی المشایخ فی مجلس واحد من مذهب الامامیة و من احیی هاتین اللیلتین بمذاکرة العلم فهو افضل و بالجمله از این شب شروع کند بدعاهای شبهای دههٔ آخر که از جملهٔ این دعا است که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دههٔ آخر ماه رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هٰذِهِ وَلَکَ قِبَلی ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ و کفعمی در حاشیهٔ بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از دههٔ آخر بعد از فرایض و نوافل

میخواند اللّهمّ ادّ عنّا حقّ ما مضی من شهر رمضان واغفر لنا تقصیرنا فیه وتسلّمه منّا مقبولاً ولا تؤاخذنا باسرافنا علی انفسنا واجعلنا من المرحومین ولا تجعلنا من المحرومین وفرموده که بگوید اینرا بیامرزد حقتعالی تقصیری که از او سرزده در ایام گذشته از ماه رمضان ونگه دارد او را از معاصی در بقیه ماه واز جمله سید بن طاوس

در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقلکرده که حضرت صادق علیه السلام در هرشب از دهه آخر میخواند اللّهمّ انّک قلت فی کتابک المنزل شهر رمضان الّذی انزل فیه القرآن هدیً للنّاس وبیّنات من الهدی والفرقان فعظّمت حرمة شهر رمضان بما انزلت فیه من القرآن وخصصته بلیلة القدر وجعلتها خیراً من الف شهر اللّهمّ وهذه ایّام شهر رمضان قد انقضت ولیالیه قد تصرّمت وقد صرت یا الهی منه الی ما انت اعلم به منّی واحصی لعدده من الخلق اجمعین فاسئلک بما سئلک به ملائکتک المقرّبون وانبیاؤک المرسلون وعبادک الصّالحون ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تفکّ رقبتی من النّار وتدخلنی الجنّة برحمتک وان تتفضّل علیّ بعفوک وکرمک وتتقبّل تقرّبی وتستجیب دعائی وتمنّ علیّ بالامن یوم الخوف من کلّ هول اعددته لیوم القیمة الهی واعوذ بوجهک الکریم وبجلالک العظیم ان ینقضی ایّام شهر رمضان ولیالیه ولک قبلی تبعة او ذنب تؤاخذنی به او خطیئة تریدان تقتصّها منّی لم تغفرها لی سیّدی سیّدی سیّدی اسئلک یا لا اله الّا انت اذ لا اله الّا انت ان کنت رضیت عنّی فی هذا الشّهر فازدد عنّی رضاً وان لم تکن رضیت عنّی فمن الآن فارض عنّی یا ارحم الرّاحمین یا الله یا احد یا صمد یا من لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفواً احد وبسیار بگو یا ملیّن الحدید لداود علیه السّلام یا کاشف الضّرّ والکرب العظام عن ایّوب علیه السّلام ای مفرّج همّ یعقوب علیه السّلام ای منفّس غمّ یوسف علیه السّلام صلّ علی محمّد وآل محمّد کما انت اهله ان تصلّی علیهم اجمعین وافعل بی ما انت اهله

قوّة الّا بالله ان ترن انا اقلّ منک مالاً وولداً هفت مرتبه ودر رکعت سیم حمد یکمرتبه وقوله تعالی لا اله الّا انت سبحانک انّی کنت من الظّالمین هفت مرتبه ودر چهارم حمد یکمرتبه وافوّض امری الی الله انّ الله بصیر بالعباد هفت مرتبه پس حاجت بخواهد

نماز رفع عسرت و تنگی: از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون دشوار شود بر تو کاری دو رکعت نماز بگذار در وقت زوال بخوان در رکعت اول فاتحه و قل هو الله و انّا فتحنا لک فتحاً مبیناً تا وینصرک الله نصراً عزیزاً ودر رکعت دوم فاتحه و قل هو الله احد و

ولا تفعل بی ما انا اهله واز جمله اینها دعائیست که در کافی مسنداً ودر مقنعه مصباح مرسلاً نقل شده که میگوئی در لیله اولی یعنی در شب بیست و یکم یا مولج اللّیل فی النّهار ومولج النّهار فی اللّیل ومخرج الحیّ من المیّت ومخرج المیّت من الحیّ یا رازق من یشاء بغیر حساب یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء واحسانی فی علّیّین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب الشّکّ عنّی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک والانابة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّد علیه وعلیهم السّلام

دعای شب بیست و دوم

یا سالخ النّهار من اللّیل فاذا نحن مظلمون ومجری الشّمس لمستقرّها بتقدیرک یا عزیز یا علیم ومقدّر القمر منازل حتّی عاد کالعرجون القدیم یا نور کلّ نور ومنتهی کلّ رغبة وولیّ کلّ نعمة یا الله یا رحمن یا الله یا قدّوس یا احد یا واحد یا فرد یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّد واهل بیته وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء واحسانی فی علّیّین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب الشّکّ عنّی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنا عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک والانابة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّد علیهم السّلام

دعای شب بیست و سیم

یا ربّ لیلة القدر وجاعلها خیراً من الف شهر وربّ اللّیل والنّهار والجبال والبحار والظّلم والانوار والارض والسّماء یا باری یا مصوّر یا حنّان یا منّان یا

الم نشرح وابن عمار بحریه ... نماز برای زیاد شدن روزی روایت رسیده است که مردی از صحابه بحضور رسول صلّی الله علیه وآله آمد و گفت یا رسول الله من صاحب عیالم وقرض بر ادم وحالم بد است تعلیم فرما مرا دعائی که بخوانم خدا را وبدعا روزی کند مرا آن حضرت فرمود تا ادای قرض خود را اکنم واستعانت جویم بآن بر عیال خود فرمود ای بنده خدا وضو بگیر و وضوی کاملی بکن دو رکعت نماز کن ورکوع وسجود آنرا تمام بجا آور پس بگو یا ماجد یا واحد یا کریم اتوجّه الیک بمحمّد نبیّک نبیّ الرّحمة صلّی الله علیه وآله یا محمّد یا رسول الله انّی اتوجّه بک الی الله ربّک وربّی

اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا اَللّٰهُ یا قَیُّومُ یا اَللّٰهُ یا بَدیعُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی
وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ
وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَ ایماناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَ
تُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ
الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَ
التَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ و روایت کرده محمد بن عیسی
بسند خود از صالحین علیهم السلام که فرمودند مکرّر میکنی در شب بیست و سیّم از ماه
رمضان این دعا را در حال سجود و قیام و قعود و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و هر چه
ممکنت شود و هر زمانیکه حاضر شود ترا یعنی یادت آید این دعا در روزگار حیاتت میگوئی
بعد از ستایش کردن حقتعالی بزرگواری و فرستادن صلوات بر پیغمبر صلّی الله علیه و
آله اَللّٰهُمَّ کُنْ لِوَلِیِّکَ فلان بن فلان و بجای فلان بن فلان بگو اَلْحُجَّةِ بْنِ
الْحَسَنِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلی آبائِهِ فی هٰذِهِ السّاعَةِ وَفی کُلِّ ساعَةٍ وَلِیّاً وَ
حافِظاً وَقائِداً وَناصِراً وَدَلیلاً وَعَیْناً حَتّی تُسْکِنَهُ اَرْضَکَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فیها
طَویلاً و میخوانی نیز یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یا باعِثَ مَنْ فِی الْقُبُورِ یا مُجْرِیَ الْبُحُورِ یا مُلَیِّنَ
الْحَدیدِ لِداوُدَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا و بجای این کلمه حاجات
خود را بخواه هذِهِ اللَّیْلَةَ اللَّیْلَةَ و بلند کن دستهای خود را بسوی آسمان یعنی در وقت
گفتن یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ تا آخر و بگو این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته
و مکرّر کن آن را و بگو آن را نیز در شب آخر ماه رمضان

دعای شب بیست و چهارم

یا فالِقَ الْاِصْباحِ وَجاعِلَ اللَّیْلِ سَکَناً وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْباناً یا عَزیزُ یا عَلیمُ یا ذَا
الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ وَالْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَللّٰهُ
یا رَحْمٰنُ یا اَللّٰهُ یا فَرْدُ یا وِتْرُ یا اَللّٰهُ یا ظاهِرُ یا باطِنُ یا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لَکَ

(نماز باید نزد)
وَرَبِّکَ وَرَبِّ کُلِّ شَیْءٍ وَ
اَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَ
اَسْئَلُکَ نَفْحَةً کَریمَةً مِنْ
نَفَحاتِکَ وَفَتْحاً یَسیراً وَرِزْقاً
واسِعاً اَلُمُّ بِهِ شَعَثی وَ
اَقْضی بِهِ دَیْنی وَاَسْتَعینُ
بِهِ عَلی عِیالی نماز دیگر
برای زیاد شدن روزی و در چون
خواستی بدکار خویش روی
آوری ابتدا کن بسجده دو رکعت نماز
با چهار رکعت بجا آور و بگو
غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ
وَغَدَوْتُ بِلا حَوْلٍ مِنّی وَ
لا قُوَّةٍ وَلٰکِنْ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ
یا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنّی عَبْدُکَ
اَلْتَمِسُ مِنْ فَضْلِکَ کَما اَمَرْتَنی
فَیَسِّرْ لی ذٰلِکَ وَاَنَا خافِضٌ
فی عافِیَتِکَ نماز
دیگر

اَلْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی
فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَ ایماناً یَذْهَبُ بِالشَّکِّ
عَنّی وَرِضیً بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ
النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَ
التَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

دعای شب بیست و پنجم

یا جاعِلَ اللَّیْلِ لِباساً وَالنَّهارِ مَعاشاً وَالْاَرْضِ مِهاداً وَالْجِبالِ اَوْتاداً یا اَللّٰهُ یا
قاهِرُ یا اَللّٰهُ یا جَبّارُ یا اَللّٰهُ یا سَمیعُ یا اَللّٰهُ یا قَریبُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ
لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَ
اِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَ ایماناً
یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَرِضیً بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ

دعای شب بیست و ششم

یا جاعِلَ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ آیَتَیْنِ یا مَنْ مَحا آیَةَ اللَّیْلِ وَجَعَلَ آیَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْواناً یا مُفَصِّلَ کُلِّ شَیْءٍ تَفْصیلاً یا ماجِدُ یا وَهّابُ یا اَللّٰهُ
یا جَوادُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَ
الْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ
فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ
لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَ ایماناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فی

(نماز حاجت)
دو رکعت و در رکعت اول
حمد بخوان یکمرتبه و اِنّا اَعْطَیْناکَ
الْکَوْثَرَ سه مرتبه و در رکعت
دوّم حمد یکمرتبه و هر یک
از دو قُلْ اَعُوذُ سه مرتبه
نماز حاجت منقول از امام
هرگاه نصف شب شود غسل
کن و دو رکعت نماز بجا آور
بخوان در هر دو رکعت حمد
و با نصف مرتبه سورهٔ توحید
ولکن در رکعت دوّم چون
از خواندن توحید فارغ
شدی بخوان آخر سورهٔ حشر
لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْآنَ
عَلی جَبَلٍ تا آخر سوره
و شش آیه از اوّل سورهٔ حدید
و بگو بعد از آن بحال رکوع
ایستاده هزار مرتبه اِیّاکَ
نَعْبُدُ وَاِیّاکَ نَسْتَعینُ
پس نماز را تمام کن و ثنا
کن حقتعالی را آنچنانکه
سزاوار او است

الدُّنیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهِما ذِکْرَکَ
وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَ
آلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

دعای شب بیست و هفتم

یا مادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ ساکِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَیْهِ دَلیلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ
قَبْضاً یَسیراً یا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْکِبْرِیاءِ وَالْآلاءِ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ الْغَیْبِ وَ
الشَّهادَةِ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ یا قُدُّوسُ یا سَلامُ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا عَزیزُ
یا جَبّارُ یا مُتَکَبِّرُ یا اَللهُ یا خالِقُ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الْاَسْماءُ
الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی
عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ
الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا
عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَ
التَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

دعای شب بیست و هشتم

یا خازِنَ اللَّیْلِ فِی الْهَواءِ وَخازِنَ النُّورِ فِی السَّماءِ وَمانِعَ السَّماءِ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ
اِلّا بِاِذْنِهِ وَحابِسَهُما اَنْ تَزُولا یا عَلیمُ یا عَظیمُ یا غَفُورُ یا دائِمُ یا اَللهُ یا وارِثُ یا
باعِثَ مَنْ فِی الْقُبُورِ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَ
الْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ
اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً
وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ
لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی
فیها ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ

شد فیها و الّا دفعه دیگر بجا آورد و اگر در دفعه دوّم برآورده نشد دفعه سوّم بعمل آورد که ان شاء الله تعالی برآورده شود

نماز دیگر ثقة الاسلام کلینی در کافی بسند معتبر روایت کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و عرض کردم فدای تو شوم از پیش خود دعائی اختراع کرده‌ام فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی رو دهد پس پناه ببر برسول خدا صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آن را بسوی حضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض کردم چگونه کنم این نماز را فرمود غسل میکنی و دو رکعت نماز میگذاری

لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

دعای شب بیست و نهم

یا مُکَوِّرَ اللَّیْلِ عَلَی النَّهارِ وَمُکَوِّرَ النَّهارِ عَلَی اللَّیْلِ یا عَلیمُ یا حَکیمُ یا رَبَّ الْاَرْبابِ
وَسَیِّدَ السّاداتِ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ یا اَقْرَبَ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ
لَکَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَ
اِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ
الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا
عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهِما ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

دعای شب سی ام

اَلْحَمْدُ لِلّهِ لا شَریکَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ کَما یَنْبَغی لِکَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلالِهِ وَکَما هُوَ اَهْلُهُ یا
قُدُّوسُ یا نُورُ یا نُورَ الْقُدْسِ یا سُبُّوحُ یا مُنْتَهَی التَّسْبیحِ یا رَحْمنُ یا فاعِلَ الرَّحْمَةِ یا اَللهُ
یا عَلیمُ یا کَبیرُ یا اَللهُ یا لَطیفُ یا جَلیلُ یا اَللهُ یا سَمیعُ یا بَصیرُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ
الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْکِبْرِیاءُ وَالْآلاءُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَ
اِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ
الشَّکَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ
قِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیهِما ذِکْرَکَ وَشُکْرَکَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْکَ وَالْاِنابَةَ
وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَصَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ

بقیهٔ اعمال شب بیست و یکم

کفعمی از سید بن باقی نقل کرده که در شب بیست و یکم میگوئی اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لی حِلْماً یَسُدُّ عَنّی بابَ الْجَهْلِ وَهُدیً تَمُنُّ بِهِ عَلَیَّ مِنْ کُلِّ ضَلالَةٍ وَغِنیً

مثل نماز فریضه در افتتاح و اختتام و بعد از سلام میگوئی اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَمِنْکَ السَّلامُ وَاِلَیْکَ یَرْجِعُ السَّلامُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ مِنّی السَّلامَ وَاَرْواحَ الْاَئِمَّةِ الصّادِقینَ سَلامی وَارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ السَّلامَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّهُمَّ اِنَّ هاتَیْنِ الرَّکْعَتَیْنِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ فَاَثِبْنی عَلَیْهِما ما اَمَّلْتُ وَرَجَوْتُ فیکَ وَفی رَسُولِکَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ پس بسجده میروی و چهل مرتبه میگوئی یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ یا حَیُّ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا اَرْحَمَ

تَسُدُّ بِهِ عَنّی بابَ کُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِها عَنّی کُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُکْرِمُنی بِهِ عَنْ کُلِّ ذُلٍّ وَ
رِفْعَةً تَرْفَعُنی بِها عَنْ کُلِّ ضَعَةٍ وَاَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنّی کُلَّ خَوْفٍ وَعافِیَةً تَسْتُرُنی بِها
عَنْ کُلِّ بَلاءٍ وَعِلْماً تَفْتَحُ لی بِهِ کُلَّ یَقینٍ وَیَقیناً تُذْهِبُ بِهِ عَنّی کُلَّ شَکٍّ وَدُعاءً
تَبْسُطُ لی بِهِ الْاِجابَةَ فی هذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی هذِهِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ
یا کَریمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لی بِهِ کُلَّ رَحْمَةٍ وَعِصْمَةً تَحُولُ بِها بَیْنی وَبَیْنَ الذُّنُوبِ حَتّی
اُفْلِحَ بِها عِنْدَ الْمَعْصُومینَ عِنْدَکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و روایت
شده که در شب بیست و یکم حماد بن عثمان بر حضرت صادق علیه السّلام وارد شد
حضرت سؤال کرد که غسل کرده عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را نزدیک
خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند و حماد نیز خود را با آنحضرت
چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نمازهای خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد
آمین گفت تا صبح طلوع کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعض از غلامان خود را طلبید و
پیش ایستاده نماز صبح خواندند در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و توحید خواند و
بعد از نماز مشغول بتسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای خدا و صلوات بر پیغمبر ص و دعا برای
مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یک ساعت بجز
نفس جزئی از آنجناب شنیده نشد پس از آن ابتدا دعا را خواند لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر ع
در شب بیست و یکم و بیست و سیم دعا میخواند تا نیمه شب بعد از آن شروع میفرمود بنماز
خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل مستحب است و روایت شده که حضرت
رسول صلّی الله علیه و آله در هر شب این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب
است و فضیلت بسیار دارد و افضل اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج
و دو عمره است وَکانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اِذا کانَ الْعَشْرُ الْاَواخِرُ
اِعْتَکَفَ فِی الْمَسْجِدِ وَضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِیزَرَ وَطَوی فِراشَهُ و

الرّاحِمینَ پس جانب راست
رو برابر زمین میگذاری
و این دعا را چهل مرتبه میگوئی
پس جانب چپ رو برابر زمین
میگذاری و باز چهل مرتبه
میگوئی پس سر از سجده بر
میداری و دست را بلند میکنی
و چهل مرتبه میخوانی پس دستها را
بگردن خود میگذاری
میبری با انگشت شهادت
و چهل مرتبه میخوانی پس
ریش خود را بدست چپ میگیری و
با بنا گریه میکنی یعنی اگر گریه
نیاید خود را بگریه میداری
و میگوئی یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ
اللهِ اَشْکُو اِلَی اللهِ وَاِلَیْکَ
حاجَتی وَاِلی اَهْلِ بَیْتِکَ
الرّاشِدینَ حاجَتی وَبِکُمْ
اَتَوَجَّهُ اِلَی اللهِ فی حاجَتی
پس بسجده میروی و

بدانکه در این شب در سنه چهلم واقعه شهادت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام
در این شب تجدید میشود احزان آل محمد علیهم السّلام و اتباع ایشان و روایت شده که
در آن شب مانند شب شهادت امام حسین علیه السّلام برداشته نشد سنگی از روی زمین مگر
آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در این شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و
کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد علیهم السّلام و لعن بر قاتل امیرالمؤمنین علیه السّلام و روز بیست
و یکم روز قتل حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام و مناسبت زیارت آنجناب و کلمات حضرت خضر
علیه السّلام که بمنزله زیارت آنحضرت است در این روز

شب بیست و سیم

از هدیة الزائر ذکر شده از دو شب قدر سابق افضل است و از احادیث بسیار مستفاد
میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است و در این شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر
میگردد و از برای این شب غیر از اعمالیکه با دو شب سابق شریک است چند عمل دیگر است
اول خواندن سوره عنکبوت و روم که حضرت صادق علیه السّلام قسم یاد فرمود که خواننده این
دو سوره در این شب از اهل بهشت است دوم خواندن حم دخان سیم خواندن سوره قدر
هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را اَللّهُمَّ
کُنْ لِوَلِیِّکَ الخ و ذکر آن در ضمن ادعیه شبهای دهه آخر بعد از دعاء شب بیست و
سیم گذشت پنجم بخواند اَللّهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْری وَاَوْسِعْ لی فی رِزْقی وَاَصِحَّ لی
جِسْمی وَبَلِّغْنی اَمَلی وَاِنْ کُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیاءِ فَامْحُنی مِنَ الْاَشْقِیاءِ وَاکْتُبْنی مِنَ السُّعَداءِ
فَاِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلی نَبِیِّکَ الْمُرْسَلِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَمْحُو اللهُ ما
یَشاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتابِ ششم بخواند اَللّهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَفیما تُقَدِّرُ مِنَ
الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَ
لا یُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ فی عامی هذَا الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ
سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ
عُمْری وَتُوَسِّعَ لی فی رِزْقی هفتم بخواند این دعا را که در اقبال است یا باطِناً فی ظُهُورِهِ

یا اَللهُ یا اَللهُ
... بِنَفْسٍ تَنْقَطِعُ ...
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
افْعَلْ بی کَذا وَکَذا و بجای
وافْعَلْ بی کَذا وَکَذا حاجت خود را
میخواهی پس حضرت صادق ع
فرمود که من ضامنم از خدای
عزّوجلّ که از جای خود حرکت
نمیکنی مگر آنکه حاجت تو برآورده
شود
و شیخ کفعمی در بلد
الامین برای حاجت
ذکر کرده که بنویسد این کلمات
را در کاغذ و بیندازد در آب
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ
مِنَ الْعَبْدِ الذَّلیلِ اِلَی الْمَوْلَی
الْجَلیلِ رَبِّ اِنّی مَسَّنِیَ
الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ
الرّاحِمینَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ

وَ یا ظاهِراً فی بُطُونِهِ وَ یا باطِناً لَیْسَ یَخْفی وَ یا باطِناً لَیْسَ یَخْفی وَ یا ظاهِراً لَیْسَ یُری یا مَوْصُوفاً لا یَبْلُغُ بِکَیْنُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَ لا حَدٌّ مَحْدُودٌ وَ یا غائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ وَ یا شاهِداً غَیْرَ مَشْهُودٍ یُطْلَبُ فَیُصابُ وَ لَمْ یَخْلُ مِنْهُ السَّمٰواتُ وَ الْاَرْضُ وَ ما بَیْنَهُما طَرْفَةَ عَیْنٍ لا یُدْرَکُ بِکَیْفٍ وَ لا یُؤَیَّنُ بِاَیْنٍ وَ لا بِحَیْثٍ اَنْتَ نُورُ النُّورِ وَ رَبُّ الْاَرْبابِ اَحَطْتَ بِجَمیعِ الْاُمُورِ سُبْحانَ مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَ هُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ سُبْحانَ مَنْ هُوَ هٰکَذا وَ لا هٰکَذا غَیْرُهُ پس دعا میکنی با آنچه بخواهی هشتم آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند و بدانکه از برای غسل و احیاء اینشب و زیارت امام حسین علیه السلام و صد رکعت نماز فضیلت بسیار و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام که فرمود در شبی که امید هست که شب قدر باشد صد رکعت نماز کن بخوان در هر رکعت قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه گفت گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا آورم فرمود نشسته بجا آور گفتم اگر قوت نداشته باشم نشسته بجا آورم فرمود بجا آور در همان حالیکه بقفا خفته در فراش خود و از دعائم الاسلام روایتست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در دههٔ آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم می بست برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و آنها را که خواب ربوده بود آب بصورتشان میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله علیها نمیگذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب آنها را بکمی طعام و مهیا میکرد آنها را برای احیاء آنشب از روز یعنی امر میفرمود که روز را خواب استراحت کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسیست که از خیر اینشب محروم بماند و روایت شده که حضرت صادق علیه السلام سخت مریض شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود که حرکتش دادند بمسجد بردند آنشب را در مسجد بود تا بصبح علامهٔ مجلسی ره فرموده که هر مقدار قرآن که ممکن باشد در این شب بخوانند و دعاهای صحیفهٔ کامله را بخوانند خصوصاً دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای اینشبها را نیز باید حرمت داشت و

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اکْشِفْ هَمّی وَ فَرِّجْ عَنّی غَمّی بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

ایضاً نماز حاجت سید بن طاوس در مزار در باب اعمال مسجد کوفه در ذیل اعمال عرفه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرموده ذکر نماز حاجتی کرده و در خصوص این مکان باید بعمل آورد و آن چهار رکعت است یعنی بدو سلام میخوانی در رکعت اول حمد و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و در رکعت دوم حمد و بیست و یکمرتبه توحید و در رکعت سوم حمد و سی و یکمرتبه توحید و در رکعت چهارم حمد و چهل و یکمرتبه توحید و چون سلام نماز دادی تسبیح خواندی و بخوان پنجاه و یکمرتبه توحید و پنجاه مرتبه

عبادت و تلاوت و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر در فضیلت مثل شب قدر است

شب بیست و هفتم

بالخصوص غسل وارد شده و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب این دعا را مکرر میخواند از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجافِیَ عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَ الْاِنابَةَ اِلیٰ دارِ الْخُلُودِ وَ الْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ

شب آخر ماه

شب بسیار مبارکیست و از برای این شب چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام سیم خواندن سورهٔ انعام و کهف و یس و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ وَ قَدْ تَصَرَّمَ وَ اَعُوذُ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ یا رَبِّ اَنْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هٰذِهِ اَوْ یَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضانَ وَ لَکَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُریدُ اَنْ تُعَذِّبَنی بِهِ یَوْمَ اَلْقاکَ پنجم بخواند دعاء یا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ که در اعمال شب بیست و سیم گذشت ص ۲۲۶ ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفهٔ کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیامی لِشَهْرِ رَمَضانَ وَ اَعُوذُ بِکَ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اِلّا وَ قَدْ غَفَرْتَ لی بیامرزد حقتعالی او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه سیم شیخ صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده است رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعهٔ آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه ایست از ماه رمضان پس آن را وداع کن بگو اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیامِنا اِیّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنی مَرْحُوماً وَ لا تَجْعَلْنی مَحْرُوماً پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند از دو خصلت نیکو ظفر

استغفار کن و پنجاه مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آن حضرت بفرست و پنجاه مرتبه بگو لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بگو یا اَللّٰهُ الْمانِعُ قُدْرَتَهُ خَلْقَهُ وَ الْمالِکُ بِها سُلْطانَهُ وَ الْمُتَسَلِّطُ بِما فی یَدَیْهِ عَلیٰ کُلِّ مَوْجُودٍ وَ غَیْرُکَ یَخیبُ رَجاءُ راجیهِ وَ راجیکَ مَسْرُورٌ لا یَخیبُ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ رِضیً لَکَ وَ بِکُلِّ شَیْءٍ اَنْتَ فیهِ وَ بِکُلِّ شَیْءٍ تُحِبُّ اَنْ تُذْکَرَ بِهِ وَ بِکَ یا اَللّٰهُ فَلَیْسَ یَعْدِلُکَ شَیْءٌ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَحْفَظَنی وَ وُلْدی وَ ...

اَیْ یَمْنَعُ قُدْرَتَهُ عَنْ اِیصالِ الضَّرَرِ اِلَی الْخَلْقِ وَ الْحاصِلُ اِنَّهُ تَعالیٰ لا یَفْعَلُ بِهِمْ ما یَقْدِرُ عَلَیْهِ مِنَ التَّعْذیبِ لِلْاِنْتِقامِ

میباید با رسیدن بماه رمضان ابنده با یا آمرزش خدا و رحمت بی انتها و سید بن طاوس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز گذارد بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند و بعد از استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال سجود یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا رَحْمٰنَ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَرَحیمَهُما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا اِلٰهَ الْاَوَّلینَ وَالْاٰخِرینَ اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلٰوتَنا وَصِیامَنا وَقِیامَنا قسم بحق آنکه مرا براستی بنبوت مبعوث فرموده که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر ندا اشته باشد که بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده و لکن در آن روایت که تسبیح اربع را در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای اِغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا تا با آخر را در اِغْفِرْ لی ذُنُوبی وَتَقَبَّلْ صَوْمی وَصَلٰوتی وَقِیامی **روز سی ام** سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که اولش اینست اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم صحیفه کامله را و اگر خواسته باشند این دعای مختصر را بخوانند که شیخ از امیر المؤمنین علیه السلام نقل کرده اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْاٰنِ صَدْری وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْاٰنِ بَدَنی وَنَوِّرْ بِالْقُرْاٰنِ بَصَری وَاَطْلِقْ بِالْقُرْاٰنِ لِسانی وَاَعِنّی عَلَیْهِ ما اَبْقَیْتَنی فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِکَ و نیز بخواند این دعا را که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نیز روایت شده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اِخْباتَ الْمُخْبِتینَ وَاِخْلاصَ الْمُوقِنینَ وَمُرافَقَةَ الْاَبْرارِ وَاسْتِحْقاقَ حَقائِقِ الْاِیمانِ وَالْغَنیمَةَ مِنْ کُلِّ بِرٍّ وَالسَّلامَةَ مِنْ کُلِّ اِثْمٍ وَوُجُوبَ رَحْمَتِکَ وَعَزائِمَ مَغْفِرَتِکَ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ **خاتمه** در بیان

(نماز حاجت)

اهلی و مالی و تحفظنی بحفظک و ان تقضی حاجتی فی کذا و کذا و ذکر کن حاجت خود را ایضاً نماز حاجت روایت شده که هر که را بسوی خدا حاجتی باشد و بخواهد برآورده شود چهار رکعت نماز گذارد و بخواند در هر رکعت فاتحة الکتاب و انعام و در عقب نماز بگوید یا کَریمُ یا کَریمُ یا کَریمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا اَعْظَمَ مِنْ کُلِّ عَظیمٍ یا سَمیعَ الدُّعاءِ یا مَنْ لا تُغَیِّرُهُ اللَّیالی وَالْاَیّامُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْ ضَعْفی وَفَقْری وَفاقَتی وَمَسْکَنَتی فَاِنَّکَ اَعْلَمُ بِها مِنّی وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِحاجَتی یا مَنْ رَحِمَ الشَّیْخَ یَعْقُوبَ حینَ

نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی ره در زاد المعاد در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و احقر در اینجا اکتفا میکنم با نچه آن بزرگوار نگاشته فرموده نماز شب **اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ الْمُلْکُ **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سُبْحانَ اللّٰهِ **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه اِنّا اَعْطَیْناکَ الْکَوْثَرَ **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اِذا زُلْزِلَتْ **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه اَلْهٰیکُمُ التَّکاثُرُ **هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه اِنّا اَعْطَیْناکَ الْکَوْثَرَ **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه اِذا زُلْزِلَتْ و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که مشکلست در یک شب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم** و **بیست و یکم** و **بیست و دوم** و **بیست و سوم** و **بیست و چهارم** در هر یک هشت رکعت

(نماز حاجت)

رَدَّ عَلَیْهِ یُوسُفَ قُرَّةَ عَیْنِهِ یا مَنْ رَحِمَ اَیُّوبَ بَعْدَ طُولِ بَلائِهِ یا مَنْ رَحِمَ مُحَمَّداً وَمِنَ الْیُتْمِ آواهُ وَنَصَرَهُ عَلٰی جَبابِرَةِ قُرَیْشٍ وَطَواغیتِها وَاَمْکَنَهُ مِنْهُمْ یا مُغیثُ یا مُغیثُ یا مُغیثُ میگوئی این را مکرر پس سؤال میکنی از خداوند تعالی الحاجات خود را که حقتعالی عطا میفرماید انشاء الله ایضاً نماز حاجت سید بن طاوس ره روایت کرده فرموده که در شب جمعه و عید اضحی دو رکعت نماز بکن و در هر رکعت سوره فاتحه بخوان و اینجا که اِیّاکَ نَعْبُدُ وَاِیّاکَ نَسْتَعینُ را صد مرتبه بگو پس حمد را تمام کن و بعد از آن بخوان سوره توحید را دو مرتبه چون سلام گفتی

بهر سوره که میسر شود بیست و پنجم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید بیست
و ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید بیست و هفتم چهار رکعت
در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید
بیست و هشتم شش رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید
و صد مرتبه کوثر و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فقیر گوید نماز شب
بیست و هشتم موافق آنچه من یافتم بدین کیفیت است شش رکعت نماز کند بفاتحة الکتاب و
ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و صد مرتبه صلوات بر
پیغمبر صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِه بیست و نهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید
سی ام دوازده رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه
صلوات بر محمد و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است و

اما دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز دعا
مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار از برای آن دعا ذکر کرد و ما باصل دعا اکتفا مینمائیم
روز اول اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صِیامی فیهِ صِیامَ الصّائِمینَ وَ قِیامی فیهِ قِیامَ الْقائِمینَ وَ
نَبِّهْنی فیهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغافِلینَ وَ هَبْ لی جُرْمی فیهِ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ وَ اعْفُ عَنّی یا
عافِیاً عَنِ الْمُجْرِمینَ روز دوم اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنی فیهِ اِلیٰ مَرْضاتِکَ وَ جَنِّبْنی فیهِ مِنْ سَخَطِکَ
وَ نَقِماتِکَ وَ وَفِّقْنی فیهِ لِقِرائَةِ آیاتِکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ روز سیم اَللّٰهُمَّ
ارْزُقْنی فیهِ الذِّهْنَ وَ التَّنْبیهَ وَ باعِدْنی فیهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَ التَّمْویهِ وَ اجْعَلْ لی
نَصیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فیهِ بِجُودِکَ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ روز چهارم اَللّٰهُمَّ قَوِّنی فیهِ
عَلیٰ اِقامَةِ اَمْرِکَ وَ اَذِقْنی فیهِ حَلاوَةَ ذِکْرِکَ وَ اَوْزِعْنی فیهِ لِاَداءِ شُکْرِکَ بِکَرَمِکَ
وَ احْفَظْنی فیهِ بِحِفْظِکَ وَ سِتْرِکَ یا اَبْصَرَ النّاظِرینَ روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ
مِنَ الْمُسْتَغْفِرینَ وَ اجْعَلْنی فیهِ مِنْ عِبادِکَ الصّالِحینَ الْقانِتینَ وَ اجْعَلْنی فیهِ مِنْ

هفتاد مرتبه بگو لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بسجده برو و دو مرتبه بگو یا رَبِّ یا رَبِّ پس هر حاجت که داری بطلب که ان شاء الله برآورده است
ایضا نماز حاجت که جماعت بسیاری از علما مانند شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس و دیگران از ایشان نقل کرده اند از حضرت صادق علیه السلام
و کیفیت آن موافق روایت سید چنان است که هرگاه ترا حاجت مهمی روی دهد بسوی خداوند عز و جل پس سه روز متوالی که چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه باشد روزه بگیر و چون روز جمعه شد غسل کن و جامه نو و نظیف بپوش پس بالا رو ببالای بلندترین

اَوْلِیائِکَ الْمُقَرَّبینَ بِرَأْفَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ روز ششم اَللّٰهُمَّ لا تَخْذُلْنی فیهِ
لِتَعَرُّضِ مَعْصِیَتِکَ وَ لا تَضْرِبْنی بِسِیاطِ نَقِمَتِکَ وَ زَحْزِحْنی فیهِ مِنْ مُوجِباتِ سَخَطِکَ
بِمَنِّکَ وَ اَیادیکَ یا مُنْتَهیٰ رَغْبَةِ الرّاغِبینَ روز هفتم اَللّٰهُمَّ اَعِنّی فیهِ عَلیٰ صِیامِهِ
وَ قِیامِهِ وَ جَنِّبْنی فیهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَ آثامِهِ وَ ارْزُقْنی فیهِ ذِکْرَکَ بِدَوامِهِ بِتَوْفیقِکَ
یا هادِیَ الْمُضِلّینَ روز هشتم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ رَحْمَةَ الْاَیْتامِ وَ اِطْعامَ الطَّعامِ وَ
اِفْشاءَ السَّلامِ وَ صُحْبَةَ الْکِرامِ بِطَوْلِکَ یا مَلْجَاَ الْآمِلینَ روز نهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی
فیهِ نَصیباً مِنْ رَحْمَتِکَ الْواسِعَةِ وَ اهْدِنی فیهِ لِبَراهینِکَ السّاطِعَةِ وَ خُذْ بِناصِیَتی
اِلیٰ مَرْضاتِکَ الْجامِعَةِ بِمَحَبَّتِکَ یا اَمَلَ الْمُشْتاقینَ روز دهم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ
الْمُتَوَکِّلینَ عَلَیْکَ وَ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْفائِزینَ لَدَیْکَ وَ اجْعَلْنی فیهِ مِنَ الْمُقَرَّبینَ
اِلَیْکَ بِاِحْسانِکَ یا غایَةَ الطّالِبینَ روز یازدهم اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ اِلَیَّ فیهِ الْاِحْسانَ
وَ کَرِّهْ اِلَیَّ فیهِ الْفُسُوقَ وَ الْعِصْیانَ وَ حَرِّمْ عَلَیَّ فیهِ السَّخَطَ وَ النّیرانَ بِعَوْنِکَ
یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ روز دوازدهم اَللّٰهُمَّ زَیِّنّی فیهِ بِالسِّتْرِ وَ الْعَفافِ وَ اسْتُرْنی
فیهِ بِلِباسِ الْقُنُوعِ وَ الْکَفافِ وَ احْمِلْنی فیهِ عَلَی الْعَدْلِ وَ الْاِنْصافِ وَ آمِنّی
فیهِ مِنْ کُلِّ ما اَخافُ بِعِصْمَتِکَ یا عِصْمَةَ الْخائِفینَ روز سیزدهم اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنی فیهِ
مِنَ الدَّنَسِ وَ الْاَقْذارِ وَ صَبِّرْنی فیهِ عَلیٰ کائِناتِ الْاَقْدارِ وَ وَفِّقْنی فیهِ لِلتُّقیٰ وَ صُحْبَةِ
الْاَبْرارِ بِعَوْنِکَ یا قُرَّةَ عَیْنِ الْمَساکینِ روز چهاردهم اَللّٰهُمَّ لا تُؤاخِذْنی فیهِ بِالْعَثَراتِ
وَ اَقِلْنی فیهِ مِنَ الْخَطایا وَ الْهَفَواتِ وَ لا تَجْعَلْنی فیهِ غَرَضاً لِلْبَلایا وَ الْآفاتِ بِعِزَّتِکَ
یا عِزَّ الْمُسْلِمینَ روز پانزدهم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی فیهِ طاعَةَ الْخاشِعینَ وَ اشْرَحْ فیهِ صَدْری
بِاِنابَةِ الْمُخْبِتینَ بِاَمانِکَ یا اَمانَ الْخائِفینَ روز شانزدهم اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنی فیهِ
لِمُوافَقَةِ الْاَبْرارِ وَ جَنِّبْنی فیهِ مُرافَقَةَ الْاَشْرارِ وَ آوِنی فیهِ بِرَحْمَتِکَ اِلیٰ دارِ
الْقَرارِ بِاِلٰهِیَّتِکَ یا اِلٰهَ الْعالَمینَ روز هفدهم اَللّٰهُمَّ اهْدِنی فیهِ لِصالِحِ الْاَعْمالِ
وَ اقْضِ لی فیهِ الْحَوائِجَ وَ الْآمالَ یا مَنْ لا یَحْتاجُ اِلَی التَّفْسیرِ وَ السُّؤالِ یا عالِماً

با مهمانخانه ات باشد و دو رکعت نماز بجا آور پس دستهای خود را بسوی آسمان بلند کن و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ لِمَعْرِفَتی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَ صَمَدانِیَّتِکَ وَ اَنَّهُ لا قادِرَ عَلیٰ قَضاءِ حاجَتی غَیْرُکَ وَ قَدْ عَلِمْتُ یا رَبِّ اَنَّهُ کُلَّما تَظاهَرَتْ نِعْمَتُکَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَیْکَ وَ قَدْ طَرَقَنی هَمُّ کَذا وَ کَذا
بجای کذا و کذا حاجت خود را ذکر کند
وَ اَنْتَ بِکَشْفِهِ عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ واسِعٌ غَیْرُ مُتَکَلِّفٍ فَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی الْجِبالِ فَنُسِفَتْ وَ وَضَعْتَهُ عَلَی السَّماواتِ فَانْشَقَّتْ وَ عَلَی النُّجُومِ فَانْتَثَرَتْ وَ عَلَی الْاَرْضِ فَسُطِحَتْ وَ اَسْئَلُکَ بِالْحَقِّ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَ

یا مانی صدور العالمین صلّ علی محمّد و آله الطّاهرین روز هیجدهم اللّهمّ نبّهنی فیه
لبرکات اسحاره ونوّر فیه قلبی بضیاء انواره وخذ بکلّ اعضائی الی اتّباع آثاره
بنورک یا منوّر قلوب العارفین روز نوزدهم اللّهمّ وفّر فیه حظّی من برکاته و
سهّل سبیلی الی خیراته ولا تحرمنی قبول حسناته یا هادیاً الی الحقّ المبین روز
بیستم اللّهمّ افتح لی فیه ابواب الجنان واغلق عنّی فیه ابواب النّیران ووفّقنی
فیه لتلاوة القرآن یا منزل السّکینة فی قلوب المؤمنین روز بیست و یکم اللّهمّ
اجعل لی فیه الی مرضاتک دلیلاً ولا تجعل للشّیطان فیه علیّ سبیلاً واجعل
الجنّة لی منزلاً ومقیلاً یا قاضی حوائج الطّالبین روز بیست و دوّم اللّهمّ افتح لی فیه
ابواب فضلک وانزل علیّ فیه برکاتک ووفّقنی فیه لموجبات مرضاتک و
اسکنّی فیه بحبوحات جنّاتک یا مجیب دعوة المضطرّین روز بیست و سوّم اللّهمّ
اغسلنی فیه من الذّنوب وطهّرنی فیه من العیوب وامتحن قلبی فیه بتقوی القلوب
یا مقیل عثرات المذنبین روز بیست و چهارم اللّهمّ انّی اسئلک فیه ما یرضیک
واعوذ بک ممّا یؤذیک واسئلک التّوفیق فیه لان اطیعک ولا اعصیک یا
جواد السّائلین روز بیست و پنجم اللّهمّ اجعلنی فیه محبّاً لاولیائک ومعادیاً
لاعدائک مستنّاً بسنّة خاتم انبیائک یا عاصم قلوب النّبیّین روز بیست و ششم
اللّهمّ اجعل سعیی فیه مشکوراً وذنبی فیه مغفوراً وعملی فیه مقبولاً وعیبی فیه
مستوراً یا اسمع السّامعین روز بیست و هفتم اللّهمّ ارزقنی فیه فضل لیلة القدر
وصیّر اموری فیه من العسر الی الیسر واقبل معاذیری وحطّ عنّی الذّنب والوزر
یا رؤفاً بعباده الصّالحین روز بیست و هشتم اللّهمّ وفّر حظّی فیه من النّوافل و
اکرمنی فیه باحضار المسائل وقرّب فیه وسیلتی الیک من بین الوسائل یا من
لا یشغله الحاح الملحّین روز بیست و نهم اللّهمّ غشّنی فیه بالرّحمة وارزقنی
فیه التّوفیق والعصمة وطهّر قلبی من غیاهب التّهمة یا رحیماً بعباده المؤمنین

محمّد صلّی الله علیه و آله عند علیّ والحسن والحسین وعلیّ ومحمّد وجعفر وموسی وعلیّ ومحمّد وعلیّ والحسن والحجّة علیهم السّلام ان تصلّی علی محمّد واهل بیته وان تقضی لی حاجتی وتیسّر لی عسیرها وتکفینی مهمّها فان فعلت فلک الحمد وان لم تفعل فلک الحمد غیر جائر فی حکمک ولا متّهم فی قضائک ولا حائف فی عدلک پس بر زمین خود را بچسباند و بگوید اللّهمّ انّ یونس بن متّی عبدک دعاک فی بطن الحوت وهو عبدک فاستجبت له وانا عبدک ادعوک فاستجب لی از حضرت صادق علیه السّلام فرمود یا حاجتی

روز سی ام اللّهمّ اجعل صیامی فیه بالشّکر والقبول علی ما ترضاه ویرضاه الرّسول
محکمة فروعه بالاصول بحقّ سیّدنا محمّد وآله الطّاهرین والحمد لله ربّ العالمین
مؤلّف گوید که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبادات هر یک در کتب دعوات مختلف
ذکر کرده اند چون روایتش را معتبر ندیدم متعرّض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم
کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و سیّم خواندن
دو روز بیست که انسب باشد انتهی

فصل چهارم در اعمال ماه شوّال است

شب اوّل از جملهٔ لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث
بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است
اوّل غسل است در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوّم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سؤال
از حقتعالی و بیتوته در مسجد سیّم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشاء و نماز صبح و عقب نماز
عید الله اکبر الله اکبر لا اله الّا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد الحمد لله علی
ما هدینا وله الشّکر علی ما اولینا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافلهٔ آن را بخواند دستها را
بسوی آسمان بلند کند و بگوید یا ذا المنّ والطّول یا ذا الجود یا مصطفی محمّد و ناصره صلّ
علی محمّد و آل محمّد واغفر لی کلّ ذنب احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس
بسجده برود و صد مرتبه در سجده بگوید اتوب الی الله پس هر حاجت که دارد از حقتعالی
بخواهد که انشاء الله برآورده خواهد شد و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود
و بگوید یا ذا الحول یا ذا الطّول یا مصطفیاً محمّداً و ناصره صلّ علی محمّد و آل محمّد و
اغفر لی کلّ ذنب اذنبته ونسیته انا وهو عندک فی کتاب مبین پس بگو صد مرتبه
اتوب الی الله پنجم زیارت کند امام حسین علیه السّلام را که فضیلت بسیار دارد و زیارت (ص ۴۲۵)
مخصوصهٔ این شب در باب زیارات بیاید انشاء الله ششم ده مرتبه بگوید ذکر یا دائم
الفضل را که در اعمال شب جمعه گذشت (ص ۳۳) هفتم بجا آورد ده رکعت نمازیکه در شب آخر
ماه رمضان گذشت (ص ۲۳۴) هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اوّل بعد از حمد هزار

برای من پیدا میشود و من محتاج او میباشم پس ... میکنم و حاجتم برآورده شده است مؤلّف گوید که سیّد ابن طاوس در جمال الاسبوع کلامی فرموده که حاصلش این است که هرگاه از خدا تعالی حاجتی خواستی لا اقلّ چنان باش در حال تعمّل آنکه هرگاه حاجت مهمّه بطلبی از یکی از پادشاهان دنیا چه هرگاه حاجتی با پادشاهان داشته باشی طالب رضا و خوشنودی ایشان میباشی هرچند ممکن شود پس همچنین در وقت حاجت خواستن از خدا کوشش کن در تحصیل رضای او و مبادا که اقبالت بخدا کمتر باشد از اقبالت بر ملوک دنیا که اگر چنین باشی ... تو بین ... پس چگونه حاجت تو روا خواهد بود که اهتمام تو بخدا ...

مرتبه توحید و در دوم یک مرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده بگذارد و صد مرتبه بگوید
اَتُوبُ اِلَی اللهِ پس بگوید یا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا مُصْطَفِی مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ
عَلَیْهِ وَآلِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا و بجای این حاجات خود را بطلبد
و روایتست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام این دو رکعت را باین کیفیت بجا می‌آورد و پس از
سجده برمیداشت و میفرمود بحق آن خداوندی که جانم بدست قدرت او است هر که این نماز را
بکند هر حاجت از خدا بطلبد البته عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد
خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه توحید صد مرتبه وارد شده لکن نماز را
بعد از نماز مغرب و نافله آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد از این نماز این دعا را نقل
کرده اند یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَحْمنُ یا اَللهُ یا رَحیمُ یا اَللهُ یا مَلِکُ یا اَللهُ یا قُدُّوسُ
یا اَللهُ یا سَلامُ یا اَللهُ یا مُؤْمِنُ یا اَللهُ یا مُهَیْمِنُ یا اَللهُ یا عَزیزُ یا اَللهُ یا جَبّارُ یا اَللهُ یا
مُتَکَبِّرُ یا اَللهُ یا خالِقُ یا اَللهُ یا بارِئُ یا اَللهُ یا مُصَوِّرُ یا اَللهُ یا عالِمُ یا اَللهُ یا عَظیمُ
یا اَللهُ یا عَلیمُ یا اَللهُ یا کَریمُ یا اَللهُ یا حَلیمُ یا اَللهُ یا حَکیمُ یا اَللهُ یا سَمیعُ یا اَللهُ یا بَصیرُ یا
اَللهُ یا قَریبُ یا اَللهُ یا مُجیبُ یا اَللهُ یا جَوادُ یا اَللهُ یا ماجِدُ یا اَللهُ یا مَلِیُّ یا اَللهُ یا وَفِیُّ
یا اَللهُ یا مَوْلی یا اَللهُ یا قاضی یا اَللهُ یا سَریعُ یا اَللهُ یا شَدیدُ یا اَللهُ یا رَؤُوفُ یا اَللهُ
یا رَقیبُ یا اَللهُ یا مَجیدُ یا اَللهُ یا حَفیظُ یا اَللهُ یا مُحیطُ یا اَللهُ یا سَیِّدَ السّاداتِ یا اَللهُ
یا اَوَّلُ یا اَللهُ یا آخِرُ یا اَللهُ یا ظاهِرُ یا اَللهُ یا باطِنُ یا اَللهُ یا فاخِرُ یا اَللهُ یا قاهِرُ یا اَللهُ
یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا وَدُودُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا رافِعُ یا اَللهُ یا
مانِعُ یا اَللهُ یا دافِعُ یا اَللهُ یا فاتِحُ یا اَللهُ یا نَفّاعُ یا اَللهُ یا جَلیلُ یا اَللهُ یا جَمیلُ
یا اَللهُ یا شَهیدُ یا اَللهُ یا شاهِدُ یا اَللهُ یا مُغیثُ یا اَللهُ یا حَبیبُ یا اَللهُ یا فاطِرُ یا
اَللهُ یا مُطَهِّرُ یا اَللهُ یا مَلِکُ یا اَللهُ یا مُقْتَدِرُ یا اَللهُ یا قابِضُ یا اَللهُ یا باسِطُ یا اَللهُ
یا مُحْیی یا اَللهُ یا مُمیتُ یا اَللهُ یا باعِثُ یا اَللهُ یا وارِثُ یا اَللهُ یا مُعْطی یا اَللهُ یا مُفْضِلُ
یا اَللهُ یا مُنْعِمُ یا اَللهُ یا حَقُّ یا اَللهُ یا مُبینُ یا اَللهُ یا طَیِّبُ یا اَللهُ یا مُحْسِنُ یا اَللهُ

(حاشیه:) کمتر باشد از اهتمام در رضای مخلوقین پس هر گاه منزلت خدا نزد تو کمتر باشد از منزلت ... [illegible] ... بجهت حاجت بجا می‌آوری ... [illegible] ... اعتماد داشتن بوعده خدا ...

یا مُجْمِلُ یا اَللهُ یا مُبْدِئُ یا اَللهُ یا مُعیدُ یا اَللهُ یا بارِئُ یا اَللهُ یا بَدیعُ یا اَللهُ یا هادی یا اَللهُ
یا کافی یا اَللهُ یا شافی یا اَللهُ یا عَلِیُّ یا اَللهُ یا عَظیمُ یا اَللهُ یا حَنّانُ یا اَللهُ یا مَنّانُ یا اَللهُ
یا ذَا الطَّوْلِ یا اَللهُ یا مُتَعالی یا اَللهُ یا عَدْلُ یا اَللهُ یا ذَا الْمَعارِجِ یا اَللهُ یا صادِقُ یا اَللهُ
یا صَدُوقُ یا اَللهُ یا دَیّانُ یا اَللهُ یا باقی یا اَللهُ یا واقی یا اَللهُ یا ذَا الْجَلالِ یا اَللهُ یا ذَا
الْاِکْرامِ یا اَللهُ یا مَحْمُودُ یا اَللهُ یا مَعْبُودُ یا اَللهُ یا صانِعُ یا اَللهُ یا مُعینُ یا اَللهُ یا مُکَوِّنُ یا
اَللهُ یا فَعّالُ یا اَللهُ یا لَطیفُ یا اَللهُ یا غَفُورُ یا اَللهُ یا شَکُورُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا قَدیرُ
یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ
یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ وَتَعْفُوَ عَنّی بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ
الْحَلالِ الطَّیِّبِ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی اَحَدٌ
سِواکَ وَلا اَحَدٌ اَسْئَلُهُ غَیْرُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ
الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بسجده میروی و میگوئی یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ
یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ
وَالْاَسْماءِ الْمَشْهُوراتِ عِنْدَکَ الْمَکْتُوبَةِ عَلی سُرادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقَبَّلَ مِنّی شَهْرَ رَمَضانَ وَتَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلی بَیْتِکَ الْحَرامِ وَتَصْفَحَ لی
عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ وَتَسْتَخْرِجَ لی یا رَبِّ کُنُوزَکَ یا رَحْمنُ تمام چهار رکعت نماز کند
بخواند در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ تا برای او باشد به هر رکعتی
ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در این ماه و شیخ در
مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر روز اول
روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است اول آنکه بخوانی بعد از نماز صبح و نماز عید این
تکبیراتی را که در شبش بعد از نماز فریضه میخواندی دوم آنکه بخوانی بعد از نماز صبح دعائی را
که سید روایت کرده اَللّهُمَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اَمامی الخ و شیخ این دعا را بعد از

(حاشیه:) ... [illegible] ... و امید تو بخدا ... [illegible] ... نماز ... [illegible] ... روزه یا نماز ... [illegible]

نماز عید ذکر فرموده سیم بیرون کردن زکوة فطر است از هر سری صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی
که در کتب فقهیه است و بدانکه زکوة فطره واجب موکد است و شرط قبولی روزه ماه مضان
و سبب حفظ تا سال دیگر است و حقتعالی آنرا مقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى چهارم غسل است و بهتر آنستکه اگر ممکن شود
از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ
فرموده و در خبری روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو اَللّٰهُمَّ
اِيْمَانًا بِكَ وَتَصْدِيْقًا بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ پس
بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوْبِيْ وَ
طَهِّرْ دِيْنِيْ اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّي الدَّنَسَ پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن بوی خوش و
رفتن بصحرا در غیر مکه برای نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز
افطار کنی و بهتر آنستکه بخرما یا بشیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقداری
کمی از تربت سید الشهداء علیه السلام که شفا است از برای هر دردی هفتم آنکه چون مهیا شدی از
برای رفتن بنماز عید بیرون روی مگر بعد از طلوع آفتاب و آنکه بخوانی دعاهائیرا که
سید در اقبال نقل کرده از جمله از ابوحمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود
بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیا شدی جهت بیرون رفتن بنماز این دعا را اَللّٰهُمَّ مَنْ
تَهَيَّاَ فِيْ هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ تَعَبَّاَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلٰى مَخْلُوْقٍ رَجَاءَ رِفْدِهٖ وَنَوَافِلِهٖ
وَفَوَاضِلِهٖ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ يَا سَيِّدِيْ تَهْيِئَتِيْ وَتَعْبِئَتِيْ وَاِعْدَادِيْ وَاسْتِعْدَادِيْ
رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ وَعَطَايَاكَ وَقَدْ
غَدَوْتُ اِلٰى عِيْدٍ مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَلَمْ
اٰفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهٖ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوْقٍ اَمَّلْتُهُ وَ
لٰكِنْ اَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقِرًّا بِذُنُوْبِيْ وَاِسَائَتِيْ اِلٰى نَفْسِيْ فَيَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ يَا
عَظِيْمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيْمَ مِنْ ذُنُوْبِيْ فَاِنَّهٗ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ

(حاشیه) حوائج دینیه تو و بعد بجهت آن حاجتی که عارض تو شده و قصد آن داشته مثلا مهمی که خالی در صدد کشتن و هلاک تو باشد و تو در وقت حاجت گرفتی برای خلاصی از شر او

بدانکه اهم از آن حاجت دینیه تو است که آن عفو و رضای حقتعالی باشد از تو و آنکه تو را اقبال فرماید و عمل تو را قبول کند زیرا که در کشته شدن تو دنیای تو فاسد شود هرگاه دین تو سالم باشد بعلاوه آنکه اگر کشته شوی لابد خواهی مرد و لکن اگر عفو و رضای حق برای تو حاصل نشود در دنیا و آخرت هلاک خواهی شد و همین طلب دنیا حاصل خواهد شد که جان تو را هم از مهمات مقدم بدار

اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ هشتم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت
اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را
بخواند اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُوْدِ وَالْجَبَرُوْتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِيْ جَعَلْتَهٗ لِلْمُسْلِمِيْنَ عِيْدًا
وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ ذُخْرًا وَشَرَفًا وَمَزِيْدًا اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تُدْخِلَنِيْ فِيْ كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيْهِ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِيْ مِنْ كُلِّ سُوْءٍ اَخْرَجْتَ
مِنْهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَئَلَكَ
عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ وَاَعُوْذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُوْنَ پس تکبیر ششم
بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دوم و بعد از حمد سوره وَالشَّمْس
بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری آن قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید
و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهراء علیها السلام بفرستد بعد از نماز عید
دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم صحیفه کامله باشد
و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و آنکه بر
گردد از مصلی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود بقبول اعمال
نهم زیارت کند امام حسین علیه السلام را دهم بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید ان شاء
الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید
اَعُوْذُ بِكَ مِنْ نَارٍ حَرُّهَا لَا يُطْفٰى وَجَدِيْدُهَا لَا يَبْلٰى وَعَطْشَانُهَا لَا يُرْوٰى پس بگذارد
گونه راست را و بگوید اِلٰهِيْ لَا تُقَلِّبْ وَجْهِيْ فِي النَّارِ بَعْدَ سُجُوْدِيْ وَتَعْفِيْرِيْ لَكَ بِغَيْرِ مَنٍّ
مِنِّيْ عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْمَنُّ عَلَيَّ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید اِرْحَمْ مَنْ اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ
وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ پس برگردد بحال سجده و بگوید اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ
الرَّبُّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يَا كَرِيْمُ پس بگوید اَلْعَفْوَ
اَلْعَفْوَ صد مرتبه آنگاه سید فرموده وَلَا تَقْطَعْ يَوْمَكَ هٰذَا بِاللَّعِبِ وَالْاِهْمَالِ وَ

(حاشیه) حاجت تمام زنان خود را بر آنها خود را بخواه پس بجهت آنست که نفع خود و بقای دنیا و اصل آن بالطبع بقای دین است پس هرگاه وجود او بس ... بهتر و بیکی بر تو تحفظ باشد بوجود ... دیگر چگونه مقدم بدار بر حوائج او بلکه و مراد خود را بر حوائج خود واجب است مقدم دار ... او را بر حوائج خود و مراد خود و بدانکه اغلب ... حاجات خود را از روز و ... نماز تو مستغنی است ... بتو نازل لکن مقتضای بندگی و وظیفه تو آنستکه چنانکه استفتاح میکنی نماز خود را بالصلوات بر ایشان صلوات الله علیهم اجمعین

نماز استغاثه در مکارم است که چون خواستی در شب ... بگذار ... نظر ... و بگو ...

اَنْتَ لا تَعْلَمُ اَمَرْدُودٌ اَمْ مَقْبُولُ الاَعْمالِ فَاِنْ رَجَوْتَ القَبُولَ فَقابِلْ ذٰلِكَ بِالشُّكْرِ الجَمیلِ وَ اِنْ خِفْتَ الرَّدَّ فَكُنْ اَسیرَ الحُزْنِ الطَّویلِ **روز بیست و پنجم** سنه صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و بعضی روز وفات را نیمه رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت زهری بود که در انگور بآنحضرت خورانیده بودند و روایت شده که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود و فرمود که خویشان مرا جمع کنید چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرد و فرمود شفاعت ما نمیرسد بکسیکه نماز را سبک بشمارد و اعتنا بشأن او ننماید

فصل پنجم در اعمال ماه ذی القعده است

بدانکه این ماه اول ماههای حرام است که حقتعالی در قرآن مجید ذکر فرموده و سید بن طاوس روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است در وقت شدت و در روز یکشنبه این ماه نمازی با فضیلت بسیار از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که مجملش آنست هر که آنرا بجا آورد توبه اش مقبول و گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و با ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدینش از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و توسعه رزق پیدا کند و ملك الموت با او در وقت مردن مدارا کند و بآسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنانستکه در روز یکشنبه غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ سه مرتبه و معوذتین یکمرتبه پس استغفار کند هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ العَلِیِّ العَظیمِ پس بگوید یا عَزیزُ یا غَفّارُ اغْفِرْ لی ذُنُوبی وَ ذُنُوبَ جَمیعِ المُؤْمِنینَ وَ المُؤْمِناتِ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلّا اَنْتَ فقیر گوید ظاهر آنستکه این استغفار مذکور و دعا بعد از بعد از نماز باید بجا آورد و بدانکه روایت شده که هر که در یکی از ماههای حرام سه روز متوالی که پنجشنبه و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابرهیم قمی فرموده که در ماههای حرام گناهان مضاعف میشود و همچنین حسنات

بپارچه نظیفی چون بسجاده شدی و در آخر شب از برای نماز شب از آن آب بیاشام سه جرعه پس وضو بگیر با باقی آن آب و رو بقبله کن و اذان و اقامه بگو و دو رکعت نماز کن و بخوان در آن هر سوره که بخواهی از قرآن و چون از قرائت فارغ شدی برکوع بروی و میگوئی در رکوع بیست و پنج مرتبه یا غِیاثَ المُسْتَغیثینَ پس سر از رکوع برمیداری و بیست و پنج مرتبه میگوئی و همچنین در سجده اول و بعد از سر برداشتن و در سجده دوم و بعد از سر برداشتن در هر کدام بیست و پنج مرتبه میگوئی و برمیخیزی و رکعت دوم را نیز همین کیفیت بجا میآوری که مجموع سیصد مرتبه گفته شود پس تشهد بخوان و

روز یازدهم سنه صد و چهل و هشت روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است **شب پانزدهم** شب مبارکیست خداوند نظر رحمت میفرماید بر بندگان مؤمنین خود و کسیکه در این شب بطاعت حقتعالی مشغول باشد از برای او باشد اجر صد نفر سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبوی است پس این شب را مغتنم شمار و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات از خدا همانا روایت شده که هر که سؤال کند در این شب حاجتی از خداوند تعالی باو عطا خواهد شد **روز بیست و سیم** سنه دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده و زیارت آنحضرت از نزدیك و دور سنت است قال السید بن طاوس فی الاقبال و رایت فی بعض تصانیف اصحاب العجم رضوان الله علیهم انه یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم ثالث و عشرین من ذی القعدة من قرب و بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایة بذلك **شب بیست و پنجم** شب دحو الارض است یعنی پهن شدن زمین از زیر خانه کعبه بروی آب) و از لیالی شریفه است که رحمت خدا در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی وشاء روایتست که گفت من کودك بودم که با پدرم در خدمت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت ابرهیم و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنانست که شصت ماه را روزه داشته باشد و بروایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم علیه السلام قیام خواهد نمود **روز بیست و پنجم** روز دحو الارض است و یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در روایتی روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر کفاره هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزیست که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و

سلام میدهی و بعد از نماز سر بسوی آسمان میکنی و بیست و پنج مرتبه میگوئی مِنَ العَبْدِ الذَّلیلِ اِلَی المَوْلَی الجَلیلِ و حاجت میطلبی همانا بزودی حاجت روا خواهد شد ان شاء الله تعالی

نماز استغاثه بحضرت بتول صلی الله علیها روایت شده که هرگاه ترا حاجتی باشد بسوی حقتعالی و سینه ات از آن تنگ شده باشد پس دو رکعت نماز بکن و چون سلام نماز گفتی سه مرتبه تکبیر بگو و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخوان پس بسجده برو و بگو صد مرتبه یا مَوْلاتی یا فاطِمَةُ اَغیثینی پس جانب راست رو را بر زمین گذار و همین را صد مرتبه بگو پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و صد مرتبه بگو پس باز

اجتماع بذکر خدا در این روز اجر بسیار دیست و از برای این روز غیر از روزه و عبادت و ذکر
خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه در کتب شیعه چنین روایت شده و آن دو
رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والشمس بخواند و
بعد از سلام نماز بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس دعا کند و بخواند
يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ
اِسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي وَمَا عِنْدِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
دوم خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن آن اَللّٰهُمَّ
دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ اَسْئَلُكَ فِي هٰذَا
الْيَوْمِ مِنْ اَيَّامِكَ الَّتِي اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً
وَاِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنْتَجَبِ فِي
الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰى كُلِّ حَقٍّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ
الْاَطْهَارِ الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا
هٰذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ
الْاَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَاَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ لِي
بِلُطْفِكَ وَاَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَاَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ
اَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلٰى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَاَشْهِدْنِي
اَوْلِيَائَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ اَجَلِي اَللّٰهُمَّ
وَاذْكُرْنِي عَلٰى طُولِ الْبِلٰى اِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ اَطْبَاقِ الثَّرٰى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرٰى
وَاَحْلِلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي اَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ
اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ
الْاَجَلِ بَرِيئًا مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اَللّٰهُمَّ وَاَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا اَظْمَاُ بَعْدَهُ وَلَا اُحَلَّاُ وِرْدَهُ وَ

بسجده رود و صد و ده مرتبه بگو
و حاجت خود را یاد کن بدرستیکه خداوند بر میاورد آنرا
انشاء الله تعالی
مؤلف گوید که شیخ حسن بن
فضل طبرسی در مکارم الاخلاق
فرموده نماز استغاثه ببتول
علیها السلام دو رکعت نماز میکنی
پس بسجده میروی و میگوئی یا
فاطمه صد مرتبه پس جانب راست
رو را بر زمین میگذاری و صد
مرتبه میگوئی پس جانب چپ
میگذاری و صد مرتبه میگوئی
پس دو باره بسجده میروی و صد و
ده مرتبه میگوئی پس این را میگوئی
يَا آمِنًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ
مِنْكَ خَائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُكَ
بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَخَوْفِ
كُلِّ شَيْءٍ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِيَنِي اَمَانًا
لِنَفْسِي وَاَهْلِي و

لَا عَنْهُ اَذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَاَوْفٰى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ
جَبَابِرَةَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَبِحُقُوقِ اَوْلِيَائِكَ الْمُسْتَاْثِرِينَ اَللّٰهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ
وَاَهْلِكْ اَشْيَاعَهُمْ وَعَامِلَهُمْ وَعَجِّلْ مَهَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ
وَالْعَنْ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ اَوْلِيَائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَ
اَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُنْتَصِرًا وَبِاَمْرِكَ فِي اَعْدَائِكَ مُؤْتَمِرًا اَللّٰهُمَّ احْفُفْهُ
بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا اَلْقَيْتَ اِلَيْهِ مِنَ الْاَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْتَقِمًا لَكَ حَتّٰى تَرْضٰى
وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلٰى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًّا وَيَمْحَضَ الْحَقَّ مَحْضًا وَيَرْفُضَ الْبَاطِلَ رَفْضًا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى جَمِيعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَاُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتّٰى
نَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ اَعْوَانِهِ اَللّٰهُمَّ اَدْرِكْ بِنَا قِيَامَهُ وَاَشْهِدْنَا اَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ
وَارْدُدْ اِلَيْنَا سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وبدانکه سید ابن طاوس رحمه
الله در رسالهٔ اربعهٔ ایام خود در بیان اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت
امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه و آکد آداب مسنونه است و همچنین زیارت
آنحضرت در روز اول ماه رجب الفرد نیز بغایت مؤکد و محثوث علیه است **روز آخر ماه**
سنه دویست و بیست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد
و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مامون گذشته چنانکه خود آنجناب میفرمود اَلْفَرَجُ
بَعْدَ الْمَاْمُونِ بِثَلٰثِينَ شَهْرًا و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت از سوء معاشرت مامون
در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج و گشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوار
آنحضرت امام رضا علیه السلام در زمان ولایتعهد خود نیز چنین بوده و در هر جمعه که از مسجد جامع
مراجعت میفرمود بهمان حالی که عرق آلود و غبار آلود بوده دستها را بدرگاه الهی بلند میکرد و
میگفت الهی اگر فرج و گشایش امر من در مرگ من است پس همین ساعت در مرگ من تعجیل فرما
و پیوسته در غم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی علیه السلام در وقتیکه وفات
کرد از سن شریفش بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود و قبر شریفش در بقعهٔ مبارکه کاظمین

فالی و لک حقی لا آخاف
احدا و لا آخاف من شیء
ابدا انک علی کل شیء قدیر
و نیز در این کتاب فرموده از
حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده که هرگاه بتو
امری برسد و از خدا استغاثه
نمائی دو رکعت نماز بکن پس بسجده برو و بگو
يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ يَا عَلِيُّ
يَا سَيِّدَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِكُمَا اَسْتَغِيثُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى
يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ اَسْتَغِيثُ
بِكُمَا يَا غَوْثَاهُ بِاللّٰهِ وَبِمُحَمَّدٍ
وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ و میشماری
غوثاه را آنقدر که نفس تو قطع شود و میگوئی
بِكُمْ اَتَوَسَّلُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى
پس بدرستیکه در همان ساعت
فرج یابد تو خواهی رسید
انشاء الله تعالی نماز
حضرت حجة علیه السلام در
مسجد جمکران

در سرحد بزرگوار حضرت | فصل ششم در اعمال ماه ذی الحجة است | امام موسی علیه السلام واقعست

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است و چون اینماه داخل میشد صلحای صحابه و تابعین اهتمام
عظیم در عبادت میکردند و دهه اول آن ایامیست که ایام معلومات است که در قرآن مجید ذکر
آن شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسولخدا صلی الله علیه و آله مرویست
که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه و از برای این دهه
اعمالی است اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر دارد دوم
خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشاء در تمام شبهای این دهه در هر رکعت بعد از
حمد بخواند یکمرتبه توحید و آیه وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ
مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَ
لَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ تا با ثواب حاجیان شریک شود سیم از روز اول تا عصر روز
عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَیّامُ الَّتی فَضَّلْتَها عَلَی الْاَیّامِ وَشَرَّفْتَها وَقَدْ بَلَّغْتَنیها
بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَاَنْزِلْ عَلَیْنا مِنْ بَرَكاتِكَ وَاَوْسِعْ عَلَیْنا فیها مِنْ نَعْمائِكَ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهْدِیَنا فیها لِسَبیلِ الْهُدی وَالْعَفافِ
وَالْغِنی وَالْعَمَلِ فیها بِما تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوی وَیا
سامِعَ كُلِّ نَجْوی وَیا شاهِدَ كُلِّ مَلَاءٍ وَیا عالِمَ كُلِّ خَفِیَّةٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اَنْ تَكْشِفَ عَنّا فیهَا الْبَلاءَ وَتَسْتَجیبَ لَنا فیهَا الدُّعاءَ وَتُقَوِّیَنا فیها وَتُعینَنا وَ
تُوَفِّقَنا فیها لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی وَعَلی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنْ طاعَتِكَ وَطاعَةِ
رَسُولِكَ وَاَهْلِ وِلایَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنا فیهَا الرِّضا اِنَّكَ سَمیعُ الدُّعاءِ وَلا تَحْرِمْنا خَیْرَ ما
تُنْزِلُ فیها مِنَ السَّماءِ وَطَهِّرْنا مِنَ الذُّنُوبِ یا عَلّامَ الْغُیُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا فیها دارَ
الْخُلُودِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُكْ لَنا فیها ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَ

بکفر منحنی بلدة طیبة قم میباشد
شیخ مرحوم در نجم ثاقب کیفیت
بنا و این مسجد شریف را بامر امام
صاحب الزمان علیه السلام
نقل کرده در حکایت اول از
باب هفتم آنکتاب و در آن حکایت
است که آنجناب فرمود بحسن
مثله جمکرانی مردم را بگو تا
رغبت کنند بدین موضع عزیز
و دارند و چهار رکعت نماز بجا
بگذارند دو رکعت تحیت مسجد
در هر رکعتی یکبار الحمد و هفت
بار قل هو الله احد و تسبیح
رکوع و سجود هفت بار بگویند
و دو رکعت نماز امام صاحب
الزمان علیه السلام بگذارند بر این
نوع چون فاتحه خوانند به ایاک
نعبد و ایاک نستعین رسند
صد بار بگویند و بعد از آن
فاتحه را تا آخر بخوانند و
در رکعت

لا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا دَیْناً اِلّا قَضَیْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا اَدَّیْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ
الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَیَسَّرْتَها اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ یا عالِمَ الْخَفِیّاتِ
یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الْاَرَضینَ وَالسَّماواتِ یا مَنْ لا تَتَشابَهُ عَلَیْهِ
الْاَصْواتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنا فیها مِنْ عُتَقائِكَ وَطُلَقائِكَ مِنَ النّارِ
وَالْفائِزینَ بِجَنَّتِكَ وَالنّاجینَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعینَ چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعائی را که حضرت جبرئیل برای حضرت
عیسی علیهما السلام از جانب حقتعالی هدیه آورده که در ایام این دهه بخواند و آن پنج دعا
این است (۱) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ (۲) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ
لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً (۳) اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا
شَریكَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ (۴) اَشْهَدُ اَنْ لا
اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَریكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ
بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ (۵) حَسْبِیَ اللهُ وَكَفی سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعا لَیْسَ وَراءَ
اللهِ مُنْتَهی اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما دَعا وَاَنَّهُ بَریءٌ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْآخِرَةَ وَالْاُولی پس
حضرت عیسی علیه السلام ثواب بسیاری نقل کرد برای خواندن هر یک از این پنج دعا را صد
مرتبه و دور نیست چنانکه علامه مجلسی ره فرموده اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده
مرتبه بخواند عمل بروایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر خواهد بود
پنجم بخواند در هر روز از این دهه این تهلیلات را که از امیرالمؤمنین علیه السلام منقولست با ثواب
بسیار و اگر روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَدَ اللَّیالی وَالدُّهُورِ لا
اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَدَ اَمْواجِ الْبُحُورِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمّا یَجْمَعُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا
اللهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَدَ
الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ فِی اللَّیْلِ اِذا عَسْعَسَ

دوم نیز همین طریق بگذارد
و تسبیح در رکوع و سجود هفت
بار بگوید و چون نماز تمام کرده
شد تهلیل بگوید و تسبیح فاطمه
زهرا علیها السلام و چون از تسبیح فارغ
شود سر بسجده نهد و صد بار صلوات
بر پیغمبر و آلش صلوات الله
علیهم بفرستد و این نقل از
لفظ مبارک امام علیه السلام است
که فمن صلاهما فکانما صلی
فی البیت العتیق یعنی هر که
این دو رکعت نماز را بگذارد
همچنین باشد که دو رکعت
نماز در کعبه گذارده باشد
ایضاً نماز آنحضرت بنحو دیگر
ثاقب از کتاب کنوز النجاح شیخ
طبرسی نقل کرده که بیرون آمد
از ناحیه مقدسه حضرت
صاحب الزمان علیه الصلوة
والسلام که هر کس او را بسوی
حقتعالی حاجتی باشد پس
باید که بعد از

وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِي وَالصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

مِنَ الْيَوْمِ اِلٰى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ **رُوزِ اوّل** روز بسیار مبارکیست و در آن

چند عمل وارد است اول روزه که ثواب روزه هشتاد ماه دارد دوم خواندن نماز حضرت فاطمه علیها السلام و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعتست بدو سلام مثل نماز امیرالمؤمنین علیه السلام در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از سلام تسبیح فاطمه بخواند و بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ يَرٰى اَثَرَ النَّمْلَةِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرٰى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰكَذَا وَلَا هٰكَذَا غَيْرُهُ سوم دو رکعت نماز پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از توحید و آیة الکرسی و قدر ده مرتبه چهارم هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید حَسْبِي حَسْبِي حَسْبِي مِنْ سُؤَالِي عِلْمُكَ بِحَالِي تا حقتعالی کفایت کند شر ظالم را از او و بدانکه در این روز تولد شده حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام و در این روز بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه با امیرالمؤمنین علیهما السلام **رُوز هفتم** سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر علیه السلام در مدینه واقع شده و روز حزن شیعه است **رُوز هشتم** روز ترویه است و روزه اش فضیلت دارد و در روایت شده که کفاره شصت سالست و شیخ شهید غسل این روز را مستحب دانسته **شب نهم** از لیالی متبرکه و شب مناجات با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن مستجاب است و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اول بخواند این دعا را که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه خداوند بیامرزد او را اَللّٰهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَمَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَعَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُبْتَدِئًا بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادُ يَا مَنْ لَا يُوَارِي مِنْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا بَحْرٌ عَجَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ اَبْرَاجٍ وَلَا ظُلَمٌ ذَاتُ ارْتِتَاجٍ يَا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِيَاءٌ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي

(نماز حضرت حجت)

نصف شب جمعه غسل کند و بجای نماز خود در دو رکعت نماز گذارد در رکعت اول بخواند سوره حمد را و چون به اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ رسد صد مرتبه آنرا مکرر کند و بعد از آنکه صد مرتبه تمام شود بقیه سوره حمد را بخواند و بعد از تمام شدن سوره حمد سوره قل هو الله احد را یکمرتبه بخواند و در رکوع و دو سجده بجا آورد و سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ را هفت مرتبه در رکوع بگوید و سُبْحَانَ رَبِّيَ الْاَعْلٰى وَبِحَمْدِهِ را در هر یک از دو سجده هفت مرتبه بگوید و بعد از آن رکعت دوم را نیز مانند رکعت اول بجا آورد و بعد از تمام شدن نماز این دعا را بخواند

تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا وَبِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَاوَاتِ بِلَا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ عَلٰى وَجْهِ مَاءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْمَكْتُوبِ الطَّاهِرِ الَّذِي اِذَا دُعِيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذَا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهَانِ الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلٰى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ اِذَا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذَا بَلَغَ السَّمَاوَاتِ فُتِحَتْ وَاِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ فَرَائِصُ مَلَائِكَتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَاِسْرَافِيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلٰى جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي مَشٰى بِهِ الْخِضْرُ عَلٰى قُلَلِ الْمَاءِ كَمَا مَشٰى بِهِ عَلٰى جَدَدِ الْاَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسٰى وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ اَحْيٰى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتٰى وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا وَاَبْرَءَ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرَئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَاِسْرَافِيلُ وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ اَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ تُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَاَةُ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرٰى لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَ

بدرستیکه حق تعالی البته حاجت روا میباشد و در همه حاجتی که باشد مگر آنکه حاجت را ورد و قطع کردن صله رحم باشد و دعا این است

اَللّٰهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ اَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ وَغَفَرَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ وَهُوَ الْاِيمَانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكًا مَنًّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنًّا مِنِّي بِهِ عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا اِلٰهِي عَلٰى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ

بِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ سُلَيْمانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكاً لا يَنْبَغى لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذى سَخَّرْتَ بِهِ الْبُراقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِذْ قالَ تَعالى سُبْحانَ الَّذى اَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصى وَقَوْلُهُ سُبْحانَ الَّذى سَخَّرَ لَنا هٰذا وَما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ وَاِنّا اِلى رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذى تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئيلُ عَلى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِاسْمِكَ الَّذى دَعاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضاءِ وَبِحَقِّ الْمَوازينِ اِذا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَما جَرى وَاللَّوْحِ وَما اَحْصى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذى كَتَبْتَهُ عَلى سُرادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَىْ عامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ فى خَزائِنِكَ الَّذِى اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فى عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلا نَبِىٌّ مُرْسَلٌ وَلا عَبْدٌ مُصْطَفىً وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى شَقَقْتَ بِهِ الْبِحارَ وَقامَتْ بِهِ الْجِبالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثانى وَالْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَبِحَقِّ الْكِرامِ الْكاتِبينَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰيةِ مُوسى وَاِنْجيلِ عيسى وَزَبُورِ داوُدَ وَفُرْقانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلى جَميعِ الرُّسُلِ وَباهِيّاً شَراهِيّاً اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُناجاةِ الَّتى كانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى بْنِ عِمْرانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْناءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْواحِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى كُتِبَ عَلى وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النّيرانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يا نارُ كُونى بَرْداً وَسَلاماً وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذى كَتَبْتَهُ عَلى سُرادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرامَةِ يا مَنْ لا يُحْفيهِ سائِلٌ وَلا يَنْقُصُهُ نائِلٌ يا مَنْ بِهِ يُسْتَغاثُ وَاِلَيْهِ يُلْجَاُ اَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ

عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلا بِجُحُودٍ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلٰكِنْ اَطَعْتُ هَواىَ وَاَزَلَّنِى الشَّيْطانُ فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَىَّ وَالْبَيانُ فَاِنْ تُعَذِّبْنى فَبِذُنُوبى غَيْرَ ظالِمٍ وَاِنْ تَغْفِرْ لى وَتَرْحَمْنى فَاِنَّكَ جَوادٌ كَريمٌ

و بعد از آن ... پس او و فلک کند يا كَريمُ يا كَريمُ را مكرر بگويد

و بعد از آن بگويد يا آمِناً مِنْ كُلِّ شَىْءٍ وَكُلُّ شَىْءٍ مِنْكَ خائِفٌ حَذِرٌ اَسْئَلُكَ بِاَمْنِكَ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ وَخَوْفِ كُلِّ شَىْءٍ مِنْكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعْطِيَنى اَماناً لِنَفْسى وَاَهْلى وَوُلْدى وَسائِرِ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَىَّ حَتّى لا اَخافَ وَلا اَحْذَرَ مِنْ شَىْءٍ اَبَداً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ

الْاَعْلى وَكَلِماتِكَ التّامّاتِ الْعُلَى اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّياحِ وَما ذَرَتْ وَالسَّماءِ وَما اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَما اَقَلَّتْ وَالشَّياطينِ وَما اَضَلَّتْ وَالْبِحارِ وَما جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبينَ وَالرَّوْحانِيّينَ وَالْكَرُوبِيّينَ وَالْمُسَبِّحينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهارِ لا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهيمَ خَليلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِىٍّ يُناديكَ بَيْنَ الصَّفا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجيبُ لَهُ دُعائَهُ يا مُجيبُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ الْاَسْماءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَواتِ اَنْ تَغْفِرَ لَنا ما قَدَّمْنا وَما اَخَّرْنا وَما اَسْرَرْنا وَما اَعْلَنّا وَما اَبْدَيْنا وَما اَخْفَيْنا وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّا اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا حافِظَ كُلِّ غَريبٍ يا مُونِسَ كُلِّ وَحيدٍ يا قُوَّةَ كُلِّ ضَعيفٍ يا ناصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يا رازِقَ كُلِّ مَحْرُومٍ يا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يا صاحِبَ كُلِّ مُسافِرٍ يا عِمادَ كُلِّ حاضِرٍ يا غافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطيئَةٍ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ يا كاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبينَ يا فارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومينَ يا بَديعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ يا مُنْتَهى غايَةِ الطّالِبينَ يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا رَبَّ الْعالَمينَ يا دَيّانَ يَوْمِ الدّينِ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ يا اَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ يا اَسْمَعَ السّامِعينَ يا اَبْصَرَ النّاظِرينَ يا اَقْدَرَ الْقادِرينَ اِغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَرُدُّ الدُّعاءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَحْبِسُ قَطْرَ السَّماءِ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُعَجِّلُ الْفَناءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَجْلِبُ الشَّقاءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تُظْلِمُ الْهَواءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى تَكْشِفُ الْغِطاءَ وَاغْفِرْ لِىَ الذُّنُوبَ الَّتى لا يَغْفِرُها غَيْرُكَ يا اَللّٰهُ وَاحْمِلْ عَنّى كُلَّ تَبِعَةٍ لِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لى مِنْ اَمْرى فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَيُسْراً وَاَنْزِلْ يَقينَكَ فى صَدْرى وَرَجائَكَ فى قَلْبى حَتّى لا اَرْجُو غَيْرَكَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنى وَعافِنى فى مَقامى وَاصْحَبْنى فى لَيْلى وَنَهارى وَمِنْ بَيْنِ يَدَىَّ وَمِنْ خَلْفى وَعَنْ يَمينى وَعَنْ شِمالى وَمِنْ فَوْقى وَمِنْ تَحْتى وَيَسِّرْ لِىَ السَّبيلَ وَاَحْسِنْ لِىَ التَّيْسيرَ وَلا تَخْذُلْنى فِى الْعَسيرِ

قَديرٌ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكيلُ يا كافِىَ اِبْرٰهيمَ نُمْرُودَ وَيا كافِىَ مُوسى فِرْعَوْنَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْفِيَنى شَرَّ فُلانِ بْنِ فُلانٍ بجاى

فلان بن فلان نام شخصى را كه از ضرر او ميترسد و نام پدر او را بگويد و از حق تعالى دفع ضرر او را طلب كند كه ضرر او دفع ميشود البته كفايت كند پس بايد كفايت نمايد و كفايت البته كرده ميشود انشاء الله تعالى و بعد از آن بسجده رود و حاجت خود را از خدا طلب كند و تضرع و مسكنت نمايد بسوى حق تعالى و زارى كند پس بدرستيكه نيست مرد مؤمن و نه زن مؤمنه كه اين نماز را بكند و اين دعا را از روى اخلاص بخواند مگر آنكه گشوده شود براى او درهاى آسمان

اهدنى باخير دليل و لا تكلنى الى نفسى فى الأمور و لقنى كل سرور و اقلبنى الى اهلى بالفلاح و النجاح محبوراً فى العاجل و الآجل انك على كل شئ قدير و ارزقنى من فضلك و اوسع على من طيبات رزقك و استعملنى فى طاعتك و اجرنى من عذابك و نارك و اقلبنى اذا توفيتنى الى جنتك برحمتك اللهم انى اعوذ بك من زوال نعمتك و من تحويل عافيتك و من حلول نقمتك و من نزول عذابك و اعوذ بك من جهد البلاء و درك الشقاء و من سوء القضاء و شماتة الأعداء و من شر ما ينزل من السماء و من شر ما فى الكتاب المنزل اللهم لا تجعلنى من الأشرار و لا من اصحاب النار و لا تحرمنى صحبة الأخيار و احينى حيوة طيبة و توفنى وفاة طيبة تلحقنى بالأبرار و ارزقنى مرافقة الأنبياء فى مقعد صدق عند مليك مقتدر اللهم لك الحمد على حسن بلائك و صنعك و لك الحمد على الاسلام و اتباع السنة يا رب كما هديتهم لدينك و علمتهم كتابك فاهدنا و علمنا و لك الحمد على حسن بلائك و صنعك عندى خاصة كما خلقتنى فاحسنت خلقى و علمتنى فاحسنت تعليمى و هديتنى فاحسنت هدايتى فلك الحمد على انعامك على قديما و حديثا فكم من كرب يا سيدى قد فرجته و كم من غم يا سيدى قد نفسته و كم من هم يا سيدى قد كشفته و كم من بلاء يا سيدى قد صرفته و كم من عيب يا سيدى قد سترته فلك الحمد على كل حال فى كل مثوى و زمان و منقلب و مقام و على هذه الحال و كل حال اللهم اجعلنى من افضل عبادك نصيبا فى هذا اليوم من خير تقسمه او ضر تكشفه او سوء تصرفه او بلاء تدفعه او خير تسوقه او رحمة تنشرها او عافية تلبسها فانك على كل شئ قدير و بيدك خزائن السموات و الأرض و انت الواحد الكريم المعطى الذى لا يرد سائله و لا يخيب امله و لا ينقص نائله و لا ينفد ما عنده بل يزداد كثرة و طيبا و عطاء و جودا و ارزقنى من خزائنك التى لا تفنى و من رحمتك الواسعة ان عطائك لم يكن محظورا و انت على كل شئ قدير برحمتك يا ارحم الراحمين دوم بخواند

رای برآمدن حاجات او دعا او مستجاب میگردد در همان وقت و در همان حاجتی که باشد و این بسبب فضل و انعام حقتعالی است بر ما و بر مردمان انتهی مؤلف گوید که محدث جلیل شیخ طبرسی رضی الدین حسن بن فضل این نماز را در مکارم الاخلاق نقل کرده و در آن دعا بجای اللهم ان کنت عصیتک ان کنت قد عصیتک ذکر کرده و بعد از حتی لا اخاف کلمه احدا اضافه کرده و بعد از فرعون اسئلک و بقیه مثل همند

نماز خوف از ظالم منقول از مکارم عمل میکنی و کیفیت نماز میگذاری و زانوهای خود را برهنه میکنی و در زد

ان هزار مرتبه تسبیحات عشر را که سابق ذکر فرموده و بیاید در اعمال روز عرفه سیم بخواند دعاء اللهم من تعبا و تهیا را که در روز عرفه و شب روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین علیه السلام و زمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید تا آنکه از شر آن سال نگاه داشته شود **روز نهم** روز عرفه و از اعیاد عظیمه است اگرچه باسم عید نامیده نشده است و روزیست که حقتعالی بندگان خویش را بعبادت و طاعت خود خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیر تر و رانده تر و خشمناکتر از اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود فرمود وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز برای بچه های در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین علیه السلام که مقابل هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد که در این روز در تحت قبه مقدسه آنحضرت باشد ثوابش کمتر از کسیکه در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی سیم بعد از نماز عصر پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فائز شود بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال و ادعیه عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده و آنها زیاد از آنست که در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقداریکه این کتاب گنجایش آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است روزه روز عرفه برای کسیکه ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین علیه السلام در روز و شب عرفه و چون وقت زوال شد در زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل آورد و چون

جا نماز خود و صد مرتبه میگوئی یا حی یا قیوم یا حیا لا اله الا انت برحمتک استغیث فصل علی محمد و آل محمد و اغثنی الساعة الساعة پس چون فارغ شدی از آن بگو اسئلک اللهم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تلطف لی و ان تغلب لی و ان تمکر لی و ان تخدع لی و ان تکید لی و ان تکفینی مؤنة فلان بن فلان و این دعای حضرت رسول صلی الله علیه و آله است در روز احد

نماز بجهة برى دشمن و قوت حافظه در مکارم الاخلاق روایت شده از صادقین که مینویسی با زعفران در ظرفی نظیفی حمد و آیة الکرسی و انا انزلناه و یس و واقعه و

فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید و در دوم بعد از حمد قُلْ یا
اَیُّهَا الْکافِرُونَ بخواند بعد از آن چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه
مرتبه بخواند فقیر گوید که این نماز همان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است که در اعمال روز
جمعه گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی است از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
است و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده سُبْحانَ الَّذی فِی السَّماءِ عَرْشُهُ سُبْحانَ الَّذی
فِی الْاَرْضِ حُکْمُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقُبُورِ قَضاؤُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْبَحْرِ سَبیلُهُ سُبْحانَ
الَّذی فِی النّارِ سُلْطانُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقِیمَةِ عَدْلُهُ
سُبْحانَ الَّذی رَفَعَ السَّماءَ سُبْحانَ الَّذی بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحانَ الَّذی لا مَلْجَاَ وَلا مَنْجا مِنْهُ
اِلاّ اِلَیْهِ پس بگو سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ صد مرتبه
و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی صد مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و
بگو لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَ
هُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ
اِلاّ هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللهُ ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه یا رَحیمُ
ده مرتبه یا بَدیعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ ده مرتبه یا حَیُّ
یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ ده مرتبه آمینَ ده مرتبه
پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ
الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی وَبِالْاُفُقِ الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ
اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را که برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالی پس بخوان این
صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که بخواهد مسرور کند محمد و آل
محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّهُمَّ یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی وَیا خَیْرَ
مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْاَوَّلینَ وَصَلِّ عَلی

سوره حشر و تبارک و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و دو قُلْ اَعُوذُ را پس این سوره ها را میشوید با آب زمزم یا با آب باران یا با آب نظیفی پس میاندازی در آن آب دو مثقال کندر و ده مثقال شکر و ده مثقال عسل پس بگذار آن را شب در زیر آسمان و بگذار در دور آن آهنی یا حجر شب که میشود دو رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و پنجاه بار قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و چون فارغ شدی از نماز آن آب را میآشامی که نیکو و مجرب است برای حفظ ان شاء الله تعالی و باید در اوقات ... که بسبب آن حافظ خواهد شد

نماز برای آمرزش گناهان دو رکعت بجا آورد در هر رکعت ...

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْآخِرینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْمَلَاِ الْاَعْلی وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی
الْمُرْسَلینَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسیلَةَ وَالْفَضیلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَ
الدَّرَجَةَ الْکَبیرَةَ اَللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْنی فِی
الْقِیمَةِ رُؤْیَتَهُ وَارْزُقْنی صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِ وَاسْقِنی مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِیّاً
سائِغاً هَنیئاً لا اَظْمَاُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ اِنّی آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْنی فِی الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ
عَلَیْهِ وَآلِهِ مِنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَسَلاماً پس بخوان دعاء ام داود را که ذکر آن در اعمال
رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب آن احصا نمیشود از کثرت و بجهة اختصار ترک
کردیم ذکر آن را و آن تسبیح این است سُبْحانَ اللهِ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ
وَسُبْحانَ اللهِ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ یَبْقی رَبُّنا وَیَفْنی کُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً
یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ
فَضْلاً کَثیراً بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً مَعَ کُلِّ
اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَفْضُلُ تَسْبیحَ الْمُسَبِّحینَ فَضْلاً کَثیراً لِرَبِّنَا الْباقی وَیَفْنی کُلُّ اَحَدٍ
وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً لا یُحْصی وَلا یُدْری وَلا یُنْسی وَلا یَبْلی وَلا یَفْنی وَلَیْسَ لَهُ مُنْتَهی وَ
سُبْحانَ اللهِ تَسْبیحاً یَدُومُ بِدَوامِهِ وَیَبْقی بِبَقائِهِ فی سِنِی الْعالَمینَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَیّامِ
الدُّنْیا وَساعاتِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا یُحْصیهِ
الْعَدَدُ وَلا یُفْنیهِ الْاَمَدُ وَلا یَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَکَ اللهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ پس
بگو وَالْحَمْدُ لِلّهِ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ بَعْدَ کُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَ
اللهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ بگو و چون به اَحْسَنُ الْخالِقینَ رسیدی بگو لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ قَبْلَ کُلِّ اَحَدٍ
تا باخر بجای سُبْحانَ اللهِ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ میگوئی و بعد از آن بگو وَاللهُ اَکْبَرُ قَبْلَ کُلِّ
اَحَدٍ تا باخر که بجای سُبْحانَ اللهِ اَللهُ اَکْبَرُ میگوئی پس میخوانی دعاء اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَ
تَهَیَّاَ را که در اعمال شب جمعه گذشت پس بخوان دعاء علی بن الحسین علیه السلام را که

قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ بخوانند و چون از نماز فارغ شود گناهانش آمرزیده شود

نماز دیگر شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه گفته روایت شده از عبدالله بن مسعود از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه دو رکعت نماز گزارد در رکعت اول فاتحه و آیة الکرسی و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ بیست و پنج مرتبه و در رکعت دوم فاتحه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ بیست و پنج مرتبه و چون از نماز فارغ شود بیست و پنج مرتبه بگوید لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ از دنیا بیرون نرود تا ...

شیخ طوسی در مصباح المتهجد ذکر فرموده اللّهم انت الله ربّ العالمین مؤلف گوید
که این دعا چون دعای در موقف عرفات بود بعلاوه هم بسیار طولانی بود ما ذکر ننمودیم
و بخوان نیز در این روز با خشوع و رقّت دعای آنحضرت که در صحیفهٔ کامله است و آن دعای
چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت صلوات الله علی منشیها و از
جملهٔ دعاهای مشهور این روز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر
پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم
پس از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان با نهایت تذلّل
و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را
برابر رو برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَیْسَ
لِقَضائِهِ دافِعٌ وَلا لِعَطائِهِ مانِعٌ وَلا کَصُنْعِهِ صُنْعُ صانِعٍ وَهُوَ الْجَوادُ الْواسِعُ فَطَرَ
اَجْناسَ الْبَدائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِکْمَتِهِ الصَّنائِعَ لا تَخْفی عَلَیْهِ الطَّلائِعُ وَلا تَضیعُ عِنْدَهُ
الْوَدائِعُ جازی کُلِّ صانِعٍ وَرائِشُ کُلِّ قانِعٍ وَراحِمُ کُلِّ ضارِعٍ وَمُنْزِلُ الْمَنافِعِ وَالْکِتابِ
الْجامِعِ بِالنُّورِ السّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَواتِ سامِعٌ وَلِلْکُرُباتِ دافِعٌ وَلِلدَّرَجاتِ رافِعٌ وَ
لِلْجَبابِرَةِ قامِعٌ فَلا اِلٰهَ غَیْرُهُ وَلا شَیْءَ یَعْدِلُهُ وَلَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ
اللَّطیفُ الْخَبیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَرْغَبُ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ بِالرُّبُوبِیَّةِ
لَکَ مُقِرّاً بِاَنَّکَ رَبّی وَاِلَیْکَ مَرَدّی اِبْتَدَاْتَنی بِنِعْمَتِکَ قَبْلَ اَنْ اَکُونَ شَیْئاً
مَذْکُوراً وَخَلَقْتَنی مِنَ التُّرابِ ثُمَّ اَسْکَنْتَنِی الْاَصْلابَ آمِناً لِرَیْبِ الْمَنُونِ وَاخْتِلافِ
الدُّهُورِ وَالسِّنینَ فَلَمْ اَزَلْ ظاعِناً مِنْ صُلْبٍ اِلی رَحِمٍ فی تَقادُمٍ مِنَ الْاَیّامِ
الْماضِیَةِ وَالْقُرُونِ الْخالِیَةِ لَمْ تُخْرِجْنی لِرَاْفَتِکَ بی وَلُطْفِکَ لی وَاِحْسانِکَ اِلَیَّ
فی دَوْلَةِ اَئِمَّةِ الْکُفْرِ الَّذینَ نَقَضُوا عَهْدَکَ وَکَذَّبُوا رُسُلَکَ لٰکِنَّکَ اَخْرَجْتَنی
لِلَّذی سَبَقَ لی مِنَ الْهُدَی الَّذی لَهُ یَسَّرْتَنی وَفیهِ اَنْشَاْتَنی وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِکَ رَؤُفْتَ
بی بِجَمیلِ صُنْعِکَ وَسَوابِغِ نِعَمِکَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقی مِنْ مَنِیٍّ یُمْنی وَاَسْکَنْتَنی فی ظُلُماتٍ

ثَلاثٍ بَیْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنی خَلْقی وَلَمْ تَجْعَلْ اِلَیَّ شَیْئاً مِنْ اَمْری ثُمَّ اَخْرَجْتَنی
لِلَّذی سَبَقَ لی مِنَ الْهُدی اِلَی الدُّنْیا تامّاً سَوِیّاً وَحَفِظْتَنی فِی الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِیّاً وَرَزَقْتَنی
مِنَ الْغِذاءِ لَبَناً مَریّاً وَعَطَفْتَ عَلَیَّ قُلُوبَ الْحَواضِنِ وَکَفَّلْتَنِی الْاُمَّهاتِ الرَّواحِمَ
وَکَلَاْتَنی مِنْ طَوارِقِ الْجانِّ وَسَلَّمْتَنی مِنَ الزِّیادَةِ وَالنُّقْصانِ فَتَعالَیْتَ یا رَحیمُ
یا رَحْمٰنُ حَتّی اِذَا اسْتَهْلَلْتُ ناطِقاً بِالْکَلامِ اَتْمَمْتَ عَلَیَّ سَوابِغَ الْاِنْعامِ وَرَبَّیْتَنی
زایِداً فی کُلِّ عامٍ حَتّی اِذَا اکْتَمَلَتْ فِطْرَتی وَاعْتَدَلَتْ مِرَّتی اَوْجَبْتَ عَلَیَّ حُجَّتَکَ
بِاَنْ اَلْهَمْتَنی مَعْرِفَتَکَ وَرَوَّعْتَنی بِعَجائِبِ حِکْمَتِکَ وَاَیْقَظْتَنی لِما ذَرَاْتَ فی سَمائِکَ
وَاَرْضِکَ مِنْ بَدائِعِ خَلْقِکَ وَنَبَّهْتَنی لِشُکْرِکَ وَذِکْرِکَ وَاَوْجَبْتَ عَلَیَّ طاعَتَکَ
وَعِبادَتَکَ وَفَهَّمْتَنی ما جاءَتْ بِهِ رُسُلُکَ وَیَسَّرْتَ لی تَقَبُّلَ مَرْضاتِکَ وَمَنَنْتَ
عَلَیَّ فی جَمیعِ ذٰلِکَ بِعَوْنِکَ وَلُطْفِکَ ثُمَّ اِذْ خَلَقْتَنی مِنْ خَیْرِ الثَّری لَمْ تَرْضَ لی یا اِلٰهی نِعْمَةً
دُونَ اُخْری وَرَزَقْتَنی مِنْ اَنْواعِ الْمَعاشِ وَصُنُوفِ الرِّیاشِ بِمَنِّکَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ عَلَیَّ
وَاِحْسانِکَ الْقَدیمِ اِلَیَّ حَتّی اِذا اَتْمَمْتَ عَلَیَّ جَمیعَ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنّی کُلَّ النِّقَمِ لَمْ
یَمْنَعْکَ جَهْلی وَجُرْاَتی عَلَیْکَ اَنْ دَلَلْتَنی اِلی ما یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ وَوَفَّقْتَنی لِما یُزْلِفُنی لَدَیْکَ
فَاِنْ دَعَوْتُکَ اَجَبْتَنی وَاِنْ سَاَلْتُکَ اَعْطَیْتَنی وَاِنْ اَطَعْتُکَ شَکَرْتَنی وَاِنْ شَکَرْتُکَ
زِدْتَنی کُلُّ ذٰلِکَ اِکْمالٌ لِاَنْعُمِکَ عَلَیَّ وَاِحْسانِکَ اِلَیَّ فَسُبْحانَکَ سُبْحانَکَ مِنْ مُبْدِئٍ
مُعیدٍ حَمیدٍ مَجیدٍ تَقَدَّسَتْ اَسْماؤُکَ وَعَظُمَتْ آلاؤُکَ فَاَیُّ نِعَمِکَ یا اِلٰهی اُحْصی
عَدَداً وَذِکْراً اَمْ اَیُّ عَطایاکَ اَقُومُ بِها شُکْراً وَهِیَ یا رَبِّ اَکْثَرُ مِنْ اَنْ یُحْصِیَهَا
الْعادُّونَ اَوْ یَبْلُغَ عِلْماً بِهَا الْحافِظُونَ ثُمَّ ما صَرَفْتَ وَدَرَاْتَ عَنّی اَللّٰهُمَّ مِنَ الضُّرِّ
وَالضَّرّاءِ اَکْثَرُ مِمّا ظَهَرَ لی مِنَ الْعافِیَةِ وَالسَّرّاءِ وَاَنَا اَشْهَدُ یا اِلٰهی بِحَقیقَةِ ایمانی
وَعَقْدِ عَزَماتِ یَقینی وَخالِصِ صَریحِ تَوْحیدی وَباطِنِ مَکْنُونِ ضَمیری وَعَلائِقِ
مَجاری نُورِ بَصَری وَاَساریرِ صَفْحَةِ جَبینی وَخُرْقِ مَسارِبِ نَفْسی وَخَذاریفِ مارِنِ
عِرْنینی وَمَسارِبِ سِماخِ سَمْعی وَما ضُمَّتْ وَاَطْبَقَتْ عَلَیْهِ شَفَتایَ وَحَرَکاتِ لَفْظِ

لسانی ومغرز حنک فمی وفکی ومنابت اضراسی ومساغ مطعمی ومشربی وحمالة ام رأسی
وبلوع فارغ حبائل عنقی وما اشتمل علیه تامور صدری وحمائل حبل وتینی ونیاط
حجاب قلبی وافلاذ حواشی کبدی وما حوته شراسیف اضلاعی وحقاق مفاصلی
وقبض عواملی واطراف اناملی ولحمی ودمی وشعری وبشری وعصبی وقصبی وعظامی
ومخی وعروقی وجمیع جوارحی وما انتسج علی ذلک ایام رضاعی وما اقلت الارض
منی ونومی ویقظتی وسکونی وحرکات رکوعی وسجودی ان لو حاولت واجتهدت مدی
الاعصار والاحقاب لو عمرتها ان اؤدی شکر واحدة من انعمک ما استطعت
ذلک الا بمنک الموجب علی به شکرک ابدا جدیدا وثناء طارفا عتیدا اجل ولو
حرصت انا والعادون من انامک ان نحصی مدی انعامک سالفه وآنفه ما
حصرناه عددا ولا احصیناه امدا هیهات انی ذلک وانت المخبر فی کتابک الناطق
والنبأ الصادق وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها صدق کتابک اللهم وانباؤک
وبلغت انبیاؤک ورسلک ما انزلت علیهم من وحیک وشرعت لهم وبهم من
دینک غیر انی یا الهی اشهد بجهدی وجدی ومبلغ طاعتی ووسعی واقول مؤمنا موقنا
الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا فیکون موروثا ولم یکن له شریک فی ملکه فیضاده
فیما ابتدع ولا ولی من الذل فیرفده فیما صنع فسبحانه سبحانه لو کان فیهما
آلهة الا الله لفسدتا وتفطرتا سبحان الله الواحد الاحد الصمد الذی لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوا احد الحمد لله حمدا یعادل حمد ملائکته
المقربین وانبیائه المرسلین وصلی الله علی خیرته محمد خاتم النبیین وآله
الطیبین الطاهرین المخلصین وسلم پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود
در دعا و آب از دیده‌های مبارکش جاری بود پس گفت اللهم اجعلنی اخشاک
کأنی اراک واسعدنی بتقواک ولا تشقنی بمعصیتک وخر لی فی قضائک و
بارک لی فی قدرک حتی لا احب تعجیل ما اخرت ولا تأخیر ما عجلت اللهم

اوراد در درجه بعضی از ان ... و شهدا و صالحین و نیکو رفیقانند ایشان

نماز روز یکشنبه و نیز از آنحضرت مرویست که فرمود هر که روز یکشنبه چهار رکعت نماز گزارد در هر رکعت بحمد و سورهٔ تبارک الذی بیده الملک حقتعالی مکان دهد او را در بهشت هر جا که خواسته باشد

نماز روز دوشنبه نیز فرمود که هر که روز دوشنبه ده رکعت نماز بجا آورد بخواند در هر رکعت حمد و توحید ده مرتبه حقتعالی در روز قیامت برای او نوری قرار دهد که روشنائی دهد موقف را تا غبطه برند براو جمیع خلق خدا در آن روز

نماز روز سه شنبه و نیز از آن حضرت مرویست که هر که در روز سه شنبه شش رکعت نماز

اجعل غنای فی نفسی والیقین فی قلبی والاخلاص فی عملی والنور فی بصری والبصیرة فی دینی
ومتعنی بجوارحی واجعل سمعی وبصری الوارثین منی وانصرنی علی من ظلمنی وارنی فیه
ثاری ومآربی واقر بذلک عینی اللهم اکشف کربتی واستر عورتی واغفر لی خطیئتی و
اخسأ شیطانی وفک رهانی واجعل لی یا الهی الدرجة العلیا فی الآخرة والاولی
اللهم لک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی سمیعا بصیرا ولک الحمد کما خلقتنی فجعلتنی خلقا سویا
رحمة بی وقد کنت عن خلقی غنیا رب بما برأتنی فعدلت فطرتی رب بما انشأتنی فاحسنت
صورتی رب بما احسنت الی وفی نفسی عافیتنی رب بما کلأتنی ووفقتنی رب بما انعمت
علی فهدیتنی رب بما اولیتنی ومن کل خیر اعطیتنی رب بما اطعمتنی وسقیتنی رب بما
اغنیتنی واقنیتنی رب بما اعنتنی واعززتنی رب بما البستنی من سترک الصافی و
یسرت لی من صنعک الکافی صل علی محمد وآل محمد واعنی علی بوائق الدهور وصروف
اللیالی والایام ونجنی من اهوال الدنیا وکربات الآخرة واکفنی شر ما یعمل الظالمون
فی الارض اللهم ما اخاف فاکفنی وما احذر فقنی وفی نفسی ودینی فاحرسنی وفی سفری
فاحفظنی وفی اهلی ومالی فاخلفنی وفیما رزقتنی فبارک لی وفی نفسی فذللنی وفی اعین
الناس فعظمنی ومن شر الجن والانس فسلمنی وبذنوبی فلا تفضحنی وبسریرتی فلا
تخزنی وبعملی فلا تبتلنی ونعمک فلا تسلبنی والی غیرک فلا تکلنی الهی الی من
تکلنی الی قریب فیقطعنی ام الی بعید فیتجهمنی ام الی المستضعفین لی وانت ربی
وملیک امری اشکو الیک غربتی وبعد داری وهوانی علی من ملکته امری الهی
فلا تحلل علی غضبک فان لم تکن غضبت علی فلا ابالی سواک سبحانک غیر ان
عافیتک اوسع لی فاسألک یا رب بنور وجهک الذی اشرقت له الارض و
السموات وکشفت به الظلمات وصلح به امر الاولین والآخرین ان لا تمیتنی
علی غضبک ولا تنزل بی سخطک لک العتبی لک العتبی حتی ترضی قبل ذلک لا
اله الا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبیت العتیق الذی احللته البرکة

بگذارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد آمن الرسول تا آخر سوره و اذا زلزلت تا آخر یکمرتبه حقتعالی گناهان او را بیامرزد و از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده

نماز روز چهارشنبه و نیز از آن حضرت مرویست که هر که روز چهارشنبه دوازده رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد یکمرتبه سوره قل هو الله احد و سوره انا انزلناه خداوند قبول فرماید توبه او را از هر گناه و تزویج فرماید با او حور العین در بهشت

نماز روز پنجشنبه و نیز فرمود آنحضرت که هر که روز پنجشنبه ده رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعت یکمرتبه حمد و قل هو الله احد ده مرتبه ملائکه باو گویند بخواه هر حاجتی که داری که روا شود

وجعلته للناس امنا يا من عفا عن عظيم الذنوب بحلمه يا من اسبغ النعماء بفضله
يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدتي في شدتي يا صاحبي في وحدتي يا غياثي في كربتي
يا وليي في نعمتي يا الهي واله ابائي ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب ورب جبرئيل
وميكائيل واسرافيل ورب محمد خاتم النبيين واله المنتجبين منزل التورية و
الانجيل والزبور والفرقان ومنزل كهيعص وطه ويس والقران الحكيم انت
كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق بي الارض برحبها ولولا رحمتك
لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك اياي لكنت من المفضوحين
وانت مؤيدي بالنصر على اعدائي ولولا نصرك اياي لكنت من المغلوبين يا من
خص نفسه بالسمو والرفعة فاولياؤه بعزه يتعززون يا من جعلت له الملوك
نير المذلة على اعناقهم فهم من سطواته خائفون يعلم خائنة الاعين وما تخفي
الصدور وغيب ما تاتي به الازمنة والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا
من لا يعلم ما هو الا هو يا من لا يعلمه الا هو يا من كبس الارض على الماء وسد
الهواء بالسماء يا من له اكرم الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا يا مقيض
الركب ليوسف في البلد القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية ملكا يا
رادّه على يعقوب بعد ان ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف الضر و
البلوى عن ايوب وممسك يدي ابرهيم عن ذبح ابنه بعد كبر سنه وفناء عمره
يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا وحيدا يا من اخرج يونس من
بطن الحوت يا من فلق البحر لبني اسرائيل فانجاهم وجعل فرعون وجنوده من
المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات بين يدي رحمته يا من لم يعجل على من عصاه
من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد طول الجحود وقد غدوا في نعمته ياكلون
رزقه ويعبدون غيره وقد حادّوه ونادّوه وكذبوا رسله يا الله يا الله يا بديء
يا بديع لا ندّ لك يا دائما لا نفاد لك يا حيا حين لا حي يا محيي الموتى يا من هو قائم

خواهد شد نماز روز جمعه
و پیغمبر فرمود که هر که روز جمعه
چهار رکعت نماز کند و بخواند
در هر رکعتی سوره حمد و
تبارک الذی بیده الملک
و تم سجده حق تعالی او را داخل
بهشت کند و شفاعت او را
در حق اهلبیت او قبول فرماید
و نگه دارد او را از فتنه قبر
و هولهای روز قیامت و از آنچه
سؤال کرد از آنحضرت که در چه
وقت از روزها این نماز
ها را باید بجا آورد فرمود
از ما بین طلوع آفتاب تا
وقت زوال

باب سیم در ادعیه و عوذات الایام و اسبوع و علل الاعضاء و غیره

بدانکه ... نقل کرده از سید بن طاوس ... الدعوات قطب راوندی

على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكري فلم يحرمني وعظمت خطيئتي فلم يفضحني ورآني
على المعاصي فلم يشهرني يا من حفظني في صغري يا من رزقني في كبري يا من اياديه عندي
لا تحصى ونعمه لا تجازى يا من عارضني بالخير والاحسان وعارضته بالاسائة
والعصيان يا من هداني للايمان من قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من دعوته
مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فاشبعني وعطشان فارواني وذليلا
فاعزني وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني وغائبا فردني ومقلا فاغناني و
منتصرا فنصرني وغنيا فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك فابتدأني فلك الحمد
والشكر يا من اقال عثرتي ونفس كربتي واجاب دعوتي وستر عورتي وغفر ذنوبي
وبلغني طلبتي ونصرني على عدوي وان اعد نعمك ومننك وكرائم منحك لا
احصيها يا مولاي انت الذي مننت انت الذي انعمت انت الذي احسنت انت
الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي اكملت انت الذي رزقت انت الذي
وفقت انت الذي اعطيت انت الذي اغنيت انت الذي اقنيت انت الذي آويت
انت الذي كفيت انت الذي هديت انت الذي عصمت انت الذي سترت انت
الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي مكنت انت الذي اعززت انت الذي
اعنت انت الذي عضدت انت الذي ايدت انت الذي نصرت انت الذي
شفيت انت الذي عافيت انت الذي اكرمت تباركت وتعاليت فلك الحمد
دائما ولك الشكر واصبا ابدا ثم انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي انا الذي
اسأت انا الذي اخطأت انا الذي هممت انا الذي جهلت انا الذي غفلت
انا الذي سهوت انا الذي اعتمدت انا الذي تعمدت انا الذي وعدت وانا الذي
اخلفت انا الذي نكثت انا الذي اقررت انا الذي اعترفت بنعمتك علي وعندي
وابوء بذنوبي فاغفرها لي يا من لا تضره ذنوب عباده وهو الغني عن طاعتهم و
الموفق من عمل صالحا منهم بمعونته ورحمته فلك الحمد الهي وسيدي الهي امرتني

... مرضی عظیم
تا کی بود و گفت ما را ...
بود که طبیبان از علاج آن
عاجز بودند و پدرم ...
الشفا و طبیبان و ...
کرد مقدم ... باشد در
جمع کرد برای معالجه من لیکن
ایشان فکر کردند و گفتند که
این مرض را غیر از خدا کسی
علاج نتواند کرد از این سخن شکسته
دل و غمناک شدم و نگاه از
کتابهای پدرم بر داشتم که جزء
از آن مطالعه نمایم دیدم
از آن کتاب بخط پدرم نوشته که
حضرت امام جعفر صادق علیه
السلام ...
مروی است که پیغمبر صلی الله علیه ...
... الدعا ...
بعد از نماز صبح ...
بسم الله الرحمن الرحيم الحمد
لله رب العالمين حسبنا
الله ونعم الوكيل تبارك
الله احسن الخالقين

فعصيتك ونهيتني فارتكبت نهيك فاصبحت لا ذا برائة لي فاعتذر ولا ذا قوة
فانتصر فباي شيء استقبلك يا مولاي ابسمعي ام ببصري ام بلساني ام بيدي ام
برجلي اليس كلها نعمك عندي وبكلها عصيتك يا مولاي فلك الحجة والسبيل
علي يا من سترني من الآباء والامهات ان يزجروني ومن العشائر والاخوان
ان يعيروني ومن السلاطين ان يعاقبوني ولو اطلعوا يا مولاي على ما اطلعت عليه
مني اذا ما انظروني ولرفضوني وقطعوني فها انا ذا يا الهي بين يديك يا سيدي
خاضع ذليل حصير حقير لا ذو برائة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر ولا حجة فاحتج
بها ولا قائل لم اجترح ولم اعمل سوء وما عسى الجحود ولو جحدت يا مولاي
ينفعني كيف وانى ذلك وجوارحي كلها شاهدة علي بما قد عملت وعلمت
يقينا غير ذي شك انك سائلي من عظائم الامور وانك الحكم العدل الذي
لا تجور وعدلك مهلكي ومن كل عدلك مهربي فان تعذبني يا الهي فبذنوبي
بعد حجتك علي وان تعف عني فبحلمك وجودك وكرمك لا اله الا انت
سبحانك اني كنت من الظالمين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغفرين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الخائفين لا اله الا انت اني كنت من الوجلين لا اله الا انت سبحانك اني
كنت من الراجين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الراغبين لا اله الا
انت سبحانك اني كنت من المهللين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من
السائلين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المسبحين لا اله الا انت سبحانك
اني كنت من المكبرين لا اله الا انت سبحانك ربي ورب آبائي الاولين اللهم
هذا ثنائي عليك ممجدا واخلاصي لذكرك موحدا واقراري بآلائك معددا وان
كنت مقرا اني لم احصها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى حادث
ما لم تزل تتعهدني به معها منذ خلقتني وبراتني من اول العمر من الاغناء

(ادعیه آلام و شفا)

حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و دست را بر
آنجا که علت باشد بمال الله از آن
صحت یابد و حصه عز راوه
شفا بخشد پس من صبر کردم
چون صبح شد غسل نمودم بجا
آوردم و چهل نوبت این دعا را
خواندم و دست بر آن محل
مالیدم پس خدا تعالی آن
مرضی را از من دفع نمود و من نشسته
بودم و میترسیدم که مبادا اثر
گردد تا سه روز بدین حال بود
باز نگردید بعد از آن پدرم را
خبر دادم با آن قصه پس شکر
خدا را بجا آورد و رای بعضی
از اطباء که ذمی بود آنرا انفکرد
پس آن طبیب نزد من آمد
مرض را دید که بر طرف شده در
همان حال مسلمان شد و کلمه
شهادت گفت و

من الفقر وكشف الضر وتسبيب اليسر ودفع العسر وتفريج الكرب والعافية في
البدن والسلامة في الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمتك جميع العالمين من الاولين
والآخرين ما قدرت ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت من رب كريم عظيم رحيم لا
تحصى آلاؤك ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعماؤك صل على محمد وآل محمد و
اتمم علينا نعمك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك
تجيب المضطر وتكشف السوء وتغيث المكروب وتشفي السقيم وتغني الفقير وتجبر
الكسير وترحم الصغير وتعين الكبير وليس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت
العلي الكبير يا مطلق المكبل الاسير يا رازق الطفل الصغير يا عصمة الخائف
المستجير يا من لا شريك له ولا وزير صل على محمد وآل محمد واعطني في هذه
العشية افضل ما اعطيت وانلت احدا من عبادك من نعمة توليها وآلاء تجددها
وبلية تصرفها وكربة تكشفها ودعوة تسمعها وحسنة تتقبلها وسيئة
تتغمدها انك لطيف بما تشاء خبير وعلى كل شيء قدير اللهم انك اقرب من
دعي واسرع من اجاب واكرم من عفى واوسع من اعطى واسمع من سئل يا رحمن
الدنيا والآخرة ورحيمهما ليس كمثلك مسؤول ولا سواك مامول دعوتك فاجبتني
وسئلتك فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت بك فنجيتني وفزعت اليك
فكفيتني اللهم فصل على محمد عبدك ورسولك ونبيك وعلى آله الطيبين
الطاهرين اجمعين وتمم لنا نعماءك وهنئنا عطاءك واكتبنا لك شاكرين
ولآلائك ذاكرين آمين آمين رب العالمين اللهم يا من ملك فقدر و
قدر فقهر وعصي فستر واستغفر فغفر يا غاية الطالبين الراغبين ومنتهى
امل الراجين يا من احاط بكل شيء علما ووسع المستقيلين رافة ورحمة وحلما
اللهم انا نتوجه اليك في هذه العشية التي شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك
ورسولك وخيرتك من خلقك وامينك على وحيك البشير النذير السراج

(دعاء عافیت)

[illegible] شیخ کفعمی در
مصباح فرموده که هرگاه درد
یا علتی باشد دست بمال بموضع
سجده خود و بمال آنرا بموضع
علت هفت مرتبه در عقب
نماز فریضه بگو یا من کبس
الارض علی الماء و سد
الهواء بالسماء و اختار لنفسه
الاحسن الاسماء صل علی
محمد و آل محمد و افعل بی
کذا و کذا و ارزقنی و عافنی
من کذا و کذا دعاء عافیت
کفعمی از متهجد نقل کرده که هر
که طلب عافیت بکند از درد
که با او است پس بگوید در سجده
دوم از دو رکعت اول نماز
شب یا علی یا عظیم یا رحمن
یا رحیم یا سمیع الدعوات
یا معطی الخیرات صل علی
محمد و آله و اعطنی من خیر
الدنیا و الآخرة ما

الْمُنیرِ الَّذی اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَی الْمُسْلِمینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ کَما مُحَمَّدٌ اَهْلٌ لِذٰلِکَ مِنْکَ یا عَظیمُ فَصَلِّ عَلَیْهِ وَعَلی
آلِهِ الْمُنْتَجَبینَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ اَجْمَعینَ وَتَغَمَّدْنا بِعَفْوِکَ عَنّا فَاِلَیْکَ عَجَّتِ
الْاَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اللّٰهُمَّ فی هٰذِهِ الْعَشِیَّةِ نَصیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ
تَقْسِمُهُ بَیْنَ عِبادِکَ وَنُورٍ تَهْدی بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَکَةٍ تُنْزِلُها وَعافِیَةٍ
تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْنا فی هٰذَا الْوَقْتِ مُنْجِحینَ
مُفْلِحینَ مَبْرُورینَ غانِمینَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطینَ وَلا تُخْلِنا مِنْ رَحْمَتِکَ وَلا
تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِکَ وَلا تَجْعَلْنا مِنْ رَحْمَتِکَ مَحْرُومینَ وَلا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ
مِنْ عَطائِکَ قانِطینَ وَلا تَرُدَّنا خائِبینَ وَلا مِنْ بابِکَ مَطْرُودینَ یا اَجْوَدَ الْاَجْوَدینَ
وَاَکْرَمَ الْاَکْرَمینَ اِلَیْکَ اَقْبَلْنا مُوقِنینَ وَلِبَیْتِکَ الْحَرامِ آمّینَ قاصِدینَ
فَاَعِنّا عَلی مَناسِکِنا وَاَکْمِلْ لَنا حَجَّنا وَاعْفُ عَنّا وَعافِنا فَقَدْ مَدَدْنا اِلَیْکَ اَیْدِیَنا
فَهِیَ بِذِلَّةِ الْاِعْتِرافِ مَوْسُومَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاَعْطِنا فی هٰذِهِ الْعَشِیَّةِ ما سَئَلْناکَ وَاکْفِنا
مَا اسْتَکْفَیْناکَ فَلا کافِیَ لَنا سِواکَ وَلا رَبَّ لَنا غَیْرُکَ نافِذٌ فینا حُکْمُکَ مُحیطٌ
بِنا عِلْمُکَ عَدْلٌ فینا قَضاؤُکَ اِقْضِ لَنَا الْخَیْرَ وَاجْعَلْنا مِنْ اَهْلِ الْخَیْرِ اَللّٰهُمَّ
اَوْجِبْ لَنا بِجُودِکَ عَظیمَ الْاَجْرِ وَکَریمَ الذُّخْرِ وَدَوامَ الْیُسْرِ وَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا اَجْمَعینَ
وَلا تُهْلِکْنا مَعَ الْهالِکینَ وَلا تَصْرِفْ عَنّا رَاْفَتَکَ وَرَحْمَتَکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَئَلَکَ فَاَعْطَیْتَهُ وَشَکَرَکَ فَزِدْتَهُ وَتابَ اِلَیْکَ
فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ اِلَیْکَ مِنْ ذُنُوبِهِ کُلِّها فَغَفَرْتَها لَهُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ
اَللّٰهُمَّ وَنَقِّنا وَسَدِّدْنا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنا یا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ
یا مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ اِغْماضُ الْجُفُونِ وَلا لَحْظُ الْعُیُونِ وَلا مَا اسْتَقَرَّ فِی الْمَکْنُونِ
وَلا مَا انْطَوَتْ عَلَیْهِ مُضْمَراتُ الْقُلُوبِ اَلا کُلُّ ذٰلِکَ قَدْ اَحْصاهُ عِلْمُکَ وَوَسِعَهُ
حِلْمُکَ سُبْحانَکَ وَتَعالَیْتَ عَمّا یَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً کَبیراً تُسَبِّحُ لَکَ السَّمٰواتُ

اَنْتَ اَهْلُهُ وَاصْرِفْ عَنّی مِنْ شَرِّ الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَاَذْهِبْ عَنّی هٰذَا الْوَجَعَ و نام بردارد آن درد را فَاِنَّهُ قَدْ غاظَنی وَ اَحْزَنَنی والحاح کند در دعا که عافیت بتعجیل او میرسد اِنْشاءَ اللّٰهُ تَعالی

وازعدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که بگو در نزد علت در حالیکه خود را ظاهر کنی در نزد آسمان و دستها را بلند کنی اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ عَیَّرْتَ اَقْواماً فی کِتابِکَ فَقُلْتَ قُلِ ادْعُوا الَّذینَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلا یَمْلِکُونَ کَشْفَ الضُّرِّ عَنْکُمْ وَلا تَحْویلاً فَیا مَنْ لا یَمْلِکُ کَشْفَ ضُرّی وَلا تَحْویلَهُ عَنّی اَحَدٌ غَیْرُهُ صَلِّ

السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ وَمَنْ فیهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلّا یُسَبِّحُ بِحَمْدِکَ فَلَکَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ
الْجَدِّ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ وَالْاَیادِی الْجِسامِ وَاَنْتَ الْجَوادُ
الْکَریمُ الرَّؤُوفُ الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ وَعافِنی فی بَدَنی وَدینی وَ
آمِنْ خَوْفی وَاَعْتِقْ رَقَبَتی مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ لا تَمْکُرْ بی وَلا تَسْتَدْرِجْنی وَلا تَخْدَعْنی وَادْرَءْ
عَنّی شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ پس سر و دیدهٔ خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده‌ها
مبارکش آب میریخت مانند دو مشک و بصدای بلند گفت یا اَسْمَعَ السّامِعینَ یا اَبْصَرَ
النّاظِرینَ وَیا اَسْرَعَ الْحاسِبینَ وَیا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ
الْمَیامینِ وَاَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ حاجَتِیَ الَّتی اِنْ اَعْطَیْتَنیها لَمْ یَضُرَّنی ما مَنَعْتَنی وَاِنْ مَنَعْتَنیها
لَمْ یَنْفَعْنی ما اَعْطَیْتَنی اَسْئَلُکَ فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَریکَ
لَکَ لَکَ الْمُلْکُ وَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا رَبِّ یا رَبِّ پس مکرر میگفت
یا رَبِّ و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند بدعاء آنحضرت و اکتفا کرده بودند
بآمین گفتن پس صداهاشان بلند شد بگریستن با آنحضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند
و از آنجانب مشعر الحرام شدند مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفهٔ امام حسین علیه السلام را
در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامهٔ مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت
کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ این زیادتی را
ذکر فرموده اِلٰهی اَنَا الْفَقیرُ فی غِنایَ فَکَیْفَ لا اَکُونُ فَقیراً فی فَقْری اِلٰهی اَنَا الْجاهِلُ
فی عِلْمی فَکَیْفَ لا اَکُونُ جَهُولاً فی جَهْلی اِلٰهی اِنَّ اخْتِلافَ تَدْبیرِکَ وَسُرْعَةَ طَواءِ مَقادیرِکَ
مَنَعا عِبادَکَ الْعارِفینَ بِکَ عَنِ السُّکُونِ اِلی عَطاءٍ وَالْیَأْسِ مِنْکَ فی بَلاءٍ اِلٰهی مِنّی
ما یَلیقُ بِلُؤْمی وَمِنْکَ ما یَلیقُ بِکَرَمِکَ اِلٰهی وَصَفْتَ نَفْسَکَ بِاللُّطْفِ وَالرَّاْفَةِ لی قَبْلَ
وُجُودِ ضَعْفی اَفَتَمْنَعُنی مِنْهُما بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفی اِلٰهی اِنْ ظَهَرَتِ الْمَحاسِنُ مِنّی فَبِفَضْلِکَ وَ
لَکَ الْمِنَّةُ عَلَیَّ وَاِنْ ظَهَرَتِ الْمَساوی مِنّی فَبِعَدْلِکَ وَلَکَ الْحُجَّةُ عَلَیَّ اِلٰهی کَیْفَ تَکِلُنی
وَقَدْ تَکَفَّلْتَ لی وَکَیْفَ اُضامُ وَاَنْتَ النّاصِرُ لی اَمْ کَیْفَ اَخیبُ وَاَنْتَ الْحَفِیُّ بی ها اَنَا

عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاکْشِفْ ضُرّی وَتَحْوِیلَهُ اِلی مَنْ یَدْعُو مَعَکَ اِلٰهاً آخَرَ فَاِنّی اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ غَیْرُکَ و در ابتداء و آخر آن صلوات بگوید

کهر مؤمنی که هر بیماری در بدن او باشد بر او زیادتی علتی بد اوکند دست بمالد بموضع درد و بگوید با خلوص نیت وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ وَلا یَزیدُ الظّالِمینَ اِلّا خَساراً عافیت یابد از آن مرض هرچه باشد و مصداق این در خود این آیه است که فرموده شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ

ایضاً برای دفع مرض بدنی نافع است و نقل شده که هر کس بجهت مرض و درد سینه و آن کند هر گاه دست بر روی سینه خود بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی اِذا سُئِلْتَ بِهِ الْمُضْطَرُّ کَشَفْتَ ما بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَمَکَّنْتَ لَهُ فِی الْاَرْضِ

اتوسل اليك بفقري اليك وكيف اتوسل اليك بما هو محال ان يصل اليك
ام كيف اشكو اليك حالي وهو لا يخفى عليك ام كيف اترجم بمقالي وهو منك برز
اليك ام كيف تخيب آمالي وهي قد وفدت اليك ام كيف لا تحسن احوالي وبك
قامت الهي ما الطفك بي مع عظيم جهلي وما ارحمك بي مع قبيح فعلي الهي ما اقربك
مني وابعدني عنك وما ارأفك بي فما الذي يحجبني عنك الهي علمت باختلاف
الآثار وتنقلات الاطوار ان مرادك مني ان تتعرف الي في كل شيء حتى لا اجهلك
في شيء الهي كلما اخرسني لؤمي انطقني كرمك وكلما آيستني اوصافي اطمعتني مننك
الهي من كانت محاسنه مساوي دعاويه دعاوي الهي حكمك النافذ ومشيتك القاهرة
لم يتركا لذي مقال مقالا ولا لذي حال حالا الهي كم من طاعة بنيتها وحالة شيدتها
هدم اعتمادي عليها عدلك بل اقالني منها فضلك الهي انك تعلم اني وان لم تدم
الطاعة مني فعلا جزما فقد دامت محبة وعزما الهي كيف اعزم وانت القاهر و
كيف لا اعزم وانت الآمر الهي ترددي في الآثار يوجب بعد المزار فاجمعني عليك
بخدمة توصلني اليك كيف يستدل عليك بما هو في وجوده مفتقر اليك ايكون
لغيرك من الظهور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك متى غبت حتى تحتاج الى دليل
يدل عليك ومتى بعدت حتى تكون الآثار هي التي توصل اليك عميت عين لا
تراك عليها رقيبا وخسرت صفقة عبد لم تجعل له من حبك نصيبا الهي امرت
بالرجوع الى الآثار فارجعني اليك بكسوة الانوار وهداية الاستبصار حتى
ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها مصون السر عن النظر اليها ومرفوع الهمة
عن الاعتماد عليها انك على كل شيء قدير الهي هذا ذلي ظاهر بين يديك وهذا
حالي لا يخفى عليك منك اطلب الوصول اليك وبك استدل عليك فاهدني
بنورك اليك واقمني بصدق العبودية بين يديك الهي علمني من علمك المخزون
وصني بسترك المصون الهي حققني بحقائق اهل القرب واسلك بي مسلك اهل

جعلته خليفتك على خلقك ان تصلي على محمد وعلى اهل بيته وان تعافيني من علتي. پس برخیزد و بنشیند و گندمها را از اطرافش جمع کنند و این دعا را بخوانند پس آن را قسمت کنند چهار قسمت و هر چهار ک آن را که بمرد بانند بمسکینی دهد و اینها را بخوانند کرانشاء الله تعالی از مرض بهبودی حاصل کند. و ایضاً از امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که دست بگذار بر موضع درد و بگو سه مرتبه الله الله الله ربی حقاً لا اشرک به شیئاً اللهم انت لها ولکل عظیمة ففرجها عنی. و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که دست بر موضع درد گذارد و بگوید

الجذب الهي اغنني بتدبيرك لي عن تدبيري وباختيارك عن اختياري واوقفني على
مراكز اضطراري الهي اخرجني من ذل نفسي وطهرني من شكي وشركي قبل حلول رمسي
بك انتصر فانصرني وعليك اتوكل فلا تكلني واياك اسأل فلا تخيبني وفي فضلك
ارغب فلا تحرمني وبجنابك انتسب فلا تبعدني وببابك اقف فلا تطردني
الهي تقدس رضاك ان يكون له علة منك فكيف يكون له علة مني الهي انت الغني
بذاتك ان يصل اليك النفع منك فكيف لا تكون غنيا عني الهي ان القضاء
والقدر يمنيني وان الهوى بوثائق الشهوة اسرني فكن انت النصير لي حتى تنصرني
وتبصرني واغنني بفضلك حتى استغني بك عن طلبي انت الذي اشرقت الانوار في
قلوب اوليائك حتى عرفوك ووحدوك وانت الذي ازلت الاغيار عن قلوب
احبائك حتى لم يحبوا سواك ولم يلجأوا الى غيرك انت المونس لهم حيث اوحشتهم
العوالم وانت الذي هديتهم حيث استبانت لهم المعالم ماذا وجد من فقدك وما
الذي فقد من وجدك لقد خاب من رضي دونك بدلا ولقد خسر من بغى عنك متحولا
كيف يرجى سواك وانت ما قطعت الاحسان وكيف يطلب من غيرك وانت ما
بدلت عادة الامتنان يا من اذاق احباءه حلاوة المؤانسة فقاموا بين يديه
متملقين ويا من البس اولياءه ملابس هيبته فقاموا بين يديه مستغفرين انت
الذاكر قبل الذاكرين وانت البادي بالاحسان قبل توجه العابدين وانت الجواد
بالعطاء قبل طلب الطالبين وانت الوهاب ثم لما وهبت لنا من المستقرضين
الهي اطلبني برحمتك حتى اصل اليك واجذبني بمنك حتى اقبل عليك الهي ان
رجائي لا ينقطع عنك وان عصيتك كما ان خوفي لا يزايلني وان اطعتك
فقد دفعتني العوالم اليك وقد اوقعني علمي بكرمك عليك الهي كيف اخيب
وانت املي ام كيف اهان وعليك متكلي الهي كيف استعز وفي الذلة اركزتني
ام كيف لا استعز واليك نسبتني الهي كيف لا افتقر وانت الذي في الفقراء

پس دست بکشد بر آن و بگوید هفت مرتبه اعوذ بعزة الله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ بعظمة الله و اعوذ بجلال الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول الله صلی الله علیه و آله و اعوذ باسماء الله من شر ما احذر و من شر ما اخاف على نفسي. و روایت شده که هرگاه فرزند مریض شد مادرش بالای بام رود و مقنعه از سر بکشد و رو به آسمان نماید و موی را ور دارد و بگوید اللهم رب انت اعطیتنیه و انت وهبته لی اللهم فاجعل هبتک الیوم جدیدة انک قادر مقتدر پس سجده کند و سر بلند نکند تا آنکه خوب شود فرزندش و شیخ شهید ره نقل کرده که هرگاه درد شدید

اَقَمْتَنی اَمْ کَیْفَ اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذی بِجُودِکَ اَغْنَیْتَنی وَاَنْتَ الَّذی لا اِلٰهَ غَیْرُکَ تَعَرَّفْتَ لِکُلِّ شَیْءٍ فَما جَهِلَکَ شَیْءٌ وَاَنْتَ الَّذی تَعَرَّفْتَ اِلَیَّ فی کُلِّ شَیْءٍ فَرَاَیْتُکَ ظاهِراً فی کُلِّ شَیْءٍ وَاَنْتَ الظّاهِرُ لِکُلِّ شَیْءٍ یا مَنِ اسْتَوی بِرَحْمانِیَّتِهِ فَصارَ الْعَرْشُ غَیْباً فی ذاتِهِ مَحَقْتَ الْآثارَ بِالْآثارِ وَمَحَوْتَ الْاَغْیارَ بِمُحیطاتِ اَفْلاکِ الْاَنْوارِ یا مَنِ احْتَجَبَ فی سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ اَنْ تُدْرِکَهُ الْاَبْصارُ یا مَنْ تَجَلّی بِکَمالِ بَهائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ مِنَ الْاِسْتِواءِ کَیْفَ تَخْفی وَاَنْتَ الظّاهِرُ اَمْ کَیْفَ تَغیبُ وَاَنْتَ الرَّقیبُ الْحاضِرُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ و بالجمله کسیکه توفیق یابد در این روز را در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعا است و در تمام ایام سال این روز شریف بجهت دعا امتیاز دارد و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد و در روایت وارد در حال عبدالله بن جندب در موقف عرفات و دعای او برادران مؤمن خود مشهور است و در روایت زید نرسی در حال ثقهٔ جلیل القدر معویة بن وهب در موقف و دعای او در حق یک یک از اشخاصی که در آفاق بودند و در روایت وارد از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت اینکار شایسته ملاحظه و دیدار است و رجاء واثق از برادران دینی آنکه اقتدا باین بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده و این گنه کار روسیاه را یکی از آن اشخاص شمرده و در حال حیوة و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوان در این روز زیارت جامعهٔ سیم را و در آخر روز عرفه بخوان یا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبی لا تَضُرُّکَ وَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ لی لا تَنْقُصُکَ فَاَعْطِنی ما لا یَنْقُصُکَ وَاغْفِرْ لی ما لا یَضُرُّکَ و ایضا بخوان اَللّٰهُمَّ لا تَحْرِمْنی خَیْرَ ما عِنْدَکَ لِشَرِّ ما عِنْدی فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْنی بِتَعَبی وَنَصَبی فَلا تَحْرِمْنی اَجْرَ الْمُصابِ عَلی مُصیبَتِهِ مؤلف گوید که سید بن طاوس در ضمن ادعیهٔ روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الدعاء و این همان دعای عشرات است که سابق گذشت پس شایسته است دعای عشرات را که

وارد بخوانند بر قدح آبی چهل مرتبه سورهٔ حمد پس آن آب را بریزد بر خود و بگذارد در بعض نزد خود زنبیلی که در آن گندم باشد پس بدست خود از آن گندم بسائل بدهد و امر کند او را که دعا کند برای او تا شفا یابد ان شاء الله تعالی و باسناد معتبر وارد شده که دوا کنید بیماران خود را بتصدق و نیز شیخ شهید نقل کرده برای دفع مرض آنکه دست بگذارد بر بازوی راست مریض و بخواند حمد هفت مرتبه و بخواند این دعا را اَللّٰهُمَّ اَزِلْ عَنْهُ الْعِلَلَ وَالدّاءَ وَاَعِدْهُ اِلَی الصِّحَّةِ وَالشِّفاءِ وَاَمِدَّهُ بِحُسْنِ الْوِقایَةِ وَرُدَّهُ اِلی حُسْنِ الْعافِیَةِ وَاجْعَلْ ما نالَهُ فی

در هر صبح و شام مستحب است خواندن آن در آخر روز عرفه ترک نکند و این اذکار عشرات را کفعمی نقل کرده همان اذکار آخر دعاء عشرات است که سید نقل فرموده **شب دهم** از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب است و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعاء یا دائِمَ الْفَضْلِ عَلَی الْبَرِیَّةِ که در شب جمعه گذشت ص ۲۳ **روز دهم** روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علماء واجب دانسته اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود سیم خواندن دعاهائی که وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفهٔ کامله باشد که اول آن اَللّٰهُمَّ هذا یَوْمٌ مُبارَکٌ است پس از آن بخواند دعای چهل و ششم یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ را نیز بخواند چهارم خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد ان شاء الله تعالی پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسی که در منی باشد عقب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح در کافی این است اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلی ما هَدانا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلی ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ الْاَنْعامِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلی ما اَبْلانا و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب نمازها بقدر امکان و خواهد آمد ان شاء الله بعد از نوافل ص ۲۱۲ روز پانزدهم سنهٔ ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام واقع شده **شب هیجدهم** شب عید غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز بیک سلام بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعائی نقل کرده است **روز هیجدهم** روز عید غدیر و عیدالله الاکبر و عید آل

مَرَضِهِ هذا مادَّةً لِحَیاتِهِ وَکَفّارَةً لِسَیِّئاتِهِ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ برای کسی که از فکر در خواب نشدن او مکرر کند حمد را تا مقدار ... که اثر خواهد کرد ان شاء الله تعالی از حضرت باقر علیه السلام روایت است که هر کس را سورهٔ حمد و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ علاج نکند خیری نیست در او و از خواندن این دو سوره نیکو ... و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر مؤمنی که علتی داشته باشد و از روی اخلاص بگوید و نُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ ما هُوَ شِفاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ و مسح کند موضع علت را حق تعالی او را شفا دهد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که برای رفع تمام امراض

محمد علیهم السلام است و عظیم‌ترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حق‌تعالی پیغمبری را مگر
آنکه عید کرده است این روز را و حرمت آن را دانسته است و نام در آسمان روز عهد معهود
است و نامش در زمین روز میثاق ماخوذ و جمع مشهود است و روایت است که از حضرت
صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر
فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که آن
روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را بخلافت خود
و فرمود که هر که من مولی و آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای او است و آن روز هیجدهم
ذی الحجه است راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت
کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد
رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام را که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری
وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی
است از حضرت رضا علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که روز غدیر نزد قبر
مطهر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میآمرزد از هر
مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم
دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یک درهم که در این
روز به برادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن
در این روز به برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا قسم
که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با
ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است
اول روزه که کفاره شصت سال گناه است و در خبریست که برابر است با روزه عمر دنیا
و معادل است با صد حج و صد عمره دوم غسل سیم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر مطهر آنحضرت برساند و از

[Margin of page 272:]
بخوان برآنها یا منزل الشفاء و مذهب البلاء صل علی محمد و آله و انزل علی وجعی الشفاء سید بن طاوس ذکر کرده از ابن عباس روایت کرده که گفت من در خدمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام نشسته بودم پس شخصی آمد نزد او در حالتیکه رنگش زرد بود و گفت یا امیرالمؤمنین من همیشه بیمارم و دردهای بسیار دارم پس مرا دعائی بیاموز که بآن استعانت جویم بر امراضم حضرت فرمود که بیاموزم ترا دعائی که جبرئیل آن را بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله آموخت در وقتیکه حسن و حسین بیمار بودند و آن دعا این است الهی کلما انعمت علی نعمة قل لک عندها شکری

از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوص نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامین
الله است که از نزدیک و دور خوانده میشود و آن از زیارات جامعه مطلقه است و بزودی در باب
زیارات بیاید ان شاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذی را که سید در اقبال از حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده رود و صد مرتبه شکر خدا کند
پس سر از سجده بردارد و بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ وَحْدَکَ لا شَریکَ
لَکَ وَ اَنَّکَ واحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَکَ کُفُواً اَحَدٌ وَ اَنَّ مُحَمَّداً
عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ آلِهِ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ کَما کانَ مِنْ
شَأْنِکَ اَنْ تَفَضَّلْتَ عَلَیَّ بِاَنْ جَعَلْتَنی مِنْ اَهْلِ اِجابَتِکَ وَ اَهْلِ دینِکَ وَ اَهْلِ
دَعْوَتِکَ وَ وَفَّقْتَنی لِذلِکَ فی مُبْتَدَءِ خَلْقی تَفَضُّلاً مِنْکَ وَ کَرَماً وَ جُوداً ثُمَّ اَرْدَفْتَ
الْفَضْلَ فَضْلاً وَ الْجُودَ جُوداً وَ الْکَرَمَ کَرَماً رَأْفَةً مِنْکَ وَ رَحْمَةً اِلی اَنْ جَدَّدْتَ ذلِکَ
الْعَهْدَ لی تَجْدیداً بَعْدَ تَجْدیدِکَ خَلْقی وَ کُنْتُ نَسْیاً مَنْسِیّاً ناسِیاً ساهِیاً غافِلاً
فَاَتْمَمْتَ نِعْمَتَکَ بِاَنْ ذَکَّرْتَنی ذلِکَ وَ مَنَنْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ هَدَیْتَنی لَهُ فَلْیَکُنْ مِنْ شَأْنِکَ
یا اِلهی وَ سَیِّدی وَ مَوْلایَ اَنْ تُتِمَّ لی ذلِکَ وَ لا تَسْلُبْنیهِ حَتّی تَتَوَفّانی عَلی ذلِکَ وَ اَنْتَ
عَنّی راضٍ فَاِنَّکَ اَحَقُّ الْمُنْعِمینَ اَنْ تُتِمَّ نِعْمَتَکَ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنا وَ اَطَعْنا وَ اَجَبْنا
داعِیَکَ بِمَنِّکَ فَلَکَ الْحَمْدُ غُفْرانَکَ رَبَّنا وَ اِلَیْکَ الْمَصیرُ آمَنّا بِاللّٰهِ وَحْدَهُ لا
شَریکَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ صَدَّقْنا وَ اَجَبْنا داعِیَ اللّٰهِ وَ اتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فی مُوالاةِ مَوْلانا وَ مَوْلَی الْمُؤْمِنینَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ عَبْدِ اللّٰهِ
وَ اَخی رَسُولِهِ وَ الصِّدّیقِ الْاَکْبَرِ وَ الْحُجَّةِ عَلی بَرِیَّتِهِ الْمُؤَیِّدِ بِهِ نَبِیَّهُ وَ دینَهُ الْحَقَّ
الْمُبینَ عَلَماً لِدینِ اللّٰهِ وَ خازِناً لِعِلْمِهِ وَ عَیْبَةَ غَیْبِ اللّٰهِ وَ مَوْضِعَ سِرِّ اللّٰهِ وَ اَمینَ
اللّٰهِ عَلی خَلْقِهِ وَ شاهِدَهُ فی بَرِیَّتِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً یُنادی لِلْاِیمانِ
اَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ کَفِّرْ عَنّا سَیِّئاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الْاَبْرارِ
رَبَّنا وَ آتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِکَ وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ

[Margin of page 273:]
و کلما ابتلیتنی ببلیة قل لک عندها صبری فیا من قل شکری عند نعمه فلم یحرمنی و یا من قل صبری عند بلائه فلم یخذلنی و یا من رآنی علی المعاصی فلم یفضحنی و یا من رآنی علی الخطایا فلم یعاقبنی علیها صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی ذنبی و اشفنی من مرضی انک علی کل شیء قدیر ابن عباس گفت بعد از یکسال دیدم آن مرد را که رنگش نیکو و سرخ شده بود و گفت در هیچ دردی نخواندم این دعا را مگر آنکه شفا یافتم و داخل نشدم بر سلطانی که از او میترسیدم مگر آنکه خدا او را از من دور گردانید عز و جل و ذکر شر او را از من منقول است

فَاِنّا یا رَبَّنا بِمَنِّكَ وَلُطْفِكَ اَجَبْنا داعِیَكَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَّقْناهُ وَصَدَّقْنا مَوْلَی الْمُؤْمِنینَ وَكَفَرْنا بِالْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ فَوَلِّنا ما تَوَلَّیْنا وَاحْشُرْنا مَعَ اَئِمَّتِنا فَاِنّا بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسَلِّمُونَ آمَنّا بِسِرِّهِمْ وَعَلانِیَتِهِمْ وَشاهِدِهِمْ وَغائِبِهِمْ وَحَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَرَضینا بِهِمْ اَئِمَّةً وَقادَةً وَسادَةً وَحَسْبُنا بِهِمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ اللهِ دُونَ خَلْقِهِ لا نَبْتَغی بِهِمْ بَدَلاً وَلا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلیجَةً وَبَرِئْنا اِلَی اللهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْباً مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْاخِرینَ وَكَفَرْنا بِالْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَالْاَوْثانِ الْاَرْبَعَةِ وَاَشْیاعِهِمْ وَاَتْباعِهِمْ وَكُلِّ مَنْ والاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلی آخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نُشْهِدُكَ اَنّا نَدینُ بِما دانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَقَوْلُنا ما قالُوا وَدینُنا ما دانُوا بِهِ ما قالُوا بِهِ قُلْنا وَما دانُوا بِهِ دِنّا وَما اَنْكَرُوا اَنْكَرْنا وَما والَوْا والَیْنا وَمَنْ عادَوْا عادَیْنا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنّا وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّأْنا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنا عَلَیْهِ آمَنّا وَسَلَّمْنا وَرَضینا وَاتَّبَعْنا مَوالِیَنا صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنا ذٰلِكَ وَلا تَسْلُبْناهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرّاً ثابِتاً عِنْدَنا وَلا تَجْعَلْهُ مُسْتَعاراً وَاَحْیِنا ما اَحْیَیْتَنا عَلَیْهِ وَاَمِتْنا اِذا اَمَتَّنا عَلَیْهِ آلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِیّاهُمْ نُوالی وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللهِ نُعادی فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ فَاِنّا بِذٰلِكَ راضُونَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس باز بسجده رود و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه شُكْراً لِلّٰهِ بگوید

و روایت شده که هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلّی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آنحضرت بیعت کرده باشد بر ولایت الخبر و بهتر آنکه این نماز را نزدیك بزوال گذارد که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در آن ساعت امیرالمؤمنین علیه السّلام را در غدیر خم بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اوّل قدر رود و در دوّم توحید بخواند ششم غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ ده مرتبه

(ادعیهٔ غایب)
که بخاطم آید از پدر دانش کلاه بود بارث رسیده از چهارصد سال که رهرو ردی کمرها ده میش سالکن میگشت پس آن کلاه را اشکافتند که به بینند چه در آن است دیدند که در آن این دعا است بسم الله الملك الحق المبین شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَالْمَلائِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قائِماً بِالْقِسْطِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الْعَزیزُ الْحَكیمُ اِنَّ الدّینَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلامُ وَلِلّٰهِ نُورٌ وَحِكْمَةٌ وَحَوْلٌ وَقُوَّةٌ وَقُدْرَةٌ وَسُلْطانٌ وَبُرْهانٌ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ آدَمُ صَفِیُّ اللهِ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ اِبْراهیمُ خَلیلُ اللهِ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ مُوسی كَلیمُ اللهِ لا اِلٰهَ اِلّا اللهُ مُحَمَّدٌ الْعَرَبِیُّ رَسُولُ اللهِ وَحَبیبُهُ

و آیة الکرسی ده مرتبه و اِنّا اَنْزَلْناهُ ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار عمره و باعث بر آوردن خداوند کریم است حوائج دنیا و آخرت او را بآسانی و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سورهٔ قدر مقدّم بر آیة الکرسی ذکر شده و علّامهٔ مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را مقدّم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده‌ام لکن فعلاً آنچه تتبع کردم آیة الکرسی را مقدّم بر قدر یافتم و احتمال آنکه در اقبال سهوی شده از قلم مبارك سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم در مقدّم داشتن قدر بر آیة الکرسی و یا آنکه این عمل مستقلی باشد غیر از آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز این دعا را بخواند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً الدُّعاء بطوله هفتم بخواند دعاء ندبه را هشتم بخواند این دعا را که سیّد بن طاوس از شیخ مفید نقل کرده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَالشَّاْنِ وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ تَبْدَأَ بِهِما فی كُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ وَساسَةِ الْعِبادِ وَاَرْكانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفینَةِ النّاجِیَةِ الْجارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِكَ وَاَرْكانِ تَوْحیدِكَ وَدَعائِمِ دینِكَ وَمَعادِنِ كَرامَتِكَ وَصِفْوَتِكَ مِنْ بَرِیَّتِكَ وَخِیَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْاَتْقِیاءِ الْاَنْقِیاءِ النُّجَباءِ الْاَبْرارِ وَالْبابِ الْمُبْتَلی بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاهُ نَجی وَمَنْ اَباهُ هَوی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَهْلِ الذِّكْرِ الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِی الْقُرْبَی الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعادَ مَنِ اقْتَصَّ آثارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما اَمَرُوا بِطاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِیَتِكَ وَدَلُّوا عِبادَكَ عَلی وَحْدانِیَّتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَنَجیبِكَ وَصِفْوَتِكَ وَاَمینِكَ وَرَسُولِكَ اِلی خَلْقِكَ وَبِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبِ الدّینِ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَالصِّدّیقِ

(ادعیهٔ غایب)
وخیرته من خلقه اُسَكِّنُ بِاَجْمَعِ الْاَوْجاعِ وَالْاَسْقامِ وَالْاَمْراضِ وَجَمیعِ الْعِلَلِ وَجَمیعِ الْآفاتِ تَسْكُنُكَ بِالَّذی سَكَنَ لَهُ ما فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ وَصَلَّی اللهُ عَلی خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ
و در مکارم الاخلاق است که شکایتی ملك منداعی و امراض شد نزد حضرت رسول صلّی الله علیه و آله فرمود این حرز را برای او بنویسند و در کلاه او گذاردن فرمانده و درویش سالکن شد و آن حرز این است بسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله الملك الحق المبین شهد الله ... تا آخر آیه لله نور و حکمة و

الاکبر و الفاروق بین الحق و الباطل و الشاهد لک و الدال علیک و الصادع
بامرک و المجاهد فی سبیلک لم تأخذه فیک لومة لائم ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تجعلنی فی هذا الیوم الذی عقدت فیه لولیک العهد فی اعناق خلقک و
اکملت لهم الدین من العارفین بحرمته و المقرین بفضله من عتقائک و طلقائک
من النار و لا تشمت بی حاسدی النعم اللهم فکما جعلته عیدک الاکبر و سمیته
فی السماء یوم العهد المعهود و فی الارض یوم المیثاق المأخوذ و الجمع المسئول صل
علی محمد و آل محمد و اقرر به عیوننا و اجمع به شملنا و لا تضلنا بعد اذ هدیتنا
و اجعلنا لانعمک من الشاکرین یا ارحم الراحمین الحمد لله الذی عرفنا فضل
هذا الیوم و بصرنا حرمته و کرمنا به و شرفنا بمعرفته و هدانا بنوره یا رسول الله
یا امیر المؤمنین علیکما و علی عترتکما و علی محبیکما منی افضل السلام ما بقی اللیل
و النهار و بکما اتوجه الی الله ربی و ربکما فی نجاح طلبتی و قضاء حوائجی و تیسیر اموری
اللهم انی اسئلک بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تلعن من
جحد حق هذا الیوم و انکر حرمته فصد عن سبیلک لاطفاء نورک فابی الله الا
ان یتم نوره اللهم فرج عن اهل بیت محمد نبیک و اکشف عنهم و بهم عن المؤمنین
الکربات اللهم املاء الارض بهم عدلا کما ملئت ظلما و جورا و انجز لهم ما
وعدتهم انک لا تخلف المیعاد و اگر بتواند بخواند دعاهای مبسوطه را که سید در
اقبال روایت کرده نهم آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند این تهنیت را بگوید الحمد لله الذی
جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین و الائمة علیهم السلام و نیز بخواند
الحمد لله الذی اکرمنا بهذا الیوم و جعلنا من الموفین بعهده الینا و میثاقه الذی
واثقنا به من ولایة ولاة امره و القوام بقسطه و لم یجعلنا من الجاحدین و المکذبین
بیوم الدین دهم آنکه صد مرتبه بگوید الحمد لله الذی جعل کمال دینه و تمام نعمته بولایة
امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام و بدانکه در این روز شریف ز برای [illegible] شده

عن دقوة و برهان و قدرة و سلطان و رحمة یا من لا ینام لا اله الا الله ابرهیم خلیل الله لا اله الا الله موسی کلیم الله لا اله الا الله عیسی روح الله و کلمته لا اله الا الله محمد رسول الله و صفیه و صفوته صلی الله علیه و آله و سلم اسکن سکنتک بمن یسکن له ما فی السموات و الارض و بمن سکن له ما فی اللیل و النهار و هو السمیع العلیم فسخرنا له الریح تجری بامره رخاء حیث اصاب و الشیاطین کل بناء و غواص الا الی الله تصیر الامور

جهت درد سر و درد گوش تعویذ از حضرت

جامه های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن
شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و
صله ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه
با مؤمنین و رفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بر روی ایشان و هدیه فرستادن برای ایشان
و شکر الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در
عبادات و طاعات از برای هر یک فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر
مؤمن خود بدهد برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن بمؤمنی در این
روز مثل طعام دادن بجمیع پیغمبران و صدیقان است و در خطبه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
است در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه داری را در شب وقت افطارش مثل
آنست که ده فئام را افطار داده باشد شخصی برخاست عرض کرد یا امیر المؤمنین فئام چیست
فرمود صد هزار پیغمبر و صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسی
که جمعی از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامنم او هستم بر خداوند تعالی امان
او را از کفر و فقر الخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آنست که ذکر شود و
این روز روز قبولی اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای ایشان است و این روزی
است که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه کرده و خداوند آتش را بر ابرهیم خلیل
علیه السلام سرد و سلامت کرده و حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود گردانیده
و حضرت عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان علیه السلام رعیت
خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله مابین
اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد اخوت با اخوان مؤمنین
و کیفیت آن بنحویکه شیخ ما در مستدرک وسائل از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین
است که بگذارد دست راست خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید واخیتک
فی الله و صافیتک فی الله و صافحتک فی الله و عاهدت الله و ملائکته و

باقر العلوم علیه السلام مروی است که جهت تسکین درد سر اسم کند و هفت مرتبه بگوید اعوذ بالله الذی سکن له ما فی البر و البحر و ما فی السموات و الارض و هو السمیع العلیم و این دعا از برای درد گوش نیز از حضرت صادق علیه السلام [illegible] نقل شده و نیز از حضرت وارد شده که پنیر [illegible] کهنه را قدری بکوب و با شیر مخلوط کن و در روی آتش گرم و نرم کن و چند قطره در گوش که درد میکند بریز ایضا برای درد سر بخوانند و فتح ابی اولم یر الذین کفروا ان السموات و الارض کانتا رتقا ففتقناهما و جعلنا من

كُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَاَنْبِيائِهِ وَالْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ عَلى اَنّي اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفاعَةِ وَاُذِنَ لي بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لا اَدْخُلُها اِلّا وَاَنْتَ مَعي پس برادر مؤمن بگويد قَبِلْتُ پس بگويد اَسْقَطْتُ عَنْكَ جَميعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ ما خَلَا الشَّفاعَةَ وَالدُّعاءَ وَالزِّيارَةَ و محدث فيض نيز در خلاصة الاذكار صيغه اخوت را قريب بهمين نحو ذكر نموده آنگاه فرموده پس قبول نمايد طرف مقابل از براى خود يا موكل خود بلفظ كه دلالت بر قبول نمايد پس ساقط كند از همديگر جميع حقوق اخوت را ما سواى دعا و زيارت

روز بيست و چهارم بنا بر اشهر روزيست كه مباهله كرد رسول خدا صلى الله عليه و آله با نصاراى نجران و پيش از آنكه خواست مباهله كند عبا بر دوش مبارك گرفت و حضرت امير المؤمنين و فاطمه و حسن و حسين عليهم السلام را داخل در زير عبا نمود و گفت پروردگارا هر پيغمبرى را اهل بيتى بوده است كه مخصوص ترين خلق بوده اند با و خداوندا اينها اهلبيت منند پس از ايشان برطرف كن شك و گناه را و پاك كن ايشان را پاك كردنى پس جبرئيل نازل شد و آيه تطهير در شأن ايشان آورد پس حضرت رسول صلى الله عليه و آله اينچهار بزرگوار را بيرون برد از براى مباهله چون نگاه نصارى بر ايشان افتاد و حقيقت آنحضرت و آثار نزول عذاب را مشاهده كردند جرئت مباهله ننمودند و استدعاى مصالحه و قبول جزيه نمودند و در اين روز نيز حضرت امير المؤمنين عليه السلام در حال ركوع انگشترى خود را بسائل داد و آيه اِنَّما وَلِيُّكُمُ اللّهُ در شأنش نازل شد و بالجمله اين روز روز شريفى است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سيم دو ركعت نماز و آن مثل روز عيد غدير است در وقت و كيفيت و ثواب و آية الكرسى كه در نماز مباهله است تا هُمْ فيها خالِدُونَ است چهارم خواندن دعاى مباهله كه شبيه بدعاى سحرهاى ماه رمضان است و شيخ و سيد هر دو نقل كرده اند لكن ما بين روايات اين دو بزرگوار اختلاف كثيره است و من اختيار ميكنم روايت شيخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روايت شده با فضيلت آن از حضرت صادق عليه السلام ميگوئى اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِاَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِيٌّ

الماء كل شيء حيّ افلا يؤمنون پس بياشامد آنرا

و روايت شده كه هرگاه كسى را باصداع عارض حضرت رسول صلى الله عليه و آله ميگذاشت دست مبارك را ميگشود و فاتحه و معوذتين ميخواند بصورت ميكشيد پس برطرف ميشد

از آنحضرت در دفع صداع دست بكش بر سر او و بگو اِنَّ اللّهَ يُمْسِكُ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَلَئِنْ زالَتا اِنْ اَمْسَكَهُما مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ كانَ حَليماً غَفُوراً و

از ربيع الابرار نقل است كه مامون را در طرطوس صداع عارض شد و هيچ چه علاج آن نشد قيصر روم كلاهى براى او فرستاد و نوشت بر آن

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَليلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَميلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِها وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظيمَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَيِّرٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمائِكَ كَبيرَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزيزَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ ماضِيَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِها عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطيلَةٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نافِذٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَسائِلِكَ بِاَحَبِّها وَكُلُّها اِلَيْكَ حَبيبٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَسائِلِكَ كُلِّها اَللّهُمَّ اِنّي اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَريفٌ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ

اين كلاه را فرستادم كه بر سر گذارى تا درد ساكن شود مامون ترسيد كه در آن زهرى تعبيه كرده باشد امر كرد بر سر حاملش نهادند و ديد ضررى با و نرسانيد پس امر كرد بر سر كسى نهادند كه صداع داشت ساكن شد نهادند در وقتى درد سر مامون آن كلاه را بر سر خود گذاشت درد ساكن شد تعجب نمودند و آن را شكافتند و ديدند كه در آن نوشته است بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لِلّهِ في عِرْقٍ ساكِنٍ حم عسق لا يُصَدَّعُونَ عَنْها وَلا يُنْزِفُونَ مِنْ كَلامِ الرَّحْمنِ خَمَدَتِ النّيرانُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ

وجال النفع التدواء فيك كم بجول ماء الربيع في الغصن

تعويذ بجهت درد شقيقه بنكارد دو سطر

انی اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم انی اسئلك
بسلطانك كله اللهم انی اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم
انی اسئلك بملكك كله اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی
اللهم انی اسئلك من علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم انی اسئلك
بعلائك كله اللهم انی اسئلك من آياتك باعجبها وكل آياتك عجيبة اللهم
انی اسئلك بآياتك كلها اللهم انی اسئلك من منك باقدمه وكل منك
قديم اللهم انی اسئلك بمنك كله اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما
وعدتنی اللهم وانی اسئلك بما انت فيه من الشؤون والجبروت اللهم انی اسئلك
بكل شأن وكل جبروت اللهم وانی اسئلك بما تجيبنی به حين اسئلك يا الله
يا لا اله الا انت اسئلك ببهاء لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بجلال
لا اله الا انت يا لا اله الا انت اسئلك بلا اله الا انت اللهم انی ادعوك
كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم انی اسئلك من رزقك باعمه وكل
رزقك عام اللهم انی اسئلك برزقك كله اللهم انی اسئلك من عطائك
باهنائه وكل عطائك هنیء اللهم انی اسئلك بعطائك كله اللهم انی
اسئلك من خيرك باعجله وكل خيرك عاجل اللهم انی اسئلك بخيرك كله اللهم
انی اسئلك من فضلك بافضله وكل فضلك فاضل اللهم انی اسئلك
بفضلك كله اللهم انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهم صل علی
محمد وآل محمد وابعثنی علی الايمان بك والتصديق برسولك عليه وآله السلام
والولاية لعلی بن ابيطالب والبرائة من عدوه والائتمام بالائمة من آل محمد
عليهم السلام فانی قد رضيت بذلك يا رب اللهم صل علی محمد عبدك و
رسولك فی الاولين وصل علی محمد فی الآخرين وصل علی محمد فی الملاء
الاعلی وصل علی محمد فی المرسلين اللهم اعط محمداً الوسيلة والشرف والفضيلة

دردو سه دفعه بگوید یا ظاهراً موجوداً و یا باطناً غیر مفقود اردد علی عبدك الضعيف اياديك الجميلة عنده و اذهب عنه ما به من اذی انك رحيم قدير. جهة گوش از حضرت باقر العلوم علیه السلام وارد شده که بگذارد دست بر آن و بخواند لو انزلنا هذا القرآن علی جبل تا آخر سوره. جهة درد دهان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بگذارد دست بر آن و بگوید بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الذی لا يضر مع اسمه داء اعوذ بكلمات الله التی لا يضر معها شیء قدوس قدوس قدوس يا رب باسمك الطاهر المقدس المبارك الذی من سئلك به اعطيته و من دعاك به اجبته

والدرجة الكبيرة اللهم صل علی محمد وآل محمد وقنعنی بما رزقتنی وبارك لی فيما
آتيتنی واحفظنی فی غيبتی وفی كل غائب هو لی اللهم صل علی محمد وآل محمد و
ابعثنی علی الايمان بك والتصديق برسولك اللهم صل علی محمد وآل محمد و
اسئلك خير الخير رضوانك والجنة واعوذ بك من شر الشر سخطك والنار اللهم
صل علی محمد وآل محمد واحفظنی من كل مصيبة ومن كل بلية ومن كل عقوبة
ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن كل مصيبة ومن كل
آفة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی هذه الليلة وفی
هذا اليوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم صل علی محمد وآل محمد و
اقسم لی من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل فرج ومن كل
عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن كل نعمة
ومن كل سعة نزلت او تنزل من السماء الی الارض فی هذه الساعة وفی هذه الليلة
وفی هذا اليوم وفی هذا الشهر وفی هذه السنة اللهم ان كانت ذنوبی قد اخلقت
وجهی عندك وحالت بينی وبينك وغيرت حالی عندك فانی اسئلك بنور وجهك
الذی لا يطفأ وبوجه محمد حبيبك المصطفی وبوجه وليك علی المرتضی وبحق اوليائك
الذين انتجبتهم ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لی ما مضی من ذنوبی وان
تعصمنی فيما بقی من عمری واعوذ بك اللهم ان اعود فی شیء من معاصيك ابداً ما
ابقيتنی حتی تتوفانی وانا لك مطيع وانت عنی راض وان تختم لی عملی باحسنه وتجعل
لی ثوابه الجنة وان تفعل بی ما انت اهله يا اهل التقوی ويا اهل المغفرة صل
علی محمد وآل محمد وارحمنی برحمتك يا ارحم الراحمين پنجم بخواند دعائی که شیخ و سید
روایت کرده اند بعد از دو رکعت نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن الحمد لله رب
العالمین است و ثابت است در این روز تصدق بر فقرا بجهة تأسی بمولای هر مؤمن
و مؤمنه امیر المؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آنحضرت و انسب خواندن زیارت جامعه

یا الله یا الله یا اسئلك یا الله ان تصلی علی محمد النبی و اهل بيته و ان تعافينی مما اجد فی فمی و فی رأسی و فی سمعی و فی بصری و فی بطنی و فی ظهری و فی يدی و فی رجلی و فی جوارحی كلها که شفا میابد ان شاء الله تعالی. جهة درد دندان از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بخواند بر آن بعد از آنکه دست بر آن (گذارد) حمد و توحید و قدر و این آیه مبارکه و تری الجبال تحسبها جامدة و هی تمر مر السحاب صنع الله الذی اتقن کل شیء انه خبير بما تفعلون. ایضاً از امیر المؤمنین علیه السلام مرویست که دست بکشد بموضع ... و بگوید بسم الله و بالله و الشافی الله و لا حول و لا قوة الا بالله الكافی ...

روز بیست و پنجم روز شریفی است و روزی است که هَلْ اَتی در حق اهلبیت نازل شد بجهة آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسکین و یتیم و اسیر دادند و با آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهلبیت علیهم السّلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تاسی بموالی خود نمایند در تصدق بمساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را روزه بدارند و چون بعض علماء این روز را روز مباهله میدانند مناسب است زیارت جامعه و دعاء مباهله را نیز در این روز بخوانند **روز آخر ذی الحجه** که آخر سال عربیست سید در اقبال موافق یک روایت ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ ما عَمِلْتُ فِی هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنِی عَنْهُ وَ لَمْ تَرْضَهُ وَ نَسِیتُهُ وَ لَمْ تَنْسَهُ وَ دَعَوْتَنِی اِلَی التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرائِی عَلَیْکَ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِی وَ ما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ یُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنِّی وَ لا تَقْطَعْ رَجائِی مِنْکَ یا کَرِیمُ پس چون گفت این را شیطان گوید وای بر من هر تعب کشیدم در حق او در این سال همه را خراب کرد باین کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال خود را بخیر ختم نمود

(فصل هفتم)

در اعمال ماه محرم است بدانکه این ماه ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشان و از حضرت امام رضا علیه السّلام روایتست که چون ماه محرم داخل میشد پدرم را کسی خندان نمیدید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب میشد تا روز دهم چون روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت حزن و گریه او بود و میفرمود امروز روزیست که حسین علیه السّلام شهید شده است **شب اول** سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس سوم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ در روایتست از حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد و صبحش را که اول سال است روزه بدارد مثل کسیست که تمام سال را مداومت بخیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود

عوذات ماثوره: بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ عوذه مجربه برای درد دندان بنویسد حمد و دو قل اعوذ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را و بنویسد در هر سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ و بعد از قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ میگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ وَلَهُ ما سَکَنَ فِی اللَّیْلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ قُلْنا یا نارُ کُونِی بَرْداً وَ سَلاماً عَلی اِبْراهِیمَ وَ اَرادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْناهُمُ الْاَخْسَرِینَ نُودِیَ اَنْ بُورِکَ مَنْ فِی النّارِ وَ مَنْ حَوْلَها وَ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ پس میگوید اَللّٰهُمَّ یا کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَ لا یَکْفِی مِنْکَ شَیْءٌ اِکْفِ عَبْدَکَ وَ ابْنَ اَمَتِکَ مِنْ شَرِّ ما یَخافُ و

اگر ممکن شود احیا بدارد این شب را بدعا و نماز و خواندن قرآن و نیز سید برای هلال این ماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده **روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است و در روایت ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السّلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعای زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السّلام منقولست که حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و چون فارغ میشد دستهارا بلند میکرد و این دعا را سه دفعه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدِیمُ وَ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِیدَةٌ فَاَسْئَلُکَ فِیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَ الْقُوَّةَ عَلی هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ وَ الْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنِی اِلَیْکَ یا کَرِیمُ یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخِیرَةَ مَنْ لا ذَخِیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظِیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقی یا مُنْجِیَ الْهَلْکی یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ یا مُفْضِلُ یا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ وَ نُورُ النَّهارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَ دَوِیُّ الْماءِ وَ حَفِیفُ الشَّجَرِ یا اَللّٰهُ لا شَرِیکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَ اغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَ لا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ اٰمَنّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَ ما یَذَّکَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَ هَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ شیخ طوسی فرموده که مستحب است روزه دهه اول محرم ولکن روز عاشورا امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آنوقت بقدر تربت تناول نماید و سید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او نگه میدارد انسان را از هر گناهی **روز سیم** روزی است که حضرت یوسف علیه السّلام از زندان بیرون شد هر که آن روز را روزه دارد آسان فرماید حقتعالی بر او کارهای مشکل را و برطرف کند از او اندوه را و در روایت نبوی است که دعایش مستجاب شود **روز نهم** روز تاسوعا است از حضرت صادق علیه السّلام روایت است که فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السّلام

عوذات ماثوره: بِمَجْدِهِ وَ مِنْ شَرِّ الْوَجَعِ الَّذِی یَشْکُوهُ اِلَیْکَ و نیز برای درد کمر که کارد را بر آن بکشند و دعا الدبران خوانی بکمر و دعا ... جانب که درد میکند و بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَ اِبْراهِیمُ خَلِیلُ اللّٰهِ اُسْکُنْ بِالَّذِی سَکَنَ لَهُ ما فِی اللَّیْلِ وَ النَّهارِ بِاِذْنِهِ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و ایضاً وارد شده که چوب را بر درد دندان بگذارد و افسون کند از جانب آن هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ الْعَجَبُ کُلُّ الْعَجَبِ دُودَةٌ تَکُونُ فِی الْفَمِ تَأْکُلُ الْعَظْمَ وَ تُنْزِلُ الدَّمَ اَنَا الرّاقِی وَ اللّٰهُ الشّافِی وَ الْکافِی وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

واصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آنحضرت اجماع کردند و ابن مرجانه و
عمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرة سپاه و بسیاری لشکر که برای آنها جمع شده بود و جناب
امام حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد
آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب **شب دهم**
شب عاشوراست و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای
بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد و سه مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و بعد از
فراغ از جمیع بگوید سُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا
قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ استغفار
نیز ذکر شده و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی
و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید بخواند و از جمله
چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و این نماز مطابق است با نماز امیر
المؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد و بعد از نماز فرموده ذکر خدا بسیار کند و صلوات
بسیار بفرستد بر رسول خدا صلی اللّٰه علیه و آله و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه میتواند
و در فضیلت احیاء این شب روایت کرده که مثل آنستکه عبادت کرده باشد بعبادت جمیع
ملائکه و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسی را توفیق شامل حال شود در این شب
در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند و بیتوته نزد آنجناب نماید تا صبح خدا او را
محشور فرماید آلوده بخون امام حسین علیه السلام در جملهٔ شهداء با آنحضرت **روز دهم**
روز شهادت ابو عبد اللّٰه الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمهٔ اطهار علیهم السلام و
شیعیان ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای
دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشند و تعزیت
حضرت امام حسین علیه السلام را اقامه نمایند و بماتم اشتغال نمایند بنحویکه در ماتم عزیزترین اولاد
و اقارب خود اشتغال مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا که بعد از این بیاید

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ
وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْساً فَادّارَأْتُمْ
فِيها بخواند تا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ هفت مرتبه این را
بجا آورد جهت درد سینه
وارد شده آیه وَاِذْ قَتَلْتُمْ
نَفْساً فَادّارَأْتُمْ تا لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ و در روایت شده
که استشفا کن بقرآن زیرا
که حق تعالی فرموده فِيهِ شِفاءٌ
لِما فِي الصُّدُورِ و در وارد برای
مهم دعا جامعه وارد شده
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَجائِي وَاَنْتَ
ثِقَتِي وَعِمادِي و این دعا
طویل است طالبین رجوع
کنند بمآخذ آن کتاب دعا
بحار مرض جهت درد شکم
از حضرت رسول صلی اللّٰه علیه
و آله مرویست

ان شاء اللّٰه تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و یکدیگر را تعزیت گویند در
مصیبت آنجناب و بگویند اَعْظَمَ اللّٰهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا
وَاِيّاكُمْ مِنَ الطّالِبِينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ و
شایسته است در این روز مقتل بخوانند و یکدیگر را بگریانند روایت شده که چون حضرت موسی
علیه السلام مأمور شد بملاقات جناب خضر و تعلم از او اول چیزیکه در وقت ملاقات بین ایشان
مذاکره شد آن بود که آن عالم حکایت نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمد علیهم
السلام وارد میشود پس گریستند هر دو و سخت شد گریه ایشان و روایت شده از ابن عباس
که گفت در ذیقار خدمت امیر المؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر
صلی اللّٰه علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام
و آنکه چگونه کشته میشود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با او شهید میشود پس
گریه کرد آنحضرت گریه سختی و مرا بگریه در آورد فقیر گوید که اگر مقام را گنجایش بود مختصر مقتلی
در اینجا ذکر میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب ما در مقتل و
بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که
لشکر آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه
توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او کند و
سید برای این روز دعائی نقل کرده است شبیه بدعاء عشرات بلکه ظاهر آنست که خود آن
دعا باشد بموافق بعضی روایات و شیخ از عبد اللّٰه بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار
رکعت نماز و دعائی نقل کرده که در این روز در وقت چاشت باید بعمل آورد و ما بملاحظهٔ
اختصار ذکر نکردیم (هر که طالبست بزاد المعاد رجوع نماید) و نیز شایسته است که شیعیان
در این روز امساک کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند در آخر روز بعد از
عصر افطار کنند بغذائی که اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه مثل
غذاهای لذیذه و آنکه جامه های پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و آستینها را بالا

بیاتا مدثر بعقل یا ب
و تعویذ کند از انقطاع لکم
هفت مرتبه ایضا از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام مرویست که
بیاتا مداب کرم و بگوید یا
اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا اللّٰهُ یا رَحْمٰنُ
یا رَحِیمُ یا رَبَّ الْاَرْبابِ یا
اِلٰهَ الْاٰلِهَةِ یا مَلِکَ الْمُلُوکِ
یا سَیِّدَ السّاداتِ اشْفِنِی بِشِفائِکَ
مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ فَاِنِّی عَبْدُکَ
وَابْنُ عَبْدِکَ اَتَقَلَّبُ
فِی قَبْضَتِکَ و نیز جهت درد
شکم و غیره بگذارد دست را بر آن
و بگوید هفت مرتبه اُعِیذُ بِعِزَّةِ
اللّٰهِ وَجَلالِهِ مِنْ شَرِّ ما
اَجِدُ و بگذارد دست را
بموضع درد و بگوید بسم
تنبیه نیم اللّٰه جهت قولنج
بنویسد بر لوحی با انگشت
و توحید و دو قل اعوذ
و در

کند هیئت صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آنست که روز نهم
و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت
روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلی
الله علیه و آله بسته اند و از طریق اهلبیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه
این دو روز خصوص روز عاشوراء وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم اللعنة از برای برکت
آذوقه سال را در روز عاشوراء در خانه ذخیره میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشوراء و پی کاری نرود حق
تعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و گریه
او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در بهشت
بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره
کند خدا آن ذخیره را برای او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبید الله بن زیاد
و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور گردد پس باید که در روز عاشورا مشغول کاری از کارهای
دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت را
بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آن
روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار
کند اگر چه بشربت آبی باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی
داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد و در
آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نگردد و هزار مرتبه قاتلان
آنحضرت لعنت کند و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مؤلف گوید از
کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی که در فضیلت روز عاشورا است مجعول و
بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت
عاشورا اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو اُمَيَّةَ کلام را در اینمقام بسط داده ملخص

(عوذات مأثوره)

آنها بنویسد اَعُوذُ بِوَجْهِ اللّٰهِ الْعَظِيمِ وَبِعِزَّتِهِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَبِقُدْرَتِهِ الَّتِي لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا شَيْءٌ مِنْ شَرِّ هٰذَا الْوَجَعِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَمِنْ شَرِّ مَا اَجِدُ مِنْهُ

پس بشوید آنرا با آب باران و در وقتیکه ناشتا است و در وقت خواب بیاشامد که انشاء الله مبارک و نافع است

بجهت درد شکم و قولنج روایت شده که شخصی خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کرد از درد شکم برادر خود پس حضرت فرمود امر کن برادرت را که بیاشامد شربتی از عسل با آب گرم آنمرد رفت و فردای آن روز خدمت آنحضرت آمد و عرض کرد که آن شربت را باو دادم و فایده نکرد

آنکه تبرک بنی امیه باین یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت و آذوقه را در
این روز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال دیگر مایه سعادت و سعه رزق و رغد
عیش دانستند چنانچه در اخبار اهلبیت از باب تعریض بایشان نهی از این مطلب مکرر
وارد شده است و دیگر اقامه مراسم عیدات از توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس
و قص شارب و تقلیم اظفار و مصافحه و تعییدات دیگر که طریقه بنی امیه و اتباع ایشان بر
او جاریست و دیگر التزام بروزه این روزاست که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده اند
و ملتزم بصیام این روز بودند چهارم از وجوه تبرک بیوم عاشورا اینکه دعا و طلب حوائج را
در این روز مستحب دانسته اند و بجهة این کار مناقب و فضائلی برای این روز جعل و وضع افترا
کردند و دعاهائی چند تلفیق کرده تعلیم عاصیان نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه
در خطبهٔ که در بلاد خود در این روز میخوانند برای هر نبی وسیله و شرفی در این روز یاد
میکنند مثل اخماد نار نمرود و قرار سفینه نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دار یهودان
چنانچه شیخ صدوق از جبله مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار رضی الله عنه که فرمود والله
میکشند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز دهم و هر آینه اعداء حق سبحانه و تعالی این
روز را روز برکت قرار دهند و همانا اینکار شده است و پیشی گرفته است در علم خدا بتعالی
من میدانم او را بعهدیکه از مولایم امیر المؤمنین علیه السلام بمن رسیده تا آنکه جبله میگوید گفتم
چگونه مردم روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم بگریست و فرمود حدیثی وضع
کنند که او روزیست که خدای تعالی در او توبه آدم را قبول کرد با اینکه خدا بتعالی در ذیحجه
توبه آدم را قبول کرد و گمان میکنند که او روزیستکه خدا بتعالی یونس را از شکم ماهی بیرون
آورد با اینکه خدا بتعالی یونس را در ذیقعده از شکم ماهی برآورد و گمان میکنند که او
روزیستکه سفینه نوح بر جودی قرار گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هیجدهم ذیحجه بود
و گمان میکنند که او روزیستکه خدا دریا را برای موسی در او بشکافت با اینکه این کار در
ربیع الاول بود و بالجمله با اینهمه تصریح و تاکید که در خبر میثم شده و در حقیقت از

(عوذات مأثوره)

نبرد فرمود صدق الله و کذب بطن اخیک برو و او را شربت عسل بده و تعویذ بکن او را

بنویسد حمد هفت مرتبه پس بجوید و بیاشامد در روایت حفص وارد است که امیرالمؤمنین علیه السلام با علی بن ابی طالب ... بدو بنمی که برادر این مرد را است که بیرون آمد و آن را نفع بخشید

این شربت اول و آن هجده است بجهت تب ... که غالبا در دست بیماری بود که برای آن بکار رود وارد شده

از آن هفت را نهجوار اول سوره

و بهر را انهجوار اول سوره ...

اِذَا وَقَعَتْ ... تَا اَمِينًا مُنْبَثًّا وَيَسْئَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرٰى فِيهَا عِوَجًا وَلَا اَمْتًا

منه

عَلَمُ نبوت و امامت دلیل حقیت طریقهٔ شیعه است که اخبار غیبی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است عجب اینکه دعائی بر طبق این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعض بیخبران که غافل بوده اند مذکور و بدست عوام داده شده و البته خواندن آن دعا بدعت و حرام است و آن دعا این است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سُبْحانَ اللهِ مِلْاَ الْميزانِ وَ مُنْتَهَى الْعِلْمِ وَ مَبْلَغَ الرِّضا وَ زِنَةَ الْعَرْشِ بعد از دو سه سطر ده مرتبه صلوات بفرستند و بگوید یا قابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ يَوْمَ عاشُوراءَ يا رافِعَ اِدْريسَ اِلَى السَّماءِ يَوْمَ عاشُوراءَ يا مُسَكِّنَ سَفينَةِ نُوحٍ عَلَى الْجُودِيِّ يَوْمَ عاشُوراءَ يا غِياثَ اِبْراهيمَ مِنَ النّارِ يَوْمَ عاشُوراءَ و شکی نیست که این دعا از ابکار نواصب مدینه یا خوارج مسقط یا امثال اینها جعل کرده و تتمیم ظلم بنی امیه را نموده تمام شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور و بالجمله در آخر روز سزاوار است که یاد آورد از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آنحضرت که در این روز در کربلا اسیر اعداء و مشغول بحزن و بکاء بودند و مصیبتهائی بر ایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد وَلَقَدْ اَجادَ مَنْ قالَ

فاجِعَةٌ اِنْ اَرَدْتُ اَكْتُبُها	مُجْمَلَةً ذِكْرَةً لِمُدَّكِرٍ	جَرَتْ دُمُوعي فَحالَ حائِلُها	ما بَيْنَ لَحْظِ الْجُفُونِ وَ الزُّبُرِ
وَ قالَ قَلْبي بُقْيا عَلَيَّ فَلا	وَ اللهِ ما قَدْ طُبِعْتُ مِنْ حَجَرٍ	بَكَتْ لَهَا الْاَرْضُ وَ السَّماءُ وَ ما	بَيْنَهُما في مَدامِعٍ حُمُرٍ
من از تحریر این غم ناتوانم	که تصویش ز ذاتش بجانم	ترا طاقت نباشد از شنیدن	شنیدن کی بود مانند دیدن

پس بر خیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهرا و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریهٔ سید الشهداء علیهم السلام و ایشان را تعزیت بگو در این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخوان زیارت را اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْراهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَلِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْحَسَنِ الشَّهيدِ سِبْطِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

پس بگیرد یک دانه های جو را و بمالد بر ثالول پس ببندد آنها را در خرقه و با آن سنگ ببندد و بیندازد آن را در چاهی و بعضی گفته اند که ثالول بسته استعمال را خواه باشد که ماه در آن پنهان است و نیز نقل شده که صاحبش قطعه نمکی بگیرد و بمالد بر ثالول و بخواند بر آن سه مرتبه لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ تا آخر سوره حشر پس ببندد آن را از تعویذی و ثالول بگدازد که برطرف خواهد شد ان شاء الله تعالی و در خبر است که مالیدن نوره بر ثالول برطرف خواهد کرد آن را جهت دردهای بدن روایت شده که چون وضو سازی برای نماز فریضه بخوان

رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْبَشيرِ النَّذيرِ وَ ابْنِ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ وَ ابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَ ابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمامُ الْهادِي الزَّكِيُّ وَ عَلى اَرْواحٍ حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَ اَقامَتْ في جِوارِكَ وَ وَفَدَتْ مَعَ زُوّارِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنّي ما بَقيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّ الْمُصابُ فِي الْمُؤْمِنينَ وَ الْمُسْلِمينَ وَ في اَهْلِ السَّماواتِ اَجْمَعينَ وَ في سُكّانِ الْاَرَضينَ فَاِنّا لِلّٰهِ وَ اِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ وَ صَلَواتُ اللهِ وَ بَرَكاتُهُ وَ تَحِيّاتُهُ عَلَيْكَ وَ عَلى آبائِكَ الطّاهِرينَ الطَّيِّبينَ الْمُنْتَجَبينَ وَ عَلى ذَرارِيِّهِمُ الْهُداةِ الْمَهْدِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَ عَلَيْهِمْ وَ عَلى رُوحِكَ وَ عَلى اَرْواحِهِمْ وَ عَلى تُرْبَتِكَ وَ عَلى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَ رِضْواناً وَ رَوْحاً وَ رَيْحاناً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَ يَا بْنَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَهيدُ يَا بْنَ الشَّهيدِ يا اَخَ الشَّهيدِ يا اَبَا الشُّهَداءِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ عَنّي في هٰذِهِ السّاعَةِ وَ في هٰذَا الْيَوْمِ وَ في هٰذَا الْوَقْتِ وَ في كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةً كَثيرَةً وَ سَلاماً سَلامُ اللهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكاتُهُ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعالَمينَ وَ عَلَى الْمُسْتَشْهَدينَ مَعَكَ سَلاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَ النَّهارُ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَى الْعَبّاسِ بْنِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَ عَقيلٍ اَلسَّلامُ عَلى كُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَلِّغْهُمْ عَنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَ سَلاماً اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ اَحْسَنَ اللهُ لَكِ الْعَزاءَ في وَلَدِكِ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَحْسَنَ اللهُ لَكَ الْعَزاءَ في وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

بر آن بپیرات نماز و بعد از آن لَوْ اَنْزَلْنا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلى جَبَلٍ تا آخر سوره و بند کن دو وقت خواندن آن که ان شاء الله ورم ساکن خواهد شد جهت رفع و دفع و نزاع زنان بنویسد در رقعی بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ ما يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا اِلّا ساعَةً مِنْ نَهارٍ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَها لَمْ يَلْبَثُوا اِلّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰيها اِذْ قالَتِ امْرَاَتُ عِمْرانَ رَبِّ اِنّي نَذَرْتُ لَكَ ما في بَطْني مُحَرَّراً فَتَقَبَّلْ مِنّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّميعُ الْعَليمُ پس ببندد آن را بر ران راست او و چون فرزند متولد شد آن را باز کند و ببرد و ابتداء کند بخواند بر آن فَاَجاءَهَا الْمَخاضُ اِلى جِذْعِ النَّخْلَةِ تا آخر ... لبعد ...

یا اَبا مُحَمَّدٍ الحَسَن اَحسَنَ اللهُ لَکَ العَزاءَ فی اَخیکَ الحُسَینِ یا مَولایَ یا اَبا عَبدِ اللهِ اَنا ضَیفُ اللهِ وَضَیفُکَ وَجارُ اللهِ وَجارُکَ وَلِکُلِّ ضَیفٍ وَجارٍ قِرًی وَقِرایَ فی هٰذَا الوَقتِ اَن تَسئَلَ اللهَ سُبحانَهُ وَتَعالیٰ اَن یَرزُقَنی فَکاکَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ اِنَّهُ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ **روز بیست و پنجم** بقول جمعی از علماء در سال نود و چهار یا نود و دو یا از دهم سال نود و پنج که آن سال را سنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین علیه السلام از دنیا رحلت فرمود

فصل هشتم در ماه صفر است

بدانکه اینماه معروف بنحوست است و برای دفع نحوست هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذه وارده نیست و اگر کسی خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در اینماه در هر روز ده مرتبه بخواند چنانکه محدث فیض و غیره فرموده یا شَدیدَ القُویٰ وَیا شَدیدَ المِحالِ یا عَزیزُ یا عَزیزُ یا عَزیزُ ذَلَّت بِعَظَمَتِکَ جَمیعُ خَلقِکَ فَاکفِنی شَرَّ خَلقِکَ یا مُحسِنُ یا مُجمِلُ یا مُنعِمُ یا مُفضِلُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَکَ اِنّی کُنتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاستَجَبنا لَهُ وَنَجَّیناهُ مِنَ الغَمِّ وَکَذٰلِکَ نُنجِی المُؤمِنینَ وَصَلَّی اللهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وسید دعائی برای هلال اینماه روایت کرده **روز اول** سنهٔ سی و هفتم شروع بجنگ صفین شد و در این روز سنهٔ شصت و یکم بقولی سر مبارک حضرت سید الشهداء علیه السلام را وارد دمشق کردند و بنی امیه این روز را عید قرار دادند و آن روزی است که تازه میشود در آن احزان کانَت مَآتِمُ بِالعِراقِ تَعُدُّها ❊ اُمَوِیَّةٌ بِالشّامِ مِن اَعیادِها و در این روز و بقولی روز سیم سنهٔ صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین شهید شد **روز سیم** سید بن طاوس از کتب اصحابنا الامامیه نقل کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و اِنّا فَتَحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ العَن آلَ اَبی سُفیانَ و صد مرتبه استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد **روز هفتم** بقول شهید و کفعمی و دیگران و بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنهٔ پنجاهم شهادت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده (۷)

بلند کند بابی انت وامی وَاللهُ اَخرَجَکُم مِن بُطونِ اُمَّهاتِکُم لا تَعلَمونَ شَیئاً وَجَعَلَ لَکُمُ السَّمعَ وَالاَبصارَ وَالاَفئِدَةَ لَعَلَّکُم تَشکُرونَ کَذٰلِکَ اَخرُج اَیُّهَا الطَّلقُ اُخرُج بِاِذنِ اللهِ و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که برای آسان شدن ولادت بنویسد در پوستی یا کاغذی اَللّٰهُمَّ فارِجَ الهَمِّ وَکاشِفَ الغَمِّ وَرَحمٰنَ الدُّنیا وَالآخِرَةِ وَرَحیمَهُما اِرحَم فُلانَةَ بِنتَ فُلانَةٍ رَحمَةً تُغنیها بِها عَن رَحمَةِ جَمیعِ خَلقِکَ تُفَرِّجُ بِها کُربَتَها

و در این روز سنهٔ ۱۲۸ ولادت حضرت امام موسی علیه السلام در ابواء که نام منزلی است مابین مکه و مدینه واقع شد

روز بیستم روز اربعین و بقول شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام بمدینه و روز ورود جابر بن عبدالله انصاری است بکربلا بجهت زیارت امام حسین علیه السلام و او اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت در این روز مستحب است و از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که فرمود علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بدست راست کردن و جبین را در سجده برخاک گذاشتن و بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ را بلند گفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوص این روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما انشاء الله در باب زیارات نقل خواهیم نمود **روز بیست و هشتم** سنهٔ یازدهم روز وفات حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه بوده بالاتفاق و در روز وفات سنین عمر مبارکش بشصت و سه رسیده بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخدا پرستی نمود و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود و در سال یازدهم هجرت وفات فرمود و امیر المؤمنین علیه السلام متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز گذارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز گذاردند و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام آنجناب را در حجرهٔ طاهره در همان محلیکه از دنیا رفته بود مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه سوی من آمد و گفت ای انس چگونه نفس شما همراهی کرد که خاک بصورت پیغمبر خدا صلی الله علیه و آله بریزید پس گریست و فرمود یا اَبَتاهُ اَجابَ رَبّاً دَعاهُ یا اَبَتاهُ مِن رَبِّهِ ما اَدناهُ الخ ولنعم ما قیل ای دو جهان زیر زمین از رخت خاک نه خاک نشین از رخت و بروایت معتبره است که آنمخدره مشتی از خاک پاک آن قبر مطهر گرفت و بر دیدگان گذاشت و گفت

ماذا عَلیٰ مَن شَمَّ تُربَةَ اَحمَدٍ	اَن لا یَشُمَّ مَدَی الزَّمانِ غَوالِیا
صُبَّت عَلَیَّ مَصائِبُ لَو اَنَّها	صُبَّت عَلَی الاَیّامِ صِرنَ لَیالِیا

تکشف بها غمها و تیسر ولادتها وقضی بینهم بالحق وهم لا یظلمون وقیل الحمد لله رب العالمین بجهة بازکردن سینه شده بنویسد اول سورهٔ اِنّا فَتَحنا تا مُستَقیماً و سورهٔ اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ و این آیات را و مِن آیاتِهِ اَن خَلَقَ لَکُم مِن اَنفُسِکُم اَزواجاً لِتَسکُنوا اِلَیها وَجَعَلَ بَینَکُم مَوَدَّةً وَرَحمَةً اِنَّ فی ذٰلِکَ لَآیاتٍ لِقَومٍ یَتَفَکَّرونَ اُدخُلوا عَلَیهِمُ البابَ فَاِذا دَخَلتُموهُ فَاِنَّکُم غالِبونَ فَفَتَحنا اَبوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنهَمِرٍ وَفَجَّرنَا الاَرضَ عُیوناً فَالتَقَی الماءُ عَلیٰ اَمرٍ قَد قُدِرَ رَبِّ اشرَح لی صَدری وَیَسِّر لی اَمری وَاحلُل عُقدَةً مِن لِسانی یَفقَهوا

و شیخ یوسف شامی در درّ النظیم نقل کرده که آن حضرت این اشعار را در مرثیهٔ پدر فرموده

قُل للمُغَیَّبِ تحتَ اَثوابِ الثَّرىٰ ... اِن کُنتَ تَسمَعُ صَرخَتی و نِدائِیا
صُبَّت علَیَّ مَصائِبُ لو اَنَّها ... صُبَّت علَی الاَیّامِ صِرنَ لَیالِیا
قَد کُنتُ ذاتَ حِمیً بِظِلِّ مُحَمَّدٍ ... لا اَخشَ مِن ضَیمٍ و کانَ حِمالِیا
فالیَومَ اَخضَعُ لِلذَّلیلِ و اَتَّقی ... ضَیمی و اَدفَعُ ظالِمی بِرِدائِیا
فَاِذا بَکَت قُمرِیَّةٌ فی لَیلِها ... شَجَناً عَلی غُصنٍ بَکَیتُ صَباحِیا
فَلَاَجعَلَنَّ الحُزنَ بَعدَکَ مُونِسی ... وَ لَاَجعَلَنَّ الدَّمعَ فیکَ وِشاحِیا

روز آخر ماه سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا واقعشده بانگور مسموم مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقع شده در خانه حمید بن قحطبه در قریه سناباد از ارض طوس و در آنجا است قبر رشید نیز

فصل نهم

در ماه ربیع الاول است **شب اول** سال سیزدهم بعثت مبدء هجرت حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود از مکهٔ معظمه بمدینهٔ منوره و در آن شب در غار ثور مختفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرهای قبایل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواسات و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر کرد آیهٔ کریمهٔ وَمِنَ النّاسِ مَن یَشری نَفسَهُ ابتِغاءَ مَرضاتِ اللهِ در شأنش نازل شد **روز اول** علماء گفته‌اند مستحب است که برای تشکر نعمت سلامتی رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات کرده و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آنحضرت بوده **روز هشتم** سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السلام واقعشده و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردیده مناسب است آن دو بزرگوار را در این روز زیارت کردن **روز نهم** روز عید

قولی و ترکنا بعضهم یومئذ یموج فی بعض و نفخ فی الصور فجمعناهم جمعاً کذلک حللت فلان بن فلان عن بنت فلانة لقد جائکم رسول من انفسکم عزیز علیه ما عنتم حریص علیکم بالمؤمنین رؤف رحیم فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو رب العرش العظیم پس این نوشته را همراه او نموده و براوا و بران کنند و در طب الائمه دعائی از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام نیز نقل شده که تعلیم اسحق صحاف فرموده چون طولانی بود ذکر ننمودیم (۱) تعویذیکه بخوانند

بزرگ و روز عید بقر است و از برای این شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته‌اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود گردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه‌های نو و شکر و عبادت حقتعالی کردن و این روز روز برطرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بود این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافتش خواهد بود **روز دوازدهم** بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز بنا بر حضرت بمدینه ورود فرمود و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد **روز چهاردهم** سنه شصت و چهار یزید بن معویه بدرکات جحیم شتافت و در اخبار الدول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران از دنیا رفت جنازه‌اش را بدمشق آوردند در باب صغیر او را دفن کردند و قبرش اینک مزبله میباشد و سنین عمرش بسی و هفت رسیده بود و خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی **شب هفدهم** شب ولادت حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکی است و سید نقل کرده که در مثل چنین شب نیز قبل از هجرت بیکسال معراج آنحضرت بوده **روز هفدهم** بنا بر مشهور بین علماء امامیه روز ولادت با سعادت حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله است و معروف آنستکه ولادت با سعادتش در مکهٔ معظمه در خانهٔ خود آنحضرت واقع شده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انوشیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام واقعشده و باعث مزید فضل و شرافت این روز گردیده بالجمله این روز روز بسیار شریفی است و از برای آن چند عمل است اول غسل دوم روزه و از برای آن فضیلت بسیار است و روایت شده که هر که این روز را روزه

این تعویذ را که رسول خدا صلی الله علیه و آله تعلیم امیر المؤمنین علیه السلام فرموده اللّهمّ ارحم جلدی الرّقیق و عظمی الدّقیق و اعوذ بک من فورة الحریق یا امّ ملدم ان کنت امنت بالله فلا تأکلی اللحم و لا تشربی الدم و لا تفوری من الفم و انتقلی الی من یزعم ان مع الله الهاً آخر فانی اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمداً عبده و رسوله

مجلسی اول در شرح فقیه فرموده که وجود مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله تاثیر کرده در عدالت انوشیروان چون حضرت رحمة للعالمین است عدالت انوشیروان سبب اسباب ظهور آن شود منه

بدارد ثواب روزه یکسال خدا برای او بنویسد این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام
سال بفضیلت روزه ممتاز است سیم زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله از نزدیک و دور
چهارم زیارت امیرالمؤمنین علیه السّلام بهمان زیارتیکه حضرت صادق علیه السلام کرده و تعلیم
محمّد بن مسلم فرموده و بیاید ان شاء الله در باب زیارات پنجم در وقتیکه روز بلند شود دو
رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ و ده مرتبه توحید بخواند و
بعد از سلام در مصلّای خود بنشیند و این دعا بخواند اَللّهُمَّ اَنتَ حَیٌّ لا تَمُوتُ الخ
و این دعای مبسوطی است و چون سندش را منتهی بمعصوم ندیدم مراعات اختصار را
اهمّ دیدم هر که طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان این روز را تعظیم
بدارند و تصدّق و خیرات بنمایند و مؤمنین را مسرور کنند و بزیارت مشاهد مشرّفه
روند و سیّد در اقبال شرح زیادی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده و فرموده که من یافتم طایفه
نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند و تعجّب کردم
که چگونه مسلمانان قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است با پست
مرتبه از تعظیم باشد که ادون از تعظیم نصاری است مولد عیسی را

فصل دهم

در ماه ربیع الثّانی و جمادی الاولی و جمادی الاخره است

سیّد بن طاوس برای هر روز اوّل این سه ماه دعائی نقل کرده و شیخ مفید فرموده که در روز
دهم ماه ربیع الثّانی سنه دویست و سی و دو حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولّد شده است
و روز شریف بسیار مبارکی است و مستحبّ است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در
روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهراء صلوات
الله علیها و اقامه ماتم آن مظلومه مناسب است زیرا که در روایت صحیحه وارد شده که آنحضرت
بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات فرمود و بنا بر مشهور که وفات
حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در بیست و هشتم صفر بوده باید وفات آنمخدّره در یکی از این سه
روز واقع شده باشد و در روز نیمه سنه سی و شش فتح بصره برای امیرالمؤمنین علیه السلام و ولادت

(۲) مواظبت کند در صبح و شام بخواندن دعای نور که سلمان از حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کرده و در مفاتیح ذکر شده (۳) روایت شده که ائمه علیهم السلام تب را بآب سرد معالجه میکردند و پیراهن یک جامه را در آب تر میکردند و بر جسد میچسبانیدند (۴) بخط امام رضا علیه السلام دیده شده که برای تب سه قطعه کاغذ بنویسند بر قطعه اوّل بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ لا تَخَف اِنَّکَ اَنتَ الاَعلی و بر دوم بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ لا تَخَف نَجَوتَ مِنَ القَومِ الظّالِمینَ و بر سوم بِسمِ اللهِ الرَّحمنِ الرَّحیمِ اَلا لَهُ الخَلقُ وَ الاَمرُ تَبارَکَ اللهُ رَبُّ العالَمینَ

حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت مردها در این روز مناسب است و
امّا اعمال ماه جمادی الآخره پس سیّد بن طاوس رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه
در هر وقت که خواهد چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اوّل بخواند حمد و یکمرتبه
آیة الکرسی و بیست و پنج مرتبه اِنّا اَنزَلناهُ و در رکعت دوّم حمد و یکمرتبه اَلهیکُمُ التَّکاثُر و بیست
و پنج مرتبه قُل هُوَ اللهُ و در رکعت سوّم حمد و یکمرتبه قُل یا اَیُّهَا الکافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه
قُل اَعُوذُ بِرَبِّ الفَلَقِ و در رکعت چهارم حمد و یکمرتبه اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ و بیست و پنج مرتبه
قُل اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَ الحَمدُ
لِلّهِ وَ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پس سه
مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ پس سر بسجده گذارد و بگوید سه مرتبه
یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الجَلالِ وَ الاِکرامِ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا رَحیمُ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ
پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا خود او و مالش را و زنان و
فرزندان او را و دین و دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت
بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد **روز سیّم** سنه یازدهم وفات حضرت فاطمه
صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان مراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند
و زیارت آن مظلومه و نفرین بر ظالمان و غاصبان حقّ او کنند و سیّد بن طاوس در اقبال
ذکر فرموده این زیارت را برای آنحضرت بعد از ذکر وفات آنحضرت در این روز اَلسَّلامُ
عَلَیکِ یا سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکِ یا والِدَةَ الحُجَجِ عَلَی النّاسِ اَجمَعینَ
اَلسَّلامُ عَلَیکِ اَیَّتُهَا المَظلُومَةُ المَمنُوعَةُ حَقُّها پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَ
ابنَةِ نَبِیِّکَ وَ زَوجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزلِفُها فَوقَ زُلفی عِبادِکَ المُکَرَّمینَ
مِن اَهلِ السَّمواتِ وَ اَهلِ الاَرَضینَ بتحقیق که روایت شده است که هر که باین زیارت
آنحضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی گناهانش را بیامرزد و او را داخل
بهشت گرداند مؤلّف گوید که نقل سیّد بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد

پس بخوانند بر هر قطعه سه مرتبه توحید و بیاویزند آنها را در سه روز هر روزی یکی از آنها را که تب بخواهد شد ان شاء الله تعالی (۵) نکمه مایه ابرص را بکار کند و شیر را در پیراهن داخل کند و هفت مرتبه اذان و اقامه بگوید و هفت مرتبه حمد بخواند که ان شاء الله خوب خواهد شد (۶) روایت شده از ائمه علیهم السلام که بنویسید برای تب ربع و زنان و کنند و بنویسند این عوذه را اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِعِزَّتِکَ وَ سُلطانِکَ وَ قُدرَتِکَ وَ مُلکِکَ وَ ما اَحاطَ بِهِ عِلمُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَن لا تُسَلِّطَ عَلی فُلانِ بنِ فُلانٍ شَیئاً مِمّا خَلَقتَ بِعِزَّةٍ وَ ارحَم جِلدَهُ الرَّقیقَ وَ عَظمَهُ الدَّقیقَ مِن فَورَةِ الحَریقِ

نقل کرده و گفته که مختص است بروز وفات آنحضرت که سیم ماه جمادی الآخرة باشد و
کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز خود آنحضرت وان دو رکعت
است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ میخوانی و اگر نتوانی در
رکعت اول بعد از حمد سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ بخوان و در رکعت دوم سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
و چون سلام گفتی بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ تا آخر زیارت مذکوره **روز بیستم** سال پنجم یا
دوم از بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها واقع شده و در آن
چند عمل مناسب است اوّل روزه دوم خیرات و صدقات بر مؤمنین سیم زیارت آن بی بی دنیا
و آخرت و باید کیفیت زیارت آنحضرت بعد از این ص ۳۱۵

فصل یازدهم

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است امّا اعمال هر ماه نو چند
چیز است اوّل خواندن دعاهای منقوله در وقت رؤیت هلال که بهترین آنها دعای
چهل و سیم صحیفهٔ کامله است که در اوّل ماه رمضان ذکر شد ص ۲۱۲ دوم خواندن هفت مرتبه سورهٔ
حمد برای دفع درد چشم سیم اندکی پنیر خوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن
آن در اول هر ماه امید است که حاجتش را آن ماه رد نشود چهارم در شب اول دو رکعت نماز کند
در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی
ایمن گرداند و نه بیند در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند
در رکعت اوّل بعد از حمد سی مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ و در رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند سلامتی خود را در آن ماه از حقتعالی بخرد
و از بعضی روایات نقل است که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ
فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ

أَرْتَجِي يَا آلم مليح يا الكلمة التجم وقارنه التم كرهاو تردها من جهنم ان كرن الممتت بالله الاعظم ان تاكلي لفلان بن فلانة لحما ولا تمصي له دما ولا تنهكي له عظما ولا تثوري عليه غما ولا تهيجي عليه صداعا وانتقلي عن شعره وبشره ولحمه ودمه الى من زعم ان مع الله الها آخر لا اله الا هو سبحانه وتعالى عما يشركون و بنویسد بعد از دعا یا یکی از دشمنان خدا یا اسم یکی از کفار

(۷) بنویسد از برای تب و بند دربازوی راست تب دار بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي
فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وامّا اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت صادق علیه السلام
بمعلّی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را
بپوش و به بهترین بوهای خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز
پیشین و پسین و نافله های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت بیک سلام
و در رکعت اوّل بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد
ده مرتبه سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ
أَحَدٌ و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
بخوان و بعد از نماز بسجدهٔ شکر برو و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ
بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ
بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ
شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ چون چنین کنی گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و بسیار بگو يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
امّا اعمال ماههای رومی پس ما در اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سید جلیل
علی بن طاوس رحمه الله روایت کرده است که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت
فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است که محتاج بدوای اطبا
نبوده باشم پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و سلمان و دیگران سؤال نمودند که آن

رَبِّ الْعَالَمِينَ تا آخر سوره
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا الَّتِي لَا
يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَ
بَرَأَ وَمِنْ شَرِّ الْهَامَّةِ وَ
السَّامَّةِ وَالْعَامَّةِ وَاللَّامَّةِ
وَمِنْ شَرِّ طَوَارِقِ اللَّيْلِ وَ
النَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ فُسَّاقِ
الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ
شَرِّ الْجِنِّ

(۱) و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل
ایند عا را بسیار بخوانند
و بعضی (۳۶۶) مرتبه
گفته اند يَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَ
الْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى
أَحْسَنِ الْحَالِ و
بروایت دیگر يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا
مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
يَا مُحَوِّلَ الخ کذا فی
زاد المعاد (منه)

دواچیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در
ماه نیسان روی آب باران میگیری و سوره فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل هو الله و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها الکافرون هر یکرا هفتاد بار میخوانی و
بروایت دیگر سوره انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد
مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز
در بامداد و پسین از آن آب میآشامی بحق آنخداوند یکه مرا براستی بر خلق مبعوث گردانیده
است سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که حقتعالی بردارد از کسیکه این آب را میآشامد هر
دردی را که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانها
او و اگر در لوح دردی برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده
اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را با آن نیت بیاشامد و را فرزند روزی
کرده و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب با نیت بیاشامد فرزند از او بوجود
آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه
حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اِنَاثاً وَ یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ الذُّکُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُکْرَاناً
وَ اِنَاثاً وَ یَجْعَلُ مَنْ یَشَاءُ عَقِیماً یعنی حقتعالی میبخشد هر که را خواهد دختران و هر که را
خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را با ایشان عطا
میکند و هر که را خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد
و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و
در چشمهای خود قطره از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن
خداتعالی شفا یابد و آشامیدن از آن آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوشبو
کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن
آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متأذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند
و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل گرداند

وَ الاِنْسِ وَ مِنْ شَرِّ الشَّیْطَانِ وَ شِرْکِهِ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ ذِی شَرٍّ وَ مِنْ شَرِّ کُلِّ دَابَّةٍ هُوَ اٰخِذٌ بِنَاصِیَتِهَا اِنَّ رَبِّی عَلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ رَبَّنَا عَلَیْکَ تَوَکَّلْنَا وَ اِلَیْکَ اَنَبْنَا وَ اِلَیْکَ الْمَصِیرُ یَا نَارُ کُونِی بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَی اِبْرٰهِیمَ وَ اَرَادُوا بِهِ کَیْداً فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِینَ بَرْداً وَ سَلَاماً عَلَی فُلَانِ بْنِ فُلَانَةٍ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِینَا اَوْ اَخْطَأْنَا تا آخر سوره حَسْبِیَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَکِیلاً وَ تَوَکَّلْ عَلَی الْحَیِّ الَّذِی لَا یَمُوتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَ کَفٰی بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِیراً بَصِیراً لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ

و محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعشه
و تب نجات یابد و کور و لال و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده اش نزول نکند و دردی
که موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسه های جنیان
و شیاطین متأذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این
آب بیاشامد و جمیع دردهائیکه در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد
پس جبرئیل گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد
حقتعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان
او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان
عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت باو بفرستد غش و خیانت و غیبت و حسد
بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان
نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبد الله بن
عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم که این روایت را
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها آیات و اذکار
باین روش روایت کرده که میخوانی بر آب نیسان فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون
و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو
الله احد هر یک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه
الله اکبر و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد
لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از
آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر آن خواص که مذکور
شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است و منفعت دارد خواه
در نیسان ببارد و خواه در غیر آن چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
منقول است که بیاشامید آب آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند چنانچه

لَهُ صَدَقَ وَعْدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ هَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ کَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَ رُسُلِی اِنَّ اللّٰهَ قَوِیٌّ عَزِیزٌ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ وَ مَنْ یَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِیَ اِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ
(۸) جهت قطع تکرر بول
و هر قطعه را اصبع نامند بخورد
نان بسه روز در قطعه اول
عقدت باذن الله و در
دوم شددت باذن الله
و در سوم سکنت باذن الله
دعا و زجر و ابتداء کرد
شخصی شکایت کرد بحضرت
موسی بن جعفر علیه السلام
و گفت

حقتعالی میفرماید وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد حقتعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما وسوسهٔ شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنست که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع این سوره ها را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده اش عظیم تر و ثوابش بیشتر است و در اینها بعد از بیست و سه روز که از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حقتعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میگرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنابر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذر نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الآخر و نیسان و حزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسهٔ ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در اینها موافق نوزده درجهٔ میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در

اینجا ایراد نمودیم انتهی

باب سیم در زیارات است

و مشتمل بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه مقدمه در آداب سفر است

مراد زجری است که با کی نمیشود فرمود هرگاه فارغ شدی از نماز شب بگو اللهم ما کان فیه من خیر فمنک لا احمد لی فیه وما عملت من سوء فقد حذرتنیه لا عذر لی فیه اللهم انی اعوذ بک ان اتکل علی ما لا عذر لی فیه او آمن مما لا حمد لی فیه دعای قرقره شکم و نیز روایت که شخصی شکایت کرد به حضرت که غضب و کفر شکم من بو سنه صدا میکند و من جا میکیم نام مریم تکلم کنم زیرا که آن صدا از شکم من بیرون میآید و مردم میشنوند پس دعا کن که از من بشفا حضرت فرمود که هرگاه فارغ شدی

چون ارادهٔ سفر کنی سزاوار آنست که روزه بداری روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا روز پنجشنبه را و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نحس باشد در مهی	زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه و پنج و سیزده با شانزده	بیست و یک با بیست و چار و بیست و پنج

سفر مکن بد محاق شهر و در حالیکه قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورت حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بسفر روی روایت شده که مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر علیه السلام ارادهٔ سفری کرد خدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت با او فرمود که پدرم علی بن الحسین علیه السلام هرگاه اراده مینمود که بیرون رود بسوی بعض املاک خود میخرید سلامتی خود را از خدا با آنچه آسان بود برای او یعنی بدادن صدقه هر چه ممکن بود و این در وقتی بود که پای خود را در رکاب میگذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد با آنچه که ممکن بود او را پس وداع کرد و رفت و بجا نیاورد آنچه را که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر با امام محمد باقر علیه السلام رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر میپذیرفت و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود و دو رکعت نماز میگذاری و از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد و ثنای الهی بجا میآوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم میفرستی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ نَفْسی وَاَهْلی وَمالی وَوُلْدی وَمَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی رَحْمَتِکَ وَلا تَسْلُبْنا فَضْلَکَ اِنّا اِلَیْکَ راغِبُونَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِکَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ وَکَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ فِی الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ هٰذَا التَّوَجُّهَ طَلَبًا لِمَرْضاتِکَ وَتَقَرُّبًا اِلَیْکَ فَبَلِّغْنی ما اُؤَمِّلُهُ وَاَرْجُوهُ فیکَ وَفی

از نماز شب بگو اللهم ما عملت من خیر فهو منک لا احمد لی فیه وما عملت من شر فقد حذرتنیه لا عذر لی فیه و نیز از حضرت صادق منقول است که گفت شب برای قرار نیم وارد شده دعای برص یعنی پیسی اندام از یونس روایت است که گفت سپیدی پیسی در رویم ظاهر شد پس شکایت من عارض شده بود به حضرت صادق کردم آن حضرت فرمود وضو بگیر و دو رکعت نماز بکن و بگو یا الله یا رحمن یا رحیم یا سمیع الدعوات یا معطی الخیرات اعطنی خیر الدنیا و خیر الآخرة و قنی شر الدنیا و شر الآخرة

از بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و در روز هشتم و بیست و سیم خوب نیست (انتهی)

أَوْلِيائِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس وداع کن اهل خود را و برخیز و برو در خانه بایست و تسبیح حضرت
فاطمه صلوات الله علیها را بخوان و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ
بخوان و همچنین آیة الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو اَللّهُمَّ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهي وَ
عَلَيْكَ خَلَّفْتُ أَهْلي وَمالي وَما خَوَّلْتَني وَقَدْ وَثِقْتُ بِكَ فَلا تُخَيِّبْني يا مَنْ لا يُخَيِّبُ مَنْ
أَرادَهُ وَلا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْفَظْني فيما غِبْتُ عَنْهُ
وَلا تَكِلْني إِلى نَفْسي يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ الدُّعاء پس بخوان سوره قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ را
یازده مرتبه و سوره إِنّا أَنْزَلْناهُ و آیة الکرسی و سوره قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و قُلْ أَعُوذُ
بِرَبِّ الْفَلَقِ پس دست بر جمیع بدن خود بمال و تصدق کن بهرچه میسر باشد و بگو اَللّهُمَّ
إِنّي اشْتَرَيْتُ بِهذِهِ الصَّدَقَةِ سَلامَتي وَسَلامَةَ سَفَري وَما مَعي اَللّهُمَّ احْفَظْني وَاحْفَظْ
ما مَعي وَسَلِّمْني وَسَلِّمْ ما مَعي وَبَلِّغْني وَبَلِّغْ ما مَعي بِبَلاغِكَ الْحَسَنِ الْجَميلِ و با خود بردار
عصائی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که هر که بسفری برود و با خود بردارد عصاء بادام
تلخ و بخواند وَلَمّا تَوَجَّهَ تِلْقاءَ مَدْيَنَ تا وَاللهُ عَلى ما نَقُولُ وَكيلٌ و این در سوره قصص است
حقتعالی او را ایمن گرداند از هر سبع درنده و از هر دزد ظلم کننده و از هر حیوان صاحب زهری
تا بخانه خود برگردد و با او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آمرزش کنند برای او تا برگردد
و عصا را بگذارد و سنت است که با عمامه بیرون رود و سر عمامه را در زیر حنک بگرداند تا اینکه بو
آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردارد
و در وقت برداشتن بگو اَللّهُمَّ هذِهِ طينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَلِيِّكَ وَابْنِ
وَلِيِّكَ اتَّخَذْتُها حِرْزاً لِما أَخافُ وَما لا أَخافُ و با خود بردار انگشتر عقیق و فیروزج
و خصوص انگشتری که عقیق آن زرد باشد و بر یکطرفش نقش باشد ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ
إِلّا بِاللهِ أَسْتَغْفِرُ اللهَ و بر طرف دیگرش مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ سید بن طاوس در امان الاخطار
روایت کرده از ابو محمد قاسم بن علا از صافی خادم امام علی النقی علیه السلام که گفت رخصت
طلبیدم از آنحضرت که بزیارت جدش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری

وَأَذْهِبْ عَنّي ما أَجِدُ فَقَدْ غاضَنِي الْأَمْرُ وَأَحْزَنَني و چون
کفتم چنان کردم که آنحضرت فرموده بود حقتعالی آن بیماری
را از من زایل کرد و لله الحمد
و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت باو فرمودند
ثلث آخر شب بیدار شو برخیز در
اول آن و وضو بگیر و مشغول
نماز شب خود بشو و بگو در سجده
آخر در رکعت اول یا علی
یا عظیم یا رحمن یا رحیم یا
سامع الدعوات یا معطی
الخیرات صل علی محمد و
آل محمد و اعطنی من خیر
الدنیا و الآخرة ما انت
اهله و اصرف عنی من
شر الدنیا و الآخرة ما
انت اهله و اذهب
عنی

داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ إِلّا بِاللهِ أَسْتَغْفِرُ
اللهَ و بر روی دیگر نگین مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ نقش کرده باشند چون این انگشتر را با خود داری امان یابی
از شر دزدان و راه زنان و برای سلامتی تو تمامتر است و دین ترا حفظ کننده تر است خادم
گوید بیرون آمدم و انگشتری که حضرت فرموده بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم چون وداع حضرت
کرده برگشتم و دور شدم فرمود که مرا برگردانند چون برگشتم فرمود ای صافی گفتم لبیک یا سیدی
فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی بدرستیکه میان طوس و نیشابور شیری بر
خواهد خورد بتو و قافله را منع خواهد کرد از رفتن تو پیش رو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو
مولای من میگوید که دور شو از راه و باید که بر یکطرف نگین فیروزه اَللهُ الْمَلِكُ نقش کنی
و بر طرف دیگر اَلْمُلْكُ لِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ زیرا که نقش انگشتر امیر المؤمنین علیه السلام اَللهُ الْمَلِكُ
بود چون خلافت بآنجناب برگشت اَلْمُلْكُ لِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ نقش کرد و نگینش فیروزه بود
و چنین نگین امان میبخشد از حیوانات درنده و باعث ظفر و غلبه میشود در جنگها صافی گوید
که رفتم بسفر و بخدا سوگند در همان مکان که حضرت فرموده بود شیر بسر راه آمد و آنچه فرموده
بود بعمل آوردم و شیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم
فرمود که یکچیز ماند نگفتی اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم فرمود
که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شب را بسر بردی گروهی از جنیان بزیارت قبر آنحضرت آمده
بودند آن نگین را در دست تو دیدند و نقش آنرا خواندند پس آنرا از دست تو بدر آورده بردند
بنزد بیماری که داشتند و آن انگشتر را در آبی شستند آن آب را به بیمار خود دادند و بیمارشان
صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست راست کرده بودی و ایشان در دست چپ
تو کردند تو از این مطلب تعجب بسیار کردی و سبب آنرا ندانستی و نزدیک سر خود یاقوتی یافته برداشتی
و الحال همراه تو است ببر بازار و آنرا بهشتاد اشرفی خواهی فروخت و این یاقوت هدیه آن
جنیان است که برای تو آورده بودند خادم گفت یاقوت را ببازار بردم و بهشتاد اشرفی فروختم
چنانکه شنیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه بخواند آیة الکرسی را در سفر

همانا الوجع فانه قد غالبنی
و آخرتنی و الحاح و مبالغه
کن در دعا بعد از آن گفت من
بجا آوردم آنچه فرموده بود
باو دعه منعوذ رسیده بود مرا
نوعی از ناخوشی و بیماری آنرا
نعوذ تب با علت در دها بود
شستن و خوردن و آداب آن
چنانکه مرا ای بواسیر نیز
شده و همچنین تربت امام ابا عبد الله
حسین علیه السلام را برای هر دردی
بیماران برای بیمی و ضرر و خطر کردن
و چنانکه تا نعوذ و غلوط کردن
و بر درد و علاج آن ما لاتذکر
روایت شده که جبرئیل
دفع بلا و آن بود شفای
در بلا با خاک سلامتی که
دار گویند روایت شده که
بخوانند و او را بنویسند
و بر او را و بیان کنند
نیز افید

در هر شب سالم بماند و سالم بماند آنچه با اوست و بگوید اللّهمّ اجعل مسیری عبراً و صمتی
تفکّراً و کلامی ذکراً و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من پروا نمیکنم
هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جنّ و انس بسم الله و بالله و من الله و
الی الله و فی سبیل الله اللّهمّ الیک اسلمت نفسی و الیک وجّهت وجهی و الیک
فوّضت امری فاحفظنی بحفظ الایمان من بین یدیّ و من خلفی و عن یمینی و عن شمالی
و من فوقی و من تحتی و ادفع عنّی بحولک و قوّتک فانّه لا حول و لا قوّة الّا بالله
العلیّ العظیم مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اقتصار میکنیم بذکر
چند ادب اوّل آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار میشود بسم الله را ترک نکند دوم
آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از فقه مسافر است حفظ
کردن نفقه خود سیّم آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج ایشان
مضایقه نکند تا حق تعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و پناه دهد او را در دنیا از همّ
و غمّ و برطرف کند از او اندوه بزرگ روز قیامت را و روایت است که حضرت امام زین العابدین
علیه السلام سفر نمیکرد مگر با اشخاصیکه نشناسند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت ایشان نماید
زیرا که هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند و از اخلاق شریفه
حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل شده که وقتی با اصحاب در سفر بودند خواستند گوسفندی
بکشند یکی گفت کشتن گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت
پختن او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزم با من گفتند یا رسول الله این کار را ما خواهیم کرد
شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما این کار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیآید که از شما
امتیازی پیدا کنم زیرا که حق تعالی کراهت دارد که ببیند بنده خود را که فضیلت داده خود را
بر رفقایش و بدانکه ثقیل ترین مردم در سفر نزد رفقا آنکسیست که با آنکه اعضایش صحیح و سالم است
تنبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم
آنکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم آنکه تا شما مدارا به قدر

الرّحمن الرّحیم و مثل کلمة خبیثة کشجرة خبیثة اجتثّت من فوق الارض ما لها من قرار تا آخر آیه منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة اخری الله اکبر و انت لا تکبر الله یبقی و انت لا تبقی و الله علی کلّ شیء قدیر بحمّه

در دعوذت روایت شده که یکی از اصحاب ائمه علیهم السلام عوذت خود را گشوده بود در موضعی که شایسته نبود مبتلا شد و بعد از آن خدمت حضرت صادق علیه السلام شکایت کرد حضرت تعلیم فرمود او را این عوذه فرمود هر شب خود را بان بکشد او دیگو من بسم الله و بالله بلی

سکر بعد از آنکه ممزوج کند او را با آب منزل قبل و شایسته و لازم است برای مسافر که با خود بردارد
از خاک بلد خویش و از طینتی که تربیت بر آن شده است و هر منزلیکه وارد میشود مقداری از آن خاک
بریزد در ظرف آب خود و آن را حرکت دهد پس بگذارد تا آب صاف شود آنوقت بنوشد ششم آنکه
اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و بباید در آداب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام من
آنچه مناسب اینجا است هفتم آنکه توشه از برای سفر خود بردارد و از شرف آدمیست که توشه خود را
نیکو گرداند بخصوص در سفر مکه بلی در سفر زیارت امام حسین علیه السلام توشه را از چیزهای لذیذ
قرار دادن مانند بریانی و حلواها و غیره محبوب نیست چنانکه بیاید بمطلب در باب زیارات اخفت و ابن غمرات

مِنْ شَرَفِ الْاِنْسانِ فِی الْاَسْفارِ	تَطْیِیبُهُ الزّادَ مَعَ الْاِکْثارِ
وَ لْیُحْسِنِ الْاِنْسانُ فی حالِ السَّفَرِ	اَخْلاقَهُ زِیادَةً عَلَی الْحَضَرِ
وَ لْیَدْعُ عِنْدَ الْوَضْعِ لِلْخِوانِ	مَنْ کانَ حاضِراً مِنَ الْاِخْوانِ
وَ لْیُکْثِرِ الْمَزْحَ مَعَ الصَّحْبِ اِذا	لَمْ یُسْخِطِ اللهَ وَ لَمْ یَجْلِبْ اَذیٰ
مَنْ جاءَ بَلْدَةً فَذا ضَیْفٌ عَلیٰ	اِخْوانِهِ فیها اِلیٰ اَنْ یَرْحَلا
یَوْمَیْنِ لَیْلَتَیْنِ ثُمَّ لِیَأْکُلِ	مِنْ اَکْلِ اَهْلِ الْبَیْتِ فِی الْمُسْتَقْبَلِ

هشتم آنچه خیلی مهمّ است در سفر مراعات آن محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا
آورده شود با شرایط و حدود در اوایل اوقات چه آنکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوّار
که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضه خود را بجهت آنکه در وقت بجا نیاوردند
یا بجا آوردند سواره و در محمل یا با تیمّم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بی مبالاتی
و استخفاف بشان نماز بود و حال آنکه در روایت است از حضرت صادق که فرمود نماز فریضه
بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانه که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدّق دهند تا تمام
شود و ترک مکن بعد از نمازهای مقصوره گفتن سی مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا اله الّا الله
و الله اکبر را که تاکید در آن وارد شده است

فصل اوّل در آداب زیارت است

و آن بسیار است و در اینجا بچند چیز اکتفا میشود اوّل غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت

آن تکلم و جهه لله و هو تمیمین قلبه اجزه عند ربه و لا خوف علیهم و لا هم یحزنون اللّهمّ انّی اسلمت وجهی الیک و فوّضت امری الیک لا ملجأ و لا منجا الّا الیک

این را سه مرتبه بگوید که اگر فضل خواهی با فضل انشاء الله تعالی بجهه دزد را نواز طلب الامم

نقلست که جابر جعفی از امام محمّد باقر علیه السلام روایت کرده که گفت من نزد امام حسین علیه السلام بودم که مردی از شیعیان او از نزد امیر آمد محمّد مشرق و عرض کرد یابن رسول الله من میترسم از این تماما یا بیت ورد شما حضرت فرمود یا بن کدام از تعویذ امام جرا غافلی از تعویذ امام حسن علیه السلام

دوم ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه سوم غسل برای زیارت هر امامی و انکه بخواند دعای وارده ان را و بباید ان در اول زیارت وارث چهارم طهارت از حدث کبری و صغری پنجم پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و نو و نیکو است سفید بودن رنگ ان ششم در وقت رفتن بروضه مقدسه گامها را کوتاه برداشتن و با آرامی و وقار سیر نمودن و خاضع و خاشع بودن و سر بزیر انداختن و ببالا و اطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود را در غیر زیارت امام حسین علیه السلام هشتم در وقت رفتن بحرم مطهر زبان را بذکر تکبیر و تحمید و تسبیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و بصلوات فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام دهان را معطر نمودن نهم بر در حرم شریف ایستادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب و خضوع و شکستگی خاطر نمودن بتصور و فکر در عظمت و جلالت قدر صاحب ان مرقد منور و اینکه می بیند ایستادن او را و میشنود کلام او را و جواب میدهد سلام او را چنانچه همه اینها شهادت میدهد در وقت خواندن اذن دخول و تدبر در محبت و لطفیکه بشیعیان و زائران خود دارند و تامل در خرابیهای حال خود و خلافهائیکه با ان بزرگوار کرده و فرموده هائیکه از ایشان نشنیده و آزارها و اذیتها که از او بایشان یا بخاصان و دوستان ایشان رسیده که برگشت ان بآزردن ایشان است و اگر این در خود نگردید قدمها از رفتن باز ایستد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام آدابست و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را که علامه مجلسی ره در بحار از کتاب عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی که شایسته است در اینحال تمثل باینها اینست

قالوا غدا نأت دیار الحمی	ویتزل الرکب بمغناهم
فکل من کان مطیعا لهم	اصبح مسرورا بلقیاهم
قلت فلی ذنب فما حیلتی	بای وجه انا القاهم
قالوا الیس العفو من شانهم	لاسیما عمن ترجاهم
فجئتهم اسعی الی بابهم	ارجوهم طورا واخشاهم

یا بن رسول الله حیث ان فرمود انا فتحنا لک فتحا مبینا تا وکان الله عزیزا حکیما بی عجا و درا امرزاعجه فرموده بود انحضرت بی زاران احساس نکرد در دیار او برای درد زانو وارد شده که چون

و نیز شایسته است متمثل شود باین اشعار

ها عبدک واقف ذلیل
بالباب یمد کف سائل
قد عز علی سوء حالی
ما یفعل ما فعلت عاقل
یا اکرم من رجاه راج
عن بابک لا یرد سائل

(وهم بگوید)

تا ما چه ز راستی نباید
کز من بوم ان سلک شایه
هستم سگکی ز جیش جبنه
بر شاخ گل موات بسته
خود را بخود کشیده از ذل
پیش تو کشیده از سر ذل
افکن نظری بر این سگ خویش
سنگم مزن و مران از پیش

واما ان روایت شریف چنین است که وقتی ابرهیم جمال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علی بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم ساربان بود و علی بن یقطین وزیر هرون رشید بود و بحسب ظاهر شان ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه نداد اتفاقا در همان سال علی بن یقطین بحج مشرف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام مشرف شود حضرت او را راه نداد روز دوم در بیرون خانه علی ان حضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سید من تقصیر من چه بوده که مرا راه ندادید فرمود بجهة انکه راه ندادی برادرت ابرهیم جمال را وحقتعالی ابا فرموده از انکه سعی تو را قبول فرماید مگر انکه ابرهیم تو را عفو نماید علی گفت گفتم ای سید و مولای من ابرهیم را من در این وقت کجا ملاقات کنم من در مدینه ام و او در کوفه است فرمود هرگاه شب داخل شود تنها برو بیقیع بدون انکه کسی از اصحاب و غلامان تو بفهمد در انجا شتری زین کرده خواهی دید ان شتر را سوار میشوی و بکوفه میروی علی بن یقطین شب ببقیع رفت و همان شتر را سوار شد باندک زمانی در خانه ابرهیم جمال رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علی بن یقطینم ابرهیم گفت علی بن یقطین بر در خانه من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد که او را اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابرهیم اقا و مولی ابا فرمود که عمل مرا قبول نماید مگر انکه از من بگذری گفت غفر الله لک پس علی بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابرهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذارد و صورت مرا زیر پای خود بمال ابرهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابرهیم پا بصورت علی بن یقطین گذاشت و رخ او را زیر پای خود بمالید و علی میگفت اللهم اشهد بار الها تو شاهد باش پس بیرون امد و سوار شد و همانشب بمدینه برگشت و شتر را بر در خانه حضرت موسی بن جعفر علیه السلام خوابانید انوقت حضرت او را اذن داد بانجناب وارد شد و حضرت او را قبول فرمود از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن عتبه عالیه استانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر زیارت کند بجهة

تا و کنار در بکم یا اجود من اعطی یا خیر من سئل و یا ارحم من استرحم ارحم ضعفی و قلة حیلتی و اعفو عنی و برای زیارتها من وجعی بهر سنه سفتی نبستند وارد شده نقیر را قائل این ابیه شریفه من کتاب ما اوحی الیک من کتاب ربک لا مبدل لکلماته ولن تجد من دونه ملتحدا و برای دفع ابلاد جهنم و درد رحیم وارد شده که بعد از نماز صبح و نماز مغرب بخوانند اللهم انی اسئلک بحق محمد و آل محمد علیک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تجعل النور فی بصری و البصیرة فی دینی و الیقین فی قلبی و الاخلاص فی عملی و السلامة فی نفسی و السعة فی رزقی و الشکر لک

کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باین مکان رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم
مقدم داشتن پای راست در وقت داخل شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن
مانند مساجد دوازدهم رفتن بنزد ضریح مطهر بنحویکه خود را بتواند بآن بچسباند و توهم آنکه
دور ایستادن ادبست وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن آن سیزدهم در وقت
زیارت پشت بقبله و رو بقبر منور ایستادن و ظاهراً این ادب مختص بمعصوم است و چون از خواندن
زیارت فارغ شد گونه راست را بضریح بگذارد و بحال تضرع دعا کند پس گونه چپ را بگذارد و بخواند
خدا را بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد و مبالغه کند در دعا و الحاح
پس برود بسمت سر مطهر و رو بقبله بایستد و دعا کند چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت
اگر عذری ندارد از ضعف و درد کمر و درد پا و غیرها پانزدهم گفتن تکبیر در نزد دیدن قبر مطهر
پیش از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر که تکبیر بگوید پیش روی امام و بگوید
لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان الله الاکبر شانزدهم خواندن
زیارات مأثوره وارده از سادات انام علیهم السلام و ترک خواندن زیارتهای مخترعه که بعضی مخترعین
از عوام آنها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده نادانان را بآن مشغول ساخته شیخ کلینی ره روایت
کرده از عبد الرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق ع و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعائی
اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه بر بحضرت رسول
صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن آنرا بسوی آنحضرت الخ هفدهم بجا آوردن
نماز زیارت و اقل آن دو رکعتست شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در
روضه مطهره بجا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد و اگر بجا آورد
آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی رحمه الله
فرموده که نماز زیارت و غیر آن را بکمال فضیلت در پشت سر و بالای سر کردن بهتر است

وعلامه بحر العلوم نیز در دره فرموده

وَمِن حَدیثِ کَربَلا وَالکَعبَة | لِکَربَلا بانَ عُلُوُّ الرُّتبَة

ابداً ما ابقیتنی و بزنطی از
یونس بن ظبیان روایت کرده
که گفت وارد شدیم بر حضرت
صادق علیه السلام و دیدیم
آنحضرت را که درد چشم بهم
رسیده بحدی که ما مغموم
شدیم از جهة آنحضرت روز
دیگر که خدمتش رسیدیم
دیدیم که چشمش دردی ندارد
و خوب شده گفتیم فدایت شویم
آیا معالجه فرمودید چشمان
خود را بچیزی فرمود بلی بچیزی
که او از جمله معالجات بود
گفتیم چه بود آن فرمود تعویذی
بود پس ما نوشتیم آن تعویذ را
و آن تعویذ این است
اَعوذُ بِعِزَّةِ اللهِ وَاَعوذُ
بِقُوَّةِ اللهِ وَاَعوذُ بِقُدرَةِ
اللهِ وَاَعوذُ بِنورِ اللهِ وَ
اَعوذُ

وَغَیرُها مِن سائِرِ المَشاهِدِ | اَمثالُها بِالنَّقلِ ذِی الشَّواهِدِ
وَداعِ فیهِنَّ اقتِرابُ الرَّمسِ | وَآثِرِ الصَّلوةَ عِندَ الرَّأسِ
وَصَلِّ خَلفَ القَبرِ فَالصَّحیحُ | کَغَیرِهِ فی نَدبِها صَریحٌ
وَالفَرقُ بَینَ هذِهِ القُبورِ | وَغَیرِها کَالنّورِ فَوقَ الطّورِ
فَالسَّعیُ لِلصَّلوةِ عِندَها نُدِبَ | وَقُربُها بِاللُّصوقِ قَد طُلِبَ

هیجدهم خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارت
که نماز آن میخوانند کیفیت مخصوص ذکر نفرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز بآنچه وارد شده
یا بآنچه در خاطر او میرسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که آن باجابت نزدیکتر
است نوزدهم شیخ شهید ره فرموده که کسیکه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز جماعت
منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از آنکه زیارت کند و همچنین ترک کند زیارت را و داخل
نماز شود اگر وقت نماز شده و اگرنه ابتدا کردن بزیارت اولی است چه آن غایت مقصد او است و
اگر در بین زیارت نماز برپا شد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع کنند و رو آورند
بنماز و کراهت دارد ترک آن و بر ناظر حرم است که مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جمله
آداب زیارت شمرده تلاوت کردن قرآن نزد ضرایح مطهره و هدیه کردن آن را بروح مقدس
مزور و نفع آن بزیارت کننده عاید میشود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم ترک نمودن
سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بصحبتهای دنیویه که همیشه در هر جا مذموم
و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا
تعالی خبر میدهد از بزرگی و جلالت آنها در سوره نور فی بُیوتٍ اَذِنَ اللهُ اَن تُرفَعَ الآیه
بیست و دوم بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة الزائرین ذکر کردم
بیست و سوم وداع کردن امام علیه السلام را در وقت بیرون رفتن از بلد آنحضرت بماثور
یا بغیر آن بیست و چهارم توبه و استغفار نمودن بجهة گناهان و بهتر کردن حال و کردار
و گفتار خود را بعد از فراغ از زیارت از آنچه را بود پیش از زیارت بیست و پنجم انفاق

بِعَظَمَةِ اللهِ وَاَعوذُ بِجَلالِ
اللهِ وَاَعوذُ بِجَمالِ اللهِ وَ
اَعوذُ بِبَهاءِ اللهِ وَاَعوذُ
بِجَمعِ اللهِ گفتیم یا حضرت
فرمود بگو ... اللهِ وَاَعوذُ
بِعَفوِ اللهِ وَاَعوذُ بِغُفرانِ اللهِ
وَاَعوذُ بِرَسولِ اللهِ وَاَعوذُ
بِالاَئِمَّةِ و نام ببر یکان یکان
ایشان را آنگاه بگو علی ما
تَنالُ مِن تَعَبٍ ما اَجِدُ الاَلَم
رَبِّ الطَّیِّبین و برای
درد چشم وارد شده که بخواند
آیة الکرسی و در دل
بگذراند که آن را آورد
بر چشم خود باشد پس بخواند
پس از آن دست بر چشم
و بگوید اُعیذُ نورَ بَصَری
بِنورِ اللهِ الَّذی لا یُطفَأ
و وارد شده برای ضعف
باصره نافع است و برای
ضعف چشم و شبکوری وارد
شده است

کردن بقدر میسور بر خادمان آستانه شریفه و سزاوار است که خدّام آن محلّ شریف از اهل
خیر و صلاح و صاحب دین و مروّت باشند و تحمّل نمایند آنچه از زائرین میبینند و خشم خود را
بر آنها فرو نشانند و غلظت و درشتی بر آنها ننمایند و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غریب را
راهنمائی و دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله بایست خدّام را که بحقیقت و
راستی مشغول شوند در خدمات لازمه از تنظیف و حراست و محافظت زائران و غیره بیست و ششم
انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و مساکین متعفّفین بلد امام علیه السلام خصوصا سادات و اهل
علم و منقطعین که بمرارت غربت و تنگدستی مبتلا و همواره علم تعظیم شعائر الله را برپا نموده
و دارا هستند جهات زائده که ملاحظه هریک از آنها کافیست در لزوم اعانت و رعایت
بیست و هفتم شیخ شهید فرموده که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتی
که درک کرده حظّ خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدّت شوق برجوع و نیز فرموده
که در وقتیکه زنها میخواهند زیارت کنند بایست که خود را جدا کنند از مردان و تنها زیارت
کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب عالی را
بلباس پست بدل کنند که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را
ببیند و بشناسد و اگر با مردان زیارت کنند نیز جایز است اگرچه مکروه است مؤلف گوید از
این کلمات معلوم شد کثرت قبح و شناعت آنچه متعارف شده فعلا که زنها باسم تشرّف بزیارت
خود را آرایش نموده با لباسهای نفیس از خانه ها بیرون میآیند و در حرمهای مطهّره مزاحمت
با نامحرمان نموده و فشار بدنهای ایشان داده یا خود را متّصل بضرایح مطهّره نموده یا در
قبله مردمان نشسته مشغول بزیارت خواندن شده و حواسّ مردم را پریشان نموده عبّادان
محلّ را از زائرین و نمازگذارندگان و متضرّعین و گریه کنندگان از کار خود باز داشته
و داخل در زمره صادّین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی الحقیقه بایست این زیارت
از آن زنها از منکرات شرع شمرده شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه قربات
از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام با اهل عراق فرمود یا اَهلَ

بنویسد آیه نور را مکرّر و محو کند و آن آب را در شیشه کند و از آن با میل بچشم کشد
در روایتی است که هرکه قرآن را از روی قرآن بخواند بهره برد از چشم خود و نیز روایت شده
که هرکه در هر روز بگوید فَجَعَلناهُ سَميعاً بَصيراً از آفات ایمن باشد شیخ
کفعمی فرموده بتجربه رسیده که در درد چشم و جمیع دردهای
اعضاء توسّل جستن بحضرت امام موسی علیه السلام
برای خون دماغ ... و بنویسد بر پیشانی ...
بطلان سحر از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام مروی
است که بر پوست آهو بنویسد و با خود نگاه دارد ...

العِراقِ نُبِّئتُ اَنَّ نِساءَكُم يُوافينَ الرِّجالَ فِي الطَّريقِ اَما تَستَحيُونَ ای اهل عراق بمن
خبر رسیده که زنهای شما میرسند بمردها در راه یعنی رو میخورند بنامحرمان در کوچه و بازارها حیا
نمیکنید شما و قالَ لَعَنَ اللهُ مَن لا يَغارُ و فی الفقیه روی الاصبغ بن نباته عن امیرالمؤمنین
علیه السلام قال سمعته یقول یظهر فی آخر الزّمان و اقتراب السّاعة و هو شرّ الازمنة نسوة کاشفات
عاریات متبرّجات من الدّین داخلات فی الفتن مائلات الی الشّهوات مسرعات الی اللّذّات
مستحلّات المحرّمات فی جهنّم خالدات بیست و هشتم سزاوار است وقتیکه زوّار بسیار است کسانی
که سبقت بضریح گرفته اند تخفیف دهند زیارت را و بیرون روند تا دیگران نیز مثل آنها بقرب
ضریح فائز گردند مؤلف گوید که ما در مقام زیارات امام حسین علیه السلام نقل خواهیم کرد
آدابی که زائرین آنجناب باید مراعات آنها را نمایند

فصل دوم

در بیان اذن دخول هریک از حرمهای شریفه

در اینجا ذکر میشود دو اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد
حضرت رسول صلّی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرّفه ائمه علیهم السلام پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی وَقَفتُ
عَلی بابٍ مِن اَبوابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيهِ وَآلِهِ وَقَد مَنَعتَ النّاسَ اَن يَدخُلُوا
اِلّا بِاِذنِهِ فَقُلتَ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا لا تَدخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلّا اَن يُؤذَنَ لَكُم اَللّهُمَّ
اِنّی اَعتَقِدُ حُرمَةَ صاحِبِ هذَا المَشهَدِ الشَّريفِ فی غَيبَتِهِ كَما اَعتَقِدُها فی حَضرَتِهِ
وَاَعلَمُ اَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفاءَكَ عَلَيهِمُ السَّلامُ اَحياءٌ عِندَكَ يُرزَقُونَ يَرَونَ مَقامی وَ
يَسمَعُونَ كَلامی وَيَرُدُّونَ سَلامی وَاَنَّكَ حَجَبتَ عَن سَمعی كَلامَهُم وَفَتَحتَ بابَ فَهمی
بِلَذيذِ مُناجاتِهِم وَاِنّی اَستَاذِنُكَ يا رَبِّ اَوَّلاً وَاَستَاذِنُ رَسُولَكَ صَلَّی اللهُ عَلَيهِ
وَآلِهِ ثانِياً وَاَستَاذِنُ خَليفَتَكَ الاِمامَ المَفرُوضَ عَلَیَّ طاعَتُهُ فُلانَ بنَ فُلانٍ بجای
فلان بن فلان نام ببرد آن امامی را که میخواهد زیارت کند و همچنین نام پدرش را ببرد مثلا
اگر در زیارت امام حسین علیه السلام است بگوید اَلحُسَينَ بنَ عَلِیٍّ عَلَيهِ السَّلامُ و اگر در زیارت
امام رضا علیه السلام است بگوید عَلِیَّ بنَ مُوسَی الرِّضا عَلَيهِ السَّلامُ و هکذا پس بگوید

بسم الله و بالله بسم الله و ما شاء الله بسم الله و لا حول و لا قوة الا بالله
قال موسی ما جئتم به السحر ان الله سیبطله ان الله لا یصلح عمل المفسدین
فوقع الحق و بطل ما کانوا یعملون فغلبوا هنالک و انقلبوا صاغرین و دفع
از برای دفع شیاطین و جادوگران از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت
شده که آیه سخره بخوانند و آن این است اِنَّ رَبَّكُمُ اللهُ
الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَالاَرضَ فی سِتَّةِ اَيّامٍ ثُمَّ
استَوی عَلَی العَرشِ يُغشِی اللَّيلَ النَّهارَ يَطلُبُهُ
حَثيثاً وَالشَّمسَ وَالقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّراتٍ
بِاَمرِهِ

وَالْمَلائِكَةَ الْمُوَكَّلِينَ بِهٰذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبارَكَةِ ثالِثاً ءَاَدْخُلُ يا رَسُولَ اللهِ ءَاَدْخُلُ
يا حُجَّةَ اللهِ ءَاَدْخُلُ يا مَلائِكَةَ اللهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقيمِينَ في هٰذَا الْمَشْهَدِ فَأْذَنْ لي يا
مَوْلايَ فِي الدُّخُولِ اَفْضَلَ ما اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيائِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ اَهْلاً لِذٰلِكَ فَاَنْتَ
اَهْلٌ لِذٰلِكَ پس ببوس عتبهٔ مبارکه را و داخل شو و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَ
عَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ
اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحيمُ دوم اذن دخولی است که علامهٔ مجلسی ره از نسخه قدیمه از مؤلفات اصحاب
برای دخول در سرداب مقدس و بقاع منورهٔ ائمه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنانست که
میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها وَعَقْوَةٌ شَرَّفْتَها وَمَعالِمُ زَكَّيْتَها حَيْثُ اَظْهَرْتَ
فيها اَدِلَّةَ التَّوْحيدِ وَاَشْباحَ الْعَرْشِ الْمَجيدِ الَّذينَ اصْطَفَيْتَهُمْ مُلُوكاً لِحِفْظِ النِّظامِ وَاخْتَرْتَهُمْ
رُؤَساءَ لِجَميعِ الْاَنامِ وَبَعَثْتَهُمْ لِقِيامِ الْقِسْطِ فِي ابْتِداءِ الْوُجُودِ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ مَنَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِاسْتِنابَةِ اَنْبِيائِكَ لِحِفْظِ شَرائِعِكَ وَاَحْكامِكَ فَاَكْمَلْتَ بِاسْتِخْلافِهِمْ رِسالَةَ
الْمُنْذِرينَ كَما اَوْجَبْتَ رِياسَتَهُمْ في فِطَرِ الْمُكَلَّفينَ فَسُبْحانَكَ مِنْ اِلٰهٍ ما اَرْأَفَكَ وَلا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ مِنْ مَلِكٍ ما اَعْدَلَكَ حَيْثُ طابَقَ صُنْعُكَ ما فَطَرْتَ عَلَيْهِ الْعُقُولَ وَوافَقَ
حُكْمُكَ ما قَرَّرْتَهُ فِي الْمَعْقُولِ وَالْمَنْقُولِ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلىٰ تَقْديرِكَ الْحَسَنِ الْجَميلِ وَلَكَ
الشُّكْرُ عَلىٰ قَضائِكَ الْمُعَلَّلِ بِاَكْمَلِ التَّعْليلِ فَسُبْحانَ مَنْ لا يُسْئَلُ عَنْ فِعْلِهِ وَلا
يُنازَعُ في اَمْرِهِ وَسُبْحانَ مَنْ كَتَبَ عَلىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ قَبْلَ ابْتِداءِ خَلْقِهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي
مَنَّ عَلَيْنا بِحُكّامٍ يَقُومُونَ مَقامَهُ لَوْ كانَ حاضِراً فِي الْمَكانِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ الَّذي شَرَّفَنا
بِاَوْصِياءَ يَحْفَظُونَ الشَّرائِعَ في كُلِّ الْاَزْمانِ وَاللهُ اَكْبَرُ الَّذي اَظْهَرَهُمْ لَنا بِمُعْجِزاتٍ
يَعْجِزُ عَنْهَا الثَّقَلانِ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ الَّذي اَجْرانا عَلىٰ عَوائِدِهِ
الْجَميلَةِ فِي الْاُمَمِ السّالِفينَ اَللّٰهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالثَّناءُ الْعَلِيُّ كَما وَجَبَ لِوَجْهِكَ
الْبَقاءُ السَّرْمَدِيُّ وَكَما جَعَلْتَ نَبِيَّنا خَيْرَ النَّبِيّينَ وَمُلُوكَنا اَفْضَلَ الْمَخْلُوقينَ وَ
اخْتَرْتَهُمْ عَلىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعالَمينَ وَفِّقْنا لِلسَّعْيِ اِلىٰ اَبْوابِهِمُ الْعامِرَةِ اِلىٰ يَوْمِ الدّينِ وَ

اَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبارَكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمينَ اُدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعاً وَخُفْيَةً اِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُعْتَدينَ وَلا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلاحِها وَادْعُوهُ خَوْفاً وَطَمَعاً اِنَّ رَحْمَتَ اللهِ قَريبٌ مِنَ الْمُحْسِنينَ

و در بعضی روایت است که تا تَبارَكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمينَ بخواند

و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که بر هر یک از برگ و دانه درخت سفند ملکی موکل است که با آنها هست تا آنکه بپوسد و در بیت اش و تا خشم و سحر را برطرف میکند و در دانه اش شفای هفتاد درد است پس مداوا کنند با سفند و کندر

اِجْعَلْ اَرْواحَنا تَحِنُّ اِلىٰ مَوْطِئِ اَقْدامِهِمْ وَنُفُوسَنا تَهْوِي النَّظَرَ اِلىٰ مَجالِسِهِمْ وَعَرَصاتِهِمْ
حَتّىٰ كَاَنَّنا نُخاطِبُهُمْ في حُضُورِ اَشْخاصِهِمْ فَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سادَةٍ غائِبينَ وَمِنْ سُلالَةٍ
طاهِرينَ وَمِنْ اَئِمَّةٍ مَعْصُومينَ اَللّٰهُمَّ فَأْذَنْ لَنا بِدُخُولِ هٰذِهِ الْعَرَصاتِ الَّتِي اسْتَعْبَدْتَ
بِزِيارَتِها اَهْلَ الْاَرَضينَ وَالسَّماواتِ وَاَرْسِلْ دُمُوعَنا بِخُشُوعِ الْمَهابَةِ وَذَلِّلْ جَوارِحَنا
بِذُلِّ الْعُبُودِيَّةِ وَفَرْضِ الطّاعَةِ حَتّىٰ نُقِرَّ بِما يَجِبُ لَهُمْ مِنَ الْاَوْصافِ وَنَعْتَرِفَ بِاَنَّهُمْ
شُفَعاءُ الْخَلائِقِ اِذا نُصِبَتِ الْمَوازينُ في يَوْمِ الْاَعْرافِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلامٌ عَلىٰ عِبادِهِ
الَّذينَ اصْطَفىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالتیکه خاشع و
گریان باشی پس بدرستیکه آن اذن دخول است از ایشان صلوات الله علیهم اجمعین

فصل سیم

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهراء و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین در مدینهٔ
طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق فاطبهٔ مردم بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت
روضهٔ مطهره و آستانهٔ منورهٔ فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات
الله و سلامه علیه و آله و ترک زیارت آنحضرت باعث آن میشود که جفا شود در حق او و در
روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت آنحضرت کنند بر امام است که ایشان را
مجبور کند بر رفتن بزیارت آنحضرت زیرا که ترک زیارت آنحضرت موجب جفای محرمست شیخ صدوق
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احدی از شما حج کند باید که حج خود را ختم
کند بزیارت ما زیرا که این از تمامی حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
که فرمود تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله که ترک زیارت آنحضرت
بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر باین کرده اند و بروید بزیارت قبری چند که حقتعالی
لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی را از حقتعالی طلب کنید نزد آن قبرها
و نیز از ابو الصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کردم که چه میفرمائی
یا بن رسول الله در حدیثی که اهل آن روایت میکنند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند

و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که مصروعی را دید پس طلب کرد قدحی از آب و خواند بر آن حمد و معوذتین و دمید در قدح پس امر فرمود که آن آب را بر سر و صورتش ریختند پس بهوش آمد و فرمود دیگر عود نخواهد کرد بسوی تو

و روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که اگر کسی سنگی بیفکند سنگ را بگیرد و بیفکند بهمان موضعی که سنگ از آنجا آمده و بگوید حَسْبِيَ اللهُ وَكَفىٰ وَسَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعا وَلَيْسَ وَراءَ اللهِ مُنْتَهىٰ و نیز از برای نگاه داشتن از شر جنیان و مردم و وحش و سباع ... بود

پروردگارشان را از منازل خود کاملتر انکه معنی حدیث اگر درست باشد چیست با آنکه
متضمن استحقاری است که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمی آید پس حضرت جواب او را فرمودند
باین طریق که ای ابا الصلت حقتعالی پیغمبرش محمد صلی الله علیه و آله را افضل گردانیده از جمیع
خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرده و زیارت
او را زیارت خود شمرده چنانچه فرموده مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ و فرموده إِنَّ
الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ و حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرموده که هر که مرا زیارت کند در حال حیوة یا بعد از فوت من چنانست که حقتعالی را
زیارت کرده باشد الخ و حمیری در قرب الاسناد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود که
رسول خدا صلی الله علیه و آله فرموده هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از فوت من شفیع او
گردم در روز قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق علیه السلام روز عیدی در مدینه بود پس
رفت بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها
فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله علیه و آله
و شیخ طوسی ره در تهذیب از یزید بن عبد الملک روایت کرده و او از پدرش از جدش که گفت
بخدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها مشرف شدم پس آنحضرت ابتداء فرمود بسلام بر من پس از
من پرسید که برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد مرا پدرم
و اینک حاضر است که هر که بر او و بر من سه روز سلام کند حقتعالی بهشت را از برای او
واجب گردانید گفتم در حیات او و شما فرمود بلی و همچنین بعد از موت ما علامه مجلسی ره فرموده
که در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که
امام حسن علیه السلام را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد در روزیکه قدمها
از آن بلغزد و در مقنعه از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که فرمود هر که مرا زیارت کند گناهانش
آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر صادق علیه السلام و پدرش حضرت باقر علیه السلام را

و در غاله در خانه نافع است
و نیز از برای شیاطین و جنیان در منزل
و بیابان و مواضع هولناک
آن از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که دست بر بالای سر
گذارد و بصدای بلند بخواند
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ
أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ
و نیز در بیابان در مواضع
موحشه و هولناک وارد
شده است که بلند اذان گویند
عوذه چشم زخم وارد شده
آیه و ان یکاد بخوانند
و نیز از حضرت صادق علیه
السلام مرویست چون ترسند
که چشم او در کسی یا چشم کسی
در او تأثیر کند سه مرتبه
بگوید ما شاء الله لا
قوة

در درد چشم نکشد و بیماری و دردی باو نرسد و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی
از هشام بن سالم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که از جمله فقرات او این است که مردی بخدمت
حضرت صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت کرد پدرت را فرمود بلی عرض کرد چه
اجر است از برای آنکه زیارت کند او را فرمود که بهشت از برای او است اگر اعتقاد بامامت او
داشته باشد و متابعت او کند عرض کرد کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت فرمود
حسرت خواهد داشت در یوم الحسرة که روز قیامت است الخ و احادیث در این باب بسیار است
و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله پس چنین
است هرگاه وارد شدی انشاء الله مدینه پیغمبر صلی الله علیه و آله پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی
داخل مسجد آنحضرت شوی بایست نزد در و بخوان اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل
و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس دو رکعت نماز تحیت
مسجد بگذار و برو بسمت حجره شریفه و دست بمال بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ
النَّبِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَصَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ
وَعَلى اَهْلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ پس بایست نزد ستونی پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله
که دوش چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا صلی الله علیه
و آله است و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّى
اَتيكَ الْيَقينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ
قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرينَ فَبَلَّغَ اللهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكْرَمينَ
اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلالَةِ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَ

اِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ و
وارد شده که هرگاه احدی
خود را ببیند نیکو از آن
بخواند و وقتیکه از منزل
بیرون میشود دو قل اعوذ
بخواند ضرر نرسانند با او جنی
را باذن الله تعالی و نیز از
برای دفع چشم زخم وارد
شده که دستها را برابر رو
بلند کند و سوره حمد و
توحید و دو قل اعوذ را
بخوانند و دست بر پیشانی
بکشند ایضا تعویذ چشم
زخم اَللّهُمَّ رَبَّ مَطَرٍ حابِسٍ
وَحَجَرٍ يابِسٍ وَلَيْلٍ دامِسٍ و
رَطْبٍ وَيابِسٍ رُدَّ عَيْنَ
الْعائِنِ عَلَيْهِ وَكَبِدِهِ و
نَحْرِهِ وَمالِهِ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرى مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ
ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ

وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ
وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَآتِهِ
الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّاباً رَحِيماً وَإِنِّي أَتَيْتُكَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِي وَإِنِّي أَتَوَجَّهُ
بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر مطهر را در پشت
کتف خود و رو بقبله کن و دستها را بردار و حاجت خود را بطلب بدرستیکه سزاوار است که
بر آورده شود انشاء الله تعالی و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده از محمّد بن مسعود که گفت دیدم
حضرت صادق علیه السّلام را که بنزد قبر حضرت رسول صلّی الله علیه و آله آمد و دست مبارک خود را
بر قبر گذاشت و گفت أَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدَى بِكَ أَنْ
يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيماً شیخ در مصباح فرموده که چون فارغ شدی از دعاء در نزد
قبر شریف پس بنزد منبر رو و دست بر آن بمال و بگیر دو قبّهٔ پایین منبر را که مثل انار میماند و بمال
صورت و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست نزد منبر و
حمد و ثنای الهی بجا آور و حاجت خود را بطلب پس بدرستیکه رسول خدا صلّی الله علیه و آله
فرموده که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای بهشت و منبر من بر دریست از درهای بهشت
پس میروی بمقام نبی صلّی الله علیه و آله و نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در
مسجد پیغمبر صلّی الله علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است و هرگاه
داخل مسجد میشوی یا بیرون میروی صلوات بفرست بر آنحضرت و نماز کن اندر در خانهٔ فاطمه
صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل علیه السّلام و آن در زیر ناودان است پس

الیک البصر خاسئاً و هو حسیر تعویذ دیگر بگوید اللّهمّ ذا السّلطان العظیم والمنّ القدیم والوجه الکریم ذا الکلمات التّامّات و الدّعوات المستجابات عاف فلاناً من انفس الجنّ و اعین الانس و ابن تعویذ است که رسول خدا امام حسنین علیهما السّلام برای و اصحاب خویش را فرموده که نهار او لاد خویش را بآن کلمات تعویذ کنید تعویذ چشم زخم برای حیوانات و غیره از امیرالمؤمنین علیه السّلام بسم الله الرّحمن الرّحیم بسم الله العظیم حبس حابس و شهاب قابس حجر یابس ردّت عین العائن علیه من

بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه السّلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر صلّی
الله علیه و آله آنجا بوده و بگو أَسْأَلُكَ أَيْ جَوَادُ أَيْ كَرِيمُ أَيْ قَرِيبُ أَيْ بَعِيدُ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ
نِعْمَتَكَ پس زیارت کن حضرت فاطمه علیها السّلام را از نزد روضهٔ مطهّره و اختلاف شده
در موضع قبر آن مظلومه طایفه گفته اند که مدفونست در روضه که ما بین قبر و منبر باشد و بعضی دیگر
گفته اند که در خانه خودش است و فرقهٔ سیم گفته اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما
بر آن میباشند آنستکه زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسیکه آن معظمه را زیارت کند در
این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع از برای زیارت آن ممتحنه بگو
يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَ
زَعَمْنَا أَنَّا لَكِ أَوْلِيَاءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوكِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
أَتَانَا بِهِ وَصِيُّهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكِ إِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ إِلَّا أَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ
أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَايَتِكِ و مستحبست نیز آنکه بگوید السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ
نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ
خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ السَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ
الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ
الشَّهِيدَةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ
الزَّكِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْحَوْرَاءُ الْإِنْسِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ
السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ
السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ أَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ

آخذ ناصیته الی قتمها عمّاه قابض بکلاه و عمّی جاره و اقار به جلده رقیق و دمه رقیق و باب المکروه ملیق فارجع البصر هل تری من فطور ثمّ ارجع البصر کرّتین ینقلب الیک البصر خاسئاً و هو حسیر تعویذ دفع وسوسهٔ شیطان روایتست که استعاذه کنند نزد آن حضرت بگوید آمنت بالله و برسوله مخلصاً له الدّین و شیخ شهید از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله نقل کرده که فرمودند شیطان بر دو قسم است شیطان جنّی و آن دور میشود بگفتن لاحول و لا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم و شیطان انسی و آن

عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَفاكِ فَقَدْ جَفا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذاكِ فَقَدْ آذى رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكِ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِاَنَّكِ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذى بَيْنَ جَنْبَيْهِ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَرُسُلَهُ وَمَلائِكَتَهُ اَنّى راضٍ عَمَّنْ رَضيتِ عَنْهُ ساخِطٌ عَلى مَنْ سَخِطْتِ عَلَيْهِ مُتَبَرِّءٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ مُوالٍ لِمَنْ والَيْتِ مُعادٍ لِمَنْ عادَيْتِ مُبْغِضٌ لِمَنْ اَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ اَحْبَبْتِ وَكَفى بِاللّٰهِ شَهيداً وَحَسيباً وَجازِياً وَمُثيباً

پس صلوات میفرستی بر حضرت رسول و ائمهٔ اطهار علیهم السلام مؤلف گوید که ما در روز سیم جمادی الاخره زیارتی دیگر برای حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کردیم و علما نیز زیارت مبسوطی برای آن مظلومه نقل کرده‌اند و آن مثل همین زیارتست که از شیخ نقل کردیم اول آن اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللّٰهِ است تا اُشْهِدُ اللّٰهَ وَرُسُلَهُ وَمَلائِكَتَهُ که از اینجا بعد باین نحو است اُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلائِكَتَهُ اَنّى وَلِيٌّ لِمَنْ والاكِ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكِ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكِ اَنَا يا مَوْلاتى بِكِ وَبِاَبيكِ وَبَعْلِكِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكِ مُوقِنٌ وَبِوِلايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطاعَتِهِمْ مُلْتَزِمٌ اَشْهَدُ اَنَّ الدّينَ دينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا اِلى سَبيلِ اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لا تَأْخُذُهُمْ فِى اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ وَصَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْكِ وَعَلى اَبيكِ وَبَعْلِكِ وَذُرِّيَّتِكِ الْاَئِمَّةِ الطّاهِرينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطّاهِرَةِ الصِّدّيقَةِ الْمَعْصُومَةِ التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ الرَّشيدَةِ الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْصُوبَةِ حَقُّهَا الْمَمْنُوعَةِ اِرْثُهَا الْمَكْسُورَةِ ضِلْعُهَا الْمَظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْتُولِ وَلَدُها فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِكَ وَبَضْعَةِ لَحْمِهِ وَصَميمِ قَلْبِهِ وَفِلْذَةِ كَبِدِهِ وَالنُّخْبَةِ مِنْكَ لَهُ وَالتُّحْفَةِ خَصَصْتَ بِها وَصِيَّهُ وَحَبيبَةِ الْمُصْطَفى وَقَرينَةِ الْمُرْتَضى وَسَيِّدَةِ النِّساءِ وَمُبَشِّرَةِ الْاَوْلِياءِ حَليفَةِ الْوَرَعِ وَالزُّهْدِ وَتُفّاحَةِ

دور میشود بفرستادن صلوات بر محمد و آل اطهار علیهم السلام مؤلف گوید که در باب نمازها گذشت نماز حدیث نفس و ذکر بعض عوذات بجهة دفع درد و بانجام رساندن حاجت شود بجهة ایمنی از دزدها و بخواند بر حلقه‌ها و قفل قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ تا آخر سوره عوذهٔ عقرب روایتست که هرکه نظر کند بستاره سهى و آن ستاره کوچکی است نزدیک ستاره وسطی بنات نعش و بگوید سه مرتبه اَللّٰهُمَّ رَبَّ اَسْلَمَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَسَلِّمْنا مِنْ شَرِّ كُلِّ ذى شَرٍّ و نیز روایتست که هر که نظر افکند و سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ

كان النبى صلى الله عليه وآله يتعوذ

الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتى شَرَّفْتَ مَوْلِدَها بِنِساءِ الْجَنَّةِ وَسَلَلْتَ مِنْها اَنْوارَ الْاَئِمَّةِ وَاَرْخَيْتَ دُونَها حِجابَ النُّبُوَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْها صَلٰوةً تَزيدُ فى مَحَلِّها عِنْدَكَ وَشَرَفِها لَدَيْكَ وَمَنْزِلَتِها مِنْ رِضاكَ وَبَلِّغْها مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فى حُبِّها فَضْلاً وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَريمِ مؤلف گوید که شیخ در تهذیب فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت آنمعظمه بیشتر است از آنکه احصا شود و علامهٔ مجلسی از مصباح الانوار نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود پدرم با من فرمود که هرکه بر تو صلوات بفرستد بیامرزد حق تعالی او را و ملحق سازد او را بمن در هر جا که باشم از بهشت

زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله از بعید

علامهٔ مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله گفته‌اند که چون در غیر مدینهٔ طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر در پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَنْبِياءِ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبينَ پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِىَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِىَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَجيبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتَمَ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْمُرْسَلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا فاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الْوَحْىِ وَالتَّنْزيلِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّراجُ الْمُنيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُبَشِّرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَذيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللّٰهِ الَّذى يُسْتَضاءُ

رَبِّ مُورَدِ ابْنِ اُخْتِهِ الْعِقْ شَرَّ كُلِّ عَقْرَبٍ وَحَيَّةٍ همچنین گوید از شرّ عقرب محفوظ ماند و نیز جهة دفع شرّ عقارب بنا بر روایت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بخوانند در وقت خواب بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَخَذْتُ الْعَقارِبَ وَالْحَيّاتِ كُلَّها بِاِذْنِ اللّٰهِ تَبارَكَ وَتَعالى بِاَفْواهِها وَاَذْنابِها وَاَسْماعِها وَاَبْصارِها وَقُواها عَنّى وَعَمَّنْ اَحْبَبْتُ اِلى ضَحْوَةِ النَّهارِ اِنْ شاءَ اللّٰهُ تَعالى و نیز جهة شرّ عقرب بخوانند سَلامٌ عَلى نُوحٍ فِى الْعالَمينَ اِنّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنينَ اِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنينَ و روایت

بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ الْهادِينَ الْمَهْدِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلىٰ اَبِيكَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلىٰ اُمِّكَ
آمِنَةَ بِنْتِ وَهَبٍ اَلسَّلامُ عَلىٰ عَمِّكَ حَمْزَةَ سَيِّدِ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلىٰ عَمِّكَ الْعَبّاسِ بْنِ عَبْدِ
الْمُطَّلِبِ اَلسَّلامُ عَلىٰ عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ اَبِي طالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيّارِ فِي
جِنانِ الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَحْمَدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ
عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْاخِرِينَ وَالسّابِقَ اِلىٰ طاعَةِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلىٰ رُسُلِهِ وَ
الْخاتَمَ لِاَنْبِيائِهِ وَالشّاهِدَ عَلىٰ خَلْقِهِ وَالشَّفِيعَ اِلَيْهِ وَالْمَكِينَ لَدَيْهِ وَالْمُطاعَ فِي
مَلَكُوتِهِ الْاَحْمَدَ مِنَ الْاَوْصافِ الْمُحَمَّدَ لِسائِرِ الْاَشْرافِ الْكَرِيمَ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمَ مِنْ
وَراءِ الْحُجُبِ الْفائِزَ بِالسِّباقِ وَالْفائِتَ عَنِ اللِّحاقِ تَسْلِيمَ عارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ
فِي قِيامِهِ بِواجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهىٰ اِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ بِالْمَزِيداتِ مِنْ
رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلالَكَ مُحَرِّمٍ حَرامَكَ اَشْهَدُ يا رَسُولَ
اللهِ مَعَ كُلِّ شاهِدٍ وَاَتَحَمَّلُها عَنْ كُلِّ جاحِدٍ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ
لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِاَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْاَذىٰ فِي جَنْبِهِ
وَدَعَوْتَ اِلىٰ سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَاَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذِي
كانَ عَلَيْكَ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللهَ
مُخْلِصاً حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَاَعْلىٰ مَنازِلِ الْمُقَرَّبِينَ
وَاَرْفَعَ دَرَجاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لا يَلْحَقُكَ لاحِقٌ وَلا يَفُوقُكَ فائِقٌ وَلا يَسْبِقُكَ
سابِقٌ وَلا يَطْمَعُ فِي اِدْراكِكَ طامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَ
هَدانا بِكَ مِنَ الضَّلالَةِ وَنَوَّرَنا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزاكَ اللهُ يا رَسُولَ اللهِ مِنْ
مَبْعُوثٍ اَفْضَلَ ما جازىٰ نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ وَرَسُولاً عَمَّنْ اُرْسِلَ اِلَيْهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي
يا رَسُولَ اللهِ زُرْتُكَ عارِفاً بِحَقِّكَ مُقِرّاً بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِراً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ
وَخالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ عارِفاً بِالْهُدَى الَّذِي اَنْتَ عَلَيْهِ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَ

شد که وقتی که حضرت نوح علیه السلام سوار کشتی شد منع فرمود عقرب را از سوار شدن بر کشتی عقرب گفت من معاهده میکنم با تو که نگزم کسی را که بگوید سلام علی محمد و آل محمد و علی نوح فی العالمین و در چند حدیث وارد شده است که ما لیدن نمک دفع زهر عقرب و گزندگان میکند

باب چهارم در ادعیه که منتخب شده از کتب شریفه

و آن مشتمل بر چند فصل است

فصل اول در بعض دعاهای وارده در وقت صبح و شام غیر آنچه در سابق گذشت و آن ده دعا است اول از حضرت

اَهْلِي وَمالِي وَوَلَدِي اَنَا اُصَلِّي عَلَيْكَ كَما صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَصَلّىٰ عَلَيْكَ مَلائِكَتُهُ
وَاَنْبِياؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلاةً مُتَتابِعَةً وافِرَةً مُتَواصِلَةً لَا انْقِطاعَ لَها وَلا اَمَدَ وَلا اَجَلَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ كَما اَنْتُمْ اَهْلُهُ پس دستها را
بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ جَوامِعَ صَلَواتِكَ وَنَوامِيَ بَرَكاتِكَ وَفَواضِلَ خَيْراتِكَ وَشَرائِفَ
تَحِيّاتِكَ وَتَسْلِيماتِكَ وَكَراماتِكَ وَرَحَماتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيائِكَ
الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِكَ الْمُنْتَجَبِينَ وَعِبادِكَ الصّالِحِينَ وَاَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضِينَ وَ
مَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْاخِرِينَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
شاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَاَمِينِكَ وَمَكِينِكَ وَنَجِيِّكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَ
خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخاصَّتِكَ وَخالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَخازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ
وَداعِيهِمْ اِلىٰ دِينِكَ الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيِّينَ مِيثاقاً وَآخِرِهِمْ مَبْعَثاً الَّذِي غَمَسْتَهُ
فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ
الْاَصْلابَ الطّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهُ مِنْها اِلَى الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفاً مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّناً مِنْكَ
عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَحِراسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِياطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً عاصِمَةً
حَجَبْتَ بِها عَنْهُ مَدانِسَ الْعَهْرِ وَمَعائِبَ السِّفاحِ حَتّىٰ رَفَعْتَ بِهِ نَواظِرَ الْعِبادِ وَاَحْيَيْتَ
بِهِ مَيْتَ الْبِلادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلادَتِهِ ظُلَمَ الْاَسْتارِ وَاَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَلَ
الْاَنْوارِ اَللّٰهُمَّ فَكَما خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هٰذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَذُخْرِ هٰذِهِ الْمَنْقَبَةِ
الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَما وَفىٰ بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسالاتِكَ وَقاتَلَ اَهْلَ الْجُحُودِ عَلىٰ تَوْحِيدِكَ
وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ فِي اِعْزازِ دِينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوىٰ فِي مُجاهَدَةِ اَعْدائِكَ وَاَوْجَبْتَ
لَهُ بِكُلِّ اَذىً مَسَّهُ اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتِي حاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضِيلَةً تَفُوقُ
الْفَضائِلَ وَيَمْلِكُ بِهَا الْجَزِيلَ مِنْ نَوالِكَ وَقَدْ اَسَرَّ الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ
الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ ما مَثَّلَ لَهُ وَحْيُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ صَلاةً

ما نقل شده از ... صادق علیه السلام روایت است که حضرت علی بن الحسین علیه السلام چون داخل صبح میشد میگفت ابتدئ یومی هذا بين يدي نسياني و عجلتي بسم الله وما شاء الله و دوم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر کس این کلمات را سه مرتبه بگوید در وقتی که داخل شب میشود و یک مرتبه چون داخل صبح میشود بباید از بلاها ایمن شود ... انکه داخل صبح شود اللهم العالي الاعلى الجليل العظيم نفسي ومن يعنيني امره استودع الله المرهوب المخوف المتضعضع لعظمته كل شيء سوم و نیز از انحضرت مرویست که هر وقت داخل شام شوی بگو

تَرْضاها لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنّا تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في مُوالاتِهِمْ
فَضْلاً وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ پس چهار ركعت نماز
زيارت بكن بدو سلام با هر سوره كه خواهى چون فارغ شوى تسبيح فاطمهٔ زهراء سلام
الله عليها را بخوان پس بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ
اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ
تَوّاباً رَحيماً وَلَمْ اَحْضُرْ زَمانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اَللّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ
راغِباً تائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلي وَمُسْتَغْفِراً لَكَ مِنْ ذُنُوبي وَمُقِرّاً لَكَ بِها وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِها
مِنّي وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ
وَاَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبينَ يا مُحَمَّدُ يا رَسُولَ اللهِ
بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا نَبِيَّ اللهِ يا سَيِّدَ خَلْقِ اللهِ اِنّي اَتَوَجَّهُ بِكَ اِلَى اللهِ رَبِّكَ وَرَبّي
لِيَغْفِرَ لي ذُنُوبي وَيَتَقَبَّلَ مِنّي عَمَلي وَيَقْضِيَ لي حَوائِجي فَكُنْ لي شَفيعاً عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبّي
فَنِعْمَ الْمَسْؤُولُ الْمَوْلى رَبّي وَنِعْمَ الشَّفيعُ اَنْتَ يا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِكَ
السَّلامُ اَللّهُمَّ وَاَوْجِبْ لي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْواسِعَ الطَّيِّبَ
النّافِعَ كَما اَوْجَبْتَ لِمَنْ اَتى نَبِيَّكَ مُحَمَّداً صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ
فَاَقَرَّ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفَرَ لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ فَغَفَرْتَ لَهُ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ وَقَدْ اَمَّلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغِبْتُ
اِلَيْكَ عَمَّنْ سِواكَ وَقَدْ اَمَّلْتُ جَزيلَ ثَوابِكَ وَاِنّي لَمُقِرٌّ غَيْرُ مُنْكِرٍ وَتائِبٌ اِلَيْكَ
مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَعائِذٌ بِكَ في هذَا الْمَقامِ مِمّا قَدَّمْتُ مِنَ الْاَعْمالِ الَّتي تَقَدَّمْتَ
اِلَيَّ فيها وَنَهَيْتَني عَنْها وَاَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقابَ وَاَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ اَنْ
تُقيمَني مَقامَ الْخِزْيِ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْتَكُ فيهِ الْاَسْتارُ وَتَبْدُو فيهِ الْاَسْرارُ وَ
الْفَضائِحُ وَتَرْعَدُ فيهِ الْفَرائِصُ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدامَةِ يَوْمَ الْاَفِكَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ
يَوْمَ التَّغابُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزاءِ يَوْماً كانَ مِقْدارُهُ خَمْسينَ اَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ

اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ عِنْدَ اِقْبالِ لَيْلِكَ وَاِدْبارِ نَهارِكَ وَحُضُورِ صَلَواتِكَ وَاَصْواتِ دُعاتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
و دعا كن بآنچه خواهى بمقام
از حضرت صادق عليه السلام مرويست كه پيغمبر صلى الله عليه و آله چون داخل صبح ميشد ميگفت
بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَاِلَى اللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّهُمَّ اِلَيْكَ اَسْلَمْتُ نَفْسي وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْري وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ يا رَبَّ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ احْفَظْني بِحِفْظِ الْاِيمانِ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفي وَعَنْ يَميني وَعَنْ

النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النّاسُ
لِرَبِّ الْعالَمينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخيهِ وَاُمِّهِ وَاَبيهِ وَصاحِبَتِهِ وَبَنيهِ
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ وَاَكْنافُ السَّماءِ يَوْمَ تَأْتي كُلُّ نَفْسٍ تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها يَوْمَ يُرَدُّونَ
اِلَى اللهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا يَوْمَ لا يُغْني مَوْلىً عَنْ مَوْلىً شَيْئاً وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ اِلّا مَنْ
رَحِمَ اللهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ اِلى عالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ
اِلَى اللهِ مَوْليهُمُ الْحَقِّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعاً كَاَنَّهُمْ اِلى نُصُبٍ يُوفِضُونَ
وَكَاَنَّهُمْ جَرادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعينَ اِلَى الدّاعِ اِلَى اللهِ يَوْمَ الْواقِعَةِ يَوْمَ تُرَجُّ الْاَرْضُ
رَجّاً يَوْمَ تَكُونُ السَّماءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبالُ كَالْعِهْنِ وَلا يُسْئَلُ حَميمٌ حَميماً يَوْمَ
الشّاهِدِ وَالْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلائِكَةُ صَفّاً صَفّاً اَللّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفي في ذلِكَ الْيَوْمِ
بِمَوْقِفي في هذَا الْيَوْمِ وَلا تُخْزِني في ذلِكَ الْمَوْقِفِ بِما جَنَيْتُ عَلى نَفْسي وَاجْعَلْ يا رَبِّ
في ذلِكَ الْيَوْمِ مَعَ اَوْلِيائِكَ مُنْطَلَقي وَفي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ
مَحْشَري وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْرِدي وَفِي الْغُرِّ الْكِرامِ مَصْدَري وَاَعْطِني كِتابي بِيَميني
حَتّى اَفُوزَ بِحَسَناتي وَتُبَيِّضَ بِهِ وَجْهي وَتُيَسِّرَ بِهِ حِسابي وَتُرَجِّحَ بِهِ ميزاني وَاَمْضِيَ مَعَ
الْفائِزينَ مِنْ عِبادِكَ الصّالِحينَ اِلى رِضْوانِكَ وَجِنانِكَ اِلـهَ الْعالَمينَ اَللّهُمَّ
اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ تَفْضَحَني في ذلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلائِقِ بِجَريرَتي اَوْ اَنْ اَلْقَى
الْخِزْيَ وَالنَّدامَةَ بِخَطيئَتي اَوْ اَنْ تُظْهِرَ فيهِ سَيِّئاتي عَلى حَسَناتي اَوْ اَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ
الْخَلائِقِ بِاسْمي يا كَريمُ يا كَريمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ السَّتْرَ اَللّهُمَّ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ اَنْ يَكُونَ
في ذلِكَ الْيَوْمِ في مَواقِفِ الْاَشْرارِ مَوْقِفي اَوْ في مَقامِ الْاَشْقِياءِ مَقامي وَاِذا مَيَّزْتَ
بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ كُلّاً بِاَعْمالِهِمْ زُمَراً اِلى مَنازِلِهِمْ فَسُقْني بِرَحْمَتِكَ في عِبادِكَ الصّالِحينَ
وَفي زُمْرَةِ اَوْلِيائِكَ الْمُتَّقينَ اِلى جَنّاتِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ پس وداع كن آن حضرت را و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَشيرُ النَّذيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا السِّراجُ الْمُنيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السَّفيرُ بَيْنَ اللهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ اَشْهَدُ يا رَسُولَ

شِمالي وَمِنْ فَوْقي وَمِنْ تَحْتي وَمِنْ قِبَلي لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ نَسْئَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعافِيَةَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذابِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضَغْطَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ ضيقِ الْقَبْرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ سَطَواتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ اَللّهُمَّ رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ اَبْلِغْ مُحَمَّداً وَآلَهُ عَنِّي السَّلامَ اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِدِرْعِكَ الْحَصينَةِ وَاَعُوذُ بِجَمْعِكَ اَنْ تُميتَني غَرَقاً اَوْ حَرَقاً اَوْ

اللهِ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِى الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها وَاَشْهَدُ يا رَسُولَ اللهِ اَنّى مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَميعِ ما اَتَيْتَ بِهِ راضٍ مُؤْمِنٌ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ اَعْلامُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاِنْ تَوَفَّيْتَنى فَاِنّى اَشْهَدُ فى مَماتى عَلى ما اَشْهَدُ عَلَيْهِ فى حَيوتى اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَوْلِياۤؤُكَ وَاَنْصارُكَ وَحُجَجُكَ عَلى خَلْقِكَ وَخُلَفاۤؤُكَ فى عِبادِكَ وَاَعْلامُكَ فى بِلادِكَ وَخُزّانُ عِلْمِكَ وَحَفَظَةُ سِرِّكَ وَتَراجِمَةُ وَحْيِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فى ساعَتى هذِهِ وَفى كُلِّ ساعَةٍ تَحِيَّةً مِنّى وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْليمى عَلَيْكَ

شيخ در مصباح و سيد در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرموده اند كه مستحب است زيارت حضرت رسول و ائمه عليهم السلام در روز جمعه و روايت كرده اند از حضرت صادق عليه السلام كه فرمود هر كه خواهد زيارت كند قبر رسول خدا و قبر امير المؤمنين و فاطمه و حسن و حسين و قبرهای سایر حجج طاهره عليهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل كند و دو جامهٔ پاكيزه بپوشد و بيرون رود بصحرائی و بروايت ديگر بربام خانهٔ بالا رود پس چهار ركعت نماز بگذارد با هر سوره كه ميسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخيزد رو بقبله و بگويد اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِىُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِىُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِىُّ الْمُرْتَضى وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرى وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْراۤءُ وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَالْاُمَناۤءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطاعاً اِلَيْكُمْ وَاِلى آبائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبى لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتى لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّى يَحْكُمَ اللهُ بِدينِهِ فَمَعَكُمْ

قُوداً اَوْ صَبْراً اَوْ مَسْماً اَوْ تَرَدِّياً فى بِئْرٍ اَوْ اَكْلِ السَّبُعِ اَوْ مَوْتَ الْفُجائَةِ اَوْ بِشَيْءٍ مِنْ مِيتاتِ السُّوءِ وَلكِنْ اَمِتْنى عَلى فِراشى فى طاعَتِكَ وَطاعَةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُصيباً لِلْحَقِّ غَيْرَ مُخْطِئٍ اَوْ فِى الصَّفِّ الَّذينَ نَعَتَّهُمْ فى كِتابِكَ كَاَنَّهُمْ بُنْيانٌ مَرْصُوصٌ اُعيذُ نَفْسى وَوُلْدى وَما رَزَقَنى رَبّى بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ تا آخر سوره وَاُعيذُ نَفْسى وَوُلْدى وَما رَزَقَنى رَبّى بِقُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ تا آخر سوره و ميگوئى اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَدَدَ ما خَلَقَ اللهُ وَ

مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنّى لَمِنَ الْقاۤئِلينَ بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لا اُنْكِرُ لِلّهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ اِلّا ما شاۤءَ اللهُ سُبْحانَ اللهِ ذِى الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللهَ بِاَسْمائِهِ جَميعُ خَلْقِهِ وَالسَّلامُ عَلى اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

مؤلف گويد كه روايات بسيار وارد شده كه از هر كجا سلام و صلوات بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم فرستاده شود بآنحضرت برسد و در روايتی وارد شده كه ملكی موكل است برآنكه هر مؤمنی كه بگويد صَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن ملك در جواب او گويد وَعَلَيْكَ پس از آن بحضرت پيغمبر صلى الله عليه وآله عرض كند يا رسول الله فلانی شخص سلام برشما رسانيد آنحضرت فرمايد وَعَلَيْهِ السَّلامُ و در روايت معتبر است كه آنحضرت فرمود هر كه زيارت كند قبر مرا بعد از موت من خواهد بود مثل كسيكه هجرت كرده بسوی من در حيات من پس هرگاه استطاعت نداريد كه بزيارت قبر من بيائيد سلام بفرستيد بسوی من كه آن سلام ميرسد بمن و اخبار باين مضمون بسيار است و ما در باب اول در ذكر زيارات حجج طاهره در ايام هفته دو زيارت برای حضرت رسول صلى الله عليه در روز شنبه نقل كرديم اگر خواستی بآنجا رجوع كن و بفيض خواندن آن خود را نائل ساز و شايسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت بآن صلواتيكه حضرت امير المؤمنين عليه السلام بر آنجناب فرستاده در يكی از خطب خود در روز جمعه چنانچه در روضهٔ كافی است اِنَّ اللهَ وَمَلاۤئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِىِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِكْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحَنَّنْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ وَبارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلى اِبْرهيمَ وَآلِ اِبْرهيمَ اِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْكَريمَةَ اَللّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ اَعْظَمَ الْخَلاۤئِقِ كُلِّهِمْ شَرَفاً يَوْمَ الْقِيمَةِ وَاَقْرَبَهُمْ مِنْكَ مَقْعَداً وَاَوْجَهَهُمْ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيمَةِ جاهاً وَاَفْضَلَهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلَةً وَنَصيباً اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً اَشْرَفَ الْمَقامِ وَحِباۤءَ السَّلامِ وَشَفاعَةَ الْاِسْلامِ اَللّهُمَّ

لِلّهِ مِثْلَ ما خَلَقَ وَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ مِلْءَ ما خَلَقَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ مِدادَ كَلِماتِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ زِنَةَ عَرْشِهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رِضا نَفْسِهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ الْحَليمُ الْكَريمُ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ الْعَلِىُّ الْعَظيمُ سُبْحانَ اللهِ رَبِّ السَّمواتِ وَالْاَرَضينَ وَما بَيْنَهُما وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ اَللّهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنْ دَرَكِ الشَّقاۤءِ وَمِنْ شَماتَةِ الْاَعْداۤءِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْوَقْرِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ سُوءِ الْمَنْظَرِ فِى الْاَهْلِ وَالْمالِ وَالْوَلَدِ

و صلوات بفرست بر محمد و آل محمد ده مرتبه

وَ اَلْحِقْنا بِهِ غَیْرَ خَزایا وَ لا ناکِثینَ وَ لا نادِمینَ وَ لا مُبَدِّلینَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمینَ و بباید

در اواخر باب زیارات ذکر صلوات بر انحضرت و آل او علیهم السلام

زیارت ائمهٔ بقیع علیهم السلام

یعنی حضرت امام حسن مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در دخول و نخوانیها و بگوئی یا مَوالِیَّ یا اَبْناءَ رَسُولِ اللّٰهِ عَبْدُکُمْ وَ ابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلیلُ بَیْنَ اَیْدیکُمْ وَ الْمُضْعَفُ فی عُلُوِّ قَدْرِکُمْ وَ الْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ جاءَکُمْ مُسْتَجیراً بِکُمْ قاصِداً اِلیٰ حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّباً اِلیٰ مَقامِکُمْ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللّٰهِ تَعالیٰ بِکُمْ ءَاَدْخُلُ یا مَوالِیَّ ءَاَدْخُلُ یا اَوْلِیاءَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ الْمُحْدِقینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقیمینَ بِهٰذَا الْمَشْهَدِ و بعد از خشوع و خضوع و رقت داخل شو و پای راست مقدم دار و بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَ سُبْحانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَ اَصیلاً وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذی مَنَّ بِطَوْلِهِ وَ سَهَّلَ زِیارَةَ ساداتی بِاِحْسانِهِ وَ لَمْ یَجْعَلْنی عَنْ زِیارَتِهِمْ مَمْنُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَ مَنَحَ پس نزدیک قبور مقدسه ایشان برو و پشت بقبله و رو بقبر ایشان کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْویٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْحُجَجُ عَلیٰ اَهْلِ الدُّنْیا اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْقُوّامُ فِی الْبَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ النَّجْویٰ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَ نَصَحْتُمْ وَ صَبَرْتُمْ فی ذاتِ اللّٰهِ وَ کُذِّبْتُمْ وَ اُسیءَ اِلَیْکُمْ فَغَفَرْتُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّکُمُ الْاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ الْمُهْتَدُونَ وَ اَنَّ طاعَتَکُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ اَنَّ قَوْلَکُمُ الصِّدْقُ وَ اَنَّکُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجابُوا وَ اَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطاعُوا وَ اَنَّکُمْ دَعائِمُ الدّینِ وَ اَرْکانُ الْاَرْضِ لَمْ تَزالُوا بِعَیْنِ اللّٰهِ یَنْسَخُکُمْ مِنْ اَصْلابِ کُلِّ مُطَهَّرٍ وَ یَنْقُلُکُمْ مِنْ اَرْحامِ الْمُطَهَّراتِ لَمْ تُدَنِّسْکُمُ الْجاهِلِیَّةُ الْجَهْلاءُ وَ لَمْ تَشْرَکْ فیکُمْ فِتَنُ الْاَهْواءِ

و نیز از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون نماز مغرب و صبح بجا آوردی بگو هفت مرتبه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ بدرستیکه هر کس این را بگوید نرسد باو جذام و پیسی و دیوانگی و نه هفتاد نوع از انواع بلاها و میگوئی چون داخل صبح و داخل شام شدی اَلْحَمْدُ لِرَبِّ الصَّباحِ اَلْحَمْدُ لِفالِقِ الْاِصْباحِ دو مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذْهَبَ اللَّیْلَ بِقُدْرَتِهِ وَ جاءَ بِالنَّهارِ بِرَحْمَتِهِ وَ نَحْنُ فی عافِیَةٍ و میخوانی آیة الکرسی و آخر حشر ده ...

طِبْتُمْ وَ طابَ مَنْبَتُکُمْ مَنَّ بِکُمْ عَلَیْنا دَیّانُ الدّینِ فَجَعَلَکُمْ فی بُیُوتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَ یُذْکَرَ فیهَا اسْمُهُ وَ جَعَلَ صَلَواتَنا عَلَیْکُمْ رَحْمَةً لَنا وَ کَفّارَةً لِذُنُوبِنا اِذِ اخْتارَکُمُ اللّٰهُ لَنا وَ طَیَّبَ خَلْقَنا بِما مَنَّ عَلَیْنا مِنْ وِلایَتِکُمْ وَ کُنّا عِنْدَهُ مُسَمّینَ بِعِلْمِکُمْ مُعْتَرِفینَ بِتَصْدیقِنا اِیّاکُمْ وَ هٰذا مَقامُ مَنْ اَسْرَفَ وَ اَخْطَاَ وَ اسْتَکانَ وَ اَقَرَّ بِما جَنیٰ وَ رَجیٰ بِمَقامِهِ الْخَلاصَ وَ اَنْ یَسْتَنْقِذَهُ بِکُمْ مُسْتَنْقِذُ الْهَلْکیٰ مِنَ الرَّدیٰ فَکُونُوا لی شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَیْکُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْکُمْ اَهْلُ الدُّنْیا وَ اتَّخَذُوا آیاتِ اللّٰهِ هُزُواً وَ اسْتَکْبَرُوا عَنْها یا مَنْ هُوَ قائِمٌ لا یَسْهُو وَ دائِمٌ لا یَلْهُو وَ مُحیطٌ بِکُلِّ شَیْءٍ لَکَ الْمَنُّ بِما وَفَّقْتَنی وَ عَرَّفْتَنی بِما اَقَمْتَنی عَلَیْهِ اِذْ صَدَّ عَنْهُ عِبادُکَ وَ جَهِلُوا مَعْرِفَتَهُ وَ اسْتَخَفُّوا بِحَقِّهِ وَ مالُوا اِلیٰ سِواهُ فَکانَتِ الْمِنَّةُ مِنْکَ عَلَیَّ مَعَ اَقْوامٍ خَصَصْتَهُمْ بِما خَصَصْتَنی بِهِ فَلَکَ الْحَمْدُ اِذْ کُنْتُ عِنْدَکَ فی مَقامی هٰذا مَذْکُوراً مَکْتُوباً فَلا تَحْرِمْنی ما رَجَوْتُ وَ لا تُخَیِّبْنی فیما دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّاهِرینَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود بهرچه خواهی و شیخ طوسی ره در تهذیب فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن یعنی از برای هر امامی دو رکعت و شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ الْهُدیٰ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِما جِئْتُمْ بِهِ وَ دَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر تراب زیارت ایشان برگرداند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان و علامه مجلسی ره در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه ایراد فرموده و چون بنص ایشان و دیگران بهترین زیارات برای ایشان زیارات جامعه است که ان شاء اللّٰه بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام بهمین قدر اکتفا نمودیم و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام در ایام هفته زیارتی برای جناب امام حسن علیه السلام و زیارتی برای این سه امام دیگر نقل کردیم از آنها غفلت نشود و بدانکه ما در زیارت هر یک از حجج طاهره علیهم السلام غیر از ائمه

... و سبحان ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین فسبحان الله حین تمسون و حین تصبحون و له الحمد فی السموات و الارض و عشیا و حین تظهرون یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی و یحیی الارض بعد موتها و کذلک تخرجون سبوح قدوس ربنا و رب الملائکة و الروح سبقت رحمتک غضبک لا اله الا انت سبحانک انی عملت سوءا و ظلمت نفسی فاغفر لی و ارحمنی و تب علی انک انت التواب الرحیم و نیز از

بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای صاحب زیارت ذکر میکنیم بصلواتی که در اخر باب
زیارات ذکر میشود بانجا رجوع کن و بذکر صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنهٔ خود را سنگین نما
و نیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بال مشاهد مشرّفه مرا وادار میکند که از قصیدهٔ هائیهٔ
فاضل وحید مادح ال احمد جناب شیخ ازری رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم
المجتهدین الفخام شیخ محمّد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که ارزو میکرد که این قصیده در
نامهٔ عمل او نوشته شود و جواهر در نامهٔ عمل ازری چند شعری که مناسب این مقام است در

اینجا ذکر نموده خود را بان مشغول نمایم قال رحمه الله

اِنَّ تِلْكَ الْقُلُوبَ اَقْلَقَهَا الْوَجْدُ
مُقْلَةٌ لٰكِنِ الْهَوىٰ اَبْكَاهَا
كَيْفَ يَرْجِى الْخَلَاصَ مِنْهُنَّ اِلَّا
اَوْفَرُ الْعُرْبِ ذِمَّةً اَوْفَاهَا
فَاضَ لِلْخَلْقِ مِنْهُ عِلْمٌ وَحِلْمٌ
رُضْ كَمَا نَوَّهَتْ بِصُبْحٍ ذُكَاهَا
طَرِبَتْ لِاسْمِهِ الثَّرىٰ فَاسْتَطَالَتْ
تَاهَتِ الْاَنْبِيَاءُ فِي مَعْنَاهَا
اَيُّ خَلْقٍ لِلّٰهِ اَعْظَمُ مِنْهُ
فَرَاىٰ ذَاتَ اَحْمَدٍ فَاجْتَبَاهَا
وَرِجَالًا اَعِزَّةً فِي بُيُوتٍ
كَمَا لَا يُرِيدُ اِلَّا رِضَاهَا
لَمْ يَكُونُوا لِلْعَرْشِ اِلَّا كُنُوزًا
هِيَ اَقْلَامُ حِكْمَةٍ قَدْ بَرَاهَا
عُلَمَاءُ اَئِمَّةٌ حُكَمَاءُ

وَاَدْمَى تِلْكَ الْعُيُونَ بُكَاهَا
كُلَّ يَوْمٍ لِلْحَادِثَاتِ عَوَادٍ
بِذِمَامٍ مِنْ سَيِّدِ الرُّسْلِ طٰهٰ
مَصْدَرُ الْعِلْمِ لَيْسَ اِلَّا لَدَيْهِ
اَخَذَتْ مِنْهُمَا الْعُقُولُ نُهَاهَا
وَغَدَتْ تَنْشُرُ الْفَضَائِلَ عَنْهُ
فَوْقَ عُلْوِيَّةِ السَّمَا سُفْلَاهَا
لَا تَجُلْ فِي صِفَاتِ اَحْمَدَ فِكْرًا
وَهُوَ الْغَايَةُ الَّتِي اسْتَقْصَاهَا
لَسْتُ اَنْسىٰ لَهُ مَنَازِلَ قُدْسٍ
اَذِنَ اللهُ اَنْ يُعَزَّ حِمَاهَا
خَصَّهَا مِنْ كَمَالِهِ بِالْمَعَانِي
خَافِيَاتٍ سُبْحَانَ مَنْ اَبْدَاهَا
وَهُمُ الْاَعْيُنُ الصِّحَاحُ تَهْدِي
يَهْتَدِي النَّجْمُ بِاتِّبَاعِ هُدَاهَا

كَانَ اَنْكىٰ الْخُطُوبِ لَمْ يُبْكِ مِنِّي
لَيْسَ يَقْوىٰ دَنُوٌّ عَلىٰ مُلْتَقَاهَا
مَعْقِلُ الْخَائِفِينَ مِنْ كُلِّ خَوْفٍ
خَبَرُ الْكَائِنَاتِ مِنْ مُبْتَدَاهَا
نَوَّهَتْ بِاسْمِهِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَ
كُلُّ قَوْمٍ عَلىٰ الْخِلَافِ لُغَاهَا
جَازَ مِنْ جَوْهَرِ التَّقَدُّسِ ذَاتًا
فَهِيَ الصُّورَةُ الَّتِي لَنْ تَرَاهَا
قَلَّبَ الْخَافِقَيْنِ ظَهْرًا لِبَطْنٍ
قَدْ بَنَاهَا التُّقىٰ فَاَعْلَىٰ بِنَاهَا
سَادَةٌ لَا تُرِيدُ اِلَّا رِضَى اللهِ
وَبِاَعْلىٰ اَسْمَائِهِ سَمَّاهَا
كَمْ لَهُمْ اَلْسُنٌ عَنِ اللهِ تُنْبِي
كُلُّ عَيْنٍ مَكْفُوفَةٍ عَيْنَاهَا
قَادَةٌ عِلْمُهُمْ وَرَاىُ حِجَاهُمْ

حضرت صادق علیه السلام این دعا را در وقت صبح روایت شده اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَحْمَدُكَ وَاَسْتَعِينُكَ وَاَنْتَ رَبِّي وَاَنَا عَبْدُكَ اَصْبَحْتُ عَلىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ وَاُومِنُ بِوَعْدِكَ وَاُوفِي بِعَهْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَصْبَحْتُ عَلىٰ فِطْرَةِ الْاِسْلَامِ وَكَلِمَةِ الْاِخْلَاصِ وَمِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْهِمَا وَاٰلِهِمَا عَلىٰ ذٰلِكَ اَحْيىٰ وَاَمُوتُ اِنْ شَاءَ اللهُ اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي مَا اَحْيَيْتَنِي وَاَمِتْنِي اِذَا

ضِ السَّمٰوَاتُ بَعْدَ نَيْلِ وَلَاهَا | مَا اُبَالِي وَلَوْ اُهِيلَتْ عَلىٰ الْاَرْ | مُسْتَمِعًا كُلَّ حِكْمَةٍ مَنْطِقَاهَا

ذکر سایر زیارات در مدینهٔ طیبه نقل از مصباح الزائر وغیره

زیارت ابرهیم بن رسول الله صلّی الله علیه وآله میباشی نزدیک قبرو میگوئی اَلسَّلَامُ عَلىٰ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ صَفِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ نَجِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ سَيِّدِ الْاَنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ الْمُرْسَلِينَ وَخِيَرَةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ فِي اَرْضِهِ وَسَمَائِهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ جَمِيعِ اَنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلَامُ عَلىٰ الشُّهَدَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلىٰ عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّاكِيَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا السُّلَالَةُ الطَّاهِرَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيَّتُهَا النَّسَمَةُ الزَّاكِيَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَيْرِ الْوَرىٰ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ النَّبِيِّ الْمُجْتَبىٰ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمَبْعُوثِ اِلىٰ كَافَّةِ الْوَرىٰ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُؤَيَّدِ بِالْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْمُرْسَلِ اِلىٰ الْاِنْسِ وَالْجَانِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَةِ وَالْعَلَامَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الشَّفِيعِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللهُ بِالْكَرَامَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدِ اخْتَارَ اللهُ لَكَ دَارَ اِنْعَامِهِ قَبْلَ اَنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ اَحْكَامَهُ اَوْ يُكَلِّفَكَ حَلَالَهُ وَحَرَامَهُ فَنَقَلَكَ اِلَيْهِ طَيِّبًا زَاكِيًا مَرْضِيًّا طَاهِرًا مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّسًا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّاَكَ جَنَّةَ الْمَاْوىٰ وَرَفَعَكَ اِلَى الدَّرَجَاتِ الْعُلىٰ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ صَلٰوةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنُ رَسُولِهِ وَتُبَلِّغُهُ اَكْبَرَ مَاْمُولِهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَاَزْكَاهَا وَاَنْمىٰ بَرَكَاتِكَ وَاَوْفَاهَا عَلىٰ رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلىٰ مَنْ نَسَلَ مِنْ اَوْلَادِهِ الطَّيِّبِينَ وَعَلىٰ مَنْ خَلَّفَ مِنْ عِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَاِبْرٰهِيمَ نَجْلِ نَبِيِّكَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْيِي بِهِمْ مَشْكُورًا وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا وَحَيٰوتِي بِهِمْ سَعِيدَةً وَعَاقِبَتِي

اَمِتْنِي عَلىٰ ذٰلِكَ وَابْعَثْنِي اِذَا بَعَثْتَنِي عَلىٰ ذٰلِكَ اَبْتَغِي بِذٰلِكَ رِضْوَانَكَ وَاتِّبَاعَ سَبِيلِكَ اِلَيْكَ اَلْجَاْتُ ظَهْرِي وَاِلَيْكَ فَوَّضْتُ اَمْرِي اٰلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتِي لَيْسَ لِي اَئِمَّةٌ غَيْرُهُمْ بِهِمْ اَئْتَمُّ وَاِيَّاهُمْ اَتَوَلّىٰ وَبِهِمْ اَقْتَدِي اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُمْ اَوْلِيَائِي فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاجْعَلْنِي اُوَالِي اَوْلِيَائَهُمْ وَاُعَادِي اَعْدَائَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاٰبَائِي مَعَهُمْ

هفتم روایت شده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که هر کس این دعا را از روی خلوص بخواند دران روز کرده‌ای از زنک بلکه از زنک ایمن در صبح وشام اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَصْبَحْتُ

بِهِمْ حَمِيدَةً وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَأَفْعَالِي بِهِمْ مَرْضِيَّةً وَأُمُورِي بِهِمْ مَسْعُودَةً وَ
شُئُونِي بِهِمْ مَحْمُودَةً اَللّٰهُمَّ وَاَحْسِنْ لِيَ التَّوْفِيقَ وَنَفِّسْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَضِيقٍ اَللّٰهُمَّ
جَنِّبْنِي عِقَابَكَ وَامْنَحْنِي ثَوَابَكَ وَاَسْكِنِّي جِنَانَكَ وَارْزُقْنِي رِضْوَانَكَ وَاَمَانَكَ وَ
اَشْرِكْ لِي فِي صَالِحِ دُعَائِي وَالِدَيَّ وَوُلْدِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْاَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اِنَّكَ وَلِيُّ الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس میخواهی
حاجتهای خودرا و دو رکعت نماز زیارت میگذاری

زیارت جناب فاطمه بنت اسد

والدهٔ حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام میایستی نزد قبر آنمخدره و میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْاَوَّلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْآخِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى مَنْ بَعَثَهُ اللّٰهُ
رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى
فَاطِمَةَ بِنْتِ اَسَدٍ الْهَاشِمِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ اَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ (الْمَرْضِيَّةُ) اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا كَافِلَةَ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُهَا عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا مَنْ تَرْبِيَتُهَا لِوَلِيِّ اللّٰهِ الْاَمِينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطَّاهِرِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَى وَلَدِكِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفَالَةَ
وَاَدَّيْتِ الْاَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ رَسُولِ اللّٰهِ عَارِفَةً
بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ مُعْتَرِفَةً بِنُبُوَّتِهِ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ كَافِلَةً بِتَرْبِيَتِهِ مُشْفِقَةً
عَلَى نَفْسِهِ وَاقِفَةً عَلَى خِدْمَتِهِ مُخْتَارَةً رِضَاهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى الْاِيمَانِ
وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الْاَدْيَانِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً طَاهِرَةً زَكِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ
اللّٰهُ عَنْكِ وَاَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَاْوَاكِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلَى مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ الْاَئِمَّةِ

اَسْتَغْفِرُكَ فِي هٰذَا الصَّبَاحِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ لِاَهْلِ رَحْمَتِكَ وَاَبْرَاُ اِلَيْكَ مِنْ اَهْلِ لَعْنَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَصْبَحْتُ اَبْرَاُ اِلَيْكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي هٰذَا الصَّبَاحِ مِمَّنْ نَحْنُ بَيْنَ ظَهْرَانَيْهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَمِمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مَا اَنْزَلْتَ مِنَ السَّمَاءِ اِلَى الْاَرْضِ فِي هٰذَا الصَّبَاحِ وَفِي هٰذَا الْيَوْمِ بَرَكَةً عَلَى اَوْلِيَائِكَ وَعِقَابًا عَلَى اَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاكَ وَعَادِ مَنْ عَادَاكَ اَللّٰهُمَّ اخْتِمْ لِي بِالْاَمْنِ

مِنْ ذُرِّيَّتِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا وَاحْشُرْنِي مَعَهَا وَمَعَ اَوْلَادِهَا الطَّاهِرِينَ اَللّٰهُمَّ لَا
تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي اِيَّاهَا وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ اِلَيْهَا اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي وَاِذَا
تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَاَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّهَا عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِهَا لَدَيْكَ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
النَّارِ پس دو رکعت نماز زیارت میخوانی و دعا میکنی بآنچه خواهی و منصرف میشوی

زیارت حضرت حمزه رضی الله عنه در احد چون بزیارت آنحضرت رفتی

میگوئی نزد قبرش اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمَّ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا خَيْرَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَسَدَ اللّٰهِ وَاَسَدَ رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ
جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللّٰهِ ص وَكُنْتَ فِيمَا عِنْدَ اللّٰهِ
سُبْحَانَهُ رَاغِبًا بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا اِلَى رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِذٰلِكَ رَاغِبًا اِلَيْكَ فِي الشَّفَاعَةِ اَبْتَغِي بِزِيَارَتِكَ خَلَاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنْ نَارٍ
اسْتَحَقَّهَا مِثْلِي بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُهَا عَلَى ظَهْرِي فَزِعًا
اِلَيْكَ رَجَاءَ رَحْمَةِ رَبِّي اَتَيْتُكَ مِنْ شُقَّةٍ بَعِيدَةٍ طَالِبًا فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَقَدْ
اَوْقَرَتْ ظَهْرِي ذُنُوبِي وَاَتَيْتُ مَا اَسْخَطَ رَبِّي وَلَمْ اَجِدْ اَحَدًا اَفْزَعُ اِلَيْهِ خَيْرًا لِي مِنْكُمْ
اَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ فَكُنْ لِي شَفِيعًا يَوْمَ فَقْرِي وَحَاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ اِلَيْكَ مَحْزُونًا وَ
اَتَيْتُكَ مَكْرُوبًا وَسَكَبْتُ عَبْرَتِي عِنْدَكَ بَاكِيًا وَصِرْتُ اِلَيْكَ مُفْرَدًا وَاَنْتَ مِمَّنْ اَمَرَنِي
اللّٰهُ بِصِلَتِهِ وَحَثَّنِي عَلَى بِرِّهِ وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ وَهَدَانِي لِحُبِّهِ وَرَغَّبَنِي فِي الْوِفَادَةِ
اِلَيْهِ وَاَلْهَمَنِي طَلَبَ الْحَوَائِجِ عِنْدَهُ اَنْتُمْ اَهْلُ بَيْتٍ لَا يَشْقَى مَنْ تَوَلَّاكُمْ وَلَا يَخِيبُ
مَنْ اَتَاكُمْ وَلَا يَخْسَرُ مَنْ يَهْوَاكُمْ وَلَا يَسْعَدُ مَنْ عَادَاكُمْ پس رو بقبله میکنی و دو رکعت
نماز زیارت بجا میاوری و بعد از فراغ خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ

وَالْاِيمَانِ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ غَرَبَتْ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ اِنَّكَ تَعْلَمُ مُنْقَلَبَهُمْ وَمَثْوَاهُمْ اَللّٰهُمَّ احْفَظْ اِمَامَ الْمُسْلِمِينَ بِحِفْظِ الْاِيمَانِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ وَلَنَا مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اَللّٰهُمَّ الْعَنْ فُلَانًا وَفُلَانًا وَالْفِرَقَ الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى رَسُولِكَ وَوُلَاةَ الْاَمْرِ بَعْدَ رَسُولِكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ بَعْدِهِ وَشِيعَتَهُمْ وَاَسْاَلُكَ الزِّيَادَةَ مِنْ فَضْلِكَ وَالْاِقْرَارَ

عَلَيْهِ وَآلِهِ لِيُجيرَني مِنْ نِقْمَتِكَ في يَوْمٍ تَكْثُرُ فيهِ الْاَصْواتُ وَتَشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِما
قَدَّمَتْ وَتُجادِلُ عَنْ نَفْسِها فَاِنْ تَرْحَمْنِي الْيَوْمَ فَلا خَوْفٌ عَلَيَّ وَلا حُزْنٌ وَاِنْ تُعاقِبْ
فَمَوْلًى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلى عَبْدِهِ وَلا تُخَيِّبْني بَعْدَ الْيَوْمِ وَلا تَصْرِفْني بِغَيْرِ حاجَتي فَقَدْ
لَصِقْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَرَجاءَ رَحْمَتِكَ
فَتَقَبَّلْ مِنّي وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلي وَبِرَأْفَتِكَ عَلى جِنايَةِ نَفْسي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمي وَما
اَخافُ اَنْ تَظْلِمَني وَلكِنْ اَخافُ سُوءَ الْحِسابِ فَانْظُرِ الْيَوْمَ تَقَلُّبي عَلى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ فَبِهِما
فُكَّني مِنَ النّارِ وَلا تُخَيِّبْ سَعْيي وَلا يَهُونَنَّ عَلَيْكَ ابْتِهالي وَلا تَحْجُبَنَّ عَنْكَ صَوْتي وَ
لا تَقْلِبْني بِغَيْرِ حَوائِجي يا غِياثَ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَمَحْزُونٍ وَيا مُفَرِّجاً عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرانِ
الْغَريقِ الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْظُرْ اِلَيَّ نَظْرَةً لا اَشْقى
بَعْدَها اَبَداً وَارْحَمْ تَضَرُّعي وَعَبْرَتي وَانْفِرادي فَقَدْ رَجَوْتُ رِضاكَ وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ
الَّذي لا يُعْطيهِ اَحَدٌ سِواكَ فَلا تَرُدَّ اَمَلي اَللّهُمَّ اِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلى
عَبْدِهِ وَجَزائِهِ بِسُوءِ فِعْلِهِ فَلا اَخيبَنَّ الْيَوْمَ وَلا تَصْرِفْني بِغَيْرِ حاجَتي وَلا تُخَيِّبَنَّ شُخُوصي
وَوِفادَتي فَقَدْ اَنْفَدْتُ نَفَقَتي وَاَتْعَبْتُ بَدَني وَقَطَعْتُ الْمَفازاتِ وَخَلَّفْتُ الْاَهْلَ
وَالْمالَ وَما خَوَّلْتَني وَآثَرْتُ ما عِنْدَكَ عَلى نَفْسي وَلُذْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ فَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلى جَهْلي وَبِرَأْفَتِكَ
عَلى ذَنْبي فَقَدْ عَظُمَ جُرْمي بِرَحْمَتِكَ يا كَريمُ يا كَريمُ مؤلف گوید که مدایح جناب حمزه
سلام الله علیه و فضیلت زیارت آنحضرت بیشتر از آنست که ذکر شود فخر المحققین ره
در رساله فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه و باقی شهداء باحد زیرا که روایت شده از
حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرموده هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عم حمزه را
همانا مرا جفا کرده و این فقیر در بیت الاحزان فی مصائب سیدة النسوان نقل کردم که
حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته روز دوشنبه
و پنجشنبه بزیارت حمزه و شهداء احد میرفت و نماز میخواند و دعا میکرد در آنجا و ترك نکرد

بِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِكَ وَالتَّسْليمِ لِاَمْرِكَ وَالْمُحافَظَةِ عَلى ما اَمَرْتَ بِهِ لا اَبْتَغي بِهِ بَدَلاً وَلا اَشْتَري بِهِ ثَمَناً قَليلاً اَللّهُمَّ اهْدِني فيمَنْ هَدَيْتَ وَقِني شَرَّ ما قَضَيْتَ اِنَّكَ تَقْضي وَلا يُقْضى عَلَيْكَ وَلا يَذِلُّ مَنْ والَيْتَ تَبارَكْتَ وَتَعالَيْتَ سُبْحانَكَ رَبَّ الْبَيْتِ تَقَبَّلْ مِنّي دُعائي وَما تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ فَضاعِفْهُ لي اَضْعافاً كَثيرَةً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ اَجْراً عَظيماً رَبِّ ما اَحْسَنَ ما اَبْلَيْتَني وَاَعْظَمَ ما اَعْطَيْتَني وَاَطْوَلَ ما عافَيْتَني وَاَكْثَرَ ما سَتَرْتَ

تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته که آن سیده جلیله سر قبر حمزه میرفت و گریه میکرد و من
در یکی از روزها بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است من
صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزدیك رفتم و سلام کردم و گفتم یا سیدة النسوان بحق خدا
قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این گریهات فرمود ای ابا عمرو برای من شایسته است
گریستن زیرا که بمن رسیده است مصیبت بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس

فرمود واشوقاه الی رسول الله و انشاد کرد

اِذا ماتَ يَوْماً مَيِّتٌ قَلَّ ذِكْرُهُ ‖ وَذِكْرُ اَبي مُذْ ماتَ وَاللّهِ اَكْثَرُ

و شیخ مفید فرموده وَكانَ رَسُولُ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَمَرَ في حَيوتِهِ بِزِيارَةِ قَبْرِ حَمْزَةَ عَلَيْهِ السَّلامُ وَ
كانَ يُلِمُّ بِهِ وَبِالشُّهَداءِ وَلَمْ تَزَلْ فاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلامُ بَعْدَ وَفاتِهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَغْدُو اِلى
قَبْرِهِ وَتَرُوحُ وَالْمُسْلِمُونَ يَتَناوَبُونَ عَلى زِيارَتِهِ وَمُلازَمَةِ قَبْرِهِ **زیارت قبور شهداء**
رضوان الله علیهم باحد میگوئی در زیارت ایشان اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلى نَبِيِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ الْاِيمانِ وَالتَّوْحيدِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ دينِ اللّهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللّهَ اخْتارَكُمْ لِدينِهِ وَاصْطَفاكُمْ لِرَسُولِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ
قَدْ جاهَدْتُمْ فِي اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دينِ اللّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِاَنْفُسِكُمْ دُونَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللّهِ فَجَزاكُمُ اللّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْاِسْلامِ وَ
اَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَعَرَّفَنا وُجُوهَكُمْ في مَحَلِّ رِضْوانِهِ وَمَوْضِعِ اِكْرامِهِ مَعَ النَّبِيّينَ
وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حِزْبُ
اللّهِ وَاَنَّ مَنْ حارَبَكُمْ فَقَدْ حارَبَ اللّهَ وَاَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبينَ الْفائِزينَ الَّذينَ هُمْ
اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللّهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ
اَجْمَعينَ اَتَيْتُكُمْ يا اَهْلَ التَّوْحيدِ زائِراً وَبِحَقِّكُمْ عارِفاً وَبِزِيارَتِكُمْ اِلَى اللّهِ مُتَقَرِّباً

عَمَّنْ قالَ اَلْحَمْدُ ... حَمْداً مُبارَكاً عَلَيْهِ مِلْاَ السَّماواتِ وَمِلْاَ الْاَرْضِ وَمِلْاَ ما شاءَ رَبّي وَرَضِيَ وَكَما يَنْبَغي لِوَجْهِ رَبّي ذِي الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ

منتهی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایتست که هر کس ... بگوید در وقت طلوع فجر لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيي وَيُميتُ وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ ده مرتبه و صلوات بفرستد ده مرتبه و تسبیح کند سی و پنج مرتبه و تهلیل گوید سی و پنج مرتبه و الحمد لله ده مرتبه و تحمید ...

سَلامٌ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ (در بعضی نسخ ...)

وَبِما سَبَقَ مِنْ شَريفِ الْاَعْمالِ وَمَرْضِيِّ الْاَفْعالِ عالِماً فَعَلَيْكُمْ سَلامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اَللّهُمَّ انْفَعْني بِزِيارَتِهِمْ وَثَبِّتْني عَلى قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّني عَلى ما تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَهُمْ في مُسْتَقَرِّ دارِ رَحْمَتِكَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لاحِقُونَ و میخوانی سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ في لَيْلَةِ الْقَدْرِ را آنچه توانی و بعضی گفته‌اند که نزد هر مزاری دو رکعت نماز زیارت میگذاری و برمیگردی

ذکر مساجد معظمهٔ مدینهٔ منوره انشاء الله تعالی

از جمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اوّل و روایت شده که هر که برود بآن مسجد و دو رکعت نماز در آن گذارد برگردد با ثواب عمره پس برو بآن مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیّت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهراء علیها السّلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اوّلش اَلسَّلامُ عَلى اَوْلِياءِ اللهِ است و ما از زیارت اوّل جامعه قرار میدهیم و بیاید در اواخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو يا كائِناً قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ و این دعائیست طولانی نقلش منافی با اختصار است هر که خواهد باز بجا رجوع کند و نماز میگذاری در مشربهٔ امّ ابراهیم یعنی غرفهٔ مادر حضرت ابراهیم بن رسول الله صلّی الله علیه و آله که آن مسکن و محلّ نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بوده است و در مسجد فضیخ که در نزدیکی مسجد قبا است و آن را مسجد ردّ شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزاب نیز میگویند چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو يا صَريخَ الْمَكْرُوبينَ وَيا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا مُغيثَ الْمَهْمُومينَ اكْشِفْ عَنّي ضُرّي وَهَمّي وَكَرْبي وَغَمّي كَما كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَمَّهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَاكْفِني ما اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و نماز میگذاری در خانهٔ حضرت امام زین العابدین و خانهٔ امام جعفر صادق علیهما السّلام و مسجد سلمان و مسجد امیر المؤمنین علیه السّلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله آنقدر که بتوانی دعا میکنی با آنچه خواهی

زیارت وداع انشاء الله تعالی

هرگاه خواستی از مدینه بیرون آئی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلّی الله علیه و آله و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي لِزِيارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلى ما شَهِدْتُ عَلَيْهِ في حَياتي اَنْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و حضرت صادق علیه السّلام در وداع قبر پیغمبر صلّی الله علیه و آله بیونس بن یعقوب فرموده که بگو صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْليمي عَلَيْكَ

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیّة الزّائرین در بیان تکالیف زوّار در مدینهٔ طیبه گفتیم که از چیزهائی که مهمّ است برای ایشان آنکه مادامیکه در مدینهٔ معظمه هستند فرصت غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلّی الله علیه و آله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نمازی است که در جای دیگر کرده شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه چنانکه شیخ ما در تحیّه فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما و ائمّه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف است از کعبهٔ معظمه باتّفاق جمیع فقهاء چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن نموده و در حدیث حسن از حضرت منقول است که حضرت صادق علیه السّلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلّی الله علیه و آله بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسّر نمیشود که باین مکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره در تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السّلام فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه و روزهٔ ماه رمضان است ولکن هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک باشد و زیارت کن حضرت رسول صلّی الله علیه و آله را در هر روز مکرّر و همچنین ائمّهٔ بقیع را باندازهٔ که ممکن است ترا و هر وقت که مشاهده کردی حجرهٔ حضرت رسول را سلام بکن بر آنحضرت و مادامیکه در مدینه هستی مواظب خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و

گوید خدا را سی و پنج مرتبه نوشته شود در روز از غافلین و اگر در شب بگوید نیز نوشته نشود در آن شب از غافلین نیز از محمّد بن فضیل روایتست که نوشتم بخدمت حضرت امام محمّد تقی علیه السّلام و از آنحضرت درخواستم که مرا تعلیم فرماید دعائی پس نوشت آنحضرت در جواب من که میگوئی در وقت صبح و شام اَللهُ اَللهُ اَللهُ رَبِّيَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ لا اُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً پس دعا میکنی برای حاجت خود که این کلمات مقدّمه است برای سؤال هر حاجتی باذن خدا و هم از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که بداود رقی فرمود که ترک مکن اینکه سه مرتبه در وقت صبح و سه مرتبه در وقت شام اللهمّ اجعلني في درعك الحصينة التي تجعل فيها من تريد پس بدرستیکه پدرم علیه السّلام میفرمود که این از دعای مخزون است

فصل دوم در بعض دعاهای وارده در وقت خوابیدن و بیدار شدن و آن هفت دعا است اوّل از حضرت صادق علیه السّلام مرویست که هر که بگوید بسم ... وقتیکه در خوابگاه ... مرتبه در وقتیکه ... خود در آید بگوید اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي عَلا فَقَهَرَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي بَطَنَ فَخَبَرَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي مَلَكَ فَقَدَرَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي يُحْيِي الْمَوْتى وَيُميتُ الْاَحْياءَ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

مظالم و تدبر و تفکر کن در شرافت انجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای مبارك حضرت رسول صلّی الله علیه و اله بران زمینها گذاشته شده و ان بزرگوار در کوچه و بازاران تردد فرموده و در مسجد ان نماز خوانده و انجا موضع وحی و تنزیلست و حضرت جبرئیل و ملائکهٔ مقربین انجا فرود میامدند و لنعم ما قیل

مقربین انجا فرود میامدند و لنعم ما قیل	اَرْضٌ مَشی جبرئیلُ فی عَرَصاتِها	وَاللهُ شَرَّفَ اَرْضَها وَسَمائَها

و تا ممکن شود تو را تصدّق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص بسادات و ذرّیه رسول که ثواب جزیل و اجر عظیم بران مترتبست و علامهٔ مجلسی ره فرموده که در روایت معتبره وارد شده است که درهمی که در انجا تصدّق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدّق کنند و اگر ممکن شود ترا اختیار کن مجاورت ان بلد طیب را که مجاورت در مدینه مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت ان وارد شده

سَقَی اللهُ قبراً بالمدینةِ غَیثَه	فقد حلّ فیهِ الاَمنُ بالبرکاتِ
نَبیّ الهُدی صلّی علیهِ مَلیکُهُ	وَبَلّغ عنّا روحَهُ التُّحفاتِ
وَصَلّی علیهِ اللهُ ما ذَرَّ شارِقٌ	وَلاحَتْ نُجُومُ اللَّیلِ مُبتَدِراتِ

فصل چهارم در فضیلت و کیفیت زیارت مولای ما حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

و در ان چند مطلب است **مطلب اوّل** در فضیلت زیارت انحضرت است

شیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود خداوند خلق نفرموده مخلوقی بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روزی نازل میشوند هفتاد هزار ملك و میایند به بیت المعمور و طواف میکنند بدور ان و چون از طواف انجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر ص میایند و سلام میکنند بر انحضرت پس از ان میایند بسوی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و سلام میکنند بر انحضرت بعد از ان میایند نزد قبر حسین علیه السلام و سلام میکنند بر انجناب پس از ان باسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز نازل میشود تا روز قیامت پس فرمود انحضرت که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را و عارف بحق انحضرت باشد یعنی انجناب را امام واجب الاطاعة و خلیفهٔ بلا فصل داند و از روی تجبر و تکبر بزیارت نیامده باشد حقتعالی بنویسد از برای او اجر صد

هزار شهید و گناهان گذشته و اینده او را بیامرزد و مبعوث گردد در روز قیامت از جملهٔ ایمنان از اهوال ان روز و اسان گرداند بر او حساب را و استقبال نمایند او را ملائکه و چون برگردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا بخانه خود برگردد و اگر بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازهٔ او بکنند و از برای او طلب امرزش نمایند تا قبرش و سیّد عبد الکریم بن طاوس در فرحة الغری از انحضرت روایت کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت امیر المؤمنین علیه السلام برود حقتعالی بهر گامی ثواب یکحج و یکعمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد بهر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از انحضرت روایت کرده که با ابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدّم امیر المؤمنین علیه السلام را عارفاً بحقه بنویسد حقتعالی از برای او بعدد هر گامی حج مقبول و عمرهٔ پسندیدهٔ ای پسر مارد والله نمیخورد اتش جهنم قدمیرا که غبار الوده شود در زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواه پیاده رود خواه سواره ای پسر مارد بنویس این حدیث را باب طلا و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ما میگوئیم که در پشت کوفه قبری هست که پناه نمیبرد باو نفس دردناکی مگر انکه حقتعالی او را شفا کرامت میفرماید مؤلف گوید که از اخبار معتبره ظاهر میشود که حقتعالی قبر امیر المؤمنین علیه السلام و اولاد طاهرینش را معقل خائفین و ملجا مضطرین و امان اهل زمین قرار داده هر غمناکی که نزد او برود غمش زایل گردد و هر دردناکی که خود را باو بمالد شفا گیرد و هر که بان پناه برد در امان باشد سیّد عبد الکریم بن طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عمّم حسین بنحو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیر المؤمنین علیه السلام و این در سال دویست و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر انحضرت دیدیم که ان قبر مطهر دورش سنگهای سیاه گذاشته شده و بنائی ندارد پس ما نزدیک ان رفتیم بعضی از ما شروع کرد بخواندن قران و بعضی دیگر مشغول بنماز شد و بعضی مشغول بزیارت و در اینحال بودیم که ناگاه دیدیم شیری بجانب ما میاید چون نزدیک ما امد بفاصلهٔ یك نیزه ما از ان شریف دور شدیم انحیوان بنزدیك قبر رفت و شروع کرد

بمالیدن ذراع خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد
او برگشت و ما را بحال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد و همگی نزدیک و رفتیم و او را مشاهده
کردیم دیدیم که در ذراع او جراحتی است و از آن دست مجروح را بقبر آنحضرت میمالید پس یکساعت
با اینحال بود آنگاه برفت و ما دیگرباره بحال اول خود بنماز و زیارت و قرائت قرآن برگشتیم
و شیخ مفید نقل کرده که روزی هرون الرشید باهنگ شکار از کوفه بیرون رفت و بجانب
غریین و ثویه توجه نمود و در آنجا آهوانی دید فرمان داد تا بازهای شکاری و کلاب معلم را
برای شکار آهوان رها کردند و بر آنها بتاختند آهوان که چنین دیدند فرار کرده بپشته پناه
بردند و در آنجا بیارامیدند بازها در ناحیه بیافتادند و تازیها بازشدند و رشید از
اینمطلب در عجب شد دیگرباره آهوان از فراز پشته بنشیب آمدند بازها و تازیها آهنگ ایشان
نمودند دیگرباره آهوان بآن پشته پناه بردند و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند
تا سه مرتبه کار بدینگونه رفت هرون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که تعجیل کنید
و مردی را که از حال اینمکان باخبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله بنی اسد پیرمردی را
حاضر کردند هرون از وی پرسید که حال این پشته چیست و در اینمکان چه کیفیتی است گفت
اگر مرا امان میدهی قصه آن را بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان
باشی الحال آنچه دانی بگو گفت خبر داد مرا پدرم از پدران خود که میگفتند قبر مطهر امیر المؤمنین
علیه السلم در این پشته واقع است و حقتعالی آنرا حرم امن و امان خود قرار داده که هرچه بآن پناه
برد در امان باشد فقیر گوید در امثال عرب است که میگویند احمی من مجیر الجراد یعنی فلانی
حمایت کردنش از کسیکه در پناه او است بیشتر است از پناه دهنده ملحها و قصه آن چنان
است که مردی بادیه نشین از قبیله طی که نامش مدلج بن سوید بود روزی در خیمه خود نشسته
بود دید جماعتی از طایفه طی آمدند جوال و ظرفهائی با خود دارند پرسید چه خبر است
گفتند ملخهای بسیار در اطراف خیمه شما فرود آمده اند آمده ایم آنها را بگیریم مدلج که این را
شنید برخاست سوار اسب خود شد و نیزه خود را بر دست گرفت و گفت بخدا سوگند هر کس

و بنیز از آنحضرت مرویست که کسیکه بخواند در وقتیکه در رختخواب خود در رود قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد بنویسد حقتعالی برای او برائتی از شرک را

پنجم از حضرت صادق علیه السلم منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود کسیکه بخواهد برخیزد برای نماز شب و در رختخواب خود جا کرده باشد بگوید اللهم لا تؤمنی مکرک و لا تنسنی ذکرک و لا تجعلنی من الغافلین اقوم ساعة کذا و کذا هر گاه چنین گفت حقتعالی موکل فرماید باو ملکی که او را بیدار کند در آن ساعت

متعرض این ملخها شود من او را خواهم کشت آیکون الجراد فی جواری ثم تریدون اخذه
آیا این ملخها در جوار و پناه من باشند و شما آنها را بگیرید چنین چیزی نخواهد شد پیوسته
از آنها حمایت کرد تا آفتاب گرم شد ملخها پریدند و رفتند آنوقت گفت این ملخها از جوار من
منتقل شدند دیگر خود دانید با آنها و صاحب قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی خلی
عزیز بوده که بعضی گفته اند جد اکثم بن صیفی بوده طایفه مضر همه ساله خراجی باو میدادند
و چون پیر شد او را بالای سریری مینشانیدند و در میان قبایل و میاه عرب برای جبایت
خراج او را طواف میدادند و بحدی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را بسریر او میرسانید ایمن
میگشت و هر ذلیل و خواری که بنزد سریر او میآمد عزیز و ارجمند میگردید و هر گرسنه که بنزد
او میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه سریر یکمرد عربی باین مرتبه از عزت و رفعت رسد
چه عجب دارد که حقتعالی قبر ولی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام
حسین علیهم السلام بوده اند معقل خائفین و ملجأ هاربین و فریادرس بیچارگان و شفاء
دردمندان قرار داده باشد پس در هر کجا باشی خود را باو برسان و تا ممکن شود خود را باو
بچسبان و الحاح کن تا بفریاد تو برسد و ترا از هلاکت دنیا و آخرت نجات دهد

لذ الی جوده تجده زعیما	بنجاة العصاة یوم لقاها
عائذ للمؤملین مجیب	سامع ما تسر من نجویها

در دار السلام از شیخ دیلمی نقل شده که روایت کرده اند جماعتی از صلحاء نجف اشرف که کسی
در خواب دید که از قبر یکه در آن مشهد شریف و بیرون آن است ریسمانی کشیده شده
متصل بقبه شریفه حضرت حبل الله المتین امیر المؤمنین صلوات الله علیه پس آنشخص انشاد کرد

اذا مت فادفنی الی جنب حیدر	ابی شبر اکرم به و شبیر	فلست اخاف النار عند جواره
و لا اتقی من منکر و نکیر	فعار علی حامی الحمی و هو فی الحمی	اذا ضل فی البیداء عقال بعیر

(مطلب قیمه در کیفیت زیارت آنحضرت)

بدانکه زیارات منقوله برای آنحضرت بر دو قسمست یکی مطلقه که مقید بوقتی از اوقات نیست

ششم و نیز از آنحضرت مرویست که فرمود هر گاه یکی از شما برخاست در شب از رختخواب بگوید سبحان الله رب النبیین و اله المرسلین و رب المستضعفین و الحمد لله الذی یحیی الموتی و هو علی کل شیء قدیر

پس بدرستیکه چون این را گفت میگوید خداوند تبارک و تعالی راست گفت بنده من و شکر نمود

هفتم از عبد الرحمن بن حجاج روایتست که حضرت صادق علیه السلم در وقتیکه از خواب بیدار میشد میفرمود الحمد لله المبعث المعید و هر گاه صدای مرغ خانه میشنوید میگفت سبوح قدوس رب الملائکة و الروح سبقت رحمتک غضبک

اللهم اعنی علی هول المطلع و وسع علی ضیق المضجع

ودیگر مخصوص که عکس آنست واین زیارات درضمن دو مقصد بیان میشود **مقصد اول** در زیارات مطلقه است واینها بسیار است وما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت

اول زیارتیست که شیخ مفید وشهید وسید بن طاوس ودیگران ذکر کرده اند وکیفیت آن چنانست که هرگاه ارادهٔ زیارت نمائی غسل کن ودو جامهٔ پاک بپوش وبچیزی از بوی خوش خودرا خوشبو کن واگر نیابی ونکنی نیز مجزیست وچون از خانه بیرون آمدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی خَرَجْتُ مِنْ مَنْزِلی اَبْغی فَضْلَكَ وَاَزُورُ وَصِیَّ نَبِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِما اَللّٰهُمَّ فَیَسِّرْ ذٰلِكَ لی وَسَبِّبِ الْمَزارَ لَهُ وَاخْلُفْنی فی عاقِبَتی وَحُزانَتی بِاَحْسَنِ الْخِلافَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس روانه شود درحالیکه زبانت گویا باشد بذکر اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وچون رسیدی بخندق کوفه بایست وبگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلَ الْكِبْرِیاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلَ التَّكْبیرِ وَالتَّقْدیسِ وَالتَّسْبیحِ وَالْآلاءِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ عِمادی وَعَلَیْهِ اَتَوَكَّلُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَجائی وَاِلَیْهِ اُنیبُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتی وَالْقادِرُ عَلیٰ طَلِبَتی تَعْلَمُ حاجَتی وَما تُضْمِرُهُ هَواجِسُ الصُّدُورِ وَخَواطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذی قَطَعْتَ بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجّینَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعالَمینَ اَنْ لا تَحْرِمَنی ثَوابَ زِیارَةِ وَلِیِّكَ وَاَخی نَبِیِّكَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقَصْدِهِ وَتَجْعَلَنی مِنْ وَفْدِهِ الصّالِحینَ وَشیعَتِهِ الْمُتَّقینَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وچون نمودار شود برای تو قبهٔ شریفه آنحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ مَا اخْتَصَّنی بِهِ مِنْ طیبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنی اِكْراماً بِهِ مِنْ مُوالاةِ الْاَبْرارِ السَّفَرَةِ الْاَطْهارِ وَالْخِیَرَةِ الْاَعْلامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیی اِلَیْكَ وَتَضَرُّعی بَیْنَ یَدَیْكَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی لا تَخْفیٰ عَلَیْكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمَلِكُ الْغَفّارُ مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبهٔ منوره بکمال نشاط وشوقی برای زائر روی میدهد که میل دارد درآنوقت توجه خودرا بآنجناب نماید وبهر لسانی وبیانی که تواند مدح وثنای آن بزرگوار گوید خصوص زائر اگر از اهل علم وکمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد

ارزقنی خیر ما قبل الموت وارزقنی خیر ما بعد الموت

فصل پنجم در ذکر چند دعائی که در وقت بیرون آمدن از منزل خوانده میشود وآن هشت است اول از حضرت صادق علیه السلام منقولست که آدمی هرگاه خواست از منزل خود بیرون رود بگوید سه مرتبه در وقتیکه اراده دارد اَللّٰهُ اَكْبَرُ وسه مرتبه بِاللّٰهِ اَخْرُجُ وَبِاللّٰهِ اَدْخُلُ وَعَلَی اللّٰهِ اَتَوَكَّلُ پس بگوید اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لی فی وَجْهی هٰذا بِخَیْرٍ وَاخْتِمْ لی بِخَیْرٍ وَقِنی شَرَّ كُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ اٰخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّ رَبّی عَلیٰ صِراطٍ مُسْتَقیمٍ پیوسته در ضمان خداوند عزّ وجلّ باشد تا برگردد بهمان مکانیکه در

درآنحال بآن تمثل جوید لذا بخاطرم رسید که این چند شعر را از قصیدهٔ هائیه ازریه که مناسب است ذکر نمایم ورجاء واثق که سلامی از جانب این ضعیف بآن حضرت برساند وبا صحیفهٔ سوداء باین صفاتیکه بضاعت مزجاة است بیضا نماید در عاقبت خیر نموده نفرماید

والاشعار هذه

اَیُّهَا الرّاکِبُ الْمُجِدُّ رُوَیْداً	بِقُلُوبٍ تَقَلَّبَتْ فی جَواها	اِنْ تَراءَتْ اَرْضُ الْغَرِیَّیْنِ فَاخْضَعْ
وَاخْلَعِ النَّعْلَ دُونَ وادی طُواها	وَاِذا شِمْتَ قُبَّةَ الْعالَمِ	الْاَعْلیٰ وَاَنْوارُ رَبِّها تَغْشاها
فَتَواضَعْ فَثَمَّ دارَةُ قُدْسٍ	تَتَمَنَّی الْاَفْلاكُ لَثْمَ ثَراها	قُلْ لَهُ وَالدُّمُوعُ سَفْحُ عَقیقٍ
وَالْحَشا تَصْطَلی بِنارِ غَضاها	یَا ابْنَ عَمِّ النَّبِیِّ اَنْتَ یَدُ اللّٰهِ	الَّتی عَمَّ كُلَّ شَیْءٍ نَداها
اَنْتَ قُرْآنُهُ الْقَدیمُ وَاَوْصافُكَ	آیاتُهُ الَّتی اَوْحاها	خَصَّكَ اللّٰهُ فی مَآثِرَ شَتّیٰ
هِیَ مِثْلُ الْاَعْدادِ لا تَتَناهیٰ	لَیْتَ عَیْناً بِغَیْرِ رَوْضِكَ تَرْعیٰ	قَذِیَتْ وَاسْتَمَرَّ فیها قَذاها
اَنْتَ بَعْدَ النَّبِیِّ خَیْرُ الْبَرایا	وَالسَّما خَیْرُ ما بِها قَمَراها	لَكَ ذاتٌ كَذاتِهِ حَیْثُ لَوْلا
اَنَّها مِثْلُها لَما آخاها	قَدْ تَراضَعْتُما بِثَدْیِ وِصالٍ	كانَ مِنْ جَوْهَرِ التَّجَلّی غِذاها
یا اَخَا الْمُصْطَفیٰ لَدَیَّ ذُنُوبٌ	هِیَ عَیْنُ الْقَذا وَاَنْتَ جَلاها	لَكَ فی مُرْتَقَی الْعُلیٰ وَالْمَعالی
دَرَجاتٌ لا یُرْتَقیٰ اَدْناها	لَكَ نَفْسٌ مِنْ مَعْدِنِ اللُّطْفِ صیغَتْ	جَعَلَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ فِداها

وچون بدروازهٔ نجف برسی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِهٰذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی سَیَّرَنی فی بِلادِهِ وَحَمَلَنی عَلیٰ دَوابِّهِ وَطَویٰ لِیَ الْبَعیدَ وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّی الْمَكْرُوهَ حَتّیٰ اَقْدَمَنی حَرَمَ اَخی رَسُولِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس داخل شهر شو وبگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَدْخَلَنی هٰذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبارَكَةَ الَّتی بارَكَ اللّٰهُ فیها وَاخْتارَها لِوَصِیِّ نَبِیِّهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْها شاهِدَةً لی پس چون بدرگاه اول برسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبابِكَ وَقَفْتُ وَبِفِنائِكَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِكَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِكَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّكَ صَلَواتُكَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْها زِیارَةً مَقْبُولَةً وَدُعاءً مُسْتَجاباً پس چون بصحن برسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُكَ وَالْمَقامَ مَقامُكَ وَاَنَا اُدْخِلُ اِلَیْهِ اُناجیكَ بِما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَمِنْ سِرّی وَنَجْوایَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنّانِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ

آن بوده دوم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که در وقت بیرون شدن از در منزل بگوید بسم الله آمنت بالله وتوکلت علی الله سیم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هرکس بگوید بعد از روی که از منزل خود بیرون میشود بسم الله حسبی الله توکلت علی الله اللهم انی اسئلك خیر اموری کلها واعوذ بك من خزی الدنیا وعذاب الآخرة کفایت کند اورا آنچه اهتمام دارد ونگاه دارد اورا از هر آنچه حذر کند چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بگو در وقتیکه از منزل خود بیرون روی

الَّذى مِنْ تطوّلِه سهّل لى زيارة مولاى باحسانه ولم يجعلنى عن زيارته ممنوعاً ولا
عن ولايته مدفوعاً بل تطوّل ومنح اللّهمّ كما مننت علىّ بمعرفته فاجعلنى من
شيعته وادخلنى الجنّة بشفاعته يا ارحم الرّاحمين پس داخل صحن شو و بگو الحمد
لِلّهِ الّذى اكرمنى بمعرفته ومعرفة رسوله ومن فرض علىّ طاعته رحمةً منه
وتطوّلاً منه علىّ ومنّ علىّ بالايمان الحمد لِلّهِ الّذى ادخلنى حرم اخى رسوله و
ارانيه فى عافيةٍ الحمد لِلّهِ الّذى جعلنى من زوّار قبر وصىّ رسوله اشهد ان لا اله
الّا الله وحده لا شريك له واشهد انّ محمّداً عبده ورسوله جاء بالحقّ من عند
الله واشهد انّ عليّاً عبد الله واخو رسول الله الله اكبر الله اكبر الله اكبر لا اله
الّا الله والله اكبر والحمد لله على هدايته وتوفيقه لما دعا اليه من سبيله اللّهمّ
انّك افضل مقصودٍ واكرم مأتىٍّ وقد اتيتك متقرّباً اليك بنبيّك نبىّ الرّحمة
وباخيه امير المؤمنين علىّ بن ابيطالب عليهما السّلام فصلّ على محمّد وآل محمّد
ولا تخيّب سعيى وانظر الىّ نظرة رحيمة تنعشنى بها واجعلنى عندك وجيهاً فى
الدّنيا والآخرة ومن المقرّبين وچون بدر رواق برسى بايست و بگو السّلام
على رسول الله امين الله على وحيه وعزائم امره الخاتم لما سبق والفاتح لما
استقبل والمهيمن على ذلك كلّه ورحمة الله وبركاته السّلام على صاحب
السّكينة السّلام على المدفون بالمدينة السّلام على المنصور المؤيّد السّلام
على ابى القاسم محمّد بن عبد الله ورحمة الله وبركاته پس داخل رواق شو و
در وقت داخل شدن پای راست را مقدّم دار و بايست بر در حرم و بگو اشهد ان لا
اله الّا الله وحده لا شريك له واشهد انّ محمّداً عبده ورسوله جاء بالحقّ من
عنده وصدّق المرسلين السّلام عليك يا رسول الله السّلام عليك يا حبيب
الله وخيرته من خلقه السّلام على امير المؤمنين عبد الله واخى رسول الله يا مولاى
يا امير المؤمنين عبدك وابن عبدك وابن امتك جائك مستجيراً بذمّتك

بسم الله توكّلت على الله لا حول ولا قوّة الّا بالله اللّهمّ انّى اسئلك خير ما خرجت له واعوذ بك من شرّ ما خرجت له اللّهمّ اوسع علىّ من فضلك واتمم علىّ نعمتك واستعملنى فى طاعتك واجعل رغبتى فيما عندك وتوفّنى على ملّتك وملّة رسولك صلّى الله عليه وآله

شيخ كفعمى از جملهٔ زيارات حضرت رسول صلّى الله عليه وآله شمرده اين زيارت مختصر را السّلام على ابى القاسم محمّد ورحمة الله وبركاته منه

بنجم از حضرت امام رضا عليه السّلام منقول است كه بهدم ... اين كلمات را امكم ... ودر ...

قاصداً الى حرمك متوجّهاً الى مقامك متوسّلاً الى الله تعالى بك ءادخل يا مولاى
ءادخل يا امير المؤمنين ءادخل يا حجّة الله ءادخل يا امين الله ءادخل يا ملائكة
الله المقيمين فى هذا المشهد يا مولاى اتأذن لى بالدّخول افضل ما اذنت
لاحدٍ من اوليائك فان لم اكن له اهلاً فانت اهل لذلك پس عتبه را ببوس و مقدّم
دار پای راست را از پای چپ و داخل شو و در حال داخل شدن بگو بسم الله وبالله
وفى سبيل الله وعلى ملّة رسول الله صلّى الله عليه وآله اللّهمّ اغفر لى وارحمنى
وتب علىّ انّك انت التّوّاب الرّحيم پس برو تا محاذى قبر مطهّر شوى و توقّف نما پيش از
رسيدن بقبر و رو بقبر كن و بگو السّلام من الله على محمّد رسول الله امين الله على
وحيه ورسالاته وعزائم امره ومعدن الوحى والتّنزيل الخاتم لما سبق والفاتح
لما استقبل والمهيمن على ذلك كلّه الشّاهد على الخلق السّراج المنير والسّلام عليه
ورحمة الله وبركاته اللّهمّ صلّ على محمّد واهل بيته المظلومين افضل و
اكمل وارفع واشرف ما صلّيت على احدٍ من انبيائك ورسلك واصفيائك اللّهمّ
صلّ على امير المؤمنين عبدك وخير خلقك بعد نبيّك واخى رسولك ووصىّ
حبيبك الّذى انتجبته من خلقك والدّليل على من بعثته برسالاتك وديّان
الدّين بعدلك وفصل قضائك بين خلقك والسّلام عليه ورحمة الله و
بركاته اللّهمّ صلّ على الائمّة من ولده القوّامين بامرك من بعده المطهّرين الّذين ارتضيتهم
انصاراً لدينك وحفظةً لسرّك وشهداء على خلقك واعلاماً لعبادك صلواتك
عليهم اجمعين السّلام على امير المؤمنين علىّ بن ابيطالب وصىّ رسول الله وخليفته
والقائم بامره من بعده سيّد الوصيّين ورحمة الله وبركاته السّلام على فاطمة
بنت رسول الله صلّى الله عليه وآله سيّدة نساء العالمين السّلام على الحسن و
الحسين سيّدى شباب اهل الجنّة من الخلق اجمعين السّلام على الائمّة الرّاشدين
السّلام على الانبياء والمرسلين السّلام على الائمّة المستودعين السّلام على

از منزل بيرون ميشد بسم الله الرّحمن الرّحيم ... لا تحول الّا بالله وقوّته لا بحولى ولا بقوّتى بل بحولك وقوّتك يا ربّ متعرّضاً لرزقك فاتنى به فى عافية

شيخ از حضرت امام جعفر صادق عليه السّلام روايت كرده كه هركه بخواند وقت بيرون رفتن از منزل ده مرتبه قل هو الله احد هميشه ميكه از منزل بيرون رود در حفظ خداوند عزّ وجلّ باشد و حفظ الٰهى نگهبان او باشد تا بر گردد

بنجم از حضرت امام موسى عليه السّلام منقول است كه هركاه خواستى سفر روى بايست بر در خانه ات و بخوان فاتحة الكتاب را از پيش رو و از جانب راست و از ...

خاصّة الله من خلقه السّلام على المتوسّمين السّلام على المؤمنين الّذين قاموا
بأمره ووازروا أولياء الله وخافوا بخوفهم السّلام على الملائكة المقرّبين السّلام
علينا وعلى عباد الله الصّالحين پس برو تا باایستی نزدیک قبر و رو بقبر و پشت بقبله کن
و بگو السّلام عليك يا أمير المؤمنين السّلام عليك يا حبيب الله السّلام عليك
يا صفوة الله السّلام عليك يا وليّ الله السّلام عليك يا حجّة الله السّلام عليك
يا إمام الهدى السّلام عليك يا علم التّقى السّلام عليك أيّها الوصيّ البرّ التّقيّ
النّقيّ الوفيّ السّلام عليك يا أبا الحسن والحسين السّلام عليك يا عمود الدّين
السّلام عليك يا سيّد الوصيّين وأمين ربّ العالمين وديّان يوم الدّين وخير
المؤمنين وسيّد الصّدّيقين والصّفوة من سلالة النّبيّين وباب حكمة ربّ
العالمين وخازن وحيه وعيبة علمه والنّاصح لأمّة نبيّه والتّالي لرسوله و
المواسي له بنفسه والنّاطق بحجّته والدّاعي إلى شريعته والماضي على سنّته اللّهمّ
إنّي أشهد أنّه قد بلّغ عن رسولك ما حمّل ورعى ما استحفظ وحفظ ما استودع و
حلّل حلالك وحرّم حرامك وأقام أحكامك وجاهد النّاكثين في سبيلك و
القاسطين في حكمك والمارقين عن أمرك صابراً محتسباً لا تأخذه فيك لومة
لائم اللّهمّ صلّ عليه أفضل ما صلّيت على أحد من أوليائك وأصفيائك و
أوصياء أنبيائك اللّهمّ هذا قبر وليّك الّذي فرضت طاعته وجعلت في
أعناق عبادك مبايعته وخليفتك الّذي به تأخذ وتعطي وبه تثيب وتعاقب
وقد قصدته طمعاً لما أعددته لأوليائك فبعظيم قدره عندك وجليل
خطره لديك وقرب منزلته منك صلّ على محمّد وآل محمّد وافعل بي ما أنت
أهله فإنّك أهل الكرم والجود والسّلام عليك يا مولاي وعلى ضجيعيك
آدم ونوح ورحمة الله وبركاته پس ضریح را ببوس و در جانب سر بایست و بگو یا
مولاي إليك وفودي وبك أتوسّل إلى ربّي في بلوغ مقصودي وأشهد أنّ

جانب چپ و همچنین قل
هو الله احد را و همچنین
قل اعوذ بربّ النّاس و قل
اعوذ بربّ الفلق را پس بگو
اللّهمّ احفظني واحفظ ما
معي وسلّمني وسلّم ما معي
وبلّغني وبلّغ ما معي بلاغاً
حسناً هشتم و نیز از آنحضرت
مرویست که هرگاه بیرون شدی
از منزل خود در سفر یا در حضر
پس بگو بسم الله آمنت بالله
وتوكّلت على الله ما شاء
الله لا حول ولا قوّة إلّا
بالله

فصل چهارم

در ذکر بعض دعاهای وارده
پیش از نماز و بعد از نماز
و بعد از آن و آن پنج دعا
است اوّل از حضرت صادق
علیه السلام

المتوسّل بك غير خائب والطّالب بك عن معرفة غير مردود إلّا بقضاء حوائجه
فكن لي شفيعاً إلى الله ربّك وربّي في قضاء حوائجي وتيسير أموري وكشف
شدّتي وغفران ذنبي وسعة رزقي وتطويل عمري وإعطاء سؤلي في آخرتي
ودنياي اللّهمّ العن قتلة أمير المؤمنين اللّهمّ العن قتلة الحسن و
الحسين اللّهمّ العن قتلة الأئمّة وعذّبهم عذاباً أليماً لا تعذّب به أحداً من
العالمين عذاباً كثيراً لا انقطاع له ولا أجل ولا أمد بما شاقّوا ولاة أمرك
وأعدّ لهم عذاباً لم تحلّه بأحد من خلقك اللّهمّ وأدخل على قتلة أنصار
رسولك وعلى قتلة أمير المؤمنين وعلى قتلة الحسن والحسين وعلى قتلة أنصار
الحسن والحسين وقتلة من قتل في ولاية آل محمّد أجمعين عذاباً أليماً
مضاعفاً في أسفل درك من الجحيم لا يخفّف عنهم العذاب وهم فيه مبلسون
ملعونون ناكسوا رؤوسهم عند ربّهم قد عاينوا النّدامة والخزي الطّويل
لقتلهم عترة أنبيائك ورسلك وأتباعهم من عبادك الصّالحين اللّهمّ العنهم
في مستسرّ السّرّ وظاهر العلانية في أرضك وسمائك اللّهمّ اجعل لي قدم صدق
في أوليائك وحبّب إليّ مشاهدهم ومستقرّهم حتّى تلحقني بهم وتجعلني لهم
تبعاً في الدّنيا والآخرة يا أرحم الرّاحمين پس ضریح را ببوس و پشت بقبله بایست
رو بجانب قبر امام حسین علیه السّلام کن و بگو السّلام عليك يا أبا عبد
الله السّلام عليك يا ابن رسول الله السّلام عليك يا ابن أمير المؤمنين السّلام
عليك يا ابن فاطمة الزّهراء سيّدة نساء العالمين السّلام عليك يا أبا الأئمّة
الهادين المهديّين السّلام عليك يا صريع الدّمعة السّاكبة السّلام عليك
يا صاحب المصيبة الرّاتبة السّلام عليك وعلى جدّك وأبيك السّلام عليك
وعلى أمّك وأخيك السّلام عليك وعلى الأئمّة من ذرّيّتك وبنيك أشهد
لقد طيّب الله بك التّراب وأوضح بك الكتاب وجعلك وأباك وجدّك و

منقول است که حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام فرمود هر که بگوید
این دعا را وقتی که برخیزد
برای نماز پیش از آنکه افتتاح
نماز کند با محمد و آل محمد علیهم
[?] اللّهمّ إنّي أتوجّه
إليك بمحمّد وآل محمّد و
أقدّمهم بين يدي صلواتي
وأتقرّب بهم إليك فاجعلني
بهم وجيهاً في الدّنيا و
الآخرة ومن المقرّبين
مننت عليّ بمعرفتهم فاختم
لي بطاعتهم ومعرفتهم
وولايتهم فإنّها السّعادة
واختم لي بها فإنّك على
كلّ شيء قدير پس نماز را
بجا میآورد و چون فارغ شد
بگوید اللّهمّ اجعلني مع
محمّد وآل محمّد في
كلّ

آخاكَ وَبَنيكَ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبابِ يَا ابْنَ الْمَيامينَ الْأَطْيابِ التّالينَ الْكِتابَ
وَجَّهْتُ سَلامي إِلَيْكَ صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَيْكَ وَجَعَلَ أَفْئِدَةً مِنَ النّاسِ تَهْوي
إِلَيْكَ ما خابَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكَ وَلَجَأَ إِلَيْكَ پس برو نزد پای قبر با پیت و بگو السَّلامُ
عَلى أَبِي الْأَئِمَّةِ وَخَليلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ السَّلامُ عَلى يَعْسُوبِ الدّينِ وَ
الْإيمانِ وَكَلِمَةِ الرَّحْمنِ السَّلامُ عَلى ميزانِ الْأَعْمالِ وَمُقَلِّبِ الْأَحْوالِ وَسَيْفِ
ذِي الْجَلالِ وَساقِي السَّلْسَبيلِ الزُّلالِ السَّلامُ عَلى صالِحِ الْمُؤْمِنينَ وَوارِثِ عِلْمِ
النَّبِيّينَ وَالْحاكِمِ يَوْمَ الدّينِ السَّلامُ عَلى شَجَرَةِ التَّقْوى وَسامِعِ السِّرِّ وَالنَّجْوى اَلسَّلامُ
عَلى حُجَّةِ اللهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ السَّلامُ عَلَى الصِّراطِ
الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْإِمامِ النّاصِحِ وَالزِّنادِ الْقادِحِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس
بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى أَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ أَبي طالِبٍ أَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَناصِرِهِ وَ
وَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ
وَالدّاعي إِلى شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ
وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هارُونَ مِنْ مُوسى اَللّهُمَّ والِ مَنْ
والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ
الْأَوَّلينَ وَالْآخِرينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِياءِ أَنْبِيائِكَ
يا رَبَّ الْعالَمينَ پس برگرد بجانب سر از برای زیارت حضرت آدم علیه السلام و نوح علیه السلام
و در زیارت آدم بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبيبَ اللهِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَمينَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ
اللهِ في أَرْضِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَبَا الْبَشَرِ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ
وَعَلَى الطّاهِرينَ مِنْ وُلْدِكَ وَذُرِّيَّتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ صَلاةً لا يُحْصيها إِلّا
هُوَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ و در زیارت نوح علیه السلام بگو السَّلامُ عَلَيْكَ يا
نَبِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ

عافِيَةٍ وَبَلاءٍ وَاجْعَلْني
مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ في كُلِّ
مَثْوىً وَمُنْقَلَبٍ اَللّهُمَّ اجْعَلْ
مَحْيايَ مَحْياهُمْ وَمَماتي
مَماتَهُمْ وَاجْعَلْني مَعَهُمْ في
الْمَواطِنِ كُلِّها وَلا تُفَرِّقْ
بَيْني وَبَيْنَهُمْ إِنَّكَ عَلى كُلِّ
شَيْءٍ قَديرٌ و دعای دیگر روایت
شده از صفوان جمال که دید
حضرت صادق علیه السلام را بعد
که پیش از تکبیر و گفت
اَللّهُمَّ لا تُؤْيِسْني مِنْ رَوْحِكَ
وَلا تُقَنِّطْني مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
لا تُؤْمِنّي مَكْرَكَ فَإِنَّهُ لا
يَأْمَنُ مَكْرَ اللهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخاسِرُونَ سیم از حضرت
صادق علیه السلام مرویست
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
میگفت

يا حَبيبَ اللهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا شَيْخَ الْمُرْسَلينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَمينَ اللهِ في أَرْضِهِ
صَلَواتُ اللهِ وَسَلامُهُ عَلَيْكَ وَعَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ وَعَلَى الطّاهِرينَ مِنْ وُلْدِكَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیر المؤمنین علیه السلام
در رکعت اول بعد از سورهٔ فاتحة الکتاب سورهٔ الرحمن بخوان و در رکعت دوم سورهٔ یس
و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهراء سلام الله علیها را بخوان و طلب آمرزش از خدا
بکن و از برای خود دعا کن و بگو اَللّهُمَّ إِنّي صَلَّيْتُ هاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِنّي إِلى
سَيِّدي وَمَوْلايَ وَلِيِّكَ وَأَخي رَسُولِكَ أَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيّينَ عَلِيِّ بْنِ أَبي طالِبٍ
صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْها مِنّي وَاجْزِني
عَلى ذلِكَ جَزاءَ الْمُحْسِنينَ اَللّهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ
لا شَريكَ لَكَ لِأَنَّهُ لا تَكُونُ الصَّلاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ إِلّا لَكَ لِأَنَّكَ أَنْتَ
اللهُ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنّي زِيارَتي وَأَعْطِني
سُؤْلي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ و چهار رکعت دیگر را هدیهٔ آدم و نوح گردان پس سجدهٔ
شکر بجا آور و در سجده بگو اَللّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
اَللّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي فَاكْفِني ما أَهَمَّني وَما لا يُهِمُّني وَما أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنّي عَزَّ
جارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَلا إِلهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ پس
جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو اِرْحَمْ ذُلّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعي إِلَيْكَ وَ
وَحْشَتي مِنَ النّاسِ وَأُنْسي بِكَ يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ پس جانب چپ رو را بر زمین گذار
و بگو لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ رَبّي حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَكَ يا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّهُمَّ إِنَّ
عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ لي يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ پس برو بسجود و صد مرتبه بگو شُكْراً و
جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب است و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش
گناهانست و حاجات خود را از خدا طلب نما که مقام استجابت دعا است و سید بن طاوس
در مزار و غیر او گفته اند که هر نماز یکه بجا میآوری چه فریضه چه نافله ما دامیکه در نجف

بعد از آنکه فارغ از زوال
میگشت اَللّهُمَّ إِنّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَ
أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ
رَسُولِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
بِمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَأَنْبِيائِكَ
الْمُرْسَلينَ وَبِكَ اَللّهُمَّ أَنْتَ
الْغَنِيُّ عَنّي وَبِيَ الْفاقَةُ إِلَيْكَ
أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقيرُ
إِلَيْكَ أَقَلْتَني عَثْرَتي وَسَتَرْتَ
عَلَيَّ ذُنُوبي فَاقْضِ الْيَوْمَ حاجَتي
وَلا تُعَذِّبْني بِقَبيحِ ما تَعْلَمُ مِنّي
بَلْ عَفْوُكَ وَجُودُكَ يَسَعُني
و آنکه حضرت بسجده میرفت
و میگفت يا أَهْلَ التَّقْوى
وَيا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يا بَرُّ
يا رَحيمُ أَنْتَ أَبَرُّ بي مِنْ أَبي
وَأُمّي وَمِنْ جَميعِ الْخَلائِقِ
اِقْلِبْني بِقَضاءِ حاجَتي
مُجاباً دُعائي

میباشی بخوان بعد از این دعا را اَللّهُمَّ لابُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلابُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلابُدَّ
مِنْ قَضائِكَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِكَ اَللّهُمَّ فَما قَضَيْتَ عَلَيْنا مِنْ قَضاءٍ اَوْ قَدَّرْتَ
عَلَيْنا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ صَبْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فی رِضْوانِكَ
يُنْمی فی حَسَناتِنا وَتَفْضيلِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا وَمَجْدِنا وَنَعْمائِنا وَكَرامَتِنا فِی الدُّنْيا
وَالاْخِرَةِ وَلا يَنْقُصُ مِنْ حَسَناتِنا اَللّهُمَّ وَما اَعْطَيْتَنا مِنْ عَطاءٍ اَوْ فَضَّلْتَنا بِهِ
مِنْ فَضيلَةٍ اَوْ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ كَرامَةٍ فَاَعْطِنا مَعَهُ شُكْراً يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ
وَاجْعَلْهُ لَنا صاعِداً فی رِضْوانِكَ وَفی حَسَناتِنا وَسُؤْدَدِنا وَشَرَفِنا وَنَعْمائِكَ وَ
كَرامَتِكَ فِی الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ وَلا تَجْعَلْهُ لَنا اَشَراً وَلا بَطَراً وَلا فِتْنَةً وَلا مَقْتاً
وَلا عَذاباً وَلا خِزْياً فِی الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ اَللّهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسانِ وَ
سُوءِ الْمَقامِ وَخِفَّةِ الْميزانِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنا حَسَناتِنا فِی
الْمَماتِ وَلا تُرِنا اَعْمالَنا حَسَراتٍ وَلا تُخْزِنا عِنْدَ قَضائِكَ وَلا تَفْضَحْنا بِسَيِّئاتِنا
يَوْمَ نَلْقاكَ وَاجْعَلْ قُلُوبَنا تَذْكُرُكَ وَلا تَنْساكَ وَتَخْشاكَ كَاَنَّها تَراكَ حَتّی تَلْقاكَ
وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئاتِنا حَسَناتٍ وَاجْعَلْ حَسَناتِنا دَرَجاتٍ وَ
اجْعَلْ دَرَجاتِنا غُرُفاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفاتِنا عالِياتٍ اَللّهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقيرِنا مِنْ
سَعَةِ ما قَضَيْتَ عَلی نَفْسِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنا
بِالْهُدی ما اَبْقَيْتَنا وَالْكَرامَةِ ما اَحْيَيْتَنا وَالْكَرامَةِ (وَالْمَغْفِرَةِ) اِذا تَوَفَّيْتَنا وَالْحِفْظِ
فيما بَقِیَ مِنْ عُمْرِنا وَالْبَرَكَةِ فيما رَزَقْتَنا وَالْعَوْنِ عَلی ما حَمَّلْتَنا وَالثَّباتِ عَلی ما
طَوَّقْتَنا وَلا تُؤاخِذْنا بِظُلْمِنا وَلا تُقايِسْنا بِجَهْلِنا وَلا تَسْتَدْرِجْنا بِخَطايانا وَ
اجْعَلْ اَحْسَنَ ما نَقُولُ ثابِتاً فی قُلُوبِنا وَاجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَكَ وَاَذِلَّةً فی
اَنْفُسِنا وَانْفَعْنا بِما عَلَّمْتَنا وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ
لا تَدْمَعُ وَمِنْ صَلوةٍ لا تُقْبَلُ اَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يا وَلِیَّ الدُّنْيا وَالاْخِرَةِ
سید در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که مستحب است در عقب نماز زیارت امیرالمؤمنین

مَرْجُوّاً مَصُوناً قَدْ كُفِیَ اَنْواعَ الْبَلاءِ عمی بهادر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون از نماز فجر فارغ شدی بگو رَضيتُ بِاللهِ رَبّاً وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً وَبِالاِسْلامِ ديناً وَبِالْقُرْآنِ كِتاباً وَبِفُلانٍ وَفُلانٍ اَئِمَّةً اَللّهُمَّ وَلِيُّكَ فُلانٌ فَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ وَامْدُدْ لَهُ فی عُمْرِهِ وَاجْعَلْهُ الْقائِمَ بِاَمْرِكَ وَالْمُنْتَصِرَ لِدينِكَ وَاَرِهِ ما يُحِبُّ وَما تَقَرُّ بِهِ
[illegible]

علیه السلام خوانده شود یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ الخ فقیر
گوید که این دعا همان دعاء صفوان است که معروف شده بدعاء علقمه و خواهد آمد
ان شاء الله در ذیل زیارت عاشوراء و بدانکه مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام
در نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام و در وسائل و مستدرک یک باب برای آن مرقوم داشته اند
و در مستدرک از مزار محمد ابن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر امام
حسین علیه السلام را نزد سر امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز گذارد نزد آن چهار رکعت و زیارت
این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدّيقَةِ الطّاهِرَةِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلایَ
يا اَبا عَبْدِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِی
اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الاَذی فی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّی اَتيكَ الْيَقينُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
الَّذينَ خالَفُوكَ وَحارَبُوكَ وَاَنَّ الَّذينَ خَذَلُوكَ وَالَّذينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلی
لِسانِ النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَری لَعَنَ اللهُ الظّالِمينَ لَكُمْ مِنَ الاَوَّلينَ وَ
الاْخِرينَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الاَليمَ اَتَيْتُكَ يا مَوْلایَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً
عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لاَوْلِيائِكَ مُعادِياً لاَعْدائِكَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ
عَلَيْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّكَ مؤلف گوید که اگر همین زیارت
در مسجد حنانه بخوانند نیز مناسب است زیرا که شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده است که
حضرت صادق علیه السلام در مسجد حنانه حضرت امام حسین علیه السلام را چنین زیارت کرد
و چهار رکعت نماز گذارد و مستور نماند که مسجد حنانه از مساجد شریفه نجف اشرف و
در خبر رسیده که سر مبارک امام حسین علیه السلام آنجا است و در خبر است که حضرت صادق
علیه السلام در آنجا دو رکعت نماز کرد پرسیدند از آنحضرت که این چه نماز است فرمود این
موضع سر جدم حسین بن علی علیهما السلام است که آن را در اینجا گذاشتند چون از کربلا آمدند

عَيْنُهُ فی نَفْسِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَفی اَهْلِهِ وَمالِهِ وَفی شيعَتِهِ وَفی عَدُوِّهِ وَاَرِهِمْ مِنْهُ ما يَحْذَرُونَ وَاَرِهِ فيهِمْ ما يُحِبُّ وَتَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ وَاشْفِ صُدُورَنا وَصُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنينَ
و مروی است که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله فارغ میشد از نماز میگفت اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی ما قَدَّمْتُ وَما اَخَّرْتُ وَما اَسْرَرْتُ وَما اَعْلَنْتُ وَاِسْرافی عَلی نَفْسی وَما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی اَللّهُمَّ اَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَاَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَبِقُدْرَتِكَ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعينَ ما عَلِمْتَ الْحَياةَ خَيْراً لی فَاَحْيِنی وَتَوَفَّنی اِذا عَلِمْتَ الْوَفاةَ

انگاه از ابن زیاد عبید الله بن زیاد بردند و روایت شده از آنحضرت که فرمودند را انجا این دعا بخوان
اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرى مَكاني وَتَسْمَعُ كَلامي وَلا يَخْفى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ اَمْري وَكَيْفَ يَخْفى عَلَيْكَ ما اَنْتَ مُكَوِّنُهُ وَبارِئُهُ وَقَدْ جِئْتُكَ مُسْتَشْفِعاً بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَمُتَوَسِّلاً بِوَصِيِّ رَسُولِكَ فَاَسْئَلُكَ بِهِما ثَباتَ الْقَدَمِ وَالْهُدى وَالْمَغْفِرَةَ فِي الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ

زیارت دوم زیارت معروفه بامین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزاریه و مصابیح نقل شده است و علامهٔ مجلسی ره فرموده که این بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر این مواظبت نمایند و کیفیت آن چنانستکه بسندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام بزیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمد نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللّٰهِ في اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتّى دَعاكَ اللّٰهُ اِلى جِوارِهِ فَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَكَ الْحُجَّةَ مَعَ ما لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلى جَميعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسي مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِكَ راضِيَةً بِقَضائِكَ مُولَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِيائِكَ مَحْبُوبَةً في اَرْضِكَ وَسَمائِكَ صابِرَةً عَلى نُزُولِ بَلائِكَ شاكِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمائِكَ ذاكِرَةً لِسَوابِغِ آلائِكَ مُشْتاقَةً اِلى فَرْحَةِ لِقائِكَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوى لِيَوْمِ جَزائِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ اَوْلِيائِكَ مُفارِقَةً لِاَخْلاقِ اَعْدائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيا بِحَمْدِكَ وَثَنائِكَ

پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتينَ اِلَيْكَ والِهَةٌ وَسُبُلَ الرّاغِبينَ اِلَيْكَ شارِعَةٌ وَاَعْلامَ الْقاصِدينَ اِلَيْكَ واضِحَةٌ وَاَفْئِدَةَ الْعارِفينَ مِنْكَ فازِعَةٌ وَاَصْواتَ الدّاعينَ اِلَيْكَ صاعِدَةٌ وَاَبْوابَ الْاِجابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ ناجاكَ مُسْتَجابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ اَنابَ اِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكى مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْاِغاثَةَ لِمَنِ اسْتَغاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْاِعانَةَ

اگر این زیارت برای غیر حضرت امیرالمؤمنین خوانده شود اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ در آن گفته نمیشود منه

خَيْراً لي اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ وَالْعَلانِيَةِ وَكَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضا وَالْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنا وَاَسْئَلُكَ نَعيماً لا يَنْفَدُ وَقُرَّةَ عَيْنٍ لا تَنْقَطِعُ وَاَسْئَلُكَ الرِّضا بِالْقَضاءِ وَبَرَكَةَ الْمَوْتِ بَعْدَ الْعَيْشِ وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَلَذَّةَ النَّظَرِ اِلى وَجْهِكَ وَشَوْقاً اِلى رُؤْيَتِكَ وَلِقائِكَ مِنْ غَيْرِ ضَرّاءَ مُضِرَّةٍ وَلا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اَللّٰهُمَّ زَيِّنّا بِزينَةِ الْاِيمانِ وَاجْعَلْنا هُداةً مَهْدِيّينَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا فيمَنْ هَدَيْتَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ عَزيمَةَ الرَّشادِ

لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ وَعِداتِكَ لِعِبادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقالَكَ مُقالَةٌ وَاَعْمالَ الْعامِلينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَاَرْزاقَكَ اِلَى الْخَلائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نازِلَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزيدِ اِلَيْهِمْ واصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوائِزَ السّائِلينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ وَعَوائِدَ الْمَزيدِ مُتَواتِرَةٌ وَمَوائِدَ الْمُسْتَطْعِمينَ مُعَدَّةٌ وَمَناهِلَ الظِّماءِ مُتْرَعَةٌ اَللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعائي وَاقْبَلْ ثَنائي وَاجْمَعْ بَيْني وَبَيْنَ اَوْلِيائي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمائي وَمُنْتَهى مُنايَ وَغايَةُ رَجائي في مُنْقَلَبي وَمَثْوايَ ودر کامل الزیاره بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است اَنْتَ اِلٰهي وَسَيِّدي وَمَوْلايَ اغْفِرْ لِاَوْلِيائِنا وَكُفَّ عَنّا اَعْداءَنا وَاشْغَلْهُمْ عَنْ اَذانا وَاَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيا وَاَدْحِضْ كَلِمَةَ الْباطِلِ وَاجْعَلْهَا السُّفْلى اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ پس حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هرکه از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حقتعالی این زیارت و دعاء او را در نامهٔ از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب میشود و هم از زیارات مخصوصهٔ روز غدیر و هم از زیارات جامعه که در جمیع روضات مقدسهٔ ائمه علیهم السلام خوانده میشود

زیارت سیم سید عبد الکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامیکه آنحضرت نزد ابوجعفر دوانیقی میرفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان که این نزدیک قبر جدم امیرالمؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حقتعالی برای تو بعد هر گامیکه برمیداری

وَالثَّباتَ فِي الْاَمْرِ وَالرُّشْدِ وَاَسْئَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَحُسْنَ عافِيَتِكَ وَاَداءَ حَقِّكَ وَاَسْئَلُكَ يا رَبِّ قَلْباً سَليماً وَلِساناً صادِقاً وَاَسْتَغْفِرُكَ لِما تَعْلَمُ وَاَسْئَلُكَ خَيْرَ ما تَعْلَمُ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ ما تَعْلَمُ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلا نَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلّامُ الْغُيُوبِ

پنجم: از حضرت صادق علیه السلام روایتست که هرکس این کلمات را بگوید نزد هر نماز فریضه محفوظ ماند خودش و خانه اش و مالش و اولادش اُجيرُ نَفْسي وَمالي وَوَلَدي وَاَهْلي وَداري وَكُلَّ ما هُوَ مِنّي بِاللّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ

صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت بر میاورد و مینویسد برای تو ثواب هر صدیق و شهید که بوده باشد یا کشته شده باشد پس انحضرت بیرون رفتند و من هم رفتم با انحضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح و تنزیه و تهلیل خدا میکردیم تا رسیدیم به تلها پس نظر کردند بجانب راست و چپ و بچوبیکه در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتم پس آب دیده بر روی مبارکش جاری شد و گفت اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و گفت اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبَاُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْبَرُّ الزَّكِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خِیَرَةَ اللّٰهِ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَشْهَدُ اَنَّكَ حَبیبُ اللّٰهِ وَخاصَّةُ اللّٰهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِهِ وَخازِنَ وَحْیِهِ پس خود را بقبر چسبانیدند و گفتند بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا بابَ الْمَقامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا نُورَ اللّٰهِ التّامَّ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ وَعَنْ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلْتَ وَرَعَیْتَ مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ اَحْكامَ اللّٰهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّی اَتیكَ الْیَقینُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِكَ پس برخاست انحضرت و در بالای سر انحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای صفوان هر که زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را باین زیارت و این نماز را بکند برگردد بسوی اهلش و حال اینکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسد برای او ثواب هر که زیارت انحضرت کرده باشد از ملائکه صفوان گفت بر سبیل تعجب که (ثواب هر که زیارت کند انحضرت را از ملائکه) فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه انحضرت را زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدارند فرمود که صد هزار ملک پس انحضرت بقهقری یعنی به پشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن

بكن له كفواً احد وَاُجیر نفسی و مالی و ولدی و كل ما هو منی برب الفلق من شر ما خلق تا آخر سوره وَاُجیر نفسی و مالی و ولدی و كل ما هو منی برب الناس ملك الناس تا آخر سوره وَاُجیر نفسی و مالی و ولدی و كل ما هو منی بالله لا اله الا هو الحی القیوم لا تأخذه سنة و لا نوم تا آخر آیة الکرسی

فصل بیست و پنجم در بعضی دعاهای وارده جهة رزق و اهمیت است اول از معویة بن عمار منقولست که از حضرت صادق علیه السلام درخواستم که دعائی تعلیم فرماید برای رزق پس

میگفتند یا جَدّاهُ یا سَیِّداهُ یا طَیِّباهُ یا طاهِراهُ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلَیْكَ وَالْمَقامَ فی حَرَمِكَ وَالْكَوْنَ مَعَكَ وَمَعَ الْاَبْرارِ مِنْ وُلْدِكَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلائِكَةِ الْمُحْدِقینَ بِكَ صفوان گفت که با انحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را بایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند دادند که من قبر را مرمت و اصلاح کردم

زیارت چهارم در مستدرك الوسائل از مزار قدیم نقلکرده که روایتست از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَخَلیلِ النُّبُوَّةِ وَالْمَخْصُوصِ بِالْاُخُوَّةِ اَلسَّلامُ عَلی یَعْسُوبِ الْاِیمانِ وَمیزانِ الْاَعْمالِ وَسَیْفِ ذِی الْجَلالِ اَلسَّلامُ عَلی صالِحِ الْمُؤْمِنینَ وَوارِثِ عِلْمِ النَّبِیّینَ الْحاكِمِ فی یَوْمِ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلی شَجَرَةِ التَّقْوی اَلسَّلامُ عَلی حُجَّةِ اللّٰهِ الْبالِغَةِ وَنِعْمَتِهِ السّابِغَةِ وَنِقْمَتِهِ الدّامِغَةِ اَلسَّلامُ عَلَی الصِّراطِ الْواضِحِ وَالنَّجْمِ اللّائِحِ وَالْاِمامِ النّاصِحِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ آنگاه گفت اَنْتَ وَسیلَتی اِلَی اللّٰهِ وَذَریعَتی وَلی حَقُّ مُوالاتی وَتَاْمیلی فَكُنْ لی شَفیعی اِلَی اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلی قَضاءِ حاجَتی وَهِیَ فَكاكُ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاصْرِفْنی فی مَوْقِفی هٰذا بِالنُّجْحِ وَبِما سَئَلْتُهُ كُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی عَقْلاً كامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَقَلْباً زَكِیّاً وَعَمَلاً كَثیراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِكَ كُلَّهُ لی وَلا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

زیارت پنجم شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابوالحسن ثالث امام علی النقی علیه السلام که میگوئی نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَنْتَ اَوَّلُ مَظْلُومٍ وَاَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ حَتّی اَتیكَ الْیَقینُ فَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَقیتَ اللّٰهَ وَاَنْتَ شَهیدٌ عَذَّبَ اللّٰهُ قاتِلَكَ بِاَنْواعِ الْعَذابِ وَجَدَّدَ عَلَیْهِ الْعَذابَ جِئْتُكَ عارِفاً بِحَقِّكَ مُسْتَبْصِراً بِشَاْنِكَ مُعادِیاً لِاَعْدائِكَ وَمَنْ ظَلَمَكَ اَلْقی عَلی ذٰلِكَ رَبّی اِنْ شاءَ اللّٰهُ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اِنَّ لی ذُنُوباً كَثیرَةً فَاشْفَعْ لی اِلی رَبِّكَ فَاِنَّ لَكَ

انحضرت این دعا را تعلیم فرمود و من ندیدم چیزی برای زیاد شدن رزق بهتر از این فرمود بگو اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّیِّبِ رِزْقاً واسِعاً حَلالاً طَیِّباً بَلاغاً لِلدُّنْیا وَالْآخِرَةِ صَبّاً صَبّاً هَنیئاً مَریئاً مِنْ غَیْرِ كَدٍّ وَلا مَنٍّ مِنْ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ اِلّا سَعَةً مِنْ فَضْلِكَ الْواسِعِ فَاِنَّكَ قُلْتَ وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِكَ اَسْئَلُ وَمِنْ عَطِیَّتِكَ اَسْئَلُ وَمِنْ یَدِكَ الْمَلْاٰی اَسْئَلُ دوم از حضرت امام محمد باقر مرویست که زید شحام فرمود که بگو بجهة طلب روزی در سجدهٔ نماز فریضه یا خَیْرَ الْمَسْئُولینَ

عِنْدَ اللّٰهِ مَقاماً مَعْلُوماً وَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جاهاً وَشَفاعَةً وَقَدْ قالَ اللّٰهُ تَعالیٰ وَلا
یَشْفَعُونَ اِلّا لِمَنِ ارْتَضیٰ **زیارت ششم** زیارتیست که جماعتی از علماء روایت
کرده‌اند که از جمله آنها است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد الطیالسی
از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف و حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر
حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای
سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم
و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را
ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام را باین نحو زیارت
کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشانرا چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و
خواه از دور اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش بایشان برسد و پسندیده
گردد و حاجتهایش بر آورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که تتمه این خبر در فضل اینعمل
بیاید در عقب دعاء صفوان در زیارت روز عاشوراء انتهی و زیارت حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام این است رو بقبر آنحضرت بایست بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَنِ اصْطَفاهُ اللّٰهُ وَاخْتَصَّهُ وَ
اخْتارَهُ مِنْ بَرِیَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَلیلَ اللّٰهِ ما دَجَی اللَّیْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ
وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَوْلانا اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبیطالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ
وَالنَّجْدَةِ وَمُبیدِ الْكَتائِبِ الشَّدیدِ الْبَأْسِ الْعَظیمِ الْمِراسِ الْمَكینِ الْاَساسِ ساقِی الْمُؤْمِنینَ
بِالْكَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكینِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلیٰ صاحِبِ النُّهیٰ وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ
وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ عَلیٰ فارِسِ الْمُؤْمِنینَ وَلَیْثِ الْمُوَحِّدینَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكینَ
وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَنْ اَیَّدَهُ اللّٰهُ بِجَبْرَئیلَ

وَ یا خَیْرَ الْمُعْطینَ ارْزُقْنی وَارْزُقْ عِیالی مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظیمِ
سیم از ابو بصیر منقولست که شکایت کردم بسوی حضرت صادق علیه السلام از حاجت خود و خواستم از آنحضرت که مرا تعلیم فرماید دعائی جهت رزق پس حضرت این دعا را تعلیم من فرمود که از زمانیکه من خواندم از آن دیگر محتاج نشدم فرمود بگو در نماز شب در حال سجده یا خَیْرَ مَدْعُوٍّ وَیا خَیْرَ مَسْؤُلٍ وَیا اَوْسَعَ مَنْ اَعْطیٰ وَیا خَیْرَ مُرْتَجیً ارْزُقْنی وَاَوْسِعْ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِكَ وَسَبِّبْ لی رِزْقاً مِنْ قِبَلِكَ اِنَّكَ عَلیٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

وَاَعانَهُ بِمیكائیلَ وَاَزْلَفَهُ فِی الدّارَیْنِ وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَیْنُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَعَلیٰ آلِهِ الطّاهِرینَ وَعَلیٰ اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبینَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَمَرُوا
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَیْنَا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا بِاِیتاءِ الزَّكٰوةِ وَ
عَرَّفُونا صِیامَ شَهْرِ رَمَضانَ وَقِرائَةَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَ
یَعْسُوبَ الدّینِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بابَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَیْنَ
اللّٰهِ النّاظِرَةَ وَیَدَهُ الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِیَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ
وَنِقْمَتَهُ الدّامِغَةَ اَلسَّلامُ عَلیٰ قَسیمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نِعْمَةِ اللّٰهِ عَلَی الْاَبْرارِ
وَنِقْمَتِهِ عَلَی الْفُجّارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ سَیِّدِ الْمُتَّقینَ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَخی رَسُولِ اللّٰهِ وَ
ابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طینَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَصْلِ الْقَدیمِ وَالْفَرْعِ
الْكَریمِ اَلسَّلامُ عَلَی الثَّمَرِ الْجَنِیِّ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبِی الْحَسَنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلیٰ شَجَرَةِ طُوبیٰ وَ
سِدْرَةِ الْمُنْتَهیٰ اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ وَنُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ وَاِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ وَمُوسیٰ
كَلیمِ اللّٰهِ وَعیسیٰ رُوحِ اللّٰهِ وَمُحَمَّدٍ حَبیبِ اللّٰهِ وَمَنْ بَیْنَهُمْ مِنَ النَّبِیّینَ وَالصِّدّیقینَ وَ
الشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفیقاً اَلسَّلامُ عَلیٰ نُورِ الْاَنْوارِ وَسَلیلِ الْاَطْهارِ
وَعَناصِرِ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ والِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلیٰ حَبْلِ اللّٰهِ الْمَتینِ وَجَنْبِهِ
الْمَكینِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمینِ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ وَخَلیفَتِهِ وَالْحاكِمِ بِاَمْرِهِ
وَالْقَیِّمِ بِدینِهِ وَالنّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعامِلِ بِكِتابِهِ اَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَیْفِ
اللّٰهِ الْمَسْلُولِ اَلسَّلامُ عَلیٰ صاحِبِ الدَّلالاتِ وَالْآیاتِ الْباهِراتِ وَالْمُعْجِزاتِ الْقاهِراتِ
وَالْمُنْجی مِنَ الْهَلَكاتِ الَّذی ذَكَرَهُ اللّٰهُ فی مُحْكَمِ الْآیاتِ فَقالَ تَعالیٰ وَاِنَّهُ فی اُمِّ الْكِتابِ
لَدَیْنا لَعَلِیٌّ حَكیمٌ اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِیِّ وَوَجْهِهِ الْمُضیءِ وَجَنْبِهِ الْعَلِیِّ وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ حُجَجِ اللّٰهِ وَاَوْصِیائِهِ وَخاصَّةِ اللّٰهِ وَاَصْفِیائِهِ وَ
خالِصَتِهِ وَاُمَنائِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ قَصَدْتُكَ یا مَوْلایَ یا اَمینَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ
زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِكَ مُعادِیاً لِاَعْدائِكَ مُتَقَرِّباً اِلَی اللّٰهِ بِزِیارَتِكَ

مؤلف گوید که شیخ طوسی روایت کرده این دعا را در سجده آخر رکعت نافله شب در مصباح متهجد
چهارم روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله این دعا را برای ... طلب رزق تعلیم فرمود یا رازِقَ الْمُقِلّینَ وَیا راحِمَ الْمَساكینِ وَیا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ وَیا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتینِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَارْزُقْنی وَعافِنی وَاكْفِنی ما اَهَمَّنی
پنجم ابو بصیر ... این دعا را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و آنحضرت فرموده که این دعا علی بن الحسین علیهما السلام است ... اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ ... حُسْنَ الْمَعیشَةِ ... التَّقْوی

فاشفع لی عند الله ربی وربک فی خلاص رقبتی من النار وقضاء حوائجی حوائج
الدنیا والآخرة پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو سلام الله وسلام ملائکته
المقربین والمسلمین لک بقلوبهم یا امیر المؤمنین والناطقین بفضلک والشاهدین
علی انک صادق امین صدیق علیک ورحمة الله وبرکاته اشهد انک طهر
طاهر مطهر من طهر طاهر مطهر اشهد لک یا ولی الله وولی رسوله بالبلاغ و
الاداء واشهد انک جنب الله وبابه وانک حبیب الله ووجهه الذی یؤتی
منه وانک سبیل الله وانک عبد الله واخو رسوله (رسول الله) صلی الله علیه وآله اتیتک
متقربا الی الله عز وجل بزیارتک راغبا الیک فی الشفاعة ابتغی بشفاعتک
خلاص رقبتی من النار متعوذا بک من النار هاربا من ذنوبی التی احتطبتها علی
ظهری فزعا الیک رجاء رحمة ربی اتیتک استشفع بک یا مولای واتقرب
بک الی الله لیقضی بک حوائجی فاشفع لی یا امیر المؤمنین الی الله فانی عبد الله و
مولاک وزائرک ولک عند الله المقام المحمود والجاه العظیم والشأن الکبیر و
الشفاعة المقبولة اللهم صل علی محمد وآل محمد وصل علی امیر المؤمنین عبدک
المرتضی وامینک الاوفی وعروتک الوثقی ویدک العلیا وجنبک الاعلی
وکلمتک الحسنی وحجتک علی الوری وصدیقک الاکبر وسید الاوصیاء ورکن
الاولیاء وعماد الاصفیاء امیر المؤمنین ویعسوب الدین وقدوة الصالحین
وامام المخلصین المعصوم من الخلل المهذب من الزلل المطهر من العیب المنزه
من الریب اخی نبیک ووصی رسولک البائت علی فراشه والمواسی له بنفسه
وکاشف الکرب عن وجهه الذی جعلته سیفا لنبوته وآیة لرسالته وشاهدا
علی امته ودلالة علی حجته وحاملا لرایته ووقایة لمهجته وهادیا لامته
ویدا لبأسه وتاجا لرأسه وبابا لسره ومفتاحا لظفره حتی هزم جیوش
الشرک باذنک وأباد عساکر الکفر بامرک وبذل نفسه فی مرضات رسولک

بها علی جمیع حوائجی وتوصل
بها فی النجوة الی آخرة من
غیر ان تترفنی فیها فاطغی
او تقتر بها علی فاشقی
اوسع علی من حلال رزقک
وافضل علی من سیب فضلک
نعمة منک سابغة وعطاء
غیر ممنون ثم لا تشغلنی عن
شکر نعمتک باکثار منها
تلهینی بهجته وتفتننی
زهرات زهوته ولا باقلال
علی منها یقصر بعملی کده
ویملأ صدری همه اعطنی
من ذلک یا الهی غنی عن
شرار خلقک وبلاغا انال
به رضوانک واعوذ بک
یا الهی من شر الدنیا وشر
ما فیها ولا

وجعلها وقفا علی طاعته فصل اللهم علیه صلوة دائمة باقیة (پس بگو)
السلام علیک یا ولی الله والشهاب الثاقب والنور العاقب یا سلیل الاطائب یا
سر الله ان بینی وبین الله تعالی ذنوبا قد اثقلت ظهری ولا یأتی علیها الا رضاه
فبحق من ائتمنک علی سره واسترعاک امر خلقه کن لی الی الله شفیعا ومن النار
مجیرا وعلی الدهر ظهیرا فانی عبد الله وولیک وزائرک صلی الله علیک پس شش رکعت
نماز زیارت بکن وهر دعا که خواهی بکن وبگو السلام علیک یا امیر المؤمنین علیک منی
سلام الله ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنهار پس اشاره کن ومتوجه شو بجانب قبر امام
حسین علیه السلام وبگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا بن رسول
الله اتیتکما زائرا ومتوسلا الی الله تعالی ربی وربکما ومتوجها الی الله بکما و
مستشفعا بکما الی الله فی حاجتی هذه وبخوان تا آخر دعای صفوان (انه قریب مجیب)
پس رو بقبله کن وبخوان از اول دعاء یا الله یا الله یا الله یا مجیب دعوة المضطرین و
یا کاشف کرب المکروبین (تا) واصرفنی بقضاء حاجتی وکفایة ما اهمنی همه من
امر دنیای وآخرتی یا ارحم الراحمین پس ملتفت شو بجانب قبر امیر المؤمنین علیه السلام
وبگو السلام علیک یا امیر المؤمنین والسلام علی ابی عبد الله الحسین ما بقیت
وبقی اللیل والنهار لا جعله الله آخر العهد منی لزیارتکما ولا فرق الله بینی و
بینکما مؤلف گوید که قبل از این ذکر شد که دعاء صفوان همانست که مشهور شده بدعاء
علقمه وبباید نکران در زیارت روز عاشورا آنرا

زیارت هفتم

زیارتیست که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده باین کیفیت که قصد کن باب السلام یعنی
درگاه روضهٔ مقدسهٔ امیر المؤمنین علیه السلام که ضریح مقدس نمایان میشود پس بگو سی و
چهار مرتبه الله اکبر وبگو سلام الله وسلام ملائکته المقربین و
انبیائه المرسلین وعباده الصالحین وجمیع الشهداء والصدیقین علیک یا
امیر المؤمنین السلام علی آدم صفوة الله السلام علی نوح نبی الله السلام علی

تجعل الدنیا علی سجنا ولا
تجعل فراقها علی حزنا اخرجنی
من فتنتها مرضیا عنی
مقبولا فیها عملی الی دار
الحیوان ومساکن الاخیار
وابدلنی بالدنیا الفانیة
نعیم الدار الباقیة اللهم
انی اعوذ بک من ازلها
وزلزالها وسطواتها
وشیاطینها وسلاطینها
ونکالها ومن بغی من بغی
علی فیها اللهم من ارادنی
فارده ومن کادنی فکده
وافلل عنی حد من
نصب لی حده واطفئ
عنی نار من شب لی وقوده
واکفنی مکر المکرة
وافقأ عنی عیون الکفرة
واکفنی هم من

ابرهيم خليل الله السلام على موسى كليم الله السلام على عيسى روح الله السلام على محمد
حبيب الله ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه العلي وصراطه
السوي السلام على المهذب الصفي السلام على ابي الحسن علي بن ابيطالب و
رحمة الله وبركاته السلام على خالص الاخلاء السلام على المخصوص بسيدة
النساء السلام على المولود في الكعبة المزوج في السماء السلام على اسد الله
في الوغى السلام على من شرفت به مكة ومنى السلام على صاحب الحوض وحامل
اللواء السلام على خامس اهل العباء السلام على البائت على فراش النبي ومفديه
بنفسه من الاعداء السلام على قالع باب خيبر والداحي به في الفضاء السلام
على مكلم الفتية في كهفهم بلسان الانبياء السلام على منبع القليب في الفلا السلام
على قالع الصخرة وقد عجز عنها الرجال الاشداء السلام على مخاطب الثعبان على
منبر الكوفة بلسان الفصحاء السلام على مخاطب الذئب ومكلم الجمجمة بالنهروان
وقد نخرت العظام بالبلا السلام على صاحب الشفاعة في يوم الورى ورحمة
الله وبركاته السلام على الامام الزكي حليف المحراب السلام على صاحب المعجز
الباهر والناطق بالحكمة والصواب السلام على من عنده تاويل المحكم والمتشابه
وعنده ام الكتاب السلام على من ردت عليه الشمس حين توارت بالحجاب
السلام على محيي الليل البهيم بالتهجد والاكتئاب السلام على من خاطبه جبرئيل
بامرة المؤمنين بغير ارتياب في رحمة الله وبركاته السلام على سيد السادات السلام
على صاحب المعجزات السلام على من عجب من حملاته في الحروب ملائكة سبع
سموات السلام على من ناجى الرسول فقدم بين يدي نجواه صدقات السلام
على امير الجيوش وصاحب الغزوات السلام على مخاطب ذئب الفلوات السلام على
نور الله في الظلمات السلام على من ردت له الشمس فقضى ما فاته من الصلوة و
رحمة الله وبركاته السلام على امير المؤمنين السلام على سيد الوصيين السلام

ادخل على همة وادفع
عني شر الحسدة واعصمني
من ذلك بالسكينة والبسني
درعك الحصينة واحيني
في سترك الواقي واصلح
لي حالي وصدق قولي بفعالي
وبارك لي في اهلي ومالي
مولف گويد که در باب دويم
در ذکر نمازها گذشت نمازهاي
جمعه زيارت شدن روز ذي

فصل ششم

در دعاکردن در عاجمعه دين ازکل
از حضرت صادق عليه السلام منقول
است که فرمود بگو اللهم
لحظة من لحظاتك تيسر
على غرمائي بها القضاء
وتيسر لي بها الاقتضاء
انك على كل شيء
قدير

على امام المتقين السلام على وارث علم النبيين السلام على يعسوب الدين السلام
على عصمة المؤمنين السلام على قدوة الصادقين ورحمة الله وبركاته السلام
على حجة الابرار السلام على ابي الائمة الاطهار السلام على المخصوص بذي الفقار
السلام على ساقي اوليائه من حوض النبي المختار صلى الله عليه واله ما طرد الليل
والنهار السلام على النبأ العظيم السلام على من انزل الله فيه وانه في ام الكتاب
لدينا لعلي حكيم السلام على صراط الله المستقيم السلام على المنعوت في التورية
والانجيل والقران الحكيم ورحمة الله وبركاته پس ميانداز خود را بر ضريح وببوس
آنرا وميگوئي يا امين الله يا حجة الله يا ولي الله يا صراط الله زارك عبدك ووليك
اللائذ بقبرك والمنيخ رحله بفنائك المتقرب الى الله عز وجل والمستشفع بك
الى الله زيارة من هجر فيك صحبه وجعلك بعد الله حسبه اشهد انك الطور
والكتاب المسطور والرق المنشور وبحر العلم المسجور يا ولي الله ان لكل مزور عناية
فيمن زاره وقصده واتاه وانا وليك وقد حططت رحلي بفنائك ولجات الى
حرمك ولذت بضريحك لعلمي بعظيم منزلتك وشرف حضرتك وقد اثقلت
الذنوب ظهري ومنعتني رقادي فما اجد حرزا ولا معقلا ولا ملجا الجا اليه الا
الله تعالى وتوسلي بك اليه واستشفاعي بك لديه فها انا ذا نازل بفنائك و
لك عند الله جاه عظيم ومقام كريم فاشفع لي عند الله ربك يا مولاي پس ببوس
ضريح او وروي خود را بقبله كن وبگو اللهم اني اتقرب اليك يا اسمع السامعين
ويا ابصر الناظرين ويا اسرع الحاسبين ويا اجود الاجودين بمحمد خاتم النبيين
رسولك الى العالمين وباخيه وابن عمه الانزع البطين العالم المبين علي امير
المؤمنين والحسن والحسين الامامين الشهيدين وبعلي بن الحسين زين العابدين
وبمحمد بن علي باقر علم الاولين وبجعفر بن محمد زكي الصديقين وبموسى بن جعفر
الكاظم المبين وحبيس الظالمين وبعلي بن موسى الرضا الامين وبمحمد بن علي

دعوات اين دعا است که از
حضرت موسى بن جعفر عليه السلام
روايت شده اللهم ... ازدو
الى جميع خلقك مظالم
الي قبلي صغيرها وكبيرها
في بدني ... وعافيته
وما لم تبلغه قوتي ولم
تسعه ذات يدي ... فلم
يقو عليه بدني ويقيني
ونفسي ... عني من جزيل
ما عندك من فضلك
ثم لا تخلف علي منه
شيئا تقضيه من حسناتي
يا ارحم الراحمين اشهد
ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له واشهد ان
محمدا عبده ورسوله و
ان الدين كما شرع و
ان الاسلام كما وصف
وان الكتاب

الجوادِ عَلَمِ المُهتدينَ وَبِعَلِيِّ بنِ مُحَمَّدٍ البَرِّ الصّادِقِ سَيِّدِ العابِدينَ وَبِالحَسَنِ بنِ عَلِيٍّ العَسكَرِيِّ وَلِيِّ المُؤمِنينَ وَبِالخَلَفِ الحُجَّةِ صاحِبِ الأَمرِ مُظهِرِ البَراهينِ اَن تَكشِفَ ما بي مِنَ الهُمومِ وَتَكفِيَني شَرَّ البَلاءِ المَحتومِ وَتُجيرَني مِنَ النّارِ ذاتِ السَّمومِ بِرَحمَتِكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ پس دعا كن براى هرچه بخواهى و وداع نما آنحضرت را و برگرد مؤلف گويد كه سيد عبد الكريم بن طاوس در فرحة الغرى روايت كرده كه حضرت امام زين العابدين عليه السلام وارد كوفه شد و داخل در مسجد آن و در مسجد بود ابو حمزهٔ ثمالى كه از زهاد اهل كوفه و مشايخ آنجا بود پس حضرت دو ركعت نماز گذاشت ابو حمزه گفت نشنيدم لهجه پاكيزه تر از او نزديكش رفتم تا بشنوم چه ميگويد شنيدم ميگويد اِلهى اِن كانَ قَد عَصَيتُكَ فَاِنّي قَد اَطَعتُكَ في اَحَبِّ الأَشياءِ اِلَيكَ و اين دعائيست معروف مولف گويد كه ذكر اين دعا بعد از اين در اعمال كوفه بيايد و آنكه ابو حمزه گفت كه آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلين را كند و ايستاد و دستهارا تا برابر گوش بلند كرد و تكبيرى گفت كه جميع موهاى بدن من از دهشت آن راست ايستاد پس چهار ركعت نماز گذارد و ركوع و سجودش را نيكو بعمل آورد پس اين دعا را خواند اِلهى اِن كُنتُ قَد عَصَيتُكَ تا آخر دعا و موافق روايت سابقه آن بزرگوار برخاست و رفت ابو حمزه گفت كه من عقب او رفتم تا مناخ كوفه و آن مكانى بود كه شتران را در آنجا ميخوابانيدند ديدم در آنجا غلام سياهيست و با او است شتر گزيده و ناقه گفتم با او اى سياه اين مرد كيست گفت اَوَ يَخفى عَلَيكَ شَمائِلُهُ از سيما و شمايلش او را نشناختى او على بن الحسين است ابو حمزه گفت پس خود را انداختم روى قدمهاى آنحضرت بوسيدم آن را كه آنجناب نگذاشت و با دست خود سرم را بلند كرد و فرمود مكن سجود نشايد مگر براى خداوند عزّ وجلّ گفتم يا ابن رسول الله براى چه اينجا آمديد فرمود كه از براى آنچه كه ديديعنى نماز در مسجد كوفه و اگر مردم بدانند كه چه فضيلتى است در آن بيايند بسوى آن اگرچه بروش كودكان خود را بر زمين كشند يعنى بيايند هرچند در نهايت سختى باشد راه رفتن بر ايشان مانند اطفالى كه راه نيفتاده اند نشسته حركت مينمايند پس فرمود آيا ميل دارى

ازل و انّ القول كما حدّث و انّ الله هو الحقّ المبين ذكّر الله محمّدا و اهل بيته بخير و حيّا محمّدا و اهل بيته بالسلام

فصل هفتم در ذكر بعض دعاهاء وارده براى دفع اندوه و غم و خوف و غيره و مشتمل است بر دوازده دعا اوّل روايتست از حضرت امام محمّد باقر عليه السلام كه چون ترا امرى كه از آن ترسانى رو كند بكن رو بقبله و دو ركعت نماز گذار پس بگو يا اَبصَرَ النّاظِرينَ وَيا اَسمَعَ السّامِعينَ وَيا اَسرَعَ الحاسِبينَ وَيا اَرحَمَ الرّاحِمينَ بگو اين كلمات را هفتاد مرتبه و در هر مرتبه كه گفتى

كه زيارت كنى با من قبر جدّم على بن ابيطالب عليه السلام را گفتم بلى پس حركت فرمود و من در سايهٔ ناقهٔ او بودم و حديث ميكرد مرا تا رسيديم بغريّين و آن بقعهٔ بود سفيد كه نور از آن ميدرخشيد پس از شتر خويش پياده شد و دو طرف روى خود را بر آن زمين گذاشت و فرمود اى ابا حمزه اين قبر جدّ من على بن ابيطالب عليه السلام است پس زيارت كرد آنحضرت را بزيارتيكه اوّل آن اَلسَّلامُ عَلَى اسمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَنورِ وَجهِهِ المُضيءِ است پس وداع كرد با آن قبر مطهّر و رفت بسوى مدينه و من برگشتم بسوى كوفه مؤلف گويد كه از ذكر نكردن سيد اين زيارت را در فرحة تأسّف ميخوردم و در جستجوى آن بودم تا اينكه يكيك بار اينكه براى حضرت امير المؤمنين عليه السلام نقل شده ملاحظه كردم زيارتيكه در اوّل آن اين دو جمله باشد نيافتم مگر اين زيارت شريف كه جملهٔ اوّلش موافق است و جملهٔ دوّم مخالف پس شايد كه اين زيارت همان زيارت باشد و اين اختلاف چندان ضرر ندارد و اگر گوئى كه اوّل اين زيارت سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ است نه اَلسَّلامُ عَلَى اسمِ اللهِ گوئيم اوّل زيارت همان اَلسَّلامُ عَلَى اسمِ اللهِ الرَّضِيِّ است و سلامهاى سابق بمنزلهٔ اذن دخول و طلب خصوصيّت و شاهد بر اين مطلب تطبيق اين زيارت است با زيارت روز مولود كه كمال مشابهت را با هم دارند رجوع كن بآنجا تا بر تو معلوم شود نيز بدانكه در زيارت ششم و زيارت روز مولود اين دو جمله بدون لفظ نور ميباشد امّا نه در اوّل زيارت وَاللهُ العالِمُ و بالجمله ما را از زيارات مطلقه همين هفت زيارت كه نقل كرديم كافيست و اگر كسى بيش از اين خواسته باشد بخواند زيارات جامعه را و بخواند نيز زيارت وداع را كه بعد از اين براى روز غدير نقل ميكنيم زيرا كه روايت شده بخواندن آن زيارت در هر وقت و در هر كجا كه شخص باشد و بايد غنيمت شمرد زيارت حضرت امير المؤمنين عليه السلام و نماز در آن حرم مطهّر را زيرا كه نماز در نزد آن بزرگوار مقابل دويست هزار نماز است و از حضرت صادق عليه السلام منقولست كه هر كه زيارت كند امام مفترض الطّاعه را و نماز گذارد نزد او چهار ركعت نوشته شود براى او حجّه و عمره و ما در هديّة الزّائرين اشاره كرديم بفضيلت مجاورت قبر امير المؤمنين عليه السلام لكن بشرط آنكه مجاور رعايت حقّ جوار آنحضرت را

حاجت خود را با آن ذكر كن دوم براى حضرت رسول صلى الله عليه و آله و سلّم بود كه فرمود هر كه را برسد همّى يا غمّى يا اندوهى يا بلائى پس بگويد اَللهُ رَبّي لا اُشرِكُ بِهِ شَيئاً تَوَكَّلتُ عَلَى الحَيِّ الَّذي لا يَموتُ سيم از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه چون برادران يوسف حضرت يوسف را در چاه افكندند جبرئيل آمد نزد او و گفت چه ميكنى در اينجا اى پسر گفت برادرانم مرا در اين چاه افكندند گفت يوسف گفت دوست دارى كه بيرون آئى از آن گفت اين با خداوند عزّ وجلّ است اگر خواست بيرون خواهد آورد مرا جبرئيل گفت

ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکلی است که برای هر کس ممکن نیست و مقام را مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه

ذکر وداع امیر المؤمنین

چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم مذکور در کتب علما نقل شده اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَءُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جاءَتْ بِهِ وَدَعَتْ اِلَيْهِ وَدَلَّتْ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي اِيّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلى ما شَهِدْتُ عَلَيْهِ في حَيوتي اَشْهَدُ اَنَّ اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِيّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَئِمَّتي وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحارَبَهُمْ مُشْرِكُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ في اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحيمِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حارَبَهُمْ لَنا اَعْداءٌ وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَآءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطانِ وَعَلى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللهِ وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَمَنْ شَرِكَ فيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلوةِ وَالتَّسْليمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْني مَعَ هؤُلاءِ الْمُسَمَّيْنَ الْاَئِمَّةِ اَللّهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنا لَهُمْ بِالطّاعَةِ وَالْمُناصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوازَرَةِ وَالتَّسْليمِ

مقصد دوّیم

در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و آنها چند زیارت است اول زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام که با بن ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر امیر المؤمنین علیه السلام بدرستیکه حقتعالی می‌آمرزد در این روز از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و شب فطر الخبر و بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل

شده اول زیارت امین الله که در زیارت دوّم مطلقه گذشت دوّم زیارتیست که بسندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده که زیارت کردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بآن در روز غدیر در سالیکه معتصم آنحضرت را طلبیده بود و کیفیت آن چنانستکه چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبّه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل میکنی و پاکترین جامه‌های خود را میپوشی و اذن دخول میطلبی میگوئی (اَللّهُمَّ اِنّي وَقَفْتُ عَلى بابٍ) و این همان اذن دخول اوّل است که ما در اوّل باب نقل کردیم [ص ۳۱۱] پس پای راست را مقدم دار و داخل شو و برو نزدیک ضریح مقدس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعالَمينَ اَمينِ اللهِ عَلى وَحْيِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَالْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلى ذلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى اَنْبِياءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَعِبادِهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيّينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعالَمينَ وَمَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ وَسَفيرَهُ في خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ الْبالِغَةَ عَلى عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا دينَ اللهِ الْقَويمَ وَصِراطَهُ الْمُسْتَقيمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظيمُ الَّذي هُمْ فيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ يُسْئَلُونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ آمَنْتَ بِاللهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ وَصَدَّقْتَ بِالْحَقِّ وَهُمْ مُكَذِّبُونَ وَجاهَدْتَ وَهُمْ مُحْجِمُونَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً لَهُ الدّينَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ اَلا لَعْنَةُ اللهِ عَلَى الظّالِمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الْمُسْلِمينَ وَيَعْسُوبَ الْمُؤْمِنينَ وَاِمامَ الْمُتَّقينَ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَخُو رَسُولِ اللهِ وَوَصِيُّهُ وَوارِثُ عِلْمِهِ وَاَمينُهُ عَلى شَرْعِهِ وَخَليفَتُهُ في اُمَّتِهِ وَاَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَصَدَّقَ بِما اُنْزِلَ عَلى نَبِيِّهِ وَاَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنِ اللهِ ما اَنْزَلَهُ فيكَ فَصَدَعَ بِاَمْرِهِ وَاَوْجَبَ

که حقتعالی می‌سفرماید بخوان مرا باین دعا تا از ارجاء برون آورد گفت کدامست این دعا گفت بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنّانُ بَديعُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ لي مِمّا اَنَا فيهِ فَرَجاً وَمَخْرَجاً پس بیرون آورد او را در همان ساعت آن مرد و در قصه او وارد شده که حقتعالی فرموده چهارم از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه هرگاه ترسیدی از امری بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ لا يَكْفي مِنْكَ اَحَدٌ وَاَنْتَ تَكْفي مِنْ كُلِّ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَاكْفِني كَذا وَكَذا و در

حدیث دیگر فرموده میگوئی یا کافِیاً مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْكَ شَيْءٌ فِي السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اِكْفِني مَا اَهَمَّني مِنْ اَمْرِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ و فرموده حضرت صادق علیه السلام که هرگاه کرد داخل شوی بر سلطانی که از او بترسید پس بگو بِاللهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اَللّهُمَّ ذَلِّلْ لي صُعُوبَتَهُ وَسَهِّلْ لي حُزُونَتَهُ فَاِنَّكَ تَمْحُو ما تَشاءُ وَتُثْبِتُ وَعِنْدَكَ اُمُّ الْكِتابِ و بگوید حَسْبِيَ اللهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ و امتنع بحول الله وقوته من حولهم وقوتهم

عَلى اُمَّتِهِ فَرَضَ طاعَتَكَ وَ وِلايَتَكَ وَعَقَدَ عَلَيْهِمُ الْبَيْعَةَ لَكَ وَجَعَلَكَ اَوْلى بِالْمُؤْمِنينَ
مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَما جَعَلَهُ اللهُ كَذلِكَ ثُمَّ اَشْهَدَ اللهَ تَعالى عَلَيْهِمْ فَقالَ اَلَسْتُ قَدْ بَلَّغْتُ
فَقالُوا اللّهُمَّ بَلى فَقالَ اللّهُمَّ اشْهَدْ وَكَفى بِكَ شَهيداً وَحاكِماً بَيْنَ الْعِبادِ فَلَعَنَ
اللهُ جاحِدَ وِلايَتِكَ بَعْدَ الْاِقْرارِ وَناكِثَ عَهْدِكَ بَعْدَ الْميثاقِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ تَعالى وَاَنَّ اللهَ تَعالى مُوفٍ لَكَ بِعَهْدِهِ وَمَنْ اَوْفى بِما عاهَدَ عَلَيْهُ
اللهَ فَسَيُؤْتيهِ اَجْراً عَظيماً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ اَميرُ الْمُؤْمِنينَ الْحَقُّ الَّذي نَطَقَ بِوِلايَتِكَ
التَّنْزيلُ وَاَخَذَ لَكَ الْعَهْدَ عَلَى الْاُمَّةِ بِذلِكَ الرَّسُولُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَعَمَّكَ وَ
اَخاكَ الَّذينَ تاجَرْتُمُ اللهَ بِنُفُوسِكُمْ فَاَنْزَلَ اللهُ فيكُمْ اِنَّ اللهَ اشْتَرى مِنَ الْمُؤْمِنينَ
اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقاتِلُونَ في سَبيلِ اللهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْداً
عَلَيْهِ حَقّاً فِي التَّوْريةِ وَالْاِنْجيلِ وَالْقُرْانِ وَمَنْ اَوْفى بِعَهْدِهِ مِنَ اللهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذي بايَعْتُمْ بِهِ وَذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظيمُ التّائِبُونَ الْعابِدُونَ الْحامِدُونَ
السّائِحُونَ الرّاكِعُونَ السّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
الْحافِظُونَ لِحُدُودِ اللهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَنَّ الشّاكَّ
فيكَ ما اٰمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمينِ وَاَنَّ الْعادِلَ بِكَ غَيْرَكَ عانِدٌ عَنِ الدّينِ
الْقَويمِ الَّذِي ارْتَضاهُ لَنا رَبُّ الْعالَمينَ وَاَكْمَلَهُ بِوِلايَتِكَ يَوْمَ الْغَديرِ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزيزِ الرَّحيمِ وَاَنَّ هذا صِراطي مُسْتَقيماً فَاتَّبِعُوهُ وَ
لا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبيلِهِ ضَلَّ وَاللهِ وَاَضَلَّ مَنِ اتَّبَعَ سِواكَ وَ
عَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عاداكَ اَللّهُمَّ سَمِعْنا لِاَمْرِكَ وَاَطَعْنا وَاتَّبَعْنا صِراطَكَ الْمُسْتَقيمَ
فَاهْدِنا رَبَّنا وَلا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنا اِلى طاعَتِكَ وَاجْعَلْنا مِنَ الشّاكِرينَ
لِاَنْعُمِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوى مُخالِفاً وَلِلتُّقى مُحالِفاً وَعَلى كَظْمِ الْغَيْظِ
قادِراً وَعَنِ النّاسِ عافِياً غافِراً وَاِذا عُصِيَ اللهُ ساخِطاً وَاِذا اُطيعَ اللهُ راضِياً
وَبِما عَهِدَ اِلَيْكَ عامِلاً راعِياً لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حافِظاً لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغاً

امتنع برب الفلق من شر ما خلق ولا حول ولا قوة الا بالله
بنجم روایت شده که این دعای حضرت باقر علیه السلام است در امری که حادث شود
اللّهم صل على محمد وآل محمد واغفر لي وارحمني وزك عملي ويسر منقلبي واهد قلبي وآمني من خوفي وعافني في عمري كله وثبت حجتي واغفر خطاياي وبيض وجهي واعصمني في ديني وسهل مطلبي ووسع علي في رزقي فاني ضعيف وتجاوز عن سيئ ما عندي بحسن ما عندك ولا تفجعني بنفسي ولا تفجع لي حميما وهب لي

ما حُمِّلْتَ مُنْتَظِراً ما وُعِدْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضارِعاً وَلا اَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ
جازِعاً وَلا اَحْجَمْتَ عَنْ مُجاهَدَةِ غاصِبيكَ ناكِلاً وَلا اَظْهَرْتَ الرِّضى بِخِلافِ ما يُرْضِي
اللهَ مُداهِناً وَلا وَهَنْتَ لِما اَصابَكَ في سَبيلِ اللهِ وَلا ضَعُفْتَ وَلا اسْتَكَنْتَ عَنْ
طَلَبِ حَقِّكَ مُراقِباً مَعاذَ اللهِ اَنْ تَكُونَ كَذلِكَ بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ رَبَّكَ وَ
فَوَّضْتَ اِلَيْهِ اَمْرَكَ وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ اللهَ
فَما تَخَوَّفُوا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ جاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى دَعاكَ
اللهُ اِلى جِوارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْداءَكَ الْحُجَّةَ بِقَتْلِهِمْ اِيّاكَ لِتَكُونَ
الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ ما لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلى جَميعِ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً وَجاهَدْتَ فِي اللهِ صابِراً وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ
مُحْتَسِباً وَعَمِلْتَ بِكِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَاَقَمْتَ الصَّلوةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكوةَ وَ
اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ مُبْتَغِياً ما عِنْدَ اللهِ راغِباً فيما وَعَدَ
اللهُ لا تَحْفِلُ بِالنَّوائِبِ وَلا تَهِنُ عِنْدَ الشَّدائِدِ وَلا تَحْجِمُ عَنْ مُحارِبٍ اَفِكَ مَنْ نَسَبَ
غَيْرَ ذلِكَ اِلَيْكَ وَافْتَرى باطِلاً عَلَيْكَ وَاَوْلى لِمَنْ عَنَدَ عَنْكَ لَقَدْ جاهَدْتَ فِي
اللهِ حَقَّ الْجِهادِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذى صَبْرَ احْتِسابٍ وَاَنْتَ اَوَّلُ مَنْ اٰمَنَ بِاللهِ وَصَلّى
لَهُ وَجاهَدَ وَاَبْدى صَفْحَتَهُ في دارِ الشِّرْكِ وَالْاَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلالَةً وَالشَّيْطانُ
يُعْبَدُ جَهْرَةً وَاَنْتَ الْقائِلُ لا تَزيدُني كَثْرَةُ النّاسِ حَوْلي عِزَّةً وَلا تَفَرُّقُهُمْ عَنّي وَحْشَةً
وَلَوْ اَسْلَمَنِي النّاسُ جَميعاً لَمْ اَكُنْ مُتَضَرِّعاً اِعْتَصَمْتَ بِاللهِ فَعَزَزْتَ وَاٰثَرْتَ الْاٰخِرَةَ
عَلَى الْاُولى فَزَهِدْتَ وَاَيَّدَكَ اللهُ وَهَداكَ وَاَخْلَصَكَ وَاجْتَباكَ فَما تَناقَضَتْ
اَفْعالُكَ وَلا اخْتَلَفَتْ اَقْوالُكَ وَلا تَقَلَّبَتْ اَحْوالُكَ وَلا ادَّعَيْتَ وَلا افْتَرَيْتَ
عَلَى اللهِ كَذِباً وَلا شَرِهْتَ اِلَى الْحُطامِ وَلا دَنَّسَكَ الْاٰثامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ
رَبِّكَ وَيَقينٍ مِنْ اَمْرِكَ تَهْدي اِلَى الْحَقِّ وَاِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ اَشْهَدُ شَهادَةَ حَقٍّ وَ
اُقْسِمُ بِاللهِ قَسَمَ صِدْقٍ اَنَّ مُحَمَّداً وَاٰلَهُ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ ساداتُ الْخَلْقِ وَاَنَّكَ

[illegible]

يا الهي لئن عظمت خطاياي فكيف بما عفى جميع ما بي ابتليتني فزدني بها على ما اهوى احتمل عادتك عندك فقد ضعفت قوتي وقلت حيلتي وانقطع من خلقك رجائي ولم يبق الا رجاؤك و توكلي عليك و قدرتك على ان ترحمني وتعافيني كقدرتك على ان تعذبني وتبليني الهي ذكر عوائدك يونسني والرجاء لانعامك يقويني ولم اخل من نعمك منذ خلقتني فانت ربي وسيدي ومفزعي وملجاي والحافظ لي والذاب عني و

مولای ومولى المؤمنين وانك عبد الله ووليه واخو الرسول ووصيه ووارثه
وانه القائل لك والذي بعثني بالحق ما آمن بي من كفر بك ولا اقر بالله من جحدك
وقد ضل من صد عنك ولم يهتد الى الله ولا الي من لا يهتدي بك وهو قول ربي
عز وجل واني لغفار لمن تاب وآمن وعمل صالحا ثم اهتدى الى ولايتك مولاي
فضلك لا يخفى ونورك لا يطفأ وان من جحدك الظلوم الاشقى مولاي انت
الحجة على العباد والهادي الى الرشاد والعدة للمعاد مولاي لقد رفع الله في
الاولى منزلتك واعلى في الآخرة درجتك وبصرك ما عمي على من خالفك و
حال بينك وبين مواهب الله لك فلعن الله مستحلي الحرمة منك وذائدي الحق
عنك واشهد انهم الاخسرون الذين تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون
واشهد انك ما اقدمت ولا احجمت ولا نطقت ولا امسكت الا بامر من الله
ورسوله قلت والذي نفسي بيده لقد نظر الي رسول الله صلى الله عليه و
آله اضرب بالسيف قدما فقال يا علي انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه
لا نبي بعدي واعلمك ان موتك وحيوتك معي وعلى سنتي فوالله ما كذبت ولا
كذبت ولا ضللت ولا ضل بي ولا نسيت ما عهد الي ربي واني لعلى بينة من
ربي بينها لنبيه وبينها النبي لي واني لعلى الطريق الواضح الفظه لفظا صدقت
والله وقلت الحق فلعن الله من ساواك بمن ناواك والله جل اسمه يقول هل
يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون فلعن الله من عدل بك من فرض الله
عليه ولايتك وانت ولي الله واخو رسوله والذاب عن دينه والذي نطق
القرآن بتفضيله قال الله تعالى وفضل الله المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما
درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفورا رحيما وقال الله تعالى اجعلتم
سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم الآخر وجاهد في سبيل
الله لا يستوون عند الله والله لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا و

الرحيم وفي المتكفل برزقي و
قضائك وقدرتك كل
ما انا فيه فلك يا سيدي
ومولاي فيما قضيت و
قدرت وحتمت تعجيل
خلاصي مما انا فيه جميعه
والعافية لي فاني لا اجد
لدفع ذلك احدا غيرك
ولا اعتمد فيه الا عليك
فكن يا ذا الجلال والاكرام
عند احسن ظني بك و
رجائي لك وارحم تضرعي
واستكانتي وضعف ركني
وامنن بذلك علي وعلى
كل داع دعاك يا ارحم
الراحمين وصلى الله على
محمد وآله ششم از حضرت
امام جعفر صادق

جاهدوا في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم درجة عند الله واولئك هم
الفائزون يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدين
فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم اشهد انك المخصوص بمدحة الله المخلص لطاعة
الله لم تبغ بالهدى بدلا ولم تشرك بعبادة ربك احدا وان الله تعالى استجاب
لنبيه صلى الله عليه وآله فيك دعوته ثم امره باظهار ما اولاك لامته
اعلاء لشانك واعلانا لبرهانك ودحضا للاباطيل وقطعا للمعاذير فلما اشفق
من فتنة الفاسقين واتقى فيك المنافقين اوحى اليه رب العالمين يا ايها
الرسول بلغ ما انزل اليك من ربك وان لم تفعل فما بلغت رسالته والله يعصمك
من الناس فوضع على نفسه اوزار المسير ونهض في رمضاء الهجير فخطب واسمع ونادى
فابلغ ثم سئلهم اجمع فقال هل بلغت فقالوا اللهم بلى فقال اللهم اشهد ثم قال
الست اولى بالمؤمنين من انفسهم فقالوا بلى فاخذ بيدك وقال من كنت مولاه
فهذا علي مولاه اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من
خذله فما آمن بما انزل الله فيك على نبيه الا قليل ولا زاد اكثرهم غير تخسير
ولقد انزل الله تعالى فيك من قبل وهم كارهون يا ايها الذين آمنوا من يرتد منكم
عن دينه فسوف ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين
يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء
والله واسع عليم انما وليكم الله ورسوله والذين آمنوا الذين يقيمون الصلوة و
يؤتون الزكوة وهم راكعون ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فان حزب الله
هم الغالبون ربنا آمنا بما انزلت واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا
تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب اللهم
انا نعلم ان هذا هو الحق من عندك فالعن من عارضه واستكبر وكذب به وكفر
وسيعلم الذين ظلموا اي منقلب ينقلبون السلام عليك يا امير المؤمنين و

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرموده
علی بن الحسین علیهما السلام
باکی ندارم هرگاه بگویم این
کلمات را اگر جمیع شوند بر
ضرر من جن و انس بسم الله
وبالله ومن الله والى الله
وفي سبيل الله وعلى ملة
رسول الله صلى الله عليه وآله
اللهم اليك اسلمت نفسي و
اليك وجهت وجهي و
اليك الجأت ظهري و
اليك فوضت امري اللهم
احفظني بحفظ الايمان
من بين يدي ومن
خلفي وعن يميني وعن شمالي
ومن فوقي ومن تحتي وما
قبلي وادفع عني بحولك
وقوتك فانه لا حول
ولا قوة الا بك

سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَاَوَّلَ الْعابِدِينَ وَاَزْهَدَ الزّاهِدِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَ
صَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ اَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعامِ عَلى حُبِّهِ مِسْكِيناً وَيَتِيماً وَاَسِيراً لِوَجْهِ اللهِ لا
تُرِيدُ مِنْهُمْ جَزاءً وَلا شُكُوراً وَفِيكَ اَنْزَلَ اللهُ تَعالى وَيُؤْثِرُونَ عَلى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كانَ
بِهِمْ خَصاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاَنْتَ الْكاظِمُ لِلْغَيْظِ وَ
الْعافِي عَنِ النّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَاَنْتَ الصّابِرُ فِي الْبَأْساءِ وَالضَّرّاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ وَاَنْتَ الْقاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَالْعادِلُ فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعالِمُ بِحُدُودِ اللهِ مِنْ جَمِيعِ
الْبَرِيَّةِ وَاللهُ تَعالى اَخْبَرَ عَمّا اَوْلاكَ مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كانَ
فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ فَلَهُمْ جَنّاتُ الْمَأْوى نُزُلاً
بِما كانُوا يَعْمَلُونَ وَاَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزِيلِ وَحُكْمِ التَّأْوِيلِ وَنَصِّ الرَّسُولِ وَلَكَ
الْمَواقِفُ الْمَشْهُودَةُ وَالْمَقاماتُ الْمَشْهُورَةُ وَالْاَيّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَيَوْمَ الْاَحْزابِ
اِذْ زاغَتِ الْاَبْصارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَناجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونا هُنالِكَ ابْتُلِيَ
الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزالاً شَدِيداً وَاِذْ يَقُولُ الْمُنافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
ما وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ اِلّا غُرُوراً وَاِذْ قالَتْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ يا اَهْلَ يَثْرِبَ لا مُقامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنا عَوْرَةٌ وَما هِيَ بِعَوْرَةٍ
اِنْ يُرِيدُونَ اِلّا فِراراً وَقالَ اللهُ تَعالى وَلَمّا رَاَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزابَ قالُوا هٰذا
ما وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ وَما زادَهُمْ اِلّا اِيماناً وَتَسْلِيماً
فَقَتَلْتَ عَمْرَهُمْ وَهَزَمْتَ جَمْعَهُمْ وَرَدَّ اللهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنالُوا خَيْراً وَ
كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتالَ وَكانَ اللهُ قَوِيّاً عَزِيزاً وَيَوْمَ اُحُدٍ اِذْ يُصْعِدُونَ وَ
لا يَلْوُونَ عَلى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي اُخْراهُمْ وَاَنْتَ تَذُودُ بُهَمَ الْمُشْرِكِينَ عَنِ
النَّبِيِّ ذاتَ الْيَمِينِ وَذاتَ الشِّمالِ حَتّى رَدَّهُمُ اللهُ تَعالى عَنْكُما خائِفِينَ وَنَصَرَ بِكَ
الْخاذِلِينَ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ عَلى ما نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ
شَيْئاً وَضاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِما رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ اَنْزَلَ اللهُ سَكِينَتَهُ

هفتم برای دفع کربه و خوف از سلطان وارد شده بخوانند
دعاء اهلبیت علیهم السلام را
یا کائناً قبل کل شیء ویا مکون کل شیء ویا باقیاً بعد کل شیء صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا وکذا بجای کذا وکذا حاجت خود را بخواه
هشتم از حضرت امام محمد تقی علیه السلام مرویست که برای فرج گشایش امر مواظبت کن بخواندن
یا من یکفی من کل شیء ولا یکفی منه شیء اکفنی ما اهمنی
نهم از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که هر مؤمن بخواند این را در هنگام رسیدن مصیبت یا ترس از شاهان یا نازل شود بلا و نازله

عَلى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنُونَ اَنْتَ وَمَنْ يَلِيكَ وَعَمُّكَ الْعَبّاسُ يُنادِي
الْمُنْهَزِمِينَ يا اَصْحابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يا اَهْلَ بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ
كَفَيْتَهُمُ الْمَؤُنَةَ وَتَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ الْمَعُونَةَ فَعادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمَثُوبَةِ راجِينَ
وَعْدَ اللهِ تَعالى بِالتَّوْبَةِ وَذٰلِكَ قَوْلُ اللهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللهُ مِنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ عَلى مَنْ يَشاءُ وَاَنْتَ حائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فائِزٌ بِعَظِيمِ الْاَجْرِ وَيَوْمَ خَيْبَرَ
اِذْ اَظْهَرَ اللهُ خَوَرَ الْمُنافِقِينَ وَقَطَعَ دابِرَ الْكافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ
وَلَقَدْ كانُوا عاهَدُوا اللهَ مِنْ قَبْلُ لا يُوَلُّونَ الْاَدْبارَ وَكانَ عَهْدُ اللهِ مَسْؤُلاً
مَوْلايَ اَنْتَ الْحُجَّةُ الْبالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْواضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السّابِغَةُ وَالْبُرْهانُ
الْمُنِيرُ فَهَنِيئاً لَكَ بِما آتاكَ اللهُ مِنْ فَضْلٍ وَتَبّاً لِشانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغازِيهِ تَحْمِلُ الرّايَةَ اَمامَهُ وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ
قُدّامَهُ ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصِيرَتِكَ فِي الْاُمُورِ اَمَّرَكَ فِي الْمَواطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ
اَمِيرٌ وَكَمْ مِنْ اَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ اِمْضاءِ عَزْمِكَ فِيهِ التُّقى وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوى
فَظَنَّ الْجاهِلُونَ اَنَّكَ عَجَزْتَ عَمّا اِلَيْهِ انْتَهى ضَلَّ وَاللهِ الظّانُّ لِذٰلِكَ وَمَا اهْتَدى
وَلَقَدْ اَوْضَحْتَ ما اَشْكَلَ مِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ وَامْتَرى بِقَوْلِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى
الْحُوَّلُ الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَدُونَها حاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللهِ فَيَدَعُها رَأْيَ الْعَيْنِ وَيَنْتَهِزُ
فُرْصَتَها مَنْ لا حَرِيجَةَ لَهُ فِي الدِّينِ صَدَقْتَ وَخَسِرَ الْمُبْطِلُونَ وَاِذْ ماكَرَكَ النّاكِثانِ
فَقالا نُرِيدُ الْعُمْرَةَ فَقُلْتَ لَهُما لَعَمْرُكُما ما تُرِيدانِ الْعُمْرَةَ لٰكِنْ تُرِيدانِ الْغَدْرَةَ
فَاَخَذْتَ الْبَيْعَةَ عَلَيْهِما وَجَدَّدْتَ الْمِيثاقَ فَجَدّا فِي النِّفاقِ فَلَمّا نَبَّهْتَهُما عَلى فِعْلِهِما
اَغْفَلا وَعادا وَمَا انْتَفَعا وَكانَ عاقِبَةُ اَمْرِهِما خُسْراً ثُمَّ تَلاهُما اَهْلُ الشّامِ فَسِرْتَ
اِلَيْهِمْ بَعْدَ الْاِعْذارِ وَهُمْ لا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ وَلا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ هَمَجٌ رَعاعٌ
ضالُّونَ وَبِالَّذِي اُنْزِلَ عَلى مُحَمَّدٍ فِيكَ كافِرُونَ وَلِاَهْلِ الْخِلافِ عَلَيْكَ ناصِرُونَ
وَقَدْ اَمَرَ اللهُ تَعالى بِاتِّباعِكَ وَنَدَبَ الْمُؤْمِنِينَ اِلى نَصْرِكَ وَقالَ عَزَّ وَجَلَّ يا اَيُّهَا الَّذِينَ

وضو گرفته دو رکعت نماز گذارد و بعد از دو رکعت نماز چهار رکعت بگوید
یا موضع کل شکوی ویا سامع کل نجوی ویا عالم کل خفیة ویا شاهد کل ملأ ویا دافع ما یشاء من بلیة یا خلیل ابراهیم ویا نجی موسی ویا مصطفی محمد صلی الله علیه وآله ادعوک دعاء من اشتدت فاقته وقلت حیلته وضعفت قوته دعاء الغریق المضطر الذی لا یجد لکشف ما هو فیه الا انت یا ارحم الراحمین
دهم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است
هرگاه کسی بیمار شود یا دردی در بدنش باشد یا امر مهمی برایش روی دهد آنرا بخواند و ...

آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين مولاي بك ظهر الحق وقد نبذه الخلق و
اوضحت السنن بعد الدروس والطمس فلك سابقة الجهاد على تصديق التنزيل و
لك فضيلة الجهاد على تحقيق التاويل وعدوك عدو الله جاحد لرسول الله
يدعو باطلا ويحكم جائرا ويتامر غاصبا ويدعو حزبه الى النار وعمار يجاهد وينادي
بين الصفين الرواح الرواح الى الجنة ولما استسقى فسقي اللبن كبر وقال قال لي
رسول الله صلى الله عليه وآله آخر شرابك من الدنيا ضياح من لبن وتقتلك الفئة
الباغية فاعترضه ابو العادية الفزاري فقتله فعلى ابي العادية لعنة الله ولعنة
ملائكته ورسله اجمعين وعلى من سل سيفه عليك وسللت سيفك عليه
يا امير المؤمنين من المشركين والمنافقين الى يوم الدين وعلى من رضي بما ساءك ولم
يكرهه واغمض عينه ولم ينكر او اعان عليك بيد او لسان او قعد عن نصرك
او خذل عن الجهاد معك او غمط فضلك وجحد حقك او عدل بك من جعلك
الله اولى به من نفسه وصلوات الله عليك ورحمة الله وبركاته وسلامه و
تحياته وعلى الائمة من آلك الطاهرين انه حميد مجيد والامر الاعجب والخطب
الافظع بعد جحدك حقك غصب الصديقة الطاهرة الزهراء سيدة النساء
فدكا ورد شهادتك وشهادة السيدين سلالتك وعترة المصطفى صلى الله عليكم
وقد اعلى الله تعالى على الامة درجتكم ورفع منزلتكم وابان فضلكم وشرفكم
على العالمين فاذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا قال الله عز وجل ان الانسان
خلق هلوعا اذا مسه الشر جزوعا واذا مسه الخير منوعا الا المصلين فاستثنى
الله تعالى نبيه المصطفى وانت يا سيد الاوصياء من جميع الخلق فما اعمه من
ظلمك عن الحق ثم افرضوك سهم ذوي القربى مكرا واحادوه عن اهله جورا فلما
آل الامر اليك اجريتهم على ما اجريا رغبة عنهما بما عند الله لك فاشبهت محنتك
بهما محن الانبياء عليهم السلام عند الوحدة وعدم الانصار واشبهت في

برای رفع هم و غم و غصه میگوئی
و دو رکعت نماز میگذاری و
میگوئی یا فارج الهم و یا
کاشف الغم یا رحمن الدنیا
والآخرة ورحیمهما فرج همی
واکشف غمی یا الله الواحد
الاحد الصمد الذی لم یلد
ولم یولد ولم یکن له کفوا
احد اعصمنی وطهرنی واذهب
ببلیتی و بخوان آیة الکرسی
و معوذتین را ... از دهم ...
شده که برای رفع هم میگوید
بسجده صد مرتبه یا حی یا قیوم
یا لا اله الا انت برحمتک
استغیث فاکفنی ما اهمنی
ولا تکلنی الی نفسی و از دهم
از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
منقول است که ... غم ...
ای ...

البيات على الفراش الذبيح عليه السلام اذ اجبت كما اجاب واطعت كما اطاع
اسمعيل صابرا محتسبا اذ قال له يا بني اني ارى في المنام اني اذبحك فانظر
ماذا ترى قال يا ابت افعل ما تؤمر ستجدني ان شاء الله من الصابرين وكذلك
انت لما اباتك النبي صلى الله عليه وآله وامرك ان تضجع في مرقده واقيا
له بنفسك اسرعت الى اجابته مطيعا ولنفسك على القتل موطنا فشكر الله
تعالى طاعتك وابان عن جميل فعلك بقوله جل ذكره ومن الناس من يشري نفسه
ابتغاء مرضات الله ثم محنتك يوم صفين وقد رفعت المصاحف حيلة ومكرا
فاعرض الشك وعزف الحق واتبع الظن اشبهت محنة هرون اذ امره موسى على
قومه فتفرقوا عنه وهرون يناديهم ويقول يا قوم انما فتنتم به وان ربكم
الرحمن فاتبعوني واطيعوا امري قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع الينا موسى
وكذلك انت لما رفعت المصاحف قلت يا قوم انما فتنتم بها وخدعتم فعصوك
وخالفوا عليك واستدعوا نصب الحكمين فابيت عليهم وتبرات الى الله من
فعلهم وفوضته اليهم فلما اسفر الحق وسفه المنكر واعترفوا بالزلل والجور عن
القصد اختلفوا من بعده والزموك على سفه التحكيم الذي ابيته واحبوه و
حظرته واباحوا ذنبهم الذي اقترفوه وانت على نهج بصيرة وهدى وهم على سنن
ضلالة وعمى فما زالوا على النفاق مصرين وفي الغي مترددين حتى اذاقهم الله
وبال امرهم فامات بسيفك من عاندك فشقي وهوى واحيى بحجتك من سعد
فهدي صلوات الله عليك غادية ورائحة وعاكفة وذاهبة فما يحيط المادح
وصفك ولا يحبط الطاعن فضلك انت احسن الخلق عبادة واخلصهم زهادة
واذبهم عن الدين اقمت حدود الله بجهدك وفللت عساكر المارقين بسيفك
تخمد لهب الحروب ببنانك وتهتك ستور الشبه ببيانك وتكشف لبس الباطل
عن صريح الحق لا تاخذك في الله لومة لائم وفي مدح الله تعالى لك غنى عن

مرویست که اگر برای تو حاجتی
باشد نزد خدای تعالی پس بگو
اللهم انی اسئلک بحق
محمد وعلی فان لهما عندک
شأنا من الشأن وقدرا
من القدر فبحق ذلک الشأن
وبحق ذلک القدر ان
تصلی علی محمد وآل محمد
وان تفعل بی کذا وکذا
بدرستیکه چون روز قیامت
شود نماند ملکی مقرب و نه
پیغمبر مرسلی و نه مؤمن ممتحن
مگر آنکه او محتاج است بسوی
محمد وعلی صلوات الله علیهما
... زاد ... فقیر گوید
... نقل کرده
که ابن ابی الحدید ...
از حضرت امیر المؤمنین ع
که ... سؤال کردم از
حضرت رسول صلی الله علیه وآله
که دعا کن برای من

مَدْحِ الْمادِحینَ وَتَقْریظِ الْواصِفینَ قالَ اللهُ تَعالی مِنَ الْمُؤْمِنینَ رِجالٌ صَدَقُوا
ما عاهَدُوا اللهَ عَلَیْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضی نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ یَنْتَظِرُ وَما بَدَّلُوا تَبْدیلاً وَ
لَمّا رَاَیْتَ اَنْ قَتَلْتَ النّاکِثینَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ وَصَدَقَکَ رَسُولُ اللهِ
صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعْدَهُ فَاَوْفَیْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ اَما آنَ اَنْ تُخْضَبَ هذِهِ مِنْ
هذِهِ اَمْ مَتی یُبْعَثُ اَشْقاها واثِقاً بِاَنَّکَ عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّکَ وَبَصیرَةٍ مِنْ اَمْرِکَ قادِمٌ
عَلَی اللهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَیْعِکَ الَّذی بایَعْتَهُ بِهِ وَذلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ اَللّهُمَّ الْعَنْ
قَتَلَةَ اَنْبِیائِکَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِکَ بِجَمیعِ لَعَناتِکَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نارِکَ وَالْعَنْ مَنْ
غَصَبَ وَلِیَّکَ حَقَّهُ وَاَنْکَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْیَقینِ وَالْاِقْرارِ بِالْوِلایَةِ
لَهُ یَوْمَ اَکْمَلْتَ لَهُ الدّینَ اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْیاعَهُمْ
وَاَنْصارَهُمْ اَللّهُمَّ الْعَنْ ظالِمِی الْحُسَیْنِ وَقاتِلیهِ وَالْمُتابِعینَ عَدُوَّهُ وَناصِریهِ
وَالرّاضینَ بِقَتْلِهِ وَخاذِلیهِ لَعْناً وَبیلاً اَللّهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ
مانِعیهِمْ حُقُوقَهُمْ اَللّهُمَّ خُصَّ اَوَّلَ ظالِمٍ وَغاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَکُلَّ مُسْتَنٍّ
بِما سَنَّ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلی عَلِیٍّ سَیِّدِ
الْوَصِیّینَ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَاجْعَلْنا بِهِمْ مُتَمَسِّکینَ وَبِوِلایَتِهِمْ مِنَ الْفائِزینَ
الْآمِنینَ الَّذینَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلا هُمْ یَحْزَنُونَ مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة
الزائرین اشاره کردیم بسند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و
دور میشود خواند و این فایده جلیله ایست که البته راغبین در عبادت و شائقین زیارت
حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد سیم زیارتیست که در اقبال
از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام باشی نزدیک قبر شریف آنحضرت برو بعد از نماز و دعا و اگر در شهرها
دیگر باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی وَلِیِّکَ
وَاَخی نَبِیِّکَ وَوَزیرِهِ وَحَبیبِهِ وَخَلیلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِیَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِیِّهِ

جعفر فرمود دعا خواهم کرد پس برخاست و نماز گذاشت و دست بر دعا برداشت گوش دادم بدعای آنحضرت شنیدم میگوید اللهم بحق علی عندک اغفر لعلی یعنی خدایا بحق علی نزد تو بیامرز علی را من گفتم یا رسول الله این چه دعائی بود کردی فرمود آیا کسی گرامی تر از او هست نزد خدا که من او را شفیع خود کنم نزد او مؤلف گوید که ما در باب اول ذکر ادعیه بعد از نماز و ذکر کردیم بعض دعاها که مناسبت با این فصل داشت

فصل هشتم

در ذکر چند دعا برای علاج امراض و اول از حضرت صادق علیه السلام منقول که

وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمینِهِ وَوَلِیِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذینَ آمَنُوا بِهِ وَاَبی ذُرِّیَّتِهِ
وَبابِ حِکْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلی شَریعَتِهِ وَالْماضی عَلی سُنَّتِهِ وَخَلیفَتِهِ
عَلی اُمَّتِهِ سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَاَصْفِیائِکَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ
عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَرَعی مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ
حَلالَکَ وَحَرَّمَ حَرامَکَ وَاَقامَ اَحْکامَکَ وَدَعا اِلی سَبیلِکَ وَوالی اَوْلِیائَکَ وَ
عادی اَعْدائَکَ وَجاهَدَ النّاکِثینَ عَنْ سَبیلِکَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ
اَمْرِکَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِی اللهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّی بَلَغَ فی ذلِکَ الرِّضا
وَسَلَّمَ اِلَیْکَ الْقَضاءَ وَعَبَدَکَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَکَ مُجْتَهِداً حَتّی اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ
اِلَیْکَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً رَضِیّاً زَکِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ
اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ وَاَصْفِیائِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید
سید در مصباح الزائر برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز
معلوم نمیشود و آن مرکب از دو زیارت است که علامه مجلسی آن را از زیارت دوم و سوم
نفعه قرار داده

دوم از زیارات مخصوصه

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید بن
طاوس روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود آن را به ثقه جلیل القدر
محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود که چون بیائی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام
غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را و ببوی خوش خود را معطر نما و
برو با آرامی و وقار پس چون رسی بباب السلام یعنی بر در حرم مطهر رو بقبله بایست و سی
مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی خِیَرَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَی
الْبَشیرِ النَّذیرِ السِّراجِ الْمُنیرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الطُّهْرِ الطّاهِرِ اَلسَّلامُ

میگوئی از برای دردها بسم الله و بالله کم من نعمة لله فی عرق ساکن و غیر ساکن علی عبد شاکر و غیر شاکر و میگیری ریش خود را بدست راست خود بعد از نماز فریضه و میگوئی سه مرتبه اللهم فرج عنی کربتی و عجل عافیتی و اکشف ضری و حریص باش که این عمل با اشک و گریه باشد دوم از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بگذار دست بر موضع درد و بگو بسم الله و بالله و محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و لا حول و لا قوة الا بالله اللهم امسح عنی ما اجد و مسح میکنی بدست راست موضع

عَلَى العَلَمِ الزّاهِرِ السَّلامُ عَلَى المَنصُورِ المُؤَيَّدِ السَّلامُ عَلَى أَبِي القاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَى أَنْبِياءِ اللهِ المُرْسَلِينَ وَعِبادِ اللهِ الصّالِحِينَ السَّلامُ عَلَى مَلائِكَةِ
الحافِّينَ بِهذا الحَرَمِ وَبِهذا الضَّرِيحِ اللّائِذِينَ بِهِ پس نزدیك قبر رو و بگو السَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الأَوْصِياءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا عِمادَ الأَتْقِياءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا
وَلِيَّ الأَوْلِياءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الشُّهَداءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا آيَةَ اللهِ العُظْمَى
السَّلامُ عَلَيْكَ يا خامِسَ أَهْلِ العَباءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا قائِدَ الغُرِّ المُحَجَّلِينَ الأَتْقِياءِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا عِصْمَةَ الأَوْلِياءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا زَيْنَ المُوَحِّدِينَ النُّجَباءِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا خالِصَ الأَخِلّاءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا والِدَ الأَئِمَّةِ الأُمَناءِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا صاحِبَ الحَوْضِ وَحامِلَ اللِّواءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا قَسِيمَ الجَنَّةِ وَلَظَى السَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنًى السَّلامُ عَلَيْكَ يا بَحْرَ العُلُومِ وَكَنَفَ الفُقَراءِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَنْ وُلِدَ فِي الكَعْبَةِ وَزُوِّجَ فِي السَّماءِ بِسَيِّدَةِ النِّساءِ وَكانَ شُهُودُها
المَلائِكَةَ الأَصْفِياءَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مِصْباحَ الضِّياءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ
خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الحِباءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ باتَ عَلَى فِراشِ خاتَمِ الأَنْبِياءِ وَوَقَى
بِنَفْسِهِ شَرَّ الأَعْداءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسامَى شَمْعُونَ الصَّفا
السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ أَنْجَى اللهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ التَطَمَ الماءُ حَوْلَها
وَطَمَى السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ تابَ اللهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى آدَمَ إِذْ غَوَى السَّلامُ عَلَيْكَ
يا فُلْكَ النَّجاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَى وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ
خاطَبَ الثُّعْبانَ وَذِئْبَ الفَلا السَّلامُ عَلَيْكَ يا أَمِيرَ المُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنابَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا إِمامَ
ذَوِي الأَلْبابِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَعْدِنَ الحِكْمَةِ وَفَصْلَ الخِطابِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الكِتابِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مِيزانَ يَوْمِ الحِسابِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا
فاصِلَ الحُكْمِ النّاطِقَ بِالصَّوابِ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا المُتَصَدِّقُ بِالخاتَمِ فِي المِحْرابِ

درد را سه مرتبه سوم از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام مرویست که امیر المؤمنین علیه السلام مریض شد رسول خدا صلی الله علیه و آله بدیدن او در رفت و فرمود بگو اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ عافِيَتِكَ وَصَبْراً عَلَى بَلِيَّتِكَ وَخُرُوجاً إِلَى رَحْمَتِكَ چهارم از حضرت صادق علیه السلام مرویست که فرمود میگذاری دست خود را بر موضع درد و میگوئی سه مرتبه اللّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ القُرْآنِ العَظِيمِ الَّذِي نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الأَمِينُ وَهُوَ عِنْدَكَ فِي أُمِّ الكِتابِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ أَنْ تَشْفِيَنِي بِشِفائِكَ وَتُداوِيَنِي بِدَوائِكَ وَتُعافِيَنِي مِنْ

السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ كَفَى اللهُ المُؤْمِنِينَ القِتالَ بِهِ يَوْمَ الأَحْزابِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَنْ أَخْلَصَ للهِ الوَحْدانِيَّةَ وَأَنابَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا قاتِلَ خَيْبَرَ وَقالِعَ البابِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَنْ دَعاهُ خَيْرُ الأَنامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِراشِهِ فَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَأَجابَ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيا سَيِّدَ السّاداتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ المُعْجِزاتِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ العادِياتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي
السَّماءِ عَلَى السُّرادِقاتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُظْهِرَ العَجائِبِ وَالآياتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا
أَمِيرَ الغَزَواتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُخْبِراً بِما غَبَرَ وَبِما هُوَ آتٍ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُخاطِبَ
ذِئْبِ الفَلَواتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا خاتِمَ الحَصَى وَمُبَيِّنَ المُشْكِلاتِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلاتِهِ فِي الوَغا مَلائِكَةُ السَّماواتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ ناجَى
الرَّسُولَ فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ نَجْواهُ الصَّدَقاتِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا والِدَ الأَئِمَّةِ البَرَرَةِ
السّاداتِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا تالِيَ المَبْعُوثِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا وارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا سَيِّدَ الوَصِيِّينَ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا إِمامَ المُتَّقِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا غِياثَ المَكْرُوبِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ
يا عِصْمَةَ المُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مُظْهِرَ البَراهِينِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا طه وَيس
السَّلامُ عَلَيْكَ يا حَبْلَ اللهِ المَتِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلاتِهِ بِخاتَمِهِ
عَلَى المِسْكِينِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا قالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ القَلِيبِ وَمُظْهِرَ الماءِ المَعِينِ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ الباسِطَةَ وَلِسانَهُ المُعَبِّرَ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ
أَجْمَعِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْدَعَ عِلْمِ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ
وَصاحِبَ لِواءِ الحَمْدِ وَساقِيَ أَوْلِيائِهِ مِنْ حَوْضِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا يَعْسُوبَ
الدِّينِ وَقائِدَ الغُرِّ المُحَجَّلِينَ وَوالِدَ الأَئِمَّةِ المَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ
عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ المُضِيءِ وَجَنْبِهِ القَوِيِّ وَصِراطِهِ السَّوِيِّ السَّلامُ عَلَى

بَلائِكَ وَصَلَواتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ پنجم از ابو حمزه روایتست گفت عارض شد مرا دردی ... پس شکایت کردم از آن بحضرت امام محمّد باقر علیه السلام فرمود هرگاه نماز کنی پس بگو يا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى وَيا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا أَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ ارْحَمْ ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَاعْفِنِي مِنْ وَجَعِي گفت خواندم آنرا و عافیت یافتم مؤلف گوید که ما در اول باب ... دعای علل و اسقام ذکر نمودیم

فصل هشتم

در بعض احراز و عوذات و ادعیه ذکر میشود و در اینجا بچند اکتفا میکنیم اول روایتست از حضرت ...

الامام التقی المخلص الصفی السلام علی الکوکب الدری السلام علی الامام ابی الحسن علی و رحمة الله و برکاته السلام علی ائمة الهدی و مصابیح الدجی و اعلام التقی و منار الهدی و ذوی النهی و کهف الوری و العروة الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا و رحمة الله و برکاته السلام علی نور الانوار و حجة الجبار و والد الائمة الاطهار و قسیم الجنة و النار المخبر عن الآثار المدمر علی الکفار مستنقذ الشیعة المخلصین من عظیم الاوزار السلام علی المخصوص بالطاهرة التقیة ابنة المختار المولود فی البیت ذی الاستار المزوج فی السماء بالبرة الطاهرة الرضیة المرضیة والدة الائمة الاطهار و رحمة الله و برکاته السلام علی النبأ العظیم الذی هم فیه مختلفون و علیه یعرضون و عنه یسئلون السلام علی نور الله الانور و ضیائه الازهر و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا ولی الله و حجته و خالصة الله و خاصته اشهد انک یا ولی الله لقد جاهدت فی سبیل الله حق جهاده و اتبعت منهاج رسول الله صلی الله علیه و آله و حللت حلال الله و حرمت حرام الله و شرعت احکامه و اقمت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و جاهدت فی سبیل الله صابرا ناصحا مجتهدا محتسبا عند الله عظیم الاجر حتی اتیک الیقین فلعن الله من دفعک عن حقک و ازالک عن مقامک و لعن الله من بلغه ذلک فرضی به اشهد الله و ملائکته و انبیائه و رسله انی ولی لمن والاک و عدو لمن عاداک السلام علیک و رحمة الله و برکاته پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو اشهد انک تسمع کلامی و تشهد مقامی و اشهد لک یا ولی الله بالبلاغ و الاداء یا مولای یا حجة الله یا امین الله یا ولی الله ان بینی و بین الله عز و جل ذنوبا قد اثقلت ظهری و منعتنی من الرقاد و ذکرها یقلقل احشائی و قد هربت الی الله عز و جل و الیک فبحق من ائتمنک علی سره و استرعاک امر خلقه و قرن طاعتک بطاعته و موالاتک بموالاته

کن لی الی الله شفیعا و من النار مجیرا و علی الدهر ظهیرا پس باز خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو یا ولی الله یا حجة الله یا باب حطة الله ولیک و زائرک و اللائذ بقبرک و النازل بفنائک و المنیخ رحله فی جوارک یسئلک ان تشفع له الی الله فی قضاء حاجته و نجح طلبته فی الدنیا و الآخرة فان لک عند الله الجاه العظیم و الشفاعة المقبولة فاجعلنی یا مولای من همک و ادخلنی فی حزبک و السلام علیک و علی ضجیعیک آدم و نوح و السلام علیک و علی ولدیک الحسن و الحسین و علی الائمة الطاهرین من ذریتک و رحمة الله و برکاته آنگاه شش رکعت نماز زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و دو رکعت برای جناب آدم علیه السلام و دو رکعت برای جناب نوح علیه السلام و بسیار بخوان خدا تعالی را که با جابت خواهد رسید ان شاء الله تعالی مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر گفته که این زیارت را در هفدهم ربیع الاول نزد طلوع آفتاب باید بعمل آورد و علامه مجلسی ره فرموده که این زیارت بهترین زیارات است بسندهای معتبر در کتب معتبره مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آنست که خصوصیتی باین روز ندارد و در هر وقت که این زیارت را بعمل آورند خوب است مؤلف گوید که اگر کسی گوید چگونه است در روز مولود پیغمبر صلی الله علیه و آله یا مبعث آن حضرت زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد شده و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت نشده با آنکه شایسته بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول صلی الله علیه و آله در این اوقات وارد شده باشد جواب گوئیم که این بجهة شدت اتصال این دو بزرگوار و کمال اتحاد این دو نور پاک است بهم که هر که زیارت کند امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده حضرت رسول صلی الله علیه و آله را و شاهد بر این از قرآن آیه انفسنا است و هو فی آیة التباهل نفس المصطفی لیس غیر ایاها و از اخبار بسیاری از روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود مردی اعرابی بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله مشرف شد و عرض کرد یا رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو

حضرت فرمودند با خبر بدهم شما را بچیزی که اگر بگوئید از وحشت نخواهید کرد در شب و نه در روز بسم الله و بالله و توکلت علی الله انه من یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره قد جعل الله لکل شیء قدرا اللهم اجعلنی فی کنفک و فی جوارک و اجعلنی فی امانک و فی منعک روایت شده که مردی ... شبی ... دزد ... گرید ... شد که ... شب ... در خانه با اطلاق ... آیة الکرسی را و بگوید اللهم ... و اعنی علی ...

ششم روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله تعویذ فرمود حسن و حسین علیهما السلام را باین کلمات اعیذکما بکلمات الله التامة و اسمائه الحسنی کلها عامة من شر السامة و الهامة و من شر کل عین لامة و من شر حاسد اذا حسد پس فرمود همچنین تعویذ میکرد حضرت ابراهیم اسمعیل و اسحق را ... هفتم روایت است که در بعضی غزوات اصحاب حضرت رسول صلی الله علیه و آله شکایت کردند ... خلعت ... ازان ... بگویند ... یا ایها الانعوذ ... لا ابالی ... علیک ...

میشوم میایم بزیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمیشود و ملاقات میکنیم علی بن
ابیطالب علیه السلام را پس مرا مانوس میکند بحدیث و مواعظ خود و من بر میگردم با حال
وحسرت بر ندیدن تو فرمود هر که زیارت کند علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست
دارد مرا دوست داشته و کسیکه دشمن دارد او را مرا دشمن داشته است برسان این
بقوم خود از جانب من و هر که برود بزیارت او پس بتحقیق که بنزد من امده و من جزا خواهم
داد او را روز قیامت و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه
السلام مرویست که چون زیارت کنی جانب نجف را زیارت کن عظام آدم و بدن نوح و
جسم علی بن ابیطالب علیه السلام را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را و
محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین اوصیا را و در زیارت
ششم گذشت که فرمودند رو بقبر امیر المؤمنین علیه السلام بایست و بگو السلام علیک یا رسول
الله السلام علیک یا صفوة الله الی غیر ذلک و لقد اجاد الشیخ جابر فی تخمیسه للقصیدة الازریة

بقوله مشیرا الی القبة العلویة	فاعمد للنبی اعظم رمس	فیه للطهر احمد ای نفس
او تری العرش فیه انور شمس	فتواضع فثم دارة قدس	تتمنی الافلاک لثم ثراها

و حکیم سنائی گفته

مرتضائی که کرد یزدانش	همره جان مصطفی جانش	هر دو یک قبله و خردشان دو
هر دو یک روح و کالبدشان دو	دو رونده چو اختر گردون	دو برادر چو موسی و هرون
هر دو یکدر ز یک صدف بودند	هر دو پیرایهٔ شرف بودند	تا نه بگشاد علم حیدر در
سیم از زیارات	ندهد سنت پیمبر بر	مخصوصه

زیارت شب مبعث و روز آن است یعنی بیست و هفتم رجب و از آن سه زیارت است اول
زیارت رجبیه الحمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه که در اعمال ماه رجب گذشت
دوم زیارتیست که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده میشود لکن صاحب
مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آن را از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده اند و چون

ان یذهب اللیل و یجیئ الصبح بما جاء پنجم روایت شده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود چون دیدی سبع را یعنی جانور درنده را مانند شیر و پلنگ و گرگ و امثال آنها بگو اعوذ برب دانیال و الجب من کل اسد مستاسد و از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون جانور درنده دیدی بخوان در صورت او آیة الکرسی و بگو عزمت علیک بعزیمة الله و عزیمة محمد صلی الله علیه و آله و عزیمة سلیمان بن داود و عزیمة امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام و الائمة الطاهرین علیهم السلام من بعده منصور بن بدر

آن زیارت را خواندی فرموده اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجا آور و آنچه خواهی
دعا کن دوم زیارت السلام علی ابی الائمة و معدن النبوة است که علامه مجلسی ره
آن را زیارت هفتم تحفه قرار داده صاحب مزار قدیم گفته که آن مختص است بشب بیست و
هفتم رجب چنانکه ما در هدیة الزائر آن را ذکر کردیم سیم زیارتیست که شیخ مفید و
سید و شهید نقل نموده اند باین طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت
کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبهٔ شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اشهد ان
لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و ان علی
بن ابیطالب امیر المؤمنین عبد الله و اخو رسوله و ان الائمة الطاهرین من ولده
حجج الله علی خلقه پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آنحضرت بنحویکه روی خود را بجانب
قبر کرده باشی و قبله را در پشت خود قرار دهی آنگاه صد مرتبه تکبیر بگو و بگو السلام علیک
یا وارث آدم خلیفة الله السلام علیک یا وارث نوح صفوة الله السلام علیک
یا وارث ابراهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک
یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد سید رسل الله السلام
علیک یا امیر المؤمنین السلام علیک یا امام المتقین السلام علیک یا سید
الوصیین السلام علیک یا وصی رسول رب العالمین السلام علیک یا وارث
علم الاولین و الآخرین السلام علیک ایها النبأ العظیم السلام علیک ایها
الصراط المستقیم السلام علیک ایها المهذب الکریم السلام علیک ایها
الوصی التقی السلام علیک ایها الرضی الزکی السلام علیک ایها البدر المضیء
السلام علیک ایها الصدیق الاکبر السلام علیک ایها الفاروق الاعظم
السلام علیک ایها السراج المنیر السلام علیک یا امام الهدی السلام علیک
یا علم التقی السلام علیک یا حجة الله الکبری السلام علیک یا خاصة الله
و خالصته و امین الله و صفوته و باب الله و حجته و معدن حکم الله و سره

فوائد ... از عوذات الله ... ششم روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلام را فرمود یا علی هرگاه واقع شدی در ورطه یا بلیه بگو بسم الله الرحمن الرحیم و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس بدرستی که حق تعالی دفع میکند بآن از تو انواع بلا
فصل
در ذکر چند دعا برای حوائج ... موجز است که برای حوائج ... و اخرت نافع است ... ابتدا ذکر میشود ... اول از حضرت صادق علیه السلام مرویست که بگو اللهم اجعلنی اخشاک کانی اراک و اسعدنی بتقواک

وعيبة علم الله وخازنه وسفير الله في خلقه اشهد انك اقمت الصلوة وآتيت
الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر واتبعت الرسول وتلوت الكتاب
حق تلاوته وبلغت عن الله ووفيت بعهد الله وتمت بك كلمات الله وجاهدت
في الله حق جهاده ونصحت لله ولرسوله صلى الله عليه وآله وجدت بنفسك
صابرا محتسبا مجاهدا عن دين الله موقيا لرسول الله طالبا ما عند الله راغبا
فيما وعد الله ومضيت للذي كنت عليه شهيدا وشاهدا ومشهودا فجزاك
الله عن رسوله وعن الاسلام واهله من صديق افضل الجزاء اشهد انك كنت
اول القوم اسلاما واخلصهم ايمانا واشدهم يقينا واخوفهم لله واعظمهم عناء
واحوطهم على رسول الله صلى الله عليه وآله وافضلهم مناقب واكثرهم سوابق
وارفعهم درجة واشرفهم منزلة واكرمهم عليه فقويت حين وهنوا ولزمت
منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله واشهد انك كنت خليفته حقا لم
تنازع برغم المنافقين وغيظ الكافرين وضغن الفاسقين وقمت بالامر حين
فشلوا ونطقت حين تتعتعوا ومضيت بنور الله اذ وقفوا فمن اتبعك فقد
اهتدى كنت اولهم كلاما واشدهم خصاما واصوبهم منطقا واسدهم
رايا واشجعهم قلبا واكثرهم يقينا واحسنهم عملا واعرفهم بالامور كنت
للمؤمنين ابا رحيما اذ صاروا عليك عيالا فحملت اثقال ما عنه ضعفوا و
حفظت ما اضاعوا ورعيت ما اهملوا وشمرت اذ جبنوا وعلوت اذ هلعوا
وصبرت اذ جزعوا كنت على الكافرين عذابا صبا وغلظة وغيظا وللمؤمنين غيثا
وخصبا وعلما لم تفلل حجتك ولم يزغ قلبك ولم تضعف بصيرتك ولم تجبن
نفسك كنت كالجبل لا تحركه العواصف ولا تزيله القواصف كنت كما قال
رسول الله صلى الله عليه وآله قويا في بدنك متواضعا في نفسك عظيما
عند الله كبيرا في الارض جليلا في السماء لم يكن لاحد فيك مهمز ولا لقائل

ولا تشقني بتسلط معاصيك وخر لي في قضائك وبارك لي في قدرك حتى لا احب تعجيل ما اخرت ولا تاخير ما عجلت واجعل غناي في نفسي ومتعني بسمعي وبصري واجعلهما الوارثين مني وانصرني على من ظلمني وارني فيه قدرتك يا رب واقر بذلك عيني
دوم از دعاها ... منقول است که بگو اللهم اعنی علی هول یوم القیمة و اخرجنی من الدنیا سالما و زوجنی من الحور العین و اکفنی مؤنتی و مؤنة عیالی و مؤنة الناس و ادخلنی برحمتک فی عبادک الصالحین
سوم از دعاها ...

فيك مغمز ولا لخلق فيك مطمع ولا لاحد عندك هوادة يوجد الضعيف
الذليل عندك قويا عزيزا حتى تاخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيفا حتى
تاخذ منه الحق القريب والبعيد عندك في ذلك سواء شانك الحق والصدق و
الرفق وقولك حكم وحتم وامرك حلم وعزم ورايك علم وحزم اعتدل بك
الدين وسهل بك العسير واطفئت بك النيران وقوي بك الايمان وثبت
بك الاسلام وهدت مصيبتك الانام فانا لله وانا اليه راجعون لعن الله
من قتلك ولعن الله من خالفك ولعن الله من افترى عليك ولعن الله من
ظلمك وغصبك حقك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به انا الى الله منهم
براء لعن الله امة خالفتك وجحدت ولايتك وتظاهرت عليك وقتلتك و
حادت عنك وخذلتك الحمد لله الذي جعل النار مثواهم وبئس الورد المورود
اشهد لك يا ولي الله وولي رسوله صلى الله عليه وآله بالبلاغ والاداء
واشهد انك حبيب الله وبابه وانك جنب الله ووجهه الذي منه يؤتى وانك
سبيل الله وانك عبد الله واخو رسوله صلى الله عليه وآله اتيتك زائرا
لعظيم حالك ومنزلتك عند الله وعند رسوله متقربا الى الله بزيارتك راغبا
اليك في الشفاعة ابتغي بشفاعتك خلاص نفسي متعوذا بك من النار هاربا من
ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعا اليك رجاء رحمة ربي اتيتك استشفع بك
يا مولاي الى الله واتقرب بك اليه ليقضي بك حوائجي فاشفع لي يا امير المؤمنين
الى الله فاني عبد الله ومولاك وزائرك ولك عند الله المقام المعلوم والجاه
العظيم والشان الكبير والشفاعة المقبولة اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على
عبدك وامينك الاوفى وعروتك الوثقى ويدك العليا وكلمتك الحسنى و
حجتك على الورى وصديقك الاكبر سيد الاوصياء وركن الاولياء وعماد
الاصفياء امير المؤمنين ويعسوب المتقين وقدوة الصديقين وامام الصالحين

که نگاه میدارد از کار ماندن
جامع دنیا و آخرت است
بسم الله الرحمن الرحیم یا من اظهر الجمیل وستر القبیح یا من لم یهتک الستر یا عظیم العفو یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا صاحب کل نجوی ویا منتهی کل شکوی یا کریم الصفح یا عظیم المن یا مبتدئ کل نعمة قبل استحقاقها یا ربّاه یا سیّداه یا مولاه یا غایتاه یا غایة رغبتاه صلّ علی محمّد وآل محمّد واسئلک ان لا تجعلنی فی النار
آنکه مبتلای ...
مرحوم حاجی ... منقول است که ...
صادق علیه السلام ...
دعا از خواندن ... اللهم انت

الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ اَخِی
نَبِيِّكَ وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبائِتِ عَلی فِراشِهِ وَالْمُواسی لَهُ بِنَفْسِهِ وَكاشِفِ الْكَرْبِ
عَنْ وَجْهِهِ الَّذی جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزاً لِرِسالَتِهِ وَدَلالَةً واضِحَةً لِحُجَّتِهِ
وَحامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهادِياً لِاُمَّتِهِ وَيَداً لِبَاْسِهِ وَتاجاً لِرَاْسِهِ وَباباً
لِنَصْرِهِ وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتّی هَزَمَ جُنُودَ الشِّرْكِ بِاَيْدِكَ وَاَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ وَ
بَذَلَ نَفْسَهُ فی مَرْضاتِكَ وَمَرْضاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلی طاعَتِهِ وَمِجَنّاً دُونَ
نَكْبَتِهِ حَتّی فاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فی كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَها وَمَسَحَهُ
عَلی وَجْهِهِ وَاَعانَتْهُ مَلائِكَتُكَ عَلی غُسْلِهِ وَتَجْهيزِهِ وَصَلّی عَلَيْهِ وَوارَی شَخْصَهُ
وَقَضی دَيْنَهُ وَاَنْجَزَ وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذی مِثالَهُ وَحَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحينَ
وَجَدَ اَنْصاراً نَهَضَ مُسْتَقِلاًّ بِاَعْباءِ الْخِلافَةِ مُضْطَلِعاً بِاَثْقالِ الْاِمامَةِ فَنَصَبَ
رايَةَ الْهُدی فی عِبادِكَ وَنَشَرَ ثَوْبَ الْاَمْنِ فی بِلادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ فی بَرِيَّتِكَ
وَحَكَمَ بِكِتابِكَ فی خَلیقَتِكَ وَاَقامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ
الْغَمْرَةَ وَاَبادَ الْفَتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ يَزَلْ عَلی مِنْهاجِ
رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتيرَتِهِ وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ وَجَمالِ سيرَتِهِ
مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَاَمْثِلَتُهُ نَصْبُ عَيْنَيْهِ
يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها اِلی اَنْ خُضِبَتْ شَيْبَتُهُ مِنْ دَمِ رَاْسِهِ
اَللّٰهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ فی طاعَتِكَ شَكّاً عَلی يَقينٍ وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ
صَلوٰةً زاكِيَةً نامِيَةً يَلْحَقُ بِها دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ فی جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً
وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فی مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ
الْجَسيمِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضریح او و روی راست خود را بگذار بر آن
وبعد از آن روی چپ را و میل کن بسمت قبله و نماز زیارت بجای آور و آنچه خواهی
بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فرستادن تسبیح زهرا علیها السلام اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَنی عَلی

نفسی فی كل كربة وانت رجائی فی كل شدة وانت لی فی كل امر نزل بی ثقة وعدة كم من كرب يضعف عنه الفؤاد وتقل فيه الحيلة ويخذل عنه القريب والبعيد ويشمت به العدو وتعيينی فيه الامور انزلته بك وشكوته اليك راغبا فيه عمن سواك ففرجته وكشفته وكفيتنيه فانت ولی كل نعمة وصاحب كل حاجة ومنتهى كل رغبة فلك الحمد كثيرا ولك المن فاضلا

مؤلف گوید که این دعا همان دعای حضرت رسول صلی الله علیه وآله است در یوم بدر گو

لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذينَ آمَنُوا اَنَّ
لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنّی مُؤْمِنٌ بِجَميعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ
عَلَيْهِمْ فَلا تَقِفْنی بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُنی فيهِ عَلی رُؤُسِ الْاَشْهادِ بَلْ قِفْنی مَعَهُمْ وَ
تَوَفَّنی عَلَی التَّصْديقِ بِهِمْ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ وَاَمَرْتَنی بِاتِّباعِهِمْ
اَللّٰهُمَّ وَاِنّی عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِزِيارَةِ اَخی رَسُولِكَ وَعَلی كُلِّ ماْتِیٍّ
وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتاهُ وَزارَهُ وَاَنْتَ خَيْرُ ماْتِیٍّ وَاَكْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُكَ يا اَللهُ يا رَحْمٰنُ
يا رَحيمُ يا جَوادُ يا ماجِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ
وَلَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ
اِيّایَ مِنْ زِيارَتی اَخا رَسُولِكَ فَكاكَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَاَنْ تَجْعَلَنی مِمَّنْ يُسارِعُ فِی
الْخَيْراتِ وَيَدْعُوكَ رَغَباً وَرَهَباً وَتَجْعَلَنی لَكَ مِنَ الْخاشِعينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ مَنَنْتَ
عَلَیَّ بِزِيارَةِ مَوْلایَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ وَوِلايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنی مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَ
يَنْتَصِرُ بِهِ وَمُنَّ عَلَیَّ بِنَصْرِكَ لِدينِكَ اَللّٰهُمَّ وَاجْعَلْنی مِنْ شيعَتِهِ وَتَوَفَّنی عَلی دينِهِ
اَللّٰهُمَّ اَوْجِبْ لی مِنَ الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْاِحْسانِ وَالرِّزْقِ الْواسِعِ الْحَلالِ الطَّيِّبِ
ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ مؤلف گوید که در روایت
معتبر منقولست که حضرت خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان
واسترجاع گویان بسرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت رَحِمَكَ اللهُ
يا اَبَا الْحَسَنِ كُنْتَ اَوَّلَ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَخْلَصَهُمْ ايماناً وَاَشَدَّهُمْ يَقيناً وَاَخْوَفَهُمْ لِلّٰهِ
و شمرد بسیاری از فضائل آنحضرت را قریب بهمین عباراتیکه در همین زیارت مذکور است
پس اگر در این روز این زیارت نیز خوانده شود مناسبست و اصل آن کلمات که بمنزلهٔ زیارت
روز شهادت است در هدیه ذکر کرده ایم هر که خواهد بآنجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش
از این در ضمن اعمال شب مبعث کلامی از رحلهٔ ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضهٔ
شریفه صلوات الله علی مشرفها ثابتست بآنجا رجوع شود

فصل پنجم

احزاب و نیز دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است که در روز عاشوراء در کربلا خواند و غیر از این نیز دعای دیگر از آن حضرت مروی است که در آن روز خواندند که بکاء این دعا است که تعلیم حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرموده و آن وقتی که او را بسینه خود چسبانید و خونها در بدن مبارک آن حضرت جوش

برای حاجت و مهم و غم و اندوه و برای بلاهای سخت و امر عظیم نیکو است

بِحَقِّ يس وَالْقُرْآنِ الْحَكيمِ وَبِحَقِّ طه وَالْقُرْآنِ الْعَظيمِ يا مَنْ يَقْدِرُ عَلی حَوائِجِ السّائِلينَ يا مَنْ يَعْلَمُ ما فِی الضَّميرِ يا مُنَفِّساً عَنِ الْمَكْرُوبينَ يا مُفَرِّجاً عَنِ الْمَغْمُومينَ يا راحِمَ الشَّيْخِ الْكَبيرِ يا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغيرِ يا

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه
کوفه یکی از آن چهار بلدیست که حقتعالی از آنها اخبار فرموده و طور سینین تفسیر بآن شده
و در روایتست که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیرالمؤمنین علیه السلام
است و یک درهم تصدق در آن حساب میشود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت نماز در
آن حساب میشود بصد رکعت **و اما فضیلت مسجد کوفه** پس زیاده از آنست
که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از آن چهار مسجدیست که سزاوار است شد رحال
شود بسمت آنها بجهة درک فیوضات آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیر است در آن
ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که
در جای دیگر بجای آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز
حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز
کرده و از بعضی روایات استفاده شود که مسجد کوفه افضل است از مسجد اقصی که در بیت المقدس
است و ابن قولویه از امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که فرمود اگر مردم بدانند که چه فضیلت
دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور توشه و زاد و راحله کنند و بسوی این مسجد بیایند و
فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبوله و بروایت
دیگر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره ایست که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند
شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده‌اند از هرون بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام
بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافت است بین تو و بین مسجد کوفه یک میل میشود گفتم نه فرمود
بجا میآوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید
داشتم که از من فوت نمیشد نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بنده
صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا صلی الله علیه و
آله در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل با آنحضرت گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الآن
مقابل مسجد کوفه میباشی فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت

من لا احتاج الی التفسیر عنه [illegible] علی التحمید و التمجید و افعل بی کذا و کذا و حاجت خود را بخواه
پنجم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که دست خود را بسوی آسمان بلند کرد و گفت ربّ لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابداً لا اقلّ من ذلک و لا اکثر
ششم و نیز از حضرت صادق علیه السلام منقولست که این کلمات را میگفت ارحمنی عما لا طاقة لی به و لا صبر لی علیه
هفتم از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بگو اللهم انی اسئلک بجلالک و جمالک و کرمک ان تفعل بی کذا و کذا
هشتم از فضل بن یونس منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام بمن فرمود که بسیار بگو اللهم لا تجعلنی من المعارین و

نماز گذارم پس جبرئیل از حقتعالی اذن طلب کرد حقتعالی اذن مرحمت فرمود پس فرود آورد
آنحضرت را و آنجناب دو رکعت نماز گذاشت در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است
از باغهای بهشت و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای
بهشت و بدرستیکه نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز و نافله در آن مقابل است
با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه
فضیلت است در آن بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت
دیگر است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره و گذشت در
ذیل زیارت هفتم حضرت امیر علیه السلام اشاره بفضیلت این مسجد شریف و از بعضی روایات
معلوم میشود که جانب راست این مسجد افضل است از جانب چپ آن **و اما اعمال**
مسجد کوفه پس بنحویکه در مصباح الزائر و غیره است آنستکه چون داخل کوفه شدی بگو
بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفي سَبيلِ اللهِ وَعَلى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْني
مُنْزَلاً مُبارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلينَ پس روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو
اَللهُ اَكْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحانَ اللهِ تا وارد شوی بدر مسجد پس بایست
نزد در و بگو اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِنا رَسُولِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ اَلسَّلامُ عَلى
اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَعَلى مَجالِسِهِ وَمَشاهِدِهِ وَمَقامِ
حِكْمَتِهِ وَآثارِ آبائِهِ آدَمَ وَنُوحٍ وَاِبْراهيمَ وَاِسْمٰعيلَ وَتِبْيانِ بَيِّناتِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاِمامِ
الْحَكيمِ الْعَدْلِ الصِّدّيقِ الْاَكْبَرِ الْفارُوقِ بِالْقِسْطِ الَّذي فَرَّقَ اللهُ بِهِ بَيْنَ الْحَقِّ وَ
الْباطِلِ وَالْكُفْرِ وَالْاِيمانِ وَالشِّرْكِ وَالتَّوْحيدِ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيى مَنْ
حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَميرُ الْمُؤْمِنينَ وَخاصَّةُ نَفْسِ الْمُنْتَجَبينَ وَزَيْنُ الصِّدّيقينَ
وَصابِرُ الْمُمْتَحَنينَ وَاَنَّكَ حَكَمُ اللهِ في اَرْضِهِ وَقاضي اَمْرِهِ وَبابُ حِكْمَتِهِ وَعاقِدُ عَهْدِهِ
وَالنّاطِقُ بِوَعْدِهِ وَالْحَبْلُ الْمَوْصُولُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ عِبادِهِ وَكَهْفُ النَّجاةِ وَمِنْهاجُ التُّقى
وَالدَّرَجَةُ الْعُلْيا وَمُهَيْمِنُ الْقاضِي الْاَعْلى يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ بِكَ اَتَقَرَّبُ اِلَى اللهِ

لا تخرجنی من التقصیر یعنی خدایا قرار مده مرا از کسانیکه ایمانشان عاریه و غیر ثابت است یا آنکه قرار مده مرا از آنانیکه اظهار اعمال خود نمایند [illegible] و کارهای نیک کنند و اظهار کنند تا آنکه مردم کارهای ایشان را بدانند و بکنند و هر کجا خواهند بروند
یعنی مگذار مرا از تقصیر بیرون و بیرون مکن مرا از تقصیر یعنی چنان مکن که من خود را مقصر ندانم بلکه چنان باشم که همیشه خود را مقصر در درگاه تو بدانم
نهم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حقتعالی از امر نمود بر آن و بیشک از اهل بادیه و السابقین
کلمه که دعا کرد بآن اللهم ان تعذبنی فاهل لذلک انا و ان تغفر لی فانت اهل لذلک

زلفی اَنتَ وَلِیّی وَسَیِّدی وَوَسیلَتی فِی الدُّنیا وَالآخِرَةِ پس داخل مسجد میشوی مؤلف گوید که ظاهر آنستکه از دریکه در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی پس میگوئی اَللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ هذا مَقامُ العائِذِ بِاللهِ وَبِمُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَبِوِلایَةِ اَمیرِ المُؤمِنینَ وَالاَئِمَّةِ المَهدِیّینَ الصّادِقینَ النّاطِقینَ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَذهَبَ اللهُ عَنهُمُ الرِّجسَ وَطَهَّرَهُم تَطهیراً رَضیتُ بِهِم اَئِمَّةً وَهُداةً وَمَوالِیَ سَلَّمتُ لِاَمرِ اللهِ لا اُشرِکُ بِهِ شَیئاً وَلا اَتَّخِذُ مَعَ اللهِ وَلِیّاً کَذَبَ العادِلُونَ بِاللهِ وَضَلُّوا ضَلالاً بَعیداً حَسبِیَ اللهُ وَاَولِیاءُ اللهِ اَشهَدُ اَن لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَاَنَّ عَلِیّاً وَالاَئِمَّةَ المَهدِیّینَ مِن ذُرِّیَّتِهِ عَلَیهِمُ السَّلامُ اَولِیائی وَحُجَّةُ اللهِ عَلی خَلقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در جنب باب انماط و برابر ستون پنجم است و آن ستون حضرت ابرهیم علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن دو رکعت آنرا با حمد و قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ و دو رکعت دیگر را با حمد و اِنّا اَنزَلناهُ فی لَیلَةِ القَدرِ پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهراء علیها السلام را بگو و بعد از آن بگو اَلسَّلامُ عَلی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَذهَبَ اللهُ عَنهُمُ الرِّجسَ وَطَهَّرَهُم تَطهیراً وَجَعَلَهُم اَنبِیاءَ مُرسَلینَ وَحُجَّةً عَلَی الخَلقِ اَجمَعینَ وَسَلامٌ عَلَی المُرسَلینَ وَالحَمدُ للهِ رَبِّ العالَمینَ ذلِکَ تَقدیرُ العَزیزِ العَلیمِ و هفت مرتبه بگو سَلامٌ عَلی نُوحٍ فِی العالَمینَ پس بگو نَحنُ عَلی وَصِیَّتِکَ یا وَلِیَّ المُؤمِنینَ الَّتی اَوصَیتَ بِها ذُرِّیَّتَکَ مِنَ المُرسَلینَ وَالصِّدّیقینَ (والقانتین خ ل) وَنَحنُ مِن شیعَتِکَ وَشیعَةِ نَبِیِّنا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَعَلَیکَ وَعَلی جَمیعِ المُرسَلینَ وَالاَنبِیاءِ وَالصّادِقینَ (الصدیقین خ ل) وَنَحنُ عَلی مِلَّةِ اِبرهیمَ وَدینِ مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَالاَئِمَّةِ المَهدِیّینَ وَوِلایَةِ مَولانا عَلِیٍّ اَمیرِ المُؤمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَی البَشیرِ النَّذیرِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیهِ وَرَحمَتُهُ وَرِضوانُهُ وَبَرَکاتُهُ وَعَلی وَصِیِّهِ وَخَلیفَتِهِ الشّاهِدِ للهِ مِن بَعدِهِ عَلی خَلقِهِ عَلِیٍّ اَمیرِ المُؤمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَی البَشیرِ النَّذیرِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیهِ وَرَحمَتُهُ وَرِضوانُهُ وَبَرَکاتُهُ وَعَلی وَصِیِّهِ وَ

دهم از دعا و در فقرۀ دیگر که گفت بشنیدم از حضرت صادق علیه السلام که بشنید یکی الحاح میکرد یاران در دعا میخواند خدا را بحق پنجتن یعنی رسول خدا و امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم

یازدهم از زید صایغ روایت است که گفتم بحضرت صادق علیه السلام که بخوان بخدا را برای ما حضرت این دعا را نمود برای ما اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِصِدقِ الحَدیثِ وَاَداءِ الاَمانَةِ وَالمُحافَظَةِ عَلَی الصَّلَواتِ اَللّهُمَّ اِنَّهُم اَحَقُّ خَلقِکَ اَن تَفعَلَهُ بِهِم اَللّهُمَّ افعَلهُ بِهِم

دوازدهم بخوان این دعا را که امیر المؤمنین علیه السلام میخواند اَللّهُمَّ ...

خَلیفَتِهِ الشّاهِدِ للهِ مِن بَعدِهِ عَلی خَلقِهِ عَلِیٍّ اَمیرِ المُؤمِنینَ الصِّدّیقِ الاَکبَرِ وَالفارُوقِ المُبینِ الَّذی اَخَذتَ بَیعَتَهُ (اخذت بیعته خ ل) عَلَی العالَمینَ رَضیتُ بِهِم اَولِیاءَ وَمَوالِیَ وَحُکّاماً فی نَفسی وَوُلدی وَاَهلی وَمالی وَقِسمی وَحِلّی وَاِحرامی وَاِسلامی وَدینی وَدُنیایَ وَآخِرَتی وَمَحیایَ وَمَماتی اَنتُمُ الاَئِمَّةُ فِی الکِتابِ وَفَصلُ المَقامِ وَفَصلُ الخِطابِ وَاَعیُنُ الحَیِّ الَّذی لا یَنامُ وَاَنتُم حُکَماءُ اللهِ وَبِکُم حَکَمَ اللهُ وَبِکُم عُرِفَ حَقُّ اللهِ لا اِلهَ اِلّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ اَنتُم نُورُ اللهِ مِن بَینِ اَیدینا وَمِن خَلفِنا اَنتُم سُنَّةُ اللهِ الَّتی بِها سَبَقَ القَضاءُ یا اَمیرَ المُؤمِنینَ اَنَا لَکُم مُسَلِّمٌ تَسلیماً لا اُشرِکُ بِاللهِ شَیئاً وَلا اَتَّخِذُ مِن دُونِهِ وَلِیّاً اَلحَمدُ للهِ الَّذی هَدانی بِکُم وَما کُنتُ لِاَهتَدِیَ لَولا اَن هَدانِیَ اللهُ اَللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ اَللهُ اَکبَرُ اَلحَمدُ للهِ عَلی ما هَدانا

اعمال دکة القضاء و بیت الطشت

بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که امیر المؤمنین علیه السلام بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم مینمودند و در آن موضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بوده آیه کریمه اِنَّ اللهَ یَأمُرُ بِالعَدلِ وَالاِحسانِ و بیت الطشت همان محلیست که ظاهر شده معجزۀ امیر المؤمنین علیه السلام در باب آن دختر بیشوهری که یکوقتی در میان آب بوده که زالوئی در شکمش داخل شده و کم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود و شکم آن دختر را بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیر المؤمنین علیه السلام آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانیدند و قابلۀ کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیر المؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند و دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دست دراز کرد و از کوههای شام قطعۀ برفی آورد و نزدیک آن طشت نهاد تا آنچه در آن از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد آنستکه بعد از اعمال ستون چهارم بیرون وسط مسجد و اعمال آنجا را بجا میآوردند و اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را در آخر

عاءَن بِالتَّوَکُّلِ عَلَیکَ وَالتَّفویضِ اِلَیکَ وَالرِّضا بِقَدَرِکَ وَالتَّسلیمِ لِاَمرِکَ حَتّی لا اُحِبَّ تَعجیلَ ما اَخَّرتَ وَلا تَأخیرَ ما عَجَّلتَ یا رَبَّ العالَمینَ سیزدهم

روایت شده که جبرئیل خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمد و عرض کرد که پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید هرگاه خواستی مرا عبادت کنی روز و شبی حق عبادت مرا و سینها را بخودرا بلند کن بسوی من و بگو اَللّهُمَّ لَکَ الحَمدُ حَمداً خالِداً مَعَ خُلُودِکَ وَلَکَ الحَمدُ حَمداً لا مُنتَهی لَهُ دُونَ عِلمِکَ وَلَکَ الحَمدُ حَمداً لا اَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِیَّتِکَ وَلَکَ الحَمدُ حَمداً لا جَزاءَ

همه بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام بجا میآورند ولکن ما بهمان ترتیبی که سید بن طاوس
در مصباح الزائر و علامه مجلسی در بحار و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مینمائیم
واگر کسی خواسته باشد بترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را بعد از ستون
چهارم بجا بیاورد و بگذارد در آخر بعد از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بجا آورد با الجمله
میگوئیم پس برو بسوی دکة القضاء و در آنجا دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون فارغ
شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو یا مالِکی وَ مُمَلِّکی وَ مُتَغَمِّدی بِالنِّعَمِ الْجِسامِ
مِنْ غَیْرِ اسْتِحْقاقٍ وَجْهی خاضِعٌ لِما تَعْلُوهُ الْاَقْدامُ لِجَلالِ وَجْهِکَ الْکَریمِ لا تَجْعَلْ هذِهِ
الشِّدَّةَ وَ لا هذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِاسْتِیصالِ الشَّافَةِ وَ امْنَحْنی مِنْ فَضْلِکَ ما لَمْ تَمْنَحْ بِهِ
اَحَداً مِنْ غَیْرِ مَسْئَلَةٍ اَنْتَ الْقَدیمُ الْاَوَّلُ الَّذی لَمْ تَزَلْ وَ لا تَزالُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ
مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لی وَ ارْحَمْنی وَ زَکِّ عَمَلی وَ بارِکْ لی فی اَجَلی وَ اجْعَلْنی مِنْ عُتَقائِکَ وَ
طُلَقائِکَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرَّاحِمینَ

اعمال بیت الطشت

که متصل است بدکة القضا نماز کن در آنجا دو رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اَللّهُمَّ
اِنّی ذَخَرْتُ تَوْحیدی اِیَّاکَ وَ مَعْرِفَتی بِکَ وَ اِخْلاصی لَکَ وَ اِقْراری بِرُبُوبِیَّتِکَ وَ
ذَخَرْتُ وِلایَةَ مَنْ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِیَّتِکَ مُحَمَّدٍ وَ عِتْرَتِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ
لِیَوْمِ فَزَعی اِلَیْکَ عاجِلاً وَ آجِلاً وَ قَدْ فَزِعْتُ اِلَیْکَ وَ اِلَیْهِمْ یا مَوْلایَ فی هذَا الْیَوْمِ
فی مَوْقِفی هذا وَ سَئَلْتُکَ مادَّتی مِنْ نِعْمَتِکَ وَ اِزاحَةَ ما اَخْشاهُ مِنْ نِقْمَتِکَ وَ الْبَرَکَةَ
فیما رَزَقْتَنیهِ وَ تَحْصینَ صَدْری مِنْ کُلِّ هَمٍّ وَ جائِحَةٍ وَ مَعْصِیَةٍ فی دینی وَ دُنْیایَ
وَ آخِرَتی یا اَرْحَمَ الرَّاحِمینَ و نقل شده که حضرت صادق علیه السلام در بیت
الطشت دو رکعت نماز کردند

بیان نماز و دعا در وسط مسجد

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد میخوانی با قل هو الله احد و در
رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون پس چون فارغ شدی از سلام تسبیح زهرا علیها السلام را
بخوان و بگو اَللّهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَ مِنْکَ السَّلامُ وَ اِلَیْکَ یَعُودُ السَّلامُ وَ دارُکَ دارُ

السَّلامِ حَیِّنا رَبَّنا مِنْکَ بِالسَّلامِ اَللّهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هذِهِ الصَّلوةَ ابْتِغاءَ رَحْمَتِکَ وَ
رِضْوانِکَ وَ مَغْفِرَتِکَ وَ تَعْظیماً لِمَسْجِدِکَ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ الِ مُحَمَّدٍ وَ ارْفَعْها
فی عِلِّیّینَ وَ تَقَبَّلْها مِنّی یا اَرْحَمَ الرَّاحِمینَ مؤلف گوید که اینمقام را دکة المعراج گفته اند
و ظاهرا بملاحظه آنستکه در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حقتعالی رخصت
طلبید و در اینجا فرود آمد دو رکعت نماز گذاشت و در اول فصل روایت آن گذشت

اعمال ستون هفتم

و آن مقامیست که در آن حقتعالی توفیق توبه بآدم علیه السلام
داده پس برو بطرف ستون هفتم و بایست در نزد آن رو بقبله و بگو بِسْمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ
عَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ الِهِ وَ لا اِلهَ اِلاَّ اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی اَبینا آدَمَ وَ اُمِّنا حَوَّاءَ اَلسَّلامُ عَلی هابیلَ الْمَقْتُولِ ظُلْماً وَ عُدْواناً عَلی مَواهِبِ
اللهِ وَ رِضْوانِهِ اَلسَّلامُ عَلی شَیْثٍ صَفْوَةِ اللهِ الْمُخْتارِ الْاَمینِ وَ عَلَی الصَّفْوَةِ الصَّادِقینَ
مِنْ ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبینَ اَوَّلِهِمْ وَ آخِرِهِمْ اَلسَّلامُ عَلی اِبْرهیمَ وَ اِسْمعیلَ وَ اِسْحقَ وَ یَعْقُوبَ
وَ عَلی ذُرِّیَّتِهِمُ الْمُخْتارینَ اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلی اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبینَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ فِی الْاَوَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ فِی الْاخِرینَ اَلسَّلامُ
عَلی فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْهادینَ شُهَداءِ اللهِ عَلی خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَی
الرَّقیبِ الشَّاهِدِ عَلَی الْاُمَمِ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ پس نماز میکنی نزد آن ستون چهار رکعت
میخوانی در رکعت اول حمد و اِنَّا اَنْزَلْناهُ و در رکعت دوم حمد و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ و در رکعت
سیم و چهارم همین نحو و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهراء علیها السلام را پس بگو اَللّهُمَّ
اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُکَ فِی الْاِیمانِ مِنّی بِکَ مَنّاً مِنْکَ عَلَیَّ لا مَنّاً
مِنّی عَلَیْکَ وَ اَطَعْتُکَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ لَکَ لَمْ اَتَّخِذْ لَکَ وَلَداً وَ لَمْ اَدْعُ لَکَ شَریکاً
وَ قَدْ عَصَیْتُکَ فی اَشْیاءَ کَثیرَةٍ عَلی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکابَرَةِ لَکَ وَ لاَ الْخُرُوجِ عَنْ عُبُودِیَّتِکَ
وَ لاَ الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَ لکِنِ اتَّبَعْتُ هَوایَ وَ اَزَلَّنِی الشَّیْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ عَلَیَّ وَ

لِقائِلِهِ اِلاَّ رِضاکَ اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْمُلْکُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْفَخْرُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْبَهاءُ کُلُّهُ وَ لَکَ النُّورُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْعِزَّةُ کُلُّها وَ لَکَ الْجَبَرُوتُ کُلُّها وَ لَکَ الْعَظَمَةُ کُلُّها وَ لَکَ الدُّنْیا کُلُّها وَ لَکَ الْاخِرَةُ کُلُّها وَ لَکَ اللَّیْلُ وَ النَّهارُ کُلُّهُ وَ لَکَ الْخَلْقُ کُلُّهُ وَ بِیَدِکَ الْخَیْرُ کُلُّهُ وَ اِلَیْکَ یَرْجِعُ الْاَمْرُ کُلُّهُ عَلانِیَتُهُ وَ سِرُّهُ اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ حَمْداً اَبَداً اَنْتَ حَسَنُ الْبَلاءِ جَلیلُ الثَّناءِ سابِغُ النَّعْماءِ عَدْلُ الْقَضاءِ جَزیلُ الْعَطاءِ حَسَنُ الْالاءِ اِلهٌ فِی الْاَرْضِ وَ اِلهٌ

فِی السَّماءِ اَللّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ فِی السَّبْعِ الشِّدادِ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْاَرْضِ الْمِهادِ وَ لَکَ الْحَمْدُ طاقَةَ الْعِبادِ وَ لَکَ الْحَمْدُ سَعَةَ الْبِلادِ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْجِبالِ الْاَوْتادِ وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی اللَّیْلِ اِذا یَغْشی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی النَّهارِ اِذا تَجَلّی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْاخِرَةِ وَ الْاُولی وَ لَکَ الْحَمْدُ فِی الْمَثانی وَ الْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَ سُبْحانَ اللهِ وَ بِحَمْدِهِ وَ الْاَرْضُ جَمیعاً قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیمَةِ وَ السَّمواتُ مَطْوِیَّاتٌ بِیَمینِهِ سُبْحانَهُ وَ تَعالی عَمَّا یُشْرِکُونَ سُبْحانَ اللهِ وَ بِحَمْدِهِ کُلُّ شَیْءٍ هالِکٌ اِلاَّ وَجْهَهُ سُبْحانَکَ رَبَّنا وَ تَعالَیْتَ وَ تَبارَکْتَ وَ تَقَدَّسْتَ

اُلبَانِ وَاِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِذُنُوبِی غَیْرَ ظَالِمٍ لِی وَاِنْ تَعْفُ عَنِّی وَتَرْحَمْنِی فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
یَا كَرِیمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبِی لَمْ یَبْقَ لَهَا اِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ اٰلَةَ الْحِرْمَانِ فَاَنَا
اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ مَا لَا اَسْتَوْجِبُهُ وَاَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنِی
فَبِذُنُوبِی وَلَمْ تَظْلِمْنِی شَیْئاً وَاِنْ تَغْفِرْ لِی فَخَیْرُ رَاحِمٍ اَنْتَ یَا سَیِّدِی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا
اَنَا اَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوَّادُ
بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنِّی اَسْئَلُكَ یَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ یَا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یَا مُنْجِیَ
الْهَلْكیٰ یَا مُمِیتَ الْاَحْیَاءِ یَا مُحْیِیَ الْمَوْتیٰ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذِی سَجَدَ لَكَ
شُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْمَاءِ وَحَفِیفُ الشَّجَرِ وَنُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّیْلِ وَضَوْءُ النَّهَارِ
وَخَفَقَانُ الطَّیْرِ فَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ یَا عَظِیمُ بِحَقِّكَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الصَّادِقِینَ وَبِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الصَّادِقِینَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلیٰ عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلیٰ
فَاطِمَةَ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلَی الْحُسَیْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَیْنِ عَلَیْكَ فَاِنَّ حُقُوقَهُمْ عَلَیْكَ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعَامِكَ عَلَیْهِمْ
وَبِالشَّاْنِ الَّذِی لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذِی لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ عَلَیْهِمْ یَا رَبِّ صَلٰوةً
دَائِمَةً مُنْتَهیٰ رِضَاكَ وَاغْفِرْ لِی بِهِمُ الذُّنُوبَ الَّتِی بَیْنِی وَبَیْنَكَ وَاَرْضِ عَنِّی خَلْقَكَ وَ
اَتْمِمْ عَلَیَّ نِعْمَتَكَ كَمَا اَتْمَمْتَهَا عَلیٰ اٰبَائِی مِنْ قَبْلُ وَلَا تَجْعَلْ لِاَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِینَ عَلَیَّ
فِیهَا امْتِنَاناً وَامْنُنْ عَلَیَّ كَمَا مَنَنْتَ عَلیٰ اٰبَائِی مِنْ قَبْلُ یَا كهیعص اَللّٰهُمَّ كَمَا صَلَّیْتَ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ فَاسْتَجِبْ لِی دُعَائِی فِیمَا سَئَلْتُ یَا كَرِیمُ یَا كَرِیمُ یَا كَرِیمُ پس برو بسجده و در سجده
بگو یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلیٰ حَوَائِجِ السَّائِلِینَ وَیَعْلَمُ مَا فِی ضَمِیرِ الصَّامِتِینَ یَا مَنْ لَا یَحْتَاجُ اِلَی
التَّفْسِیرِ یَا مَنْ یَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا تُخْفِی الصُّدُورُ یَا مَنْ اَنْزَلَ الْعَذَابَ عَلیٰ
قَوْمِ یُونُسَ وَهُوَ یُرِیدُ اَنْ یُعَذِّبَهُمْ فَدَعَوْهُ وَتَضَرَّعُوا اِلَیْهِ فَكَشَفَ عَنْهُمُ الْعَذَابَ وَ
مَتَّعَهُمْ اِلیٰ حِینٍ قَدْ تَریٰ مَكَانِی وَتَسْمَعُ دُعَائِی وَتَعْلَمُ سِرِّی وَعَلَانِیَتِی وَحَالِی صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِی مَا اَهَمَّنِی مِنْ اَمْرِ دِینِی وَدُنْیَایَ وَاٰخِرَتِی پس هفتاد مرتبه بگو

كُلَّ شَیْءٍ بِقُدْرَتِكَ وَقَهَرْتَ كُلَّ شَیْءٍ بِعِزَّتِكَ وَعَلَوْتَ فَوْقَ كُلِّ شَیْءٍ بِارْتِفَاعِكَ وَغَلَبْتَ كُلَّ شَیْءٍ بِقُوَّتِكَ وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَیْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَعِلْمِكَ وَبَعَثْتَ الرُّسُلَ بِكُتُبِكَ وَهَدَیْتَ الصَّالِحِینَ بِاِذْنِكَ وَاَیَّدْتَ الْمُؤْمِنِینَ بِنَصْرِكَ وَقَهَرْتَ الْخَلْقَ بِسُلْطَانِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِیكَ لَكَ لَا نَعْبُدُ غَیْرَكَ وَلَا نَسْئَلُ اِلَّا اِیَّاكَ وَلَا نَرْغَبُ اِلَّا اِلَیْكَ اَنْتَ مَوْضِعُ شَكْوَانَا وَمُنْتَهیٰ رَغْبَتِنَا وَاِلٰهُنَا وَمَلِیكُنَا ✱ چهاردهم روایت شده که خدمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام شکایت کرد از

یَا سَیِّدِی پس سر از سجده بردار و بگو یَا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْمَوْضِعِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَ
اَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنِی مِنْ رِزْقِكَ رِزْقاً حَلَالاً طَیِّباً تَسُوقُهُ اِلَیَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَ
اَنَا خَائِضٌ فِی عَافِیَةٍ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از
یَا كَرِیمُ یَا كَرِیمُ یَا كَرِیمُ و پیش از سجده ذکر کرده دعای اَللّٰهُمَّ یَا مَنْ تُحَلُّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ
که از ادعیه صحیفهٔ سجادیه است و در باب اول گذشت پس از آن فرمود آنگاه بگو اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتَجَاوَزْ عَنِّی وَتَصَدَّقْ عَلَیَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
آنگاه بسجده برو و بگو یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلیٰ حَوَائِجِ السَّائِلِینَ الخ و بدان نیز که احادیث در فضیلت
این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیرالمؤمنین علیه السلام در
این ستون نماز میکرد و نزدیک میایستاد که میان آنحضرت و ستون آنقدر فاصله بود که بزی
بگذرد و در روایت معتبر دیگر وارد شده است که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل
میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر این عدد میآیند و دیگر هیچیک
عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که ستون هفتم
مقام حضرت ابراهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل سراج روایت کرده که معویة
بن وهب دست مرا گرفت و گفت که ابو حمزهٔ ثمالی دست مرا گرفت و گفت که اصبغ بن نباته دست
مرا گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
است که نزد آن نماز میکرد و امام حسن علیه السلام در نزد ستون پنجم نماز میکرد و چون امیرالمؤمنین
علیه السلام حاضر نبود امام حسن علیه السلام در جای او نماز میخواند وهی من باب کنده و بالجمله اخبار
در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است **عمل ستون پنجم** بدانکه از جملهٔ
مواضع ممتازهٔ مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از حقتعالی
طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام
بوده است و منافاة ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آن حضرت در همهٔ اینمواضع نماز

شدن ابواب عالم و فرموده بجوان دعای سریع الاجابه تعلیم کن که آنکه کلام دعا است پس بسید فرمود بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ النُّورِ الْحَقِّ الْبُرْهَانِ الْمُبِینِ الَّذِی هُوَ نُورٌ مَعَ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ وَنُورٌ فِی نُورٍ وَنُورٌ عَلیٰ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ فَوْقَ كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ تُضِیءُ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَیُكْسَرُ بِهِ كُلُّ شِدَّةٍ وَكُلُّ شَیْطَانٍ مَرِیدٍ وَكُلُّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ لَا تَقِرُّ بِهِ اَرْضٌ وَلَا تَقُومُ بِهِ سَمَاءٌ وَیَاْمَنُ بِهِ كُلُّ خَائِفٍ وَیَبْطُلُ بِهِ سِحْرُ كُلِّ سَاحِرٍ وَبَغْیُ كُلِّ

کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است
و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله آنچه از احادیث معلوم میشود
آنستکه نزد ستون هفتم و پنجم شرافت از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس ره گفته که در نزد ستون
پنجم دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِجَمیعِ اَسْمآئِكَ كُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظیمِ
الْاَعْظَمِ الْكَبیرِ الْاَكْبَرِ الَّذی مَنْ دَعاكَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَكَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ
اسْتَنْصَرَكَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَكَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَكَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَ
مَنِ اسْتَرْزَقَكَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ اسْتَغاثَكَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَكَ بِهِ رَحِمْتَهُ
وَمَنِ اسْتَجارَكَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَكَّلَ عَلَیْكَ بِهِ كَفَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَكَ بِهِ عَصَمْتَهُ
وَمَنِ اسْتَنْقَذَكَ بِهِ مِنَ النّارِ اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَكَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَكَ
بِهِ اَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ بِهِ آدَمَ صَفِیّاً وَنُوحاً نَجِیّاً وَاِبْرٰهیمَ خَلیلاً وَمُوسٰی كَلیماً وَ
عیسٰی رُوحاً وَمُحَمَّداً حَبیباً وَعَلِیّاً وَصِیّاً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَنْ تَقْضِیَ لی حَوآئِجی وَ
تَعْفُوَ عَمّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبی وَتَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ
لِلدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ یا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومینَ وَیا غِیاثَ الْمَلْهُوفینَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
سُبْحانَكَ یا رَبَّ الْعالَمینَ مؤلف گوید که روایت شده از حضرت صادق علیه السلام که به بعضی
از اصحاب خویش فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز گذار که آن مصلای ابرهیم
علیه السلام است و بگو اَلسَّلامُ عَلٰی اَبینا آدَمَ وَاُمِّنا حَوّآءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون
هفتم رو بقبله خوانده میشد

عمل ستون سیم مقام امام زین العابدین علیه السلام

آنگاه برو بسوی دکه امام زین العابدین علیه السلام و آن در نزد ستون سیم است از
طرف متصل بباب کنده مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با دکه باب امیر المؤمنین
علیه السلام و از طرف غربی مقابل بوده با باب کنده که مسدود شده و گفته شده که تا بنا است آنکه نماز
بقدر پنج ذراع متاخر از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز

باعث وحده کل جاحد و تصدع لعظمته البر و البحر و یستقل به الفلک حین تکلم به الملک فلا یکون للموج علیه سبیل و هو اسمک الاعظم الاعظم الاجل الاجل النور الاکرم الذی سمیت به نفسک و استویت به علی عرشک و اتوجه الیک بمحمد و اهل بیته و اسئلک بک و بهم ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی کذا و کذا بجای کذا و کذا حاجت بخواهد یازدهم از عمرو بن ابی المقدام مروی است که حضرت صادق علیه السلام املاکرد بمن این دعا را و این دعا جامع دنیا و

کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس هرگاه سلام دادی و تسبیح
نمودی پس بگو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ ذُنُوبی قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ یَبْقَ لَها اِلَّا رَجآءُ
عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمانِ اِلَیْكَ فَاَنَا اَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ وَ
اَطْلُبُ مِنْكَ ما لا اَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ اِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبی وَلَمْ تَظْلِمْنی شَیْئاً وَاِنْ
تَغْفِرْ لی فَخَیْرُ راحِمٍ اَنْتَ یا سَیِّدی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَنْتَ وَاَنَا اَنَا اَنْتَ الْعَوّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ
اَنَا الْعَوّادُ بِالذُّنُوبِ وَاَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَاِنّی اَسْئَلُكَ
یا كَنْزَ الضُّعَفآءِ یا عَظیمَ الرَّجآءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یا مُنْجِیَ الْهَلْكیٰ یا مُمیتَ الْاَحْیآءِ
یا مُحْیِیَ الْمَوْتیٰ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَ
نُورُ الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّیْلِ وَضَوْءُ النَّهارِ وَخَفَقانُ الطَّیْرِ فَاَسْئَلُكَ اَللّٰهُمَّ یا عَظیمُ
بِحَقِّكَ یا كَریمُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقینَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقینَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلیٰ عَلِیٍّ وَبِحَقِّ عَلِیٍّ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلیٰ فاطِمَةَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی
الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَیْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَی الْحُسَیْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَیْنِ عَلَیْكَ فَاِنَّ
حُقُوقَهُمْ مِنْ اَفْضَلِ اِنْعامِكَ عَلَیْهِمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّاْنِ الَّذی
لَهُمْ عِنْدَكَ صَلِّ یا رَبِّ عَلَیْهِمْ صَلٰوةً دآئِمَةً مُنْتَهیٰ رِضاكَ وَاغْفِرْ لی بِهِمُ الذُّنُوبَ
الَّتی بَیْنی وَبَیْنَكَ وَاَتْمِمْ نِعْمَتَكَ عَلَیَّ كَما اَتْمَمْتَها عَلیٰ آبآئی مِنْ قَبْلُ یا كٓهٰیٰعٓصٓ
اَللّٰهُمَّ كَما صَلَّیْتَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لی دُعآئی فیما سَئَلْتُكَ پس
برو بسجده و جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو یا سَیِّدی یا سَیِّدی یا سَیِّدی صَلِّ
عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَاغْفِرْ لی و بسیار بگو این کلمه را با خشوع و گریه پس
جانب چپ رو را بر زمین گذار و این کلمات را بگو پس دعا کن با آنچه میخواهی مؤلف گوید
که در بعض مجامیع غیر معتبره و مشهور بین مردم آنستکه در این مقام بجا میآورند عملی را که حضرت
صادق علیه السلام تعلیم یکی از اصحاب خود نموده ولکن مقید باین مقام نیست و کیفیت آن چنان
است که از آنحضرت نقل شده که به بعضی از اصحاب خود فرمودند که اگر ترا حاجتی باشد در نیمروز

الخزینة مکنونة بعد ان حمدتنا ای خلق و ندعو بعز و جل اللّٰهم لا اله الا انت اللّٰه الکریم لا اله الا انت الحلیم لا اله الا انت العزیز الحکیم و انت اللّٰه الواحد لا اله الا انت اللّٰه لا اله الا انت القهار و انت اللّٰه الملک الجبار لا اله الا انت اللّٰه الرحیم و انت اللّٰه الغفار لا اله الا انت الشدید المحال و انت اللّٰه الکبیر المتعال لا اله الا انت اللّٰه السمیع البصیر و انت اللّٰه لا اله الا انت المنیع القدیر و انت اللّٰه الغفور لا اله الا انت الشکور و انت اللّٰه

که گذر کنی بمسجد بزرگ کوفه عرض کرد بلی فرمود که چهار رکعت نماز بکن در آن مسجد پس بگو
اِلٰهی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ فَاِنّی قَدْ اَطَعْتُکَ فی اَحَبِّ الْاَشْیاءِ اِلَیْکَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَکَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَکَ شَریکاً وَقَدْ عَصَیْتُکَ فی اَشْیاءَ کَثیرَةٍ عَلی غَیْرِ وَجْهِ الْمُکابَرَةِ
لَکَ وَلَا الْاِسْتِکْبارِ عَنْ عِبادَتِکَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِیَّتِکَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِیَّةِ
لَکَ وَلٰکِنِ اتَّبَعْتُ هَوایَ وَاَزَلَّنِی الشَّیْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَیانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنی فَبِذُنُوبی
غَیْرَ ظالِمٍ اَنْتَ لی وَاِنْ تَعْفُ عَنّی وَتَرْحَمْنی فَبِجُودِکَ وَکَرَمِکَ یا کَریمُ و میگوئی پس
غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَیْرِ حَوْلٍ مِنّی وَلَا قُوَّةٍ وَلٰکِنْ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ
یا رَبِّ اَسْئَلُکَ بَرَکَةَ هٰذَا الْبَیْتِ وَبَرَکَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُکَ اَنْ تَرْزُقَنی رِزْقاً حَلالاً طَیِّباً
تَسُوقُهُ اِلَیَّ بِحَوْلِکَ وَقُوَّتِکَ وَاَنَا خائِضٌ فی عافِیَتِکَ و شیخ شهید و محمد بن المشهدی
این عمل را از برای صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند در دو رکعت حمد
و توحید و در دو رکعت دیگر حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهرا علیها السلام

و در حدیث معتبر از ابو حمزه ثمالی منقولست که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه
دیدم که شخصی از در کنده داخل شد از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه
بر بسته و پیراهن و دراعه پوشیده و دو نعل عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را
کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع
موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و رکوع و
سجودش را نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود و دعا را خواند اِلٰهی اِنْ کُنْتُ قَدْ عَصَیْتُکَ و خواند
تا رسید به یا کَریمُ پس بسجود رفت و مکرر یا کَریمُ گفت آنقدر که نفسش فانی گردید پس در سجود
گفت یا مَنْ یَقْدِرُ عَلی حَوائِجِ السّائِلینَ و خواند تا هفتاد مرتبه یا سَیِّدی که در اعمال
ستون هفتم ذکر شد چون سر از سجده برداشت و نیک ملاحظه کردم حضرت امام زین
العابدین علیه السلام بود پس دستهای مبارکش را بوسیدم و پرسیدم که از برای چه آمدید باینجا
فرمود از برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه و در روایتی که در ذیل زیارت هفتم

لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَمیدُ الْمَجیدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَنِیُّ الْحَمیدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَنّانُ الْمَنّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْحَلیمُ الدَّیّانُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْجَوادُ الْماجِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْواحِدُ الْاَحَدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغائِبُ الشّاهِدُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الظّاهِرُ الْباطِنُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ تَمَّ نُورُکَ فَهَدَیْتَ وَبَسَطْتَ یَدَکَ فَاَعْطَیْتَ رَبَّنا

نقل کرده اند ابو حمزه را با خود برد بزیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام **اعمال باب الفرج**
معروف بمقام نوح علیه السلام چون از عمل ستونها فارغ شدی برو بدر باب امیر المؤمنین
علیه السلام و آن صفه ایست که متصل است بدری که از مسجد بسوی خانه امیر المؤمنین علیه السلام
مفتوح میشده پس چهار رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی از قرآن و چون فارغ شدی
تسبیح کن پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتی یا اَللّٰهُ یا مَنْ لا یُخَیِّبُ سائِلَهُ وَ
لا یَنْفَدُ نائِلُهُ یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الْاَرَضینَ وَالسَّمٰواتِ یا
کاشِفَ الْکُرُباتِ یا واسِعَ الْعَطِیّاتِ یا دافِعَ النَّقِماتِ یا مُبَدِّلَ السَّیِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ
عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَفَضْلِکَ وَاِحْسانِکَ وَاسْتَجِبْ دُعائی فیما سَئَلْتُکَ وَطَلَبْتُ مِنْکَ
بِحَقِّ نَبِیِّکَ وَوَصِیِّکَ وَاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ **صفت نماز دیگر در این مقام**
و آن دو رکعت است همینکه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی حَلَلْتُ بِساحَتِکَ
لِعِلْمی بِوَحْدانِیَّتِکَ وَصَمَدانِیَّتِکَ وَاَنَّهُ لا قادِرَ عَلی قَضاءِ حاجَتی غَیْرُکَ وَقَدْ عَلِمْتُ
یا رَبِّ اَنَّهُ کُلَّما تَشاهَدَتْ نِعْمَتُکَ عَلَیَّ اشْتَدَّتْ فاقَتی اِلَیْکَ وَقَدْ طَرَقَنی یا رَبِّ مِنْ
مُهِمِّ اَمْری ما قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّکَ عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی وَضَعْتَهُ عَلَی السَّمٰواتِ
فَانْشَقَّتْ وَعَلَی الْاَرَضینَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَی النُّجُومِ فَانْتَشَرَتْ وَعَلَی الْجِبالِ فَاسْتَقَرَّتْ
وَاَسْئَلُکَ بِالْاِسْمِ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِیٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَیْنِ
وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ کُلِّهِمْ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَقْضِیَ لی یا رَبِّ حاجَتی وَتُیَسِّرَ عَسیرَها وَتَکْفِیَنی مُهِمَّها وَتَفْتَحَ لی قُفْلَها فَاِنْ فَعَلْتَ ذٰلِکَ
فَلَکَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَکَ الْحَمْدُ غَیْرَ جائِرٍ فی حُکْمِکَ وَلا حائِفٍ فی عَدْلِکَ پس میگذاری
طرف راست رو را بر زمین و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنَّ یُونُسَ بْنَ مَتّیٰ عَبْدُکَ وَنَبِیُّکَ دَعاکَ
فی بَطْنِ الْحُوتِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا اَدْعُوکَ فَاسْتَجِبْ لی بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و دعا کن
بآنچه میخواهی پس طرف چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَمَرْتَ بِالدُّعاءِ وَتَکَفَّلْتَ بِالْاِجابَةِ
وَاَنَا اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَنی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَنی یا کَریمُ

وَجْهُکَ اَکْرَمُ الْوُجُوهِ وَجِهَتُکَ خَیْرُ الْجِهاتِ وَعَطِیَّتُکَ اَفْضَلُ الْعَطایا وَاَهْنَاُها تُطاعُ رَبَّنا فَتَشْکُرُ وَتُعْصیٰ رَبَّنا فَتَغْفِرُ لِمَنْ شِئْتَ تُجیبُ الْمُضْطَرّینَ وَتَکْشِفُ الضُّرَّ وَتَقْبَلُ التَّوْبَةَ وَتَعْفُو عَنِ الذُّنُوبِ لا تُجازیٰ اَیادیکَ وَلا تُحْصیٰ نِعَمُکَ وَلا یَبْلُغُ مِدْحَتَکَ قَوْلُ قائِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَرَوْحَهُمْ وَراحَتَهُمْ وَسُرُورَهُمْ وَاَذِقْنی طَعْمَ فَرَجِهِمْ وَاَهْلِکْ اَعْداءَهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ وَاجْعَلْنا مِنَ الَّذینَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلا

پس پیشانی را بر زمین گذار و بگو یا مُعِزَّ کُلِّ ذَلیلٍ وَ یا مُذِلَّ کُلِّ عَزیزٍ تَعلَمُ کُربَتی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ فَرِّج عَنّی یا کَریمُ

ذکر نمازی برای حاجت در محل مذکور

و آن چنانست که چهار رکعت نماز میگذاری و چون فارغ شدی و تسبیح گفتی پس بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ یا مَن لا تَراهُ العُیونُ وَ لا تُحیطُ بِهِ الظُّنونُ وَ لا یَصِفُهُ الواصِفونَ وَ لا تُغَیِّرُهُ الحَوادِثُ وَ لا تُفنیهِ الدُّهورُ تَعلَمُ مَثاقیلَ الجِبالِ وَ مَکاییلَ البِحارِ وَ وَرَقَ الاَشجارِ وَ رَملَ القِفارِ وَ ما اَضائَت بِهِ الشَّمسُ وَ القَمَرُ وَ اَظلَمَ عَلَیهِ اللَّیلُ وَ وَضَحَ عَلَیهِ النَّهارُ وَ لا تُواری مِنکَ سَماءٌ سَماءً وَ لا اَرضٌ اَرضاً وَ لا جَبَلٌ ما فی اَصلِهِ وَ لا بَحرٌ ما فی قَعرِهِ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَن تَجعَلَ خَیرَ اَمری آخِرَهُ وَ خَیرَ اَعمالی خَواتیمَها وَ خَیرَ اَیّامی یَومَ اَلقاکَ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ مَن اَرادَنی بِسوءٍ فَاَرِدهُ وَ مَن کادَنی فَکِدهُ وَ مَن بَغانی بِهَلَکَةٍ فَاَهلِکهُ وَ اکفِنی ما اَهَمَّنی مِمَّن دَخَلَ هَمُّهُ عَلَیَّ اَللّٰهُمَّ اَدخِلنی فی دِرعِکَ الحَصینَةِ وَ استُرنی بِسِترِکَ الواقی یا مَن یَکفی مِن کُلِّ شَیءٍ وَ لا یَکفی مِنهُ شَیءٌ اِکفِنی ما اَهَمَّنی مِن اَمرِ الدُّنیا وَ الآخِرَةِ وَ صَدِّق قَولی وَ فِعلی یا شَفیقُ یا رَفیقُ فَرِّج عَنِّی المَضیقَ وَ لا تُحَمِّلنی ما لا اُطیقُ اَللّٰهُمَّ احرُسنی بِعَینِکَ الَّتی لا تَنامُ وَ ارحَمنی بِقُدرَتِکَ عَلَیَّ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ اَنتَ عالِمٌ بِحاجَتی وَ عَلی قَضائِها قَدیرٌ وَ هِیَ لَدَیکَ یَسیرٌ وَ اَنَا اِلَیکَ فَقیرٌ فَمُنَّ بِها عَلَیَّ یا کَریمُ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ

پس بسجده میروی و میگوئی اِلٰهی قَد عَلِمتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقضِها وَ قَد اَحصَیتَ ذُنوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اغفِرها یا کَریمُ پس بر زمین میگذاری طرف راست روی خود را و میگوئی اِن کُنتُ بِئسَ العَبدُ فَاَنتَ نِعمَ الرَّبُّ اِفعَل بی ما اَنتَ اَهلُهُ وَ لا تَفعَل بی ما اَنَا اَهلُهُ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ پس بر زمین میگذاری طرف چپ روی خود را و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِن عَظُمَ الذَّنبُ مِن عَبدِکَ فَلیَحسُنِ العَفوُ مِن عِندِکَ یا کَریمُ پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اِرحَم مَن اَساءَ وَ اقتَرَفَ وَ

هم یحزنون و اجعلنی من الذین صبروا و علی ربهم یتوکلون و ثبتنی بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة و بارک لی فی المحیا و الممات و الموقف و النشور و الحساب و المیزان و اهوال یوم القیمة و سلمنی علی الصراط و اجزنی علیه و ارزقنی علماً نافعاً و یقیناً صادقاً و تقی و برّاً و ورعاً و خوفاً منک و فرقاً یبلغنی منک زلفی و لا یباعدنی عنک و احببنی و لا تبغضنی و تولنی و لا تخذلنی و اعطنی من جمیع خیر الدنیا و الآخرة ما علمت منه و ما لم

استَکانَ وَ اعتَرَفَ مؤلف گوید که این دعا با وَ اغفِرها یا کَریمُ همان دعائیست که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله در مقام امام زین العابدین علیه السلام نقل شده

اعمال محراب امیرالمؤمنین علیه السلام

پس نماز کن در مکانیکه ضربت زدند در آنجا حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را دو رکعت بحمد و سوره و هرگاه که سلام دادی و تسبیح کردی پس بگو یا مَن اَظهَرَ الجَمیلَ وَ سَتَرَ القَبیحَ یا مَن لَم یُؤاخِذ بِالجَریرَةِ وَ لَم یَهتِکِ السِّترَ وَ السَّریرَةَ یا عَظیمَ العَفوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا واسِعَ المَغفِرَةِ یا باسِطَ الیَدَینِ بِالرَّحمَةِ یا صاحِبَ کُلِّ نَجوی یا مُنتَهی کُلِّ شَکوی یا کَریمَ الصَّفحِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا سَیِّدی صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افعَل بی ما اَنتَ اَهلُهُ یا کَریمُ

مناجات حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ لا یَنفَعُ مالٌ وَ لا بَنونَ اِلّا مَن اَتَی اللهَ بِقَلبٍ سَلیمٍ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ یَعَضُّ الظّالِمُ عَلی یَدَیهِ یَقولُ یا لَیتَنِی اتَّخَذتُ مَعَ الرَّسولِ سَبیلاً وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ یُعرَفُ المُجرِمونَ بِسیماهُم فَیُؤخَذُ بِالنَّواصی وَ الاَقدامِ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ لا یَجزی والِدٌ عَن وَلَدِهِ وَ لا مَولودٌ هُوَ جازٍ عَن والِدِهِ شَیئاً اِنَّ وَعدَ اللهِ حَقٌّ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ لا یَنفَعُ الظّالِمینَ مَعذِرَتُهُم وَ لَهُمُ اللَّعنَةُ وَ لَهُم سوءُ الدّارِ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ لا تَملِکُ نَفسٌ لِنَفسٍ شَیئاً وَ الاَمرُ یَومَئِذٍ لِلّٰهِ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ یَفِرُّ المَرءُ مِن اَخیهِ وَ اُمِّهِ وَ اَبیهِ وَ صاحِبَتِهِ وَ بَنیهِ لِکُلِّ امرِءٍ مِنهُم یَومَئِذٍ شَأنٌ یُغنیهِ وَ اَسئَلُکَ الاَمانَ یَومَ یَوَدُّ المُجرِمُ لَو یَفتَدی مِن عَذابِ یَومِئِذٍ بِبَنیهِ وَ صاحِبَتِهِ وَ اَخیهِ وَ فَصیلَتِهِ الَّتی تُؤویهِ وَ مَن فِی الاَرضِ جَمیعاً ثُمَّ یُنجیهِ کَلّا اِنَّها لَظی نَزّاعَةً لِلشَّوی مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ المَولی وَ اَنَا العَبدُ وَ هَل یَرحَمُ العَبدَ اِلَّا المَولی مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ المالِکُ وَ اَنَا المَملوکُ وَ هَل یَرحَمُ المَملوکَ اِلَّا المالِکُ مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ العَزیزُ وَ اَنَا الذَّلیلُ وَ هَل یَرحَمُ الذَّلیلَ اِلَّا العَزیزُ مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ الخالِقُ وَ اَنَا المَخلوقُ وَ هَل یَرحَمُ المَخلوقَ اِلَّا الخالِقُ مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ العَظیمُ وَ اَنَا الحَقیرُ وَ هَل یَرحَمُ الحَقیرَ اِلَّا العَظیمُ مَولایَ یا مَولایَ اَنتَ القَوِیُّ وَ اَنَا الضَّعیفُ وَ هَل یَرحَمُ

اَعلَم و آجرنی من التوکل بما فیها ما علمت منها و ما لم اَعلَم ثنا از دهم از معویة بن عمار منقولست که حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که با خصیص بدهم مرا با موختن دعائی فرمود بلی بگو یا واحِدُ یا ماجِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَن لَم یَلِد وَ لَم یولَد وَ لَم یَکُن لَهُ کُفُواً اَحَدٌ یا عَزیزُ یا کَریمُ یا حَنّانُ یا سامِعَ الدَّعَواتِ یا اَجوَدَ مَن سُئِلَ وَ یا خَیرَ مَن اَعطی یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ قُلتَ وَ لَقَد نادانا نوحٌ فَلَنِعمَ المُجیبونَ پس حضرت فرمود که رسول خدا صلی الله علیه و آله میگفت نعم المجیب انت و نعم المدعوّ و نعم

الضَّعيفَ اِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنَا الْفَقيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقيرَ اِلَّا الْغَنِيُّ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمُعْطي وَاَنَا السّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ السّائِلَ اِلَّا الْمُعْطي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْحَيُّ وَاَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَيِّتَ اِلَّا الْحَيُّ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْباقي وَاَنَا الْفاني وَهَلْ يَرْحَمُ الْفانِيَ اِلَّا الْباقي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الدّائِمُ وَاَنَا الزّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الزّائِلَ اِلَّا الدّائِمُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الرّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْزُوقَ اِلَّا الرّازِقُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْجَوادُ وَاَنَا الْبَخيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْبَخيلَ اِلَّا الْجَوادُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمُعافي وَاَنَا الْمُبْتَلى وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُبْتَلى اِلَّا الْمُعافي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْكَبيرُ وَاَنَا الصَّغيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الصَّغيرَ اِلَّا الْكَبيرُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْهادي وَاَنَا الضّالُّ وَهَلْ يَرْحَمُ الضّالَّ اِلَّا الْهادي مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الرَّحْمنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ اِلَّا الرَّحْمنُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ السُّلْطانُ وَاَنَا الْمُمْتَحَنُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ اِلَّا السُّلْطانُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الدَّليلُ وَاَنَا الْمُتَحَيِّرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ اِلَّا الدَّليلُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْغَفُورُ وَاَنَا الْمُذْنِبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلَّا الْغَفُورُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْغالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلَّا الْغالِبُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلَّا الرَّبُّ مَوْلايَ يا مَوْلايَ اَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنَا الْخاشِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخاشِعَ اِلَّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلايَ يا مَوْلايَ ارْحَمْني بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنّي بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالْاِمْتِنانِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعاء طولانی از آنحضرت نقل کرده مسمّی بدعاء امان مقام را گنجایش ذکر آن نیست و میخوانی نیز در اینمقام شریف دعائی را که در مسجد زید ذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم باختلاف در محرابی که محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب متروک و گفتیم که نهایت

الْمَسْؤُولُ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ وَاَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَجَبَرُوتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِمَلَكُوتِكَ وَدِرْعِكَ الْحَصينَةِ وَبِجَمْعِكَ وَاَرْكانِكَ كُلِّها وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَبِحَقِّ الْاَوْصِياءِ بَعْدَ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بي كَذا وَكَذا هفدهم

روایت شده که شخصی معروف بابو جعفر از اهل کوفه بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که مرا دعائی بیاموز که بخوانم از آنحضرت فرمود بگو یا مَنْ اَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَيا مَنْ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ يا مَنْ يُعْطِي الْكَثيرَ بِالْقَليلِ يا مَنْ اَعْطى مَنْ سَئَلَهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَرَحْمَةً يا مَنْ اَعْطى مَنْ لَمْ يَسْئَلْهُ وَمَنْ

احتیاط در آن است که اعمال محراب را در هر دو جا بکند یا گاهی در معروف و گاهی در متروک

اعمال دکّه حضرت صادق علیه السلام

پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقع است در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه و بجا آور دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو يا صانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيا جابِرَ كُلِّ كَسيرٍ وَيا حاضِرَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى وَيا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيا شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ وَيا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيا قَريباً غَيْرَ بَعيدٍ وَيا مُونِسَ كُلِّ وَحيدٍ وَيا حَيّاً حينَ لا حَيَّ غَيْرُهُ يا مُحْيِيَ الْمَوْتى وَمُميتَ الْاَحْياءِ الْقائِمُ عَلى كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس بخوان هرچه خواهی مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم در ترتیب اعمال مسجد آنست که بعد از اینمقام بجا میآورند اعمال دکّة القضاء و بیت الطشت را کما موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از اعمال ستون چهارم نقل کردیم پس اگر خواستی بنحو مشهور عمل نمائی رجوع کن بآنجا و اعمال این دو مقام را بجا آور انشاء الله تعالی

ذکر نمازی برای حاجت در جامع کوفه

از حضرت صادق علیه السلام روایتست که کسیکه دو رکعت نماز گذارد در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبّح اسم ربّک الاعلی و چون سلام دهد تسبیح زهراء علیها السلام بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را برآورده و دعایش را مستجاب خواهد فرمود مؤلف گوید که این ترتیب در سوره ها موافق روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در امالی سوره قدر بعد از سبّح اسم است و شاید ترتیب آنها لازم نباشد هم مقصود باید بعد از حمد این هفت سوره را خواند والله العالم

زیارت جناب مسلم بن عقیل قدس الله روحه و نوّر ضریحه

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه بایست نزد او و بگو اَلْحَمْدُ لِلّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبينِ الْمُتَصاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبابِرَةُ الطّاغينَ الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَميعُ اَهْلِ السَّماواتِ وَالْاَرَضينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحيدِهِ سائِرُ الْخَلْقِ اَجْمَعينَ وَصَلَّى

لَمْ يَعْرِفْهُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِني بِمَسْئَلَتي مِنْ جَميعِ خَيْرِ الدُّنْيا وَجَميعِ خَيْرِ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ما اَعْطَيْتَ وَزِدْني مِنْ سَعَةِ فَضْلِكَ يا كَريمُ هیجدهم

روایت شده که حضرت امام محمد باقر علیه السلام بعبد الله بن علی فرمود این دعا را تعلیم اَللّهُمَّ ارْفَعْ ظَنّي صاعِداً وَلا تُطْمِعْ فِيَّ عَدُوّاً وَلا حاسِداً وَاحْفَظْني قائِماً وَقاعِداً وَيَقْظانَ وَراقِداً اَللّهُمَّ اغْفِرْ لي وَارْحَمْني وَاهْدِني سَبيلَكَ الْاَقْوَمَ وَقِني حَرَّ جَهَنَّمَ وَاحْطُطْ عَنِّي الْمَغْرَمَ وَالْمَأْثَمَ وَاجْعَلْني مِنْ خِيارِ الْعالَمينَ نوزدهم

روایت شده که این دعاء الحاج است اَللّهُمَّ ...

الله على سيد الأنام وأهل بيته الكرام صلوة تقر بها أعينهم ويرغم بها أنف
شانئهم من الجن والإنس أجمعين سلام الله العلي العظيم وسلام ملائكته المقربين
وأنبيائه المرسلين وأئمته المنتجبين وعباده الصالحين وجميع الشهداء والصديقين
والزاكيات الطيبات فيما تغتدي وتروح عليك يا مسلم بن عقيل بن أبي طالب ورحمة
الله وبركاته أشهد أنك أقمت الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت
عن المنكر وجاهدت في الله حق جهاده وقتلت على منهاج المجاهدين في سبيله حتى
لقيت الله عز وجل وهو عنك راض وأشهد أنك وفيت بعهد الله وبذلت نفسك
في نصرة حجة الله وابن حجته حتى أتاك اليقين أشهد لك بالتسليم والوفاء والنصح
لخلف النبي المرسل والسبط المنتجب والدليل العالم والوصي المبلغ والمظلوم المهتضم
فجزاك الله عن رسوله وعن أمير المؤمنين وعن الحسن والحسين أفضل الجزاء
بما صبرت واحتسبت وأعنت فنعم عقبى الدار لعن الله من قتلك ولعن الله من
أمر بقتلك ولعن الله من ظلمك ولعن الله من افترى عليك ولعن الله من
جهل حقك واستخف بحرمتك ولعن الله من بايعك وغشك وخذلك و
أسلمك ومن ألب عليك ولم يعنك الحمد لله الذي جعل النار مثواهم وبئس الورد
المورود أشهد أنك قتلت مظلوما وأن الله منجز لكم ما وعدكم جئتك زائرا
عارفا بحقكم مسلما لكم تابعا لسنتكم ونصرتي لكم معدة حتى يحكم الله وهو خير
الحاكمين فمعكم معكم لا مع عدوكم صلوات الله عليكم وعلى أرواحكم وأجسادكم
وشاهدكم وغائبكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته قتل الله أمة قتلتكم
بالأيدي والألسن و در مزار کبیر این کلمات را بمنزلهٔ اذن دخول قرار داده و گفته پس
داخل شو و بچسبان خود را بقبر و بروایت سابقه است که اشاره کن بضریح آنجناب و بگو
السلام عليك أيها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله ولأمير المؤمنين والحسن و
الحسين عليهم السلام الحمد لله وسلام على عباده الذين اصطفى محمد وآله

السموات السبع وما بينهن و رب العرش العظيم و رب جبرئيل وميكائيل وإسرافيل و رب القرآن العظيم و رب محمد خاتم النبيين صلى الله عليه وآله أسألك بالذي تقوم به السماء و به تقوم الأرض و به تفرق بين الجمع و به تجمع بين المتفرق و به ترزق الأحياء و به أحصيت عدد الرمال و وزن الجبال و كيل البحور

پس صلوات بفرستی بر محمد و آل محمد و سؤال میکنی حاجت خود را و الحاح و اصرار میکنی در طلب حاجت خود

بسند جلیل از ابن ابی یعفور روایت شده که حضرت صادق علیه السلام ... این دعا ...

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته ومغفرته وعلى روحك وبدنك أشهد أنك
مضيت على ما مضى عليه البدريون المجاهدون في سبيل الله المبالغون في جهاد
أعدائه ونصرة أوليائه فجزاك الله أفضل الجزاء وأكثر الجزاء وأوفر جزاء أحد ممن
وفى ببيعته واستجاب له دعوته وأطاع ولاة أمره أشهد أنك قد بالغت في
النصيحة وأعطيت غاية المجهود حتى بعثك الله في الشهداء وجعل روحك مع أرواح
السعداء وأعطاك من جنانه أفسحها منزلا وأفضلها غرفا ورفع ذكرك في عليين
وحشرك مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا
أشهد أنك لم تهن ولم تنكل وأنك قد مضيت على بصيرة من أمرك مقتديا بالصالحين
ومتبعا للنبيين فجمع الله بيننا وبينك وبين رسوله وأوليائه في منازل المخبتين
فإنه أرحم الراحمين پس نماز کن دو رکعت در طرف سر و از آن هدیه آنجناب کن پس بگو
اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تدع لي ذنبا و این همان دعائیست که در حرم
حضرت عباس علیه السلام خوانده میشود و بباید ذکرش و اگر خواستی وداع کنی جناب مسلم را
بخوان همان وداعی که در زیارت جناب عباس علیه السلام ذکر میشود ص ۳۹۰

زیارت هانی بن عروة رحمة الله ورضوانه علیه

بایستی در نزد قبر او و سلام میکنی برسول خدا صلى الله عليه وآله و میگوئی سلام الله العظيم و
صلواته عليك يا هاني بن عروة السلام عليك أيها العبد الصالح الناصح لله ولرسوله
ولأمير المؤمنين والحسن والحسين عليهم السلام أشهد أنك قتلت مظلوما فلعن
الله من قتلك واستحل دمك وحشى قبورهم نارا أشهد أنك لقيت الله وهو راض
عنك بما فعلت ونصحت وأشهد أنك قد بلغت درجة الشهداء وجعل روحك
مع أرواح السعداء بما نصحت لله ولرسوله مجتهدا وبذلت نفسك في ذات الله و
رضائه فرحمك الله ورضي عنك وحشرك مع محمد وآله الطاهرين وجمعنا وإياكم
معهم في دار النعيم وسلام عليك ورحمة الله وبركاته پس دو رکعت نماز کن و هدیه

وخشية أن تملأ قلبي حبا لك و
منك وتصديقا بك وإيمانا
بك وفرقا منك وشوقا
إليك يا ذا الجلال و
الإكرام اللهم حبب إلي
لقاءك واجعل لي في لقائك
خير الرحمة والبركة و
ألحقني بالصالحين ولا
تؤخرني مع الأشرار و
ألحقني بصالح من مضى و
اجعلني مع صالح من بقي
وخذ بي سبيل الصالحين
وأعني على نفسي بما تعين
به الصالحين على أنفسهم
ولا تردني في سوء
استنقذتني منه يا رب
العالمين أسألك إيمانا
لا أجل له دون لقائك
تحييني وتميتني عليه و
تبعثني عليه إذا بعثتني
وأبرئ

کن از ارواح هانی دعا کن از برای خود با آنچه میخواهی و وداع کن او را با آنچه در وداع مسلم میگفتی

فصل ششم در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله در آن عرصه نیست و آن خانهٔ حضرت ادریس و حضرت ابراهیم و محل ورود حضرت خضر علیه السلام و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که بابو بصیر فرمود ای ابو محمد گویا من می بینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آید با اهل و عیالش و منزل آنحضرت باشد وحقتعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت نماید چنانست که در خیمهٔ رسول خدا صلی الله علیه و آله اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایل است بسوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند در آن مسجد مگر آنکه برمیگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر امانش میدهد از هرچه که میترسد گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیاد کنم برای تو گفتم بلی فرمود که آن از جملهٔ بقعه‌هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه میآیند بزیارت آن مسجد و عبادت میکنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم شما همه نماز را در آن مسجد میکردم پس فرمود که ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آنستکه گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت قائم علیه السلام همیشه در آن مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

و اما اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنت است از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر غمناکی که چنین کند و دعا کند حقتعالی غمش را زایل کند و از بعض کتب مزار نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ مِنَ اللّٰهِ وَ اِلَی اللّٰهِ وَ مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ خَیْرُ الْاَسْمَاءِ لِلّٰهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِکَ وَ بُیُوتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اُقَدِّمُهُمْ

قلبی من الریاء والسمعة و الشک فی دینک اللهم اعطنی نصراً فی دینک وقوة فی عبادتک وفهماً فی خلقک وکفلین من رحمتک وبیّض وجهی بنورک واجعل رغبتی فیما عندک وتوفّنی فی سبیلک علی ملّتک وملّة رسولک اللهم انی اعوذ بک من الکسل والهرم والجبن و البخل والغفلة والقسوة و الفترة والمسکنة واعوذ بک یا رب من نفس لا تشبع ومن قلب لا یخشع ومن دعاء لا یسمع ومن صلوة لا تنفع واعیذ بک نفسی و اهلی وذریتی من الشیطان الرجیم اللهم انه

لا

(دعا برای حوائج دنیا و آخرت)

بَیْنَ یَدَیْ حَوَائِجِی فَاجْعَلْنِی اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَکَ وَجِیهاً فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوٰتِی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِی بِهِمْ مَغْفُوراً وَ رِزْقِی بِهِمْ مَبْسُوطاً وَ دُعَائِی بِهِمْ مُسْتَجَاباً وَ حَوَائِجِی بِهِمْ مَقْضِیَّةً وَ انْظُرْ اِلَیَّ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ نَظْرَةً رَحِیمَةً اَسْتَوْجِبُ بِهَا الْکَرَامَةَ عِنْدَکَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّی اَبَداً بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلَی دِینِکَ وَ دِینِ نَبِیِّکَ وَ وَلِیِّکَ وَ لَا تُزِغْ قَلْبِی بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنِی وَ هَبْ لِی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ تَوَجَّهْتُ وَ مَرْضَاتَکَ طَلَبْتُ وَ ثَوَابَکَ ابْتَغَیْتُ وَ بِکَ آمَنْتُ وَ عَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ اَللّٰهُمَّ فَاَقْبِلْ بِوَجْهِکَ اِلَیَّ وَ اَقْبِلْ بِوَجْهِی اِلَیْکَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا هَدَیْتَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا فَضَّلْتَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی مَا شَرَّفْتَنِی وَ لَکَ الْحَمْدُ عَلَی کُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ اِبْتَلَیْتَنِی اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَوٰتِی وَ دُعَائِی وَ طَهِّرْ قَلْبِی وَ اشْرَحْ لِی صَدْرِی وَ تُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی پس ما بین مغرب و عشاء در شب چهارشنبه وارد آن مسجد شو که افضل اوقات دیگر است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافلهٔ اش را بجا آور پس برخیز و دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستهارا بسمت آسمان بلند کن و بگو اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَ مُعِیدُهُمْ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ مُدَبِّرُ الْاُمُورِ وَ بَاعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ اَنْتَ وَارِثُ الْاَرْضِ وَ مَنْ عَلَیْهَا اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْحَیِّ الْقَیُّومِ وَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ اَخْفَی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی اِذَا دُعِیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَ اِذَا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَ اَسْئَلُکَ بِحَقِّکَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ بِحَقِّهِمُ الَّذِی اَوْجَبْتَهُ عَلَی نَفْسِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَقْضِیَ لِی حَاجَتِی السَّاعَةَ السَّاعَةَ یَا سَامِعَ الدُّعَاءِ یَا

یجیرنی منک احد ولا اجد من دونک ملتحداً فلا تخذلنی ولا تردّنی فی هلکة ولا تردّنی بعذاب اسئلک الثبات علی دینک والتصدیق بکتابک واتباع رسولک اللهم اذکرنی برحمتک ولا تذکرنی بخطیئتی وتقبل منی وزدنی من فضلک انی الیک راغب اللهم اجعل ثواب منطقی وثواب مجلسی رضاک عنی واجعل عملی ودعائی خالصاً لک واجعل ثوابی الجنة برحمتک واجمع لی جمیع ما سألتک وزدنی من فضلک انی الیک راغب اللهم غارت النجوم ونامت العیون وانت الحی القیوم

لا

یا سَیِّداهُ یا مَوْلاهُ یا غِیاثاهُ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّیْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
فی عِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السّاعَةَ
یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصارِ یا سَمیعَ الدُّعاءِ پس بسجده برو و خشوع کن و بخوان خدا
بجهة هرچه که میخواهی پس نماز میگذاری در گوشه که طرف مغرب و شمال است دو رکعت
و آن موضع خانهٔ حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام است که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز
فارغ شدی تسبیح بکن و پس از آن بگو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّریفَةِ وَ بِحَقِّ مَنْ
تَعَبَّدَ لَكَ فیها قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِها وَ قَدْ
اَحْصَیْتَ ذُنُوبی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْها اَللّٰهُمَّ اَحْیِنی ما كانَتِ الْحَیوةُ
خَیْراً لی وَ اَمِتْنی اِذا كانَتِ الْوَفاةُ خَیْراً لی عَلی مُوالاةِ اَوْلِیائِكَ وَ مُعاداةِ اَعْدائِكَ
وَ افْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس نماز میگذاری در گوشهٔ دیگر که در سمت
مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را بلند میکنی و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ هٰذِهِ
الصَّلوةَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَ طَلَبَ نائِلِكَ وَ رَجاءَ رِفْدِكَ وَ جَوائِزِكَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْها مِنّی بِاَحْسَنِ قَبُولٍ وَ بَلِّغْنی بِرَحْمَتِكَ الْمَأْمُولَ وَ افْعَلْ بی ما اَنْتَ
اَهْلُهُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بسجده برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو
بگوشه که در طرف مشرق است و دو رکعت نماز گذار و دستها را بگشا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنْ
كانَتِ الذُّنُوبُ وَ الْخَطایا قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَكَ فَلَمْ تَرْفَعْ لی اِلَیْكَ صَوْتاً وَ لَمْ
تَسْتَجِبْ لی دَعْوَةً فَاِنّی اَسْئَلُكَ بِكَ یا اَللّٰهُ فَاِنَّهُ لَیْسَ مِثْلَكَ اَحَدٌ وَ اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ
بِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُقْبِلَ اِلَیَّ بِوَجْهِكَ
الْكَریمِ وَ تُقْبِلَ بِوَجْهی اِلَیْكَ وَ لا تُخَیِّبَنی حینَ اَدْعُوكَ وَ لا تَحْرِمَنی حینَ اَرْجُوكَ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید که از بعض کتب مزاریهٔ غیر معروفه نقل شده که بعد از آن میروی
بگوشهٔ دیگر که در طرف مشرق واقع شده و دو رکعت نماز گذار در آنجا و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا اَللّٰهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ خَیْرَ عُمْری

تُواری مِنْكَ لَیْلٌ ساجٍ وَ لا
سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَ لا اَرْضٌ
ذاتُ مِهادٍ وَ لا بَحْرٌ لُجِّیٌّ وَ لا
ظُلُماتٌ بَعْضُها فَوْقَ بَعْضٍ تُدْلِجُ
الرَّحْمَةَ عَلی مَنْ تَشاءُ مِنْ
خَلْقِكَ تَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ
وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ اَشْهَدُ
بِما شَهِدْتَ بِهِ عَلی نَفْسِكَ وَ
شَهِدَتْ مَلائِكَتُكَ وَ اُولُوا
الْعِلْمِ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ الْعَزیزُ
الْحَكیمُ وَ مَنْ لَمْ یَشْهَدْ عَلی ما
شَهِدْتَ عَلی نَفْسِكَ وَ شَهِدَتْ
مَلائِكَتُكَ وَ اُولُوا الْعِلْمِ
فَاكْتُبْ شَهادَتی مَكانَ شَهادَتِهِ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلامُ وَ مِنْكَ
السَّلامُ اَسْئَلُكَ یا ذَا الْجَلالِ
وَ الْاِكْرامِ اَنْ تَفُكَّ رَقَبَتی
مِنَ النّارِ مؤلف گوید که این دعا را
شیخ طوسی در مصباح
بعد از

اٰخِرَهُ وَ خَیْرَ اَعْمالی خَواتیمَها وَ خَیْرَ اَیّامی یَوْمَ اَلْقاكَ فیهِ اِنَّكَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ
تَقَبَّلْ دُعائی وَ اسْمَعْ نَجْوایَ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ یا قادِرُ یا قاهِرُ یا حَیّاً لا یَمُوتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتی بَیْنی وَ بَیْنَكَ وَ لا تَفْضَحْنی عَلی رُؤُسِ الْاَشْهادِ وَ
احْرُسْنی بِعَیْنِكَ الَّتی لا تَنامُ وَ ارْحَمْنی بِقُدْرَتِكَ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَ صَلَّی اللّٰهُ عَلی
سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطّاهِرینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس نماز میگذاری در خانه که در وسط مسجد
است دو رکعت و میگوئی یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا فَعّالاً لِما یُریدُ یا مَنْ یَحُولُ
بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ حُلْ بَیْنَنا وَ بَیْنَ مَنْ یُؤْذینا بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ یا
كافِیَ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَ لا یَكْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِكْفِنَا الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِ الدُّنْیا وَ الْاٰخِرَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
پس بگذار دو طرف روی خود را بر خاک مؤلف گوید که این مکان شریف در این زمان معروف بمقام
امام زین العابدین علیه السلام و در مزار قدیم نقل کرده که بعد از دو رکعت نماز در این مقام بخواند
دعای اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ یا مَنْ لا تَراهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال دکهٔ باب امیرالمؤمنین
علیه السلام در مسجد کوفه ذکر شد بانجا رجوع شود (ص ۳۹۷) و در نزدیک همین مکان بقعه ایست معروف
بمقام مهدی علیه السلام مناسبست زیارت آنحضرت در آن محل شریف و از بعض کتب مزاریه نقل
شده که شایسته است زیارت کنند آنحضرت را در اینمحل در حالیکه ایستاده باشند باین زیارت
سَلامُ اللّٰهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب
اول از کلم طیب نقل کردیم (ص ۱۱۷) دیگر تکرار نکنیم و سید بن طاوس از برای یکی از زیارات سرداب مقدس
ذکر نمود بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعاء در مسجد زید رحمه الله

پس میروی بمسجد زید که نزدیک مسجد سهله است و دو رکعت نماز در آن میگذاری و دستها را
بگشائی و میگوئی اِلٰهی قَدْ مَدَّ اِلَیْكَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِكَ اِلٰهی قَدْ
جَلَسَ الْمُسیءُ بَیْنَ یَدَیْكَ مُقِرّاً لَكَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَ راجِیاً مِنْكَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلٰهی قَدْ
رَفَعَ اِلَیْكَ الظّالِمُ كَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْكَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ فَضْلِكَ اِلٰهی قَدْ
جَثَا الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْكَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فیهِ الْخَلائِقُ بَیْنَ یَدَیْكَ

رکعت چهارم نافلهٔ شب ذکر
فرموده و علامهٔ مجلسی روایت
از حضرت صادق علیه السلام نقل
کرده که فرموده این دعا را
در نماز و [illegible] بسیار بخوان
روایت شده که این دعای ابوذر
رحمه الله است که جبرئیل بحضرت رسول صلی الله
علیه و آله عرضکرد که آن معروف
است نزد اهل آسمان اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ الْاَمْنَ وَ
الْاِیمانَ وَ التَّصْدیقَ بِنَبِیِّكَ
وَ الْعافِیَةَ مِنْ جَمیعِ الْبَلاءِ
وَ الشُّكْرَ عَلَی الْعافِیَةِ وَ الْغِنی
عَنْ شِرارِ النّاسِ بیست و
دوم از ابو حمزه روایت است
که گفت گرفتم این دعا را از
حضرت امام محمد باقر علیه السلام
و آنحضرت این دعا را جامع مینامید
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ
اَشْهَدُ اَنْ لا
اِلٰهَ

الهی جاءك العبد الخاطئ فزعاً مشفقاً ورفع الیك طرفه حذراً راجیاً وفاضت
عبرته مستغفراً نادماً وعزتك وجلالك ما اردت بمعصیتی مخالفتك وما
عصیتك اذ عصیتك وانا بك جاهل ولا لعقوبتك متعرض ولا لنظرك
مستخف ولکن سولت لی نفسی واعانتنی علی ذلك شقوتی وغرنی سترك المرخی
علی فمن الآن من عذابك من یستنقذنی وبحبل من اعتصم ان قطعت حبلك
عنی فیا سوأتاه غداً من الوقوف بین یدیك اذا قیل للمخفین جوزوا وللمثقلین
حطوا أفمع المخفین اجوز ام مع المثقلین احط ویلی کلما کبر سنی کثرت ذنوبی
ویلی کلما طال عمری کثرت معاصی فکم اتوب وکم اعود اما آن لی ان استحیی
من ربی اللهم فبحق محمد وآل محمد اغفر لی وارحمنی یا ارحم الراحمین وخیر
الغافرین پس گریه کن وصورت بخاك گذار و بگو ارحم من اساء واقترف واستکان
واعترف پس بگذار طرف راست رو را و بگو ان کنت بئس العبد فانت نعم الرب
پس بگذار طرف چپ را و بگو عظم الذنب من عبدك فلیحسن العفو من عندك یا کریم
پس برگرد بحال سجود و بگو العفو العفو صد مرتبه مؤلف گوید که این مسجد از مساجد شریفه
کوفه است و منسوب بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام واز ابدال
بشمار میرفته و در جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای اوبوده
که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعة بن صوحان است که او
نیز از اصحاب امیر المؤمنین علیه السلام واز عارفین بحق آنجناب واز بزرگان اهل ایمان
و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیر المؤمنین علیه السلام او را خطیب شحشح گفته و بمهارت
در خطب و فصاحت در لسان او را ثنا فرموده وهم او را بقلت مؤنه و کثرت معونه مدح
نموده و در شبی که آنحضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازه آن نازنین را
از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه از جمله مشیعین بود و چون از کار دفن آنحضرت فارغ
شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد و مشتی از خاك برگرفت و برسر خود ریخت و گفت

پدرم و مادرم فدای تو باد یا امیر المؤمنین گوارا باد ترا کرامتهای خدا ای ابو الحسن بتحقیق که
مولد تو پاکیزه بود و صبر تو قوی جهاد تو عظیم بود و بآنچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت
سودمند کردی و بنزد پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه کرد گریه سختی
و بگریه در آورد سایرین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت مجلس روضه شد که در آن دل شب منعقد
گردید و صعصعه بمنزله روضه خوان بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و
محمد بن الحنفیه و ابو الفضل العباس و سایر فرزندان و بستگان آنحضرت و چون این کلمات
بپایان رسید روی بجانب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و سایر آقازادگان کردند و ایشان را
تعزیت و تسلیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند و بالجمله **مسجد صعصعه** از
مساجد شریفه کوفه است و جماعتی امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارك
مشاهده کرده اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خوانده اللهم یا ذا المنن السابغة
والآلاء الوازعة الدعاء وظاهر عمل آنحضرت آنستکه این دعا مخصوص این مسجد شریف
از اعمال او است نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را
خوانده اند احتمال داده شده که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علما
در اعمال ماه رجب نیز ذکر شده و ما نیز چون این دعا را در اعمال رجب ذکر کرده بودیم بهمان اکتفا

کرده و طالبین بآنجا رجوع کنند ان شاء الله تعالی

فصل هفتم

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبد الله الحسین صلوات الله علیه و آداب زیارت آنجناب باید
مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و کیفیت زیارات آنحضرت و در آن سه مقصد است

مقصد اول

در فضیلت زیارت آنحضرت

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام از حیطه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده
که معادل حج و عمره و جهاد بلکه بالاتر و افضل است بدرجات و باعث مغفرت و خفت حساب
و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن
حاجات و رفع هموم و کربات است و ترك آن سبب نقصان دین و ایمان و ترك حقی بزرگی

الا الله وحده لا شریك له
واشهد ان محمداً عبده
ورسوله آمنت بالله و
بجمیع رسله وجمیع ما انزل
به علی جمیع الرسل وان وعد
الله حق ولقائه حق وصدق
الله وبلغ المرسلون والحمد
لله رب العالمین وسبحان
الله کلما سبح الله شیء و
کما یحب الله ان یسبح والحمد
لله کلما حمد الله شیء وکما
یحب الله ان یحمد ولا
اله الا الله کلما هلل الله
شیء وکما یحب الله ان
یهلل والله اکبر کلما کبر
الله شیء وکما یحب الله
ان یکبر اللهم انی اسئلك
مفاتیح الخیر وخواتیمه و
سوابغه و

فوائده وبرکاته وما
قصر عنه علمی وما قصر
عن احصائه حفظی اللهم
انهج الی اسبابه معرفتی
وافتح الی ابوابه وغشنی
برکات رحمتك ومن علی
بعصمة عن الازالة عن
دینك وطهر قلبی من الشك
ولا تشغل قلبی بدنیای و
عاجل معاشی عن آجل ثواب
آخرتی واشغل قلبی بحفظ
ما لا تقبل منی جهله و
ذلل لکل خیر لسانی و
طهر قلبی من الریاء ولا
تجره فی مفاصلی واجعل عملی
خالصاً لك اللهم انی
اعوذ بك من الشر و
انواع الفواحش کلها
ظاهرها وباطنها و

از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر آن قبر شریف رسد آنست که گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مالش را حفظ کند تا او را با اهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظتر خواهد بود از دنیا و در روایات بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب میشود برای او هر درهمی بهزار درهم بلکه بده هزار درهم و چون رو بقبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او میکنند و چون برمیگردد مشایعت او مینمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را بشارتها میدهند و حقتعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین علیه السلام پیش از اهل عرفات و آنکه هرکسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بیحد است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپاره از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسندهای معتبره از ثقهٔ جلیل القدر معویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بوقتی بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت ای خداوندیکه مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را شفاعت و علوم رسالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیده و علم گذشته و آینده را بما عطا کرده و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیده اِغْفِرْ لِی وَ لِاِخْوَانِی وَ زُوَّارِ قَبْرِ اَبِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِمَا بیامرز مرا و برادران مرا و زیارت کنندگان قبر ابیعبدالله الحسین علیه السلام را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای تو در صلهٔ ما و برای شاد گردانیدن

عَنْ لَاهِیهَا وَجَمِیعِ مَا یُرِیدُنِی
بِهِ الشَّیْطَانُ الرَّجِیمُ وَمَا
یُرِیدُنِی بِهِ السُّلْطَانُ الْعَنِیدُ
مِمَّا أَحَطْتَ بِعِلْمِهِ وَأَنْتَ
الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّی اللَّهُمَّ
إِنِّی أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَوَارِقِ
الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَزَوَابِعِهِمْ وَ
بَوَائِقِهِمْ وَمَكَائِدِهِمْ وَ
مَشَاهِدِ الْفَسَقَةِ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ وَأَنْ أُسْتَزَلَّ عَنْ
دِینِی فَتَفْسُدَ عَلَیَّ آخِرَتِی وَ
أَنْ یَكُونَ ذَلِكَ مِنْهُمْ ضَرَرًا
عَلَیَّ فِی مَعَاشِی أَوْ یَعْرِضَ
بَلَاءٌ یُصِیبُنِی مِنْهُمْ لَا قُوَّةَ
لِی بِهِ وَلَا صَبْرَ لِی عَلَى احْتِمَالِهِ
فَلَا تَبْتَلِنِی یَا إِلَهِی بِمُقَاسَاتِهِ
فَیَمْنَعَنِی ذَلِكَ عَنْ ذِكْرِكَ وَ
یَشْغَلَنِی عَنْ عِبَادَتِكَ أَنْتَ

پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشان را از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشان را در شب و روز و خلیفهٔ ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدید از خلقت را و شر شیاطین جن و انس را و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از وطنهای خود و در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان خود خداوندا دشمنان ما عیب کردند بر ایشان بیرون آمدن ایشان را بزیارت ما پس این مانع نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت ایشان فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِی غَیَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ الَّتِی تَقَلَّبُ عَلَى قَبْرِ اَبِی عَبْدِ اللهِ عَلَیْهِ السَّلَامُ پس رحم کن آن روها را که آفتاب متغیر گردانیده است و رحم کن گونه های روی ایشان را که میگردانند و میمالند بر قبر امام حسین علیه السلام و رحم کن آن دیدهها را که گریه شان جاری شد از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده اند و سوخته اند از برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده اند خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را از حوض کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت باین نحو دعا میکرد در سجده پس چون فارغ شد گفتم این دعا که من از شما شنیدم اگر در حق کسی میکردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با آنحضرت چه مانع است ترا از زیارت ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که اینقدر فضیلت دارد فرمود که ای معویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر میماندم نزد قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که ملائکه در قیامت

الْعَاصِمُ الْمَانِعُ الدَّافِعُ الْوَاقِی
مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
الرَّفَاهِیَةَ فِی مَعِیشَتِی مَا
أَبْقَیْتَنِی مَعِیشَةً أَقْوَى بِهَا
عَلَى طَاعَتِكَ وَأَبْلُغُ بِهَا
رِضْوَانَكَ وَأَصِیرُ بِهَا إِلَى
دَارِ الْحَیَوَانِ غَدًا وَلَا تَرْزُقْنِی
رِزْقًا یُطْغِینِی وَلَا تَبْتَلِنِی
بِفَقْرٍ أَشْقَى بِهِ مُضَیَّقًا عَلَیَّ
أَعْطِنِی حَظًّا وَافِرًا فِی آخِرَتِی
وَمَعَاشًا وَاسِعًا هَنِیئًا مَرِیئًا
فِی دُنْیَایَ وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْیَا
عَلَیَّ سِجْنًا وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا
عَلَیَّ حُزْنًا أَجِرْنِی مِنْ فِتْنَتِهَا
وَاجْعَلْ عَمَلِی فِیهَا مَقْبُولًا وَ
سَعْیِی فِیهَا مَشْكُورًا اللَّهُمَّ
وَمَنْ أَرَادَنِی بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ
بِمِثْلِهِ وَمَنْ كَادَنِی فِیهَا فَكِدْهُ
وَاصْرِفْ عَنِّی هَمَّ مَنْ أَدْخَلَ
عَلَیَّ هَمَّهُ وَامْكُرْ
بِمَنْ

با ایشان مصافحه میکنند یا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند و هیچ گناه بر ایشان
نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه
میکند ✤(مقصد دویم)✤ در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید
مراعات آنها را نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است اول سه روز
روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سوم غسل کند چنانکه حضرت صادق
علیه السلام بصفوان دستور العمل دادند و بیاید در ذکر زیارت هفتم ص ۴۲۷ و شیخ محمد بن المشهدی
در مقدمات زیارت عید ذکر فرموده که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز
روزه بدار و روز سیم غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی
اَسْتَوْدِعُکَ الْیَوْمَ نَفْسی وَ اَهْلی وَ مالی وَ وُلْدی وَ کُلَّ مَنْ کانَ مِنّی بِسَبیلٍ الشّاهِدَ مِنْهُمْ وَ
الْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِکَ بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی حِرْزِکَ
وَ لا تَسْلُبْنا نِعْمَتَکَ وَ لا تُغَیِّرْ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ وَ عافِیَةٍ وَ زِدْنا مِنْ فَضْلِکَ اِنّا اِلَیْکَ
راغِبُونَ آنگاه از منزل خود بیرون برو با حال خشوع و بسیار بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ
وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ و ثنای خداوند و صلوات بر پیغمبر و آل او و صلوات الله علیهم بفرست و راه بسیر
با آرامی و وقار و روایت شده که حقتعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین علیه السلام از هر
عرقی هفتاد هزار ملک که تسبیح میکنند خدا تعالی را و استغفار میکنند برای او و برای
زوار امام حسین علیه السلام تا آنکه روز قیامت برپا شود دویم از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که چون بزیارت امام حسین علیه السلام بروی زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناک و ژولیده
مو و غبارآلوده و گرسنه و تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را
طلب نما و برگرد و وطن خود قرار مده سیم آنکه در سفر زیارت آنحضرت توشه را از چیزهای
لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار ندهد و خوراک خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار
دهد از حضرت صادق علیه السلام روایتست که فرمود شنیده ام که جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام
میروند و با خود سفره ها برمیدارند که در آنها بزغاله های بریان و حلواها هست و اگر زیارت

دعای حوائج دنیا و آخرت (حاشیه):
... مکرک فانک خیر الماکرین و افقأ عنی عیون الکفرة الظلمة و الطغاة الحسدة اللهم و انزل علی منک السکینة و البسنی درعک الحصینة و احفظنی بسترک الواقی و جللنی عافیتک النافعة و صدق قولی و فعالی و بارک لی فی ولدی و اهلی و مالی اللهم ما قدمت و ما اخرت و ما اغفلت و ما تعمدت و ما توانیت و ما اعلنت و ما اسررت فاغفره لی یا ارحم الراحمین
بیست و سیم از محمد بن مسلم روایت است که حضرت امام محمد باقر ع فرمود بخوان اللهم اوسع علی فی رزقی و امدد لی فی عمری و اغفر لی ذنبی و اجعلنی ممن تنتصر به

قبر پدران یا دوستان خود بروند اینها را با خود برنمیدارند و در حدیث معتبر دیگر منقولست که آن
حضرت بمفضل بن عمر فرمود که زیارت کنید امام حسین علیه السلام را بهتر از آنستکه زیارت نکنید
و زیارت نکنید بهتر از آنستکه زیارت کنید مفضل گفت پشت مرا شکستی فرمود که والله اگر
بزیارت قبر پدران خود بروید اندوهگین و غمناک میروید و بزیارت آنحضرت که میروید سفره ها
با خود برمیدارید بلکه میباید ژولیده مو و گردآلود بروید مؤلف گوید پس چقدر شایسته است برای
اغنیاء و تجار که ملاحظهٔ این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادیکه در بین راه ایشانست
تا کربلا بعض دوستان ایشان که ایشان را دعوت و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزل شان
سفره و ناهارخوریهای ایشان را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملو میکنند قبول
نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما تغذی باین نوع غذاها شیخ
کلینی ره روایت کرده که بعد از شهادت امام حسین علیه السلام زوجه کلبیهٔ آنحضرت اقامهٔ ماتم نمود
برای آنحضرت و گریست و گریستند و سایر زنها و خدمتکاران تا حدیکه اشکهای ایشان خشک شد
دیگر اشکشان نیامد پس از یکجائی برای آن مخدره هدیه فرستادند جونی که معنی آن مرغ قطا
است اند برای آنکه از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن بر امام حسین علیه السلام چون آن مخدره
آنرا دید پرسید این چیست گفتند هدیه ایست که فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید
بآن در ماتم حسین علیه السلام فرمود لَسْنا فی عُرْسٍ فَما نَصْنَعُ بِها ما که در عروسی نیستیم ما را چه باین
خوراک پس امر فرمود آنرا از خانه بیرون بردند چهارم از چیزهائیکه در سفر زیارت امام حسین
علیه السلام مندوبست تواضع و فروتنی و خشوع و راه رفتن مانند بندهٔ ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت
آنحضرت سوار میشوند بر این مراکب جدیده که بقوهٔ بخار بسرعت حرکت مینمایند و امثال آن باید ملتفت
خود باشند که تجبر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا که بسختی و مشقت بکربلا
میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقارت نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند که
آنها از مخصوصین دقیانوس و بمنزلهٔ وزرای او بودند وقتیکه حقتعالی رحمت خود را شامل حال آنها
فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود برآمدند صلاح خود را در این دیدند که از مردم کناره

دعای حوائج دنیا و آخرت (حاشیه):
لدینک و لا تستبدل بی غیری بیست و چهارم روایت شده که حضرت صادق علیه السلام این دعا را میخواندند یا من تشکر الیسیر و تعفو عن الکثیر و هو الغفور الرحیم اغفر لی الذنوب التی ذهبت لذتها و بقیت تبعتها
بیست و پنجم و نیز روایت شده که آنحضرت این دعا را میخواندند یا نور یا قدوس یا اول الاولین و یا آخر الآخرین یا رحمن یا رحیم اغفر لی الذنوب التی تغیر النعم و اغفر لی الذنوب التی تحل النقم و اغفر لی الذنوب التی تهتک العصم و اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء و اغفر لی الذنوب التی تدیل الاعداء و اغفر

گیرند و در غاری ماوی گرفته بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند همین که سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت یا اخوتاه جاءت مسکنة الاخرة و ذهب ملك الدنیا انزلوا عن خیولکم و امشوا علی ارجلکم ای برادران این راه آخرتست و باید بنحو فقیری و مسکنت رفت و ملك و ریاست دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها باید پیاده شوید و با پای پیاده بدرگاه حقتعالی بروید تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و در از دن آن محترمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شده خون از آنها متقاطر گردید پس اثر این قبر مطهر ابن مطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هرچه در این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در آداب زیارت آنجناب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود پیاده حقتعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو میکند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات برسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل پنجم آنکه اگر در بین راه زوار پیاده دید که وامانده و خسته شده و از او استعانتی خواست تا ممکن شود در کار او اهتمام نموده و او را بمنزل برساند و مبادا با او استخفاف و بی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام که فرمود بمردمیکه در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان و گفت پناه میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خودت یکی از آن اشخاص هستی که سبك شمردی و خوار نمودی مرا آنمرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نمود باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزدیک بجحفه بودیم با تو گفت مرا بقدر یک میل سوار کن که بخدا سوگند من خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بسوی او بلند نکردی و استخفاف باو نمودی و هر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده مؤلف گوید که مادر

آداب زیارت در ادب سیم کلامی با روایتی از علی بن یقطین که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم باینجا رجوع کن که در آن موعظه نیکوئی است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین علیه السلام ندارد لکن چون این مطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق می افتد لهذا ما در اینجا ذکر نمودیم ششم از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مرویست که بحضرت امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی علیه السلام میرویم آیا چنانست که در حج میرویم فرمود بلی گفت پس بر ما لازمست آنچه بر حاجیان لازم است فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با هر که رفیق تواست و بر تو لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازمست بر تو که یاد خدا بسیار بکنی و لازمست که جامه هایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاه داری از چیزهائیکه سزاوار نیست تو را و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بپوشانی و احسان ببرادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را به بینی که خرجش تمام شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و ایشان برابر قسمت کنی و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو بآن است و پرهیزکاری از چیزهائیکه خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله و منازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای تو و مستوجب میشوی از جانب آن کسیکه طلب ثواب او کرده بمال خرج کردن و از اهل خود دور افتادن اینکه برگردی با آمرزش گناهان و رحمت و خوشنودی خدا هفتم در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام در باب زیارت امام حسین علیه السلام منقولست که چون بنینوا رسیدی بارهای خود را در آنجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش و گوشت مخور مادامیکه در آنجا مقیم میباشی هشتم غسل با آب فرات که روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که غسل کند با آب فرات و زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را از گناهان خالی شود مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و اگرچه گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که خدمت آنحضرت عرض شد که بسا شود که ما بزیارت قبر امام حسین

عليه السلام برود و دشوار باشد بر او غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود که هر که غسل کند
در فرات و زیارت کند حسین علیه السلام را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشمار در نیاید
و از بشیر دهان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام
برود پس وضو بگیرد و غسل کند در فرات بر ندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حق تعالی
برای او حجه و عمره و در بعضی روایاتست که غسل کن از فرات از موضعی که برابر قبر آنحضرت واقع شود
و خوبست چنانکه از بعضی روایات استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ
و صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد نهم چون خواستی
داخل حایر مقدس شوی از دریکه در جانب مشرق واقع است داخل شو چنانکه حضرت صادق علیه السلام
بیوسف کناسی فرمودند دهم در روایت ابن قولویه است که حضرت صادق علیه السلام بمفضل بن عمر
فرمود که ای مفضل چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان
که ترا بهر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عَلِیٍّ وَصِیِّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الشَّهیدُ الصِّدّیقُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبارُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی
حَلَّتْ بِفِنائِکَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِکَ اَلسَّلامُ عَلٰی مَلائِکَةِ اللهِ الْمُحْدِقینَ بِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَعَبَدْتَ اللهَ
مُخْلِصاً حَتّٰی اَتیٰکَ الْیَقینُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس بسوی قبر روانه میشوی
و بهر قدمیکه برمیداری یا میگذاری مثل ثواب کسی داری که در خون خود دست و پا زده باشد
در راه خدا پس چون نزدیک قبر رسیدی دست بر قبر بمال و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ
وَسَمائِهِ پس میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی نزد آنحضرت مثل ثواب کسی داری که

اَلْحَمْدَ وَاَهْلَهُ وَمُنْتَهاهُ وَمَحَلَّهُ
اَخْلَصَ مَنْ وَحَّدَهُ وَاهْتَدٰی
مَنْ عَبَدَهُ وَفازَ مَنْ اَطاعَهُ وَ
اَمِنَ الْمُعْتَصِمُ بِهِ اَللّٰهُمَّ یا ذَا
الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالثَّناءِ الْجَمیلِ وَ
الْحَمْدِ اَسْئَلُکَ مَسْئَلَةَ مَنْ
خَضَعَ لَکَ بِرَقَبَتِهِ وَرَغِمَ لَکَ
اَنْفُهُ وَعَفَّرَ لَکَ وَجْهَهُ وَ
ذَلَّلَ لَکَ نَفْسَهُ وَفاضَتْ مِنْ
خَوْفِکَ دُمُوعُهُ وَتَرَدَّدَتْ
عَبْرَتُهُ وَاعْتَرَفَ لَکَ بِذُنُوبِهِ
وَفَضَحَتْهُ عِنْدَکَ خَطیئَتُهُ
وَشانَتْهُ عِنْدَکَ جَریرَتُهُ
فَضَعُفَتْ عِنْدَ ذٰلِکَ قُوَّتُهُ
وَقَلَّتْ حیلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ
عَنْهُ اَسْبابُ خَدائِعِهِ وَ
اضْمَحَلَّ عَنْهُ کُلُّ باطِلٍ وَاَلْجَاَتْهُ
ذُنُوبُهُ اِلٰی ذُلِّ مَقامِهِ بَیْنَ
یَدَیْکَ وَ

حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و هزار مرتبه از برای خدا بجهاد
ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخبر یازدهم از ابو سعید مدائنی منقول است که گفت رفتم خدمت
حضرت صادق علیه السلام و پرسیدم که بروم بزیارت قبر حسین علیه السلام فرمود بلی برو و بزیارت قبر حسین
علیه السلام فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین
نیکوکاران و چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخوان پس نزد آنحضرت دو
رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از
برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را بمن بیاموز فرمود بلی ای ابو
سعید تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحانَ الَّذی لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ سُبْحانَ الَّذی لا تَبیدُ مَعالِمُهُ
سُبْحانَ الَّذی لا یَفْنیٰ ما عِنْدَهُ سُبْحانَ الَّذی لا یُشْرِکُ اَحَداً فی حُکْمِهِ سُبْحانَ الَّذی لا اضْمِحْلالَ
لِفَخْرِهِ سُبْحانَ الَّذی لا انْقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحانَ الَّذی لا اِلٰهَ غَیْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام
این است سُبْحانَ ذِی الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظیمِ سُبْحانَ ذِی الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنیفِ سُبْحانَ
ذِی الْمُلْکِ الْفاخِرِ الْقَدیمِ سُبْحانَ ذِی الْبَهْجَةِ وَالْجَمالِ سُبْحانَ مَنْ تَرَدّٰی بِالنُّورِ وَالْوَقارِ
سُبْحانَ مَنْ یَرٰی اَثَرَ النَّمْلِ فِی الصَّفا وَوَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَواءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و
نافله را نزد قبر امام حسین علیه السلام بجا آورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبول است سید بن طاوس گفته
که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف همانا روایت شده که نماز واجب
نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفضل گذشت ثواب
بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
هر که زیارت کند آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای
او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر میشود آنستکه نماز زیارت و غیر آن را در عقب قبر آنحضرت و
در بالا سر کردن هر دو خوبست و اگر در بالا سر کند عقبتر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد
و در روایت ابو حمزه ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز

خُضُوعِهِ لَدَیْکَ وَابْتِهالِهِ
اِلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ
سُؤالَ مَنْ هُوَ بِمَنْزِلَتِهِ
اَرْغَبُ اِلَیْکَ کَرَغْبَتِهِ وَ
اَتَضَرَّعُ اِلَیْکَ کَتَضَرُّعِهِ
وَاَبْتَهِلُ اِلَیْکَ کَاَشَدِّ
اِبْتِهالِهِ اَللّٰهُمَّ فَارْحَمْ اسْتِکانَةَ
مَنْطِقی وَذُلَّ مَقامی وَمَجْلِسی وَ
خُضُوعی اِلَیْکَ بِرَقَبَتی
اَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ الْهُدیٰ
مِنَ الضَّلالَةِ وَالْبَصیرَةَ
مِنَ الْعَمیٰ وَالرُّشْدَ مِنَ
الْغِوایَةِ وَاَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ
اَکْثَرَ الْحَمْدِ عِنْدَ الرَّخاءِ وَ
اَجْمَلَ الصَّبْرِ عِنْدَ الْمُصیبَةِ
وَاَفْضَلَ الشُّکْرِ عِنْدَ مَوْضِعِ
الشُّکْرِ وَالتَّسْلیمَ عِنْدَ الشُّبُهاتِ
وَاَسْئَلُکَ الْقُوَّةَ فی طاعَتِکَ
وَالضَّعْفَ عَنْ مَعْصِیَتِکَ
وَالْهَرَبَ اِلَیْکَ مِنْکَ وَ
التَّقَرُّبَ اِلَیْکَ

بگذارد در رکعت اوّل سورهٔ حمد و سورهٔ یٰس بخوان و در رکعت دوّم سورهٔ حمد و سورهٔ
الرحمن بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ شوی نماز
کن انچه خواهی و امّا این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر قبریکه زیارت کنند و ابن قولویه
از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشخصی فرمود ای فلان چه مانعست ترا که هرگاه حاجتی برای
تو رو دهد بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز گذاری نزد او پس حاجت
خود را طلب بدرستیکه نماز فریضه نزد انحضرت معادلست با حج و نماز نافله معادلست با عمره
سیزدهم بدانکه عمدهٔ اعمال در روضهٔ مطهرهٔ امام حسین علیه السلام دعا است زیرا که اجابت دعا
در تحت ان قبّهٔ سامیه یکی از چیزهائی است که در عوض شهادت حقتعالی با انحضرت لطف فرموده
و زائر باید انرا غنیمت داند و تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات
انحضرت ادعیه بسیاری با مضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود من چند دعائی در
اینجا ذکر میکردم و بهتر انست که از دعاهای صحیفهٔ کاملهٔ انچه تواند بخواند که بهترین دعاها است
و ما در اواخر این باب بعد از زیارات جامعه دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود
و بجهت انکه این محل را خالی نگذارم این دعاء مختصر را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر
میکنیم و ان دعا این است که میگوئی در ان حرم شریف در حالیکه دستها را بسوی اسمان بلند
کرده باشی اَللّٰهُمَّ قَدْ تَرٰی مَکانی وَتَسْمَعُ کَلامی وَتَرٰی مَقامی وَتَضَرُّعی وَمَلاذی بِقَبْرِ
حُجَّتِکَ وَابْنِ نَبِیِّکَ وَقَدْ عَلِمْتَ یا سَیِّدی حَوائِجی وَلا یَخْفیٰ عَلَیْکَ حالی وَقَدْ تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ
بِابْنِ رَسُولِکَ وَحُجَّتِکَ وَاَمینِکَ وَقَدْ اَتَیْتُکَ مُتَقَرِّباً بِهِ اِلَیْکَ وَاِلیٰ رَسُولِکَ فَاجْعَلْنی
بِهِ عِنْدَکَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ وَاَعْطِنی یا رَبِّ اَمَلی وَهَبْ لی مُنایَ
وَتَفَضَّلْ عَلَیَّ بِشَهْوَتی وَرَغْبَتی وَاقْضِ لی حَوائِجی وَلا تَرُدَّنی خائِباً وَلا تَقْطَعْ رَجائی وَلا
تُخَیِّبْ دُعائی وَعَرِّفْنِی الْاِجابَةَ فی جَمیعِ ما دَعَوْتُکَ مِنْ اَمْرِ الدّینِ وَالدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ وَاجْعَلْنی
مِنْ عِبادِکَ الَّذینَ صَرَفْتَ عَنْهُمُ الْبَلایا وَالْاَمْراضَ وَالْفِتَنَ وَالْاَعْراضَ مِنَ الَّذینَ تُحْییهِمْ
فی عافِیَةٍ وَتُمیتُهُمْ فی عافِیَةٍ وَتُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ فی عافِیَةٍ وَتُجیرُهُمْ مِنَ النّارِ فی عافِیَةٍ

لم تفنی والتحری بکلّ ما یرضیک عنّی فی انحطاط خلقک ایمانا لرضاک ربّ من ارجو ان لم ترحمنی او من یعود علیّ ان اقصیتنی او من ینفعنی عفوه ان عاقبتنی او من امل عطایاه ان حرمتنی او من یملک کرامتی ان اهنتنی او من یضرّنی هوانه ان اکرمتنی ربّ ما اسوء فعلی واقبح عملی واقسی قلبی واطول املی واقصر اجلی واجرأنی علی عصیان من خلقنی ربّ وما احسن بلائک عندی واظهر نعمائک علیّ کثرت علیّ منک النعم فما احصیها وقلّ منّی الشکر فیما اولیتنیه فبطرت بالنعم وتعرضت للنقم و

وَوَفِّقْ لی بِمَنٍّ مِنْکَ صَلاحَ ما اُؤَمِّلُ فی نَفْسی وَاَهْلی وَوُلْدی وَاِخْوانی وَمالی وَجَمیعِ
ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ چهاردهم از جملهٔ اعمال در حرم امام حسین علیه السلام
صلوات فرستادن بر انحضرت است و روایت شده که میایستی پشت سر نزد کتف شریف انحضرت
و صلوات میفرستی بر پیغمبر صلّی الله علیه و آله و سلّم و بر حسین صلوات الله علیه و سید بن
طاوس در مصباح الزّائرین صلوات را برای انحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ قَتیلِ الْعَبَراتِ وَ
اَسیرِ الْکُرُباتِ صَلوٰةً نامِیَةً زاکِیَةً مُبارَکَةً یَصْعَدُ اَوَّلُها وَلا یَنْفَدُ آخِرُها اَفْضَلَ
ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ یا رَبَّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی
الْاِمامِ الشَّهیدِ الْمَقْتُولِ الْمَظْلُومِ الْمَخْذُولِ وَالسَّیِّدِ الْقائِدِ وَالْعابِدِ الزّاهِدِ الْوَصِیِّ
الْخَلیفَةِ الْاِمامِ الصِّدّیقِ الطُّهْرِ الطّاهِرِ الطَّیِّبِ الْمُبارَکِ وَالرَّضِیِّ الْمَرْضِیِّ وَالتَّقِیِّ الْهادی
الْمَهْدِیِّ الزّاهِدِ الذّائِدِ الْمُجاهِدِ الْعالِمِ اِمامِ الْهُدیٰ سِبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّةِ عَیْنِ الْبَتُولِ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ سَیِّدی وَمَوْلایَ کَما عَمِلَ بِطاعَتِکَ وَ
نَهیٰ عَنْ مَعْصِیَتِکَ وَبالَغَ فی رِضْوانِکَ وَاَقْبَلَ عَلیٰ ایمانِکَ غَیْرَ قابِلٍ فیکَ عُذْراً
سِرّاً وَعَلانِیَةً یَدْعُو الْعِبادَ اِلَیْکَ وَیَدُلُّهُمْ عَلَیْکَ وَقامَ بَیْنَ یَدَیْکَ یَهْدِمُ الْجَوْرَ
بِالصَّوابِ وَیُحْیِی السُّنَّةَ بِالْکِتابِ فَعاشَ فی رِضْوانِکَ مَکْدُوداً وَمَضیٰ عَلیٰ طاعَتِکَ وَفی
اَوْلِیائِکَ مَکْدُوحاً وَقَضیٰ اِلَیْکَ مَفْقُوداً لَمْ یَعْصِکَ فی لَیْلٍ وَلا نَهارٍ بَلْ جاهَدَ فیکَ
الْمُنافِقینَ وَالْکُفّارَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ خَیْرَ جَزاءِ الصّادِقینَ الْاَبْرارِ وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ
الْعَذابَ وَلِقاتِلیهِ الْعِقابَ فَقَدْ قاتَلَ کَریماً وَقُتِلَ مَظْلُوماً وَمَضیٰ مَرْحُوماً یَقُولُ
اَنَا ابْنُ رَسُولِ اللّٰهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَکّیٰ وَعَبَدَ فَقَتَلُوهُ بِالْعَمْدِ الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوهُ عَلَی الْاِیمانِ
وَاَطاعُوا فی قَتْلِهِ الشَّیْطانَ وَلَمْ یُراقِبُوا فیهِ الرَّحْمٰنَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ سَیِّدی وَ
مَوْلایَ صَلوٰةً تَرْفَعُ بِها ذِکْرَهُ وَتُظْهِرُ بِها اَمْرَهُ وَتُعَجِّلُ بِها نَصْرَهُ وَاخْصُصْهُ بِاَفْضَلِ
قِسَمِ الْفَضائِلِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَزِدْهُ شَرَفاً فی اَعْلیٰ عِلِّیّینَ وَبَلِّغْهُ اَعْلیٰ شَرَفِ الْمُکَرَّمینَ

سهوت عن الذکر ورکبت الجهل بعد العلم وجزت من العدل الی الظلم وجاوزت البرّ الی الاثم وصرت الی اللهو من الخوف والحزن فما اصغر حسناتی واقلّها فی کثرة ذنوبی واعظمها علی قدر صغر خلقی وضعف رکنی ربّ وما اطول املی فی قصر اجلی واقصر اجلی فی بعد املی وما اقبح سریرتی فی علانیتی ربّ لا حجّة لی ان احتججت ولا عذر لی ان اعتذرت ولا شکر عندی ان ابتلیت واولیت ان لم تعنّی علی شکر ما اولیت ربّ ما اخفّ میزانی غدا ان لم ترجّحه وازلّ لسانی ان لم تثبّته واسود وجهی ان لم تبیّضه ربّ کیف لی بذنوبی التی

وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرَفِ الْمُقَرَّبِينَ فِي الرَّفِيعِ الْأَعْلَى وَبَلِّغْهُ الْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيلَةَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ إِمَامًا عَنْ رَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَدْخِلْنِي فِي حِزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ وَاسْتَوْهِبْنِي مِنْ رَبِّكَ وَرَبِّي فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً رَفِيعَةً إِنْ سَأَلْتَ أُعْطِيتَ وَإِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اللّٰهَ اللّٰهَ فِي عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا تُخَلِّنِي عِنْدَ الشَّدَائِدِ وَالْأَهْوَالِ لِسُوءِ عَمَلِي وَقَبِيحِ فِعْلِي وَعَظِيمِ جُرْمِي فَإِنَّكَ أَمَلِي وَرَجَائِي وَثِقَتِي وَمُعْتَمَدِي وَوَسِيلَتِي إِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُونَ إِلَى اللّٰهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَلَا أَجَلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ لَا خَلَّفَنِيَ اللّٰهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي وَجَمَعَنِي وَإِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ الَّتِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ أَبْلِغْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارْدُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که ما این زیارت را در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصری بر امام حسین علیه السلام نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز ترک مکن پانزدهم از جملهٔ اعمال این روضهٔ منوره دعای مظلوم است بر ظالم یعنی سزاوار است از برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منور بخواند و دعا چنانکه شیخ الطائفه ره در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام بخوانند و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعْتَزُّ بِدِينِكَ وَأَكْرُمُ بِهِدَايَتِكَ وَفُلَانٌ يُذِلُّنِي بِشَرِّهِ وَيُهِينُنِي بِأَذِيَّتِهِ وَيُعَيِّبُنِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَائِكَ وَيَبْهَتُنِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَضَمَانِكَ الْإِجَابَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْدِنِي عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مَوْلَايَ إِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ انقدر مکرر کند النصر را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جملهٔ اعمال

سَلَفَتْ مِنِّي قَدْ هُدَّتْ لَهَا أَرْكَانِي رَبِّ كَيْفَ أَطْلُبُ شَهَوَاتِ الدُّنْيَا وَأَبْكِي عَلَى خَيْبَتِي فِيهَا وَلَا أَبْكِي وَتَشْتَدُّ حَسَرَاتِي عَلَى عِصْيَانِي وَتَفْرِيطِي رَبِّ دَعَتْنِي دَوَاعِي الدُّنْيَا فَأَجَبْتُهَا سَرِيعًا وَرَكَنْتُ إِلَيْهَا طَائِعًا وَدَعَتْنِي دَوَاعِي الْآخِرَةِ فَتَثَبَّطْتُ عَنْهَا وَأَبْطَأْتُ فِي الْإِجَابَةِ وَالْمُسَارَعَةِ إِلَيْهَا كَمَا سَارَعْتُ إِلَى دَوَاعِي الدُّنْيَا وَحُطَامِهَا الْهَامِدِ وَهَشِيمِهَا الْبَائِدِ وَسَرَابِهَا الذَّاهِبِ رَبِّ خَوَّفْتَنِي وَشَوَّقْتَنِي وَاحْتَجَجْتَ عَلَيَّ بِرِقِّي وَتَكَفَّلْتَ لِي بِرِزْقِي فَأَمِنْتُ خَوْفَكَ وَتَثَبَّطْتُ عَنْ تَشْوِيقِكَ وَلَمْ أَتَّكِلْ عَلَى ضَمَانِكَ وَتَهَاوَنْتُ بِاحْتِجَاجِكَ اَللّٰهُمَّ

در آن حرم دعائی است که ابن فهد در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که او را حاجتی باشد بسوی خداوند عز و جل پس بایستد در نزد سر امام حسین علیه السلام و بگوید يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ تَشْهَدُ مَقَامِي وَتَسْمَعُ كَلَامِي وَأَنَّكَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْأَلْ رَبَّكَ وَرَبِّي فِي قَضَاءِ حَوَائِجِي بدرستیکه حاجت او برآورده میشود ان شاء الله تعالی هفدهم از جملهٔ اعمال دو رکعت نماز است در آن حرم مطهر نزد سر مقدس با سورهٔ الرحمن و سورهٔ تبارک سید بن طاوس روایت کرده که هر که این نماز را بخواند خداوند منان مینویسد برای او بیست و پنج حجهٔ مقبولهٔ مبروره که با رسول خدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هیجدهم از جملهٔ اعمال در آن قبهٔ سامیه استخاره است و کیفیت آن چنان است که علامهٔ مجلسی نقل نموده و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد حمیری است فرموده بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر بنده که در امری از امور صد مرتبه طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که بایستد نزد سر حضرت امام حسین علیه السلام وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بگوید و خدا را ببزرگواری یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانچه سزاوار او است و صد مرتبه طلب خیر از خدا بکند البته حقتعالی آنچه خیر او است در آن امر با و مینماید و بپیش او میآورد و موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه میگوید أَسْتَخِيرُ اللّٰهَ بِرَحْمَتِهِ خِيَرَةً فِي عَافِيَةٍ نوزدهم شیخ اجل کامل ابو القاسم جعفر بن قولویه قمی ره روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمودند هرگاه زیارت کردید حضرت ابو عبدالله علیه السلام را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر و بدرستیکه ملائکهٔ شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در حائرند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حائرند جواب نمیدهند ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت میشوند پس ملائکهٔ حفظه منتظر میشوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو وقت با ایشان تکلم مینمایند و ایشان سؤال مینمایند از چیزهای از امر آسمان و اما ما بین این دو وقت ملائکهٔ حائر نطق نمیکنند و از دعا و گریستن آرام نمیگیرند و نیز از آن حضرت روایت کرده

فَاجْعَلْ أَمْنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا خَوْفًا وَحَوِّلْ تَثَبُّطِي شَوْقًا وَتَهَاوُنِي بِحُجَجِكَ فَرَقًا مِنْكَ ثُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي مِنْ رِزْقِكَ يَا كَرِيمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ رِضَاكَ عِنْدَ السَّخْطَةِ وَالْفُرْجَةَ عِنْدَ الْكُرْبَةِ وَالنُّورَ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَالْبَصِيرَةَ عِنْدَ تَشَبُّهِ الْفِتْنَةِ رَبِّ اجْعَلْ جُنَّتِي مِنْ خَطَايَايَ حَصِينَةً وَدَرَجَاتِي فِي الْجِنَانِ رَفِيعَةً وَأَعْمَالِي كُلَّهَا مُتَقَبَّلَةً وَحَسَنَاتِي مُضَاعَفَةً زَاكِيَةً أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ رَفِيعِ الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ مِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ وَالْجَفَا بِالْحِلْمِ وَالْجَوْرَ بِالْعَدْلِ

که حقتعالی چهار هزار ملک را موکل کرده است بقبر امام حسین علیه السلام ژولیده مو و گرد آلود همیشه
اصحاب مصیبت میگریند بر آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود میایند
و آن چهار هزار ملک بالا میروند پیوسته گریه میکنند تا طلوع صبح و احادیث باین مضمون
بسیار است و از این روایات ظاهر میشود که گریستن بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه
شایسته است که شمرده شود از اعمال آن بقعه مبارکه که بیت الاحزان شیعیان است گریستن و
مرثیه خواندن برای آنحضرت و از حدیثی که مروی از صفوان از حضرت صادق علیه السلام است مستفاد
میشود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان امیر المؤمنین و بر قاتلان امام
حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین اند
و بیداری اند ایشان بنحویکه اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و خواب کردن بر او گوارا
نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن حماد بصری است که حضرت صادق علیه السلام باو فرمود بمن خبر
رسیده که گروهی میایند نزد قبر حسین علیه السلام از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانیکه
برای آنحضرت نوحه گری میکنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند و بعضی
قصه میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سائر مصائب را ذکر مینمایند و پاره نوحه گری میکنند و بعضی
مرثیه میخوانند پس گفتم آری فدایت شوم من مشاهده کرده ام پاره از آنچه بیان فرمودی پس فرمود
حمد خداوندیرا که قرار داد در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میایند و ما را مدح میکنند و مرثیه
میخوانند برای ما و قرار داد دشمن ما را کسانیکه طعن میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر
ایشان و تهدید مینمایند ایشان را و زشت میشمارند کارهای ایشان را و در صدد همین حدیث
است که هر که بزیارت او میرود بر او میگرید و هر که بزیارت او نمیرود در مصیبت او اندوهناک
میباشد و دلش میسوزد هر که او را یاد میاورد و ترحم میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پایین پای او
او افتاده در بیابانی که خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از
کافران و مرتدان از دین و یاوری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و
منع کردند از او آب فراتیرا که سگان میخورند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را

او زوال الصلاح او الضلالة او الهدی ...
وَالقَطيعَةَ بِالبِرِّ وَالجَزَعَ بِالصَّبرِ اَوِ الهُدىٰ بِالضَّلالَةِ اَوِ الكُفرَ بِالاِيمانِ
مؤلف گوید که این دعا مشتمل است بر مضامین عالیه
و عبدالرحمن بن سیابه همان کس است که حضرت صادق علیه السلام او را وصیت نافعه فرموده که شایسته است نقلش در اینجا و آن چنان است که عبدالرحمن نقل کرده که چون پدرم سیابه وفات کرد مردی از دوستان او آمد در منزل ما را کوبید من نزد او رفتم تعزیت گفت پس پرسید که پدرت چیزی گذاشته برای شما گفتم نه پس کیسه که هزار درهم داشت بمن داد و گفت این را نیکو محافظت کن و از کسب آن معاش کن من خوشحال شدم و بنزد مادرم رفتم و او را

و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و نیز ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر
المؤمنین علیه السلام فرمود پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا می بینم جانوران
دشتی را از هر نوعی که گردنها را کشیده اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شب را تا صباح فَاِذا كانَ
كَذٰلِكَ فَاِيّاكُم وَالجَفاءَ و اخبار در این باب بسیار است بیستم سید بن طاوس فرموده که
مستحب است آدمیرا که هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون
رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا مَولايَ اَلسَّلامُ عَلَيكَ
يا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا صِفوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا خالِصَةَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيكَ يا قَتيلَ الظِّماءِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ يا غَريبَ الغُرَباءِ اَلسَّلامُ عَلَيكَ سَلامَ مُوَدِّعٍ
لا سَئِمٍ وَلا قالٍ فَاِن اَمضِ فَلا عَن مَلالَةٍ وَاِن اُقِم فَلا عَن سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرينَ
لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ العَهدِ مِنّي لِزِيارَتِكَ وَرَزَقَنِيَ اللهُ العَودَ اِلىٰ مَشهَدِكَ وَالمَقامَ
بِفِنائِكَ وَالقِيامَ في حَرَمِكَ وَاِيّاهُ اَسئَلُ اَن يُسعِدَني بِكُم وَيَجعَلَني مَعَكُم فِي
الدُّنيا وَالآخِرَةِ

مقصد سیم

در کیفیت زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است ✤ بدانکه
زیارات منقوله برای جناب امام حسین علیه السلام بر دو قسمت یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگری
مخصوص که عکس آنست و ما باید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب

مطلب اول

در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت
از آنها اکتفا میکنیم

زیارت اول

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل
بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد علیهما السلام و سخنگو در میان
ما یونس بود که سنش از همه ما زیادتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس این
قوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را یاد آوردی پس بگو اَللّٰهُمَّ
اَرِنَا الرَّخاءَ وَالسُّرُورَ که آنچه میخواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفت

با این خبر دادم پس در آخر روز
رفتم بنزد یکی از اصدقاء پدرم
و او برای من کسبی مهیا کرد و برای
من سرمایه از جامه های سابری خرید
پس در دکانی نشستم و مشغول
کسب شدم پس حقتعالی از آن
کسب مرا خیر بسیاری روزی
فرمود پس وقت حج رسید در دلم
افتاد که بحج روم نزد مادرم
رفتم و گفتم میخواهم بحج روم
مادرم گفت که هزار درهم پول
[illegible] عبدالرحمن گفت
آنمرد را مهیا کردم و بردم
پول آنمرد را باو دادم او خوشحال شد مثل
آنکه آن پول را باو بخشیده بودم
گفت شاید این پول را کم بوده
ترا اگر میخواهی بیشتر بدهم بعد
گفتم نه در دلم افتاد که حج
مشرف شوم و خواستم که پول
شما را نخود داشته باشم پس
رفتم و اعمال

گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین علیه السلام را یاد کنم پس در آن وقت چه بگویم فرمود که سه

مرتبه بگو صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ که سلام میرسد بآنحضرت از نزدیک و دور پس حضرت

فرمود زمانیکه حضرت ابو عبدالله الحسین شهید شد گریه کرد بر آنحضرت آسمانهای هفتگانه و

هفت زمین و آنچه در آنها و آنچه در مابین آنها است و هر که در بهشت و در آتش است از مخلوق

پروردگار ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابیعبدالله الحسین علیه السلام

مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود نگریست بر آنحضرت

بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه

بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه‌های پاک خود را پس با

پای برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول خدا و بسیار بگو

در وقت رفتن اَللهُ اَکْبَرُ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَسُبْحانَ اللهِ و هر ذکریکه متضمن تمجید و تعظیم حقتعالی

باشد و صلوات بفرست بر محمد و اهلبیت او تا آنکه برسی بدر حائر پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ

اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ اللهِ وَزُوّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللهِ پس ده گام بردار پس بایست

و سی مرتبه بگو اَللهُ اَکْبَرُ پس برو بجانب قبر از پیش رو و مقابل کن روی خود را با روی آنحضرت و قرار ده

قبله را ما بین دو کتف خود یعنی پشت بقبله باش پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ

حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتیلَ اللهِ وَابْنَ قَتیلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یا وِتْرَ اللهِ الْمَوْتُورَ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّ دَمَکَ سَکَنَ فِی الْخُلْدِ وَاقْشَعَرَّتْ

لَهُ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ وَبَکیٰ لَهُ جَمیعُ الْخَلائِقِ وَبَکَتْ لَهُ السَّمٰواتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ السَّبْعُ وَ

ما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَمَنْ یَتَقَلَّبُ فِی الْجَنَّةِ وَالنّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنا وَما یُریٰ وَما لا یُریٰ اَشْهَدُ

اَنَّکَ حُجَّةُ اللهِ وَابْنُ حُجَّتِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَتیلُ اللهِ وَابْنُ قَتیلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ ثارُ اللهِ

وَابْنُ ثارِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ وِتْرُ اللهِ الْمَوْتُورُ فِی السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ

وَنَصَحْتَ وَوَفَیْتَ وَاَوْفَیْتَ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللهِ وَمَضَیْتَ لِلَّذی کُنْتَ عَلَیْهِ شَهیداً

وَمُسْتَشْهَداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً اَنَا عَبْدُ اللهِ وَمَوْلاکَ وَفی طاعَتِکَ وَالْوافِدُ اِلَیْکَ

(حاشیه) حج را بجا آوردم و برگشتم بمدینه و با جمعی از مردم بخدمت حضرت صادق علیه السلام مشرف شدم و در آن اوقات آنحضرت اذن عام میدادند پس من نشستم در آن جمعیت و در آن وقت من جوان بودم پس مردم شروع کردند در سؤال کردن از آنحضرت و آنجناب جواب آنها را میدادند و میرفتند تا آنکه جمعیت کم شد حضرت بسوی من اشاره کردند نزدیک آنجناب رفتم فرمودند آیا حاجتی داری گفتم فدایت شوم من عبدالرحمن پسر سیابه هستم احوال پدرم را پرسید گفتم پدرم وفات کرد فتوجّع و ترحّم یعنی حضرت محزون و غمگین شد گویا دردش آمد و دعا در حقش فرمود خدا او را رحمت کند پس پرسید که آیا از او چیزی گذاشت گفتم نه

اَلْتَمِسُ کَمالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللهِ وَثَباتَ الْقَدَمِ فِی الْهِجْرَةِ اِلَیْکَ وَالسَّبیلَ الَّذی لا یُخْتَلَجُ

دُونَکَ مِنَ الدُّخُولِ فی کِفالَتِکَ الَّتی اُمِرْتَ بِها مَنْ اَرادَ اللهَ بَدَءَ بِکُمْ بِکُمْ یُبَیِّنُ اللهُ

الْکَذِبَ وَبِکُمْ یُباعِدُ اللهُ الزَّمانَ الْکَلِبَ وَبِکُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِکُمْ یَخْتِمُ اللهُ وَبِکُمْ یَمْحُو ما یَشاءُ

وَبِکُمْ یُثْبِتُ وَبِکُمْ یَفُکُّ الذُّلَّ مِنْ رِقابِنا وَبِکُمْ یُدْرِکُ اللهُ تِرَةَ کُلِّ مُؤْمِنٍ یُطْلَبُ بِها وَ

بِکُمْ تُنْبِتُ الْاَرْضُ اَشْجارَها وَبِکُمْ تُخْرِجُ الْاَرْضُ ثِمارَها وَبِکُمْ تُنْزِلُ السَّماءُ قَطْرَها وَ

رِزْقَها وَبِکُمْ یَکْشِفُ اللهُ الْکَرْبَ وَبِکُمْ یُنَزِّلُ اللهُ الْغَیْثَ وَبِکُمْ تُسَبِّحُ الْاَرْضُ الَّتی تَحْمِلُ

اَبْدانَکُمْ وَتَسْتَقِرُّ جِبالُها عَنْ مَراسیها اِرادَةُ الرَّبِّ فی مَقادیرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَیْکُمْ وَتَصْدُرُ

مِنْ بُیُوتِکُمْ وَالصّادِرُ عَمّا فُصِّلَ مِنْ اَحْکامِ الْعِبادِ لُعِنَتْ اُمَّةٌ قَتَلَتْکُمْ وَاُمَّةٌ خالَفَتْکُمْ

وَاُمَّةٌ جَحَدَتْ وِلایَتَکُمْ وَاُمَّةٌ ظاهَرَتْ عَلَیْکُمْ وَاُمَّةٌ شَهِدَتْ وَلَمْ تُسْتَشْهَدْ اَلْحَمْدُ لِلّهِ

الَّذی جَعَلَ النّارَ مَأْواهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ الْوارِدینَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ

الْعالَمینَ پس بگو سه مرتبه وَصَلَّی اللهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ پس سه مرتبه بگو اَنَا اِلَی اللهِ

مِمَّنْ خالَفَکَ بَریءٌ پس برمیخیزی میروی نزد قبر فرزند آنحضرت علی بن الحسین علیه السلام که

در نزد پای پدرش مدفون است پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ

وَفاطِمَةَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ میگوئی

اینرا سه مرتبه و سه مرتبه اَنَا اِلَی اللهِ مِنْهُمْ بَریءٌ پس برمیخیزی و اشاره میکنی بدست خود بسوی

شهداء رضی الله عنهم و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ فُزْتُمْ وَ

اللهِ فُزْتُمْ وَاللهِ فُزْتُمْ وَاللهِ فَلَیْتَ اِنّی مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظیماً پس میگردی و میگردانی

قبر ابو عبدالله علیه السلام را مقابل خود یعنی پشت قبر مطهر میایستی و شش رکعت نماز میگذاری

و چون چنین کردی زیارتت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که شیخ طوسی در

تهذیب و صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل فرموده اند و شیخ صدوق

فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل کردم و برای این کتاب این زیارت را

(حاشیه) فرمود پس از کجا توانستی حج بجا آوری پس شروع کردم بقصه بیان نمودن ... و هزار درهم ... آن مرد ... عبدالرحمن گفت ... حضرت فرمود ... قصه را تمام کنم ... با آن هزار درهم ... چه کردی گفتم دادم بصاحبش فرمود احسنت پس فرمود آیا وصیتی بکنم ترا گفتم بلی فرمود ... براستی گفتار و ادای امانت تا شریک شوی مردم را در اموال ایشان همچنین و جمع نمود ما بین دو انگشت خود یعنی اگر قول درست ... و دروغ نگفتی و خلاف وعده نکردی ... وعده کرده بود ... از مرحوم ...

اخبار کردم زیرا که آن باعتبار روایت اصح زیارتست نزد من و همین زیارت ما را کافی و وافی
است انتهی **زیارت دویم** شیخ کلینی روایت کرده از امام علی النقی علیه السلام که فرمود میگوئی
نزد حسین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ
وَشاهِدَهُ عَلی خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَیْتَ الزَّكوٰةَ وَ
اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فی سَبیلِ اللهِ حَتّی اَتیٰكَ الْیَقینُ فَصَلَّی اللهُ
عَلَیْكَ حَیّاً وَمَیِّتاً پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو اَشْهَدُ اَنَّكَ عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ
جِئْتُ مُقِرّاً بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لی عِنْدَ رَبِّكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ پس یاد کن ائمه علیهم السلام را
بنامهای ایشان یک یک بگو اَشْهَدُ اَنَّكُمْ حُجَجُ اللهِ پس بگو اُكْتُبْ لی عِنْدَكَ میثاقاً وَعَهْداً
اِنّی اَتَیْتُكَ مُجَدِّداً الْمیثاقَ فَاشْهَدْ لی عِنْدَ رَبِّكَ اِنَّكَ اَنْتَ الشّاهِدُ **زیارت سیم**
زیارت مختصری است که سید بن طاوس در مزار نقل کرده و در آن فضل بسیار است فرموده بحذف
اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که فرمود بجابر چه مقدار مسافتست بین شما
و بین قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روز فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود
آیا خوشنود نکنم ترا آیا بشارت ندهم ترا بثواب ایشان گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مردی
از شما که مهیا شود برای زیارت و مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش
سواره یا پیاده موکل گرداند حقتعالی با و هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا
برسد بقبر امام حسین علیه السلام پس حضرت صادق علیه السلام فرمود چون آمدی بسوی قبر حسین علیه السلام
بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت
الهی گفت گفتم کدام است آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اٰدَمَ
صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُوسی كَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ

(دعا در حوائج دنیا و آخرت)

بی تو شریک مرهم میشوی در مال ایشان بواسطهٔ امانت و صداقت که در تو هست عبدالرحمن گفت من این وصیت را از آنحضرت حفظ کردم یعنی در فنا ربان نمودم و چندان مال پیدا کردم که زکوة دادم سیصد هزار درهم و در روایت دیگر وارد شده که این دعا و حضرت علی بن الحسین علیهما السلام است و در آخرش این زیادتست آمین رب العالمین بیست و هشتم از ابن محبوب روایت شده که حضرت صادق علیه السلام ابن عمار را تعلیم نمود که بخواند
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ رَحْمَتَكَ الَّتی لا تُنالُ مِنْكَ اِلّا بِرِضٰاكَ وَالْخُرُوجَ مِنْ جَمیعِ مَعاصیكَ وَالدُّخُولَ فی كُلِّ ما یُرْضیكَ وَالنَّجاةَ مِنْ كُلِّ وَرْطَةٍ وَالْمَخْرَجَ مِنْ كُلِّ كَبیرَةٍ اَتیٰ بِها مِنّی عَمْدٌ اَوْ زَلَّ بِها مِنّی

وَخَیْرِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطّاهِرِ الرّاضِی الْمَرْضِیِّ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَ
عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْمَلائِكَةِ
الْحافّینَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَیْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ الْمُلْحِدینَ وَعَبَدْتَ اللهَ حَتّی اَتیٰكَ الْیَقینُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس میروی بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد بود بهر قدمیکه برداری و
بگذاری ثواب کسیکه در راه خدا کشته شده و در خون خود میغلطد پس چون رسیدی نزد قبر
وا ایستادی دست خود را بر قبر بمال و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ پس برو بسوی نماز
و از برای تست بهر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده
باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار موقف با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر
و گذشت این روایت باختلاف کمی در آداب زیارت امام حسین علیه السلام بروایت مفضل بن عمر
زیارت چهارم از معویة بن عمار منقولست که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که
چون بزیارت حضرت امام حسین علیه السلام بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا
عَبْدِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ رَحِمَكَ اللهُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ
وَلَعَنَ اللهُ مَنْ شَرِكَ فی دَمِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَلَغَهُ ذٰلِكَ فَرَضِیَ بِهِ اَنَا اِلَی اللهِ مِنْ ذٰلِكَ
بَرِیءٌ **زیارت پنجم** بسند معتبر منقولست که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود بابرهیم بن ابی
البلاد که چون بزیارت امام حسین علیه السلام میروی چه میگوئی گفت میگویم اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَیْتَ
الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ اِلیٰ سَبیلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ سَفَكُوا دَمَكَ وَاسْتَحَلُّوا حُرْمَتَكَ مَلْعُونُونَ
مُعَذَّبُونَ عَلی لِسانِ داوُدَ وَعیسَی بْنِ مَرْیَمَ ذٰلِكَ بِما عَصَوْا وَكانُوا یَعْتَدُونَ حضرت
فرمود بلی چنین است **زیارت ششم** از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که بعمار

(دعوات بعد از حوائج دنیا و آخرت)

خَطَأً اَوْ خَطَرَ بِها عَلَیَّ خَطَراتُ الشَّیْطانِ اَسْئَلُكَ خَوْفاً تُوقِفُنی بِهِ عَلیٰ حُدُودِ رِضاكَ وَتَشْعَبُ بِهِ عَنّی كُلَّ شَهْوَةٍ خَطَرَ بِها هَوایَ وَاسْتَزَلَّ بِها رَأْیی لِیُجاوِزَ حَدَّ حَلالِكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ الْاَخْذَ بِاَحْسَنِ ما تَعْلَمُ وَتَرْكَ سَیِّئِ كُلِّ ما تَعْلَمُ اَوْ اُخْطِئُ مِنْ حَیْثُ لا اَعْلَمُ اَوْ مِنْ حَیْثُ اَعْلَمُ اَسْئَلُكَ السَّعَةَ فِی الرِّزْقِ وَالزُّهْدَ فِی الْكَفافِ وَالْمَخْرَجَ بِالْبَیانِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ وَالصَّوابَ فی كُلِّ حُجَّةٍ وَالصِّدْقَ فی جَمیعِ الْمَواطِنِ وَاِنْصافَ النّاسِ مِنْ نَفْسی فیما عَلَیَّ وَلی وَالتَّذَلُّلَ فی اِعْطاءِ النَّصَفِ مِنْ جَمیعِ مَواطِنِ السَّخَطِ وَالرِّضا وَتَرْكَ قَلیلِ الْبَغْیِ وَكَثیرِهِ فِی الْقَوْلِ مِنّی وَالْفِعْلِ وَتَمامَ نِعْمَتِكَ فی جَمیعِ الْاَشْیاءِ وَالشُّكْرَ لَكَ

سابا باطی فرمود که چون برسی بقبر امام حسین علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا ابْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَیِّدَ شَبابِ
اَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَنْ رِضاهُ مِنْ رِضَی الرَّحْمنِ وَسَخَطُهُ
مِنْ سَخَطِ الرَّحْمنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمینَ اللهِ وَحُجَّةَ اللهِ وَبابَ اللهِ وَالدَّلیلَ عَلَی اللهِ وَ
الدّاعِیَ اِلَی اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ حَلَّلْتَ حَلالَ اللهِ وَحَرَّمْتَ حَرامَ اللهِ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ
وَآتَیْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ اِلی سَبیلِ رَبِّكَ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَكَ شُهَداءُ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ
تُرْزَقُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّ قاتِلَكَ فِی النّارِ اَدینُ اللهَ بِالْبَرائَةِ مِمَّنْ قاتَلَكَ وَشایَعَ عَلَیْكَ وَ
مِمَّنْ جَمَعَ عَلَیْكَ وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ یُعِنْكَ یا لَیْتَنی كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظیماً

مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار ابن قولویه منقول است **زیارت هفتم** شیخ در مصباح
روایت کرده از صفوان جمّال که گفت رخصت طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت
مولایمان حسین علیه السلام و استدعا کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت
که بآن نحو رفتار بکنم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود و غسل کن در روز
سیم پس جمع کن اهل و عیال خود را بنزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُكَ الدُّعاءَ پس دعائی
تعلیم او فرمود که بگوید و وقتیکه بفرات برسد آنگاه فرمود پس غسل کن از فرات بدرستیکه
پدرم خبر داد مرا از پدرانش علیهم السلام که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر من حسین
کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هرکه زیارت کند او را و غسل کند از فرات بریزد
از او گناهان او مانند روزیکه مادر او زا او متولد کرده پس هرگاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللهِ
وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَطَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعاهَةٍ
اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبی وَاشْرَحْ بِهِ صَدْری وَسَهِّلْ لی بِهِ اَمْری و چون از غسل فارغ شوی بپوش
دو جامهٔ طاهر و دو رکعت نماز کن در بیرون مشرعه که آن همان مکانی است که حقتعالی در شأن
او فرموده و در زمین قطعه‌ها است نزدیک بیکدیگر و بوستانها است از انگورها و کشت

عَلَیْها لِكَیْ تَرْضا وَبَعْدَ الرِّضا وَاَسْئَلُكَ الْخِیَرَةَ فی كُلِّ ما یَكُونُ فیهِ الْخِیَرَةُ بِمَیْسُورِ الْاُمُورِ كُلِّها لا بِمَعْسُورِها یا كَریمُ یا كَریمُ یا كَریمُ وَافْتَحْ لی بابَ الْاَمْرِ الَّذی فیهِ الْعافِیَةُ وَالْفَرَجُ وَافْتَحْ لی بابَهُ وَیَسِّرْ لی مَخْرَجَهُ وَمَنْ قَدَّرْتَ لَهُ عَلَیَّ مَقْدُرَةً مِنْ خَلْقِكَ فَخُذْ عَنّی بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسانِهِ وَیَدِهِ وَخُذْهُ عَنْ یَمینِهِ وَعَنْ یَسارِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ قُدّامِهِ وَامْنَعْهُ اَنْ یَصِلَ اِلَیَّ بِسُوءٍ عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناءُ وَجْهِكَ وَلا اِلهَ غَیْرُكَ اَنْتَ رَبّی وَاَنَا عَبْدُكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَجائی فی كُلِّ كُرْبَةٍ وَاَنْتَ ثِقَتی فی كُلِّ شِدَّةٍ وَاَنْتَ لی فی كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بی ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ

زار است و خرماستانها است دو نما از یک بیخ رسته و غیر دو نما از یک بیخ رسته آب خورده میشوند
بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه
شو بجانب حائر بحال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی
مینویسد از برای تو بهر گامی که برمیداری حج و عمره و راه برو با دل خاشع و دیده گریان و بسیار
کن ذکر اَللهُ اَكْبَرُ و لا اِلهَ اِلَّا اللهُ و ثنا بر خدا و صلوات بر رسولخدا صلی الله علیه و آله و
صلوات بر حسین صلوات الله علیه بالخصوص و بسیار لعن کن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری
جستن از کسانیکه در اول بنا نهادند ظلم و جور را بر اهلبیت گذاشتند پس هرگاه رسیدی بدر حائر بایست
بگو اَللهُ اَكْبَرُ كَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُكْرَةً وَاَصیلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا
لِهذا وَما كُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ پس بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حَبیبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ
فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا وَصِیَّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ یا مَلائِكَةَ
اللهِ الْمُقیمینَ فی هذَا الْمَقامِ الشَّریفِ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ یا مَلائِكَةَ رَبِّیَ الْمُحْدِقینَ بِقَبْرِ
الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْكُمْ مِنّی اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس بگو
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ
اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتّارِكُ لِلْخِلافِ عَلَیْكُمْ
وَالْمُوالی لِوَلِیِّكُمْ وَالْمُعادی لِعَدُوِّكُمْ قَصَدَ حَرَمَكَ وَاسْتَجارَ بِمَشْهَدِكَ وَتَقَرَّبَ اِلَیْكَ
بِقَصْدِكَ ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا نَبِیَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ
یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ ءَاَدْخُلُ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یا اَبا
عَبْدِ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ پس اگر دلت خاشع و دیده‌ات گریان شد

تَمْلِكُ مِنْ كُرَبٍ تَضْعُفُ فیهِ الْحیلَةُ وَتَقِلُّ فیهِ الْفُؤادُ وَتَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ وَتَعْیی فیهِ الْاُمُورُ اَنْزَلْتُهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ اِلَیْكَ راغِباً اِلَیْكَ فیهِ عَمَّنْ سِواكَ فَقَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَفَیْتَهُ فَاَنْتَ وَلِیُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصاحِبُ كُلِّ حاجَةٍ وَمُنْتَهی كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثیراً وَلَكَ الْمَنُّ فاضِلاً

بسند معتبر روایت شده که حضرت صادق علیه السلام بابوبصیر یاد داد این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ فَوائِدَ و

قَوْلَ التَّوّابینَ وَعَمَلَهُمْ وَنُورَ الْاَنْبِیاءِ وَصِدْقَهُمْ وَنَجاةَ الْمُجاهِدینَ وَثَوابَهُمْ وَشُكْرَ الْمُصْطَفَیْنَ وَنَصیحَتَهُمْ وَعَمَلَ الذّاكِرینَ وَیَقینَهُمْ وَایمانَ الْعُلَماءِ وَفِقْهَهُمْ وَتَعَبُّدَ الْخاشِعینَ وَتَواضُعَهُمْ

پس ان علامت رخصت است پس داخل شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْواحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذی
هَدانی لِوِلایَتِکَ وَخَصَّنی بِزِیارَتِکَ وَسَهَّلَ لی قَصْدَکَ پس بیرو بیا تا در رقبهٔ مطهره و
بایست محاذی بالای سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وارِثَ مُوسٰی کَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ (وَلِیِّ اللّٰهِ) عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْکُبْرٰی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللّٰهِ وَ
ابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ
بِهِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ کُنْتَ نُوراً فِی الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ
الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْکَ الْجاهِلِیَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْکَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِیابِها وَاَشْهَدُ
اَنَّکَ مِنْ دَعائِمِ الدّینِ وَاَرْکانِ الْمُؤْمِنینَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِیُّ الرَّضِیُّ
الزَّکِیُّ الْهادِی الْمَهْدِیُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِکَ کَلِمَةُ التَّقْوٰی وَاَعْلامُ
الْهُدٰی وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰی وَالْحُجَّةُ عَلٰی اَهْلِ الدُّنْیا وَاُشْهِدُ اللّٰهَ وَمَلائِکَتَهُ وَ
اَنْبِیاءَهُ وَرُسُلَهُ اَنّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِیابِکُمْ (وَبِآبائِکُمْ) مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَقَلْبی
لِقَلْبِکُمْ سِلْمٌ وَاَمْری لِاَمْرِکُمْ مُتَّبِعٌ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَعَلٰی اَرْواحِکُمْ وَعَلٰی
اَجْسادِکُمْ وَعَلٰی اَجْسامِکُمْ وَعَلٰی شاهِدِکُمْ وَعَلٰی غائِبِکُمْ وَعَلٰی ظاهِرِکُمْ وَعَلٰی باطِنِکُمْ
پس بیانداز خود را بر قبر و ببوس آنرا و بگو بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی
یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلٰی جَمیعِ اَهْلِ السَّمٰواتِ
وَالْاَرْضِ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَیَّاَتْ لِقِتالِکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ

وَحُکْمَ الْفُقَهاءِ وَبِرَّهُمْ وَ
خَشْیَةَ الْمُتَّقینَ وَرَغْبَتَهُمْ
وَتَصْدیقَ الْمُؤْمِنینَ وَتَوَکُّلَهُمْ
وَرَجاءَ الْمُحْسِنینَ وَبِرَّهُمْ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ ثَوابَ
الشّاکِرینَ وَمَنْزِلَةَ الْمُقَرَّبینَ
وَمُرافَقَةَ النَّبِیّینَ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُکَ خَوْفَ الْعامِلینَ
لَکَ وَعَمَلَ الْخائِفینَ مِنْکَ
وَخُشُوعَ الْعابِدینَ لَکَ وَ
یَقینَ الْمُتَوَکِّلینَ عَلَیْکَ وَ
تَوَکُّلَ الْمُؤْمِنینَ بِکَ اَللّٰهُمَّ
اِنَّکَ بِحاجَتی عالِمٌ غَیْرُ مُعَلَّمٍ
وَاَنْتَ لَها واسِعٌ غَیْرُ مُتَکَلِّفٍ
وَاَنْتَ الَّذی لا یُحْفیکَ سائِلٌ
وَلا یَنْقُصُکَ نائِلٌ وَلا
یَبْلُغُ مِدْحَتَکَ قَوْلُ قائِلٍ
اَنْتَ کَما تَقُولُ وَفَوْقَ ما
نَقُولُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی
فَرَجاً

قَصَدْتُ حَرَمَکَ وَاَتَیْتُ اِلٰی مَشْهَدِکَ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذی لَکَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ
الَّذی لَکَ لَدَیْهِ اَنْ یُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْاٰخِرَةِ
پس برخیز و دو رکعت نماز در بالای سر بگذار بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی پس چون
از نماز فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ وَرَکَعْتُ وَسَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لا شَریکَ
لَکَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّکُوعَ وَالسُّجُودَ لا یَکُونُ اِلّا لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّی اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِیَّةِ وَارْدُدْ عَلَیَّ
مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهاتانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلٰی مَوْلایَ الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ وَتَقَبَّلْ مِنّی وَاْجُرْنی عَلٰی ذٰلِکَ بِاَفْضَلِ اَمَلی وَرَجائی فیکَ
وَفی وَلِیِّکَ یا وَلِیَّ الْمُؤْمِنینَ پس برخیز و برو بپائین پای قبر انحضرت و بایست نزد سر علی بن
الحسین علیهما السلام و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ پس بیفکن خود را بر قبر او و ببوس
آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصیبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِیَّةُ
بِکَ عَلَیْنا وَعَلٰی جَمیعِ الْمُسْلِمینَ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَاَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ وَاِلَیْکَ مِنْهُمْ پس
بیرون بیا از دریکه پائین پای علی بن الحسین علیهما السلام است و متوجه شو بسوی شهدا و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ یا اَوْلِیاءَ اللّٰهِ وَاَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَصْفِیاءَ اللّٰهِ وَاَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ
یا اَنْصارَ دینِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَمیرِ
الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ
اَبی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْوَلِیِّ النّاصِحِ (الزَّکِیِّ) اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی عَبْدِ اللّٰهِ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی
طِبْتُمْ وَطابَتِ الْاَرْضُ الَّتی فیها دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً عَظیماً فَیا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ
پس برگرد بسوی بالای سر حضرت امام حسین علیه السلام و دعا بسیار کن از برای خود و از برای اهل و اولاد

قَریباً وَاَجْراً عَظیماً وَسِتْراً
جَمیلاً اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تَعْلَمُ
اَنّی عَلٰی ظُلْمی لِنَفْسی وَاِسْرافی
عَلَیْها لَمْ اَتَّخِذْ لَکَ ضِدّاً
وَلا نِدّاً وَلا صاحِبَةً وَلا
وَلَداً یا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ
السّائِلُ وَیا مَنْ لا یَشْغَلُهُ
سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَلا اَبْصارٌ عَنْ
بَصَرٍ وَلا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ
اَسْئَلُکَ اَنْ
تُفَرِّجَ عَنّی
فی ساعَتی
هٰذِهِ مِنْ
حَیْثُ اَحْتَسِبُ
وَمِنْ حَیْثُ
لا اَحْتَسِبُ اِنَّکَ
تُحْیِی الْعِظامَ وَ
هِیَ رَمیمٌ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدیرٌ یا مَنْ قَلَّ شُکْری لَهُ فَلَمْ
یَحْرِمْنی وَعَظُمَتْ خَطیئَتی فَلَمْ
یَفْضَحْنی وَرَآنی عَلَی الْمَعاصی فَلَمْ
یَجْبَهْنی وَخَلَقَنی لِلَّذی خَلَقَنی
لَهُ فَضَیَّعْتُ عَنْ
الَّذی

لیس فی النسخ الموجودة عندنا من المصباح بعد الشهید وابن الشهید ولکنه موجودة فی کتب العلامة المجلسی ره منه

و پدر و مادر و برادران خود زیرا که در آن روضهٔ مطهره رد نمیشود دعاء دعا کننده و نه سؤال
سؤال کننده مؤلف گوید این زیارت معروف بزیارت وارثست و ماخذش کتاب مصباح المتهجد
شیخ طوسی است که از کتب بسیار معتبره معروفه نزد علماست و من این زیارت را بلاواسطه
از همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت شهدا همین بود که ذکر شد فیا لیتنی کنت معکم
فافوز معکم لیکن این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر کرده اند (فِي الْجِنَانِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَ
الصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقاً اَلسَّلامُ عَلىٰ مَنْ كَانَ فِي
الْحَائِرِ مِنْكُمْ وَعَلىٰ مَنْ لَمْ يَكُنْ فِي الْحَائِرِ مَعَكُمْ الخ تمامی اینها زیادی فضولی است شیخ ما در
کتاب لؤلؤ و مرجان فرموده این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت
ارتکاب بر بدعت و جسارت افزودن بر فرمودهٔ امام علیه السلام چنان شایع و متعارف
شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد منور ابی عبدالله الحسین علیه السلام
و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیاء و مرسلین علیهم السلام باواز بلند خوانده میشود واحدی
بر ایشان ایراد نمیکند و از گفتن این دروغ و ارتکاب این معصیت نهی نمینمایند و کم کم این
کلمات در مجموعه هائیکه در زیارت و ادعیه احمقان از عوام جمع میکنند و گاهی اسمی بر آن
میگذارند جمع شده و بچاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعهٔ این احمق بمجموعهٔ آن احمق نقل
کرده و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه را دیدم که آن دروغهای
قبیحه را برای شهدا میخواند دست بر کتفش گذاشتم ملتفت من شد گفتم از اهل علم قبیح نیست
چنین اکاذیب در چنین محضری گفت مگر مروی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم
گفتم در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه کسیکه در بی اطلاعی کارش باینجا رسد
که جمع کردهٔ بعضی عوام را کتاب شمرده و مستند قرار دهد قابل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم
کلام را در اینمقام طول داده و فرموده که بحال خود گذاشتن عوام در امثال این امور جرئت و
بدعتهای مخصوصه مثل غسل اویس قرنی و آش ابوالدرداء تابع و مخلص حقیقی معاویه و روزهٔ صمت
که در روز سخن نگویند و غیر آن که احدی بر مقام نهی بر نیامده سبب تجری شده که در هر ماه و سال

خلقوا له فنعم المولى انت يا سيدي وبئس العبد انا وجدتني ونعم الطالب انت ربي وبئس المطلوب الفيتني عبدك ابن عبدك ابن امتك بين يديك ما شئت صنعت بي اللهم هدأت الاصوات وسكنت الحركات وخلا كل حبيب بحبيبه وخلوت بك انت المحبوب الي فاجعل خلوتي منك الليلة العتق من النار يا من ليست لعالم فوقه صفة يا من ليس لمخلوق دونه منعة يا اول قبل كل شيء ويا آخر بعد كل شيء يا من ليس له عنصر ويا من ليس لآخره فناء ويا اكمل منعوت ويا اسمح المعطين ويا من يفقه بكل لغة يدعى

پیغمبر و امام تازه پیدا میشود و دسته دسته از دین خدا بیرون میروند انتهی کلامه رفع مقامه این فقیر
گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلع است بر مذاق شرع مقدس چگونه این مطلب
مهمی عظیم و عقدهٔ بزرگ در دل او گره بوده چون میدانسته مفاسد این کار را بر خلاف آنانکه از علوم
اهلبیت علیهم السلام محروم و بی بهره مانده اند و بدانستن ضعفی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا کرده اند
که امثال این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم
کار بجائی رسد که کتاب مصباح المتهجد و اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر
و بلد الامین و جنة الواقیه و مفتاح الفلاح و مقباس و ربیع الاسابیع و تحفه و زاد المعاد و امثال
این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه های احمقانه شایع شود که در دعای مجیر که از دعاهای معتبره
مرویه است در هشتاد موضع آن کلمهٔ بعفوک زیاد کنند و کسی انکار نکند و در دعای جوشن کبیر که
مشتمل بر صد فصل است برای هر فصلی بخاصیتی وضع کنند و با بودن اینهمه زیارات ماثوره زیارت
مفجعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبرهٔ مرویه با مضامین عالیه و کلمات فصیحهٔ بلیغه
دعائی بی ربط در کمال برودت جعل نمایند و نام او را دعای حجب گذارند و از کنگرهٔ عرش از آن نازل نمایند
و چندان فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و سراسیمه نماید از جمله آنکه العیاذ
بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه و تعالی گفته باشد که هر بنده
که این دعا را با خود دارد او را عذاب نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده
باشد و مراد در هیچ وقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد
هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدهم و ثواب هفتاد هزار
برهنه که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد بدهم و ثواب بعدد
ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعهٔ زمین بدهم و ثواب مهر نبوت رسالت بدهم و ثواب
عیسی روح الله و ابرهیم خلیل الله بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله و موسی کلیم الله و یعقوب نبی
الله و آدم صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم یا محمد هر که
این دعای بزرگوار حجب را بخواند یا با خود دارد بیامرزم او را و شرم دارم که عذاب کنم الخ

یا و یا من عفوه قدیم و بطشه شدید و ملکه مستقیم اسئلك باسمك الذي ناجاك به موسى يا الله يا رحمن يا رحيم يا لا اله الا انت اللهم انت الصمد اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تدخلني الجنة برحمتك

کریمه روایت است از یونس که گفت عرض کردم بحضرت امام رضا علیه السلام تعلیم فرما مرا دعای مختصری گفت بگو یا من دلنی على نفسه وذلل قلبي بتصديقه اسئلك الامن والايمان

باب پنجم در ذکر بعض احراز و ادعیه موجزه که منتخب است از کتاب مهج الدعوات و مجتنی که هر دو از مصنفات رضی الدین سید بن طاوس قدس سره است و آن چند امانست اول از حضرت محمد بن جعفر

وشایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه کند کتب ادعیه شیعه که بمرتبه متقن
ومحکم بوده که غالب آنها که استنساخ مینمودند خودشان از اهل علم بودند از روی نسخی که بخط اهل
علم وتصحیح شده علماء بوده مقابله وتصحیح مینمودند واگر اختلافی بود در حاشیه اش بآن
اشاره میکردند مثلاً در دعای مکارم الاخلاق وَبَلِّغْ بایمانی در حاشیه اش اشاره میکنند
در نسخه ابن اشناس وَاَبْلِغْ بایمانی است ودر روایت ابن شاذان اَللّٰهُمَّ اَبْلِغْ ایمانی است
یا مثلاً فلان کلمه بخط ابن سکون چنین است وبخط شهید چنین وهکذا تا کار بجائی رسیده
که منحصر بکتاب مفتاح شده که فی الجمله وصفش را شنیدی واین کتاب مرجع عوام وخواص وعرب و
عجم گردیده واین نیست جز از بی اعتنائی اهل علم بحدیث واخبار ورجوع نکردن بکتب علماء
وفقهاء اهلبیت اطهار ونهی ننمودن از امثال این بدع واضافات ودس وضاعین وتحریف
جاهلین وجلو نگرفتن از نااهلان واز تصرفات بیخردان تا کار بجائی رسیده که دعاها موافق
سلیقه ها تلفیق شده وزیارتها ومجعه ها وصلواتها اختراع شده ومجموعه های بسیار از دعاهای
دس شده چاپ شده وبچه مفتاحها متولد گشته وکم کم سرایت کرده بسایر کتب سیده وشایع و
رواج گشته مثلاً کتاب منتهی الآمال این احقر را تازه طبع کردند بعض از کتاب این بسلیقه خود در
آن تصرفاتی نموده ازجمله در احوال مالک بن نسیر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام
هر دو دست او از کار افتاد بود الحمد لله در تابستان مانند دو چوب خشک میگردید الحمد لله
ودر زمستان خون از آنها میچکید الحمد لله وبر اینحال خسران مآل بود الحمد لله در این دو سطر
عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء کرده ونیز در بعضی جاها بعد از اسم
جناب زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ خانم زیاد کرده که زینب خانم وام کلثوم خانم گفته شود
که تمجید از مخدرات شود وحمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بدی او حمید بن قحبه نوشته
ولکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته وعبد ربه را اصلاح دیده عبد الله نوشته
شود وزحر بن قیس که بحاء مهمله است در هرجا بوده بجیم نوشته وام سلمه را غلط دانسته تا ممکن
بوده ام السلمه کرده الی غیر ذلک وغرضم از ذکر این مطلب ایجاد دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را

مروی است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود بامیر المؤمنین علیه السلام هرگاه ترا امری دشوار پیش آید بگو اللهم انی اسألک بحق محمد وآل محمد ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تنجینی من هذا الغم
دیگر از حضرت فاطمه علیها السلام بسم الله الرحمن الرحیم یا حی یا قیوم برحمتک استغثت فاغثنی ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا واصلح لی شأنی کله
حرز حضرت امام زین العابدین علیه السلام بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله وبالله سددت افواه الجن والانس والشیاطین والسحرة والابالسة من الجن والانس والسلاطین ومن یلوذ بهم بالله العزیز الاعز وبالله الکبیر الاکبر

که این شخص کرده بسلیقه خود این را کامل دانسته وخلافش را ناقص فرض کرده وحال آنکه همین
چیزیکه او کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا قیاس کنیم که چیزهائی که ما از روی
جهل ونادانی در دعاها وزیارات داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و
از اکمال فرض مینمائیم بدانیم که همان چیزها پیش اهلش سبب نقصان وبی اعتباری آن دعا یا
زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما هیچوجه در اینباب مداخله نکنیم وهرچه دستور العمل
دادند همان رفتار نموده واز آن تخطی ننمائیم ودیگر غرضم آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که
مؤلفش زنده وحاضر ونگهبان او باشد اینطور کنند با او دیگر با سایر نسخ چه خواهند کرد وبکتابهای
چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابی که از مصنفات مشهوره علماء معروفین باشد وبنظر ثقه از علما
آن فن رسیده وامضا فرموده باشد روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه
علیهم السلام یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب ابو هاشم جعفری آن کتاب را
بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلام رسانید حضرت تمام آن را مطالعه وتصفح فرمود پس از آن فرمود هذا
دینی ودین آبائی کُلُّهُ وَهُوَ الْحَقُّ کُلُّهُ همه این دین من ودین پدران من است وتمامش حق است
ملاحظه کن که ابو هاشم جعفری با آنکه بر کثرت علم وفقاهت وجلالت ودیانت جناب یونس مطلع
بوده است بهمین اکتفا نکرده در عمل کردن از روی کتاب او تا آنکه آن را بنظر مبارک امام خود
رسانیده ونیز روایت شده از بورق شنجانی هراتی که مردی معروف بصدق وصلاح وورع بوده که
در سامره خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید وکتاب یوم ولیله شیخ جلیل القدر
فضل بن شاذان نیشابوری را بآنحضرت داد وگفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی وورق
ورق آن را ملاحظه نمائی حضرت فرمود هذا صحیح یَنْبَغی اَنْ تَعْمَلَ بِهِ این کتاب صحیح است وشایسته
است که بآن عمل نمائی الی غیر ذلک واین احقر با اینکه میدانستم مذاق مردم این زمان وعدم
اهتمام ایشان را در امثال این امور برای تمام حجت سعی وکوشش بسیار کردم که دعاها وزیارات
منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه های اصل نقل شود وبر نسخ متعدده عرضه شود وبقدری که
از عهده برآیم تصحیح آن نمایم تا عامل بآن از روی اطمینان عمل نماید ان شاء الله بشرط آنکه کاتبین

بسم الله الظاهر الباطن المکنون المخزون الذی قام به السموات والارض ثم استوی علی العرش بسم الله الرحمن الرحیم ووقع القول علیهم بما ظلموا فهم لا ینطقون هذا یوم لا ینطقون ولا یؤذن لهم فیعتذرون وعنت الوجوه للحی القیوم وقد خاب من حمل ظلما وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا وجعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه وفی آذانهم وقرا واذا ذکرت ربک فی القرآن وحده ولوا علی ادبارهم نفورا واذا قرأت القرآن جعلنا بینک وبین الذین لا یؤمنون بالآخرة حجابا مستورا وجعلنا من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون ...

و نا سخین تصرف در آن نمایند و خوانده ها اختراع و سلیقه های خود را بکار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبدالرحیم قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسیدم و عرض کردم فدایت شوم من از پیش خود دعائی اختراع کرده ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود یعنی آن را بکار مگذار و برای من نقل مکن و نگذاشت که آن دعاء جعکرده خود را نقل کند و خود حضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایتکرده از عبدالله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است میرسد شما را شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمییابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا رَحِیمُ یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ پس گفتم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْاَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز و جل مقلب است قلوب و ابصار را لکن بگو چنانکه من میگویم یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِی عَلٰی دِینِکَ کافیست تامل در این دو حدیث شریف برای تنبه کسانیکه در دعاها بسلیقه خود بعضی کلمات زیاد میکنند و پاره تصرفات مینمایند و الله العاصم

مطلب دویم در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابیطالب علیهم السلام است شیخ اجل جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایتکرده که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که چون اراده نمائی که زیارت کنی قبر عباس بن علی را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است میایستی بر در روضه و میگوئی سَلَامُ اللّٰهِ وَ سَلَامُ مَلَائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ اَنْبِیَائِهِ الْمُرْسَلِینَ وَ عِبَادِهِ الصَّالِحِینَ وَ جَمِیعِ الشُّهَدَاءِ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الزَّاکِیَاتُ الطَّیِّبَاتُ فِیمَا تَغْتَدِی وَ تَرُوحُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَشْهَدُ لَکَ بِالتَّسْلِیمِ وَ التَّصْدِیقِ وَ الْوَفَاءِ وَ النَّصِیحَةِ لِخَلَفِ النَّبِیِّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اٰلِهِ الْمُرْسَلِ وَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَ الدَّلِیلِ الْعَالِمِ وَ الْوَصِیِّ الْمُبَلِّغِ وَ الْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاکَ اللّٰهُ عَنْ رَسُولِهِ وَ عَنْ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ عَنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَ احْتَسَبْتَ وَ اَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّکَ وَ اسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ حَالَ بَیْنَکَ وَ بَیْنَ مَاءِ الْفُرَاتِ

نکلمنا انبیهم فهم لا ینطقون لو انفقت ما فی الارض جمیعا ما الفت بین قلوبهم و لکن الله الف بینهم انه عزیز حکیم و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

چهارم حرز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام بسم الله الرحمن الرحیم یا خالق الخلق و یا باسط الرزق و یا فالق الحب و یا بارئ النسم و محیی الموتی و ممیت الاحیاء و دائم الثبات و مخرج النبات افعل بی ما انت اهله و لا تفعل بی ما انا اهله و انت اهل التقوی و اهل المغفرة

پنجم حرز حضرت امام موسی کاظم علیه السلام روایت است از علی بن یقطین که گفت خبر داد ما را ابوالحسن موسی بن جعفر علیه السلام که ... در زندان ... جماعتی از ... بودند ... قصد کرده است

اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَ اَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَکُمْ مَا وَعَدَکُمْ جِئْتُکَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَافِداً اِلَیْکُمْ وَ قَلْبِی مُسَلِّمٌ لَکُمْ وَ تَابِعٌ وَ اَنَا لَکُمْ تَابِعٌ وَ نُصْرَتِی لَکُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰی یَحْکُمَ اللّٰهُ وَ هُوَ خَیْرُ الْحَاکِمِینَ فَمَعَکُمْ مَعَکُمْ لَا مَعَ عَدُوِّکُمْ اِنِّی بِکُمْ وَ بِاِیَابِکُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ بِمَنْ خَالَفَکُمْ وَ قَتَلَکُمْ مِنَ الْکَافِرِینَ قَتَلَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکُمْ بِالْاَیْدِی وَ الْاَلْسُنِ پس داخل روضه شو و خود را بضریح بچسبان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِیعُ لِلّٰهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِاَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ وَ سَلَّمَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ وَ مَغْفِرَتُهُ وَ رِضْوَانُهُ وَ عَلٰی رُوحِکَ وَ بَدَنِکَ اَشْهَدُ وَ اُشْهِدُ اللّٰهَ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلٰی مَا مَضٰی بِهِ الْبَدْرِیُّونَ وَ الْمُجَاهِدُونَ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ الْمُنَاصِحُونَ لَهُ فِی جِهَادِ اَعْدَائِهِ الْمُبَالِغُونَ فِی نُصْرَةِ اَوْلِیَائِهِ الذَّابُّونَ عَنْ اَحِبَّائِهِ فَجَزَاکَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ اَکْثَرَ الْجَزَاءِ وَ اَوْفَرَ الْجَزَاءِ وَ اَوْفٰی جَزَاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفٰی بِبَیْعَتِهِ وَ اسْتَجَابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَ اَطَاعَ وُلَاةَ اَمْرِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَالَغْتَ فِی النَّصِیحَةِ وَ اَعْطَیْتَ غَایَةَ الْمَجْهُودِ فَبَعَثَکَ اللّٰهُ فِی الشُّهَدَاءِ وَ جَعَلَ رُوحَکَ مَعَ اَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ وَ اَعْطَاکَ مِنْ جِنَانِهِ اَفْسَحَهَا مَنْزِلاً وَ اَفْضَلَهَا غُرَفاً وَ رَفَعَ ذِکْرَکَ فِی عِلِّیِّینَ وَ حَشَرَکَ مَعَ النَّبِیِّینَ وَ الصِّدِّیقِینَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِینَ وَ حَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیقاً اَشْهَدُ اَنَّکَ لَمْ تَهِنْ وَ لَمْ تَنْکُلْ وَ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلٰی بَصِیرَةٍ مِنْ اَمْرِکَ مُقْتَدِیاً بِالصَّالِحِینَ وَ مُتَّبِعاً لِلنَّبِیِّینَ فَجَمَعَ اللّٰهُ بَیْنَنَا وَ بَیْنَکَ وَ بَیْنَ رَسُولِهِ وَ اَوْلِیَائِهِ فِی مَنَازِلِ الْمُخْبِتِینَ فَاِنَّهُ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ مؤلف گوید که خوبست این زیارت را پشت سر قبر و بقبله بخوانی چنانکه شیخ در تهذیب فرموده ثُمَّ ادْخُلْ فَانْکَبَّ عَلَی الْقَبْرِ وَ قُلْ وَ اَنْتَ مُسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ و نیز بدانکه زیارت جناب عباس موافق روایت مذکور همین بود که ذکر شد لکن سید بن طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده اند که پس برو بسمت بالا سر و دو رکعت نماز کن و بعد از آن آنچه خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَدَعْ لِی فِی هٰذَا الْمَکَانِ الْمُکَرَّمِ

موسی بن مهدی در کار او بر گفت با قوام خود چه رای دارید در این باب گفتند رای ما این است که او دور شود و نقص خود را مخفی کنی که ایمن از شر او شوان ... شد این حضرت تبسم فرمود و تمثل جست بشعر کعب بن مالک زعمت سخینة ان ستغلب ربها فلیغلبن مغالب الغلاب

پس بلند کرد دست خود را بسوی آسمان و گفت الهی کم من عدو تحمل لی ظبة مدیته و ارهف لی شبا حده و داف لی قواتل سمومه و لم تنم عنی عین حراسته فلما رأیت ضعفی عن احتمال الفوادح و عجزی عن ملمات الجوائح صرفت ذلک عنی بحولک و قوتک لا بحولی و لا بقوتی فالقیته فی الحفیر الذی احتفره لی خائبا مما املّه فی الدنیا متباعدا مما رجاه فی الآخرة فلک الحمد

وَالْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا مَرَضاً اِلّا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَلا شَمْلاً اِلّا جَمَعْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا حَفِظْتَهُ وَاَدْنَيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ لَكَ فيها رِضىً وَلِيَ فيها صَلاحٌ اِلّا قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس برگرد بسوى ضريح و نزد پاها بايست و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ايماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلى طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللهُ (فَاَلْحَقَكَ اللهُ) بِدَرَجَةِ آبائِكَ في جَنّاتِ النَّعيمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي تَعَرَّضْتُ لِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ رَغْبَةً في ثَوابِكَ وَرَجاءً لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ فَاَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَياتي بِهِمْ طَيِّبَةً وَاَدْرِجْني اِدْراجَ الْمُكْرَمينَ وَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيارَةِ مَشاهِدِ اَحِبّائِكَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُيُوبِ وَكَشْفَ الْكُرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ و چون خواهى وداع كنى آنحضرت را پس برو بنزد قبر شريف و بگو آن را كه در روايت ابو حمزهٔ ثمالى است و علماء نيز ذكر كرده اند اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِكِتابِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللهِ اَللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي قَبْرَ ابْنِ اَخي رَسُولِكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَارْزُقْني زِيارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني وَاحْشُرْني مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِي الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَيْني وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّني عَلَى

عَلى ذلِكَ قَدْرَ اسْتِحْقاقِكَ يا سَيِّدي اَللّٰهُمَّ فَخُذْهُ بِعِزَّتِكَ وَافْلُلْ حَدَّهُ عَنّي بِقُدْرَتِكَ وَاجْعَلْ لَهُ شُغْلاً فيما يَليهِ وَعَجْزاً عَمّا يُناويهِ اَللّٰهُمَّ وَاَعْدِني عَلَيْهِ عَدْوى حاضِرَةً تَكُونُ مِنْ غَيْظي شِفاءً وَمِنْ حَنَقي عَلَيْهِ وَفاءً وَصِلِ اَللّٰهُمَّ دُعائي بِالْاِجابَةِ وَانْظِمْ شِكايَتي بِالتَّغْييرِ وَعَرِّفْهُ عَمّا قَليلٍ ما اَوْعَدْتَ الظّالِمينَ وَعَرِّفْني ما وَعَدْتَ في اِجابَةِ الْمُضْطَرّينَ اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظيمِ وَالْمَنِّ الْكَريمِ گفت پس متفرق شدند قوم و جمع نشدند ديگر براى قرائت نجز

موسى بن محمد گفتم دفعه الجيب حرز حضرت امام رضا عليه السلام روايت است از ياسر خادم مأمون كه گفت در ما بنگرد ارشاد ابو الحسن على بن موسى الرضا عليه السلام

الْاِيمانِ بِكَ وَالتَّصْديقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَالْبَراءَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنّي قَدْ رَضيتُ يا رَبِّ بِذلِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا كن از براى خود و از براى پدر و مادر و مؤمنين و مسلمين و اختيار كن از دعاها هر دعائيكه ميخواهى مؤلف گويد كه روايت شده در خبرى از حضرت سيد سجاد عليه السلام آنچه حاصلش آنستكه فرمودند خدا رحمت كند عباس را كه ايثار كرد برخود برادر خود را و جان خود را فداى آنحضرت نمود تا آنكه در يارى او دو دستش را قطع كردند حقتعالى در عوض دو دست او دو بال باو عنايت فرمود كه با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابيطالب پرواز ميكند و از براى عباس عليه السلام در نزد خداوند منزلتى است در روز قيامت كه مغبوط جميع شهداء است و جميع شهدا را آرزوى مقام او است و نقل شده كه حضرت عباس عليه السلام در وقت شهادت سى و چهار ساله بود و آنكه امّ البنين مادر عباس عليه السلام در ماتم او و برادران اعيانى او بيرون ميشد در بقيع ميشد و در ماتم ايشان چنان ندبه و گريه ميكرد كه هر كه از آنجا ميگذشت گريان ميگشت گريستن دوستان عجبى نيست مروان بن الحكم كه بزرگتر دشمنى بود خاندان نبوت را چون بر امّ البنين عبور ميكرد از اثر گريه او گريه ميكرد و اين اشعار از امّ البنين در مرثيهٔ حضرت ابو الفضل عليه السلام و ديگر پسرانش نقل شده

يا مَنْ رَاَى الْعَبّاسَ كَرَّ عَلى جَماهيرِ النَّقَدِ	وَوَراهُ مِنْ اَبْناءِ حَيْدَرَ كُلُّ لَيْثٍ ذي لَبَدِ
اُنْبِئْتُ اَنَّ ابْني اُصيبَ بِرَاْسِهِ مَقْطُوعَ يَدِ (خ ل: جماعة)	وَيْلي عَلى شِبْلي اَمالَ بِرَاْسِهِ ضَرْبُ الْعَمَدِ

وَلَها: لَوْ كانَ سَيْفُكَ في يَدَيْكَ لَما دَنى مِنْهُ اَحَدٌ

اَيْضاً:

لا تَدْعُوِنّي وَيْكِ اُمَّ الْبَنينِ	تُذَكِّريني بِلُيُوثِ الْعَرينِ	كانَتْ بَنُونَ لي اُدْعى بِهِمْ
وَالْيَوْمَ اَصْبَحْتُ وَلا مِنْ بَنينَ	اَرْبَعَةٌ مِثْلُ نُسُورِ الرُّبى	قَدْ واصَلُوا الْمَوْتَ بِقَطْعِ الْوَتينِ
تَنازَعَ الْخِرْصانُ اَشْلاءَهُمْ	فَكُلُّهُمْ اَمْسى صَريعاً طَعينَ	يا لَيْتَ شِعْري اَكَما اَخْبَرُوا

مطلب سيم بِاَنَّ عَبّاساً قَطيعُ الْيَمينِ

در زيارات مخصوصهٔ حضرت ابيعبد الله الحسين عليه السلام است و آن چند زيارت است

فصل حميد بن قحطبه بيرون كرد از زير لباس خود رقعه حميد و جارية بغوره حمل كرد و حميد را آليتكند شت زنانيه كه تعويذ آن است بوده ببائد و رقعه را بجاريه امداد و گفت با اقرار بود و رقعه را حميد و گفت با لباس ابوالحسن رقعه را در گريبان لباس آنحضرت پس حميد با آنحضرت گفت فداى تو گردم بدنبيكه اين جاريه با فتنه است رقعه در گريبان پيراهن تو چيست گفت در گريبان پيراهن تو چيست كه اين فرمود تعويذى است كه مرا از شر دود و دنمكيم حميد از زخود ود در نميكنيم حميد گفت ممكن است كه مرا از شر تعويذ كنى آن پس فرمود كه اين تعويذ را در گريبان است كه هر كه نگاهدارد و دو مشغول بلا از او ميشود دفع شيطان را از حرز رجيم بخواند و حرز بخواند تعويذ از الرجيم پس بخوان اين است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ بِسْمِ اللهِ اِنّي اَعُوذُ بِالرَّحْمنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيّاً

اوّل زیارت اوّل رجب و نیمهٔ آن و نیمهٔ شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که
زیارت کند امام حسین علیه السلام را در روز اوّل ماه رجب البته حقتعالی بیامرزد او را و از ابن
ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت
کنیم امام حسین علیه السلام را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سیّد بن طاوس ذکر کرده اند
که این زیارت که ذکر میشود برای روز اوّل رجب و شب نیمهٔ شعبان است ولکن شهید علاوه کرده
بر آن شب اوّل رجب و شب و روز نیمهٔ رجب و روز نیمهٔ شعبان را پس بحسب فرمودهٔ ایشان این
زیارت برای شش وقت است و کیفیّت آن زیارت این است هرگاه خواستی زیارت کنی ابا عبد الله
الحسین علیه السلام را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بایست بر در
قبّهٔ مطهّرهٔ آنحضرت رو بقبله و سلام کن بر جناب رسول خدا صلّی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین
و بر حضرت فاطمه و بر امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از
آن بپا بدار ادن دخول زیارت عرفه کیفیّت سلام کردن بر این بزرگوار آن پس داخل شو و
بایست نزد ضریح مقدّس و صدر نیه بگو الله اکبر پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ ابْنَ
وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ وَ ابْنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَ ابْنَ
حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللهِ وَ ابْنَ حَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَفیرَ اللهِ وَ
ابْنَ سَفیرِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خازِنَ الْکِتابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ التَّوْراةِ
وَ الْاِنْجیلِ وَ الزَّبُورِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ الرَّحْمنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَریکَ الْقُرْآنِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَمُودَ الدّینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ حِکْمَةِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا بابَ حِطَّةٍ الَّذی مَنْ دَخَلَهُ کانَ مِنَ الْاٰمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَیْبَةَ عِلْمِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ

او غیر بقی اخذت بالله السمیع البصیر علی سمعک و بصرک لا سلطان لک علیّ و لا علی سمعی و لا علی بصری و لا علی شعری و لا علی بشری و لا علی لحمی و لا علی دمی و لا علی مخّی و لا علی عظامی و لا علی عصبی و لا علی مالی و لا علی ما رزقنی ربّی سترت بینی و بینک بستر النبوّة الذی استتر انبیاء الله به من سطوات الجبابرة و الفراعنة جبرئیل عن یمینی و میکائیل عن یساری و اسرافیل عن ورائی و محمّد صلّی الله علیه و آله امامی و الله مطّلع علیّ یمنعک منّی و یمنع الشیطان منّی اللهم لا یغلب جهله اناتک ان یستفزّنی و یستخفّنی

الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْاَرْواحِ الَّتی حَلَّتْ بِفِنائِکَ وَ اَناخَتْ بِرَحْلِکَ بِاَبی اَنْتَ
وَ اُمّی وَ نَفْسی یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصیبَةُ وَ جَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنا وَ عَلی جَمیعِ
اَهْلِ الْاِسْلامِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَ لَعَنَ
اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقامِکُمْ وَ اَزالَتْکُمْ عَنْ مَراتِبِکُمُ الَّتی رَتَّبَکُمُ اللهُ فیها بِاَبی اَنْتَ
وَ اُمّی وَ نَفْسی یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمائِکُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ
الْخَلائِقِ وَ بَکَتْکُمُ السَّماءُ وَ الْاَرْضُ وَ سُکّانُ الْجِنانِ وَ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ
عَدَدَ ما فی عِلْمِ اللهِ لَبَّیْکَ داعِیَ اللهِ اِنْ کانَ لَمْ یُجِبْکَ بَدَنی عِنْدَ اسْتِغاثَتِکَ وَ
لِسانی عِنْدَ اسْتِنْصارِکَ فَقَدْ اَجابَکَ قَلْبی وَ سَمْعی وَ بَصَری سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ کانَ وَعْدُ
رَبِّنا لَمَفْعُولاً اَشْهَدُ اَنَّکَ طُهْرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهُرْتَ وَ طَهُرَتْ
بِکَ الْبِلادُ وَ طَهُرَتْ اَرْضٌ اَنْتَ بِها وَ طَهُرَ حَرَمُکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ
وَ الْعَدْلِ وَ دَعَوْتَ اِلَیْهِما وَ اَنَّکَ صادِقٌ صِدّیقٌ صَدَقْتَ فیما دَعَوْتَ اِلَیْهِ وَ اَنَّکَ
ثارُ اللهِ فِی الْاَرْضِ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ وَ عَنْ جَدِّکَ رَسُولِ اللهِ وَ عَنْ
اَبیکَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ عَنْ اَخیکَ الْحَسَنِ وَ نَصَحْتَ وَ جاهَدْتَ فی سَبیلِ اللهِ وَ عَبَدْتَهُ
مُخْلِصاً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ فَجَزاکَ اللهُ خَیْرَ جَزاءِ السّابِقینَ وَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَ
سَلَّمَ تَسْلیماً اَللّـهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ
الرَّشیدِ قَتیلِ الْعَبَراتِ وَ اَسیرِ الْکُرُباتِ صَلوةً نامِیَةً زاکِیَةً مُبارَکَةً یَصْعَدُ اَوَّلُها
وَ لا یَنْفَدُ اٰخِرُها اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ اَنْبِیائِکَ الْمُرْسَلینَ یا اِلهَ
الْعالَمینَ آنگاه قبر مطهّر را ببوس و روی راست خود را بر قبر گذار و بعد از آن روی چپ را آنگاه
دور قبر بگرد و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید ره فرموده آنگاه برو بسوی قبر
علیّ بن الحسین و بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الطَّیِّبُ
الزَّکِیُّ الْحَبیبُ الْمُقَرَّبُ وَ ابْنَ رَیْحانَةِ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنْ شَهیدٍ مُحْتَسِبٍ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ ما اَکْرَمَ مَقامَکَ وَ اَشْرَفَ مُنْقَلَبَکَ اَشْهَدُ لَقَدْ شَکَرَ اللهُ سَعْیَکَ

اللهم انت الفجان اللهم انت الفجان اللهم انت الفجان و از برای این حرز حکایت عجیبی است که روایت کرده ابو الصلت هروی که گفت مولای من علی بن موسی الرضا علیه السلام روزی نشسته بود در منزل خود داخل شد بر او رسول مامون و گفت که اجابت کن امیر را پس امام برخاست و مرا گفت ... تا آنکه ... رسول خدا صلّی الله علیه و آله ... ابو الصلت گفت ... آنحضرت ... مامون ... ای ابو الحسن ...

وَ اَجْزِلْ ثَوابَكَ وَ اَلْحَقَكَ بِالذِّرْوَةِ الْعالِيَةِ حَيْثُ الشَّرَفُ كُلُّ الشَّرَفِ فِي الْغُرَفِ السّامِيَةِ كَما مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ جَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذينَ اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهيراً صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ وَ رِضْوانُهُ فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ الطّاهِرُ اِلى رَبِّكَ في حَطِّ الْاَثْقالِ عَنْ ظَهْري وَ تَخْفيفِها عَنّي وَ ارْحَمْ ذُلّي وَ خُضُوعي لَكَ وَ لِلسَّيِّدِ اَبيكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُما پس بچسبان خود را بر قبر و بگو زادَ اللّٰهُ في شَرَفِكُمْ فِي الْاٰخِرَةِ كَما شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيا وَ اَسْعَدَكُمْ كَما اَسْعَدَ بِكُمْ وَ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلامُ الدّينِ وَ نُجُومُ الْعالَمينَ وَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ پس رو کن بسوی شهداء و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اللّٰهِ وَ اَنْصارَ رَسُولِهِ وَ اَنْصارَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَ اَنْصارَ فاطِمَةَ وَ اَنْصارَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ وَ اَنْصارَ الْاِسْلامِ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَ جاهَدْتُمْ في سَبيلِهِ فَجَزاكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَ اَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ فُزْتُمْ وَ اللّٰهِ فَوْزاً عَظيماً يا لَيْتَني كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظيماً اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ اَشْهَدُ اَنَّكُمُ الشُّهَداءُ وَ السُّعَداءُ وَ اَنَّكُمُ الْفائِزُونَ في دَرَجاتِ الْعُلى وَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ بعد از آن بازگرد و بیا نزدیک سر مبارک آن حضرت و نماز زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر خود و برای برادران مؤمن و بدانکه سید بن طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم زیارتی مشتمل بر اسامی آنها نقل کرده که بملاحظه اختصار و شیوع اشتهار آن از ذکر نمودیم

دوم زیارت نیمه رجب غیر از زیارتیکه گذشت و آن زیارتی است که شیخ مفید ره در مزار نقلکرده که از زیارات مخصوصه نصف رجب است که آنرا غفیله میگویند یعنی نیمه رجب را غفیله میگویند نه زیارت را بسبب غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آن حضرت را در این وقت و آمدی در صحن شریف پس داخل شو یعنی در حرم مطهر و سه مرتبه بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ و بایست در نزد قبر منور و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا آلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا خِيَرَةَ اللّٰهِ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلامُ

که صد هزار درهم جهت تو بدهند و بنویس هر حاجتی که داری پس چون امام پشت گردانید من نظر بر قفای امام کردم و اراده کردم من و اراده کرد و گفت خدا و آنچه اراده کرده است بهتر بود از آنچه خدا ... جواد علیه السلام هفتم حرز حضرت ... يا نُورُ يا بُرْهانُ يا مُبينُ يا مُنيرُ يا رَبِّ اكْفِنِي الشُّرُورَ وَ آفاتِ الدُّهُورِ وَ اَسْئَلُكَ النَّجاةَ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ هشتم حرز امام علی نقی علیه السلام بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ يا عَزيزَ الْعِزِّ في عِزِّهِ ما اَعَزَّ عَزيزَ الْعِزِّ في عِزِّهِ يا عَزيزُ اَعِزَّني بِعِزِّكَ وَ اَيِّدْني بِنَصْرِكَ وَ ادْفَعْ عَنّي هَمَزاتِ الشَّياطينِ وَ ادْفَعْ عَنّي بِدَفْعِكَ وَ امْنَعْ عَنّي بِصُنْعِكَ وَ اجْعَلْني مِنْ خِيارِ خَلْقِكَ يا واحِدُ يا اَحَدُ يا فَرْدُ يا صَمَدُ

عَلَيْكُمْ يا سادَةَ السّاداتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا لُيُوثَ الْغاباتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا سُفُنَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عِلْمِ الْاَنْبِياءِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهيمَ خَليلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِسْمٰعيلَ ذَبيحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبيبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَديجَةَ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا شَهيدُ ابْنَ الشَّهيدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا قَتيلُ ابْنَ الْقَتيلِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّٰهِ وَ ابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ ابْنَ حُجَّتِهِ عَلى خَلْقِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ اٰتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ رُزِئْتَ بِوالِدَيْكَ وَ جاهَدْتَ عَدُوَّكَ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ تَسْمَعُ الْكَلامَ وَ تَرُدُّ الْجَوابَ وَ اَنَّكَ حَبيبُ اللّٰهِ وَ خَليلُهُ وَ نَجيبُهُ وَ صَفِيُّهُ وَ ابْنُ صَفِيِّهِ يا مَوْلايَ وَ ابْنَ مَوْلايَ زُرْتُكَ مُشْتاقاً فَكُنْ لي شَفيعاً اِلَى اللّٰهِ يا سَيِّدي وَ اَسْتَشْفِعُ اِلَى اللّٰهِ بِجَدِّكَ سَيِّدِ النَّبِيّينَ وَ بِاَبيكَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ وَ بِاُمِّكَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلا لَعَنَ اللّٰهُ قاتِليكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ ظالِميكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ سالِبيكَ وَ مُبْغِضيكَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَ الْاٰخِرينَ وَ صَلَّى اللّٰهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ آنگاه قبر مطهر را ببوس و متوجه شو بسوی علی بن الحسین علیهما السلام و آنجناب را زیارت کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَ ابْنَ مَوْلايَ لَعَنَ اللّٰهُ قاتِليكَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ ظالِميكَ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِزِيارَتِكُمْ وَ بِمَحَبَّتِكُمْ وَ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدائِكُمْ وَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكاتُهُ پس برو تا برسی بقبور شهداء رضوان الله علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَى الْاَرْواحِ الْمُنيخَةِ بِقَبْرِ اَبي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا طاهِرينَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا مَهْدِيُّونَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ

نهم حرز امام حسن عسکری بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ يا عُدَّتي عِنْدَ شِدَّتي وَ يا غَوْثي عِنْدَ كُرْبَتي وَ يا مُونِسي عِنْدَ وَحْدَتي اُحْرُسْني بِعَيْنِكَ الَّتي لا تَنامُ وَ اكْنُفْني بِرُكْنِكَ الَّذي لا يُرامُ دهم حرز مولانا القائم علیه السلام بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ يا مالِكَ الرِّقابِ وَ يا هازِمَ الْاَحْزابِ يا مُفَتِّحَ الْاَبْوابِ يا مُسَبِّبَ الْاَسْبابِ سَبِّبْ لَنا سَبَباً لا نَسْتَطيعُ لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ عَلى آلِهِ اَجْمَعينَ یازدهم قنوت امام حسن اَللّٰهُمَّ مَنْ اَوى اِلى مَأْوىً فَاَنْتَ مَأْوايَ وَ مَنْ لَجَاَ اِلى مَلْجَاءٍ فَاَنْتَ مَلْجَئي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْمَعْ نِدائي وَ اَجِبْ دُعائي وَ اجْعَلْ مَآبي عِنْدَكَ

و

یا ابرار الله السلام علیکم و علی الملائکة الحافّین بقبورکم اجمعین جمعنا الله و ایاکم فی مستقر رحمته و تحت عرشه انه ارحم الراحمین و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته بعد از آن برو بحرم عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام چون برسی بآنجا بایست بر در روضه آنجناب و بگو سلام الله و سلام ملائکته المقربین تا آخر زیارت آنحضرت که پیش از این گذشت ص ۴۳۴ **سیّم** زیارت نیمه شعبان است بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است و بس است در این باب آنکه بچندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلام وارد شده که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت کند قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند و بزیارت آنحضرت میایند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند با او و با ایشانند پنج پیغمبر اولو العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت پرسیدم که بچه سبب ایشان را اولوالعزم مینامند فرمود بجهة آنکه ایشان مبعوث شده اند بمشرق و مغرب و جن و انس و امّا الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده یکی همان زیارت است که برای اول رجب نقل شد دیگر زیارتیست که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و آن زیارت چنین است میایستی نزد قبر آنحضرت و میگوئی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَ السَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الزَّکِیُّ اُودِعُکَ شَهادَةً مِنّی لَکَ تُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فی یَوْمِ شَفاعَتِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قُتِلْتَ وَ لَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجاءِ حَیٰوتِکَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شیعَتِکَ وَ بِضِیاءِ نُورِکَ اهْتَدَی الطّالِبُونَ اِلَیْکَ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ نُورُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یُطْفَأْ وَ لا یُطْفَأُ اَبَداً وَ اَنَّکَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یَهْلِکْ وَ لا یُهْلَکُ اَبَداً وَ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذِهِ التُّرْبَةَ تُرْبَتُکَ وَ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَ هٰذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِکَ لا ذَلیلَ وَ اللّٰهِ مُعِزُّکَ وَ لا مَغْلُوبَ وَ اللّٰهِ ناصِرُکَ هٰذِهِ شَهادَةٌ لی عِنْدَکَ اِلیٰ یَوْمِ قَبْضِ رُوحی بِحَضْرَتِکَ وَ السَّلامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ

مثوای و اخرجنی فی بلوای من افتتان الامتحان و لمّة الشیطان بعظمتک التی لا یشوبها ولع نفس بتفتین و لا وارد طیف بتظنین و لا یلمّ بها فرج حتی تقلبنی الیک بارادتک غیر ظنین و لا مظنون و لا مراب و لا مرتاب انک ارحم الراحمین

مؤلف گوید که سید بن طاوس قنوتهای ائمه علیهم السلام را جمع کرده در مهج الدعوات و چون طول بود انها من اکتفا بهمین یک قنوت کردم

دوازدهم دعای حضرت رسول صلی الله علیه و آله که امان است از جن و انس
بسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله علیه توکلت و هو رب العرش العظیم ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن اشهد

چهارم زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سیم ماه رمضان و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر میشود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت در این شب و در حدیث معتبر دیگر از حضرت صادق علیه السلام مرویست که چون شب قدر میشود منادی از آسمان هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حقتعالی آمرزید هر که را که بزیارت قبر حسین علیه السلام آمده و در روایت است که هر که شب قدر نزد قبر آنحضرت باشد و دو رکعت نماز گذارد نزد آنحضرت یا آنچه میسر شود و از حقتعالی سؤال کند بهشت را و پناه برد از آتش حقتعالی باو عطا فرماید سؤال او را و پناه دهد او را از آتش و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از برای او عرض و حسابی نخواهد بود و با و بگویند که داخل بهشت شو بدون خوف و بیم و امّا الفاظیکه زیارت کرده میشود حضرت امام حسین علیه السلام بآن در لیلهٔ قدر پس چنان است که شیخ و مفید و محمد بن المشهدی و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن زیارت را مخصوص باین شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ محمد بن المشهدی باسناد معتبر خود آن را از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده و گفته که آنحضرت فرمودند وقتیکه اراده کردی زیارت کنی ابی عبدالله الحسین علیه السلام را پس و بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس روی خود را بجانب آنحضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الصِّدّیقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ

... و ان الله علی کل شیء قدیر و ان الله قد احاط بکل شیء علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی و من شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم

سیزدهم دعاء مجرب روایت است از انس که گفت حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر کس این دعا را در صبح و شام بخواند موکل فرماید حقتعالی باو چهار فرشته که او را حفظ کنند از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و طرف چپ و در امان خدا عز و جل باشد و اگر سعی کنند خلایق از جن و انس که ضرر باو برسانند نتوانند و آن این است
بسم الله الرحمن الرحیم بسم الله خیر الاسماء بسم الله رب الارض و السماء بسم الله الذی لا

اَلصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ
وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذیٰ فی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقینُ
اَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ خالَفُوکَ وَحارَبُوکَ وَالَّذینَ خَذَلُوکَ وَالَّذینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ
عَلیٰ لِسانِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَریٰ لَعَنَ اللهُ الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَ
الْآخِرینَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً
عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ
عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بر قبر و روی
خود را بر آن گذار پس می‌روی بجانب سر مقدّس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ
وَسَمائِهِ صَلَّی اللهُ عَلیٰ رُوحِکَ الطَّیِّبِ وَجَسَدِکَ الطّاهِرِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ یا مَوْلایَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار صورت خود را بر آن و بگرد بجانب
سر پس دو رکعت نماز زیارت گذار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسّر شود پس از آن
رو بسمت پا و زیارت کن علیّ بن الحسین علیهما السلام را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ
مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ لَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ وَضاعَفَ
عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ و دعا کن بآنچه میخواهی پس زیارت کن شهدا را در حالیکه میل کنی
از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الصِّدّیقُونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا
الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ جاهَدْتُمْ فی سَبیلِ اللهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَی الْاَذیٰ
فی جَنْبِ اللهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّیٰ اَتاکُمُ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ
تُرْزَقُونَ فَجَزاکُمُ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ جَزاءِ الْمُحْسِنینَ وَجَمَعَ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ
فی مَحَلِّ النَّعیمِ پس میروی بزیارت عبّاس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام همینکه رسیدی آنجا و ایستادی
نزد آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ
الْمُطیعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ جاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّیٰ اَتاکَ الْیَقینُ
لَعَنَ اللهُ الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْکِ الْجَحیمِ پس نماز

(دعاء مختصر یوم)
یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَلا داءٌ بِسْمِ اللهِ اَصْبَحْتُ وَعَلَی اللهِ تَوَکَّلْتُ بِسْمِ اللهِ عَلیٰ قَلْبی وَ نَفْسی بِسْمِ اللهِ عَلیٰ دینی وَعَقْلی بِسْمِ اللهِ عَلیٰ اَهْلی وَمالی بِسْمِ اللهِ عَلیٰ ما اَعْطانی رَبّی بِسْمِ اللهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلا فِی السَّماءِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ وَاَعَزُّ وَاَجَلُّ مِمّا اَخافُ وَاَحْذَرُ عَزَّ جارُکَ وَجَلَّ ثَناؤُکَ وَلا اِلٰهَ غَیْرُکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ نَفْسی وَمِنْ شَرِّ کُلِّ سُلْطانٍ شَدیدٍ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَمِنْ شَرِّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ وَمِنْ شَرِّ قَضاءِ السَّوْءِ وَمِنْ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ بِناصِیَتِها اِنَّکَ عَلیٰ صِراطٍ مُسْتَقیمٍ وَاَنْتَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ

تطوّع کند در مسجد آنجناب هرچه خواهد بیرون رود **پنجم** زیارت حضرت امام حسین
علیه السلام است در عید فطر و قربان بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه در یک شب
از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و بروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام منقول است که فرمود سه شب است که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها
گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان
و شب عید یعنی شب عید فطر و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسیکه زیارت کند
امام حسین علیه السلام را در شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد
حقتعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمرهٔ مقبوله و براورد از برای او هزار حاجت دنیا
و آخرت و از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام مرویست که هرکه شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند
آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حقتعالی او را از شرّ آنسال بدانکه علما
برای این دو عید شریف دو زیارت نقل کرده اند یکی زیارت سابقه که بجهة لیالی قدر ذکر
شد و دیگر این زیارتست و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روزهای
عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت را
در این دو شب پس بایست بر در قبّهٔ مطهّره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان یا
مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الذَّلیلُ بَیْنَ یَدَیْکَ
وَالْمُصَغَّرُ فی عُلُوِّ قَدْرِکَ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکَ جاءَکَ مُسْتَجیراً بِکَ قاصِداً اِلیٰ حَرَمِکَ
مُتَوَجِّهاً اِلیٰ مَقامِکَ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللهِ تَعالیٰ بِکَ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَاَدْخُلُ یا وَلِیَّ
اللهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ اللهِ الْمُحْدِقینَ بِهٰذَا الْحَرَمِ الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْمَشْهَدِ پس
اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدّم دار پای راست را بر پای چپ
و بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ وَعَلیٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنی مُنْزَلاً مُبارَکاً
وَاَنْتَ خَیْرُ الْمُنْزِلینَ پس بگو اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً

(دعاء حضرت رسول)
حَفِظَ اِنَّ وَلِیِّیَ اللهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَهُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ
چهاردهم دعاء حضرت رسول صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَفْتَقِرَ فی غِناکَ اَوْ اَضِلَّ فی هُداکَ اَوْ اُذَلَّ فی عِزِّکَ اَوْ اُضامَ فی سُلْطانِکَ اَوْ اُضْطَهَدَ وَالْاَمْرُ اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ اَنْ اَقُولَ زُوراً اَوْ اَغْشیٰ فُجُوراً اَوْ اَکُونَ بِکَ مَغْرُوراً
پانزدهم دعائیست از حضرت امام محمّد باقر از ابو حمزه ثمالی روایتست که گفت از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام اجازه خواستم که بخدمتش مشرّف شوم پس آنحضرت از خانه بیرون آمد و لبهای مبارکش میجنبید و فرمود انّی ...

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذى مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لى زِيارَةَ مَوْلاىَ بِاِحْسانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنى عَنْ زِيارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس داخل شو و چون بميان روضه رسيدى بايست محاذى قبر مطهر با حال خضوع و گريه و تضرع و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ اَمينِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرٰهيمَ خَليلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسٰى كَليمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسٰى رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبيبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِىٍّ حُجَّةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِىُّ الْبَرُّ التَّقِىُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَيْتَ الزَّكوٰةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتَ فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتَّى اسْتُبيحَ حَرَمُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً پس بايست نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گريان و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَطَلَ الْمُسْلِمينَ يا مَوْلاىَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِى الْاَصْلابِ الشّامِخَةِ وَالْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجاهِلِيَّةُ بِاَنْجاسِها وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مُدْلَهِمّاتِ ثِيابِها وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعائِمِ الدّينِ وَاَرْكانِ الْمُسْلِمينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمامُ الْبَرُّ التَّقِىُّ الرَّضِىُّ الزَّكِىُّ الْهادِى الْمَهْدِىُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَاَعْلامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيا پس بچسبان خود را بقبر و بگو اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ يا مَوْلاىَ اَنَا مُوالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَمُعادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَاَنَا بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى وَقَلْبى لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرى لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يا مَوْلاىَ اَتَيْتُكَ خائِفاً فَآمِنّى وَاَتَيْتُكَ مُسْتَجيراً فَاَجِرْنى وَاَتَيْتُكَ فَقيراً فَاَغْنِنى سَيِّدى وَمَوْلاىَ اَنْتَ مَوْلاىَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ

مرا گفتم بلی فدایت شوم فرمود تکلم کردم بکلامی که تکلم نکرده بآن احدی هرگز مگر آنکه کفایت کرده حق تعالی آنچه مهم او است از امر دنیا و آخرت او گفتم فدایت شوم پس خبر ده مرا پس فرمود یا هر که این کلمات را در حال بیرون رفتن از خانه بخواند مهمات او میسر شود بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ حَسْبِىَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ خَيْرَ اُمُورى كُلِّها وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْىِ الدُّنْيا وَعَذابِ الْآخِرَةِ

سیم از ادعیه الوسائل الی المسائل از محمد بن حارث نوفلی خادم حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که وقتیکه تزویج کرد مامون دختر خود را بحضرت امام محمد تقی نوشت حضرت برای او که از برای هر نماز صبح ... از

وَعَلانِيَتِكُمْ وَبِظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ التّالى لِكِتابِ اللّٰهِ وَاَمينُ اللّٰهِ الدّاعى اِلَى اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ پس دو ركعت نماز نزد سر آنحضرت بكن و چون سلام گفتى بگو اَللّٰهُمَّ اِنّى صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ فَاِنَّهُ لا تَجُوزُ الصَّلوٰةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذى لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّى اَفْضَلَ السَّلامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَىَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهاتانِ الرَّكْعَتانِ هَدِيَّةٌ مِنّى اِلٰى سَيِّدِىَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْهُما مِنّى وَاْجُرْنى عَلَيْهِما اَفْضَلَ اَمَلى وَرَجائى فيكَ وَفى وَلِيِّكَ يا وَلِىَّ الْمُؤْمِنينَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْعَبَراتِ وَاَسيرِ الْكُرُباتِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ الثّائِرُ بِحَقِّكَ اَكْرَمْتَهُ بِكَرامَتِكَ وَخَتَمْتَ لَهُ بِالشَّهادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ وَاَكْرَمْتَهُ بِطيبِ الْوِلادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْاَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلٰى خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِياءِ فَاَعْذَرَ فِى الدُّعاءِ وَمَنَحَ النَّصيحَةَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ حَتَّى اسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ بِالْاَدْنٰى وَتَرَدّٰى فى هَواهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِى الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِى اللّٰهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّٰى سُفِكَ فى طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ لَعْناً وَبيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً پس بگرد بجانب عَلِىِّ بْنِ الْحُسَيْنِ علیهما السلام و آنجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِىَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ

(ادعیة الوسائل الی المسائل)

یوم مرش و حفظ الهی اموال ما را در آخرت ذخیره نهاده بجهت ایشان اموال شما را در دنیا شما را دادم و من بگذارم ذخیره تو دادم وسائل الی المسائل را و آن مناجاتی است که یمن رسیده از پدرم و با و رسیده از پدرش جناب موسی بن جعفر و با و رسیده از پدرش جعفر و با و رسیده از پدرش محمد و با و رسیده از علی بن الحسین و با و رسیده از پدرش حسین و با و رسیده از برادرش حسن و با و رسیده از پدرش امیر المؤمنین علی بن ابیطالب صلوات الله علیهم و با و رسیده از رسول خدا صلی الله علیه و آله و بآنحضرت رسید جبرئیل علیه السلام و گفت یا محمد رب العزة ترا سلام میرساند و میفرماید این مفاتیح گنجهای دنیا و آخرت است از او وسیله خود ساز بسوی مطالب خود تا برسی

اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهیدُ بِاَبی
اَنْتَ وَاُمّی عِشْتَ سَعیداً وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهیداً پس رو کن بسوی قبور شهداء رضوان
الله علیهم وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الذّابُّونَ عَنْ تَوْحیدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما
صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ بِاَبی اَنْتُمْ وَاُمّی فُزْتُمْ فَوْزاً عَظیماً پس رو بمشهد عباس بن
علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ
وَالصِّدّیقُ الْمُواسی اَشْهَدُ اَنَّكَ آمَنْتَ بِاللهِ وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَدَعَوْتَ
اِلی سَبیلِ اللهِ وَواسَیْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَیْكَ مِنَ اللهِ اَفْضَلُ التَّحِیَّةِ وَالسَّلامِ پس
بچسبان خود را بقبر و بگو بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا ناصِرَ دینِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ناصِرَ
الْحُسَیْنِ الصِّدّیقِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا ناصِرَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ عَلَیْكَ مِنّی السَّلامُ
ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس نماز کن در نزد سر آنحضرت دو رکعت و بگو بعد از آن
آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام یعنی بخوان دعاء اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ
(ص ۴۲۹) الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت آنچه خواهی مگر آنکه مستحب است
آنجا را مکان بیتوته یعنی خوابگاه قرار ندهی و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را بایست در
نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لاقالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِنْ
اَنْصَرِفْ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرینَ یا مَوْلایَ
لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِكَ وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلَیْكَ وَالْمُقامَ فی حَرَمِكَ
وَالْکَوْنَ فی مَشْهَدِكَ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس ببوس ضریح را و جمیع بدن خود را بمال
بدستیکه آن باعث امان و حرز تست و بیرون برو از نزد آنحضرت بطوریکه روت بجانب
قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا بابَ الْمَقامِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا شَریكَ
الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا حُجَّةَ الْخِصامِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا سَفینَةَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ رَبِّیَ الْمُقیمینَ فی هٰذَا الْحَرَمِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ
اللَّیْلُ وَالنَّهارُ و بگو اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ

عمر از خود دور سر انجام گردد مطلب
تو و ایثار مکن از زاد در حاجتهای
دنیا که کم میگردد از حظ آخرت
وان ده وسیله ایست که بواسطه
ان دردهای غبار گذشته شود
وطلب کرده میشود بسبب الفاظ جهادی
و با نجام مرسد و این نسخه آن

مناجات استخاره (۲)

اَللّٰهُمَّ اِنَّ خِیَرَتَكَ فیما
اَسْتَخیرُكَ فیهِ تُنیلُ الرَّغائِبَ
وَتُجْزِلُ الْمَواهِبَ وَتُغْنِمُ
الْمَطالِبَ وَتُطَیِّبُ الْمَکاسِبَ
وَتَهْدی اِلی اَجْمَلِ الْمَذاهِبِ وَ
تَسُوقُ اِلی اَحْمَدِ الْعَواقِبِ وَ
تَقی مَخُوفَ النَّوائِبِ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْتَخیرُكَ فیما عَزَمَ رَأْیی
عَلَیْهِ وَقادَنی عَقْلی اِلَیْهِ
وَسَهِّلِ اللّٰهُمَّ فیهِ ما تَوَعَّرَ
وَیَسِّرْ مِنْهُ ما تَعَسَّرَ وَاکْفِنی
فیهِ الْمُهِمَّ وَادْفَعْ بِهِ عَنّی
کُلَّ مُلِمٍّ وَاجْعَلْ یا رَبِّ عَواقِبَهُ
غُنْماً وَمَخُوفَهُ

الْعَظیمِ پس بیرون رو و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس در وقتی که چنین کردی
مثل کسی هستی که زیارت کرده خدا را در عرش **ششم** زیارت امام حسین علیه السلام در روز
عرفه است بدانکه آنچه از اهلبیت عصمت و طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت
اخبار و بسیاری فضیلت و ثواب زیاده از آنستکه احصا شود و ما بجهة تشویق زائرین بذکر
چند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از بشیر دهان منقولستکه گفت عرض کردم بخدمت حضرت
صادق علیه السلام که گاه هست حج از من فوت میشود و روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام
میگذرانم فرمود که نیك میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین علیه السلام برود با شناسائی
حق آنحضرت در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره مقبوله و بیست
جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آنحضرت را در روز عید نوشته حقتعالی برای
او ثواب صد حج و صد عمره و صد جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند آن
حضرت را در روز عرفه با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره
پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب
موقف عرفات پس آنحضرت نظر کرد بسوی من مانند کسیکه خشمناك باشد و فرمود که ای بشیر هرگاه مؤمن
برود بزیارت قبر امام حسین علیه السلام در روز عرفه و غسل کند در نهر فرات پس متوجه شود بسوی قبر
آنحضرت بنویسد حقتعالی از برای او بهر گامی که برمیدارد حجی که با همه مناسك بعمل آورده باشد و چنین
گمان دارم که فرمود و عمره و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که حقتعالی در روز عرفه اول
نظر رحمت بسوی زائران قبر حسین علیه السلام میافکند پیش از آنکه نظر باهل موقف عرفات کند و در حدیث
معتبر از رفاعه منقولستکه حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری
نداشتم که بحج روم ولکن عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ
کوتاهی نکردی از آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترك حج کنند
هر آینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترك زیارت قبر آنحضرت نکنی پس ساعتی ساکت شد بعد از آن
فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود بسوی قبر امام حسین علیه السلام و عارف بحق آنحضرت باشد

سَلامَةً بِلیماً وَبُعْدَهُ قُرْباً وَجَدْبَهُ
خِصْباً وَاَرْسِلِ اللّٰهُمَّ اِجابَتی
وَاَنْجِحْ طَلِبَتی وَاقْضِ حاجَتی
وَاقْطَعْ عَنّی عَوائِقَها وَامْنَعْ
عَنّی بَوائِقَها وَاَعْطِنِی اللّٰهُمَّ
لِواءَ الظَّفَرِ وَالْخِیَرَةِ فیما
اسْتَخَرْتُكَ وَوُفُورَ الْمَغْنَمِ
فیما دَعَوْتُكَ وَعَوائِدَ الْاِفْضالِ
فیما رَجَوْتُكَ وَاَقْرِنْهُ اللّٰهُمَّ
بِالنَّجاحِ وَحُفَّهُ بِالصَّلاحِ
وَاَرِنی اَسْبابَ الْخِیَرَةِ فیهِ
واضِحَةً وَاَعْلامَ غُنْمِها
لائِحَةً وَاشْدُدْ خِناقَ
تَعَسُّرِها وَانْعَشْ صَریعَ
تَیْسیرِها وَبَیِّنِ اللّٰهُمَّ
مُلْتَبِسَها وَاَطْلِقْ مُتَعَثِّرَها
وَمَکِّنْ اُسَّها حَتّی تَکُونَ خِیَرَةً
مُقْبِلَةً بِالْغُنْمِ مُزیلَةً لِلْغُرْمِ
عاجِلَةً لِلنَّفْعِ باقِیَةَ الصُّنْعِ
اِنَّكَ مَلِیٌّ بِالْمَزیدِ مُبْتَدِئٌ
بِالْجُودِ

وبا نکیر زود همراه او میشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ نوشته
شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد واما کیفیت زیارت
مخصوصه پس چنانست که علماء اجله و رؤساء مذهب ملّه فرموده اند چون خواستی زیارت مخصوصه
در این روز زیارت کنی پس اگر ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن واگرنه از هر جای که
ترا ممکن باشد وپاکیزه ترین جامه های خود را بپوش وقصد زیارت مخصوصه کن در حالتی که
با آرامی و وقار و تانی باشی پس چون بدر حایر برسی بگو اَللهُ اَکْبَرُ وبگو اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِهٰذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ
لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللهِ صَلَّی
اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ
عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلیٰ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلیٰ
عَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلیٰ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ
بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْخَلَفِ الصّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الْمُوالی لِوَلِیِّکَ الْمُعادی
لِعَدُوِّکَ اسْتَجارَ بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ اِلَی اللهِ بِقَصْدِکَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانی
لِوِلایَتِکَ وَخَصَّنی بِزِیارَتِکَ وَسَهَّلَ لی قَصْدَکَ پس داخل روضه شو و بایست محاذی
سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ
نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسیٰ
کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسیٰ رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ فاطِمَةَ
الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خَدیجَةَ الْکُبْریٰ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ

مناجات المستقیلین

اَللّٰهُمَّ اِنَّ الرَّجاءَ لِسَعَةِ رَحْمَتِکَ اَنْطَقَنی بِاسْتِقالَتِکَ وَالْاَمَلَ لِاَناتِکَ وَرِفْقِکَ شَجَّعَنی عَلیٰ طَلَبِ اَمانِکَ وَعَفْوِکَ وَلی یا رَبِّ ذُنُوبٌ قَدْ واجَهَتْها اَوْجُهُ الْاِنْتِقامِ وَخَطایا قَدْ لاحَظَتْها اَعْیُنُ الْاِصْطِلامِ وَاسْتَوْجَبْتُ بِها عَلیٰ عَدْلِکَ اَلیمَ الْعَذابِ وَاسْتَحْقَقْتُ بِاجْتِراحِها مُبیرَ الْعِقابِ وَخِفْتُ تَعْویقَها لِاِجابَتی وَرَدَّها اِیّایَ عَنْ قَضاءِ حاجَتی وَاِبْطالَها لِطَلِبَتی وَقَطْعَها لِاَسْبابِ رَغْبَتی مِنْ اَجْلِ ما قَدْ اَنْقَضَ ظَهْری مِنْ ثِقْلِها وَبَهَظَنی مِنَ الْاِسْتِقْلالِ بِحَمْلِها ثُمَّ تَراجَعْتُ رَبِّ اِلیٰ حِلْمِکَ عَنِ الْخاطِئینَ وَعَفْوِکَ عَنِ

یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیْتَ الزَّکوٰةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاَطَعْتَ اللهَ حَتّیٰ اَتیٰکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللهُ
اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ
یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اُشْهِدُ اللهَ وَمَلائِکَتَهُ وَاَنْبِیاءَهُ وَرُسُلَهُ اَنّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ
وَبِاِیابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دینی وَخَواتیمِ عَمَلی وَمُنْقَلَبی اِلیٰ رَبّی فَصَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ وَ
عَلیٰ اَرْواحِکُمْ وَعَلیٰ اَجْسادِکُمْ وَعَلیٰ شاهِدِکُمْ وَعَلیٰ غائِبِکُمْ وَظاهِرِکُمْ وَباطِنِکُمْ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَابْنَ اِمامِ الْمُتَّقینَ وَابْنَ
قائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اِلیٰ جَنّاتِ النَّعیمِ وَکَیْفَ لا تَکُونُ کَذٰلِکَ وَاَنْتَ بابُ الْهُدیٰ وَ
اِمامُ التُّقیٰ وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقیٰ وَالْحُجَّةُ عَلیٰ اَهْلِ الدُّنْیا وَخامِسُ اَصْحابِ الْکِساءِ غَذَتْکَ
یَدُ الرَّحْمَةِ وَرَضِعْتَ مِنْ ثَدْیِ الْاِیمانِ وَرُبّیتَ فی حِجْرِ الْاِسْلامِ فَالنَّفْسُ غَیْرُ راضِیَةٍ
بِفِراقِکَ وَلا شاکَّةٍ فی حَیٰوتِکَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکَ وَعَلیٰ آبائِکَ وَاَبْنائِکَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا صَریعَ الْعَبْرَةِ السّاکِبَةِ وَقَرینَ الْمُصیبَةِ الرّاتِبَةِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ
مِنْکَ الْمَحارِمَ فَقُتِلْتَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ مَقْهُوراً وَاَصْبَحَ رَسُولُ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ
آلِهِ بِکَ مَوْتُوراً وَاَصْبَحَ کِتابُ اللهِ بِفَقْدِکَ مَهْجُوراً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلیٰ جَدِّکَ وَاَبیکَ
وَاُمِّکَ وَاَخیکَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَنیکَ وَعَلَی الْمُسْتَشْهَدینَ مَعَکَ وَعَلَی الْمَلائِکَةِ
الْحافّینَ بِقَبْرِکَ وَالشّاهِدینَ لِزُوّارِکَ الْمُؤْمِنینَ بِالْقَبُولِ عَلیٰ دُعاءِ شیعَتِکَ وَالسَّلامُ
عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَبا
عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتِ الْمُصیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلیٰ جَمیعِ اَهْلِ السَّمٰواتِ وَ
الْاَرْضِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسْرَجَتْ وَاَلْجَمَتْ وَتَهَیَّاَتْ لِقِتالِکَ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ
قَصَدْتُ حَرَمَکَ وَاَتَیْتُ مَشْهَدَکَ اَسْئَلُ اللهَ بِالشَّاْنِ الَّذی لَکَ عِنْدَهُ وَبِالْمَحَلِّ
الَّذی لَکَ لَدَیْهِ اَنْ یُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ یَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَ
الْآخِرَةِ بِمَنِّهِ وَجُودِهِ وَکَرَمِهِ پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن در بالای سر و در آن

الْمُذْنِبینَ وَرَحْمَتِکَ لِلْعاصینَ فَاَقْبَلْتُ بِثِقَتی مُتَوَکِّلاً عَلَیْکَ طارِحاً نَفْسی بَیْنَ یَدَیْکَ شاکِیاً بَثّی اِلَیْکَ سائِلاً ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْ تَفْریجِ الْهَمِّ وَلا اَسْتَحِقُّهُ مِنْ تَنْفیسِ الْغَمِّ مُسْتَقیلاً لَکَ اِیّایَ واثِقاً مَوْلایَ بِکَ اَللّٰهُمَّ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِالْفَرَجِ وَتَطَوَّلْ بِسُهُولَةِ الْمَخْرَجِ وَادْلُلْنی بِرَأْفَتِکَ عَلیٰ سَمْتِ الْمَنْهَجِ وَاَزْلِقْنی بِقُدْرَتِکَ عَنِ الطَّریقِ الْاَعْوَجِ وَخَلِّصْنی مِنْ سِجْنِ الْکَرْبِ بِاِقالَتِکَ وَاَطْلِقْ اَسْری بِرَحْمَتِکَ وَطُلْ عَلَیَّ بِرِضْوانِکَ وَجُدْ عَلَیَّ بِاِحْسانِکَ وَاَقِلْنی عَثْرَتی وَفَرِّجْ کُرْبَتی وَارْحَمْ عَبْرَتی وَلا تَحْجُبْ دَعْوَتی وَاشْدُدْ بِالْاِقالَةِ اَزْری وَقَوِّ بِها ظَهْری وَاَصْلِحْ بِها اَمْری وَ

دو رکعت هر سوره که میخواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی صَلَّیْتُ وَ رَکَعْتُ وَ سَجَدْتُ لَکَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ لِاَنَّ الصَّلوٰةَ وَ الرُّکُوعَ وَ السُّجُودَ لا یَکُونُ اِلّا لَکَ لِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَبْلِغْهُمْ عَنّی اَفْضَلَ التَّحِیَّةِ وَ السَّلامِ وَ ارْدُدْ عَلَیَّ مِنْهُمُ التَّحِیَّةَ وَ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَ هاتانِ الرَّکْعَتانِ هَدِیَّةٌ مِنّی اِلیٰ مَوْلایَ وَ سَیِّدی وَ اِمامِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَقَبَّلْ ذٰلِکَ مِنّی وَ اجْزِنی عَلیٰ ذٰلِکَ اَفْضَلَ اَمَلی وَ رَجائی فیکَ وَ فی وَلِیِّکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس برخیز برو به سوی پای مبارک حضرت حسین علیه السلام و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و سر آنجناب در نزد پای ابیعبدالله علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهیدُ بْنُ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمَظْلُومُ ابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ وَ ابْنَ وَلِیِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصیبَةُ وَ جَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ عَلَیْنا وَ عَلیٰ جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ اَبْرَءُ اِلَی اللّٰهِ وَ اِلَیْکَ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ پس توجه کن بجانب شهداء و زیارت کن ایشان را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَوْلِیاءَ اللّٰهِ وَ اَحِبّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَصْفِیاءَ اللّٰهِ وَ اَوِدّاءَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ دینِ اللّٰهِ وَ اَنْصارَ نَبِیِّهِ وَ اَنْصارَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ اَنْصارَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِیِّ النّاصِحِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ اَبی عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَیْنِ الشَّهیدِ الْمَظْلُومِ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ بِاَبی اَنْتُمْ وَ اُمّی طِبْتُمْ وَ طابَتِ الْاَرْضُ الَّتی فیها دُفِنْتُمْ وَ فُزْتُمْ وَ اللّٰهِ فَوْزاً عَظیماً یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَکُمْ فَاَفُوزَ مَعَکُمْ فِی الْجِنانِ مَعَ الشُّهَداءِ وَ الصّالِحینَ وَ حَسُنَ اُولٰئِکَ رَفیقاً وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ پس برگرد بجانب سر

بِها عُمْری وَ ارْحَمْنی یَوْمَ حَشْری وَ وَقْتَ نَشْری اِنَّکَ جَوادٌ کَریمٌ عَفُوٌّ رَحیمٌ

مناجات سفر

اَللّٰهُمَّ اِنّی اُریدُ سَفَراً فَخِرْ لی فیهِ وَ اَوْضِحْ لی فیهِ سَبیلَ الرَّاْیِ وَ فَهِّمْنیهِ وَ افْتَحْ لی عَزْمی بِالْاِسْتِقامَةِ وَ اشْمَلْنی فی سَفَری بِالسَّلامَةِ وَ اَفِدْنی جَزیلَ الْحَظِّ وَ الْکَرامَةِ وَ اکْلَاْنی فیهِ بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَ الْحِراسَةِ وَ جَنِّبْنِی اللّٰهُمَّ وَعْثاءَ الْاَسْفارِ وَ سَهِّلْ لی حُزُونَةَ الْاَوْعارِ وَ اطْوِ لی بِساطَ الْمَراحِلِ وَ قَرِّبْ مِنّی بُعْدَ نَأْیِ الْمَناهِلِ وَ باعِدْ فِی الْمَسیرِ بَیْنَ خُطَی الرَّواحِلِ حَتّیٰ تُقَرِّبَ [illegible] بِساطَ الْبَعیدِ وَ تُسَهِّلَ وُعُورَ الشَّدیدِ وَ لَقِّنِی اللّٰهُمَّ فی سَفَری نُجْحَ طائِرِ الْواقِیَةِ وَ هَبْنی فیهِ غُنْمَ الْعافِیَةِ

امام حسین علیه السلام و بسیار دعا کن از برای خود و از برای اهل و عیال و برادران مؤمن خود و سید بن طاوس شهید فرموده اند پس برو بمشهد جناب عباس رضی الله عنه همینکه رسیدی بانجا بایست نزد قبر آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَوَّلِ الْقَوْمِ اِسْلاماً وَ اَقْدَمِهِمْ ایماناً وَ اَقْوَمِهِمْ بِدینِ اللّٰهِ وَ اَحْوَطِهِمْ عَلَی الْاِسْلامِ اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِاَخیکَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسی فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْکَ الْمَحارِمَ وَ انْتَهَکَتْ فی قَتْلِکَ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الْاَخُ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِی النّاصِرُ وَ الْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخیهِ الْمُجیبُ اِلیٰ طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فیما زَهِدَ فیهِ غَیْرُهُ مِنَ الثَّوابِ الْجَزیلِ وَ الثَّناءِ الْجَمیلِ وَ اَلْحَقَکَ اللّٰهُ بِدَرَجَةِ آبائِکَ فی دارِ النَّعیمِ اِنَّهُ حَمیدٌ مَجیدٌ پس بیفکن خود را بر قبر و بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ تَعَرَّضْتُ وَ لِزِیارَةِ اَوْلِیائِکَ قَصَدْتُ رَغْبَةً فی ثَوابِکَ وَ رَجاءً لِمَغْفِرَتِکَ وَ جَزیلِ اِحْسانِکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَجْعَلَ رِزْقی بِهِمْ دارّاً وَ عَیْشی بِهِمْ قارّاً وَ زِیارَتی بِهِمْ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبی بِهِمْ مَغْفُوراً وَ اقْلِبْنی بِهِمْ مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً دُعائی بِاَفْضَلِ ما یَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِهِ وَ الْقاصِدینَ اِلَیْهِ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بیوس ضریح را و نماز گذار نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت ص ۴۳۶

هفتم زیارت عاشوراء است بدانکه زیارات منقوله در روز عاشوراء چند زیارت است و ما در اینجا بملاحظه اختصار بدو زیارت اکتفا میکنیم و در باب دوم در اعمال روز عاشوراء نیز زیارتی نقل کردیم یا مطالبیکه مناسب با اینمقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشوراء معروفه است که خوانده میشود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابوجعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هر که زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام را

وَ نَخْفِرُ الْاِشْتِغالِ وَ دَلیلٍ یُجاوِزُهُ الْاَهْوالَ وَ باعِثٍ خَفیرٍ وَ نَعَمِ الْکِفایَةِ وَ سابِغِ الْوِلایَةِ وَ اجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ سَبَبَ عَظیمِ السِّلْمِ حاصِلَ الْغُنْمِ وَ اجْعَلِ اللَّیْلَ عَلَیَّ سِتْراً مِنَ الْآفاتِ وَ النَّهارَ مانِعاً مِنَ الْهَلَکاتِ وَ اقْطَعْ عَنّی قِطَعَ لُصُوصِهِ بِقُدْرَتِکَ وَ احْرُسْنی مِنْ وُحُوشِهِ بِقُوَّتِکَ حَتّیٰ تَکُونَ السَّلامَةُ فیهِ مُصاحِبَتی وَ الْعافِیَةُ فیهِ مُقارِنَتی وَ الْیُمْنُ سائِقی وَ الْیُسْرُ مُعانِقی وَ الْعُسْرُ مُفارِقی وَ الْفَوْزُ مُوافِقی وَ الْاَمْنُ مُرافِقی اِنَّکَ ذُو الطَّوْلِ وَ الْمَنِّ وَ الْقُوَّةِ وَ الْحَوْلِ وَ [illegible] اَنْتَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَ بِعِبادِکَ بَصیرٌ خَبیرٌ

مناجات طلب رزق

اَللّٰهُمَّ اَرْسِلْ عَلَیَّ سِجالَ

در روز دهم محرّم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت

با ثواب دو هزار حجّ و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حجّ و

عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلّی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت

گفتم فدایت شوم چه ثوابست از برای کسیکه بوده باشد در شهرهای دور از کربلا و ممکن نباشد

او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز فرمود هرگاه چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا

رود بر بام بلندی در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر

قاتلین آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اوائل روز پیش از زوال

آفتاب پس ندبه کند بر حسین علیه السّلام و بگرید بر او و امر کند کسانی را که در خانه اش

هستند هرگاه از ایشان تقیّه نمیکند بگریستن بر آنحضرت و برپا دارد در خانه خود مصیبتی

با اظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند یکدیگر را بمصیبت ایشان بحسین علیه السّلام

و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه بیاورند این عمل را جمیع این ثوابها را گفتم فدای تو

شوم ضامن میشوی این ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم

و کفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم که چگونه یکدیگر را تعزیت بگویند فرمود که

میگویند أَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَاِيّاكُمْ مِنَ

الطّالِبينَ بِثارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ

فرماید خداوند اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین علیه السلام و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان

خون او با ولیّ او امام مهدی از آل محمّد علیهم السّلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را

در پی حاجتی چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن و

اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن خیری و رشدی و ذخیره

نکند البتّه هیچیک از شما برای منزلش در آن روز چیزی را پس هرکه ذخیره کند در آن روز چیزی را

برکت نخواهد دید در آن چیزیکه ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او و در اهلش که ذخیره

برای آنها نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را بنویسد حقتعالی برای ایشان ثواب هزار حجّ و

رزقک مدراراً وامطر علیّ سحائب افضالک غزاراً وادم غیث نیلک الیّ سجالاً واسبل مزید نعمک علی خلّتی اسبالاً وافقرنی بجودک الیک واغننی عمّن یطلب ما لدیک وداو داء فقری بدواء فضلک وانعش صرعة عیلتی بطولک وتصدّق علی اقلالی بکثرة عطائک وعلی اختلالی بکریم حبائک وسهّل ربّ سبیل الرّزق الیّ وثبّت قواعده لدیّ وبجّس لی عیون سعته برحمتک وفجّر انهار رغد العیش قبلی برأفتک واجدب ارض فقری واخصب جدب ضرّی واصرف عنّی فی الرّزق العوائق واقطع عنّی من الضّیق

هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلّی الله علیه و آله کرده باشد و از برای او است مزد

و ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و وصی و صدّیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد

از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه برپای شود قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره

گفته اند که گفت علقمة بن محمّد حضرمی که گفتم بحضرت باقر علیه السلام که تعلیم بفرما مرا دعائی که بخوانم آنرا

در این روز هرگاه زیارت کنم آنجناب را از نزدیک و دعائی که بخوانم آنرا هرگاه زیارت

نکنم او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه ام فرمود بمن ای

علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه اشاره کنی بسوی آنحضرت بسلام پس

بگو در وقت اشاره بآنحضرت بعد از گفتن تکبیر این قول را (یعنی زیارت آتیه را) پس بدرستیکه

تو هرگاه گفتی این قول را بتحقیق که دعا کردی بآن چیزی که دعا میکند بآن زائران آنحضرت

از ملائکه و بنویسد خداوند از برای تو صد هزار هزار درجه و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده

باشد با امام حسین علیه السّلام تا مشارکت کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی

مگر در جمله شهیدانی که شهید شده اند با آنحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری

و رسولی و ثواب زیارت هرکه زیارت کرده حسین علیه السلام را از روزیکه شهید شده است سلام

خدا بر آنحضرت و بر اهلبیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ

رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ

فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ

عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ عَلَيْكُمْ مِنّي جَميعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ

وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ يا اَبا عَبْدِاللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ الْمُصيبَةُ

بِكَ عَلَيْنا وَعَلى جَميعِ اَهْلِ الْاِسْلامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصيبَتُكَ فِي السَّماواتِ عَلى جَميعِ

اَهْلِ السَّماواتِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَساسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ

اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقامِكُمْ وَاَزالَتْكُمْ عَنْ مَراتِبِكُمُ الَّتي رَتَّبَكُمُ اللهُ فيها وَلَعَنَ اللهُ

اُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ بَرِئْتُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

العلائق وارحنی من تعب الرّزق اللّهمّ واخصب بهامه واحیی من رغد العیش بالکریم وامدّه والکریم اللّهمّ سرابیل السّعة و جلابیب الدّعة فانّی یا ربّ منتظر لانعامک بحذف الضّیق ولتطوّلک بقطع التّعویق ولتفضّلک بازالة التّقتیر ولوصول حبلی بکرمک بالتّیسیر وامطر اللّهمّ علیّ سماء رزقک بسجال الدّیم واغننی عن خلقک بعوائد النّعم وارم مقاتل الاقتار منّی واحمل کشف الضّرّ عنّی علی مطایا الاعجال واضرب عنّی الضّیق بسیف الاستیصال و اتحفنی ربّ منک بسعة الافضال وامددنی بنموّ الاموال واحرسنی من

ومن اشياعهم واتباعهم واوليائهم يا ابا عبد الله اني سلم لمن سالمكم وحرب
لمن حاربكم الى يوم القيمة ولعن الله آل زياد وآل مروان ولعن الله بني امية
قاطبة ولعن الله ابن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن الله
امة اسرجت والجمت وتنقبت لقتالك بابي انت وامي لقد عظم مصابي بك
فاسئل الله الذي اكرم مقامك واكرمني ان يرزقني طلب ثارك مع امام منصور
من اهل بيت محمد صلى الله عليه وآله اللهم اجعلني عندك وجيها بالحسين عليه
السلام في الدنيا والآخرة يا ابا عبد الله اني اتقرب الى الله والى رسوله والى
امير المؤمنين والى فاطمة والى الحسن واليك بموالاتك وبالبرائة ممن اسس
اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم وعلى اشياعكم برئت
الى الله واليكم منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة وليكم وبالبرائة من اعدائكم
والناصبين لكم الحرب وبالبرائة من اشياعهم واتباعهم اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن
حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم فاسئل الله الذي اكرمني بمعرفتكم ومعرفة
اوليائكم ورزقني البرائة من اعدائكم ان يجعلني معكم في الدنيا والآخرة وان يثبت
لي عندكم قدم صدق في الدنيا والآخرة واسئله ان يبلغني المقام المحمود لكم عند
الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام هدى ظاهر ناطق بالحق منكم واسئل الله بحقكم
وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما يعطي مصابا بمصيبته
مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام وفي جميع السموات والارض اللهم
اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي
محيا محمد وآل محمد ومماتي ممات محمد وآل محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به
بنو امية وابن آكلة الاكباد اللعين ابن اللعين على لسانك ولسان نبيك صلى
الله عليه وآله في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك صلى الله عليه وآله اللهم
العن ابا سفيان ومعوية ويزيد بن معوية عليهم منك اللعنة ابد الآبدين و

ضيق الاقلال وافض علي سيوب الجدة في البسط ابساطا الخصب واسقني من ماء رزقك غدقا وانهج لي من عميم بذلك طرقا وفاجئني بالثروة والمال وانعشني به من الاقلال وصبحني بالاستظهار وامسني بالتمكن من اليسار انك ذو الطول العظيم والفضل العميم والمن الجسيم وانت الجواد الكريم

ممن قاتلك ونصب لك الحرب وبالبرائة ممن اسس اساس الظلم والجور عليكم وابرء الى الله والى رسوله نخ

مناجات استعاذه

اللهم اني اعوذ بك من ملمات نوازل البلاء واهوال عظائم الضراء فاعذني رب من صرعة البأساء واجرني من

هذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم الحسين صلوات الله عليه اللهم
فضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك في هذا اليوم
وفي موقفي هذا وايام حيوتي بالبرائة منهم واللعنة عليهم وبالموالات لنبيك
وآل نبيك عليه وعليهم السلام پس ميگوئى صد مرتبه اللهم العن اول ظالم
ظلم حق محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت
الحسين وشايعت وبايعت وتابعت على قتله اللهم العنهم جميعا پس ميگوئى صد مرتبه
السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى الارواح التي حلت بفنائك عليك مني سلام
الله ابدا ما بقيت وبقي الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد مني لزيارتكم
السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين وعلى اصحاب الحسين
پس ميگوئى اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني وابدأ به اولا ثم الثاني والثالث
والرابع اللهم العن يزيد خامسا والعن عبيد الله بن زياد وابن مرجانة وعمر بن
سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة پس بسجده ميروى
وميگوئى اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد لله على عظيم رزيتي
اللهم ارزقني شفاعة الحسين يوم الورود وثبت لي قدم صدق عندك مع
الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين عليه السلام علقمه
گفت كه فرمود حضرت باقر عليه السلام كه اگر بتوانى كه زيارت كنى آنحضرت را در هر روز با اين زيارت
در خانه خود بكن كه خواهد بود براى تو جميع اين ثوابها و روايت كرده محمد بن خالد طيالسى از
سيف بن عميره كه گفت بيرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعى ديگر از اصحاب خود بسوى
نجف بعد از خروج حضرت صادق عليه السلام از حيره بجانب مدينه پس چون فارغ
شديم از زيارت يعنى زيارت امير المؤمنين عليه السلام گردانيد صفوان صورت خود را بجانب
مشهد ابو عبد الله عليه السلام پس گفت از براى ما كه زيارت كنيد حسين عليه السلام را از
اينمكان از نزد سر مقدس امير المؤمنين عليه السلام كه از اينجا ايما و اشاره كرد بسلام بر آنحضرت

سطوات البلاء ونجني من مفاجاة النقم واجرني من زوال النعم ومن زلل القدم واجعلني اللهم في حياطة عزك وحفاظ حرزك من مباغتة الدوائر ومعاجلة البوادر اللهم رب وارض البلاء فاخسفها وعرصة المحن فارجفها وشمس النوائب فاكسفها وجبال السوء فانسفها وكرب الدهر فاكشفها وعوائق الامور فاصرفها واوردني حياض السلامة واحملني على مطايا الكرامة واصحبني باقالة العثرة واشملني بستر العورة وجد علي يا رب بآلائك وكشف بلائك ودفع ضرائك وادفع عني كلاكل عذابك و

جناب صادق علیه السلام و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارتی را که روایت کرده بود علقمة بن محمد حضرمی از حضرت باقر علیه السلام در روز عاشوراء آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیرالمؤمنین علیه السلام و وداع کرد بعد از آن نماز امیرالمؤمنین علیه السلام را و اشاره کرد بجانب قبر حسین علیه السلام بسلام در حالتیکه گردانیده بود روی خود را بجانب او و وداع کرد بعد از زیارت او و از دعاهائیکه بعد از نماز خواندنی بود یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ یا کاشِفَ کُرَبِ الْمَکْرُوبینَ یا غِیاثَ الْمُسْتَغیثینَ یا صَریخَ الْمُسْتَصْرِخینَ وَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ وَ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِهِ وَ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ وَ بِالْاُفُقِ الْمُبینِ وَ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَویٰ وَ یا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَ ما تُخْفِی الصُّدُورُ وَ یا مَنْ لا یَخْفیٰ عَلَیْهِ خافِیَةٌ یا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ وَ یا مَنْ لا تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ وَ یا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ یا مُدْرِکَ کُلِّ فَوْتٍ وَ یا جامِعَ کُلِّ شَمْلٍ وَ یا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا مُنَفِّسَ الْکُرُباتِ یا مُعْطِیَ السُّؤُلاتِ یا وَلِیَّ الرَّغَباتِ یا کافِیَ الْمُهِمّاتِ یا مَنْ یَکْفی مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَ لا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ فِی السَّمٰواتِ وَ الْاَرْضِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ بِحَقِّ فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِیِّکَ وَ بِحَقِّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ فَاِنّی بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ فی مَقامی هٰذا وَ بِهِمْ اَتَوَسَّلُ وَ بِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَیْکَ وَ بِحَقِّهِمْ اَسْئَلُکَ وَ اُقْسِمُ وَ اَعْزِمُ عَلَیْکَ وَ بِالشَّأْنِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَکَ وَ بِالْقَدْرِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَکَ وَ بِالَّذی فَضَّلْتَهُمْ عَلَی الْعالَمینَ وَ بِاسْمِکَ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَ بِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعالَمینَ وَ بِهِ اَبَنْتَهُمْ وَ اَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعالَمینَ حَتّیٰ فاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعالَمینَ جَمیعاً اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَکْشِفَ عَنّی غَمّی وَ هَمّی وَ کَرْبی وَ تَکْفِیَنِی الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوری وَ تَقْضِیَ عَنّی دَیْنی وَ تُجیرَنی مِنَ الْفَقْرِ وَ تُجیرَنی مِنَ الْفاقَةِ وَ تُغْنِیَنی عَنِ الْمَسْئَلَةِ اِلَی الْمَخْلُوقینَ وَ تَکْفِیَنی هَمَّ مَنْ اَخافُ هَمَّهُ وَ عُسْرَ مَنْ اَخافُ عُسْرَهُ وَ حُزُونَةَ مَنْ اَخافُ حُزُونَتَهُ وَ شَرَّ مَنْ اَخافُ

اُصْرُفْ عَنّی اَلیمَ عِقابِکَ وَ اَعِذْنی مِنْ بَوائِقِ الدُّهُورِ وَ اَنْقِذْنی مِنْ سُوءِ عَواقِبِ الْاُمُورِ وَ احْرُسْنی مِنْ جَمیعِ الْمَحْذُورِ وَ اصْدَعْ صَفاةَ الْبَلاءِ عَنْ اَمْری وَ اشْلُلْ یَدَهُ عَنّی مَدیٰ عُمْری اِنَّکَ الرَّبُّ الْمَجیدُ الْمُبْدِئُ الْمُعیدُ الْفَعّالُ لِما یُریدُ

در بعض النسخ لا تغلطه بالحاح الملحین

مناجات طلب توبه

اَللّٰهُمَّ اِنّی قَصَدْتُ اِلَیْکَ بِاِخْلاصِ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ وَ تَثْبیتِ عَقْدٍ صَحیحٍ وَ دُعاءِ قَلْبٍ قَریحٍ وَ اِعْلانِ قَوْلٍ صَریحٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنّی مُخْلِصَ التَّوْبَةِ وَ اِقْبالَ سَریعِ الْاَوْبَةِ وَ مَصارِعَ تَخَشُّعِ الْحَوْبَةِ وَ قابِلْ ... تَوْبَتی ... جَبْرَئیلَ

شَرَّهُ وَ مَکْرَ مَنْ اَخافُ مَکْرَهُ وَ بَغْیَ مَنْ اَخافُ بَغْیَهُ وَ جَوْرَ مَنْ اَخافُ جَوْرَهُ وَ سُلْطانَ مَنْ اَخافُ سُلْطانَهُ وَ کَیْدَ مَنْ اَخافُ کَیْدَهُ وَ مَقْدُرَةَ مَنْ اَخافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَیَّ وَ تَرُدَّ عَنّی کَیْدَ الْکَیَدَةِ وَ مَکْرَ الْمَکَرَةِ اَللّٰهُمَّ مَنْ اَرادَنی فَاَرِدْهُ وَ مَنْ کادَنی فَکِدْهُ وَ اصْرِفْ عَنّی کَیْدَهُ وَ مَکْرَهُ وَ بَأْسَهُ وَ اَمانِیَّهُ وَ امْنَعْهُ عَنّی کَیْفَ شِئْتَ وَ اَنّیٰ شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنّی بِفَقْرٍ لا تَجْبُرُهُ وَ بِبَلاءٍ لا تَسْتُرُهُ وَ بِفاقَةٍ لا تَسُدُّها وَ بِسُقْمٍ لا تُعافیهِ وَ ذُلٍّ لا تُعِزُّهُ وَ بِمَسْکَنَةٍ لا تَجْبُرُها اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَیْنَیْهِ وَ اَدْخِلْ عَلَیْهِ الْفَقْرَ فی مَنْزِلِهِ وَ الْعِلَّةَ وَ السُّقْمَ فی بَدَنِهِ حَتّیٰ تَشْغَلَهُ عَنّی بِشُغْلٍ شاغِلٍ لا فَراغَ لَهُ وَ اَنْسِهِ ذِکْری کَما اَنْسَیْتَهُ ذِکْرَکَ وَ خُذْ عَنّی بِسَمْعِهِ وَ بَصَرِهِ وَ لِسانِهِ وَ یَدِهِ وَ رِجْلِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَمیعِ جَوارِحِهِ وَ اَدْخِلْ عَلَیْهِ فی جَمیعِ ذٰلِکَ السُّقْمَ وَ لا تَشْفِهِ حَتّیٰ تَجْعَلَ ذٰلِکَ لَهُ شُغْلاً شاغِلاً بِهِ عَنّی وَ عَنْ ذِکْری وَ اکْفِنی یا کافِیَ ما لا یَکْفی سِواکَ فَاِنَّکَ الْکافی لا کافِیَ سِواکَ وَ مُفَرِّجٌ لا مُفَرِّجَ سِواکَ وَ مُغیثٌ لا مُغیثَ سِواکَ وَ جارٌ لا جارَ سِواکَ خابَ مَنْ کانَ جارُهُ سِواکَ وَ مُغیثُهُ سِواکَ وَ مَفْزَعُهُ اِلیٰ سِواکَ وَ مَهْرَبُهُ اِلیٰ سِواکَ وَ مَلْجَأُهُ اِلیٰ غَیْرِکَ وَ مَنْجاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَیْرِکَ فَاَنْتَ ثِقَتی وَ رَجائی وَ مَفْزَعی وَ مَهْرَبی وَ مَلْجَأی وَ مَنْجایَ فَبِکَ اَسْتَفْتِحُ وَ بِکَ اَسْتَنْجِحُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ وَ اَتَوَسَّلُ وَ اَتَشَفَّعُ فَاَسْئَلُکَ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ فَلَکَ الْحَمْدُ وَ لَکَ الشُّکْرُ وَ اِلَیْکَ الْمُشْتَکیٰ وَ اَنْتَ الْمُسْتَعانُ فَاَسْئَلُکَ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَکْشِفَ عَنّی غَمّی وَ هَمّی وَ کَرْبی فی مَقامی هٰذا کَما کَشَفْتَ عَنْ نَبِیِّکَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ وَ کَرْبَهُ وَ کَفَیْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاکْشِفْ عَنّی کَما کَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنّی کَما فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اکْفِنی کَما کَفَیْتَهُ وَ اصْرِفْ عَنّی هَوْلَ ما اَخافُ هَوْلَهُ وَ مَؤُنَةَ ما اَخافُ مَؤُنَتَهُ وَ هَمَّ ما اَخافُ هَمَّهُ بِلا مَؤُنَةٍ عَلیٰ نَفْسی مِنْ ذٰلِکَ وَ اصْرِفْنی بِقَضاءِ حَوائِجی وَ کِفایَةِ ما اَهَمَّنی هَمُّهُ مِنْ اَمْرِ آخِرَتی وَ دُنْیایَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ عَلَیْکَ مِنّی سَلامُ اللّٰهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ

الثَّوابِ وَ کَریمِ الْمَآبِ وَ مَحْوِ الْعِقابِ وَ صَرْفِ الْعَذابِ وَ نَعیمِ الْاِیابِ وَ تَیْسیرِ الْحِسابِ وَ امْحُ اللّٰهُمَّ ما ثَبَتَ مِنْ ذُنُوبی وَ اغْسِلْ بِقَبُولِها جَمیعَ عُیُوبی وَ اجْعَلْها جالِیَةً لِقَلْبی شاخِصَةً لِبَصیرَةِ لُبّی غاسِلَةً لِدَرَنی مُطَهِّرَةً لِنَجاسَةِ بَدَنی مُصَحِّحَةً فیها ضَمیری عاجِلَةً اِلَی الْوَفاءِ بِها بَصیرَتی وَ اقْبَلْ یا رَبِّ تَوْبَتی فَاِنَّها تَصْدُرُ مِنْ اِخْلاصِ نِیَّتی وَ مَحْضٍ مِنْ تَصْحیحِ بَصیرَتی وَ احْتِفالاً فی طَوِیَّتی وَ اجْتِهاداً فی نَقاءِ سَریرَتی وَ تَثْبیتاً لِلْاِنابَةِ وَ مُسارَعَةً اِلیٰ اَمْرِکَ بِطاعَتِکَ وَ اجْلُ اللّٰهُمَّ بِالتَّوْبَةِ عَنّی ظُلْمَةَ الْاِصْرارِ وَ امْحُ بِها ما

علیکما هرگاه یا اباعبدالله خوانده شود

وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِكُما وَلا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْني وَبَيْنَكُما اَللّٰهُمَّ
اَحْيِني حَيٰوةَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَمِتْني مَماتَهُمْ وَتَوَفَّني عَلىٰ مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْني في زُمْرَتِهِمْ وَ
لا تُفَرِّقْ بَيْني وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَداً فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيا اَبا عَبْدِ
اللّٰهِ اَتَيْتُكُما زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَى اللّٰهِ رَبّي وَرَبِّكُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْهِ بِكُما وَ
مُسْتَشْفِعاً بِكُما اِلَى اللّٰهِ في حاجَتي هٰذِهِ فَاشْفَعا لي فَاِنَّ لَكُما عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ
وَالْجاهَ الْوَجيهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفيعَ وَالْوَسيلَةَ اِنّي اَنْقَلِبُ عَنْكُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَ
قَضائِها وَنَجاحِها مِنَ اللّٰهِ بِشَفاعَتِكُما لي اِلَى اللّٰهِ في ذٰلِكَ فَلا اَخيبُ وَلا يَكُونُ مُنْقَلَبي
مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبي مُنْقَلَباً راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً بِقَضاءِ جَميعِ
حَوائِجي وَتَشَفَّعا لي اِلَى اللّٰهِ اِنْقَلَبْتُ عَلىٰ ما شاءَ اللّٰهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ مُفَوِّضاً
اَمْري اِلَى اللّٰهِ مُلْجِئاً ظَهْري اِلَى اللّٰهِ مُتَوَكِّلاً عَلَى اللّٰهِ وَاَقُولُ حَسْبِيَ اللّٰهُ وَكَفىٰ سَمِعَ اللّٰهُ
لِمَنْ دَعا لَيْسَ لي وَراءَ اللّٰهِ وَوَراءَكُمْ يا سادَتي مُنْتَهىٰ ما شاءَ رَبّي كانَ وَما لَمْ يَشَأْ لَمْ
يَكُنْ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَوْدِعُكُمَا اللّٰهَ وَلا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي اِلَيْكُما
اِنْصَرَفْتُ يا سَيِّدي يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَمَوْلايَ وَاَنْتَ يا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ يا سَيِّدي وَسَلامي
عَلَيْكُما مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ واصِلٌ ذٰلِكَ اِلَيْكُما غَيْرُ مَحْجُوبٍ عَنْكُما
سَلامي اِنْ شاءَ اللّٰهُ وَاَسْئَلُهُ بِحَقِّكُما اَنْ يَشاءَ ذٰلِكَ وَيَفْعَلَ فَاِنَّهُ حَميدٌ مَجيدٌ اِنْقَلَبْتُ
يا سَيِّدَيَّ عَنْكُما تائِباً حامِداً لِلّٰهِ شاكِراً راجِياً لِلْاِجابَةِ غَيْرَ آيِسٍ وَلا قانِطٍ آئِباً عائِداً
راجِعاً اِلىٰ زِيارَتِكُما غَيْرَ راغِبٍ عَنْكُما وَلا مِنْ زِيارَتِكُما بَلْ راجِعٌ عائِدٌ اِنْ شاءَ اللّٰهُ
وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ يا سادَتي رَغِبْتُ اِلَيْكُما وَاِلىٰ زِيارَتِكُما بَعْدَ اَنْ
زَهِدَ فيكُما وَفي زِيارَتِكُما اَهْلُ الدُّنْيا فَلا خَيَّبَنِيَ اللّٰهُ ما رَجَوْتُ وَما اَمَّلْتُ
في زِيارَتِكُما اِنَّهُ قَريبٌ مُجيبٌ سیف بن عمیره گوید که سؤال کردم از صفوان و گفتم که
علقمة بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت نکرد بلکه همان زیارت
حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید خودم حضرت صادق علیه السلام باینمکان

من الاوزار والذنوب و اکسنی لباس التقوی و جلابیب الهدی فقد خلعت ربق المعاصی عن جلدی و نزعت سربال الذنوب عن جسدی مستکبرا ربی لقد ربک مستعینا علی نفسی بعزتک مستعیذا من النکث عهدک ولائذا من الخذلان بعصمتک مقاربا به لا حول ولا قوة الا بک

جلد مرا که پرست شتر / گره که چیزی آکنده کنند / تا نافه بخیال بچه خود مهربان / شده شیر دهد و در ایجاد / آن شاید برای آن باشد / که اراده شده باشد بآن / که من در وقت معصیت / گناه کردن گویا شعور و / ادراک و جان نداشتم / و مجسمه بیروحی بودم و / اگر معصیت و نافرمانی / بکردم در ترجمه الدر ...

* مناجات طلب حج *

اللهم ارزقنی الحج الذی افترضته علی من استطاع الیه سبیلا واجعل لی فیه هادیا

پس بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم در زیارت و دعا کرد باین دعا هنگام وداع بعد از
اینکه دو رکعت نماز گذاشت چنانچه ما نماز گذاشتیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس
صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را
و زیارت کن باین پس بدرستیکه من ضامنم برخدا برای هر که زیارت کند باین زیارت و دعا کند
باین دعا از نزدیک یا دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش بآنحضرت برسد
و محجوب نماند و حاجتش وقضا شود از جانب خدای تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید
برنگرداند ای صفوان یافتم این زیارت را با این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین
علیه السلام بهمین ضمان و او از حسین علیه السلام بهمین ضمان و حسین علیه السلام از برادرش حسن علیه السلام
بهمین ضمان و حسن از پدرش امیر المؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیر المؤمنین علیه السلام از رسول
خدا صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا صلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضمان
و جبرئیل از خدای تعالی با همین ضمان و بتحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده بذات مقدس
خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت از نزدیک یا دور و دعا کند باین دعا
قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم از او خواهش او را هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را
پس باز نگردد از حضرت من با ناامیدی و خسارت و بازش گردانم با چشم روشن ببرآوردن حاجت
و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس که شفاعت کند حضرت
فرماید جز دشمن ما اهلبیت که در حق او قبول نشود قسم خورده حقتعالی باین بر ذات اقدسش
و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی دادند بآن ملائکه ملکوت او پس جبرئیل گفت یا رسول الله
خدا فرستاده مرا بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین
و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد مسرت تو و مسرت
علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان
گفت که حضرت صادق علیه السلام بامن فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدا
عز و جل حاجتی پس زیارت کن باین زیارت از هر مکانی که بوده باشی و بخوان این دعا را و

والیه دلیلا و قرب لی بعد السالکین و اعنی علی تادیة المناسک و حرم باحرامی علی النار جسدی و زد للسفر قوتی و جلدی و ارزقنی رب الوقوف بین یدیک و الافاضة الیک و اظفرنی بالنجح بوافر الربح و اصدرنی رب من موقف الحج الاکبر الی مزدلفة المشعر و اجعلها زلفة الی رحمتک و طریقا الی جنتک و قفنی موقف المشعر الحرام و مقام وقوف الاحرام و اهلنی لتادیة المناسک و نحر الهدی التوامک بدم یثج و اوداج تمج و اراقة الدماء المسفوحة و الهدایا المسوقة ... والتی تحرها ...

بخواه از پروردگار خود حاجت را که برآورده شود از خدا وخدا خلاف نخواهد فرمود وعده
خود را بر رسول خود بجود وامتنان خویش والحمد لله مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل
حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی بملاقات امام عصر ارواحنا فداه در سفر
حج وفرمایش آنحضرت باو که چرا شما عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشوراء وآن حکایت را
ما انشاء الله بعد از زیارت جامعه کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه
الله فرموده اما زیارت عاشوراء پس در فضل ومقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که
بظاهر از انشاء واملای معصومی باشد هر چند که از قلوب مطهره ایشان چیزی جز آنچه از
عالم بالا بآنجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین ترتیب از زیارت
ولعن وسلام ودعا از حضرت احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین وازاو بخاتم النبیین
صلی الله علیه وآله رسیده وبحسب تجربه مداومت بآن در چهل روز یا کمتر در قضای
حاجات ونیل مقاصد ودفع اعادی بی نظیر ولکن احسن فوائد آن که از مواظبت آن بدست
آمده فایده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم واجمال آن آنکه ثقه صالح متقی حاج
ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف وپیوسته مشغول عبادت وزیارت
نقل کرد از ثقه امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح
امر آخرت خود بود وشبها در مقبره خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند ومعروف
است بمزار بسر میبرد واو را همسایه بود که در کودکی با هم بزرگ شده ودر نزد یک معلم میرفتند
تا آنکه بزرگ شد وشغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد ودر همان مقبره نزدیک محلیکه
آن مرد صالح بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در
هیئت نیکوئی است پس نزد او رفت وگفت من میدانم مبدء ومنتهای کار تو وظاهر وباطن
ترا ونبودی از آنها که احتمال رود نیکی در باطن ایشان وشغل تو مقتضی نبود جز عذاب را
پس بکدام عمل باین مقام رسیدی گفت چنان است که گفتی ومن در اشد عذاب بودم از روز
وفات تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد ودر اینمکان او را دفن کردند واشاره

کما ربّیت واحضرنی
اللّهمّ صلوة العبد الراجی
للوعد خائفاً من الوعید
خائف القانع راجیاً ومقصّراً
ومجتهداً فی طاعتک متمّماً
راغباً للجار یسیح بعد نسیج
من الاخیار وادخلنی اللّهمّ
عرصة جنّتک وعفوک و
محلّ امنک وکعبتک و
مساکنک وسؤالک و
محاویجک وجنّ علیّ اللّهمّ
بوافر الاجر من الانتقام و
النفر وانجح اللّهمّ منایک
عنّی وانفضاء عنّی بقبول
منک لی ورأفة منک
یا ارحم الراحمین

لکشف ظلم
اللّهمّ انّ ظلم عبادک قد
تمکّن فی بلادک حتّی
امات

کرد بموضعی که قریب صد ذرع از او دور بود ودر شب وفات حضرت ابی عبد الله الحسین علیه السلام
سه مرتبه او را زیارت کرد ودر مرتبه سیم امر فرمود برفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد
ودر سعه ونعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد وحداد را نمیشناخت ومحله او را نیز ندانست
پس در بازار حدادان از او تفحص کرد واو را پیدا نمود از او پرسید برای تو زوجه بود گفت آری
دیروز وفات کرد واو را در فلان مکان وهمان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او بزیارت
ابی عبد الله علیه السلام رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت مجلس تعزیه داری
داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی خواب را نقل کرد گفت آن زن مواظبت داشت بزیارت
عاشوراء **دوم زیارت عاشوراء غیر معروفه است** که با زیارت معروفه
سند اوله در اجر وثواب شریک است بی مشقت گفتن صد مرتبه لعن وصد مرتبه سلام واین برای
آنانکه شغل مهمی دارند فوزی است عظیم وکیفیت آن بنحویکه در مزار قدیم نقل شده بدون شرح
چنین است که هر کس دوست دارد زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند و
رود بصحرا یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند وبخواند در آن سوره قل هو الله احد چون
سلام گفت اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام ومتوجه شود باین سلام واشاره ونیت بآن جهتی که در
آن است ابو عبد الله الحسین علیه السلام یعنی رو کند بکربلای معلی آنگاه با خشوع واستکانت
گوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْبَشیرِ النَّذیرِ وَابْنَ سَیِّدِ
الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ
اللهِ وَابْنَ خِیَرَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمامُ الْهادِی الزَّکِیُّ وَعَلی اَرْواحٍ حَلَّتْ بِفِنائِکَ وَاَقامَتْ فی
جِوارِکَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوّارِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنّی ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ فَلَقَدْ
عَظُمَتْ بِکَ الرَّزِیَّةُ وَجَلَّتْ فِی الْمُؤْمِنینَ وَالْمُسْلِمینَ وَفی اَهْلِ السَّماواتِ وَاَهْلِ الْاَرَضینَ
اَجْمَعینَ فَاِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ صَلَواتُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ وَتَحِیّاتُهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ
اللهِ الْحُسَیْنِ وَعَلی آبائِکَ الطَّیِّبینَ الْمُنْتَجَبینَ وَعَلی ذُرِّیّاتِکُمُ الْهُداةِ الْمَهْدِیّینَ لَعَنَ

العدل وقطع السبل و
محق الحقّ وابطل الصدق
واخفی البرّ واظهر الشرّ
واخمد التقوی وازال
الهدی وازاح الخیر واثبت
الضیر وانمی الفساد و
قوّی العناد وبسط الجور
وعدی الطور اللّهمّ یا
ربّ لا یکشف ذلک الّا
سلطانک ولا یجیر منه
الّا امتنانک اللّهمّ ربّ
فابتر الظلم وبتّ حبال
الغشم واخمد سوق المنکر
واعزز من عنه ینزجر و
احصد شافة اهل الجور
والبسهم الحور بعد الکور
وعجّل اللّهمّ الیهم البیات
وانزل علیهم المثلات
وامت حیوة المنکر لیؤمن
المخوف ویسکن الملهوف
ویشبع الجائع ویحفظ
الضائع

الله امّة خذلتك وتركت نصرتك ومعونتك ولعن الله امّة اسّست اساس
الظلم لكم ومهّدت الجور عليكم وطرّقت الى اذيّتكم وتحيّفكم وجارت ذلك
في ديارکم واشياعكم برئت الى الله عزّ وجلّ واليكم يا ساداتي وموالىّ وائمّتي
منهم ومن اشياعهم واتباعهم واسئل الله الّذي اكرم يا موالىّ مقامكم وشرّف
منزلتكم وشأنكم ان يكرمني بولايتكم ومحبّتكم والائتمام بكم وبالبرائة من
اعدائكم واسئل الله البرّ الرّحيم ان يرزقني مودّتكم وان يوفّقني للطّلب بثاركم
مع الامام المنتظر الهادي من آل محمّد وان يجعلني معكم في الدّنيا والاخرة وان
يبلّغني المقام المحمود لكم عند الله واسئل الله عزّ وجلّ بحقّكم وبالشّأن الّذي جعل
الله لكم ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما اعطى مصابا بمصيبة انّا لله وانّا اليه
راجعون يا لها من مصيبة ما افجعها وانكاها للقلوب المؤمنين والمسلمين فانّا لله
وانّا اليه راجعون اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد واجعلني في مقامي ممّن تنال له
منك صلوات ورحمة ومغفرة واجعلني عندك وجيها في الدّنيا والاخرة ومن
المقرّبين فانّي اتقرّب اليك بمحمّد وآل محمّد صلواتك عليه وعليهم اجمعين
اللّهمّ وانّي اتوسّل واتوجّه بصفوتك من خلقك وخيرتك من خلقك محمّد و
عليّ والطّيّبين من ذرّيّتهما اللّهمّ فصلّ على محمّد وآل محمّد واجعل محياي
محياهم ومماتي مماتهم ولا تفرّق بيني وبينهم في الدّنيا والاخرة انّك سميع الدّعاء
اللّهمّ وهذا يوم تجدّد فيه النّقمة وتنزّل فيه اللّعنة على اللّعين يزيد وعلى
آل يزيد وعلى آل زياد وعمر بن سعد والشّمر اللّهمّ العنهم والعن من رضي بقولهم
وفعلهم من اوّل وآخر لعنا كثيرا واصلهم حرّ نارك واسكنهم جهنّم وسائت مصيرا
واوجب عليهم وعلى كلّ من شايعهم وبايعهم وتابعهم وساعدهم ورضي بفعلهم
وافتح لهم وعليهم وعلى كلّ من رضي بذلك لعناتك الّتي لعنت بها كلّ ظالم وكلّ
غاصب وكلّ جاحد وكلّ كافر وكلّ مشرك وكلّ شيطان رجيم وكلّ جبّار عنيد

يأوي الطّريد ويعود الشّريد ويغني الفقير ويجار المستجير ويوقّر الكبير ويرحم الصّغير ويعزّ المظلوم ويذلّ الظّالم ويفرّج المغموم وتنفرج الغمّاء وتسكن الدّهماء ويموت الاختلاف ويعلو العلم ويشمل السّلم ويجمع الشّتات ويقوى الايمان ويتلى القرآن انّك انت الدّيّان المنعم المنّان

(۶) مناجات شاكرين

اللّهمّ لك الحمد على مردّ نوازل البلاء وملمّات الضّرّاء وكشف نوائب اللّأواء وتوالي سبوغ النّعماء ولك الحمد على هنيّ عطائك ومحمود بلائك وجليل آلائك ولك الحمد

اللّهمّ العن يزيد وآل يزيد وبني مروان جميعا اللّهمّ وضعّف غضبك وسخطك
وعذابك ونقمتك على اوّل ظالم ظلم اهل بيت نبيّك اللّهمّ والعن جميع الظّالمين
لهم وانتقم منهم انّك ذو نقمة من المجرمين اللّهمّ والعن اوّل ظالم ظلم آل بيت
محمّد والعن ارواحهم وديارهم وقبورهم والعن اللّهمّ العصابة الّتي نازلت
الحسين بن بنت نبيّك وحاربته وقتلت اصحابه وانصاره واعوانه واوليائه
وشيعته ومحبّيه واهل بيته وذرّيّته والعن اللّهمّ الّذين نهبوا ماله وسلبوا حريمه
ولم يسمعوا كلامه ولا مقاله اللّهمّ والعن كلّ من بلغه ذلك فرضي به من الاوّلين
والاخرين والخلائق اجمعين الى يوم الدّين السّلام عليك يا ابا عبد الله الحسين
وعلى من ساعدك وعاونك وواساك بنفسه وبذل مهجته في الذّبّ عنك السّلام
عليك يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى تربتك وعلى تربتهم
اللّهمّ لقّهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السّلام عليك يا مولاي يا ابا عبد
الله يا ابن خاتم النّبيّين ويا ابن سيّد الوصيّين ويا ابن سيّدة نساء العالمين السّلام
عليك يا شهيد يا ابن الشّهيد اللّهمّ بلّغه عنّي في هذه السّاعة وفي هذا اليوم و
في هذا الوقت وكلّ وقت تحيّة وسلاما السّلام عليك يا ابن سيّد العالمين وعلى
المستشهدين معك سلاما متّصلا ما اتّصل اللّيل والنّهار السّلام على الحسين بن
عليّ الشّهيد السّلام على عليّ بن الحسين الشّهيد السّلام على العبّاس بن امير المؤمنين
الشّهيد السّلام على الشّهداء من ولد امير المؤمنين السّلام على الشّهداء من ولد جعفر
وعقيل السّلام على كلّ مستشهد من المؤمنين اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وبلّغهم
عنّي تحيّة وسلاما السّلام عليك يا رسول الله وعليك السّلام ورحمة الله و
بركاته احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين عليه السّلام السّلام عليك
يا ابا الحسن يا امير المؤمنين وعليك السّلام ورحمة الله وبركاته احسن الله
لك العزاء في ولدك الحسين السّلام عليك يا فاطمة يا بنت رسول ربّ العالمين

على احسانك الكثير وخيرك ... العسير وتكليفك اليسير ودفع العسير ولك الحمد يا ربّ على تثميرك قليل الشّكر واعطائك وافر الاجر وحطّك مثقل الوزر وقبولك ضيق العذر ووضعك فادح الإصر وتسهيلك موضع الوعر ومنعك مفظع الامر ولك الحمد على البلاء المصروف ووافر المعروف ودفع المخوف واذلال العسوف ولك الحمد على قلّة التّكليف وكثرة التّخفيف وتقوية الضّعيف واغاثة اللّهيف ولك الحمد على سعة امهالك ودوام افضالك وصرف امحالك وحميد افعالك وتوالي نوالك ولك الحمد على تأخير

وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته احسن الله لک العزاء فی ولدک الحسین
السلام علیک یا ابا محمد الحسن وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته احسن
الله لک العزاء فی اخیک الحسین السلام علی ارواح المؤمنین والمؤمنات الاحیاء
منهم والاموات وعلیهم السلام ورحمة الله وبرکاته احسن الله لهم العزاء فی
مولاهم الحسین اللهم اجعلنا من الطالبین بثاره مع امام عدل تعز به الاسلام
واهله یا رب العالمین پس بسجده برو وبگو اللهم لک الحمد علی جمیع ما نابَ من خطب
ولک الحمد علی کل امر والیک المشتکی فی عظیم المهمات بخیرتک واولیائک وذلک
لما اوجبت لهم من الکرامة والفضل الکثیر اللهم فصل علی محمد وآل محمد
وارزقنی شفاعة الحسین علیه السلام یوم الورود والمقام المشهود والحوض المورود
واجعل لی قدم صدق عندک مع الحسین واصحاب الحسین علیه السلام الذین
واسوه بانفسهم وبذلوا دونه مهجهم وجاهدوا معه اعدائک ابتغاء مرضاتک
ورجائک وتصدیقا بوعدک وخوفا من وعیدک انک لطیف لما تشاء یا
ارحم الراحمین (هشتم زیارت اربعین است) یعنی بیستم صفر
شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام که
فرموده علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن که مراد هفده رکعت
فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز و زیارت اربعین کردن و انگشتر
در دست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را
بلند گفتن و کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این روز بدو نحو رسیده یکی
زیارتیست که شیخ در تهذیب و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن مولای
حضرت صادق علیه السلام در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده
باشد و میگوئی السلام علی ولی الله وحبیبه السلام علی خلیل الله ونجیبه السلام
علی صفی الله وابن صفیه السلام علی الحسین المظلوم الشهید السلام علی اسیر

الکربات وقتیل العبرات اللهم انی اشهد انه ولیک وابن ولیک وصفیک وابن
صفیک الفائز بکرامتک اکرمته بالشهادة وحبوته بالسعادة واجتبیته بطیب
الولادة وجعلته سیدا من السادة وقائدا من القادة وذائدا من الذادة واعطیته
مواریث الانبیاء وجعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر فی الدعاء و
منح النصح وبذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهالة وحیرة الضلالة و
قد توازر علیه من غرته الدنیا وباع حظه بالارذل الادنی وشری آخرته
بالثمن الاوکس وتغطرس وتردی فی هواه واسخطک واسخط نبیک واطاع من
عبادک اهل الشقاق والنفاق وحملة الاوزار المستوجبین النار فجاهدهم
فیک صابرا محتسبا حتی سفک فی طاعتک دمه واستبیح حریمه اللهم فالعنهم
لعنا وبیلا وعذبهم عذابا الیما السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک
یا ابن سید الاوصیاء اشهد انک امین الله وابن امینه عشت سعیدا ومضیت
حمیدا ومت فقیدا مظلوما شهیدا واشهد ان الله منجز ما وعدک ومهلک من
خذلک ومعذب من قتلک واشهد انک وفیت بعهد الله وجاهدت فی سبیله
حتی اتیک الیقین فلعن الله من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امة
سمعت بذلک فرضیت به اللهم انی اشهدک انی ولی لمن والاه وعدو لمن
عاداه بابی انت وامی یا ابن رسول الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة و
الارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم تلبسک المدلهمات من ثیابها
واشهد انک من دعائم الدین وارکان المسلمین ومعقل المؤمنین واشهد انک
الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان الائمة من ولدک
کلمة التقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد انی
بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری
لامرکم متبع ونصرتی لکم معدة حتی یاذن الله لکم فمعکم معکم لا مع عدوکم

صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ وَعَلیٰ اَرْواحِکُمْ وَاَجْسادِکُمْ وَشاهِدِکُمْ وَغائِبِکُمْ وَظاهِرِکُمْ وَ باطِنِکُمْ آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ پس دو رکعت نماز میکنی و دعا میکنی بانچه میخواهی و بر میگردی و دیگر زیارتیست که از جابر منقولست و کیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبد الله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش ای عطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام و سه مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا آلَ اللهِ الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و با آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید از اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده پس اگر کسی خواست که آن را بخواند رجوع کند بزیارت نیمه رجب ص ۴۴۰ و همان را بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین علیه السلام در اوقات شریفه و لیالی و ایام متبرکه بغیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصا اوقاتیکه بآنحضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباهله و روز نزول هَلْ اَتیٰ و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایتی مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیای ایشان را بزیارت او بفرستد و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایتکرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در هر جمعه آمرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین علیه السلام باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم که رقعه ها از آسمان فرو میریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین علیه السلام کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره باین مطلب خواهد شد ص ۴۸۹ و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر روایت شده از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت امام حسین علیه السلام را

نصرني واعانني اليك انقطع وانت الثقة فاقمع عني من ارادني واغلب لي من كادني يا من قال ان ينصركم الله فلا غالب لكم يا من نجا نوحا من القوم الظالمين يا من نجا لوطا من القوم الفاسقين يا من نجا هودا من القوم العادين يا من نجا محمدا صلى الله عليه وآله من القوم الكافرين نجني من اعدائي واعدائك باسمائك يا رحمن يا رحيم لا سبيل لهم على من تعوذ بالقرآن و استجار بالرحيم الرحمن الرحمن على العرش استوى ان بطش ربك لشديد انه هو يبدئ ويعيد وهو

وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرریست هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعفست و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل میشوند از برای زیارت آنحضرت الخ و از برای خصوص این اوقات مذکوره زیارت منقولی یافت نشده بلی در روز سیم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین علیه السلام است دعائی از ناحیه شریفه بیرون آمده که بایست آن را خواند و ما آن را در اعمال ماه شعبان ذکر کردیم و بدان نیز که زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب فقیه است قناعت میکنیم روایت اول ابن ابی عمیر از هشام روایتکرده که حضرت صادق علیه السلام فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور و دراز باشد و خانه اش تا قبور ما مسافت بسیار باشد بالا رود به پشت بام بلندتر منزل خود و دو رکعت نماز کند و اشاره کند بسلام کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دویم از حنان بن سدیر از پدرش منقولست که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای سدیر زیارت میکنی قبر حسین علیه السلام را در هر روز عرض کرد که فدای تو گردم نه فرمود شما چه جفا کارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی زیارت میکنید گفتم نه فرمود در هر سالی او را زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت کرده ام فرمود ای سدیر چه جفا کارید شما با امام حسین علیه السلام آیا ندانستید که حقتعالی را دو هزار هزار فرشته است و در تهذیب فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده مو گرد آلوده که میگریند بر آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه میشود برای تو ای سدیر که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج نوبت و در هر روزی یکمرتبه گفتم فدایت شوم بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود بمن که بالا رو ببام خانه ات پس نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان پس قصد کن جانب قبر آنحضرت را

الغفور الودود ذو العرش المجيد فعال لما يريد فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

مهجه حجاب حضرت امام موسی علیه السلام
توكلت على الحي الذي لا يموت وتحصنت بذي العزة والجبروت واستعنت بذي الكبرياء والملكوت مولاي استسلمت اليك فلا تسلمني وتوكلت عليك فلا تخذلني ولجأت الى ظلك البسيط فلا تطرحني انت المطلب واليك المهرب تعلم ما اخفي وما اعلن وتعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور فامسك عني اللهم ايدي الظالمين من الجن والانس

وبگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ نوشته
میشود برای تو زیارتی وآن زیارت حجّه وعمره است سید گفت بباشد که بجا آورد
این را در ماه بیشتر از بیست مرتبه ودر صدد زیارت اول از زیارات مطلقه گذشت چیزیکه
مناسب اینمقام بود **تذییل** در فضیلت وآداب تربت مقدسهٔ امام حسین علیه السلام
بدانکه روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد ومرض است مگر مرگ و
امانست از بلاها وباعث ایمنی از هر خوف وبیم است واخبار در اینباب متواتر است ومعجزاتی
که بسبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آنستکه ذکر شود ومن در کتاب فوائد الرضویه که
در تراجم علماء امامیه است در احوال سید محدث متبحر آقا سید نعمة الله جزایری ره نوشتم
که آنسید جلیل در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده وسختی ورنج بسیار برده ودر اوایل تحصیل
چون قادر نبوده بر چراغ بروشنی ماه مطالعه مینمود لاجرم از کثرت مطالعه در ماهتاب وبسیار
چیز نوشتن ومطالعه کردن چشمانش ضعف پیدا کرده بود پس بجهة روشنی چشم خود بتربت
مقدسهٔ حضرت سید الشهداء علیه السلام وتراب مراقد شریفهٔ ائمهٔ عراق علیهم السلام اکتحال میکرد
وببرکت آن تربتها چشمش روشن میگشت ونیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما بواسطهٔ معاشرت
با کفار وملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین دمیری در حیوة الحیوان نقل
کرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش کور میشود حقتعالی او را ملهم فرموده که برای دفع
کوری خود چشم خود را بر رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد میکند بساتین و
جاهائیرا که در آن رازیانج در آنجا باشد واگرچه مسافتی طویل در بین باشد پس خود را میرساند
بآن گیاه وچشم خود را بر آن میمالد روشنی چشم او برمیگردد واین مطلب را زمخشری
وغیره نیز نقل کرده اند پس هرگاه حقتعالی در یک گیاه تری این خاصیت قرار داده باشد که
مار کور پی بآن ببرد وبهرهٔ خود را از آن بگیرد چه عجب واستبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر
صلوات الله علیه وآله که در راه او وخودش وعترتش کشته شده شفا از جمیع امراض وفوائد و
برکاتی قرار داده باشد که شیعیان ومحبّان از آن بهره ها برند وما در اینمقام بذکر چند

اجمعین واشفنی وعافنی برحمتک یا ارحم الراحمین
نوزدهم حجاب حضرت امام محمد تقی علیه السلام
الخالق اعظم من المخلوقین والرّازق ابسط یدا من المرزوقین وتار الله الموقدة فی عمد ممددة تکید افئدة المردة وتردّ کید الحسدة بالاقسام بالاحکام باللوح المحفوظ والحجاب المضروب بعرش ربّنا العظیم احتجبت واستترت واستجرت واعتصمت وتحصّنت بالٓمٓ وبکٓهیٰعٓصٓ وبطٰه وبطٰسٓمٓ وبحٰمٓ وبحٰمٓعٓسٓقٓ وبنٓ وبیٰسٓ وبصٓ وبقٓ والقرآن المجید وانّه لقسم لو تعلمون عظیم والله

خبر قناعت میکنیم اول روایتشده که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می بینند که از
برای کاری بزمین میاید از او التماس میکنند که برای ما تسبیح وتربت قبر امام حسین علیه السلام
هدیه بیاورد دوم بسند معتبر منقولستکه شخصی گفت حضرت امام رضا علیه السلام برای من از خراسان
بسته متاعی فرستاد چون گشودم درمیان آن خاکی بود از آن مرد که آورده بود پرسیدم که این
خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین علیه السلام است وهرگز آنحضرت از جامه وغیر جامه چیزی
بجائی نمیفرستد مگر آنکه این خاک را درمیانش میگذارد ومیفرماید این امان است از بلاها
باذن ومشیّت خدا سیّم روایت است که عبد الله بن ابی یعفور بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرضکرد که یکشخص از خاک قبر امام حسین علیه السلام برمیدارد ومنتفع میشود ودیگری برمیدارد
ومنتفع نمیشود فرمود که نه والله هرکه بردارد واعتقاد داشته باشد که باو نفع میبخشد البته
منتفع میشود چهارم از ابو حمزهٔ ثمالی روایتست که عرضکردم بحضرت صادق علیه السلام که می بینم اصحاب
ما میگیرند خاک قبر امام حسین علیه السلام را وطلب شفا از آن میکنند آیا شفا در آن هست فرمود
که طلب شفا میتوان کرد از خاکی که بردارند از میان قبر تا چهار میل وهمچنین است خاک قبر
جدم رسولخدا صلّی الله علیه وآله وقبر امام حسن وامام زین العابدین وامام محمد باقر علیهم السلام
پس بگیر از آنخاک که آن شفای هر درد است وسپری است برای دفع هرچه از آن ترسی وهیچ چیز
بآن برابری نمیکند از چیزهائی که از آن شفا طلب میکنند بغیر از دعا وچیزیکه از آن فاسد میکند
آنست که در ظرفها وجاهای بد میگذارند وآنها که معالجه بآن میکنند کم است یقین
ایشان هرکه یقین داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه بآن کند
او را کافی خواهد بود ومحتاج بدوای دیگر نخواهد شد وفاسد میگردانند آن تربت را شیاطین
وکافران از جنیان که خود را بر آن میمالند وهرچیزکه میگذرد آن تربت آن را بو میکنند
واما شیاطین وکافران جن پس حسد میبرند فرزندان آدم را بر آن وخود را بر آن میمالند
که اکثر نیکی وبوی خوشش برطرف میشود وهیچ تربت از حایر بیرون نمیاید مگر مهیّا میشوند
از شیاطین وکافران جن از برای آن تربت آنقدر که عدد ایشان را کسی بغیر از خدا احصا

ولیّی ونعم الوکیل
بیستم از کتاب نعیم الزوّار تصنیف شیخ کلینی منقول است که روایتکرده از حضرت امام رضا علیه السلام روایتکرده که فرمود دیدم پدرم را در خواب که فرمود ای فرزند من هرگاه در شدتی واقع شدی بسیار بگو یا رؤوف یا رحیم پس حضرت فرمود آنچه ما در خواب می بینیم همچنان است که در بیداری می بینیم
بیست ویکم دعاء رزق وغیره منقول از کتاب مجتبی تصنیف سید بن طاوس ره
اللّهم انّ ذنوبی لم تبق لها الّا رجاء عفوک وقد قدّمت آلة الحرمان بین یدیّ فانا اسئلک ما لا استوجبه واطلب منک ما لا استحقّه وانضرّع الیک بما

نمیتواند کرد و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن بیمالند و مالک ... که
نمیگذارند ایشان را که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیمار را که بآن معالجه
نمایند البته در آن ساعت شفا میابد پس چون تربت را برداری پنهان کن و نام خدا
بر آن بسیار بخوان و شنیده ام که بعضی از آنها که تربت را برمیدارند از اسباب بیشمار ...
حتی بعض از ایشان از در توبره چهارپایان میاندازند یا در ظرف طعام یا چیزهای دیگر
دست بر آن بسیار مالیده شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسیکه بآن
نوع آن را حرمت دارد و لکن دلی که در آن یقین نیست و سبک میشمارد چیزی را که
صلاحش در آن است عمل خود را فاسد میکند پنجم روایت شده که هرگاه یکی از شما خواهد
که بردارد تربت را با طراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل نخود است پس ببوسد آن را
و بر هر دو دیده گذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ
حَلَّ بِهَا وَثَوىٰ فِيهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبِيهِ وَاُمِّهِ وَاَخِيهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ
الْمَلَائِكَةِ الْحَافِّينَ بِهِ اِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبُرْءاً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ
كُلِّ آفَةٍ وَحِرْزاً مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ پس آن را استعمال نماید و روایتشده که مهر کردن
تربت امام حسین علیه السلام آنستکه بر آن سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
بخوانی و نیز روایتشده که هرگاه تربت را بخوری یا بکسی بخورانی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
مؤلف گوید که فوائد تربت شریفهٔ آنحضرت بسیار است از جمله آنکه مستحب است با میت
در قبر گذاشتن و کفن را بآن نوشتن و دیگر سجده کردن بر آن است که روایتشده که سجده
بر آن هفت حجاب را میدرد یعنی باعث قبولی نماز میشود که باسمانها بالا میرود و دیگر
تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و بآن تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن است که فضیلت
عظیم دارد و از خاصیتش آنستکه در دست آدمی تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح گوید
و معلوم است که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالی

(دعاء رزق ...) اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَمْ يَخْفَ عَلَيْكَ حالي وَاِنْ يَخْفَ عَلَى النّاسِ كُنْهُ مَعْرِفَةِ اَمْري اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَ رِزْقي فِي السَّماءِ فَاَهْبِطْهُ وَاِنْ كانَ فِي الْاَرْضِ فَاَظْهِرْهُ وَاِنْ كانَ بَعيداً فَقَرِّبْهُ وَاِنْ كانَ قَريباً فَيَسِّرْهُ وَاِنْ كانَ قَليلاً فَكَثِّرْهُ وَبارِكْ لي فيهِ

بیست و دوم دعاء دفع شر ابلیس منقول از ... اَللّٰهُمَّ اِنَّ اِبْليسَ عَبْدٌ مِنْ عَبيدِكَ يَراني مِنْ حَيْثُ لا اَراهُ وَاَنْتَ تَراهُ مِنْ حَيْثُ لا يَراكَ وَاَنْتَ اَقْوىٰ عَلىٰ اَمْرِهِ كُلِّهِ وَهُوَ لا يَقْوىٰ عَلىٰ شَيْءٍ مِنْ اَمْرِكَ اَللّٰهُمَّ فَاِنّا نَسْتَعينُ بِكَ عَلَيْهِ يا رَبِّ فَاِنّي لا طاقَةَ لي بِهِ وَ

وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ و عارف رومی در معنی این گفته

گر ترا از غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان همراز شد
نطق خاک و نطق آب و نطق گل	هست محسوس حواس اهل دل
جمله ذرات در عالم نهان	با تو میگویند روزان و شبان
ما سمیعیم و بصیر و با هشیم	با شما نامحرمان ما خامشیم
از جمادی سوی جان جان شوید	غلغل اجزای عالم بشنوید
فاش تسبیح جمادات آیدت	وسوسه تاویلها بزدایدت

بالجمله این تسبیح که در این روایتست تسبیحی است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهداء
روحنا له الفداء است ششم از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که بگرداند تسبیح تربت
امام حسین علیه السلام را و بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ با هر دانه
بنویسد حقتعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او
شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق علیه السلام منقول
است که هر که بگرداند سنگهائی را که از تربت امام حسین علیه السلام میسازند یعنی تسبیح پخته
این یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته میشود و اگر تسبیح را در دست نگاه
دارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته میشود هفتم در حدیث معتبر
منقولست که چون حضرت صادق علیه السلام بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و
عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین علیه السلام موجب شفای هر درد است آیا باعث ایمنی
از هر خوف هست فرمود بلی هرگاه کسی خواهد که او را از هر بیمی امان بخشد باید تسبیحی که
از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ
مُعْتَصِماً بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ
مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ
بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ وَهِيَ وِلَاءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مُحْتَجِزاً مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي اِلىٰ اَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْاِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَ
التَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ جَمِيعاً مُوقِناً اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ اُوَالِي مَنْ

(دعاء دفع ابلیس) لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ لي عَلَيْهِ اِلّا بِكَ يا رَبِّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَرادَني فَاَرِدْهُ وَاِنْ كادَني فَكِدْهُ وَاكْفِني شَرَّهُ وَاجْعَلْ كَيْدَهُ في نَحْرِهِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

بیست و سیم ... که شخصی در خواب حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله را دید از آنحضرت خواست که مرا ... تعلیم فرمائید که دلم را زنده گرداند حضرت این کلمات را تعلیم او فرمود یا حَيُّ یا قَيُّومُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَسْاَلُكَ اَنْ تُحْيِيَ قَلْبي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ... آن شخص گفت پس سه مرتبه این کلمات را خواندم پس خدا قلبم را زنده گردانید ... و ... از آنحضرت ...

والوا واعادی من عادوا واجانب من جانبوا فصل علی محمد وآله واعذنی اللهم
بهم من شر کل ما اتقیه یا عظیم حجزت الاعادی عنی ببدیع السموات والارض
انا جعلنا من بین ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم فهم لا یبصرون
پس تسبیح را ببوسد و بر هر دو چشم بمالد و بگوید اللهم انی اسئلک بحق هذه التربة
المبارکة وبحق صاحبها وبحق جده وبحق ابیه وبحق امه وبحق اخیه وبحق ولده
الطاهرین اجعلها شفاء من کل داء وامانا من کل خوف وحفظا من کل سوء پس
تسبیح را بر جبین خود بگذارد پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا باشد تا شام و اگر
در شام چنین کند در امان خدا باشد تا صبح و در روایت دیگر منقولستکه هر که از پادشاه
یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید چنین کند تا حرز او باشد از شر ایشان مؤلف گوید
که مشهور میان علماء آنستکه خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه
امام حسین علیه السلام بقصد شفا نه قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آنستکه بقدر عدس
باشد و خوب است که تربت را در دهان بگذارد و بعد از آن جرعه از آب بخورد و بگوید
اللهم اجعله رزقا واسعا وعلما نافعا وشفاء من کل داء وسقم علامه مجلسی ره
فرموده احوط آنستکه مهر و تسبیح تربت آنحضرت را نخرند و نفروشند بلکه بهدیه و بخشش
بدهند و در برابر آنها اگر راضی کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید بد نباشد چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه هر که خاک قبر امام حسین علیه السلام را بفروشد
چنانستکه گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف گوید که شیخ ما محدث متبحر ثقة
الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که روزی یکی از برادران من بخدمت
والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین علیه السلام را در جیب پایین قبای خود گذاشته
مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران واقع
شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام ولکن عهد
کردم که من بعد در جیب پایین نگذارم پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم

علیه و آله منقولست که هر که هر روز ... اجلش یا خیر بیفتد و نصرت یابد کند بر دشمنان نخود و از هر بد محفوظ بماند یعنی بگوید سه مرتبه در وقت دخول در شب و سه مرتبه در وقت دخول در صبح سبحان الله ملاء المیزان ومنتهی الحلم ومبلغ الرضا وزنة العرش

بیست و پنجم نقلست از کتاب نثر اللئالی ابو سعید علی بن فضل الله راوندی که مردی بحضرت عیسی بن مریم علیهما السلام شکایت کرد از دین خود فرمود بگو اللهم یا فارج الهم ومنفس الغم ومذهب الاحزان ومجیب دعوة المضطرین یا رحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما انت رحیمی

در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابو عبد
الله الحسین علیه السلام بزیارت او تشریف آورد و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و
مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیایند تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرهای را
طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت
از جامه و چیزهای دیگر بود پس یکیک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد پس نوبت برادر
مرحوم رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات
فرمود بسوی والد مرحوم و فرمود این پسر تو دو تربت از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته
است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و الان در ذهنم است
که گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه
والده نقلکرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد و والد تعجب کرد از صدق این خواب انتهی

فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی علیهما السلام و ذکر
مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه
و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب اول

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است بدانکه از برای زیارت این دو امام
معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی
علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و در روایتی است که هر که او را
زیارت کند مثل آنستکه زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین
علیه السلام را و در روایت دیگر مثل آنستکه امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در
حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهر آشوب
در مناقب از تاریخ بغداد نقلکرده که خطیب مؤلف آن کتاب بسند خود از علی بن خلال نقل
نموده که گفت هیچ امر دشواری مرا رو نداد که بعد از آن بروم بنزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام

... رحمنی رحمة تغنینی بها عن رحمة من سواک وتقضی بها عنی الدین

پس هر گاه ... بعقد ... مدیون باشی ... الا ادا ...

(باب ششم)

در ذکر خواص بعضی سور و آیات و ذکر بعضی ادعیه و ذکر بعضی مطالب متفرقه و آن مشتمل است بر چند مطلب اول شیخ جلیل ثقة الاسلام کلینی ... روایت کرده که هر کس مسبحات یعنی سوره حدید و حشر و صف و جمعه و تغابن و اعلی را پیش از خواب بخواند نمیرد تا درک کند حضرت قائم علیه السلام را و اگر بمیرد در جوار حضرت رسول صلی الله علیه و آله خواهد بود

و متوسل با جناب شوم مگر آنکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس با و گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسر مرا که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب در آنجا بود استهزاء کرد بان زن و گفت پسرت در زندان مرد آن زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق آنکسیکه او را در زندان شهید کردند که مرادش همان حضرت است که قدرت خود را بمن بنمائی تا گاه پسران زن را رها کردند و پسر آنمرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابراهیم بن عقبه روایت کرده که گفت نوشتم بخدمت امام علی نقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت ابیعبدالله الحسین علیه السلام و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام یعنی آنکه کدام یک از ایشان زیارتش بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده بود ابو عبدالله علیه السلام مقدم است و زیارت این دو معصوم جامعتر و ثوابش بزرگتر است و اما کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام پس بدانکه زیارات در آنحرم شریف بعضی مختص است بهریک از آن دو بزرگوار و بعضی مشترک ما بین آن دو امام است اما زیارت مختص با امام موسی علیه السلام پس چنانکه سید ابن طاوس در مزار نقل نموده آنستکه چون خواستی آنحضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی بزیارت با تأنی و وقار همینکه بدر حرم رسیدی بایست و بگو اللهُ اکبر اللهُ اکبر لا اِلهَ اِلاّ اللهُ وَ اللهُ اکبرُ الحمدُ لِلّهِ علی هِدایَتِه لِدینِه وَ التَّوفیقِ لِما دَعا اِلَیهِ مِن سَبیلِه اللّهُمَّ اِنَّکَ اَکرَمُ مَقصودٍ وَ اَکرَمُ مَأتِیٍّ وَ قَد اَتَیتُکَ مُتَقَرِّباً اِلَیکَ بِابنِ بِنتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَ عَلی آبائِهِ الطّاهِرینَ وَ اَبنائِهِ الطَّیِّبینَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لا تُخَیِّب سَعیی وَ لا تَقطَع رَجائی وَ اجعَلنی عِندَکَ وَجیهاً فِی الدُّنیا وَ الآخِرَةِ وَ مِنَ المُقَرَّبینَ پس داخل شو و مقدم دار پای راست خود را و بگو بِسمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ فی سَبیلِ اللهِ وَ عَلی مِلَّةِ رَسولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَ آلِه اللّهُمَّ اغفِر لی وَ لِوالِدَیَّ وَ لِجَمیعِ المُؤمِنینَ وَ المُؤمِناتِ پس همینکه رسیدی بدر قبه شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَ اَدخُلُ یا رَسولَ اللهِ ءَ اَدخُلُ

بر هر زنان کتابت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود هر که بخواند چهار آیه از اول سوره بقره و آیة الکرسی و دو آیه بعد از آن و سه آیه آخر بقره را نبیند در جان و مال خود چیزی را که مکروه او باشد و نزدیک او نشود شیطان و فراموش نکند قرآن را سیم و نیز روایت کرده از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که هر که سوره انا انزلناه را بخواند و صدا بان بلند کند مثل کسی باشد که شمشیر از نیام کشیده در راه خدا جهاد کند و اگر آهسته بخواند مثل کسی باشد که در راه خدا در خون خود طپیده باشد و کسیکه ده مرتبه بخواند محو کند از او

یا نَبِیَّ اللهِ ءَ اَدخُلُ یا مُحَمَّدَ بنَ عَبدِ اللهِ ءَ اَدخُلُ یا اَمیرَ المُؤمِنینَ ءَ اَدخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ الحَسَنَ ءَ اَدخُلُ یا اَبا عَبدِ اللهِ الحُسَینَ ءَ اَدخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بنَ الحُسَینِ ءَ اَدخُلُ یا اَبا جَعفَرٍ مُحَمَّدَ بنَ عَلِیٍّ ءَ اَدخُلُ یا اَبا عَبدِ اللهِ جَعفَرَ بنَ مُحَمَّدٍ ءَ اَدخُلُ یا مَولایَ یا اَبا الحَسَنِ موسَی بنَ جَعفَرٍ ءَ اَدخُلُ یا مَولایَ یا اَبا جَعفَرٍ ءَ اَدخُلُ یا مَولایَ مُحَمَّدَ بنَ عَلِیٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اللهُ اکبر پس بایست مقابل قبر و قبله را پشت کتف خود قرار بده پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ ابنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَ ابنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صَفِیَّ اللهِ وَ ابنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَمینَ اللهِ وَ ابنَ اَمینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا نورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الاَرضِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اِمامَ الهُدی اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا عَلَمَ الدّینِ وَ التُّقی اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا خازِنَ عِلمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا خازِنَ عِلمِ المُرسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا نائِبَ الاَوصِیاءِ السّابِقینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَعدِنَ الوَحیِ المُبینِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صاحِبَ العِلمِ الیَقینِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا عَیبَةَ عِلمِ المُرسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا الاِمامُ الصّالِحُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا الاِمامُ الزّاهِدُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا الاِمامُ العابِدُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا الاِمامُ السَّیِّدُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا المَقتولُ الشَّهیدُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا ابنَ رَسولِ اللهِ وَ ابنَ وَصِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مَولایَ موسَی بنَ جَعفَرٍ وَ رَحمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ اَشهَدُ اَنَّکَ قَد بَلَّغتَ عَنِ اللهِ ما حَمَّلَکَ وَ حَفِظتَ مَا استُودِعتَ وَ حَلَّلتَ حَلالَ اللهِ وَ حَرَّمتَ حَرامَ اللهِ وَ اَقَمتَ اَحکامَ اللهِ وَ تَلَوتَ کِتابَ اللهِ وَ صَبَرتَ عَلَی الاَذی فی جَنبِ اللهِ وَ جاهَدتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّی اَتاکَ الیَقینُ وَ اَشهَدُ اَنَّکَ مَضَیتَ عَلی ما مَضی عَلَیهِ آباؤُکَ الطّاهِرونَ وَ اَجدادُکَ الطَّیِّبونَ الاَوصِیاءُ الهادونَ الاَئِمَّةُ المَهدِیّونَ لَم تُؤثِر عَمًی عَلی هُدًی وَ لَم تَمِل مِن حَقٍّ اِلی باطِلٍ وَ اَشهَدُ اَنَّکَ نَصَحتَ لِلّهِ وَ لِرَسولِهِ وَ لِاَمیرِ المُؤمِنینَ وَ اَنَّکَ اَدَّیتَ الاَمانَةَ وَ اجتَنَبتَ الخِیانَةَ وَ اَقَمتَ الصَّلوةَ وَ آتَیتَ الزَّکوةَ وَ اَمَرتَ بِالمَعروفِ وَ نَهَیتَ عَنِ المُنکَرِ وَ عَبَدتَ

هزار گناه از او محو نماید چهارم و نیز شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود پیغمبر مرا منع فرمود قل هو الله احد ثلث قرآن است و قل یا ایها الکافرون ربع قرآن پنجم از بعض ائمه موسی علیه السلام نقل کرده که هر که بخواند آیة الکرسی را در وقت خواب نترسد از فالج ان شاء الله و کسیکه بخواند هر فریضه را در عقب هر فریضه از زهر زنان بدو ضرر نرساند و فراموش نکند کسیکه مقید زهری و قل هو الله احد را دارد و قل هو الله احد را بین خود و بین شخص جبار ... ممنوع گرداند با حق تعالی او را از شر او و بخواند آنرا از پیش رو و از پشت سر و از طرف راست و از طرف ... خود دلیل می کند ...

اللهِ مُخلِصًا مُجتَهِدًا مُحتَسِبًا حَتّی اَتیکَ الیَقینُ فَجَزاکَ اللهُ عَنِ الاِسلامِ وَاَهلِهِ
اَفضَلَ الجَزاءِ وَاَشرَفَ الجَزاءِ اَتَیتُکَ یَابنَ رَسُولِ اللهِ زائِرًا عارِفًا بِحَقِّکَ مُقِرًّا
بِفَضلِکَ مُحتَمِلًا لِعِلمِکَ مُحتَجِبًا بِذِمَّتِکَ عائِذًا بِقَبرِکَ لائِذًا بِضَریحِکَ مُستَشفِعًا
بِکَ اِلَی اللهِ مُوالِیًا لِاَولِیائِکَ مُعادِیًا لِاَعدائِکَ مُستَبصِرًا بِشَأنِکَ وَبِالهُدَی
الَّذی اَنتَ عَلَیهِ عالِمًا بِضَلالَةِ مَن خالَفَکَ وَبِالعَمَی الَّذی هُم عَلَیهِ بِاَبی
اَنتَ وَاُمّی وَنَفسی وَاَهلی وَمالی وَوَلَدی یَابنَ رَسُولِ اللهِ اَتَیتُکَ مُتَقَرِّبًا بِزِیارَتِکَ
اِلَی اللهِ تَعالی وَمُستَشفِعًا بِکَ اِلَیهِ فَاشفَع لی عِندَ رَبِّکَ لِیَغفِرَ لی ذُنُوبی وَیَعفُوَ
عَن جُرمی وَیَتَجاوَزَ عَن سَیِّئاتی وَیَمحُوَ عَنّی خَطیئاتی وَیُدخِلَنِی الجَنَّةَ وَیَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما
هُوَ اَهلُهُ وَیَغفِرَ لی وَلِآبائی وَلِاِخوانی وَاَخَواتی وَلِجَمیعِ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ فی
مَشارِقِ الاَرضِ وَمَغارِبِها بِفَضلِهِ وَجُودِهِ وَمَنِّهِ پس بینداز خود را بر قبر و ببوس آن را و
بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن با نچه میخواهی پس برگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیکَ یا مَولایَ یا مُوسَی بنَ جَعفَرٍ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشهَدُ اَنَّکَ الاِمامُ الهادی
وَالوَلِیُّ المُرشِدُ وَاَنَّکَ مَعدِنُ التَّنزیلِ وَصاحِبُ التَّأویلِ وَحامِلُ التَّوریةِ وَ
الاِنجیلِ وَالعالِمُ العادِلُ وَالصّادِقُ العامِلُ یا مَولایَ اَنَا اَبرَءُ اِلَی اللهِ مِن اَعدائِکَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِمُوالاتِکَ فَصَلَّی اللهُ عَلَیکَ وَعَلی آبائِکَ وَاَجدادِکَ وَاَبنائِکَ
وَشیعَتِکَ وَمُحِبّیکَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بکن بخوان
در آن سوره یس و الرحمن یا هرچه آسان باشد از قران پس دعا کن با نچه میخواهی زیارت
دیگر برای حضرت موسی علیه السلام شیخ مفید و شیخ شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون
خواستی زیارت کنی آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم
شریف او و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شود در حالیکه میگوئی بِسمِ
اللهِ وَبِاللهِ وَفی سَبیلِ اللهِ وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَالسَّلامُ
عَلی اَولِیاءِ اللهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام شوی پس چون

حفظه الله از دزد گیرنده او را و اخر
او را و منع کند او را از شر
او دو فرموده هرگاه ترسید از
امری بخواند صد آیه از قرآن
از هر جای قرآن که باشد پس
بگو اللهم اکشف عنی البلاء
سه مرتبه ششم و نیز شیخ
کلینی از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده که فرموده هرکه ایمان
به خدا و روز قیامت دارد
و انگذارد خواندن قل هو الله
احد را در عقب فریضه پس
بدرستیکه کسیکه بخواند آنرا
جمع فرماید حق تعالی برای او
خیر دنیا و آخرت را و بیامرزد
او را و پدر و مادر و اولاد
او را هفتم و نیز از حضرت
روایت کرده که هرکه سوره
الهیکم التکاثر را بخواند
نزد خواب نگاه

ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الاَرضِ اَلسَّلامُ
عَلَیکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا بابَ اللهِ اَشهَدُ
اَنَّکَ اَقَمتَ الصَّلوةَ وَآتَیتَ الزَّکوةَ وَاَمَرتَ بِالمَعرُوفِ وَنَهَیتَ عَنِ المُنکَرِ وَتَلَوتَ
الکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرتَ عَلَی الاَذی فی جَنبِهِ
مُحتَسِبًا وَعَبَدتَهُ مُخلِصًا حَتّی اَتیکَ الیَقینُ اَشهَدُ اَنَّکَ اَولی بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَ
اَنَّکَ ابنُ رَسُولِ اللهِ حَقًّا اَبرَءُ اِلَی اللهِ مِن اَعدائِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِمُوالاتِکَ
اَتَیتُکَ یا مَولایَ عارِفًا بِحَقِّکَ مُوالِیًا لِاَولِیائِکَ مُعادِیًا لِاَعدائِکَ فَاشفَع
لی عِندَ رَبِّکَ پس خود را بر قبر بیفکن و بوسه کن و گونه های خود را بر او بگذار پس بگرد
از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَابنَ رَسُولِ اللهِ اَشهَدُ اَنَّکَ
صادِقٌ اَدَّیتَ ناصِحًا وَقُلتَ اَمینًا وَمَضَیتَ شَهیدًا لَم تُؤثِر عَمًی عَلَی الهُدی وَ
لَم تَمِل مِن حَقٍّ اِلی باطِلٍ صَلَّی اللهُ عَلَیکَ وَعَلی آبائِکَ وَاَبنائِکَ الطّاهِرینَ پس
ببوس قبر منور را و دو رکعت نماز زیارت گذار و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی
بکن پس از آن بسجده برو و بگو اَللّهُمَّ اِلَیکَ اعتَمَدتُ وَاِلَیکَ قَصَدتُ وَبِفَضلِکَ
رَجَوتُ وَقَبرَ اِمامِیَ الَّذی اَوجَبتَ عَلَیَّ طاعَتَهُ زُرتُ بِهِ وَبِهِ اِلَیکَ تَوَسَّلتُ
فَبِحَقِّهِمُ الَّذی اَوجَبتَ عَلی نَفسِکَ اغفِر لی وَلِوالِدَیَّ وَلِلمُؤمِنینَ یا کَریمُ پس
روی راست خود را بگذار و بگو اَللّهُمَّ قَد عَلِمتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاقضِها پس جانب چپ روی را بگذار و بگو اَللّهُمَّ قَد اَحصَیتُ ذُنُوبی فَبِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِرها وَتَصَدَّق عَلَیَّ بِما اَنتَ
اَهلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُکرًا شُکرًا صد مرتبه پس سر از سجده بردار و دعا
کن با نچه خواهی از برای هرکه میخواهی و دوست داری این مؤلف گوید سید جلیل علی بن
طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر در یکی از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام
این صلوات را بر آنحضرت که محتوی است بر شمه از فضائل و مناقب عبادت و مصائب

... داشته شود یا از عذاب قبر
هشتم و نیز از آنحضرت روایت
کرده که اگر خوانده شود سوره
حمد بر مرده هفتاد مرتبه پس
رد کرده شود روح باو عجبی
نخواهد داشت نهم از حضرت
موسی بن جعفر علیه السلام خاصیت
بسیار وارد شده برای خواندن
کودک در هر شب سه مرتبه
قل اعوذ برب الفلق و سه
مرتبه قل اعوذ برب الناس
و صد مرتبه توحید و اگر
نتواند پنجاه مرتبه و هرگاه
مواظبت داشته باشد
تا آن محفوظ بماند از بلاها
تا روزیکه وفات کند دهم
و نیز شیخ کلینی از حضرت
جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده که فرموده بمفضل ای
مفضل منع و حفظ کن خود را
از تمام مردم به بسم الله
الرحمن الرحیم

انجناب نقل کرده البته زائر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ صَلِّ عَلی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَصِیِّ الْاَبْرارِ وَ اِمامِ الْاَخْیارِ وَ عَیْبَةِ
الْاَنْوارِ وَ وارِثِ السَّکینَةِ وَ الْوَقارِ وَ الْحِکَمِ وَ الْآثارِ الَّذی کانَ یُحْیِی اللَّیْلَ
بِالسَّهَرِ اِلَی السَّحَرِ بِمُواصَلَةِ الْاِسْتِغْفارِ حَلیفِ السَّجْدَةِ الطَّویلَةِ وَ الدُّمُوعِ الْغَزیرَةِ
وَ الْمُناجاتِ الْکَثیرَةِ وَ الضَّراعاتِ الْمُتَّصِلَةِ وَ مَقَرِّ النُّهی وَ الْعَدْلِ وَ الْخَیْرِ وَ
الْفَضْلِ وَ النَّدی وَ الْبَذْلِ وَ مَأْلَفِ الْبَلْوی وَ الصَّبْرِ وَ الْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ
بِالْجَوْرِ وَ الْمُعَذَّبِ فی قَعْرِ السُّجُونِ وَ ظُلَمِ الْمَطامیرِ ذِی السّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُیُودِ
وَ الْجِنازَةِ الْمُنادی عَلَیْها بِذُلِّ الْاِسْتِخْفافِ وَ الْوارِدِ عَلی جَدِّهِ الْمُصْطَفی وَ اَبیهِ
الْمُرْتَضی وَ اُمِّهِ سَیِّدَةِ النِّساءِ بِاِرْثٍ مَغْصُوبٍ وَ وَلاءٍ مَسْلُوبٍ وَ اَمْرٍ مَغْلُوبٍ وَ دَمٍ
مَطْلُوبٍ وَ سَمٍّ مَشْرُوبٍ اَللّهُمَّ وَ کَما صَبَرَ عَلی غَلیظِ الْمِحَنِ وَ تَجَرَّعَ غُصَصَ الْکُرَبِ وَ
اسْتَسْلَمَ لِرِضاکَ وَ اَخْلَصَ الطّاعَةَ لَکَ وَ مَحَضَ الْخُشُوعَ وَ اسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَ عادَی
الْبِدْعَةَ وَ اَهْلَها وَ لَمْ یَلْحَقْهُ فی شَیْءٍ مِنْ اَوامِرِکَ وَ نَواهیکَ لَوْمَةُ لائِمٍ صَلِّ
عَلَیْهِ صَلوةً نامِیَةً مُنیفَةً زاکِیَةً تُوجِبُ لَهُ بِها شَفاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِکَ وَ قُرُونٍ
مِنْ بَرایاکَ وَ بَلِّغْهُ عَنّا تَحِیَّةً وَ سَلاماً وَ آتِنا مِنْ لَدُنْکَ فی مُوالاتِهِ فَضْلاً وَ
اِحْساناً وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْواناً اِنَّکَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمیمِ وَ التَّجاوُزِ الْعَظیمِ بِرَحْمَتِکَ یا
اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اما زیارت مختص بامام محمد تقی علیه السلام پس همان سه بزرگوار فرموده‌اند
که پس متوجه شو بسوی قبر ابیجعفر محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد بزرگوار خود
مدفون است و چون ایستادی نزد قبر انحضرت پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللّهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلی آبائِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ عَلی اَبْنائِکَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ وَ عَلی اَوْلِیائِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوةَ وَ اَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ تَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَ جاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ

و به قل هو الله احد که بخوان از طرف راست و طرف چپ و از پیش رو و از پشت سر و از بالای سر و پایین پای خود

و هرگاه داخل شدی بر سلطان جائری بخوان سه مرتبه انزلناه در وقتیکه نظر باو افکنی و بشمار بدست چپ خود و دست خود را بهمان حال که انگشتان را جمع کرده‌ای نگاهدار تا از نزد او بیرون شوی و بعضی گفته‌اند که خواندن سوره را ترک مکن تا از نزد او بیرون شوی

یازدهم در حدیثی از امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که برای ایمنی از سوختن و غرق شدن بخوان اللّهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتابَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصّالِحینَ وَ ما قَدَرُوا

جِهادِهِ وَ صَبَرْتَ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِهِ حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ اَتَیْتُکَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ
مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس ببوس قبر را و روی
خود را بر آن بنه پس دو رکعت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بگذار پس برو
بسجده و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَ اقْتَرَفَ وَ اسْتَکانَ وَ اعْتَرَفَ پس جانب روی راست را
بگذار و بگو اِنْ کُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس روی چپ خود را بگذار و بگو
عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِکَ فَلْیَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِکَ یا کَریمُ پس برگرد بسجده و بگو
صد مرتبه شُکْراً شُکْراً پس برو بکار خود زیارت دیگر برای حضرت امام محمد تقی علیه السلام
سید بن طاوس در مزار فرموده چون زیارت کردی حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را بایستی
نزد قبر حضرت جواد علیه السلام و میبوسی آن را و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِیٍّ الْبَرَّ التَّقِیَّ الْاِمامَ الْوَفِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وَلِیَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَجِیَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَفیرَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا سِرَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ضِیاءَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَناءَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا کَلِمَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَحْمَةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النُّورُ السّاطِعُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَدْرُ الطّالِعُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الطَّیِّبُ مِنَ الطَّیِّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الطّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْآیَةُ الْعُظْمی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْحُجَّةُ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلّاتِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا
الْمُنَزَّهُ عَنِ الْمُعْضِلاتِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلِیُّ عَنْ نَقْصِ الْاَوْصافِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الرَّضِیُّ عِنْدَ الْاَشْرافِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَمُودَ الدّینِ اَشْهَدُ اَنَّکَ
وَلِیُّ اللّهِ وَ حُجَّتُهُ فی اَرْضِهِ وَ اَنَّکَ جَنْبُ اللّهِ وَ خِیَرَةُ اللّهِ وَ مُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللّهِ وَ عِلْمِ
الْاَنْبِیاءِ وَ رُکْنُ الْاِیمانِ وَ تَرْجُمانُ الْقُرْآنِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَکَ عَلَی الْحَقِّ وَ
الْهُدی وَ اَنَّ مَنْ اَنْکَرَکَ وَ نَصَبَ لَکَ الْعَداوَةَ عَلَی الضَّلالَةِ وَ الرَّدی اَبْرَءُ اِلَی
اللّهِ وَ اِلَیْکَ مِنْهُمْ فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ وَ السَّلامُ عَلَیْکَ ما بَقیتُ وَ بَقِیَ اللَّیْلُ وَ

اللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الْاَرْضُ جَمیعاً قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیمَةِ وَ السَّمواتُ مَطْوِیّاتٌ بِیَمینِهِ سُبْحانَهُ وَ تَعالی عَمّا یُشْرِکُونَ

و برای ذلیل شدن اسب سرکش در گوش راستش بخوانند وَ لَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ طَوْعاً وَ کَرْهاً وَ اِلَیْهِ یُرْجَعُونَ

و در زمین مسبعه یعنی زمین پر درنده دائم جانوران درنده اذیت ننمایند بخوانند لَقَدْ جاءَکُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ عَلَیْهِ ما عَنِتُّمْ حَریصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنینَ رَؤُفٌ رَحیمٌ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّهُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ و برای

النهار و بگو در صلوات بر آنحضرت اللهم صل علی محمد و اهل بیته و صل علی
محمد بن علی الزکی التقی و البر الوفی و المهذب النقی هادی الامة و وارث الائمة
و خازن الرحمة و ینبوع الحکمة و قائد البرکة و عدیل القرآن فی الطاعة و واحد
الاوصیاء فی الاخلاص و العبادة و حجتک العلیا و مثلک الاعلی و کلمتک
الحسنی الداعی الیک و الدال علیک الذی نصبته علما لعبادک و مترجما
لکتابک و صادعا بامرک و ناصرا لدینک و حجة علی خلقک و نورا تخرق به
الظلم و قدوة تدرک بها الهدایة و شفیعا تنال به الجنة اللهم و کما
اخذ فی خشوعه لک حظه و استوفی من خشیتک نصیبه فصل علیه اضعاف
ما صلیت علی ولی ارتضیت طاعته و قبلت خدمته و بلغه منا تحیة و
سلاما و آتنا فی موالاته من لدنک فضلا و احسانا و مغفرة و رضوانا انک
ذو المن القدیم و الصفح الجمیل پس نماز زیارت بجا آور و بعد از سلام بگو لا اله
انت الرب و انا المربوب الدعاء. زیارت دیگر مختص بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه
روایت کرده که چون خواهی زیارت کنی آنحضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و دو جامه
پاک بپوش و بگو در زیارت آنجناب اللهم صل علی محمد بن علی الامام التقی النقی
الرضی المرضی و حجتک علی من فوق الارض و من تحت الثری صلوة کثیرة نامیة
زاکیة مبارکة متواصلة مترادفة متواترة کافضل ما صلیت علی احد من اولیائک
و السلام علیک یا ولی الله السلام علیک یا نور الله السلام علیک یا حجة
الله السلام علیک یا امام المؤمنین و وارث علم النبیین و سلالة الوصیین
السلام علیک یا نور الله فی ظلمات الارض اتیتک زائرا عارفا بحقک معادیا
لاعدائک موالیا لاولیائک فاشفع لی عند ربک آنگاه حاجت خود را سؤال
کن بعد از آن نماز کن در قبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه السلام است چهار رکعت در نزد
سر آنحضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی کاظم و دو رکعت برای امام محمد تقی علیهما السلام

برای پیدا شدن گمشده بخواند یس را در دو رکعت و بگوید یا هادی الضالة رد علی ضالتی و برای رجوع عبد فرار کرده بخواند او کظلمات فی بحر لجی یغشیه موج من فوقه موج الاول عن دجل و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور و برای ایمنی از دزد بخواند در وقتیکه بخواب رود قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن تا و کبره تکبیرا و از شیخ کلینی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود ملول نشوید از قرائت اذا زلزلت الارض زلزالها زیرا که هر که این سوره را در نوافل خود بخواند در زمان حیات

و نماز مکن در نزد سر امام موسی کاظم علیه السلام که آن مقابل قبور قریش است و جایز نیست اتخاذ آن
قبله خود کردن مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق ظاهر میشود که در آن زمانها قبر شریف
حضرت موسی علیه السلام از قبر حضرت جواد علیه السلام جدا و قبه و در علیحده داشته بعد از زیارت
از آنجا بیرون می‌آمدند و در قبه حضرت جواد علیه السلام میرفتند که آن هم بنای علیحده داشته
و اما زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام پس آن هم بر دو قسم است قسم اول آنکه از
برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد قولویه قمی در کامل الزیارة از حضرت
امام علی النقی علیه السلام روایت کرده که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو السلام
علیک یا ولی الله السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله فی ظلمات
الارض السلام علیک یا من بدا لله فی شأنه اتیتک زائرا عارفا بحقک معادیا
لاعدائک موالیا لاولیائک فاشفع لی عند ربک یا مولای و این زیارت در
نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی نیز با اختلافی از آن ذکر نموده اند
قسم دوم زیارتیست که بخواندن آن هر دو امام علیهما السلام زیارت شوند و آن چنان است که
شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی
نزد ضریح طاهر میگوئی السلام علیکما یا ولیی الله السلام علیکما یا حجتی الله السلام
علیکما یا نوری الله فی ظلمات الارض انکما قد بلغتما عن الله ما حملکما و حفظتما
ما استودعتما و حللتما حلال الله و حرمتما حرام الله و اقمتما حدود الله و تلوتما کتاب
الله و صبرتما علی الاذی فی جنب الله محتسبین حتی اتیکما الیقین ابرأ الی الله من اعدائکما
و اتقرب الی الله بولایتکما اتیتکما زائرا عارفا بحقکما موالیا لاولیائکما
معادیا لاعدائکما مستبصرا بالهدی الذی انتما علیه عارفا بضلالة من خالفکما
فاشفعا لی عند ربکما فان لکما عند الله جاها عظیما و مقاما محمودا پس ببوس
تربت شریف را و بگذار روی راست را بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو السلام
علیکما یا حجتی الله فی ارضه و سمائه عبدکما و ولیکما زائرکما متقربا الی الله بزیارتکما

از زلزله ایمن باشد و نمیرد بزلزله و نه بصاعقه و نه بآفتی از آفات دنیا تا بمیرد و وقت مردن او ملکی کریم از نزد پروردگارش نازل شود و بنشیند نزد سر او و بگوید ای ملک الموت رفق کن بولی الله زیرا که او بسیار مرا یاد میکرد و در خبر است که ... آنگاه خمس ... دراز در ... داشته شود ... در بهشت ببیند ... او شود ... کند روح او را ... منزل او در بهشت ... بسوره یس ... کلینی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده که ... نه شود ... منع میکند از عذاب قبر

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي لِسانَ صِدْقٍ فِي اَوْلِيائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را بانچه میخواهی مؤلف گوید که چون در این زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختص برای زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم نفرمودند که شیعیان از استیلاء اعادی در زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طویلی باشد بخواند زیارات جامعه را که بهترین زیارات است از برای ایشان خصوصاً زیارت اول که از حدیثش ظاهر میشود که مزید اختصاصی بحضرت امام موسی علیه السلام دارد و آن زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود ص ۵۴۳ و چون زائر خواست که از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود و وداع کند آن دو جناب را بدعاهای وداع که از آن جمله است آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِينَ و همچنین در وداع حضرت امام محمد تقی علیه السلام فرموده میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ اٰمَنّا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِينَ پس سؤال کن از خدا که این آخر زیارت تو نباشد و دیگر توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و روهای خود را بر قبر بگذار مؤلف گوید از چیزهائیکه مناسبت دارد اینجا نقل شود حکایت سعید صالح صفی متقی حاجی علی بغدادی است که شیخ ما در جنة المأوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب فرموده که اگر نبود در این کتاب شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فواید بسیار است و در این نزدیکیها واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی فرموده که حاجی مذکور ایده الله نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بنجف

چهاردهم و نیز از الخضر مروی است که قرآن را در دریا افکند چون او را با [illegible] دیدند رفته بود و کلمات او چنین است اَلا اِلَى اللهِ تَصِيرُ الْاُمُورُ

پانزدهم و نیز شیخ کلینی از زراره روایت کرده که گفت میگیری قرآن را در ثلث دوم از ماه رمضان و میگشائی و میگذاری مقابل خود و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْاَعْظَمُ الْاَكْبَرُ وَاَسْماؤُكَ الْحُسْنىٰ وَما يُخافُ وَيُرْجىٰ اَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ و دعا میکنی بانچه حاجت داری

شانزدهم شیخ کفعمی در مصباح و محدث فیض در

اشرف بیست تومان از آن را دادم بجناب علم الهدی والتقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی و باقیماند در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد حسن کاظمینی آل یس ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد خوش داشتم که تعجیل کنم در اداء آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم بزیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که بعد از فروش بعضی از اجناس بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برسانم و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر آن روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم متعذر شدم که باید مزد عمله کارخانه شعربافی که دارم بدهم چون رسم چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه میدادم پس برگشتم چون ثلث از راه را تقریباً طی کردم سید جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو بمن میاید چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه و فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش خال سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمیگردم ببغداد فرمود امشب شب جمعه است برگرد گفتم یا سیدی متمکن نیستم فرمود هستی برگرد تا شهادت دهم برای تو که از موالیان جدم امیرالمؤمنین علیه السلام و از موالیان مائی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدا تعالی امر فرموده دو شاهد بگیرید و این اشاره بود بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب شیخ خواهش کنم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم السلام و آن را در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه میدانی و چگونه شهادت میدهی فرمود کسیکه حق او را باو میرسانند چگونه آن رساننده را نمیشناسد گفتم چه حق فرمود آنچه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو کیست فرمود شیخ محمد حسن گفتم وکیل تو است فرمود وکیل من است و بجناب آقا سید محمد گفته بود که در خاطرم خطور کرد که این سید جلیل مرا باسم خواند با آنکه او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید

خلاصة الاذکار فرموده که دیدم در بعضی کتب اصحاب امامیه که هر کس خواهد [illegible] در خواب ببیند یکی از پیغمبران یا یکی از امامان علیهم السلام را یا پدر و مادر را [illegible] بخواند سوره شمس و لیل و قدر و قل یا ایها الکافرون و سوره اخلاص و معوذتین را پس بخواند صد مرتبه سوره اخلاص و صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او صلی الله علیه و آله صد مرتبه و بخوابد بجانب راست [illegible] هر کرا خواهد [illegible] ان شاء الله و تکلم خواهد کرد [illegible] الله مرحبا [illegible] نسخه دیگر دیدم که این عمل را بجا آورد در هفت شب بعد از آنکه این دعا را بخواند اللهم انت الحی الذی لا یوصف والایمان یعرف منه منک تبدء الاشیاء و الیک

او مرا میشناسد و من او را فراموش کردم باز در نفس خود گفتم که این سید از حق سادات از
من چیزی میخواهد و خوش داردم که از مال امام علیه السلام چیزی باو برسانم پس گفتم که ای سید در
نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن بجناب شیخ محمد حسن برای آنکه ادا کنم حق
شما یعنی سادات را باذن او پس در روی من تبسمی کرد و فرمود آری رسانده بعضی از حق ما را بسوی
وکلای ما در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول شد فرمود آری پس در خاطرم گذشت که این
سید میگوید بالنسبه بعلماء اعلام وکلای ما و این در نظرم بزرگ آمد پس گفتم علما وکلا بند
در قبض حقوق سادات و مرا غفلت گرفت انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن پس
برگشتم و دست راست او در دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدم در طرف راست ما نهر
آب سفید صافی جاریست و درختان لیمو و نارنج و انار و انگور و غیر آن همه با ثمر در یکوقت با آنکه
موسم آنها نبود بر بالای سر ما سایه انداخته گفتم این نهر و این درختها چیست فرمود هر کس از
موالیان ما که زیارت کند جد ما را و زیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم
سؤالی کنم فرمود سؤال کن گفتم شیخ عبد الرزاق مرحوم مردی بود مدرس روزی نزد او رفتم شنیدم
که میگفت کسیکه در طول عمر خود روزها روزه باشد و شبها بعبادت بسر برد و چهل حج و
چهل عمره بجای آرد و در میان صفا و مروه بمیرد و از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام نباشد
برای او چیزی نیست فرمود آری و الله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود پرسیدم
که او از موالیان امیر المؤمنین علیه السلام است فرمود آری و هر که متعلق است بتو پس گفتم سیدنا
برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه امام حسین علیه السلام میخوانند که سلیمان اعمش
آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء علیه السلام پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را
میان زمین و آسمان پس سؤال کرد که کیست در آن هودج گفتند با و فاطمه زهرا و خدیجه کبری
علیهما السلام پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت امام حسین علیه السلام در امشب که شب جمعه است و دید
رقعه هائی را که از هودج میریزد و در آن مکتوب است أَمَانٌ مِنَ النَّارِ لِزُوَّارِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ أَمَانٌ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ این حدیث صحیح است فرمود آری است و تمام

تعوذ و نعوذ ... فما اقبل منها کذا ... ملجأه و منجاه و ما ادری ... لم یکن له ملجأ و لا منجا منک الا الیک فاسئلک بلا اله الا انت و اسئلک ببسم الله الرحمن الرحیم و بحق حبیبک محمد صلی الله علیه و آله سید النبیین و بحق علی خیر الوصیین و بحق فاطمة سیدة نساء العالمین و بحق الحسن و الحسین اللذین جعلتهما سیدی شباب اهل الجنة علیهم اجمعین السلام ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تزینی منیتی فی الحال الی ... هو و فیما هفدهم
خلاصه است نقلا عن بعض الکتب که با نظم در کار از ابواب الحمده

است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند هر کس زیارت کند حسین علیه السلام را در شب جمعه پس برای
او امان است فرمود آری و الله و اشک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا
مسئله فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت و نه حضرت رضا علیه السلام را زیارت کردیم و در
درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف شرقی نجف اشرفند ملاقات کردیم
و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم که چگونه است ولایت رضا علیه السلام گفت بهشت است امروز
پانزده روز است که من از مال مولای خود حضرت رضا علیه السلام خورده ام چه حد دارد منکر و نکیر که
در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آن حضرت روئیده در مهمانخانه آنجناب این صحیح است
علی بن موسی الرضا علیه السلام میآید و او را از منکر و نکیر خلاص میکند فرمود آری و الله جد من ضامن است
گفتم سیدنا مسئله کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت رضا علیه السلام را مقبول
است فرمود قبول است انشاء الله گفتم سیدنا مسئله فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی
پسر مرحوم حاجی احمد بزاز باشی زیارتش قبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود
در راه مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سیدنا مسئله فرمود بسم الله گفتم
فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش قبول است پس ساکت شد گفتم سیدنا مسئله فرمود بسم
الله گفتم این کلمه را شنیدی یا نه زیارت او قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد که ایشان
چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر
خود را نیز کشته بود پس رسیدیم در راه بموضعی از جاده وسیعه که دو طرف آن بساتین و مواجه بلده
شریفه کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است به بساتین از طرف راست آن که از
بغداد میآید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت بجور از او داخل در جاده کرد و اهل
تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه کناره میکردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم
آنجناب را که در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این موضع مال بعضی از ایتام سادات است
تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیر المؤمنین و ذریه او و اولاد ما است
حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در قرب آنمکان در طرف راست باغی است مال

تالیف محمد بن جریر طبری از
حارث بن روح از پدر از
جدش نقل کرده که گفت بغداد
هر ... هر که ... اند و مکین ...
نماز را امر به ... بین شبر ابن ... و در
احکام ازین نماها نمکر و رحا ... کر
ظاهر باشد و در فرائض و
لحاف ظاهر باشد و با او ... بند
ذره بپیچ خوانند هفتم تبر و
الشمس و هفتم تبر و اللیل
پس بگوید اللهم اجعل لی
من امری هذا فرجا و مخرجا
هر که این عمل را بجا آورد زیاد
در خواب و شخصی در رمضان
شب یا شب ستم با بجم و
گمان میکنم گفت یا دو شب
هفتم و بگوید برای او طریق
بیرون شدن از آن غصه و
اندوه را فقیر گوید که بعض
گفته اند که سوره و الضحی و
الم نشرح را

شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد ساکن بود
گفتم سیدنا راستست که میگویند زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام
فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس رسیدیم بساقیهٔ آب که از شط دجله میکشند
برای مزارع و بساتین آن حدود و از جاده میگذرد و آنجا دو راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی
است و دیگری راه سادات و آنجناب میل کرد براه سادات پس گفتم بیا از این راه یعنی راه سلطانی
برویم فرمود نه از این راه خود میرویم پس آمدیم و چند قدمی نرفتیم که خود را در صحن مقدس در نزد
کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و بازاری ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت
شرقی و طرف پایین پا است و در درِ رواق مطهر مکث نفرمود و اذن دخول نخواند و داخل شد
و در درِ حرم ایستاد پس فرمود زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمود برای تو بخوانم گفتم آری پس
فرمود ءَ اَدْخُلُ یا اَللّٰهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ و
همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا رسیدند در سلام بحضرت عسکری علیه السلام و
فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الْعَسْکَرِیَّ آنگاه فرمود امام زمان خود را میشناسی
گفتم چرا نمیشناسم فرمود سلام کن بر امام زمان خود گفتم اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ یا صاحِبَ
الزَّمانِ یَا بْنَ الْحَسَنِ پس تبسم نمود و فرمود عَلَیْکَ السَّلامُ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکاتُهُ پس داخل
شدیم در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس فرمود بمن زیارت کن گفتم من
قاری نیستم فرمود زیارت بخوانم برای تو گفتم آری فرمود کدام زیارت را میخواهی گفتم هر
زیارت که افضل است مرا بآن زیارت ده فرمود زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول
شد بخواندن و فرمود اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا اَمینَیِ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ وَ حُجَّتَیْهِ عَلی عِبادِهِ الخ و
چراغهای حرم را در اینحال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است ولکن حرم روشن
و منور است بنوری دیگر مانند نور آفتاب و شمعها مانند چراغی بودند که روز در آفتاب
روشن کنند و مرا چنان غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات نمیشدم چون از زیارت
فارغ شد از سمت پایین پا آمدند به پشت سر و در طرف شرقی ایستادند فرمودند آیا زیارت

نیز بخواند و در جواهر السنیه است که کسیکه بخواهد در خواب ببیند مطلب خود را بخواند وقتی بخوابد هر یک از این سوره ها را هفت مرتبه وَالشَّمْس وَاللَّیْل وَالتّین و اخلاص قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَق قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاس و بخوابد با طهارت در مکان پاکی در جامهٔ پاکی رو بقبله بر دست راست خود یعنی بهیئت مرده که در لحد گذاشته میشود بخوابد و نیت کند مطلب خود را اگر در شب اول ندید در شبهای بعد و از شب هفت تجاوز نمیکند گفته شده مجرب است هیجدهم در خلاصة الاذکار است که از حضرت زهراء صلوات الله علیها روایت کرده

بکنی جدّم حسین علیه السلام را گفتم آری بار میکنیم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند
و مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن و ملحق شو بجماعت پس تشریف
آوردند در مسجدی که پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود و خود بانفراد ایستادند در
طرف راست امام جماعت محاذی او و من داخل شدم در صف اول و برایم مکانی پیدا شد
چون فارغ شدم او را ندیدم پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد
داشتم او را ملاقات کنم و چند قرانی باو بدهم و شب او را نگاه دارم که مهمان باشد آنگاه
بخاطرم آمد که این سید که بود و آیات و معجزات گذشته را ملتفت شدم از انقیاد من امر او را
در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و خواندن مرا باسم با آنکه او را ندیده بودم
و گفتن او موالیان ما و اینکه من شهادت میدهم و دیدن نهر جاری و درختان میوه دار در غیر
موسم و غیر از اینها از آنچه گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت مهدی علیه السلام
است خصوص در فقرهٔ اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت عسکری علیه السلام که
امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام کن چون سلام کردم تبسم کرد و جواب
داد پس آمدم در نزد کفشدار و از حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که این
سید رفیق تو بود گفتم بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد رفتم بنزد
جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست خود را بر دهان خود گذاشت و نهی نمود
مرا از اظهار این قصه و افشاء این سرّ و فرمود خدا ترا موفق کند پس آنرا مخفی میداشتم و
احدی اظهار ننمودم تا آنکه یکماه از این قصه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را
دیدم که آمد نزدیک من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصهٔ آن روز گفتم چیزی ندیدم باز
اعاده کرد آن کلام را بشدت انکار کردم پس از نظرم ناپدید شد دیگر او را ندیدم انتهی

مطلب دوم

فضل مسجد شریف براثا و نماز کردن در آنست بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفهٔ متبرکه
است و واقع شده در بین بغداد و کاظمین در راه زوّار و غالبا از فیض آن محروم و

حضرت رسول صلی الله علیه و آله [illegible] ... عمل [illegible] ... خصمها را از خود راضی کرده ... حج و عمره ... [illegible] ... خود را تمام کرده ... [illegible] ... نهم [illegible] ... قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَد [illegible] ... ده صلوات بفرستد ... و بیستم [illegible]

اعتنائی بان ندارند با همه فضایل و شرافتی که برای او نقلشده حموی که از مورخین سنت شیعه
است در معجم البلدان گفته براثا محله بود در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و
برای ان مسجد جامعی بود که شیعیان در ان نماز میگذاشتند و خراب شده و گفته که قبل از زمان
راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان در ان مسجد جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند
راضی بالله امر کرد که ناگهانی در ان مسجد بچسند و هر که را یافتند بگرفتند و حبس نمودند و
مسجد را خراب کرد و با زمین هموار نمود شیعیان این خبر را بامیر الامراء بغداد بجکم ماکانی
رسانیدند بجکم حکم کرد باعاده بنا و وسعت و احکام ان و نوشت در صدر ان اسم
راضی بالله را و پیوسته ان مسجد معمور و محل اقامه نماز بود تا بعد از سنه چهارصد و پنجاه
که معطل ماند تا الان و براثا پیش از بناء بغداد قریه بود که گمان مردم انست که علی علیه السلام
مرور کرده بان در زمانیکه بمقاتله خوارج نهروان میرفت و در جامع مذکور نماز خواند
و داخلشده در حمامیکه در ان قریه بود و این براثا منسوبست بابو شعیب براثی عابد و او اول
کسیست که در براثا ساکن شد در کوخی یعنی خانه که از نی ساخته بود و عبادت خدا میکرد
ان تا انکه گذشت بکوخ او دختری از اولاد مستوفیان کبار از ابناء روزگار که تربیت
شده بود در قصرها همینکه نظرش بابو شعیب افتاد و حال او را دید از احوال خویش امد
جذبه ابو شعیب او را کشید بحدیکه اسیر گردید لاجرم نزد ان عابد زاهد امد و گفت من
اراده کردم که خادم تو باشم گفت ترا قبول میکنم بشرط اینکه از این زی و هیئت مجرد شوی
و انسحاد تمند قبول نمود و از انچه مالک بود تجرد اختیار کرد و متلبس شد بلباس نساک ابو
شعیب او را تزویج نمود همینکه ان دختر داخل کوخ شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای
حفظ از رطوبت زمین انرا در زیر بدن خود افکنده گفت من نزد تو نخواهم ماند مگر وقتیکه
این قطعه حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میگفتی زمین میگوید یا ابن
ادم تجعل بینی و بینک حجابا و انت غدا فی بطنی یعنی ای پسر ادم مابین من و خود حجاب
قرار میدهی و حال انکه فردا در شکم من خواهی بود پس ابو شعیب ان حصیر را دور افکند و

خواهیم بود در روز قیامت
و هرگاه استغفار کنی از برای
مؤمنین بی تمامی ایشان از
تو خوشنود شوند و هرگاه
بگوید سبحان الله والحمد
لله ولا اله الا الله و
الله اکبر بی بیع و عمره کرده
مؤلف گوید که بعضی در روایتی
نقلکرده که هر کس در وقت خواب
بگوید سه مرتبه یغفر الله
ما زید بعدد زینه و عنکم
کهما ... مثل انست
که هزار رکعت نماز کرده
نوزدهم و بهترین خلاصة
الاذکار است که در وقت
مطالعه بخواند اللهم
اخرجنی من ظلمات الوهم و
اکرمنی بنور الفهم اللهم
افتح علینا ابواب رحمتک
وانشر

ان دختر چند سالی نزد او مکث نمود و باهم به نیکوترین وجهی عبادت میکردند تا هر دو وفات نمودند
مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائرین جمله از روایات که در فضیلت این مسجد شریف است
ذکر کردیم و گفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم میشود که اگر هر
کدام از ان در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان شد رحال نماید و طی منازل کند تا
بفیض نماز و دعا در ان مستفیض و متبرک شود اول مقرر نمودن حقتعالی که در ان زمین فرود
نیاید رئیسی با لشکرش جز پیغمبر یا وصی او دوم انکه خانه حضرت مریم است سیم انکه زمین حضرت
عیسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در انجا که برای مریم ظاهر شده پنجم ظاهر کردن حضرت
امیر علیه السلام ان چشمه را باعجاز خود ششم بودن سنگ سفید مبارک که مریم حضرت عیسی را بر ان گذاشته
در انجا هفتم بیرون اوردن حضرت ان سنگ را از انجا باعجاز و نصب نمودن ان را بسمت
قبله و نماز کردن بسوی ان هشتم نماز کردن حضرت امیر المؤمنین و دو نوباوه او حضرت مجتبی و
سید الشهداء علیهم السلام در انجا نهم توقف حضرت در انجا چهار روز بجهة شرافت مکان
و مقدس بودن زمین ان دهم نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن علیه السلام در انجا
یازدهم بودن قبر پیغمبری در انجا و شاید ان پیغمبر حضرت یوشع باشد که شیخ مرحوم فرموده که
قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا است دوازدهم برگشتن افتاب برای حضرت امیر
علیه السلام در انجا و با این شرافت و فضایل و بروز ایات الهیه و معاجز جیده در ان معلوم نیست
از هزار نفر زائر یکی انجا برود با انکه در سر راه ایشان است و مکرر از انجا میگذرند اگر اتفاقا
کسی بخواهد درک ان فیضها را نماید چون بانجا رسد و ببیند در مسجد بسته است زدادن
جزئی پولی بجهة باز کردن در ان مضایقه کند و خود را از این همه فیوضات عظیمه محروم نماید و
حال انکه گاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جبارین در ان مصرفها کند چه
رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نحسه نجسه بهودیان ان که گرفتن ان از

ثبات زیارت غالب از | **مطلب سیم** | زوار است والله المستعان

علینا خزائن علومک
برحمتک یا ارحم الراحمین
... روایتست که بعضی
بشیعیان حضرت امام محمد تقی
علیه السلام نوشت که فرض باید
علیه ... حضرت نوشتند که
زائرم ... بسیار بکن و زبانت
استغفار بسیار ... بخواندن سوره
انا انزلناه بسیار و بکرر
حاجات ... که مفضل ... علیه السلام
حضرت ... و گفت اندک
کردار تنگ نفس ...
زاهی که میشوم نفسم
... و میبینم فرمود
میگیرد ... ساکن
که ... دیگر است
نور و ... شکایت
که شخص ... که ...
کرد از سر ... گمان
از ابتلا ان ... کن
فلد از زبان ...
و یک روز ... روز
ان

اعنی جناب ابو عمرو عثمان بن سعید اسدی - و جناب ابو جعفر محمد بن عثمان و شیخ ابو القاسم حسین بن روح نوبختی - و شیخ جلیل ابو الحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم
بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن ببغداد است بجهة زیارت این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله علیه که اگر هر یک از انها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که انسان منازل بعیده طی کند و رنج و تعب سفر کشد بفیض زیارت انها نایل گردد زیرا که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام ببزرگی و جلالت قدر ایشان کسی نمیرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت میان امام علیه السلام و رعیت فائز شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات بیشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علماء قائل بعصمت ایشان شده و مخفی نیست که همچنانچه این بزرگواران در حیات خود واسطه بودند میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن عرایض و رقعه های حاجت خلق بود بآنحضرت حال نیز همان منصب شریف مفتخرند و باید رقاع حاجت که در شدائد و سختیها نوشته میشود بتوسط ایشان بآنحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله فضائل و مناقب ایشان زیاده از آنستکه ذکر شود و همین قدر در ترغیب زوار بر زیارتشان کافیست و اما کیفیت زیارت ایشان پس بنحویستکه شیخ طوسی ره در تهذیب و سید بن طاوس ره در مصباح الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند آنرا بجناب ابو القاسم حسین بن روح رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام میکنی بر رسولخدا و بعد از او بامیر المؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهراء و بر امام حسن و امام حسین و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ (و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر و پدرش را میبری) اَشْهَدُ اَنَّکَ بابُ الْمَوْلی اَدَّیْتَ عَنْهُ وَ اَدَّیْتَ اِلَیْهِ ما خالَفْتَهُ وَ لا خالَفْتَ عَلَیْهِ قُمْتَ خاصّاً وَ انْصَرَفْتَ سابِقاً جِئْتُکَ عارِفاً بِالْحَقِّ الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ وَ اَنَّکَ ما خُنْتَ فِی التَّأدِیَةِ وَ السِّفارَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنْ بابٍ ما اَوْسَعَهُ وَ مِنْ سَفیرٍ ما آمَنَکَ وَ مِنْ ثِقَةٍ

شخص گفت که بکمی بنه خوردم و بر طرف شد بیست و دویم از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت عیسی علیه السلام بشهری گذشتند دیدند که مردم آن شهر روهای ایشان زرد و چشمهای ایشان کبود است و از بسیاری مرض با آنحضرت شکایت کردند فرمود که شما گوشت را نشسته میپزید و هیچ جانداری از دنیا بدر نمیرود مگر آنکه جنابت با او هست بعد از آن گوشت را پیش از پختن شستند بیماری ایشان بر طرف شد و حضرت عیسی علیه السلام بشهر دیگر گذشتند دیدند دندانهای ایشان ریخته بود و روهای ایشان ... یاد کرده بود فرمود که در وقت خواب دهان را باز کنید و برهم مگذارید چنان کردند ...

ما اَمْکَنَکَ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتَصَّکَ بِنُورِهِ حَتّی عایَنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّیْتَ عَنْهُ وَ اَدَّیْتَ اِلَیْهِ پس برمیگردی و باز سلام میکنی بر رسولخدا تا صاحب الزمان علیهم السلام پس از آن میگوئی جِئْتُکَ مُخْلِصاً بِتَوْحیدِ اللهِ وَ مُوالاةِ اَوْلِیائِهِ وَ الْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِهِمْ وَ مِنَ الَّذینَ خالَفُوکَ یا حُجَّةَ الْمَوْلی وَ بِکَ اِلَیْهِمْ تَوَجُّهی وَ بِهِمْ اِلَی اللهِ تَوَسُّلی پس دعا میکنی و سؤال میکنی از حقتعالی آنچه را که میخواهی که اجابت میشود انشاء الله مؤلف گوید و سزاوار است نیز آنکه زیارت شود در بغداد شیخ اجل عالی المقام ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی عطر الله مرقده که شیخ و رئیس شیعه و اوثق و اثبت ایشان بود در حدیث و کتاب شریف کافی را که روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال تالیف نمود و الحق منت عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم نهاده و بجهة جلالت و عظمت شأن او ابن اثیر او را مجدد مذهب امامیه در رأس مأة ثالثه شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت ثامن الائمه صلوات الله علیه مجدد این مذهب در مأة ثانیه شمرده و ما در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه مدفونند هر که طالب است بآنجا رجوع نماید

مطلب چهارم

در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه است بدانکه از تکالیف زوار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهة زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله علیه که اول ارکان اربعه و مخصوص بتشرف سَلْمانُ مِنّا اَهْلَ الْبَیْتِ و منخرط در سلک اهل بیت نبوت و عصمت است در فضیلت او جناب رسولخدا صلی الله علیه و آله فرموده سَلْمانُ بَحْرٌ لا یُنْزَفُ وَ کَنْزٌ لا یَنْفَدُ سَلْمانُ مِنّا اَهْلَ الْبَیْتِ یَمْنَحُ الْحِکْمَةَ وَ یُؤْتِی الْبُرْهانَ و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمان فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات مستفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانست و از محدثین بفتح بوده و از برای ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بغیب و منایا بوده و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و خدا و رسول صلی الله علیه و آله او را دوست میداشتند و حقتعالی بپیغمبر

علیها از ایشان زایل شد بیست و ششم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است چون کسی از صاحبان بلا را ببینی سه مرتبه آهسته بگو که او نشنود الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و لو شاء فعل که هر که چنین کند هرگز آن بلا باو نرسد و در روایت دیگر است که بگو الحمد لله الذی عافانی مما ابتلاک به و فضلنی علیک و علی کثیر ممن خلق آهسته بگو که او نشنود بیست و هفتم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هرگاه زنی را حملی باشد و چهار ماه بر او بگذرد روی او را بقبله کن و آیة الکرسی بخوان و دست بر پهلوی او بزن و بگو اللهم انی قد سمیته محمداً یعنی خدایا من

صلی الله علیه و آله را امر فرموده بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان است و آیات در مدح
او وارد قرآن او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل میشد
امر میکرده از جانب پروردگار که سلمان را سلام برساند و مطلع کرداند او را بعلم منایا و بلایا
و انساب و شبها برای او و در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول و
امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزها بتعلیم او فرمودند از مخزون و مکنون علم الله که
احدی غیر او قابل و قوهٔ تحمل آنرا نداشته و رسیده بمرتبه که حضرت صادق علیه السلام فرمود ادرک سلمان
العلم الاول و العلم الآخر و هو بحر لا ینزح و هو منا اهل البیت سلمان درک کرد علم
اول و آخر را و او دریائی است که هرچه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهلبیت است
و برای شوق زائرین و رغبتشان بزیارت آنجناب کافیست تأمل در اختصاص و امتیاز شدید
میان تمام صحابه و جمیع امت با اینکه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در یکشب از مدینه بمداین رفت و
بدست مبارک او را غسل داد و کفن نمود و نماز کرد بر او با صفوفی بسیار از ملائکه و همان شب
بمدینه مراجعت فرمود و بهمین شرافت مودت و محبت بخانوادهٔ رسالت که انسان را بامرتبه اجلال
و عظمت رساند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه سید بن طاوس در مصباح الزائر
چهار زیارت برای آن بزرگوار نقلکرده و ما در اینجا اکتفا میکنیم بهمان زیارت اول آن و
در هدیه نقلکردیم زیارت چهارم آن را که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی
زیارت کنی آنجناب را میایستی نزد قبر او رو بقبله و میگوئی السلام علی رسول الله محمد
بن عبد الله خاتم النبیین السلام علی امیر المؤمنین سید الوصیین السلام علی الائمة
المعصومین الراشدین السلام علی الملائکة المقربین السلام علیک یا صاحب
رسول الله الامین السلام علیک یا ولی امیر المؤمنین السلام علیک یا مودع
اسرار السادة المیامین السلام علیک یا بقیة الله من البررة الماضین السلام
علیک یا ابا عبد الله و رحمة الله و برکاته اشهد انک اطعت الله کما امرک و
اتبعت الرسول کما ندبک و تولیت خلیفته کما الزمک و دعوت الی الاهتمام

او را محمد نام کردم چو چنین کند خدا آن فرزند را پسر گرداند پس او را اگر محمد نام کند مبارک باشد و اگر نام نکند خدا اگر خواهد از او بگیرد و اگر خواهد باو ببخشد و پنجم مردیست که در قرآن کنند گوسفند عقیقه اینکه دعا بخوانند بسم الله و بالله اللهم عقیقة عن فلان (و نام او را بگوید) لحمها بلحمه و دمها بدمه و عظمها بعظمه اللهم اجعلها وقاء لآل محمد علیه و آله السلام و در حدیث دیگر فرمود که این دعا بخوانند یا قوم انی بریء مما تشرکون انی وجهت وجهی للذی فطر السموات و الارض حنیفا مسلما و ما

بذریته کما وقفک و علمت الحق یقینا و اعتمدته کما امرک اشهد انک
باب وصی المصطفی و طریق حجة الله المرتضی و امین الله فیما استودعت من
علوم الاصفیاء اشهد انک من اهل بیت النبی النجباء المختارین لنصرة الوصی
اشهد انک صاحب العاشرة و البراهین و الدلائل القاهرة و اقمت الصلوة و
آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و ادیت الامانة و نصحت لله
و لرسوله و صبرت علی الاذی فی جنبه حتی اتاک الیقین لعن الله من جحدک
حقک و حط من قدرک لعن الله من آذاک فی موالیک لعن الله من اعنتک
فی اهل بیتک لعن الله من لامک فی ساداتک لعن الله عدو آل محمد من الجن
و الانس من الاولین و الآخرین و ضاعف علیهم العذاب الالیم صلی الله علیک
یا ابا عبد الله صلی الله علیک یا صاحب رسول الله صلی الله علیه و آله و علیک
یا مولی امیر المؤمنین و صلی الله علی روحک الطیبة و جسدک الطاهر و الحقنا
بمنه و رأفته اذا توفانا بک و بمحل السادة المیامین و جمعنا معهم بجوارهم فی
جنات النعیم صلی الله علیک یا ابا عبد الله و صلی الله علی اخوانک الشیعة البررة
من السلف المیامین و ادخل الروح و الرضوان علی الخلف من المؤمنین و الحقنا
و ایاهم بمن تولاه من العترة الطاهرین و علیک و علیهم السلام و رحمة الله و
برکاته پس بخوان انا انزلناه فی لیلة القدر هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز مندوب آنچه
خواهی مؤلف گوید که چون خواستی برگردی از زیارت سلمان پس بایست نزد قبر برای وداع
و بگو این وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده السلام علیک یا ابا عبد الله
انت باب الله المؤتی منه و المأخوذ عنه اشهد انک قلت حقا و نطقت صدقا
و دعوت الی مولای و مولاک علانیة و سرا اتیتک زائرا و حاجاتی لک
مستودعا و ها انا ذا مودعک استودعک دینی و امانتی و خواتیم عملی و جوامع
املی الی منتهی اجلی و السلام علیک و رحمة الله و برکاته و صلی الله علی محمد

انا من المشرکین ان صلاتی و نسکی و محیای و مماتی لله رب العالمین لا شریک له و بذلک امرت و انا من المسلمین اللهم منک و لک بسم الله و بالله و الله اکبر اللهم صل علی محمد و آل محمد و تقبل من فلان بن فلان و نام فرزند را ببرد و بکشد و از ابراهیم و رحلی فرمود علامه فرموده که عقیقه فرزند بایست با اینکه عقیقه بر کسیکه قادر مؤکد است و بعضی از علماء بر آن باشند و بعضی واجب میدانند و افضل آنست که در روز هفتم و اگر تاخیر کند تا بالغ شود و بعد از بلوغ بر خودش سنت است تا آخر عمر و در اخبار بسیار معتبر وارد شده است عقیقه

واجب است بر کسیکه او را فرزندی بهم رسد و در احادیث بسیار منقولست که هر فرزندی در گرو عقیقه است یعنی اگر نکند او در معرض مردن و انواع بلاها است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که عقیقه لازم است بر کسیکه غنی باشد و کسیکه فقیر باشد بعد از آنکه بهم رساند بکند اگر بهم نرساند بر او چیزی نیست و اگر عقیقه برای او نکنند تا وقتی که قربانی از برای او بکنند قربانی از عقیقه مجزی است در حدیث دیگر منقولست که از آنحضرت پرسیدند که ما طلب کردیم گوسفند برای عقیقه و بدست نیامد چه میفرمائید تصدق کنیم قیمتش را فرمود که طلب کنید تا بیابید خدا دوست میدارد خورانیدن طعام و ریختن خون را در

وآله الأخيار آنگاه خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید که چون زائر بزیارت سلمان مشرف شد پس از زیارت دو تکلیف دیگر دارد اول نماز کردن در طاق کسری دو رکعت یا زیادتر چون آنجا مصلای حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار ساباطی که امیر المؤمنین علیه السلام بمداین آمد و نزول فرمود در ایوان کسری و با او بود دلف ابن بحیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و بدلف فرمود برخیز با من و در خدمت آنحضرت بود جماعتی از اهل ساباط پس گردش کرد در منازل کسری و بدلف میفرمود از برای کسری در اینمکان چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی پس با آن جماعت در تمام آن مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای من چنان شما باینجاها مطلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها نهاده اید و روایت شده که در آن وقتیکه حضرت بر مداین مرور میفرمود و آثار کسری خرابیها از آن مشاهده مینمود یکی از آن اشخاص که در خدمت آنحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

جرت الرياح على رسوم ديارهم	فكأنهم كانوا على ميعاد

حضرت فرمود چرا نخواندی كم تركوا من جنات وعيون وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين كذلك وأورثناها قوما آخرين فما بكت عليهم السماء والأرض وما كانوا منظرين پس از آن فرمود إن هؤلاء كانوا وارثين فأصبحوا موروثين لم يشكروا النعمة فسلبوا دنياهم بالمعصية إياكم وكفر النعم لا تحل بكم النقم فقير گوید

حاصل این مقام را حکیم خاقانی بشعر در آورده آنجا که فرموده

هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان	ایوان مداین را آیینهٔ عبرت دان
پرویز که بنهادی برخوان تره زرین	زرین تره کو برخوان رو کم ترکوا برخوان

دویم زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه وآله وخاصان امیر المؤمنین علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین ودانستن نامهای ایشان واگر در نماز جنازهٔ کسی حاضر نمیشد خلیفهٔ ثانی بر او نماز نمیکرد و از جانب او سالها در مداین والی بود پس او را عزل کرد و جناب سلمان والی

حدیث دیگر پرسیدند که فرزندی ... در روز هفتم ... عقیقه ... کرده روز هفتم آیا ... فرمود که اگر پیش از ظهر بهم رسد عقیقه ... بکنند ... و در حدیث معتبر از عمر بن یزید منقولست که بخدمت آنحضرت عرض کردم که نمیدانم که پدرم برای من عقیقه کرده است یا نه ... فرمود عقیقه بکن ... خود را عقیقه کرد و در حدیث حسن از آنحضرت منقولست که فرزند را در روز هفتم نام میکنند و سر میتراشند و موی سرش را با نقره میکشند و نقره را تصدق میکنند و عقیقه ... میکنند و در ... تصدق میکنند ...

آنجا شد چون وفات کرد دو بار حذیفه والی آنجا شد و مستقر بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس از مدینه رقعی مبارک باو و فرمان همایونی باهل مداین صادر شد و از خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا بنحویکه بود اطلاع دادند ولکن حذیفه بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجانب بصره بجهة دفع شر اصحاب جمل و قبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد و در همان مداین مدفون شد از ابو حمزهٔ ثمالی روایتست که چون حذیفه خواست وفات کند فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از آنچه که در دست مردم است که در این یأس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر باشی از روز گذشته و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز وداع و نماز آخر تو است و مکن کاری را که از آن عذر بخواهی و بدانکه در جنب حرم جناب سلمان مسجد جامع مداین است که منسوب است بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام که آن را ساخته یا در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از فیض دو رکعت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

فصل نهم

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس والجنة المدفون بارض الغربة بضعة سید الوری مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه وعلی آبائه واولاده ائمة الهدی اما فضیلت زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنستکه احصا شود و ما در اینجا بر سبیل تیمن بذکر چند خبر و نقل میکنیم اکثر آن را از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولستکه فرمود زود باشد که پارهٔ از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدنش را بر آتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پارهٔ از بدن من در خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را بیامرزد دوم بسند معتبر منقولستکه حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا بتعالی ثواب هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد

گرد و گفت هفتاد حج مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج گفت هفتاد هزار حج فرمود که چه

بسیار حجی باشد که مقبول نباشد هرکه آنحضرت را زیارت کند یا یکشب نزد آنحضرت بماند

چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه خدا را در عرش زیارت کرده

باشد فرمود بلی چون روز قیامت شود بر عرش الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان

خواهند بود اما پیشینیان پس نوح و ابرهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان

پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس پیمانه میکشند در پای عرش پس مینشیند

با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه

بلندتر و عطای ایشان از همه بیشتر خواهد بود سیم از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست که فرمود در خراسان بقعه

هست که بر آن زمانی خواهد آمد که محل تردد فرشتگان خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود

خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور بدمند پرسیدند یا ابن رسول الله کدام بقعه

است فرمود که آن در زمین طوس است و آن والله باغیست از باغهای بهشت هرکه مرا زیارت

کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا صلی الله علیه و اله را زیارت کرده است و بنویسد حق

تعالی از برای او بسبب آن زیارت ثواب هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدرانم

شفیعان او باشیم در روز قیامت چهارم بچندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که گفت

خواندم نامه امام رضا علیه السلام را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا برابر

است با هزار حج پس من بحضرت امام محمد تقی علیه السلام عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار

حج هست از برای کسی که آنحضرت را زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بدو سند معتبر منقول

استکه حضرت امام رضا علیه السلام فرمود هرکه مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم بنزد او در سه

موطن روز قیامت تا او را خلاص بخشم از هولهای آنها در وقتی که نامه های نیکوکاران در

دست راست ایشان و نامه های بدکاران در دست چپ ایشان پرواز کنند و نزد صراط و

نزد ترازوی اعمال ششم در حدیث معتبر دیگر فرمود که زود باشد که کشته شوم بزهر بظلم و ستم و

مدفون شوم در پهلوی هرون الرشید و بگرداند خدا تربت مرا محل تردد شیعیان و دوستان

کههرگاه پسری یا دختری برای

تو متولد شود عقیقه میکنی در

روز هفتم گوسفندی باشد

و نام بگذار و سرش را بتراش

در روز هفتم و بوزن موی

سرش طلا یا نقره تصدق

کن و در حدیث دیگر وارد شده

است که ربع گوسفند را بقابله

میدهد و اگر قابله نباشد

باشد از آن مادر میدهد که بهر

که خواهد بدهد و اگر نخورد

ده کس از مسلمانان میدهد

و هرچند زیاده باشد بهتر

است و خود از گوشت عقیقه

نخورد و اگر قابله زن یهودیه

باشد قیمت ربع گوسفند

باو میدهد و در روایت

دیگر وارد شده است که به

قابله ثلث گوسفند را میدهند

و مشهور میان علما

آنستکه

من پس هرکه مرا در این غربت زیارت کند واجب شود برای او که من او را زیارت کنم در روز قیامت

و سوگند میخورم بخدائی که محمد صلی الله علیه و اله را گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است

او را بر جمیع خلایق که هرکه از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود

آمرزش گناهان را از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آن خداوندیکه ما را گرامی

داشته است بعد از محمد صلی الله علیه و اله بامامت و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت

آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر من گرامیترند از هر گروهی که بر خدا در روز قیامت

و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس برسد او را قطره از باران البته حرام گرداند خدا جسد او را بر

آتش جهنم حرام گردانید هفتم بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی علیه السلام

پرسید که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس بمدینه رفت و زیارت حضرت

رسول صلی الله علیه و اله را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیرالمؤمنین علیه السلام را کرد و

حق او را میشناخت و میدانست که او حجت خدا است بر خلق او و او در گاه خدا است که از آن

اند رخدا باید رسید پس سلام کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا و حضرت امام حسین علیه السلام را

زیارت کرد پس رفت ببغداد و حضرت امام موسی کاظم علیه السلام را زیارت کرد پس بشهر خود برگشت

و در این وقت خدا نقد مال باو روزی کرده است که بحج میتواند رفت کدام بهتر است از برای

این مرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام

رضا علیه السلام را زیارت کند فرمود که بلکه برود بر پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب

باشد و در این زمان مکنید که بر ما و شما از خلیفه خوف تشنیع هست هشتم شیخ صدوق در

کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که فرمود در میان دو کوه

طوس قطعه از زمین است که از بهشت برداشته شده است هرکه داخل شود در آن ایمن خواهد

بود در روز قیامت از آتش جهنم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود من ضامنم از جانب حقتعالی

بهشت را از برای هرکه زیارت کند قبر پدرم را بطوس در حالیکه عارف بحق آنحضرت باشد

دهم شیخ صدوق در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحین دید در خواب حضرت

عقیقه باشد یا گوسفند یا

زنیا باید باشد و از حضرت

امام محمد باقر علیه السلام منقول

است که حضرت رسول صلی الله

علیه و اله در روز ولادت

از آن در گوش حسن و حسین

قل هو الله احد علیها و اذان گفت

و حضرت فاطمه علیها السلام در روز

هفتم از ایشان عقیقه

کردند و بقابله پای گوسفند

را دادند با یک اشرفی و

باید که اگر پسر باشد نر باشد

یا در پشتش باشد یا بیش و

اگر نر باشد یا شال یا در

ماده باشد یا بیش و اگر

گوسفند باشد اولاً فاسد نباشد

کوسفند باشد و اگر

یا در صفت باشد بهتر است و

تام تمام باشد و لاغر نباشد

میباید که خصیه اش نکشیده

باشند و شاخش نشکسته باشد و

نکشته باشد

رسول صلی الله علیه و آله را عرض کرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله از فرزندان تو کدام یکرا
من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من زهر خورده آمد نزد من و بعضی کشته شده آمد گفتم
کدام یک از ایشانرا زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهد ایشان فرمود زیارت کن انکسی را که بتو
نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و او مدفونست بزمین غربت گفتم یا رسول الله
از این فرمایش رضا را قصد کردید فرمود بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه بگو صلی
الله علیه سه مرتبه این را فرمود مؤلف گوید که در رسایل و مستدرک ابوابی ذکر شده در
استحباب تبرک بمشهد امام رضا علیه السلام و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار
زیارت حضرت رضا بر زیارت امام حسین علیهما السلام و بر زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام
و بر حج مندوب و عمره مندوبه و چون این کتاب گنجایش تطویل ندارد ما همین چند خبر که عشره
کامله است

و اما کیفیت زیارت آنحضرت

اکتفا کردیم

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقلشده و زیارت مشهور آنحضرت زیارتی
است که در کتب معتبره مذکور است و بشیخ جلیل القدر محمد بن الحسن بن الولید که از مشایخ
جناب صدوق است منسوب گردانیده اند و از مزار ابن قولویه ره معلوم میشود که از ائمه علیهم السلام
مروی بوده باشد و کیفیت آن موافق کتاب من لایحضره الفقیه چنانست که چون اراده نمائی
زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام را در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی و بگو
در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ لِي قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْرِ عَلَىٰ لِسَانِي
مِدْحَتَكَ وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُوراً وَشِفَاءً
و میگوئی در وقت بیرون رفتن بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَإِلَى اللّٰهِ وَإِلَى ابْنِ رَسُولِ اللّٰهِ حَسْبِيَ
اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَإِلَيْكَ قَصَدْتُ وَمَا عِنْدَكَ أَرَدْتُ
پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست و بگو اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ
أَهْلِي وَمَالِي وَمَا خَوَّلْتَنِي وَبِكَ وَثِقْتُ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ أَرَادَهُ وَلَا يُضَيِّعُ
مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ فَإِنَّهُ لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَ

نزدیک باشد و بسیار لاغر نباشد و کور نباشد و لنگ بسیار لنگ نباشد که بر آن راه رفتن دشوار باشد اما در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که عقیقه از قربانی نیست هر گوسفندی که باشد خوبست و غرض گوشت است هرچند فربه‌تر باشد بهتر است و مشهور میان علماء آنست که عقیقه پسر نر باشد و عقیقه دختر ماده باشد و گمان فقیر اینست که از برای هر دو گوسفند که هر دو موافق احادیث معتبره بسیار است از برای هر دو گوسفند ماده هم خوبست و مستحب است که پدر و مادر از گوشت عقیقه نخورند بلکه بهتر آنست که از طعامی که در آن پخته باشند نخورند

پس هرگاه رسیدی بسلامت انشاء الله پس هرگاه خواهی بزیارت بروی غسل بکن و بگو در وقتی
که غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَأَجْرِ عَلَىٰ لِسَانِي مِدْحَتَكَ
وَمَحَبَّتَكَ وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ قِوَامَ دِينِي التَّسْلِيمُ
لِأَمْرِكَ وَالْاِتِّبَاعُ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَالشَّهَادَةُ عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي شِفَاءً وَ
نُوراً إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را و برو با پای برهنه با آرامی
و وقار و دلت بیاد خدا باشد وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ بگو و گامهای خود را کوتاه بردار و چون داخل روضه مقدسه شوی بگو بِسْمِ اللّٰهِ
وَبِاللّٰهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ عَلِيّاً وَلِيُّ اللّٰهِ پس برو بنزد
ضریح و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروی آنحضرت بایست و بگو أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
وَسَيِّدِ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَىٰ عَلَىٰ إِحْصَائِهَا غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُ
هَادِياً لِمَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلَ عَلَىٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَ الدِّينِ
بِعَدْلِكَ وَفَصْلَ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلَىٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَلِيِّكَ وَأُمِّ
السِّبْطَيْنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ الطُّهْرَةِ الطَّاهِرَةِ الْمُطَهَّرَةِ
التَّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرَّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ صَلَاةً لَا يَقْوَىٰ عَلَىٰ إِحْصَائِهَا
غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
الْقَائِمَيْنِ فِي خَلْقِكَ وَالدَّلِيلَيْنِ عَلَىٰ مَنْ بَعَثْتَ بِرِسَالَاتِكَ وَدَيَّانَيِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ
وَفَصْلَيْ قَضَائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَبْدِكَ الْقَائِمِ فِي

نخورند و مادر کراهتش بیشتر است و بهتر آنست که عیال پدر و مادر هم که در خانه اند ایشان میباشند از آن گوشت و طعام نخورند و بهتر آنست که بپزند و خام تصدق نکنند و اقلش آنست که با آب و نمک بپزند بلکه بخیل است که آن بهتر باشد و اگر خام تصدق کنند هم خوبست و اگر خواهند عقیقه بهم رسد قیمتش را تصدق کردن فایده ندارد بلکه باید صبر کنند تا بهم رسد و شرط نیست که جماعتی که بخورند عقیقه فقیر باشند خاص مؤمنان شیعه فقرا الطلب اما صالحان و فقرا بهتر است و مشهور آنست که استخوانهای عقیقه را نشکنند بلکه درست جدا کنند

خلقك والدليل على من بعثت برسالاتك وديان الدين بعدلك وفصل قضائك
بين خلقك سيد العابدين اللهم صل على محمد بن علي عبدك وخليفتك في
ارضك باقر علم النبيين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق عبدك وولي
دينك وحجتك على خلقك اجمعين الصادق البار اللهم صل على موسى بن
جعفر عبدك الصالح ولسانك في خلقك الناطق بحكمك والحجة على بريتك
اللهم صل على علي بن موسى الرضا المرتضى عبدك وولي دينك القائم
بعدلك والداعي الى دينك ودين آبائه الصادقين صلوة لا يقوى على
احصائها غيرك اللهم صل على محمد بن علي عبدك ووليك القائم بامرك و
الداعي الى سبيلك اللهم صل على علي بن محمد عبدك وولي دينك اللهم صل
على الحسن بن علي العامل بامرك القائم في خلقك وحجتك المؤدي عن نبيك
وشاهدك على خلقك المخصوص بكرامتك الداعي الى طاعتك وطاعة رسولك
صلواتك عليهم اجمعين اللهم صل على حجتك ووليك القائم في خلقك صلوة
تامة نامية باقية تعجل بها فرجه وتنصره بها وتجعلنا معه في الدنيا والآخرة
اللهم اني اتقرب اليك بحبهم واوالي وليهم واعادي عدوهم فارزقني بهم
خير الدنيا والآخرة واصرف عني بهم شر الدنيا والآخرة واهوال يوم القيمة پس
می‌نشینی نزد سر انحضرت ومیگوئی السلام عليك يا ولي الله السلام عليك يا حجة
الله السلام عليك يا نور الله في ظلمات الارض السلام عليك يا عمود الدين
السلام عليك يا وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح نبي الله
السلام عليك يا وارث ابرهيم خليل الله السلام عليك يا وارث اسمعيل
ذبيح الله السلام عليك يا وارث موسى كليم الله السلام عليك يا وارث عيسى
روح الله السلام عليك يا وارث محمد رسول الله السلام عليك يا وارث امير
المؤمنين علي ولي الله ووصي رسول رب العالمين السلام عليك يا وارث

فاطمة الزهراء السلام عليك يا وارث الحسن والحسين سيدي شباب اهل
الجنة السلام عليك يا وارث علي بن الحسين زين العابدين السلام عليك
يا وارث محمد بن علي باقر علم الاولين والآخرين السلام عليك يا وارث جعفر بن
محمد الصادق البار السلام عليك يا وارث موسى بن جعفر السلام عليك ايها
الصديق الشهيد السلام عليك ايها الوصي البار التقي اشهد انك قد اقمت
الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وعبدت الله مخلصا
حتى اتيك اليقين السلام عليك يا ابا الحسن ورحمة الله وبركاته پس خود را
بر ضریح میچسبانی ومیگوئی اللهم اليك صمدت من ارضي وقطعت البلاد رجاء
رحمتك فلا تخيبني ولا تردني بغير قضاء حاجتي وارحم تقلبي على قبر ابن اخي رسولك
صلواتك عليه وآله بابي انت وامي يا مولاي اتيتك زائرا وافدا عائذا مما جنيت
على نفسي واحتطبت على ظهري فكن لي شافعا الى الله يوم فقري وفاقتي فلك عند الله
مقام محمود وانت عنده وجيه پس دست راست را بلند میکنی ودست چپ را بر قبر میگذاری
ومیگوئی اللهم اني اتقرب اليك بحبهم وبولايتهم اتولى آخرهم بما توليت به اولهم
وابرء من كل وليجة دونهم اللهم العن الذين بدلوا نعمتك واتهموا نبيك و
جحدوا بآياتك وسخروا بامامك وحملوا الناس على اكتاف آل محمد اللهم اني
اتقرب اليك باللعنة عليهم والبرائة منهم في الدنيا والآخرة يا رحمن پس میگردی
ونزد پای انحضرت میروی ومیگوئی صلى الله عليك يا ابا الحسن صلى الله على روحك
وبدنك صبرت وانت الصادق المصدق قتل الله من قتلك بالايدي والالسن
پس تضرع ومبالغه کن در لعنت کردن بر کشندهٔ امیر المؤمنین وقاتلان حسن وحسین علیهم السلام
وقاتلان جمیع اهلبیت رسول خدا صلى الله عليه وآله پس از پشت قبر و نزد سر انحضرت
دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سورهٔ یس ودر رکعت دوم سورهٔ الرحمن بخوان وجهد
کن در دعا وتضرع وبسیار دعا کن از برای خود وپدر ومادر خود وجمیع برادران مؤمن

خود وانچه خواهی نزد سر انحضرت بیان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مولف گوید که این
زیارت بهترین زیارات انحضرت است و در فقیه و عیون و کتب علامهٔ مجلسی و غیره و سخروا
یا امامک که در اخر زیارتست با دو میم است یعنی و لعنت کن خداوندا کسانیرا که استهزاء
نمودند با امامیکه تو از جهت ایشان مقرر فرمودی و لکن در مصباح الزائر سخروا با امامک است
و این نیز درست بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه انکه مراد از امام ائمه علیهم السلام است
چنانکه در خبر صقر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعنت کردن
بر قاتلان ائمه علیهم السلام بهر زبانی که کرده شود خوبست و اگر این عبارت را که از بعضی ادعیه
اخذ شده بخوانند شاید انسب باشد اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَقَتَلَةَ الْحَسَنِ
وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَقَتَلَةَ اَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّكَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَعْدَاءَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ
قَتَلَتَهُمْ وَزِدْهُمْ عَذَاباً فَوْقَ الْعَذَابِ وَهَوَاناً فَوْقَ هَوَانٍ وَذُلّاً فَوْقَ ذُلٍّ وَخِزْیاً فَوْقَ
خِزْیٍ اَللّٰهُمَّ دُعَّهُمْ اِلَی النَّارِ دَعّاً وَاَرْكِسْهُمْ فِی اَلِیمِ عَذَابِكَ رَكْساً وَاحْشُرْهُمْ وَاَتْبَاعَهُمْ
اِلیٰ جَهَنَّمَ زُمَراً و در تحفة الزائر است که شیخ مفید ذکر کرده که مستحب است که بعد از نماز
زیارت امام رضا علیه السلام این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ یَا اَللّٰهُ الدَّائِمُ فِی مُلْكِهِ
الْقَائِمُ فِی عِزِّهِ الْمُطَاعُ فِی سُلْطَانِهِ الْمُتَفَرِّدُ فِی كِبْرِیَائِهِ الْمُتَوَحِّدُ فِی دَیْمُومِیَّةِ بَقَائِهِ
الْعَادِلُ فِی بَرِیَّتِهِ الْعَالِمُ فِی قَضِیَّتِهِ الْكَرِیمُ فِی تَاْخِیرِ عُقُوبَتِهِ اِلٰهِی حَاجَاتِی مَصْرُوفَةٌ
اِلَیْكَ وَآمَالِی مَوْقُوفَةٌ لَدَیْكَ وَكُلَّمَا وَفَّقْتَنِی مِنْ خَیْرٍ فَاَنْتَ دَلِیلِی عَلَیْهِ وَطَرِیقِی
اِلَیْهِ یَا قَدِیراً لَا تَؤُدُهُ الْمَطَالِبُ یَا مَلِیّاً یَلْجَاُ اِلَیْهِ كُلُّ رَاغِبٍ مَا زِلْتُ مَصْحُوباً مِنْكَ
بِالنِّعَمِ جَارِیاً عَلَی عَادَاتِ الْاِحْسَانِ وَالْكَرَمِ اَسْئَلُكَ بِالْقُدْرَةِ النَّافِذَةِ فِی جَمِیعِ
الْاَشْیَاءِ وَقَضَائِكَ الْمُبْرَمِ الَّذِی تَحْجُبُهُ بِاَیْسَرِ الدُّعَاءِ وَبِالنَّظْرَةِ الَّتِی نَظَرْتَ بِهَا اِلَی
الْجِبَالِ فَتَشَامَخَتْ وَاِلَی الْاَرَضِینَ فَتَسَطَّحَتْ وَاِلَی السَّمٰوَاتِ فَارْتَفَعَتْ وَاِلَی الْبِحَارِ
فَتَفَجَّرَتْ یَا مَنْ جَلَّ عَنْ اَدَوَاتِ لَحَظَاتِ الْبَشَرِ وَلَطُفَ عَنْ دَقَائِقِ خَطَرَاتِ الْفِكَرِ لَا
تُحْمَدُ یَا سَیِّدِی اِلَّا بِتَوْفِیقٍ مِنْكَ یَقْتَضِی حَمْداً وَلَا تُشْكَرُ عَلَی اَصْغَرِ مِنَّةٍ اِلَّا

مرتبه پس صلوات بفرست بر پیغمبر و آل انحضرت سه مرتبه پس بگو اللهم انی تفألت بکتابک و توکلت علیک فارنی من کتابک ما هو مکتوم من سرک المکنون فی غیبک پس باز کن جامع را یعنی قرآنی که جامع تمام سور و آیات باشد و بگیر فال را از خطاء اول از جانب اول بدون انکه بشمری اوراق و سطور و بدانکه علامهٔ مجلسی از بعضی مؤلفات اصحاب از خط شیخ یوسف قطیفی نقل کرده و او از خط آیة الله علامه که ذکر شده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود هرگاه اراده کردی که استخاره کنی از کتاب عزیز بگو از بسمله ان کان فی قضائک و قدرک

اِسْتَوْجَبْتُ بِهَا شُكْراً فَمَتَی تُحْصَی نَعْمَاؤُكَ یَا اِلٰهِی وَتُجَازَی آلَاؤُكَ یَا مَوْلَایَ وَتُكَافَی
صَنَائِعُكَ یَا سَیِّدِی وَمِنْ نِعَمِكَ یَحْمَدُ الْحَامِدُونَ وَمِنْ شُكْرِكَ یَشْكُرُ الشَّاكِرُونَ وَ
اَنْتَ الْمُعْتَمَدُ لِلذُّنُوبِ فِی عَفْوِكَ وَالنَّاشِرُ عَلَی الْخَاطِئِینَ جَنَاحَ سِتْرِكَ وَاَنْتَ
الْكَاشِفُ لِلضُّرِّ بِیَدِكَ فَكَمْ مِنْ سَیِّئَةٍ اَخْفَاهَا حِلْمُكَ حَتَّی دَخِلَتْ وَحَسَنَةٍ ضَاعَفَهَا
فَضْلُكَ حَتَّی عَظُمَتْ عَلَیْهَا مُجَازَاتُكَ جَلَلْتَ اَنْ یُخَافَ مِنْكَ اِلَّا الْعَدْلُ وَاَنْ یُرْجَی
مِنْكَ اِلَّا الْاِحْسَانُ وَالْفَضْلُ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِمَا اَوْجَبَهُ فَضْلُكَ وَلَا تَخْذُلْنِی بِمَا یَحْكُمُ
بِهِ عَدْلُكَ سَیِّدِی لَوْ عَلِمَتِ الْاَرْضُ بِذُنُوبِی لَسَاخَتْ بِی اَوِ الْجِبَالُ لَهَدَّتْنِی اَوِ السَّمٰوَاتُ
لَاخْتَطَفَتْنِی اَوِ الْبِحَارُ لَاَغْرَقَتْنِی سَیِّدِی سَیِّدِی سَیِّدِی مَوْلَایَ مَوْلَایَ مَوْلَایَ قَدْ تَكَرَّرَ وُقُوفِی
لِضِیَافَتِكَ فَلَا تَحْرِمْنِی مَا وَعَدْتَ الْمُتَعَرِّضِینَ لِمَسْئَلَتِكَ یَا مَعْرُوفَ الْعَارِفِینَ یَا
مَعْبُودَ الْعَابِدِینَ یَا مَشْكُورَ الشَّاكِرِینَ یَا جَلِیسَ الذَّاكِرِینَ یَا مَحْمُودَ مَنْ حَمِدَهُ یَا مَوْجُودَ مَنْ
طَلَبَهُ یَا مَوْصُوفَ مَنْ وَحَّدَهُ یَا مَحْبُوبَ مَنْ اَحَبَّهُ یَا غَوْثَ مَنْ اَرَادَهُ یَا مَقْصُودَ مَنْ اَنَابَ
اِلَیْهِ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ الْغَیْبَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یَصْرِفُ السُّوءَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یُدَبِّرُ الْاَمْرَ اِلَّا
هُوَ یَا مَنْ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یَخْلُقُ الْخَلْقَ اِلَّا هُوَ یَا مَنْ لَا یُنَزِّلُ الْغَیْثَ اِلَّا
هُوَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی یَا خَیْرَ الْغَافِرِینَ رَبِّ اِنِّی اَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ
حَیَاءٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَجَاءٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِنَابَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ
رَغْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ رَهْبَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ طَاعَةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ
اسْتِغْفَارَ اِیمَانٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِقْرَارٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ اِخْلَاصٍ وَ
اَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَقْوَی وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ تَوَكُّلٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ
ذِلَّةٍ وَاَسْتَغْفِرُكَ اسْتِغْفَارَ عَامِلٍ لَكَ هَارِبٍ مِنْكَ اِلَیْكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَتُبْ عَلَیَّ وَعَلَی وَالِدَیَّ بِمَا تُبْتَ وَتَتُوبُ عَلَی جَمِیعِ خَلْقِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ یَا مَنْ یُسَمَّی بِالْغَفُورِ الرَّحِیمِ صَلِّ
عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْ تَوْبَتِی وَزَكِّ عَمَلِی وَاشْكُرْ سَعْیِی وَارْحَمْ ضَرَاعَتِی وَلَا

ان تمن علی شیعة آل محمد علیهم السلام بفرج ولیک و حجتک علی خلقک فاخرج الینا آیة من کتابک نستدل بها علی ذلک پس بگشا مصحف را و بشمر شش ورق و از ورق هفتم شش سطر و نظر بکن ببین معنی و مطلب از آن بیرون میآوری و شیخ شهید ره در ذکری فرموده و از جمله استخاره ها استخاره بعدد است و این مشهور نبوده در عصرهای گذشته پیش از زمان سید کبیر عابد رضی الدین محمد بن محمد الاوی الحسینی مجاور مشهد غروی رضی الله عنه و ما روایت میکنیم این استخاره را با جمیع مرویات او از جماعتی از مشایخ خود از او

تَجُبْ صَوْتِی وَلا تُخَیِّبْ مَسْئَلَتی یا غَوْثَ الْمُسْتَغیثینَ وَاَبْلِغْ اَئِمَّتی سَلامی وَدُعائی وَشَفِّعْهُمْ
فی جَمیعِ ما سَئَلْتُکَ وَاَوْصِلْ هَدِیَّتی اِلَیْهِمْ کَما یَنْبَغی لَهُمْ وَزِدْهُمْ مِنْ ذٰلِکَ ما یَنْبَغی
لَکَ بِاَضْعافٍ لا یُحْصیها غَیْرُکَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَصَلَّی اللهُ
عَلٰی اَطْیَبِ الْمُرْسَلینَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار از بعض
مؤلفات قدما اصحاب زیارتی برای حضرت امام رضا علیه السلام نقل کرده که معروف بجواد
و در آخر آن زیارت است که نماز زیارت بجا آور و تسبیح کن و هدیه نما آنرا بآنحضرت پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا اَللهُ الدّائِمُ و این دعا را تا باخر نقل کرده پس هرگاه در آن مشهد مقدس
آن زیارت را خواندی این دعا را ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه از بعض ائمه
علیهم السلام روایت کرده که فرمودند چون بنزد قبر امام رضا علیه السلام بروی بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ مُوسَی
الرِّضَا الْمُرْتَضَی الْاِمامِ التَّقِیِّ النَّقِیِّ وَحُجَّتِکَ عَلٰی مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرٰی
الصِّدّیقِ الشَّهیدِ صَلٰوةً کَثیرَةً تامَّةً زاکِیَةً مُتَواصِلَةً مُتَواتِرَةً مُتَرادِفَةً کَاَفْضَلِ
ما صَلَّیْتَ عَلٰی اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ زیارت دیگر زیارتیست که شیخ مفید در مقنعه نقل
کرده فرموده میایستی نزد قبر آنحضرت بعد از آنکه غسل زیارت کرده باشی و پاکیزه ترین جامه‌های
خود را پوشیده باشی و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدٰی وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقٰی وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلٰی ما مَضٰی عَلَیْهِ آباؤُکَ الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ
لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلٰی هُدًی وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلٰی باطِلٍ وَاَنَّکَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّیْتَ
الْاَمانَةَ فَجَزاکَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ خَیْرَ الْجَزاءِ اَتَیْتُکَ بِاَبی وَاُمّی زائِراً عارِفاً
بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان
خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن پس بگرد بجانب سر و بگو
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ
الْاِمامُ الْهادی وَالْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِوِلایَتِکَ

شیخ کبیر فاضل جمال الدین بن المطهر از والدش رضی الله عنهما از سید رضی الدین از حضرت صاحب الامر علیه الصلوة والسلام میخوانی فاتحه ده مرتبه واقلش سه مرتبه وکمترش یکمرتبه پس میخوانی سوره قدر ده مرتبه پس میخوانی این دعا را سه مرتبه اللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَخیرُکَ لِعِلْمِکَ بِعاقِبَةِ الْاُمُورِ وَاَسْتَشیرُکَ لِحُسْنِ ظَنّی بِکَ فِی الْمَأْمُولِ وَالْمَحْذُورِ اللّٰهُمَّ اِنْ کانَ الْاَمْرُ الْفُلانِیُّ مِمّا قَدْ نیطَتْ بِالْبَرَکَةِ اَعْجازُهُ وَبَوادیهِ وَحُفَّتْ بِالْکَرامَةِ اَیّامُهُ وَلَیالیهِ فَخِرْ لِیَ اللّٰهُمَّ فیهِ خِیَرَةً تَرُدُّ شُمُوسَهُ ذَلُولاً وَتَقْعَضُ اَیّامَهُ سُرُوراً اللّٰهُمَّ اِمّا اَمْرٌ

صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت بجا آور و بعد از آن
هرچه خواستی نماز کن و بگرد بطرف پا پس دعا کن بآنچه میخواهی انشاء الله مؤلف گوید که زیارت
آنحضرت در ایام و اوقات شریفه مختصه بآنحضرت فضیلت بسیار دارد خصوص در ماه رجب
و بیست و سیم ذی القعده و بیست و پنجم آن و ششم ماه رمضان چنانکه در محل خود در اعمال
ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که بآنحضرت اختصاصی دارد و چون خواستی وداع
کنی آنحضرت را پس بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی لا جَعَلَهُ اللهُ
آخِرَ تَسْلیمی عَلَیْکَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِبْنَ نَبِیِّکَ وَحُجَّتَکَ عَلٰی خَلْقِکَ وَاجْمَعْنی وَ
اِیّاهُ فی جَنَّتِکَ وَاحْشُرْنی مَعَهُ وَفی حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ
رَفیقاً وَاَسْتَوْدِعُکَ اللهَ وَاَسْتَرْعیکَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ
وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَلَلْتَ عَلَیْهِ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب
است که شایسته و مناسبست ذکرش اول بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقولست که
هرکه را بسوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و
حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد
پس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر
آنحضرت بقعه ایست از بقعه‌های بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را
از آتش جهنم آزاد میکند و داخل بهشت میگرداند دوم علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل
شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی ره
ذکر نموده که هرکس زیارت کند حضرت امام رضا یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس در نزد آن امام
بجای آورد نماز جعفر را برای او نوشته شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده
باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر
مرسل و برای اوست بهر گامیکه برمیدارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن

فائتمر وان نهی فانتهی اللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَخیرُکَ بِرَحْمَتِکَ خِیَرَةً فی عافِیَةٍ پس یکمشت از تسبیح بقبض آر و نیت کن حاجت خود را علامت آن قبضه جفت است ببین اگر افعل است یعنی بکن یا لا تفعل است یعنی مکن انکار را و اگر طاق ماند یعنی خوبست و بعکس یعنی طاق خوبست و جفت بد و این بسته است ✱ بقصد استخاره کننده فقیر گوید بقبض شماره معینه است یعنی شماره و تعطف و مادر نباتها استخاره ذات الرقاع و بعضی از اقسام استخاره و نماز آن را ذکر کردیم بدانکه رجوع شود سید بن طاوس فرموده کلام که حاصلش این است که من بنا نمیم حسن ...

در راه خدا تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر در
اعمال روز جمعه گذشت سیم روایت شده از مجمل سجستانی که چون مامون طلب کرد امام رضا علیه السلام را
از مدینه بخراسان حضرت بجهة وداع با قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل مسجد شد و مکرر با قبر آن
حضرت وداع میکرد و بیرون میآمد و برمیگشت نزد قبر و در هر دفعه صدای مبارکش بگریه بلند
بود من نزدیک آنحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب داد پس تهنیت گفتم او را بان سفر فرمود مرا
زیارت کن همانا من بیرون میشوم از جوار جدم و میمیرم در غربت و دفن میشوم در پهلوی هرون
و شیخ یوسف بن حاتم شامی در در النظیم فرموده که روایت کردند جماعتی از اصحاب امام رضا
علیه السلام که آنحضرت فرمود زمانیکه من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی خراسان جمع کردم عیال خود را
و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند تا بشنوم گریه ایشان را پس تقسیم کردم در بین ایشان
دوازده هزار دینار و گفتم بایشان که من بر نمیگردم بسوی عیال هرگز پس گرفتم ابو جعفر جواد را
و بردم او را بمسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را بر کنار قبر و چسبانیدم او را
بان قبر شریف و خواستم حفظ او را بسبب رسولخدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکلای
و حشم خود را بشنیدن و اطاعت فرمایش او و انکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را
که او قایم مقام من است و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که زمانیکه مامون حضرت امام رضا
علیه السلام را طلبید از مدینه بخراسان حضرت حرکت فرمود از مدینه بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره
توجه فرمود بطریق کوفه ببغداد و از انجا بقم و داخل قم شد اهل قم پیشباز آنحضرت آمدند و با
هم مخاصمه میکردند در باب ضیافت آنحضرت و هر کدام میل داشتند که آن بزرگوار بر او وارد
شود حضرت فرمود که شتر من مامور است یعنی هر کجا او فرود آمد من انجا وارد میشوم پس آن شتر آمد
تا در یکخانه خوابید و صاحب آنخانه در شب آن روز در خواب دیده بود که حضرت امام رضا علیه السلام
فردا میهمان او خواهد بود پس چندی نگذشت که آنمحل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه معمور
است و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقل کرده که گفت چون امام رضا علیه السلام
به نیشابور آمد و خواست از انجا حرکت نماید جمع شدند نزد حضرت آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند

صریحه در انکه انسان استخاره
کند برای غیر خود و لکن با فهم
احادیث بسیار که امر شده در
ان بقضاء حاجات اخوان
بدعوات و ماثور تلاوت
بلکه در اخبار از فواید عبادت
اخوان چندان ذکر شده که
محتاج بذکر نیست و استخاره نیز
از جمله حاجات و از جمله دعوات
است زیرا که انسان را که تکلیف
کرد شخصی باستخاره کردن بر
او پس حاجتی برای او روا کرده
پس آن شخصی که مباشر استخاره
میشود میخواهد استخاره برای
خود کند که آیا صلاح است که
بگوید بکن یا نه و میخواهد که
آن شخص که باو گفته استخاره
کند که آیا مصلحت است در فعل
یا در ترک و این از چیزهائی
است که داخل است در عموم
روایات

یا بن رسول الله تو از نزد ما میروی برای ما بحدیثی نمیفرمائی که ما استفاده کنیم از ان از جناب
تو آنحضرت در عماری نشسته بود سر خود را بیرون نمود و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم
پدرم جعفر بن محمد فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم
پدرم حسین بن علی فرمود شنیدم پدرم امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیهم السلام فرمود شنیدم
رسولخدا صلی الله علیه و آله فرمود شنیدم جبرئیل میگفت شنیدم خداوند عز و جل فرمود لا
اِلهَ اِلّا الله حِصنی فَمَن دَخَلَ حِصنی اَمِنَ مِن عَذابی این حدیث شریف را فرمود و حرکت نمود چون
شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود بِشُرُوطِها وَ اَنَا مِن شُرُوطِها و ابو الصلت روایت کرده
که چون امام رضا علیه السلام بده سرخ رسید در وقتیکه بنزد مامون میرفت گفتند یا بن رسول الله
ظهر شده است نماز نمیکنید پس فرود آمد و آب طلبید گفتند آب همراه نداریم پس بدست
مبارک خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید که آنحضرت و هر که با آنحضرت بود وضو ساختند
و اثرش تا امروز باقیست و چون داخل سناباد شد پشت مبارک خود را گذاشت بکوهیکه دیگها
از آن میتراشند و فرمود که خداوندا نفع بخش باین کوه و برکت ده در هر چه در ظرفی گذارند که از
این کوه تراشند و فرمود که از برای آنحضرت دیگها از سنگ تراشیدند و فرمود که طعام آنحضرت را
نپزند مگر در ان دیگها پس از ان روز مردم دیگها و ظرفها از ان تراشیدند و برکت یافتند
چهارم صاحب مطلع الشمس نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شش شاه عباس اول
وارد مشهد مقدس گردید دید که حرم مطهر را عبد المومن خان اوزبکی غارت کرده و سوای
حجر طلا دیگر چیزی در انجا نگذاشته و در بیست و هشتم ذی الحجه از مشهد بهرات رفت و
هرات را استرداد کرد بعد از نظم انجا رجعت بمشهد نمود یکماه در انجا توقف نمود و صحن مقدس را
مرمت کرده و خدام بقعه مبارکه را احسان و رعایت فرموده معاودت بعراق فرمود و در
اواخر سنه هزار و هشت مجددا شاه عباس بمشهد مقدس رفته زمستان را در انجا گذرانید
و خدمت خادم باشی گری آستانه مقدس را خود متقلد و مشغول بود چنانچه شبی با مقراض
سر شمعها را میگرفت شیخ بهائی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد

با استخارات و بقضاء حاجات
علامه مجلسی ره فرموده که کلام
سید در جواز استخاره برای
غیر خالی از قوة نیست بجهة
عمومات خصوص روفی که
قصد کند نائب از برای خود
که بگوید بشخص مستخیر بکن یا
مکن چنانکه سید بآن اشاره
فرموده و این حیله است برای
داخل کردن استخاره را در
تحت اخبار خاصه لکن اولی
و احوط آنستکه صاحب حاجت
خودش استخاره کند برای خود
زیرا که مانند بدیهیم خبری که وارد
شده باشد در جواز وکالت
در استخاره و اگر این جایز بود
هر آینه اصحاب سؤال میکردند
از ائمه علیهم السلام و اگر سؤال
کرده بودند نقل میشد برای ما
لا اقل در یک روایت بلی بعد از
آنکه مضطر او را استنابه بجا
و دعای او برب
...

پیوسته بود ملائک علیین	پروانه شمع روضه خلد این
مقراض باحتیاط زن ای خادم	ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنه هزار و نه بنا بنذری که شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد برود پیاده بمشهد مشرف گشت
و در بیست و هشت روز این مسافت بعیده را قطع فرموده صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار در اینباب نگاشته

غلام شاه مردان شاه عباس	شه والاگهر خاقان امجد
بطوف مرقد شاه خراسان	ز اصفاهان پیاده تا بمشهد
پیاده رفت با اخلاص بیحد	تا آنکه گفته: پیاده رفت شد تاریخ رفتن ۱۰۰۹

وچون بمشهد مقدس رسید صحن مبارک را وسعت داد و ایوان علیشیر که در درگاه روضه
متبرکه از انجا بوده و در یک گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بدنما بود در وسط قرار داد
و ایوانی مقابل ان در طرف دیگر ساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی طرح کردند
که از هر طرف بصحن رسیده از میان ایوانها بگذشت و چشمه‌ها و قنوات احداث کرد که شهر را و در
و نهری از میان خیابان و حوضی بزرگ در وسط صحن احداث نمود که اب از حوض گذشته
بخیابان شرقی جاری شود و در بناهای مذکور کتیبه‌ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب
و علیرضای عباسی و محمد رضای امامی رسم شد و هم شاه عباس قبه مطهره را بطلا مذهب
کرد چنانچه در کتیبه قبه مطهره بآن اشاره شده و صورت ان کتیبه چنین است

بسم الله الرحمن الرحیم من عظایم توفیقات الله سبحانه ان وفق السلطان الاعظم مولی
ملوک العرب و العجم صاحب النسب الطاهر النبوی و الحسب الباهر العلوی تراب اقدام خدام هذه
العتبة المطهرة اللاهوتیة غبار نعال زوار هذه الروضة المنورة الملکوتیة مروج اثار
اجداده المعصومین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه عباس الحسینی الموسوی الصفوی
بهادرخان فاستسعد بالمجیء ماشیا علی قدمیه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذه
الحرم الاشرف و قد تشرف بزینة هذه القبة من خلص ماله فی سنة الف و عشر و تم فی سنة
الف و ست و عشر شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله از معجزات حضرت امام رضا
علیه السلام گفته و اما انچه ظاهر شده برای مردم از بعد از شهادت انحضرت تا زمان ما از برکت مشهد

غلوص بنت انتهی بیت وهشتم از خصص رسول صلی الله علیه و اله منقول است که هر کس بخود یا از رسا یا اکبر را به بیند و بگوید الحمد لله الذی فضلنی علیک بالاسلام دینا و بالقران کتابا و بمحمد نبیا و بعلی اماما و بالمؤمنین اخوانا و بالکعبة قبلة خدا میان او و ان کافر دوزخ جمع نکند مؤلف گوید که از ایات و اخبار بسیار استفاده میشود که مسلمان باید از دوستی کفار و محبت و میل بایشان و تشبه بایشان اجتناب کند و بر مسلکهای سلوک نکند قال الله تعالی قد کانت لکم اسوة حسنة فی ابراهیم و الذین معه اذ قالوا لقومهم انا برءاؤا منکم و مما

مقدس انحضرت و علامات و عجائبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص تصدیق ان نمودند
و مخالف و مؤالف اقرار بان نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارج است و همانا در انمشهد مقدس
کور مادرزاد و ابرص شفا یافتند و دعاها مستجاب شده و حاجات براورده شده و شدائد و ملمات
برطرف شده و ما بسیاری از اینها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که شک در ان راه نیابد بسدا
نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات الهداة بعد از نقل اینکلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف
این کتاب محمد بن الحسن الحر میگوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از این معجزات را
همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد همچنانکه برای او یقین حاصل
شده بود در مدت مجاورت من در مشهد مقدس که بیست و شش سال میشود و شنیدم چیزها
در اینباب که از حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و از خدا
حاجتی خواسته باشم مگر انکه براورده شده الحمد لله و تفصیل این مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا
کردیم باجمال مؤلف این کتاب عباس قمی گوید که در هر زمان انقدر کرامات و معجزات از این
روضه مقدسه ظاهر میشود که احتیاج بنقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوم در اعمال
شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم بچیزیکه مناسب بمقام بود و فعلا مقام را گنجایش تطویل نیست
بهتر انکه این فصل را بهمین جا ختم کنیم و این چند شعر را که از جامی نقل شده در مدح انحضرت نقل نمائیم

سلام علی ال طه و یس	سلام علی ال خیر النبیین
سلام علی روضة حل فیها	امام یباهی به الملک و الدین

امام بحق شاه مطلق که آمد	حریم درش قبله گاه سلاطین	شه کاخ عرفان گل شاخ احسان
در درج امکان مه برج تمکین	علی بن موسی الرضا کز خدایش	رضا شد لقب چون رضا بودش آیین
ز فضل و شرف بینی او را جهانی	اگر نبودت تیره چشم جهان بین	پی عطر روبند حوران جنت
غبار درش را بگیسوی مشکین	اگر خواهی آری بکف دامن او	برو دامن از هر چه جز اوست برچین

فصل دهم

در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر و در ان دو مقام است

تعبدون من دون الله و بدا بیننا و بینکم العداوة و البغضاء ابدا شیخ صدوق روایت کرده از حضرت صادق علیه السلام که فرمود وحی فرستاد حق تعالی بسوی پیغمبری از پیغمبران خود که بگو بمؤمنین نپوشید لباس دشمنان مرا و نخورید مطاعم دشمنان مرا و مروید بر مسلکهای دشمنان من یعنی را هها دشمنان من پس بوده خواهید بود دشمنان من همچنانکه ایشان دشمنان منند و از زهرها و لطفها در بسیاری از اخبار وارد شده که فلان عمل را بجا اورید و خورد را بکفار شبیه نکردانید مانند روایتی که از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که فرمود شاربها را زنید بکنید و ریشها را بلند بگذارید و بیهودان و گبران خود را شبیه مکردانید

مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی و حضرت امام حسن عسکری صلوات
الله علیهما چون وارد شدی به سر من رای ان شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما
السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول حرمهای شریفه با تأنی و وقار روانه شو
تا بدر حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اوایل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت
کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که اصح زیارت است اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللّهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا نُورَیِ اللّهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا مَنْ
بَدا لِلّهِ فی شَأْنِکُما اَتَیْتُکُما زائِراً عارِفاً بِحَقِّکُما مُعادِیاً لِاَعْدائِکُما مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکُما
مُؤْمِناً بِما آمَنْتُما بِهِ کافِراً بِما کَفَرْتُما بِهِ مُحَقِّقاً لِما حَقَّقْتُما مُبْطِلاً لِما اَبْطَلْتُما اَسْئَلُ اللّهَ
رَبّی وَرَبَّکُما اَنْ یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیارَتِکُمَا الصَّلوةَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی مُرافَقَتَکُما
فِی الْجِنانِ مَعَ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَیَرْزُقَنی شَفاعَتَکُما
وَمُصاحَبَتَکُما وَیُعَرِّفَ بَیْنی وَبَیْنَکُما وَلایَسْلُبَنی حُبَّکُما وَحُبَّ آبائِکُمَا الصّالِحینَ وَاَنْ
لایَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُما وَیَحْشُرَنی مَعَکُما فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ اَللّهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُما
وَتَوَفَّنی عَلی مِلَّتِهِما اَللّهُمَّ الْعَنْ ظالِمی آلِ مُحَمَّدٍ حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اَللّهُمَّ الْعَنِ الْاَوَّلینَ
مِنْهُمْ وَالْآخِرینَ وَضاعِفْ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ وَابْلُغْ بِهِمْ وَبِاَشْیاعِهِمْ وَمُحِبّیهِمْ وَمُتَّبِعیهِمْ
اَسْفَلَ دَرْکٍ مِنَ الْجَحیمِ اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَابْنِ وَلِیِّکَ
وَاجْعَلْ فَرَجَنا مَعَ فَرَجِهِمْ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ و جهد میکنی در دعا کردن از برای خود و
پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی بنزدیک قبر ایشان برو و دو رکعت نماز نزد
قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو و دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است
و این مسجد پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام در آن
نماز میکرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل الزیارة بود و شیخ محمد بن المشهدی
و شیخ مفید و شهید نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده اند با اختلاف جزئی و بعد از فقره
فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ فرموده اند آنگاه برو و بینداز خود را بر هر یک از آن دو قبر و ببوس آن را

(بس در دم تشنه بگذار)
...مر فرمود که آن در شبهای خود ... الحجه بند و بسیار نخوردند ... یاد کردند و ماهان شارب خود را محجنیم و ریش را ... بگذارید پس چون نامه دعوت آنجناب بملوک ربیع کسری ... با آن که عامل من نوشت ... که الخصی را نزد او فرستند و ... او کاسه خود با نوبه و مرد یکه ... او را خجل میگفتند به مدینه فرستاد و آن در شبها ... را شیعه و شارب را گذاشته بودند پس آنجناب ناخوش آمد که با ایشان نظر کند و فرمود بر شما که امر کرده شما را باین گفتند رب ما یعنی کسری فرمود لکن پروردگار من امر کرده مرا بگذاشتن ریش و چیدن شارب و بدانکه حقتعالی در سوره هود فرموده و لا ترکنوا

و بگذار طرف راست و چپ روی خود را بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُما وَتَوَفَّنی
عَلی مِلَّتِهِما تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بگذار نزدیک سر مقدس
و بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بگذار الخ و مستور نماند که آن دو بزرگوار در خانه
خود دفن شدند و برای آن دری بود که گاهی باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت
میکردند و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود زیارت میکردند
و در صدر همین خبر زیارت مذکور است که غسل میکنی و بنزد قبر ایشان میروی اگر توانی در رفت
و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل شبکه که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را
در مسجد بکند و چون بهمت موالیان آن خانه برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و
ایوان ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد والآن معروف است که ایوان مستطیل که در
صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است برواق همان مسجد مذکور است بهرحال زوار
از این جهة آسوده شدند و برای آن دو بزرگوار زیارت مخصوص هر کدام و مشترک میان هر دو بزرگوار
در کتب مزاریه مذکور است اگر راغب شدند نسخه آن بسیار است و اگر زائر را حالی و مجالی باشد
مناسب است که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور گردد ان شاء الله تعالی بخواند زیرا که
صدور آن کلمات بلیغه دارای تمام مراتب اظهار بندگی و تذلل و اعتراف بعظمت و جلالت
ائمه از مصدر جلالت حضرت هادی علیه السلام است و سید بن طاوس در مصباح الزائر برای هر یک از
این دو بزرگوار زیارت مبسوط با صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که شایسته
است نقل آن اگرچه موجب تطویل است زیرا که فواید بسیار در آن مندرج است فرموده هرگاه
رسیدی بسر من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش پاکیزه ترین جامه های خود را
و روانه شو با تأنی و وقار تا برسی بدر حرم شریف آنگاه که رسیدی طلب رخصت کن و بگو ءَاَدْخُلُ
یا نَبِیَّ اللّهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ یا فاطِمَةَ الزَّهْراءَ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمینَ
ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ الْحُسَیْنَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ
عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ ءَاَدْخُلُ

(در مکن را شیده نیش)
اِلَی الَّذینَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّکُمُ النّارُ وَما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ اَوْلِیاءَ ثُمَّ لا تُنْصَرُونَ مفسرین روایت کرده اند که یعنی میل اندک نکنید چه جای بسیار بکنید تا آنکه ستم کردند بر مردم تا آنکه به آتش جهنم و بعض گفته اند که رکون منهی عنه دخول با ایشان است در ظلم ایشان و اظهار رضا بکار ایشان و اظهار موالات ایشان و در روایت اهلبیت علیهم السلام تفسیر است که رکون مودت و نصیحت و طاعت ایشان است

بلکه نقل شده که رواق شریف مقدس پیش روی از حرم مطهر نیز مسجد است رشد

بلکه تمام نوزده حرف که اسباب فرج است برای دعا عن آن از آفات تعلیم کرده انما الخصی رسول الله نایبی

یا مولای موسی بن جعفر ءادخل یا مولای علی بن موسی ءادخل یا مولای محمد بن
علی ءادخل یا مولای یا ابا الحسن علی بن محمد ءادخل یا مولای یا ابا محمد
الحسن بن علی ءادخل یا ملائکة الله الموکلین بهذا الحرم الشریف پس داخل شو
و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد ضریح حضرت علی هادی علیه السلام
رو بقبر و پشت بقبله و صد مرتبه الله اکبر بگو و بگو السلام علیک یا ابا الحسن
علی بن محمد الزکی الراشد النور الثاقب و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا
صفی الله السلام علیک یا سر الله السلام علیک یا حبل الله السلام علیک یا
آل الله السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک
یا امین الله السلام علیک یا حق الله السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک
یا نور الانوار السلام علیک یا زین الابرار السلام علیک یا سلیل الاخیار السلام
علیک یا عنصر الاطهار السلام علیک یا حجة الرحمن السلام علیک یا رکن الایمان
السلام علیک یا مولی المؤمنین السلام علیک یا ولی الصالحین السلام علیک
یا علم الهدی السلام علیک یا حلیف التقی السلام علیک یا عمود الدین السلام
علیک یا ابن خاتم النبیین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک
یا ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام علیک ایها الامین الوفی
السلام علیک ایها العلم الرضی السلام علیک ایها الزاهد التقی السلام
علیک ایها الحجة علی الخلق اجمعین السلام علیک ایها التالی للقرآن السلام
علیک ایها المبین للحلال من الحرام السلام علیک ایها الولی الناصح السلام
علیک ایها الطریق الواضح السلام علیک ایها النجم اللائح اشهد یا مولای
یا ابا الحسن انک حجة الله علی خلقه و خلیفته فی بریته و امینه فی بلاده و شاهده
علی عباده و اشهد انک کلمة التقوی و باب الهدی و العروة الوثقی و الحجة علی
من فوق الارض و من تحت الثری و اشهد انک المطهر من الذنوب المبرء من

العیوب و المختص بکرامة الله و المحبو بحجة الله و الموهوب له کلمة الله و الرکن
الذی یلجأ الیه العباد و تحیی به البلاد و اشهد یا مولای انی بک و بآبائک
و ابنائک موقن مقر و لکم تابع فی ذات نفسی و شرایع دینی و خاتمة عملی و منقلبی و
مثوای و انی ولی لمن والاکم و عدو لمن عاداکم مؤمن بسرکم و علانیتکم
و اولکم و آخرکم بابی انت و امی و السلام علیک و رحمة الله و برکاته پس بوس
ضریح او بگذار روی راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو اللهم صل علی محمد و
آل محمد و صل علی حجتک الوفی و ولیک الزکی و امینک المرتضی و صفیک
الهادی و صراطک المستقیم و الجادة العظمی و الطریقة الوسطی نور قلوب المؤمنین
و ولی المتقین و صاحب المخلصین اللهم صل علی سیدنا محمد و اهل بیته و صل علی
علی بن محمد الراشد المعصوم من الزلل و الطاهر من الخلل و المنقطع الیک بالامل
المبلو بالفتن و المختبر بالمحن و الممتحن بحسن البلوی و صبر الشکوی مرشد عبادک
و برکة بلادک و محل رحمتک و مستودع حکمتک و القائد الی جنتک العالم فی
بریتک و الهادی فی خلیقتک الذی ارتضیته و انتجبته و اخترته لمقام رسولک
فی امته و الزمته حفظ شریعته فاستقل باعباء الوصیة ناهضا بها و مضطلعا
بحملها لم یعثر فی مشکل و لا هفا فی معضل بل کشف الغمة و سد الفرجة و ادی
المفترض اللهم فکما اقررت ناظر نبیک به فرقه درجته و اجزل لدیک مثوبته
و صل علیه و بلغه منا تحیة و سلاما و آتنا من لدنک فی موالاته فضلا و
احسانا و مغفرة و رضوانا انک ذو الفضل العظیم پس نماز زیارت بگذار و چون سلام
دادی بگو یا ذا القدرة الجامعة و الرحمة الواسعة و المنن المتتابعة و الآلاء
المتواترة و الایادی الجلیلة و المواهب الجزیلة صل علی محمد و آل محمد الصادقین
و اعطنی سؤلی و اجمع شملی و لم شعثی و زک عملی و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و
لا تزل قدمی و لا تکلنی الی نفسی طرفة عین ابدا و لا تخیب طمعی و لا تبد عورتی

و لا تهتک ستری و لا توحشنی و لا تؤیسنی و کن بی رؤفا رحیما و اهدنی و زکنی و طهرنی و صفنی و اصطفنی و خلصنی و استخلصنی و اصنعنی و اصطنعنی و قربنی الیک و لا تباعدنی منک و الطف بی و لا تجفنی و اکرمنی و لا تهنی و ما اسئلک فلا تحرمنی و ما لا اسئلک فاجمعه لی برحمتک یا ارحم الراحمین و اسئلک بحرمة وجهک الکریم و بحرمة نبیک محمد صلواتک علیه و آله و بحرمة اهل بیت رسولک امیر المؤمنین علی و الحسن و الحسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و الحسن و الخلف الباقی صلواتک و برکاتک علیهم ان تصلی علیهم اجمعین و تعجل فرج قائمهم بامرک و تنصره و تنتصر به لدینک و تجعلنی فی جملة الناجین به و المخلصین فی طاعته و اسئلک بحقهم لما استجبت لی دعوتی و قضیت لی حاجتی و اعطیتنی سؤلی و کفیتنی ما اهمنی من امر دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین یا نور یا برهان یا منیر یا مبین یا رب اکفنی شر الشرور و آفات الدهور و اسئلک النجاة یوم ینفخ فی الصور و دعا کن برای هرچه خواهی و بسیار بگو یا عدتی عند العدد و یا رجائی و المعتمد و یا کهفی و السند یا واحد یا احد و یا قل هو الله احد اسئلک اللهم بحق من خلقت من خلقک و لم تجعل فی خلقک مثلهم احدا صل علی جماعتهم و افعل بی کذا و کذا و بجای این کلمه حاجت بخواه همانا روایت شده از آنحضرت که فرموده من از خدا و ندعز و جل خواسته‌ام که ناامید برنگرداند کسی را که بخواند این دعا را در روضهٔ من بعد از من

زیارت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سر من رای امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و عذاب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را بشیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شد الخ و سید بن طاوس فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری علیه السلام را بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا میآوردی پس بایست نزد ضریح

دعاء امان از سوختن

بلکه شیخ ابن فهد روایت کرده است که روزی ابو الدرداء را خبر دادند که خانه‌ات سوخته است گفت نسوخته است دیگر خبر دادند باز چنین گفت تا سه مرتبه پس معلوم شد که خانه‌های اطراف همه سوخته و خانهٔ او نسوخته گفتند از چه راه دانستی که خانهٔ تو نسوخته است گفت زیرا که شنیدم از رسول خدا صلی الله علیه و آله که هر که در صبح این دعا بخواند در آن روز بدی به او نرسد و اگر در شام بخواند در آن شب بدی باو نرسد و من این دعا را خوانده بودم اللهم انت ربی لا اله الا انت علیک توکلت و انت رب العرش العظیم و لا حول و

آنحضرت و بگو السلام علیک یا مولای یا ابا محمد الحسن بن علی الهادی المهتدی و رحمة الله و برکاته السلام علیک یا ولی الله و ابن اولیائه السلام علیک یا حجة الله و ابن حججه السلام علیک یا صفی الله و ابن اصفیائه السلام علیک یا خلیفة الله و ابن خلفائه و ابا خلیفته السلام علیک یا ابن خاتم النبیین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام علیک یا ابن سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ابن الائمة الهادین السلام علیک یا ابن الاوصیاء الراشدین السلام علیک یا عصمة المتقین السلام علیک یا امام الفائزین السلام علیک یا رکن المؤمنین السلام علیک یا فرج الملهوفین السلام علیک یا وارث الانبیاء المنتجبین السلام علیک یا خازن علم وصی رسول الله السلام علیک ایها الداعی بحکم الله السلام علیک ایها الناطق بکتاب الله السلام علیک یا حجة الحجج السلام علیک یا هادی الامم السلام علیک یا ولی النعم السلام علیک یا عیبة العلم السلام علیک یا سفینة الحلم السلام علیک یا ابا الامام المنتظر الظاهرة للعاقل حجته و الثابتة فی الیقین معرفته المحتجب عن اعین الظالمین و المغیب عن دولة الفاسقین و المعید ربنا به الاسلام جدیدا بعد الانطماس و القرآن غضا بعد الاندراس اشهد یا مولای انک اقمت الصلوة و آتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک بالحکمة و الموعظة الحسنة و عبدت الله مخلصا حتی اتیک الیقین اسئل الله بالشأن الذی لکم عنده ان یتقبل زیارتی لکم و یشکر سعیی الیکم و یستجیب دعائی بکم و یجعلنی من انصار الحق و اتباعه و اشیاعه و موالیه و محبیه و السلام علیک و رحمة الله و برکاته پس ببوس ضریح را و بگذار طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را بگذار و بگو اللهم صل علی سیدنا محمد و اهل بیته و صل علی الحسن بن علی الهادی الی دینک و الداعی الی سبیلک علم الهدی و منار التقی و معدن الحجی و مأوی النهی و غیث الوری و سحاب الحکمة و بحر الموعظة

دعا در زمان غیبت و امتحان شیعه

قوة الا بالله العلی العظیم ما شاء الله کان و ما لم یشأ لم یکن اعلم ان الله علی کل شیء قدیر و ان الله قد احاط بکل شیء علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی و من شر قضاء السوء و من شر کل ذی شر و من شر الجن و الانس و من شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم

دوم شیخ کلینی و غیر او روایت کرده‌اند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که زراره این دعا را تعلیم فرمود که در زمان غیبت و امتحان شیعه بخوانند اللهم عرفنی نفسک فانک ان لم تعرفنی نفسک لم اعرف

وَوارِثِ الْاَئِمَّةِ وَالشَّهيدِ عَلَى الْاُمَّةِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ وَالْفاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَالْمُطَهَّرِ
مِنَ الرِّجْسِ الَّذي وَرَّثْتَهُ عِلْمَ الْكِتابِ وَاَلْهَمْتَهُ فَصْلَ الْخِطابِ وَنَصَبْتَهُ عَلَماً لِاَهْلِ
قِبْلَتِكَ وَقَرَنْتَ طاعَتَهُ بِطاعَتِكَ وَفَرَضْتَ مَوَدَّتَهُ عَلى جَميعِ خَليقَتِكَ اَللّٰهُمَّ
فَكَما اَنابَ بِحُسْنِ الْاِخْلاصِ في تَوْحيدِكَ وَاَرْدى مَنْ خاضَ في تَشْبيهِكَ وَحامى عَنْ
اَهْلِ الْاِيمانِ بِكَ فَصَلِّ يا رَبِّ عَلَيْهِ صَلوٰةً يَلْحَقُ بِها مَحَلَّ الْخاشِعينَ وَيَعْلُو فِي
الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ
فِي مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو فَضْلٍ عَظيمٍ وَمَنٍّ جَسيمٍ پس

نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدی بگو یا دائِمُ یا دَیْمُومُ یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا کاشِفَ الْکَرْبِ
وَالْهَمِّ وَيا فارِجَ الْغَمِّ وَيا باعِثَ الرُّسُلِ وَيا صادِقَ الْوَعْدِ وَيا حَيُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِحَبيبِكَ مُحَمَّدٍ وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ ابْنِ عَمِّهِ وَصِهْرِهِ عَلَى ابْنَتِهِ الَّذي
خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرايِعَ وَفَتَحْتَ بِهِمَا التَّاْويلَ وَالطَّلايِعَ فَصَلِّ عَلَيْهِما صَلوٰةً يَشْهَدُ بِها
الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ وَيَنْجُو بِهَا الْاَوْلِياءُ وَالصّالِحُونَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِفاطِمَةَ
الزَّهْراءِ والِدَةِ الْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيّينَ وَسَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ الْمُشَفَّعَةِ في شيعَةِ اَوْلادِهَا
الطَّيِّبينَ فَصَلِّ عَلَيْها صَلوٰةً دائِمَةً اَبَدَ الْاٰبِدينَ وَدَهْرَ الدّاهِرينَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ
بِالْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطّاهِرِ الزَّكِيِّ وَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْمَرْضِيِّ الْبَرِّ التَّقِيِّ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ
الْجَنَّةِ الْاِمامَيْنِ الْخَيِّرَيْنِ الطَّيِّبَيْنِ التَّقِيَّيْنِ النَّقِيَّيْنِ الطّاهِرَيْنِ الشَّهيدَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ
الْمَقْتُولَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما طَلَعَتْ شَمْسٌ وَما غَرَبَتْ صَلوٰةً مُتَوالِيَةً مُتَتالِيَةً وَاَتَوَسَّلُ
اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعابِدينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ الظّالِمينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
الْباقِرِ الطّاهِرِ النُّورِ الزّاهِرِ الْاِمامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ مِفْتاحَيِ الْبَرَكاتِ وَمِصْباحَيِ الظُّلُماتِ
فَصَلِّ عَلَيْهِما ما سَرى لَيْلٌ وَما اَضاءَ نَهارٌ صَلوٰةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ
بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَنِ اللّٰهِ وَالنّاطِقِ في عِلْمِ اللّٰهِ وَبِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصّالِحِ
في نَفْسِهِ وَالْوَصِيِّ النّاصِحِ الْاِمامَيْنِ الْهادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ الْوافِيَيْنِ الْكافِيَيْنِ

فَصَلِّ عَلَيْهِما ما سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَكٌ صَلوٰةً تُنْمى وَتَزيدُ وَلا تَفْنى
وَلا تَبيدُ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضا وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى الْاِمامَيْنِ
الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِما ما اَضاءَ صُبْحٌ وَدامَ صَلوٰةً تُرَقّيهِما اِلى رِضْوانِكَ
فِي الْعِلِّيّينَ مِنْ جِنانِكَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْهادِي الْقائِمَيْنِ بِاَمْرِ عِبادِكَ الْمُخْتَبَرَيْنِ بِالْمِحَنِ الْهائِلَةِ وَالصّابِرَيْنِ فِي الْاِحَنِ
الْمائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِما كِفاءَ اَجْرِ الصّابِرينَ وَاِزاءَ ثَوابِ الْفائِزينَ صَلوٰةً تُمَهِّدُ لَهُمَا
الرِّفْعَةَ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ يا رَبِّ بِاِمامِنا وَمُحَقِّقِ زَمانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشّاهِدِ
الْمَشْهُودِ وَالنُّورِ الْاَزْهَرِ وَالضِّياءِ الْاَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعادَةِ فَصَلِّ
عَلَيْهِ عَدَدَ الثَّمَرِ وَاَوْراقِ الشَّجَرِ وَاَجْزاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ ما اَحاطَ
بِهِ عِلْمُكَ وَاَحْصاهُ كِتابُكَ صَلوٰةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ وَ
احْشُرْنا في زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنا عَلى طاعَتِهِ وَاحْرُسْنا بِدَوْلَتِهِ وَاَتْحِفْنا بِوِلايَتِهِ وَ
انْصُرْنا عَلى اَعْدائِنا بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنا يا رَبِّ مِنَ التَّوّابينَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّٰهُمَّ
وَاِنَّ اِبْليسَ الْمُتَمَرِّدَ اللَّعينَ قَدِ اسْتَنْظَرَكَ لِاِغْواءِ خَلْقِكَ فَاَنْظَرْتَهُ وَاسْتَمْهَلَكَ
لِاِضْلالِ عَبيدِكَ فَاَمْهَلْتَهُ بِسابِقِ عِلْمِكَ فيهِ وَقَدْ عَشَّشَ وَكَثُرَتْ جُنُودُهُ وَ
ازْدَحَمَتْ جُيُوشُهُ وَانْتَشَرَتْ دُعاتُهُ في اَقْطارِ الْاَرْضِ فَاَضَلُّوا عِبادَكَ وَاَفْسَدُوا
دينَكَ وَحَرَّفُوا الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَجَعَلُوا عِبادَكَ شِيَعاً مُتَفَرِّقينَ وَاَحْزاباً
مُتَمَرِّدينَ وَقَدْ وَعَدْتَ نَقْضَ بُنْيانِهِ وَتَمْزيقَ شَاْنِهِ فَاَهْلِكْ اَوْلادَهُ وَجُيُوشَهُ
وَطَهِّرْ بِلادَكَ مِنِ اخْتِراعاتِهِ وَاخْتِلافاتِهِ وَاَرِحْ عِبادَكَ مِنْ مَذاهِبِهِ وَقِياساتِهِ
وَاجْعَلْ دائِرَةَ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ وَابْسُطْ عَدْلَكَ وَاَظْهِرْ دينَكَ وَقَوِّ اَوْلِيائَكَ وَاَوْهِنْ
اَعْدائَكَ وَاَوْرِثْ دِيارَ اِبْليسَ وَدِيارَ اَوْلِيائِهِ اَوْلِيائَكَ وَخَلِّدْهُمْ فِي الْجَحيمِ وَ
اَذِقْهُمْ مِنَ الْعَذابِ الْاَليمِ وَاجْعَلْ لَعائِنَكَ الْمُسْتَوْدَعَةَ في مَناحِسِ الْخِلْقَةِ وَمَشاويهِ
الْفِطْرَةِ دائِرَةً عَلَيْهِمْ وَمُوَكَّلَةً بِهِمْ وَجارِيَةً فيهِمْ كُلَّ صَباحٍ وَمَساءٍ وَغُدُوٍّ وَرَواحٍ

رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ يا أَرْحَمَ
الرّاحِمِينَ پس دعا کن بآنچه خواهی از برای خود و برادرانت آنگاه زیارت کن ملکه دنیا
و آخرت والده امام قائم علیهما السلام را و قبر معظمه پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری
علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصّادِقِ
الأَمِينِ اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الأَئِمَّةِ الطّاهِرِينَ الْحُجَجِ الْمَيامِينِ
اَلسَّلامُ عَلى والِدَةِ الإِمامِ وَالْمُودَعَةِ أَسْرارَ الْمَلِكِ الْعَلاّمِ وَالْحامِلَةِ لأَشْرَفِ
الأَنامِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا شَبِيهَةَ أُمِّ
مُوسى وَابْنَةَ حَوارِيِّ عِيسى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ
أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَنْعُوتَةُ فِي الإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةُ مِنْ
رُوحِ اللّهِ الأَمِينِ وَمَنْ رَغِبَ فِي وُصْلَتِها مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةُ أَسْرارَ
رَبِّ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى آبائِكِ الْحَوارِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى بَعْلِكِ
وَوَلَدِكِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ
الْكَفالَةَ وَأَدَّيْتِ الأَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضاتِ اللّهِ وَصَبَرْتِ فِي ذاتِ اللّهِ وَحَفِظْتِ
سِرَّ اللّهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللّهِ وَبالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللّهِ وَرَغِبْتِ فِي وُصْلَةِ أَبْناءِ
رَسُولِ اللّهِ عارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِأَمْرِهِمْ
مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَواهُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلى بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً
بِالصّالِحِينَ راضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللّهُ عَنْكِ وَأَرْضاكِ
وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْواكِ فَلَقَدْ أَوْلاكِ مِنَ الْخَيْراتِ ما أَوْلاكِ وَأَعْطاكِ
مِنَ الشَّرَفِ ما بِهِ أَغْناكِ فَهَنّاكِ اللّهُ بِما مَنَحَكِ مِنَ الْكَرامَةِ وَأَمْراكِ پس بالا میکنی
سر خود را و میگوئی اَللّهُمَّ إِيّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضاكَ طَلَبْتُ وَبِأَوْلِيائِكَ إِلَيْكَ
تَوَسَّلْتُ وَعَلى غُفْرانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَلِيِّكَ
لُذْتُ فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيارَتِها وَثَبِّتْنِي عَلى مَحَبَّتِها وَلا تَحْرِمْنِي

و نیز از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بگذرد بر او یک روز و در نمازهای خود قل هو الله احد نخواند روز قیامت باو گویند ای بنده خدا نیستی تو از نمازگذارندگان

و نیز از آن حضرت منقول است که کسیکه بگذرد بر او جمعه یعنی هفته و نخواند در آن قل هو الله احد پس بمیرد بمیرد بر دین ابولهب

و نیز از آنجناب مرویست که کسی برسد باو مرضی یا شدتی و نخواند در آن حال قل هو الله احد و بمیرد در آن مرض یا شدت پس او از اهل آتش است

هفتم و نیز در عدة الداعی نقل کرده از ابن رفیه از برای حفظ زراعت از حشره و ملخ و سایر زراعتها از ضرر کرم و جانوری که افساد میکند

شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ وَلَدِها وَارْزُقْنِي مُرافَقَتَها وَاحْشُرْنِي مَعَها وَمَعَ وَلَدِها كَما
وَفَّقْتَنِي لِزِيارَةِ وَلَدِها وَزِيارَتِها اَللّهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالأَئِمَّةِ الطّاهِرِينَ
وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيامِينِ مِنْ آلِ طه وَيس أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ
وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اَللّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ
الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِي إِيّاها وَارْزُقْنِي الْعَوْدَ إِلَيْها أَبَداً ما أَبْقَيْتَنِي وَإِذا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي
فِي زُمْرَتِها وَأَدْخِلْنِي فِي شَفاعَةِ وَلَدِها وَشَفاعَتِها وَاغْفِرْ لِي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِناتِ وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ وَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا ساداتِي وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ مؤلف گوید روایت شده از حضرت صادق
علیه السلام که زید شحام عرض کرد بخدمتش که چه ثوابست از برای کسیکه زیارت کند یکی
از شما امامان را فرمود مثل آنست که زیارت کرده حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله را و ما در
سابق نقل کردیم روایتی که از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که هر که زیارت کند امام
مفترض الطاعه را و نماز گذارد نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او حجه و عمره و در
هدیة الزائرین نقل کرده در فضائل جناب حکیمه دختر حضرت امام محمد تقی علیه السلام را که قبر شریفش
پایین پا چسبیده بضریح عسکریین علیهما السلام است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصی
برای آن معظمه ذکر نشده با آن مرتبه رفیعه که از برای او است پس سزاوار است او را زیارت کنند
بالفاظی که در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده یا زیارت کنند او را باین الفاظ که در زیارت
عمه مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی علیه السلام وارد شده و آن چنانست که میایستی رو
بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلى آدَمَ صِفْوَةِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى نُوحٍ نَبِيِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى
إِبْراهِيمَ خَلِيلِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى مُوسى كَلِيمِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلى عِيسى رُوحِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا رَسُولَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَيْرَ خَلْقِ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفِيَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ

و کیفیت آن چنانست که بنویسد بر چهار نی یا چهار ریگ و بگذارد در چهار طرف مزرعه

اَيُّهَا الدُّودُ اَيُّهَا الدَّوابُّ وَالْهَوامُّ وَالْحَيَواناتُ اُخْرُجُوا مِنْ هذِهِ الاَرْضِ وَالزَّرْعِ اِلَى الْخَرابِ كَما خَرَجَ ابْنُ مَتّى مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ فَاِنْ لَمْ تَخْرُجُوا اُرْسِلَتْ عَلَيْكُمْ شُواظٌ مِنْ نارٍ وَنُحاسٌ فَلا تَنْتَصِرانِ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقالَ لَهُمُ اللّهُ مُوتُوا فَماتُوا اُخْرُجْ مِنْها فَاِنَّكَ رَجِيمٌ فَخَرَجَ مِنْها خائِفاً يَتَرَقَّبُ سُبْحانَ الَّذِي اَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ اِلَى الْمَسْجِدِ

یا محمد بن عبد الله خاتم النبیین السلام علیک یا امیر المؤمنین علی بن ابیطالب
وصی رسول الله السلام علیک یا فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیکما یا سبط
الرحمة و سیدی شباب اهل الجنة السلام علیک یا علی بن الحسین سید العابدین
و قرة عین الناظرین السلام علیک یا محمد بن علی باقر العلم بعد النبی السلام
علیک یا جعفر بن محمد الصادق البار الامین السلام علیک یا موسی بن جعفر
الطاهر الطهر السلام علیک یا علی بن موسی الرضا المرتضی السلام علیک یا محمد
بن علی التقی السلام علیک یا علی بن محمد النقی الناصح الامین السلام علیک
یا حسن بن علی السلام علی الوصی من بعده اللهم صل علی نورک و سراجک و
ولی ولیک و وصی وصیک و حجتک علی خلقک السلام علیک یا بنت رسول
الله السلام علیک یا بنت فاطمة و خدیجة السلام علیک یا بنت امیر المؤمنین
السلام علیک یا بنت الحسن و الحسین السلام علیک یا بنت ولی الله السلام
علیک یا اخت ولی الله السلام علیک یا عمة ولی الله السلام علیک یا بنت
محمد بن علی التقی و رحمة الله و برکاته السلام علیک عرف الله بیننا و بینکم
فی الجنة و حشرنا فی زمرتکم و اوردنا حوض نبیکم و سقانا بکاس جدکم
من ید علی بن ابیطالب صلوات الله علیکم اسئل الله ان یرینا فیکم السرور و
الفرج و ان یجمعنا و ایاکم فی زمرة جدکم محمد صلی الله علیه و آله و ان لا
یسلبنا معرفتکم انه ولی قدیر اتقرب الی الله بحبکم و البرائة من اعدائکم و
التسلیم الی الله راضیا به غیر منکر و لا مستکبر و علی یقین ما اتی به محمد و به
راض نطلب بذلک وجهک یا سیدی اللهم و رضاک و الدار الآخرة یا حکیمة
اشفعی لی فی الجنة فان لک عند الله شانا من الشان اللهم انی اسئلک ان
تختم لی بالسعادة فلا تسلب منی ما انا فیه و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
اللهم استجب لنا و تقبله بکرمک و عزتک و برحمتک و عافیتک و صلی الله

الاقصی کانهم یوم یرونها لم یلبثوا الا عشیة او ضحیها فاخرجناهم من جنات و عیون و زروع و مقام کریم و نعمة کانوا فیها فاکهین فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین اخرج منها فما یکون لک ان تتکبر فیها فاخرج انک من الصاغرین اخرج منها مذؤما مدحورا فلنأتینهم بجنود لا قبل لهم بها و لنخرجنهم منها اذلة و هم صاغرون سی و هشتم بسند ... طاووس از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که صبح کند و در دستش انگشتر عقیقی باشد و دست راست کرده باشد و ... نگین انگشتر ... بسوی ... نظر کند

علی محمد و آله اجمعین و سلم تسلیما یا ارحم الراحمین مؤلف گوید معروف که در
نزد قبر عسکریین علیهما السلام قبور جمله از سادات عظام است که از جمله آنها است حسین
پسر امام علی نقی علیه السلام و من بر حال حسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظر میرسد آنکه سیدی
جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی روایات استفاده کردم که از مولای ما
حضرت امام حسن عسکری علیه السلام و برادرش حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند
و تشبیه میکردند این دو برادر را بدو جد شان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین
علیهما السلام و در روایت ابو الطیب است که صدای حضرت حجت صلوات الله علیه شبیه بود
بصدای حسین و در شجرة الاولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی
یزدی در ذکر اولاد حضرت امام علی نقی علیه السلام است که حسین فرزند آنحضرت از زهاد و
عباد بوده و بامامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متتبع ماهر بیابد غیر از آنچه ذکر شد
چیزی که دلالت کند بر جلالتش و نیز بدانکه امامزاده سید محمد فرزند حضرت امام علی نقی
علیه السلام را در نزدیکی بلد بکنزلی سامره مزاریست مشهور و بجلالت شان و بروز
کرامات معروف عامه مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذرها و هدایای بسیار بآنجا میبرند
و حاجات میطلبند و اعراب نجد و تمامی از او خوف دارند و حساب میبرند کرامات بسیار
از آن بزرگوار نقل شده که مقام ذکرش نیست و بس است در جلالت آنجناب که قابلیت
و صلاحیت امامت را داشت و فرزند بزرگ هادی علیه السلام بوده و در فوت او حضرت
امام حسن عسکری علیه السلام گریبان خود را چاک فرمود و شیخ ثقة الاسلام نوری نور
الله مرقده اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارکش
سعی فرموده و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید
الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام ابی الحسن علی الهادی علیه السلام عظیم الشان جلیل القدر
کانت الشیعة تزعم انه الامام بعد ابیه علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد
الزکی علیه السلام و قال له احدث لله شکرا فقد احدث فیک امرا خلفه ابوه فی المدینة طفلا

هرکس بعقیق نگین انگشتر بعد از آنکه بآن نگین دست بکشد نظر کند و سوره انا انزلناه فی لیلة القدر تا آخر بخواند پس بگوید آمنت بالله وحده لا شریک له و کفرت بالجبت و الطاغوت و آمنت بسر آل محمد و علانیتهم و ظاهرهم و باطنهم و اولهم و آخرهم پس چنین کند خدا او را نگاه دارد از بلیات او را از شر آنچه از آسمان نازل میشود و آنچه در زمین بسوی آسمان و آنچه بیرون می آید از زمین و آنچه فرو میرود در زمین و در حرز و حمایت خدا و دوستان خدا باشد تا شام سی و نهم شیخ کفعمی از کتاب جمع الشتات از حضرت صادق علیه السلام

و قدم علیه فی سامراء متنزّلا و نهض الی الرّجوع الی الحجاز و لمّا بلغ بلدا علی تسعة فراسخ مرض و توفّی و مشهده هنالک و لمّا توفّی شقّ ابو محمّد علیه ثوبه و قال فی جواب من عابه علیه قد شقّ موسی علی اخیه هرون و کانت وفاته فی حدود اثنین و خمسین بعد المأتین و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهّر و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِما جِئْتُما بِهِ وَ دَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی اِیّاهُما وَ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَ احْشُرْنِی مَعَهُما وَ مَعَ آبائِهِمَا الطّاهِرینَ وَ الْقائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

مقام دوّم

در آداب سرداب مطهّر و کیفیّت زیارت حجّة الله علی العباد و بقیّة الله فی البلاد الامام المهدی حضرت حجّة بن الحسن صاحب الزّمان صلوات الله علیه و علی آبائه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیّه نقل کردیم و آن امر اینست که این سرداب مطهّر داخل در خانهٔ آن بزرگواران بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و قبّه و حرم از پشت سر نزدیک بقبر نرجس خاتون بوده و شاید حال در رواق باشد آنجا پایین میرفتند و الآن در از تاریکی داشت چون از آنجا میگذشتند بدر سرداب غیبت میرسیدند که حال آیینه کاری شده و پنجره از طرف قبله بصحن عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن در از وسط این سرداب باز میشد که حال کاشی دیوار بجای آن را بشکل محرابی ساخته اند و همه اعمال این سه امام علیهم السلام از یکجا میشد و لهذا شهید اوّل در مزار بعد از زیارت عسکریین علیهما السلام زیارت سرداب را ذکر کرده پس از آن زیارت نرجس خاتون را و در یکصد سال و چیزی قبل مؤیّد مسدّد احمد خان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرد و صحن آن دو امام علیهما السلام را بنحویکه الآن موجود است جدا نمود و برای آن روضه و رواق و قبّه عالیه برپا نمود و برای سرداب مطهّر صحنی علیحده و ایوانی و راهی و پلّه جدا و دهلیزی و سردابی مستقلّ برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه را آل

علاج سهو و نسیان — نقل کرده که هرگاه خواستی از ما حدیثی نقل کنی و شیطان ترا فراموشی داده بگذار دست خود را بر جبههٔ خود و بگو صلّی الله علی محمّد و آله اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مُذَکِّرَ الْخَیْرِ وَ فاعِلَهُ وَ الْآمِرَ بِهِ ذَکِّرْنی ما اَنْسانیهِ الشَّیْطانُ و در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت صادق علیه السلام نقلست که کسیکه بسیار باشد سهو او در نماز پس بگوید در وقتی که داخل خلا شود بسم الله اَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الرِّجْسِ النَّجِسِ الْخَبیثِ الْمُخْبِثِ الشَّیْطانِ الرَّجیمِ مؤلّف گوید که کسیکه میخواهد حافظه اش زیاد شود مسواک کند و روزه بگیرد و قرآن بخواند خصوص آیة الکرسی و [illegible] و ادمان خوردن [illegible]

و پلّه ها و در سرداب بالمرّه مسدود شد نشانی از آنها نیست و محلّی برای بجا آوردن بعضی از آداب وارده نماند و لکن محلّ جملهٔ از زیارات که اصل سرداب شریف است تغییری نکرده و امّا استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب سفراء در همهٔ زیارات و تصریح علماء بر هم دریکه از آنجا مرسوم شده دخول در آن حرم از هر آنجا میکه باشد بایست رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید شد الحال شروع کنیم در کیفیّت زیارت بدانکه اذن دخول خاصّ سرداب مطهّر همان زیارتیست که بعد از این بیاید و اوّل آن اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ است و در آخر آن استیذان میشود و بایست اراده در درِ سرداب پیش از پایین رفتن از پلّه ها بخوانند و اذن دخولی دیگر سیّد بن طاوس نقل کرده قریب بهمان اذن دخول اوّل که در فصل دوّم از باب زیارات نقل کردیم (ص ۳۱۱) و اذن دخولی دیگر علّامهٔ مجلسی از نسخهٔ قدیمه نقل کرده که اوّل آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها و عَقْوَةٌ شَرَّفْتَها است که ما نیز از بعد از آن اذن دخول عمومی نقل کردیم پس بآنجا رجوع نما و بآن کلمات استیذان کن پس از آن برو و داخل سرداب مطهّر شو و زیارت کن آنحضرت را بآنچه خود دستور العمل داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابی طالب طبرسی ره در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که از ناحیهٔ مقدّسه بیرون آمد برای محمّد حمیری بعد از جواب از مسائلی که از آنحضرت سؤال کرده بود بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ لا لِاَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَ لا مِنْ اَوْلِیائِهِ تَقْبَلُونَ حِکْمَةٌ بالِغَةٌ فَما تُغْنِی النُّذُرُ اَلسَّلامُ عَلَیْنا وَ عَلی عِبادِ اللهِ الصّالِحینَ هرگاه خواستید توجّه کنید بوسیلهٔ ما بسوی خداوند تبارک و تعالی و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدای تعالی فرموده سَلامٌ عَلی آلِ یٰس اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا داعِیَ اللهِ وَ رَبّانِیَّ آیاتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ اللهِ وَ دَیّانَ دینِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ وَ ناصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ وَ دَلیلَ اِرادَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا تالِیَ کِتابِ اللهِ وَ تَرْجُمانَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ فی آناءِ لَیْلِکَ وَ اَطْرافِ نَهارِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللهِ فی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا میثاقَ اللهِ الَّذی اَخَذَهُ وَ وَکَّدَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَعْدَ اللهِ الَّذی ضَمِنَهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ

حرزی نافع برای حافظه — مغز بادام ناشتا خوردن و ... و باید دانست که باشد برای فهم و ذهن و حافظه نافعست خوردن حلوا و گوشت و زیاد خوردن عسل و عدس نیز موجب حفظ است و نقلست که روا نباشد که بجز ... بکند و سعد و نکته ... آنکه ... طعام ... و زمزم بگویند و سفوف ... و روزی بخورند و سه روز مسواک کنند و ... بچربی بگوید ... و بعد از نماز صبح پیش از آنکه تکلّم کند یا حَیُّ یا قَیُّومُ فَلا یَفُوتُ شَیْئاً عِلْمُهُ وَ لا یَؤُدُهُ و هم بخواند عقب نمازها دعای سُبْحانَ مَنْ لا یَعْتَدی عَلی اَهْلِ مَمْلَکَتِهِ

اَلْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْواسِعَةُ وَعْداً غَيْرَ مَكْذُوبٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ
تَقُومُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَقْعُدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَقْرَءُ وَتُبَيِّنُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
حينَ تُصَلّي وَتَقْنُتُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تُهَلِّلُ وَ
تُكَبِّرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ حينَ تُصْبِحُ وَتُمْسي اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ اِذا يَغْشى وَالنَّهارِ اِذا تَجَلّى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمامُ الْمَأْمُونُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ بِجَوامِعِ السَّلامِ اُشْهِدُكَ يا
مَوْلايَ اَنّي اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ لا حَبيبَ اِلّا هُوَ وَاَهْلُهُ وَاُشْهِدُكَ يا مَوْلايَ اَنَّ عَلِيّاً اَميرَ الْمُؤْمِنينَ
حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ
وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسى حُجَّتُهُ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ
وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ حُجَّةُ اللهِ اَنْتُمُ الْاَوَّلُ وَالْاخِرُ
وَاَنَّ رَجْعَتَكُمْ حَقٌّ لا رَيْبَ فيها يَوْمَ لا يَنْفَعُ نَفْساً ايمانُها لَمْ تَكُنْ امَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ
في ايمانِها خَيْراً وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَاَنَّ ناكِراً وَنَكيراً حَقٌّ وَاَشْهَدُ اَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَالْبَعْثَ
حَقٌّ وَاَنَّ الصِّراطَ حَقٌّ وَالْمِرْصادَ حَقٌّ وَالْميزانَ حَقٌّ وَالْحَشْرَ حَقٌّ وَالْحِسابَ حَقٌّ وَ
الْجَنَّةَ وَالنّارَ حَقٌّ وَالْوَعْدَ وَالْوَعيدَ بِهِما حَقٌّ يا مَوْلايَ شَقِيَ مَنْ خالَفَكُمْ وَسَعِدَ مَنْ
اَطاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلى ما اَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَاَنَا وَلِيٌّ لَكَ بَريءٌ مِنْ عَدُوِّكَ
فَالْحَقُّ ما رَضيتُمُوهُ وَالْباطِلُ ما اَسْخَطْتُمُوهُ وَالْمَعْرُوفُ ما اَمَرْتُمْ بِهِ وَالْمُنْكَرُ ما
نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَنَفْسي مُؤْمِنَةٌ بِاللهِ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِاَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَ
بِكُمْ يا مَوْلايَ اَوَّلِكُمْ وَاخِرِكُمْ وَنُصْرَتي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَمَوَدَّتي خالِصَةٌ لَكُمْ امينَ
امينَ وبعد از آن اين دعا خوانده شود اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ
نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَاَنْ تَمْلَاَ قَلْبي نُورَ الْيَقينِ وَصَدْري نُورَ الْايمانِ وَ
فِكْري نُورَ النِّيّاتِ وَعَزْمي نُورَ الْعِلْمِ وَقُوَّتي نُورَ الْعَمَلِ وَلِساني نُورَ الصِّدْقِ وَدينى

را و هم خوانند نمازی که در
باب دوم بجهة قوت حافظه
نقل کردیم و غیر ذلک و اجتنا
کنند از چیزهائیکه سبب نسیان
میشود و آن خوردن پنیر ترش
و گشنیز سبز و پنیر و سیب خورده
موش و بول در آب ایستاده و
خواندن الواح قبرها و رفتن
از بین دو زن و دور افکندن
شپش زنده و حجامت نا خن و
ترک قیلوله و کثرت معاصی
و کثرت هموم و احزان که دامر
دنیا و کثرت اشتغال و علائق
و نظر افکندن بدار کشیده
و مرور از بین قطار شتر
چهارم شیخ بن فهد نقل کرده
از حضرت صادق علیه السلام
که فرموده دعائی که پیش از
آن تمجید بنا شد بتران
ابتراست

نُورَ الْبَصائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَبَصَري نُورَ الضِّياءِ وَسَمْعي نُورَ الْحِكْمَةِ وَمَوَدَّتي نُورَ
الْمُوالاةِ لِمُحَمَّدٍ وَالِهِ عَلَيْهِمُ السَّلامُ حَتّى اَلْقاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَميثاقِكَ
فَتُغَشّيَني رَحْمَتُكَ يا وَلِيُّ يا حَميدُ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ حُجَّتِكَ في اَرْضِكَ وَخَليفَتِكَ
في بِلادِكَ وَالدّاعي اِلى سَبيلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثّائِرِ بِاَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنينَ
وَبَوارِ الْكافِرينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنيرِ الْحَقِّ وَالنّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ
التّامَّةِ في اَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخائِفِ وَالْوَلِيِّ النّاصِحِ سَفينَةِ النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدى وَنُورِ
اَبْصارِ الْوَرى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدى وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذي يَمْلَاُ الْاَرْضَ عَدْلاً وَ
قِسْطاً كَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى وَلِيِّكَ وَابْنِ
اَوْلِيائِكَ الَّذينَ فَرَضْتَ طاعَتَهُمْ وَاَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَاَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ
تَطْهيراً اَللّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدينِكَ وَانْصُرْ بِهِ اَوْلِيائَكَ وَاَوْلِيائَهُ وَشيعَتَهُ
وَاَنْصارَهُ وَاجْعَلْنا مِنْهُمْ اَللّهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَميعِ خَلْقِكَ
وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ
اَنْ يُوصَلَ اِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فيهِ رَسُولَكَ وَالَ رَسُولِكَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ
بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِريهِ وَاخْذُلْ خاذِليهِ وَاقْصِمْ قاصِميهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ
وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفّارَ وَالْمُنافِقينَ وَجَميعَ الْمُلْحِدينَ حَيْثُ كانُوا مِنْ مَشارِقِ الْاَرْضِ وَ
مَغارِبِها بَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَاْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَالِهِ وَاجْعَلْنِي اللّهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشيعَتِهِ وَاَرِني في
الِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلامُ ما يَأْمُلُونَ وَفي عَدُوِّهِمْ ما يَحْذَرُونَ اِلهَ الْحَقِّ امينَ
يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ زيارت ديگر منقول از كتب معتبره علماء
بايست بر در حرم آنحضرت و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليفَةَ اللهِ وَخَليفَةَ ابائِهِ الْمَهْدِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وَصِيَّ الْاَوْصِياءِ الْماضينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حافِظَ اَسْرارِ رَبِّ
الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بَقِيَّةَ اللهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ

اول تمجید است بثنا از وی
کفت کمترین چیزی که کفایت میکند
از تمجید حبیب فرموده میگوئی
اَللّهُمَّ اَنْتَ الْاَوَّلُ فَلَيْسَ
قَبْلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الْاخِرُ
فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ
الظّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ
وَاَنْتَ الْباطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ
شَيْءٌ وَاَنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ

خاتمه

در بعضی از آداب و ادعیه متعلق بموت است

بدانکه چون بر کسی آثار موت
ظاهر شود اول کسیکه باید
باحوال او برسد و از او تفحص
نماید اهل و عیال اوست که سفر آن بیچاره
خوشی است دور و دراز
آخرت در پیش دارد و توشه مهیا
بیاورد و از او نعرا و اضطرار
اول چیزیکه لازم است در آن وقت
اقرار بگناه است

الأنوار الزاهرة السلام عليك يا ابن الأعلام الباهرة السلام عليك يا ابن العترة
الطاهرة السلام عليك يا معدن العلوم النبوية السلام عليك يا باب الله الذي
لا يؤتى إلا منه السلام عليك يا سبيل الله الذي من سلك غيره هلك السلام
عليك يا ناظر شجرة طوبى وسدرة المنتهى السلام عليك يا نور الله الذي لا يطفى
السلام عليك يا حجة الله التي لا تخفى السلام عليك يا حجة الله على من في الأرض
والسماء السلام عليك سلام من عرفك بما عرفك به الله ونعتك ببعض نعوتك
التي أنت أهلها وفوقها أشهد أنك الحجة على من مضى ومن بقي وأن حزبك هم
الغالبون وأولياءك هم الفائزون وأعداءك هم الخاسرون وأنك خازن كل علم
وفاتق كل رتق ومحقق كل حق ومبطل كل باطل رضيتك يا مولاي إماماً وهادياً
ووليّاً ومرشداً لا أبتغي بك بدلاً ولا أتخذ من دونك وليّاً أشهد أنك الحق الثابت
الذي لا عيب فيه وأن وعد الله فيك حق لا أرتاب لطول الغيبة وبعد الأمد و
لا أتحير مع من جهلك وجهل بك منتظر متوقع لأيامك وأنت الشافع الذي لا
تنازع والولي الذي لا تدافع ذخرك الله لنصرة الدين وإعزاز المؤمنين والانتقام
من الجاحدين المارقين أشهد أن بولايتك تقبل الأعمال وتزكى الأفعال وتضاعف
الحسنات وتمحى السيئات فمن جاء بولايتك واعترف بإمامتك قبلت أعماله وصدقت
أقواله وتضاعفت حسناته ومحيت سيئاته ومن عدل عن ولايتك وجهل معرفتك
واستبدل بك غيرك كبه الله على منخره في النار ولم يقبل الله له عملاً ولم يقم له
يوم القيامة وزناً أشهد الله وأشهد ملائكته وأشهدك يا مولاي بهذا ظاهره
كباطنه وسره كعلانيته وأنت الشاهد على ذلك وهو عهدي إليك وميثاقي
لديك إذ أنت نظام الدين ويعسوب المتقين وعز الموحدين وبذلك أمرني رب
العالمين فلو تطاولت الدهور وتمادت الأعمار لم أزدد فيك إلا يقيناً ولك
إلا حبّاً وعليك إلا متكلاً ومعتمداً ولظهورك إلا متوقعاً ومنتظراً ولجهادي

توقعا وانتظارا نسخه

بتقصیر و ندامت از گذشتها
و توبهٔ کامل کردن توبهٔ نصوح
و از آنجمله معتقد تر از دیگری
کردن که از گناهان گذشته او
در گذرد و در احوال و اهوال
که در پیش دارد او را بخود و
دیگران نگذارد و بی متوجه
وصیت شود و حقوق خدا
و خلق آنچه در ذمهٔ او باشد
ادا کند و بدیگران نگذارد
که بعد از مردن اختیار از
دستش بدر رود و حسرت
در اموال خود نگرد و شیاطین
جن و انس وسوسه ها کنند
اوصیاء و وارثان و مانع شوند
که ذمهٔ او را بری سازند و او را
چاره نباشد و گوید که برگردانید
مرا شاید که آنچه از اعمال
بکنم و خواهم در مال خود

بين يديك متبرقياً فأبذل نفسي ومالي وولدي وأهلي وجميع ما خولني ربي بين يديك و
التصرف بين أمرك ونهيك مولاي فإن أدركت أيامك الزاهرة وأعلامك الباهرة
فها أنا ذا عبدك المتصرف بين أمرك ونهيك أرجو به الشهادة بين يديك والفوز لديك مولاي
فإن أدركني الموت قبل ظهورك فإني أتوسل بك وبآبائك الطاهرين إلى الله تعالى و
أسأله أن يصلي على محمد وآل محمد وأن يجعل لي كرة في ظهورك ورجعة في
أيامك لأبلغ من طاعتك مرادي وأشفي من أعدائك فؤادي مولاي وقفت
في زيارتك موقف الخاطئين النادمين الخائفين من عقاب رب العالمين وقد اتكلت
على شفاعتك ورجوت بموالاتك وشفاعتك محو ذنوبي وستر عيوبي ومغفرة
زللي فكن لوليك يا مولاي عند تحقيق أمله واسأل الله غفران زلله فقد تعلق
بحبلك وتمسك بولايتك وتبرأ من أعدائك اللهم صل على محمد وآله و
أنجز لوليك ما وعدته اللهم أظهر كلمته وأعل دعوته وانصره على عدوه و
عدوك يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد وأظهر كلمتك التامة
ومغيبك في أرضك الخائف المترقب اللهم انصره نصراً عزيزاً وافتح له فتحاً
يسيراً اللهم وأعز به الدين بعد الخمول وأطلع به الحق بعد الأفول وأجل به الظلمة
واكشف به الغمة اللهم وآمن به البلاد واهد به العباد اللهم املأ به الأرض
عدلاً وقسطاً كما ملئت ظلماً وجوراً إنك سميع مجيب السلام عليك يا ولي الله
ائذن لوليك في الدخول إلى حرمك صلوات الله عليك وعلى آبائك الطاهرين
ورحمة الله وبركاته پس برو بنزد سرداب غیبت آنحضرت و بایست و در میان در
بدست خود بگیر و تنحنح مانند کسیکه رخصت داخل شدن طلبد و بسم الله الرحمن الرحیم
بگو و پای پیش رو بنا و با حضور قلب دو رکعت نماز در عرصهٔ سرداب بکن پس بگو الله اکبر
الله أكبر الله أكبر لا إله إلا الله والله أكبر ولله الحمد الحمد لله الذي هدانا
لهذا وعرفنا أولياءه وأعداءه ووفقنا لزيارة أئمتنا ولم يجعلنا من المعاندين

از او نشوند و حسرت و
ندامت سود نبخشد لکن بقدر
ثلث مال خود از برای خود بنیاد
و تصدقات و خیرات و
آنچه مناسب حال خود داند
وصیت کند که زیاده از
ثلث را اختیار ندارد و لکن
ابراء ذمه از برادران مؤمن
خود بطلبد و هر کرا که غیبت
کرده باشد یا امانتی از او
باو رسانیده باشد اگر حاضر
باشند از ایشان التماس کند
که او را حلال کنند و اگر
حاضر نباشند از برادران
مؤمن التماس کند که برای
او ابراء ذمه بخواهند پس
امور اطفال و عیال خود را
بعد از توکل بر جناب مقدس
الهی بامینی بگذارد و وصی
برای اولاد صغیر خود تعیین
کند پس کفن خود را مهیا
نماید و ...

الناصبین ولا من الغلاة المفوضین ولا من المرتابین المقصرین السلام علی ولی
الله وابن اولیائه السلام علی المدخر لکرامة اولیاء الله وبوار اعدائه السلام
علی النور الذی اراد اهل الکفر اطفائه فابی الله الا ان یتم نوره بکرههم و
ایده بالحیوة حتی یظهر علی یده الحق برغمهم اشهد ان الله اصطفیک صغیرا واکمل
لک علومه کبیرا وانک حی لا تموت حتی تبطل الجبت والطاغوت اللهم صل علیه
وعلی خدامه واعوانه علی غیبته ونایه واستره سترا عزیزا واجعل له معقلا حریزا
واشدد اللهم وطأتک علی معاندیه واحرس موالیه وزائریه اللهم کما جعلت قلبی
بذکره معمورا فاجعل سلاحی بنصرته مشهورا وان حال بینی وبین لقائه الموت الذی
جعلته علی عبادک حتما واقدرت به علی خلیقتک رغما فابعثنی عند خروجه ظاهرا
من حفرتی مؤتزرا کفنی حتی اجاهد بین یدیه فی الصف الذی اثنیت علی اهله فی
کتابک فقلت کانهم بنیان مرصوص اللهم طال الانتظار وشمت بنا الفجار وصعب
علینا الانتصار اللهم ارنا وجه ولیک المیمون فی حیاتنا وبعد المنون اللهم
انی ادین لک بالرجعة بین یدی صاحب هذه البقعة الغوث الغوث الغوث یا
صاحب الزمان قطعت فی وصلتک الخلان وهجرت لزیارتک الاوطان واخفیت
امری عن اهل البلدان لتکون شفیعا عند ربک وربی والی آبائک وموالی فی
حسن التوفیق لی واسباغ النعمة علی وسوق الاحسان الی اللهم صل علی محمد و
آل محمد اصحاب الحق وقادة الخلق واستجب منی ما دعوتک واعطنی ما لم انطق به فی
دعائی من صلاح دینی ودنیای انک حمید مجید وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

پس داخل صفه شو و دو رکعت نماز کن و بگو اللهم عبدک الزائر فی فناء ولیک
المزور الذی فرضت طاعته علی العبید والاحرار وانقذت به اولیائک من عذاب
النار اللهم اجعلها زیارة مقبولة ذات دعاء مستجاب من مصدق بولیک غیر مرتاب
اللهم لا تجعله آخر العهد به ولا بزیارته ولا تقطع اثری من مشهده وزیارته

و بعضی از اذکار و ادعیه و
آیات آنچه در کتب مبسوطه
مذکور است و این رساله
گنجایش ذکر آنها ندارد و در تربت
حضرت امام حسین علیه السلام
بفرماید بنویسند و این در صورتی
است که پیش غافل شده باشد
و کفن را مهیا نکرده باشد و
اگرنه مؤمن میباید که همیشه
کفنش مهیا باشد و نزد او حاضر
باشد چنانچه از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که کفنش
با او باشد در خانه اش او را
از غافلان ننویسند و هرگاه
که نظر کند بآن کفن ثواب یابد
و باید که بعد از آن دیگر در
فکر زن و فرزند و مال نباشد
و متوجه جناب مقدس ایزدی
شود و بیاد او باشد و تفکر
کند که این امور فانی
بکار

ابیه وجده اللهم اخلف علی نفقتی وانفعنی بما رزقتنی فی دنیای وآخرتی لی ولاخوانی
وابوی وجمیع عترتی استودعک الله ایها الامام الذی یفوز به المؤمنون ویهلک
علی یدیه الکافرون المکذبون یا مولای یا ابن الحسن بن علی جئتک زائرا لک و
لابیک وجدک متیقنا الفوز بکم معتقدا امامتکم اللهم اکتب هذه الشهادة والزیارة
لی عندک فی علیین وبلغنی بلاغ الصالحین وانفعنی بحبهم یا رب العالمین زیارت

دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقل کرده و آن چنانست که میگوئی السلام علی الحق الجدید و
العالم الذی علمه لا یبید السلام علی محیی المؤمنین ومبیر الکافرین السلام علی مهدی
الامم وجامع الکلم السلام علی خلف السلف وصاحب الشرف السلام علی حجة المعبود و
کلمة المحمود السلام علی معز الاولیاء ومذل الاعداء السلام علی وارث الانبیاء
وخاتم الاوصیاء السلام علی القائم المنتظر والعدل المشتهر السلام علی السیف الشاهر و
القمر الزاهر والنور الباهر السلام علی شمس الظلام وبدر التمام السلام علی ربیع الانام
ونضرة الایام السلام علی صاحب الصمصام وفلاق الهام السلام علی الدین المأثور و
الکتاب المسطور السلام علی بقیة الله فی بلاده وحجته علی عباده المنتهی الیه مواریث
الانبیاء ولدیه موجود آثار الاصفیاء المؤتمن علی السر والولی للامر السلام علی المهدی
الذی وعد الله عز وجل به الامم ان یجمع به الکلم ویلم به الشعث ویملأ به الارض
قسطا وعدلا ویمکن له وینجز به وعد المؤمنین اشهد یا مولای انک والائمة من
آبائک ائمتی وموالی فی الحیوة الدنیا ویوم یقوم الاشهاد اسئلک یا مولای ان
تسئل الله تبارک وتعالی فی صلاح شأنی وقضاء حوائجی وغفران ذنوبی والاخذ
بیدی فی دینی ودنیای وآخرتی لی ولاخوانی واخواتی المؤمنین والمؤمنات کافة انه
غفور رحیم پس بجا آور نماز زیارت را بنحویکه پیش از این ذکر نمودیم یعنی دوازده رکعت بعد از
هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و هدیه کند بسوی آنحضرت
و چون از نماز زیارت فارغ شدی بگو اللهم صل علی حجتک فی ارضک وخلیفتک فی

او غنیمت باید و نعمت لطف و رحمت
پروردگار در دنیا و آخرت
چیزی بغیر یاد او و غیر بید بدانند
که هیچ توکل بغیر حق تعالی نکنند
و هیچ یک از کسان او با این
امور با ایشان نمانند و یافت و
وجوه صورت نخواهد باقی بمانند بدن
بدانند که اگر خود باقی بمانند بی
مشیت الهی نفعی با ایشان نمی
توانند رسانید و ضرری از
ایشان دفع نمیتوانند کرد و
آن خداوندی که ایشان را
آفریده است از او با ایشان
مهربانتر است و باید که در
احوال در مقام رجا و امید
باشد و از رحمت الهی بسیار
امیدوار باشد و از شفاعت
رسول خدا صلی الله علیه و آله
و حضرات ائمه معصومین
علیهم السلام امید عظیم
داشته باشد و منتظر قدوم
شریف ایشان باشد
و بدانند

بِلادِكَ الدّاعي اِلى سَبيلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالْفائِزِ بِاَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنينَ وَمُبيرِ الْكافِرينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنيرِ الْحَقِّ وَالصّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ فى اَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخائِفِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ سَفينَةِ النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدى وَنُورِ اَبْصارِ الْوَرى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدى وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ وَمُزيلِ الْهَمِّ وَكاشِفِ الْبَلْوى صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلى آبائِهِ الْاَئِمَّةِ الْهادينَ وَالْقادَةِ الْمَيامينَ ما طَلَعَتْ كَواكِبُ الْاَسْحارِ وَاَوْرَقَتِ الْاَشْجارُ وَاَيْنَعَتِ الْاَثْمارُ وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَغَرَّدَتِ الْاَطْيارُ اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِ وَاحْشُرْنا فى زُمْرَتِهِ وَتَحْتَ لِوائِهِ اِلٰهَ الْحَقِّ آمينَ رَبَّ الْعالَمينَ

ذکر صلوات بر آنحضرت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَوَصِيِّهِ وَوارِثِهِ الْقائِمِ بِاَمْرِكَ وَالْغائِبِ فى خَلْقِكَ وَالْمُنْتَظِرِ لِاِذْنِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَقَرِّبْ بُعْدَهُ وَاَنْجِزْ وَعْدَهُ وَاَوْفِ عَهْدَهُ وَاكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ حِجابَ الْغَيْبَةِ وَاَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحائِفَ الْمِحْنَةِ وَقَدِّمْ اَمامَهُ الرُّعْبَ وَثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَاَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ وَاَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُسَوِّمينَ وَسَلِّطْهُ عَلى اَعْداءِ دينِكَ اَجْمَعينَ وَاَلْهِمْهُ اَنْ لا يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً اِلّا هَدَّهُ وَلا هاماً اِلّا قَدَّهُ وَلا كَيْداً اِلّا رَدَّهُ وَلا فاسِقاً اِلّا حَدَّهُ وَلا فِرْعَوْنَ اِلّا اَهْلَكَهُ وَلا سِتْراً اِلّا هَتَكَهُ وَلا عَلَماً اِلّا نَكَّسَهُ وَلا سُلْطاناً اِلّا كَسَبَهُ وَلا رُمْحاً اِلّا قَصَفَهُ وَلا مِطْرَداً اِلّا خَرَقَهُ وَلا جُنْداً اِلّا فَرَّقَهُ وَلا مِنْبَراً اِلّا اَحْرَقَهُ وَلا سَيْفاً اِلّا كَسَرَهُ وَلا صَنَماً اِلّا رَضَّهُ وَلا دَماً اِلّا اَراقَهُ وَلا جَوْراً اِلّا اَبادَهُ وَلا حِصْناً اِلّا هَدَمَهُ وَلا باباً اِلّا رَدَمَهُ وَلا قَصْراً اِلّا اَخْرَبَهُ وَلا مَسْكَناً اِلّا فَتَّشَهُ وَلا سَهْلاً اِلّا اَوْطَأَهُ وَلا جَبَلاً اِلّا صَعِدَهُ وَلا كَنْزاً اِلّا اَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت سابق که اول آن اَللهُ اَكْبَرُ اَللهُ اَكْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ بود فرموده که بروایت دیگر منقولست که میگوئی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَديدِ پس زیارت را نقلکرده تا نماز زیارت آنگاه

که همگی در آنوقت حاضر میشوند و شیعیان خود را بشارت میدهند و ملک موت را سفارش ایشان میکنند

شیخ طوسی در مصباح متهجد فرموده مستحب است برای انسان وصیت و اخلال نکردن بآن چه آنکه روایت شده که سزاوار نیست برای آدمی که شب بروز آورد مگر آنکه وصیت نامه اش زیر سرش باشد و مؤکد است در حال مرض نیکو وصیت کند و خلاص کند خود را از حقوقیکه مال بندگان و خداست و از مظالم عباد و بیرون رود و روایت شده از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که هر که نیکو نکند وصیت را در نزد مرگش خود بوده است این نقص در عقل و مروت او گفتند یا رسول الله چگونه است آن

فرموده پس دوازده رکعت نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیکسلام و میخوانی بعد از آن دعائیرا که از آنحضرت روایت شده اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلاءُ وَبَرِحَ الْخَفاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطاءُ وَضاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّماءُ وَاِلَيْكَ يا رَبِّ الْمُشْتَكى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ فِى الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذينَ فَرَضْتَ عَلَيْنا طاعَتَهُمْ فَعَرَّفْتَنا بِذلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ مِنْ ذلِكَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ انْصُراني فَاِنَّكُما ناصِراىَ وَاكْفِياني فَاِنَّكُما كافِياىَ يا مَوْلاىَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني مؤلف گوید که این دعای شریفی است و سزاوار است خواندن آن در آنجا مکرر و در غیر آنمکان و ما در باب اول ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارتیست که سید بن طاوس نقلکرده فرموده دو رکعت نماز گذارد و بگوید بعد از آن سَلامُ اللهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و ما این زیارت را در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه بآنحضرت از کلم الطیب نقلکردیم ص ۱۱۳ بآنجا رجوع شود مؤلف گوید که سید بن طاوس در مصباح الزائر فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقلکرده پس از آن فرموده و ملحق میشود باین فصل دعاء ندبه و زیارتیکه مولای ما صاحب الامر علیه السلام هر روز بآن زیارت کرده میشود بعد از نماز صبح و آن زیارت هفتم حساب میشود و دعای عهدیکه امر شده بتلاوت آن در حال غیبت و دعائیکه آنرا بخوانند در وقتیکه از حرم شریف میخواهند برگردند پس شروع کرده بذکر این چهار امر ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر مینمائیم امر اول دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلى ما جَرى بِهِ قَضاؤُكَ فى اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدينِكَ اِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزيلَ ما عِنْدَكَ مِنَ النَّعيمِ الْمُقيمِ الَّذى لا زَوالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلالَ بَعْدَ اَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فى دَرَجاتِ هذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِها وَزِبْرِجِها فَشَرَطُوا لَكَ ذلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ

وصیت نیکو نمیتواند بکند و چون حاضر شود وفات او و جمع شدند بنزد او مردم بگوید اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّماواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحيمَ اِنّى اَعْهَدُ اِلَيْكَ اَنّى اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيْبَ فيها وَاَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِى الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَاَنَّ ما وُعِدَ فيها مِنَ النَّعيمِ مِنَ الْمَأْكَلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّكاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِيمانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدّينَ كَما وَصَفَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ كَما شَرَعَ وَاَنَّ الْقَوْلَ

الوفاء به فقبلتهم و قربتهم و قدمت لهم الذكر العلي و الثناء الجلي و اهبطت عليهم
ملائكتك و كرمتهم بوحيك و رفدتهم بعلمك و جعلتهم الذريعة اليك و
الوسيلة الى رضوانك فبعض اسكنته جنتك الى ان اخرجته منها و بعض حملته
في فلكك و نجيته و من آمن معه من الهلكة برحمتك و بعض اتخذته لنفسك خليلا
و سئلك لسان صدق في الآخرين فاجبته و جعلت ذلك عليا و بعض كلمته من
شجرة تكليما و جعلت له من اخيه ردءا و وزيرا و بعض اولدته من غير اب و آتيته
البينات و ايدته بروح القدس و كل شرعت له شريعة و نهجت له منهاجا و تخيرت
له اوصياء مستحفظا بعد مستحفظ من مدة الى مدة اقامة لدينك و حجة على
عبادك و لئلا يزول الحق عن مقره و يغلب الباطل على اهله و لا يقول احد لو
لا ارسلت الينا رسولا منذرا و اقمت لنا علما هاديا فنتبع آياتك من قبل ان نذل
و نخزى الى ان انتهيت بالامر الى حبيبك و نجيبك محمد صلى الله عليه و آله فكان
كما انتجبته سيد من خلقته و صفوة من اصطفيته و افضل من اجتبيته و اكرم من
اعتمدته قدمته على انبيائك و بعثته الى الثقلين من عبادك و اوطاته مشارقك
و مغاربك و سخرت له البراق و عرجت بروحه الى سمائك و اودعته علم ما كان
و ما يكون الى انقضاء خلقك ثم نصرته بالرعب و حففته بجبرئيل و ميكائيل و المسومين
من ملائكتك و وعدته ان تظهر دينه على الدين كله و لو كره المشركون و
ذلك بعد ان بوأته مبوء صدق من اهله و جعلت له و لهم اول بيت وضع للناس
للذي ببكة مباركا و هدى للعالمين فيه آيات بينات مقام ابرهيم و من دخله
كان آمنا و قلت انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت و يطهركم تطهيرا
ثم جعلت اجر محمد صلواتك عليه و آله مودتهم في كتابك فقلت قل لا اسئلكم
عليه اجرا الا المودة في القربى و قلت ما سئلتكم من اجر فهو لكم و قلت ما اسئلكم
عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم السبيل اليك و المسلك

كما قال و ان القرآن كما انزلت
و ان الله هو الحق المبين و
اني اعهد اليك في دار الدنيا
اني رضيت بك ربا و بالاسلام
دينا و بمحمد صلى الله عليه و
آله نبيا و بعلي وليا و اماما و
بالقرآن كتابا و ان اهل بيت
نبيك عليه و عليهم السلام
ائمتي اللهم انت ثقتي عند
شدتي و رجائي عند كربتي و
عدتي عند الامور التي تنزل
بي و انت وليي في نعمتي و الهي و
اله آبائي فصل على محمد و آله و
لا تكلني الى نفسي طرفة عين
ابدا و آنس في قبري وحشتي و
اجعل لي عندك عهدا يوم
القاك منشورا يا بن عمهد
منزلت در دو روزي

الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه علي بن ابي طالب صلواتك عليهما
و آلهما هاديا اذ كان هو المنذر و لكل قوم هاد فقال و الملاء امامه من كنت مولاه
فعلي مولاه اللهم وال من والاه و عاد من عاداه و انصر من نصره و اخذل من خذله
و قال من كنت انا نبيه فعلي اميره و قال انا و علي من شجرة واحدة و سائر الناس من
شجر شتى و احله محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه
لا نبي بعدي و زوجه ابنته سيدة نساء العالمين و احل له من مسجده ما حل له و سد
الابواب الا بابه ثم اودعه علمه و حكمته فقال انا مدينة العلم و علي بابها فمن اراد
المدينة و الحكمة فلياتها من بابها ثم قال انت اخي و وصيي و وارثي لحمك من
لحمي و دمك من دمي و سلمك سلمي و حربك حربي و الايمان مخالط لحمك و دمك كما
خالط لحمي و دمي و انت غدا على الحوض خليفتي و انت تقضي ديني و تنجز عداتي و شيعتك
على منابر من نور مبيضة وجوههم حولي في الجنة و هم جيراني و لو لا انت يا علي لم يعرف
المؤمنون بعدي و كان بعده هدى من الضلال و نورا من العمى و حبل الله المتين و
صراطه المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم و لا بسابقة في دين و لا يلحق في منقبة
من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى الله عليهما و آلهما و يقاتل على التاويل و لا تاخذه
في الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب و قتل ابطالهم و ناوش ذؤبانهم فاودع
قلوبهم احقادا بدرية و خيبرية و حنينية و غيرهن فاضبت على عداوته و اكبت
على منابذته حتى قتل الناكثين و القاسطين و المارقين و لما قضى نحبه و قتله
اشقى الآخرين يتبع اشقى الاولين لم يمتثل امر رسول الله صلى الله عليه و آله في الهادين
بعد الهادين و الامة مصرة على مقته مجتمعة على قطيعة رحمه و اقصاء ولده
الا القليل ممن وفى لرعاية الحق فيهم فقتل من قتل و سبي من سبي و اقصي من اقصي
و جرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة اذ كانت الارض لله يورثها من يشاء
من عباده و العاقبة للمتقين و سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا و لن يخلف

وصيت ميكند بجانب خود
و وصيت حق است بر مسلمان
فرمود حضرت صادق عليه السلام
تصديق اين در سوره مريم است
قول خداوند تبارك و تعالى
لا يملكون الشفاعة الا
من اتخذ عند الرحمن عهدا
يعنى مالك نميشوند شفاعت
مگر كسيكه فرا گرفته از نزد
خداى بخشنده عهد و
پيمان را و اين همان عهد
است و فرمود رسول خدا
صلى الله عليه و آله
بامير المؤمنين عليه
السلام كه تعليم كن
آنرا باهل بيت و شيعه
خود فرمود كه مخصوص اموات
انرا بمن جبرئيل
نسخه آن نوشته كه آورده
مشهور

(نسخه که با میت گذارند)

اللهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمَا
وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِمِثْلِهِمْ فَلْتُذْرَفِ الدُّمُوعُ وَ
لْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضِجَّ الضَّاجُّونَ وَيَعِجَّ الْعَاجُّونَ أَيْنَ الْحَسَنُ أَيْنَ الْحُسَيْنُ أَيْنَ
أَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْنَ
الْخِيَرَةُ بَعْدَ الْخِيَرَةِ أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ
أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِتْرَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ
الْمُعَدُّ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأَمْتِ وَالْعِوَجِ أَيْنَ الْمُرْتَجَى لِإِزَالَةِ
الْجَوْرِ وَالْعُدْوَانِ أَيْنَ الْمُدَّخَرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَ
الشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ أَيْنَ
قَاصِمُ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمُ أَبْنِيَةِ الشِّرْكِ وَالنِّفَاقِ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَ
الْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشِّقَاقِ أَيْنَ طَامِسُ آثَارِ الزَّيْغِ وَالْأَهْوَاءِ
أَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الْكِذْبِ وَالْافْتِرَاءِ أَيْنَ مُبِيدُ الْعُتَاةِ وَالْمَرَدَةِ أَيْنَ مُسْتَأْصِلُ أَهْلِ الْعِنَادِ
وَالتَّضْلِيلِ وَالْإِلْحَادِ أَيْنَ مُعِزُّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلُّ الْأَعْدَاءِ أَيْنَ جَامِعُ الْكَلِمَةِ عَلَى
التَّقْوَى أَيْنَ بَابُ اللهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهُ اللهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ
أَيْنَ السَّبَبُ الْمُتَّصِلُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرُ رَايَةِ الْهُدَى
أَيْنَ مُؤَلِّفُ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ
أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ أَيْنَ الْمَنْصُورُ عَلَى مَنِ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى أَيْنَ
الْمُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صَدْرُ الْخَلَائِقِ ذُو الْبِرِّ وَالتَّقْوَى أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى
وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَابْنُ خَدِيجَةَ الْغَرَّاءِ وَابْنُ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ
الْوِقَاءُ وَالْحِمَى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ
يَا ابْنَ الْخِيَرَةِ الْمُهَذَّبِينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ يَا ابْنَ
الْخَضَارِمَةِ الْمُنْتَجَبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ السُّرُجِ

بگوید پیش از نوشتن
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ
رَسُولُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ
أَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ
حَقٌّ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا
وَأَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي
الْقُبُورِ آنگاه بنویسد
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
شَهِدَ الشُّهُودُ الْمُسَمَّوْنَ فِي
هٰذَا الْكِتَابِ أَنَّ أَخَاهُمْ
فِي اللهِ عَزَّ وَجَلَّ (فلان بن
فلان) بجای این اسم آن
شخص ذکر شود أَشْهَدَهُمْ وَ
اسْتَوْدَعَهُمْ وَأَقَرَّ عِنْدَهُمْ
أَنَّهُ يَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلٰهَ

الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهُبِ الثَّاقِبَةِ يَا ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ
اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجِزَاتِ
الْمَوْجُودَةِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَإِ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ
فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ
الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ
طٰهٰ وَالْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يٰسٓ وَالذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوّاً وَاقْتِرَاباً مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ
بِكَ النَّوَى بَلْ أَيُّ أَرْضٍ تُقِلُّكَ أَوْ ثَرَى أَبِرَضْوَى أَوْ غَيْرِهَا أَمْ ذِي طُوًى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى
الْخَلْقَ وَلَا تُرَى وَلَا أَسْمَعُ لَكَ حَسِيساً وَلَا نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِيَ الْبَلْوَى
وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَخْلُ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ
مَا نَزَحَ عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةُ شَائِقٍ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ
مِنْ عَقِيدِ عِزٍّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادِ نِعَمٍ
لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَ
إِلَى مَتَى وَأَيَّ خِطَابٍ أَصِفُ فِيكَ وَأَيَّ نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أُجَابَ دُونَكَ وَأُنَاغَى عَزِيزٌ
عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيَكَ وَيَخْذُلَكَ الْوَرَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ
مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَذِيَتْ
عَيْنٌ فَسَاعَدَتْهَا عَيْنِي عَلَى الْقَذَى هَلْ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمُنَا
مِنْكَ بِعِدَةٍ فَنَحْظَى مَتَى نَرِدُ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَرْوَى مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ
طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ فَنُقِرَّ عَيْناً مَتَى تَرَانَا وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِوَاءَ
النَّصْرِ تُرَى أَتَرَانَا نَحُفُّ بِكَ وَأَنْتَ تَأُمُّ الْمَلَأَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلاً وَأَذَقْتَ
أَعْدَاءَكَ هَوَاناً وَعِقَاباً وَأَبَرْتَ الْعُتَاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَثَثْتَ
أُصُولَ الظَّالِمِينَ وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرَبِ وَ

(نسخه که با میت گذارند)
إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَ
أَنَّهُ مُقَدِّمُ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
وَالرُّسُلِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
وَأَنَّ عَلِيّاً وَلِيُّ اللهِ
وَإِمَامُهُ وَأَنَّ
الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ
أَئِمَّتُهُ وَأَنَّ أَوَّلَهُمْ
الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ
وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَ
مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَجَعْفَرُ
بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنُ
جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسَى
وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيُّ
بْنُ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنُ
بْنُ عَلِيٍّ وَالْقَائِمُ
الْحُجَّةُ عَلَيْهِمُ
السَّلَامُ وَأَنَّ
الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ
وَالسَّاعَةَ

البلوی و الیک المستعدی فعندک العدوی و انت رب الآخرة و الدنیا فاغث یا غیاث
المستغیثین عبیدک المبتلی و اره سیده یا شدید القوی و ازل عنه به الاسی و الجوی
و برد غلیله یا من علی العرش استوی و من الیه الرجعی و المنتهی اللهم و نحن عبیدک
التائقون الی ولیک المذکر بک و بنبیک خلقته لنا عصمة و ملاذا و اقمته
لنا قواما و معاذا و جعلته للمؤمنین منا اماما فبلغه منا تحیة و سلاما و زدنا
بذلک یا رب اکراما و اجعل مستقره لنا مستقرا و مقاما و اتمم نعمتک بتقدیمک
ایاه امامنا حتی توردنا جنانک و مرافقة الشهداء من خلصائک اللهم صل علی محمد
و آل محمد و صل علی محمد جده و رسولک السید الاکبر و علی ابیه السید الاصغر
و جدته الصدیقة الکبری فاطمة بنت محمد و علی من اصطفیت من آبائه
البررة و علیه افضل و اکمل و اتم و ادوم و اکثر و اوفر ما صلیت علی
احد من اصفیائک و خیرتک من خلقک و صل علیه صلوة لا غایة لعددها و لا
نهایة لمددها و لا نفاد لامدها اللهم و اقم به الحق و ادحض به الباطل
و ادل به اولیائک و اذلل به اعدائک و صل اللهم بیننا و بینه وصلة تؤدی
الی مرافقة سلفه و اجعلنا ممن یاخذ بحجزتهم و یمکث فی ظلهم و اعنا علی تادیة
حقوقه الیه و الاجتهاد فی طاعته و اجتناب معصیته و امنن علینا برضاه و
هب لنا رافته و رحمته و دعائه و خیره ما ننال به سعة من رحمتک و فوزا
عندک و اجعل صلوتنا به مقبولة و ذنوبنا به مغفورة و دعائنا به مستجابا و
اجعل ارزاقنا به مبسوطة و همومنا به مکفیة و حوائجنا به مقضیة و اقبل
الینا بوجهک الکریم و اقبل تقربنا الیک و انظر الینا نظرة رحیمة نستکمل بها
الکرامة عندک ثم لا تصرفها عنا بجودک و اسقنا من حوض جده صلی الله علیه
و آله بکاسه و بیده ریا رویا هنیئا سائغا لا ظما بعده یا ارحم الراحمین پس
نماز زیارت بجا میآوری بنحویکه گذشت و دعا میکنی بآنچه خواهی که باجابت خواهد

البته لا ریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور و ان محمدا صلی الله علیه و آله عبده و رسوله جاء بالحق و ان علیا ولی الله و الخلیفة من بعد رسول الله صلی الله علیه و آله و مستخلفه فی امته مؤدیا لامر ربه

اللهم صل علی محمد و آل محمد و صل علی جده محمد رسولک السید الاکبر و صل علی ابیه السید القسور و حامل اللواء فی المحشر و ساقی اولیائه من نهر الکوثر و الامیر علی سائر البشر الذی من آمن به فقد ظفر و من لم یؤمن به فقد خطر و کفر صلی الله علیه و علی اخیه و علی نجلهما المیامین الغرر ما طلعت شمس و ما اضاء قمر و علی جدته الصدیقة الکبری فاطمة الزهراء بنت محمد المصطفی و علی من اصطفیت

رسید ان شاء الله **امر دویم** زیارتیست که هر روز بعد از نماز صبح مولای ما صاحب
الزمان علیه السلام بان زیارت کرده میشود و آن زیارت این است اللهم بلغ مولای
صاحب الزمان صلوات الله علیه عن جمیع المؤمنین و المؤمنات فی مشارق
الارض و مغاربها و برها و بحرها و سهلها و جبلها حیهم و میتهم و عن والدی و
ولدی و عنی من الصلوات و التحیات زنة عرش الله و مداد کلماته و منتهی رضاه
و عدد ما احصاه کتابه و احاط به علمه اللهم انی اجدد له فی هذا الیوم و فی
کل یوم عهدا و عقدا و بیعة فی رقبتی اللهم کما شرفتنی بهذا التشریف و
فضلتنی بهذه الفضیلة و خصصتنی بهذه النعمة فصل علی مولای و سیدی صاحب
الزمان و اجعلنی من انصاره و اشیاعه و الذابین عنه و اجعلنی من المستشهدین
بین یدیه طائعا غیر مکره فی الصف الذی نعت اهله فی کتابک فقلت صفا کانهم
بنیان مرصوص علی طاعتک و طاعة رسولک و آله علیهم السلام اللهم هذه بیعة
له فی عنقی الی یوم القیمة مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار فرموده که من در بعض کتب
قدیمه دیده ام که بعد از این زیارت دست راست را بدست چپ بزند مثل زدن در بیعت
و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار زیارت نقلکردیم و این زیارت پنجم
کتاب ما محسوب میشود و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره در ایام هفته زیارتی (ص ٥٩)
نیز برای آنحضرت نقلکردیم که در روزهای جمعه نیز بآن نیز زیارت کرده شود **امر سوم**
دعای عهد است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که چهل صباح این عهد را بخواند
از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در
خدمت آنحضرت باشد و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه
از او محو کند و آن عهد اینست اللهم رب النور العظیم و رب الکرسی الرفیع و رب
البحر المسجور و منزل التوریة و الانجیل و الزبور و رب الظل و الحرور و منزل
القرآن العظیم و رب الملائکة المقربین و الانبیاء و المرسلین اللهم

تبارک و تعالی و ان فاطمة بنت رسول الله و ابنیها الحسن و الحسین ابنا رسول الله و سبطاه و اماما الهدی و قائدا الرحمة و ان علیا و محمدا و جعفرا و موسی و علیا و محمدا و علیا و حسنا و الحجة علیهم السلام ائمة و قادة و دعاة الی الله جل و علا و حجة علی عباده پس بگوید باشهود ای فلان و ای فلان که نام برده شده اید در این شهادت ثابت کنید برای من این شهادت را نزد خود تا آنکه ملاقات کنید بان مرا در نزد حوض کوثر پس بگوید ای فلان انت و دعک الله و الشهادة و الاقرار و الاخاء موعود عند رسول الله صلی الله

انی اسئلک بوجهک الکریم وبنور وجهک المنیر وملکک القدیم یا حی یا قیوم
اسئلک باسمک الذی اشرقت به السموات والارضون وباسمک الذی یصلح
به الاولون والآخرون یا حیا قبل کل حی ویا حیا بعد کل حی ویا حیا حین لا حی
یا محیی الموتی وممیت الاحیاء یا حی لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام
الهادی المهدی القائم بامرک صلوات الله علیه وعلی آبائه الطاهرین عن
جمیع المؤمنین والمؤمنات فی مشارق الارض ومغاربها سهلها وجبلها وبرها
وبحرها وعنی وعن والدی من الصلوات زنة عرش الله ومداد کلماته وما
احصاه علمه واحاط به کتابه اللهم انی اجدد له فی صبیحة یومی هذا
وما عشت من ایامی عهدا وعقدا وبیعة له فی عنقی لا احول عنها ولا ازول ابدا
اللهم اجعلنی من انصاره واعوانه والذابین عنه والمسارعین الیه فی قضاء
حوائجه والممتثلین لاوامره والمحامین عنه والسابقین الی ارادته والمستشهدین
بین یدیه اللهم ان حال بینی وبینه الموت الذی جعلته علی عبادک حتما
مقضیا فاخرجنی من قبری مؤتزرا کفنی شاهرا سیفی مجردا قناتی ملبیا دعوة الداعی فی
الحاضر والبادی اللهم ارنی الطلعة الرشیدة والغرة الحمیدة واکحل ناظری
بنظرة منی الیه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه واسلک بی محجته و
انفذ امره واشدد ازره واعمر اللهم به بلادک واحی به عبادک فانک
قلت وقولک الحق ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس فاظهر
اللهم لنا ولیک وابن بنت نبیک المسمی باسم رسولک حتی لا یظفر بشیء من
الباطل الا مزقه ویحق الحق ویحققه واجعله اللهم مفزعا لمظلوم عبادک
وناصرا لمن لا یجد له ناصرا غیرک ومجددا لما عطل من احکام کتابک ومشیدا
لما ورد من اعلام دینک وسنن نبیک صلی الله علیه وآله واجعله اللهم
ممن حصنته من بأس المعتدین اللهم وسر نبیک محمدا صلی الله علیه و

علیه وآله ونقرء علیک السلام ورحمة الله و برکاته پس هم بچسبانند این صحیفه را و مهر کنند و آنرا با بدن خوشبو مهر شود و مهر میت و گذاشته شود در طرف راست میت با جریده و نوشته شود صحیفه با کافور یا سر چوب و معطر و خوشبو باشد و سزاوار است که در وقتی که میت حاضر میشود باطن قدمهای محتضر را رو بقبله کنند و بوده باشد نزد او کسی که بخواند سوره یس و صافات را و ذکر کند خدا را و تلقین کند او را شهادتین و اقرار بیک یک از امامان علیهم السلام و تلقین کند او را کلمات فرج لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم و

آله برؤیته ومن تبعه علی دعوته وارحم استکانتنا بعده اللهم اکشف هذه
الغمة عن هذه الامة بحضوره وعجل لنا ظهوره انهم یرونه بعیدا ونریه
قریبا برحمتک یا ارحم الراحمین پس سه مرتبه دست بر ران راست خود میزنی و در هر
مرتبه میگوئی العجل العجل یا مولای یا صاحب الزمان امر چهارم سید بن طاوس
فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت برگرد بسوی سرداب منیف و نماز
کن در آن هرچه بخواهی پس بایست رو بقبله و بگو اللهم ادفع عن ولیک و این دعا
تا باخر ذکر نموده آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد با سعادت انشاء الله تعالی
مؤلف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت امام رضا علیه السلام
نقل کرده و ما نیز این دعا را بنحویکه شیخ از آنحضرت نقل کرده نقل مینمائیم فرموده روایت
کرده یونس بن عبد الرحمن که حضرت امام رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از
برای حضرت صاحب الامر علیه السلام باین دعا اللهم ادفع عن ولیک وخلیفتک وحجتک
علی خلقک ولسانک المعبر عنک الناطق بحکمتک وعینک الناظرة باذنک وشاهدک علی
عبادک الجحجاح المجاهد العائذ بک العابد عندک واعذه من شر جمیع ما خلقت
وبرأت وانشأت وصورت واحفظه من بین یدیه ومن خلفه وعن یمینه وعن
شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظک الذی لا یضیع من حفظته به واحفظ فیه رسولک
وآبائه ائمتک ودعائم دینک واجعله فی ودیعتک التی لا تضیع وفی جوارک الذی
لا یخفر وفی منعک وعزک الذی لا یقهر وآمنه بامانک الوثیق الذی لا یخذل من
آمنته به واجعله فی کنفک الذی لا یرام من کان فیه وانصره بنصرک العزیز وایده
بجندک الغالب وقوه بقوتک واردفه بملائکتک ووال من والاه وعاد من عاداه
والبسه درعک الحصینة وحفه بالملائکة حفا اللهم اشعب به الصدع و
ارتق به الفتق وامت به الجور واظهر به العدل وزین بطول بقائه الارض و
ایده بالنصر وانصره بالرعب وقو ناصریه واخذل خاذلیه ودمدم من نصب له و

سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و ما تحتهن و رب العرش العظیم و الحمد لله رب العالمین و الصلوة علی محمد و آله الطیبین و واجب حاضر نشود نزد او جنب یا حایض و چون از دنیا رفت فرو خوابانند چشمهایش را و ببندند دهانش را و بکشند دستهایش را و بکشند ساقهایش را و ببندند چانه اش را و شروع کنند در تحصیل کفن او و کفن واجب او سه پارچه است لنگ و پیراهن و ازار که تمام بدن را بپوشاند و مستحب است که این پارچه ها حبره یمنیه باشد و آن جامه ای است که از پنبه میباشد

دمر من غشه واقتل به جبابرة الکفر وعمده ودعائمه واقصم به رؤس الضلالة وشارعة البدع ومميتة السنة ومقوية الباطل وذلل به الجبارين وابر به الکافرين وجميع الملحدين فی مشارق الارض ومغاربها وبرها وبحرها وسهلها وجبلها حتی لاتدع منهم دیارا ولا تبقی لهم اثارا اللهم طهر منهم بلادك واشف منهم عبادك واعز به المؤمنين واحی به سنن المرسلين ودارس حکم النبيين وجدد به ما امتحی من دينك وبدل من حکمك حتی تعيد دينك به وعلی يديه جديدا غضا محضا صحيحا لاعوج فيه ولا بدعة معه وحتی تنير بعدله ظلم الجور وتطفئ به نيران الکفر وتوضح به معاقد الحق ومجهول العدل فانه عبدك الذی استخلصته لنفسك واصطفيته علی غيبك وعصمته من الذنوب وبرأته من العيوب وطهرته من الرجس وسلمته من الدنس اللهم فانا نشهد له يوم القيمة ويوم حلول الطامة انه لم يذنب ذنبا ولا اتی حوبا ولم يرتکب معصية ولم يضيع لك طاعة ولم يهتك لك حرمة ولم يبدل لك فريضة ولم يغير لك شريعة وانه الهادی المهتدی الطاهر التقی النقی الرضی الزکی اللهم اعطه فی نفسه واهله وولده وذريته وامته وجميع رعيته ما تقر به عينه وتسر به نفسه وتجمع له ملك المملکات کلها قريبها وبعيدها وعزيزها وذليلها حتی تجری حکمه علی کل حکم وتغلب بحقه کل باطل اللهم اسلك بنا علی يديه منهاج الهدی والمحجة العظمی والطريقة الوسطی التی يرجع اليها الغالی ويلحق بها التالی وقونا علی طاعته وثبتنا علی مشايعته وامنن علينا بمتابعته واجعلنا فی حزبه القوامين بامره الصابرين معه الطالبين رضاك بمناصحته حتی تحشرنا يوم القيمة فی انصاره واعوانه ومقوية سلطانه اللهم واجعل ذلك لنا خالصا من کل شك وشبهة ورياء وسمعة حتی لانعتمد به غيرك ولا نطلب به الا وجهك وحتی تحلنا محله وتجعلنا فی الجنة معه واعذنا من السامة

(کفن میت) یا از آن دیگر و زیاد کند پارچه یمنی که بپیچند بان ازارهای میت را و مستحب است که عمامه برای او قرار دهند پس تحصیل کند برای او مقداری از کافور که آتش بآن نرسیده باشد و افضل آن وزن سیزده درهم و ثلث است و اوسط آن چهار مثقال و اقل آن یک درهم است و اگر دشوار باشد هر قدر که ممکن است تحصیل کند و مستحب است که بنویسند بر همه کفن ها یعنی بر هر پارچه از آن فلان یشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا رسول الله و ان علیا امیر المؤمنین و الائمة من ولده

والکسل والفترة واجعلنا ممن تنتصر به لدينك وتعز به نصر وليك ولا تستبدل بنا غيرنا فان استبدالك بنا غيرنا عليك يسير وهو علينا کثير اللهم صل علی ولاة عهده والائمة من بعده وبلغهم امالهم وزد فی اجالهم واعز نصرهم وتمم لهم ما اسندت اليهم من امرك لهم وثبت دعائمهم واجعلنا لهم اعوانا وعلی دينك انصارا فانهم معادن کلماتك وخزان علمك وارکان توحيدك ودعائم دينك وولاة امرك وخالصتك من عبادك وصفوتك من خلقك واولياؤك وسلائل اولیائك وصفوة اولاد نبيك والسلام عليه وعليهم ورحمة الله وبرکاته

فصل

در زیارات جامعه و دعائی که بعد از زیارات خوانده میشود و صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام و محتوی بر چند مقامست

مقام اول

در زیارات جامعه که هر یک از آن زیارت میتوان نمود و آنها بسیار است و ما بذکر چند زیارت از آنها اکتفا مینمائیم زیارت اول شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا علیه السلام سؤال کردند در باب آمدن بنزد قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگذارید در مسجد هائی که در اطراف قبر آنحضرت است و مجزیست در همه مواضع یعنی در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام با مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مزار قبلا انبیاء و سایر اوصیاء علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوئی السلام علی اولياء الله واصفيائه السلام علی امناء الله واحبائه السلام علی انصار الله وخلفائه السلام علی محال معرفة الله السلام علی مساکن ذکر الله السلام علی مظهری امر الله ونهيه السلام علی الدعاة الی الله السلام علی المستقرين فی مرضات الله السلام علی المخلصين فی طاعة الله السلام علی الادلاء علی الله السلام علی الذين من والاهم فقد والی الله ومن عاداهم فقد عادی الله ومن عرفهم فقد عرف الله ومن جهلهم فقد جهل الله ومن اعتصم بهم فقد اعتصم بالله ومن تخلی منهم فقد تخلی من الله عز وجل واشهد الله انی سلم لمن سالمتم وحرب لمن حاربتم مؤمن

(در غسل میت) و این ... از آن ذکر کند البته بنویسد ائمه را ... ائمة الهدی الابرار و نویسد این را بر تربت امام حسین علیه السلام یا با انگشت و نویسد بیاید و باید غسل دهند میت را سه غسل اول با آب سدر دویم با آب کافور سیم با آب خالص و کیفیت غسل مثل غسل جنابت است ابتدا میکنند اول بشستن سر و گردن میت سه مرتبه پس میشویند عورت او را باکی از اشنان سه مرتبه پس غسل میدهند سر او را با کف سدر سه مرتبه پس جانب راست و بعد جانب چپ را و ... جمیع بدن را دست خود را بر جمیع بدن میت و باید آن شستنها با آب سدر باشد

بسرکم وعلانیتکم مفوض فی ذلک کله الیکم لعن الله عدو آل محمد من الجن والانس وابرء الی الله منهم وصلی الله علی محمد وآله واین زیارت در کتاب کافی وتهذیب وکامل الزیاره نقل شده ودر همه کتب بعد از اتمام زیارت مذکور است که این بعض این کلمات که ذکر شد مجزی است در همه زیارتها وبسیار صلوات میفرستی بر محمد وآل محمد علیهم السلام ونام میبری یکیک را بنامهای ایشان وبیزاری میجوئی از دشمنان ایشان واختیار میمائی هر دعائی را که خواهی از برای خود ومؤمنین ومؤمنات مؤلف گوید که ظاهر انست که تتمه مذکوره جزو حدیث بوده باشد وبر تقدیریکه عبارت بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافیست چنانچه ظاهر اول حدیث بران دلالت دارد ودر باب زیارات جامعه نقل نموده اند والفاظ زیارت هم از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنا بر این خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع وخواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء واوصیاء علیهم السلام چنانچه جمعی از علماء در مشهد جناب یونس علیه السلام نقلکرده اند مناسبست وچون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یک بخصوص وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که در اخر اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانی بسیار مناسبست

زیارت دوم

ایضا شیخ صدوق در فقیه وعیون روایتکرده از موسی بن عبد الله نخعی که گفت عرضکردم بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام که یا بن رسول الله مرا تعلیم فرما زیارتی بابلاغت که کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم یکی از شمارا از آن بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست وبگو شهادتین را یعنی بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لاشریک له واشهد ان محمدا صلی الله علیه وآله عبده ورسوله وباحال غسل باشی وچون داخل حرم شوی وقبر را به بینی بایست وسی مرتبه الله اکبر بگو پس اندکی راه برو با آرام دل وآرام تن وگامهارا نزدیک بکدیگر گذار پس بایست وسی مرتبه الله اکبر بگو پس نزدیک قبر مطهر رو وچهل مرتبه الله اکبر بگو تا صد تکبیر تمام شود وشاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه تکبیر این باشد که اکثر

(حاشیه: شود بدو طرف بهار او تا آنکه رسد برود وبریزد در ظرف آب دیگری وبینداز دردان کمی از کافور پس غسل دهد اورا باب کافور مثل غسل بآب سدر وبریزد بقیه آب را وبشوید ظرف بهار او پس آب خالص بیاور وغسل سیم بدهد بهمان نحو وبایستد غسل دهنده بر جانب راست او وبگوید بهر زمانی که غسل دهد از او عضوی را عفوا عفوا عفوا وچون از غسل دادن فارغ شود خشک کند بدن میت را بجامه نظیفی وواجبست بر غسل دهنده غسل دادن بعد از آن یا در حال ومستحبست مقدم داشتن وضو بر غسلهای میت پیش کفن کند)

طباع مائلند بغلو مبادا از عبارات امثال این زیارت بغلو افتد یا از بزرگی حق سبحانه وتعالی غافل شوند یا غیر اینها پس بگو السلام علیکم یا اهل بیت النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملائکة ومهبط الوحی ومعدن الرحمة وخزان العلم ومنتهی الحلم واصول الکرم وقادة الامم واولیاء النعم وعناصر الابرار ودعائم الاخیار وساسة العباد وارکان البلاد وابواب الایمان وامناء الرحمن وسلالة النبیین وصفوة المرسلین وعترة خیرة رب العالمین ورحمة الله وبرکاته السلام علی ائمة الهدی ومصابیح الدجی واعلام التقی وذوی النهی واولی الحجی وکهف الوری وورثة الانبیاء والمثل الاعلی والدعوة الحسنی وحجج الله علی اهل الدنیا والاخرة والاولی ورحمة الله وبرکاته السلام علی محال معرفة الله ومساکن برکة الله ومعادن حکمة الله وحفظة سر الله وحملة کتاب الله واوصیاء نبی الله وذریة رسول الله صلی الله علیه وآله ورحمة الله وبرکاته السلام علی الدعاة الی الله والادلاء علی مرضات الله والمستقرین (والمستوفرین) فی امر الله والتامین فی محبة الله والمخلصین فی توحید الله والمظهرین لامر الله ونهیه وعباده المکرمین الذین لا یسبقونه بالقول وهم بامره یعملون ورحمة الله وبرکاته السلام علی الائمة الدعاة والقادة الهداة والسادة الولاة والذادة الحماة واهل الذکر واولی الامر وبقیة الله وخیرته وحزبه وعیبة علمه وحجته وصراطه ونوره وبرهانه ورحمة الله وبرکاته اشهد ان لا اله الا الله وحده لاشریک له کما شهد الله لنفسه وشهدت له ملائکته واولو العلم من خلقه لا اله الا هو العزیز الحکیم واشهد ان محمدا عبده المنتجب ورسوله المرتضی ارسله بالهدی ودین الحق لیظهره علی الدین کله ولو کره المشرکون واشهد انکم الائمة الراشدون المهدیون المعصومون المکرمون المقربون المتقون الصادقون المصطفون المطیعون لله القوامون بامره العاملون بارادته الفائزون بکرامته اصطفاکم بعلمه

(حاشیه: اورا وحاضر کند آن پارچه بجهت آنکه آن پیچ باشد ودو پهن کند وبگذارد در روی آن مقداری از ذریره وبپاشد بر آن مقداری از ذریره وبگذارد در آن پنبه وبر آن قبل ودبر میت ودو سوراخ دبر او پنبه بگذارد در بر آن پارچه را بپیچد دو رانهای او ومحکم ببندد بر رانهای او وزانیرا لنگ کند ببندد از ناف تا نصف ساق وبیوشاند بجایکه برسد ودو پای اورا بپوشاند ودو بالای جامه را بپوشاند آن سر او پس عمامه را فاصله آن حبره وپای آن باشد ودو مقام آن باشد از روی حبره با پای ودو بالا وزنی بزرگی وپای دو ران نازه باشد وحسن ان پیغمبر آن بقدار از آن ذرع باشد ...)

([illegible])

وارتضاكم لغيبه واختاركم لسره واجتباكم بقدرته واعزكم بهداه وخصكم
ببرهانه وانتجبكم لنوره وايدكم بروحه ورضيكم خلفاء في ارضه وحججا على
بريته وانصارا لدينه وحفظة لسره وخزنة لعلمه ومستودعا لحكمته وتراجمة
لوحيه واركانا لتوحيده وشهداء على خلقه واعلاما لعباده ومنارا في بلاده و
ادلاء على صراطه عصمكم الله من الزلل وآمنكم من الفتن وطهركم من الدنس و
اذهب عنكم الرجس وطهركم تطهيرا فعظمتم جلاله واكبرتم شأنه ومجدتم كرمه
وادمتم ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم له في السر والعلانية
ودعوتم الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم انفسكم في مرضاته
وصبرتم على ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة وآتيتم الزكوة وامرتم بالمعروف
ونهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم فرائضه
واقمتم حدوده ونشرتم شرايع احكامه وسننتم سنته وصرتم في ذلك منه الى
الرضا وسلمتم له القضاء وصدقتم من رسله من مضى فالراغب عنكم مارق و
اللازم لكم لاحق والمقصر في حقكم زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم و
انتم اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم واياب الخلق اليكم وحسابهم عليكم
وفصل الخطاب عندكم وآيات الله لديكم وعزائمه فيكم ونوره وبرهانه
عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم فقد عاد الله ومن
احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله ومن اعتصم بكم فقد اعتصم
بالله انتم الصراط الاقوم وشهداء دار الفناء وشفعاء دار البقاء والرحمة
الموصولة والآية المخزونة والامانة المحفوظة والباب المبتلى به الناس من
اتيكم نجى ومن لم يأتكم هلك الى الله تدعون وعليه تدلون وبه تؤمنون و
له تسلمون وبامره تعملون والى سبيله ترشدون وبقوله تحكمون
سعد من والاكم وهلك من عاداكم وخاب من جحدكم وضل من فارقكم

السبيل الاعظم وهذه الفقرة ليست في الاصل ولكنها مذكورة في كتب العلامة المجلسي نعم هي مذكورة في الزيارة الجامعة الغير المعروفة في بعض حواشي الفقيه بلفظ السبيل

وفاز من تمسك بكم وامن من لجأ اليكم وسلم من صدقكم وهدي من اعتصم بكم
من اتبعكم فالجنة مأواه ومن خالفكم فالنار مثواه ومن جحدكم كافر ومن حاربكم
مشرك ومن رد عليكم في اسفل درك من الجحيم اشهد ان هذا سابق لكم
فيما مضى وجار لكم فيما بقي وان ارواحكم ونوركم وطينتكم واحدة طابت
وطهرت بعضها من بعض خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه محدقين حتى من علينا
بكم فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم و
ما خصنا به من ولايتكم طيبا لخلقنا وطهارة لانفسنا وتزكية لنا وكفارة
لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم ومعروفين بتصديقنا اياكم فبلغ الله
بكم اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع درجات المرسلين
حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا يسبقه سابق ولا يطمع في ادراكه
طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق ولا شهيد ولا عالم
ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح ولا فاجر طالح ولا جبار عنيد
ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين ذلك شهيد الا عرفهم جلالة امركم و
عظم خطركم وكبر شأنكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات مقامكم
وشرف محلكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم لديه وقرب
منزلتكم منه بابي انتم وامي واهلي ومالي واسرتي اشهد الله واشهدكم
اني مؤمن بكم وبما آمنتم به كافر بعدوكم وبما كفرتم به مستبصر بشأنكم
وبضلالة من خالفكم موال لكم ولاوليائكم مبغض لاعدائكم ومعاد لهم سلم
لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم محقق لما حققتم مبطل لما ابطلتم مطيع لكم
عارف بحقكم مقر بفضلكم محتمل لعلمكم محتجب بذمتكم معترف بكم
مؤمن بايابكم مصدق برجعتكم منتظر لامركم مرتقب لدولتكم آخذ بقولكم
عامل بامركم مستجير بكم زائر لكم لائذ عائذ بقبوركم مستشفع الى الله

عزّ وجلّ بکم ومتقرّب بکم الیه ومقدّمکم امام طلبتی وحوائجی وارادتی فی
کلّ احوالی وامور مؤمن بسرّکم وعلانیتکم وشاهدکم وغائبکم واوّلکم وآخرکم
ومفوّض فی ذلک کلّه الیکم ومسلّم فیه معکم وقلبی لکم مسلّم ورأیی لکم
تبع ونصرتی لکم معدّة حتّی یحیی الله تعالی دینه بکم ویردّکم فی ایّامه ویظهرکم
لعدله ویمکّنکم فی ارضه فمعکم معکم لا مع غیرکم آمنت بکم وتولّیت آخرکم
بما تولّیت به اوّلکم وبرئت الی الله عزّ وجلّ من اعدائکم ومن الجبت والطّاغوت
والشّیاطین وحزبهم الظّالمین لکم الجاحدین لحقّکم والمارقین من ولایتکم
والغاصبین لارثکم الشّاکّین فیکم المنحرفین عنکم ومن کلّ ولیجة دونکم
وکلّ مطاع سواکم ومن الائمّة الّذین یدعون الی النّار فثبّتنی الله ابدا ما حییت
علی موالاتکم ومحبّتکم ودینکم ووفّقنی لطاعتکم ورزقنی شفاعتکم وجعلنی من
خیار موالیکم التّابعین لما دعوتم الیه وجعلنی ممّن یقتصّ آثارکم ویسلک سبیلکم
ویهتدی بهداکم ویحشر فی زمرتکم ویکرّ فی رجعتکم ویملّک فی دولتکم ویشرّف
فی عافیتکم ویمکّن فی ایّامکم وتقرّ عینه غدا برؤیتکم بابی انتم وامّی ونفسی و
اهلی ومالی من اراد الله بدأ بکم ومن وحّده قبل عنکم ومن قصده توجّه
بکم موالیّ لا احصی ثناءکم ولا ابلغ من المدح کنهکم ومن الوصف قدرکم
وانتم نور الاخیار وهداة الابرار وحجج الجبّار بکم فتح الله وبکم یختم و
بکم ینزّل الغیث وبکم یمسک السّماء ان تقع علی الارض الّا باذنه وبکم
ینفّس الهمّ ویکشف الضّرّ وعندکم ما نزلت به رسله وهبطت به ملائکته
والی جدّکم واگر زیارت امیر المؤمنین علیه السّلام باشد بجای والی جدّکم بگو
والی اخیک بعث الرّوح الامین آتاکم الله ما لم یؤت احدا من العالمین طأطأ کلّ
شریف لشرفکم وبخع کلّ متکبّر لطاعتکم وخضع کلّ جبّار لفضلکم وذلّ کلّ شیء
لکم واشرقت الارض بنورکم وفاز الفائزون بولایتکم بکم یسلک الی الرّضوان

سزاوارتر به نماز میت وارث او است بنابر مشهور و شوهر اولی است بزن از دیگران و واجب است که نماز گذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد و میت بر پشت خوابیده باشد و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حائض و بی وضو نیز نماز را میتوانند کرد و سنت است که با وضو باشد و اگر آب بهم نرسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد سنت است که تیمم کند و ظاهر بعض احادیث است که بدون عذر نیز تیمم مستحب است و سنت است که پیشنماز برابر میان مرد بایستد و برابر سینه زن بنابر مشهور

وعلی من جحد ولایتکم غضب الرّحمن بابی انتم وامّی ونفسی واهلی ومالی ذکرکم فی
الذّاکرین واسماؤکم فی الاسماء واجسادکم فی الاجساد وارواحکم فی الارواح و
انفسکم فی النّفوس وآثارکم فی الآثار وقبورکم فی القبور فما احلی اسمائکم واکرم
انفسکم واعظم شأنکم واجلّ خطرکم واوفی عهدکم واصدق وعدکم
کلامکم نور وامرکم رشد ووصیّتکم التّقوی وفعلکم الخیر وعادتکم الاحسان
وسجیّتکم الکرم وشأنکم الحقّ والصّدق والرّفق وقولکم حکم وحتم ورأیکم
علم وحلم وحزم ان ذکر الخیر کنتم اوّله واصله وفرعه ومعدنه ومأواه و
منتهاه بابی انتم وامّی ونفسی کیف اصف حسن ثنائکم واحصی جمیل بلائکم وبکم
اخرجنا الله من الذّلّ وفرّج عنّا غمرات الکروب وانقذنا من شفا جرف الهلکات
ومن النّار بابی انتم وامّی ونفسی بموالاتکم علّمنا الله معالم دیننا واصلح ما کان
فسد من دنیانا وبموالاتکم تمّت الکلمة وعظمت النّعمة وائتلفت الفرقة وبموالاتکم
تقبل الطّاعة المفترضة ولکم المودّة الواجبة والدّرجات الرّفیعة والمقام
المحمود والمکان المعلوم عند الله عزّ وجلّ والجاه العظیم والشّأن الکبیر
والشّفاعة المقبولة ربّنا آمنّا بما انزلت واتّبعنا الرّسول فاکتبنا مع الشّاهدین
ربّنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انّک انت الوهّاب
سبحان ربّنا ان کان وعد ربّنا لمفعولا یا ولیّ الله انّ بینی وبین الله عزّ وجلّ ذنوبا
لا یأتی علیها الّا رضاکم فبحقّ من ائتمنکم علی سرّه واسترعاکم امر خلقه وقرن
طاعتکم بطاعته لمّا استوهبتم ذنوبی وکنتم شفعائی فانّی لکم مطیع من اطاعکم
فقد اطاع الله ومن عصاکم فقد عصی الله ومن احبّکم فقد احبّ الله ومن
ابغضکم فقد ابغض الله اللّهمّ انّی لو وجدت شفعاء اقرب الیک من محمّد و
اهل بیته الاخیار الائمّة الابرار لجعلتهم شفعائی فبحقّهم الّذی اوجبت لهم
علیک اسئلک ان تدخلنی فی جملة العارفین بهم وبحقّهم وفی زمرة المرحومین

و سنت است که کفش را بکنند و واجب است که بنیت نماز کنند و پنج تکبیر بگوید و سنت است که دستها را بردارد در هر تکبیری بنابر مشهور تا نماز گذارنده بعد از تکبیر اول بگوید اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله و بعد از تکبیر دوم بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از تکبیر سیم بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و بعد از تکبیر چهارم بگوید اللهم

بشفاعتهم انک ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین وسلم تسلیما
کثیرا وحسبنا الله ونعم الوکیل مؤلف گوید که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب
نقل کرده و بعد از این دعائی دیگر نقل کرده اند که ما بملاحظه اختصار آنرا ذکر ننمودیم و این
زیارت چنانکه علامه مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهة متن و سند و فصاحت
وبلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل زیارات است و
من در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را مگر باین زیارت و شیخ ما
در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر میشود که باید باین زیارت مواظبت کرد و از
آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است جناب مستطاب تقی صالح سید احمد بن سید
هاشم بن سید حسن موسوی رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل تقریبا بنجف
اشرف مشرف شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت آینده
مذکور خواهند شد ان شاء الله بمنزل حقیر آمدند چون برخاستند شیخ از صلاح و سداد
سید مرقوم اشاره کرد و فرمود که قضیه عجیبه دارد و در آن وقت مجال بیان نبود پس از
چند روزی ملاقات شد فرمود که سید رفت و قضیه را با جمله از حالات سید نقل
کرد بسیار تأسف خوردم از نشنیدن آنها از خود او و اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجل از
آن بود که اندکی خلاف در نقل ایشان بود و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب در خاطر بود
تا در ماه جمادی الاخره این سال از نجف اشرف برگشته بودم در کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات
کردم که از سامره مراجعت کرده عازم عجم بود پس شرح حال او را چنانکه شنیده بودم پرسیدم
از آنجمله قضیه معهوده همه را نقل کرد مطابق آن و آن قضیه چنانست که گفت در سنه
هزار و دویست و هشتاد باراده حج بیت الله الحرام از دار المرز رشت آمد به تبریز و در
خانه حاجی صفر علی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر ماندم تا آنکه حاجی
جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت بجهة طرابوزن تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم
چون بمنزل اول رسیدیم سه نفر دیگر بتحریص حاجی صفر علی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملا

اغفر لهذا المیت و بتکبیر پنجم تمام کنند و فارغ شوند و بهتر آنست که موافق مشهور چنین کند بعد از نیت بگوید الله اکبر اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله ارسله بالحق بشیرا ونذیرا بین یدی الساعة پس بگوید الله اکبر اللهم صل علی محمد وآل محمد وبارک علی محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد کافضل ما صلیت وبارکت وترحمت علی ابراهیم وآل ابراهیم انک حمید مجید وصل علی جمیع الانبیاء والمرسلین پس بگوید الله اکبر اللهم اغفر للمؤمنین و

باقر تبریزی حجه فروش معروف علماء و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت
میکرد پس باتفاق روانه شدیم تا رسیدیم بارزنة الروم و از آنجا عازم طرابوزن و در یکی از
منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار بنزد ما آمد و گفت این منزل که در پیش داریم مخوف
است قدری زود بار کنید که بهمراه قافله باشید چون در سایر منازل غالبا از عقب قافله
بفاصله میرفتیم پس ما هم تخمینا دو ساعت و نیم یا سه بصبح مانده باتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا
سه ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول باریدن شد بطوریکه رفقا
هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا آنکه آنها
رفتند من تنها ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم چون
قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تأمل و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همان
موضع بمانم تا فجر طالع شود بآن منزل که از آنجا بیرون آمدیم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ
همراه برداشته بقافله ملحق شوم در آن حال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ باغبانی که در
دست بیلی داشت که بر درختان میزد که برف از آنها بریزد پس پیش آمد بفاصله کمی ایستاد
و فرمود تو کیستی عرض کردم رفقا رفتند و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده ام فرمود بزبان فارسی
نافله بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از تهجد باز آمد و فرمود نرفتی
گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را حفظ نداشتم و تاکنون حفظ ندارم با
آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم
باز نمایان شد فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم فرمود عاشورا
بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تاکنون ندارم پس برخاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم
از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم
نه هستم تا صبح فرمود من حالا ترا بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد و بیل خود را بدوش
گرفت و فرمود بردیف من بر الاغ سوار شو سوار شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین
نکرد و حرکت ننمود فرمود جلو اسب را بمن ده دادم پس بیل را بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را

والمؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات تابع بیننا وبینهم بالخیرات انک مجیب الدعوات انک علی کل شیء قدیر پس بگوید الله اکبر اللهم ان هذا عبدک وابن عبدک وابن امتک نزل بک وانت خیر منزول به اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا وانت اعلم به منا اللهم ان کان محسنا فزد فی احسانه وان کان مسیئا فتجاوز عنه واغفر له اللهم اجعله عندک فی اعلی علیین واخلف علی اهله فی الغابرین وارحمه برحمتک یا ارحم الراحمین

بدست راست گرفت و براه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا سه مرتبه و بعد فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه و در وقت طیّ مسافت بنحو استداره سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود آنست رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو بجهة نماز صبح بودند پس من از الاغ پایین آمدم که سوار اسب خود شوم و نتوانستم پس آنجناب پیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را بسمت رفقا برگردانید من در آنحال بخیال افتادم که این شخص کی بود که بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالباً جز عیسوی در آنحدود نبود و چگونه باین سرعت مرا برفقای خود رساند پس در عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او آثاری پیدا نکردم پس برفقای خود ملحق شدم

زیارت ششم زیارتیست که علّامه مجلسی آنرا در تحفة الزّائر زیارت ششم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتیست که سیّد بن طاوس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق علیه السّلام و در هر وقت و هر موضع که باشد میتوان کرد خصوصاً در روز عرفه و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمينَهُ عَلى وَحْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلى خَلْقِهِ وَبابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَليفَةُ مِنْ بَعْدِهِ في اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِئٌ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اِلَيْكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا زَيْنَ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ ما جَعَلَهُ اللهُ لَكِ حَلالاً اَنَا بَرِئٌ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ

پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ و فارغ میشود و اگر زن باشد میگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ اَمَتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّا لا نَعْلَمُ مِنْها اِلّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِها مِنّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ في اِحْسانِها وَاِنْ كانَتْ مُسيئَةً فَتَجاوَزْ عَنْها وَاغْفِرْ لَها اَللّٰهُمَّ اجْعَلْها عِنْدَكَ في اَعْلى عِلِّيّينَ وَاخْلُفْ عَلى اَهْلِها فِي الْغابِرينَ وَارْحَمْها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و اگر میت مستضعف باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذينَ تابُوا وَاتَّبَعُوا سَبيلَكَ وَقِهِمْ عَذابَ الْجَحيمِ و اگر

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبايَعَتْ في اَمْرِكَ وَتابَعَتْ اَنَا بَرِئٌ اِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِاللهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلى اَبيكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَباحَتْ حَريمَكَ وَلَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَاَتْباعَهُمْ وَلَعَنَ اللهُ الْمُمَهِّدينَ لَهُمْ بِالتَّمْكينِ مِنْ قِتالِكُمْ اَنَا بَرِئٌ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِاللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ الْحَسَنِ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلى عِتْرَتِكَ الطّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يا مَوالِيَّ كُونُوا شُفَعائي في حَطِّ وِزْري وَخَطايايَ آمَنْتُ بِاللهِ وَبِما اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاَتَوالى آخِرَكُمْ بِما اَتَوالى اَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَالطّاغُوتِ وَاللّاتِ وَالْعُزّى يا مَوالِيَّ اَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ وَلَعَنَ اللهُ ظالِميكُمْ وَغاصِبيكُمْ وَلَعَنَ اللهُ اَشْياعَهُمْ وَاَتْباعَهُمْ وَاَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

زیارت چهارم

زیارت معروفه بامین الله است که اوّلش اینست اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ في اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلى عِبادِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ جاهَدْتَ فِي اللهِ تا آخر زیارت که گذشت در زیارات حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام ص ۳۵۰ زیرا که ما آنرا زیارت دوّم حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام قرار دادیم **زیارت پنجم** زیارت اَلْحَمْدُ لِلّهِ

میت طفل نابالغ باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَيْهِ وَلَنا سَلَفاً وَفَرَطاً وَاَجْراً و سنّت است که برجای خود بایستند تا جنازه را بردارند خصوصاً پیشنماز و در روایتی وارد شده است که بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنا آتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ و از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که سزاوار است که اولیاء میت برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا حاضر گردند بجنازه او و نماز کنند و از برای او استغفار کنند و ثبت شود از برای ایشان همه ثواب و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که مؤمن را بقبر میبرند ندا میکنند که اوّل عطائیکه بتو میرسد بهشت است و اوّل

الّذی اَشهدَنا مشهدَ اَولیائه فی رَجَبٍ است که در اعمال ماه رجب گذشت پس
آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک ثبت شد پنج زیارت است وکفایت میکند ان شاء الله تعالی

مقام دوّم

در دعائیکه بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السّلام خوانده میشود سیّد بن طاوس
فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه علیهم السلام اَللّهُمَّ اِنْ
کانَتْ ذُنُوبی قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهی عِنْدَکَ وَحَجَبَتْ دُعائی عَنْکَ وَحالَتْ بَیْنی وَبَیْنَکَ
فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُقْبِلَ عَلَیَّ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَتَنْشُرَ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَتُنْزِلَ عَلَیَّ بَرَکاتِکَ
وَاِنْ کانَتْ قَدْ مَنَعَتْ اَنْ تَرْفَعَ لی اِلَیْکَ صَوْتاً اَوْ تَغْفِرَ لی ذَنْباً اَوْ تَتَجاوَزَ عَنْ
خَطیئَةٍ مُهْلِکَةٍ فَها اَنَا ذا مُسْتَجیرٌ بِکَرَمِ وَجْهِکَ وَعِزِّ جَلالِکَ مُتَوَسِّلٌ اِلَیْکَ
مُتَقَرِّبٌ اِلَیْکَ بِاَحَبِّ خَلْقِکَ اِلَیْکَ وَاَکْرَمِهِمْ عَلَیْکَ وَاَوْلاهُمْ بِکَ وَاَطْوَعِهِمْ
لَکَ وَاَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَکاناً عِنْدَکَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطّاهِرینَ الْاَئِمَّةِ الْهُداةِ
الْمَهْدِیّینَ الَّذینَ فَرَضْتَ عَلی خَلْقِکَ طاعَتَهُمْ وَاَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلاةَ
الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِکَ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ وَیا مُعِزَّ
الْمُؤْمِنینَ بَلَغَ مَجْهُودی فَهَبْ لی نَفْسِیَ السّاعَةَ وَرَحْمَةً مِنْکَ تَمُنُّ بِها عَلَیَّ یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضریح بگذار و بگو اَللّهُمَّ اِنَّ هذا مَشْهَدٌ
لا یَرْجُو مَنْ فاتَتْهُ فیهِ رَحْمَتُکَ اَنْ یَنالَها فی غَیْرِهِ وَلا اَحَدٌ اَشْقی مِنِ امْرِءٍ قَصَدَهُ
مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خائِباً اَللّهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الْاِیابِ وَخَیْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُناقَشَةِ
عِنْدَ الْحِسابِ وَحاشاکَ یا رَبِّ اَنْ تَقْرِنَ طاعَةَ وَلِیِّکَ بِطاعَتِکَ وَمُوالاتَهُ
بِمُوالاتِکَ وَمَعْصِیَتَهُ بِمَعْصِیَتِکَ ثُمَّ تُؤْیِسَ زائِرَهُ وَالْمُتَحَمِّلَ مِنْ بُعْدِ الْبِلادِ اِلی
قَبْرِهِ وَعِزَّتِکَ یا رَبِّ لا یَنْعَقِدُ عَلی ذلِکَ ضَمیری اِذْ کانَتِ الْقُلُوبُ اِلَیْکَ بِالْجَمیلِ
تُشیرُ پس نماز زیارت کن و چون خواهی وداع کنی و برگردی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ
النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ الخ

عطا بکند و از اهوال آن کرامات
توامد و از اندام وزش گناهان
و در حدیث دیگر فرموده که اول
تحفه که بمؤمن میدهند در قبر
السلام بهاند که مر زنده کرد که
همراه جنازه او بوده است
و در حدیث دیگر فرموده که هر که
همراهی جنازه مؤمنی بکند
تا و را دفن بکنند حقتعالی
در قیامت هفتاد ملک بر او
بگمارد که همراهی او نمایند
و استغفار برای او کنند از
قبر تا موقف حساب و فرمود
که هر که بطرف جنازه بگیرد
بیست و پنج گناه کبیره اش آمرزیده
شود و اگر چهار طرف را بگیرد
از گناهان بیرون آید و باید
که جنازه را چهار کس بردارند
و بهتر آنست که
از

و شیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده ولکن بعد از بِالْجَمیلِ تُشیرُ فرموده پس بگو یا وَلِیَّ اللهِ
اِنَّ بَیْنی وَبَیْنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوباً لا یَأْتی عَلَیْها اِلّا رِضاکَ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکَ عَلی
سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکَ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طاعَتَکَ بِطاعَتِهِ وَمُوالاتَکَ بِمُوالاتِهِ
تَوَلَّ صَلاحَ حالی مَعَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاجْعَلْ حَظّی مِنْ زِیارَتِکَ تَخْلیطی بِخالِصی زُوّارِکَ
الَّذینَ تَسْئَلُ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ فی عِتْقِ رِقابِهِمْ وَتَرْغَبُ اِلَیْهِ فی حُسْنِ ثَوابِهِمْ وَها
اَنَا الْیَوْمَ بِقَبْرِکَ لائِذٌ وَبِحُسْنِ دِفاعِکَ عَنّی عائِذٌ فَتَلافَنی یا مَوْلایَ وَاَدْرِکْنی
وَاسْئَلِ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ فی اَمْری فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللهِ مَقاماً کَریماً وَجاهاً عَظیماً صَلَّی
اللهُ عَلَیْکَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً مؤلف گوید که بهتر آنستکه زائر چون خواهد دعا کند در مشاهد
مشرّفه بلکه هر دعا کننده در هر کجا که باشد برای هر مطلب و حاجتی آنکه مقدّم دارد بر
دعای خود دعا بر سلامتی وجود مقدّس حجت عصر حضرت صاحب الأمر علیه السّلام را
و این مطلب بسیار مهمّ و دارای فوائد مهمّه است که شرحش مناسب اینجا نیست و شیخ
مرحوم در باب دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را مشروحاً ذکر نموده و بعضی از ادعیه مخصوصه
باین مقام را ذکر فرموده هر که خواهد باینجا رجوع کند و مختصرترین آنها دعائیست که در اعمال
شب بیست و سیّم ماه رمضان در ضمن دعاهای شبهای دهه آخر ذکر شد و ما در ذکر
آداب زائر امام حسین علیه السّلام دعائی نقل کردیم که در همه مشاهد مشرّفه خوانده
میشود **مقام سیّم** در صلوات بر حجج طاهره علیهم السّلام است شیخ طوسی در
مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضّل
شیبانی که گفت حدیث کرد ما را از لفظ خود ابو محمّد عبد الله بن محمّد عابد بدالیه گفت
سؤال کردم از مولای خود امام حسن عسکری علیه السّلام در منزل آنحضرت بسرّ من رای سنه دویست
و پنجاه و پنج که املا فرماید بر من یعنی کلمه کلمه بفرماید کیفیت صلوات فرستادن بر پیغمبر
و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و حاضر کرده بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املاء
کرد بر من از لفظ خود بدون اینکه از کتابی ببیند فرمود

برای کسیکه تشییع جنازه
کند اول دست راست
جنازه جانب چپ میت را
بدوش راست بگیرد
پس پای راست
بس پای راست بردارد
بازبدوش جنازه برود
پس از زیر جنازه
و پای چپ میت بردارد
چپ خود بردارد و جانب
چپ میت را که در پس
زاست جنازه است بدوش
چپ بردارد و چون تمام
کند باز بربیع کند از
که بار دیگر تربیع کند
پیش جنازه برود و بلکه از
جانب پیش جنازه برگردد
و باز همان روش تربیع
و اکثر علماء بر عکس گفته اند
ابتدا به بدن راست جنازه
میکنند پس بپای راست پس بپای
چپ پس بدست چپ و اول موافق
احادیث

صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ کما حمل وحیک و بلّغ رسالاتک و صلّ علی محمّدٍ
کما احلّ حلالک و حرّم حرامک و علّم کتابک و صلّ علی محمّدٍ کما اقام الصّلوة
و اتی الزّکوة و دعا الی دینک و صلّ علی محمّدٍ کما صدّق بوعدک و اشفق
من وعیدک و صلّ علی محمّدٍ کما غفرت به الذّنوب و سترت به العیوب و
فرّجت به الکروب و صلّ علی محمّدٍ کما دفعت به الشّقاء و کشفت به الغمّاء
و اجبت به الدّعاء و نجّیت به من البلاء و صلّ علی محمّدٍ کما رحمت به العباد
و احییت به البلاد و قصمت به الجبابرة و اهلکت به الفراعنة و صلّ علی
محمّدٍ کما اضعفت به الاموال و احرزت به من الاهوال و کسرت به الاصنام و
رحمت به الانام و صلّ علی محمّدٍ کما بعثته بخیر الادیان و اعززت به الایمان
و تبّرت به الاوثان و عظّمت به البیت الحرام و صلّ علی محمّدٍ و اهل بیته
الطّاهرین الاخیار و سلّم تسلیما

صلوات بر امیر المؤمنین علیه السلام

اللّهمّ صلّ علی امیر المؤمنین علیّ بن ابیطالب اخی نبیّک و ولیّه و صفیّه
و وزیره و مستودع علمه و موضع سرّه و باب حکمته و النّاطق بحجّته و الدّاعی
الی شریعته و خلیفته فی امّته و مفرّج الکرب عن وجهه قاصم الکفرة و
مرغم الفجرة الّذی جعلته من نبیّک بمنزلة هرون من موسی اللّهمّ وال
من والاه و عاد من عاداه و انصر من نصره و اخذل من خذله و العن من
نصب له من الاوّلین و الآخرین و صلّ علیه افضل ما صلّیت علی احدٍ من
اوصیاء انبیائک یا ربّ العالمین

صلوات بر سیّده نسوان فاطمه علیها السلام

اللّهمّ صلّ علی الصّدّیقة فاطمة الزّکیّة حبیبة حبیبک و نبیّک و امّ

معتبر او لمات و اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل آنست که عقب جنازه یا پهلوها راه روند و پیش جنازه نروند و ظاهر اکثر احادیث آنستکه اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوب است و در جنازه مخالف هیچ خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند و بالجنازه سواره رفتن مکروه است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که جنازه را ببیند این دعا را بخواند الله اکبر هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللّهمّ زدنا ایمانا و تسلیما الحمد

احبّائک و اصفیائک الّتی انتجبتها و فضّلتها و اخترتها علی نساء العالمین اللّهمّ
کن الطّالب لها ممّن ظلمها و استخفّ بحقّها و کن الثّائر اللّهمّ بدم اولادها
اللّهمّ و کما جعلتها امّ ائمّة الهدی و حلیلة صاحب اللّواء و الکریمة عند
الملاء الاعلی فصلّ علیها و علی امّها صلوة تکرم بها وجه محمّدٍ صلّی الله علیه
و آله و تقرّ بها اعین ذرّیّتها و ابلغهم عنّی فی هذه السّاعة افضل التّحیّة و السّلام

صلوات بر حسن و حسین علیهما السلام

اللّهمّ صلّ علی الحسن و الحسین عبدیک و ولیّیک و ابنی رسولک و سبطی
الرّحمة و سیّدی شباب اهل الجنّة افضل ما صلّیت علی احدٍ من اولاد النّبیّین
و المرسلین اللّهمّ صلّ علی الحسن بن سیّد النّبیّین و وصیّ امیر المؤمنین
السّلام علیک یا بن رسول الله السّلام علیک یا بن سیّد الوصیّین اشهد انّک
یا بن امیر المؤمنین امین الله و ابن امینه عشت مظلوما و مضیت شهیدا و
اشهد انّک الامام الزّکیّ الهادی المهدیّ اللّهمّ صلّ علیه و بلّغ روحه و
جسده عنّی فی هذه السّاعة افضل التّحیّة و السّلام اللّهمّ صلّ علی الحسین
بن علیّ المظلوم الشّهید قتیل الکفرة و طریح الفجرة السّلام علیک یا ابا عبد
الله السّلام علیک یا بن رسول الله السّلام علیک یا بن امیر المؤمنین اشهد
موقنا انّک امین الله و ابن امینه قتلت مظلوما و مضیت شهیدا و اشهد
انّ الله تعالی الطّالب بثارک و منجز ما وعدک من النّصر و التّأیید فی هلاک
عدوّک و اظهار دعوتک و اشهد انّک وفیت بعهد الله و جاهدت فی سبیل
الله و عبدت الله مخلصا حتّی اتیک الیقین لعن الله امّة قتلتک و لعن الله
امّة خذلتک و لعن الله امّة البت علیک و ابرء الی الله تعالی ممّن اکذبک
و استخفّ بحقّک و استحلّ دمک بابی انت و امّی یا ابا عبد الله لعن الله قاتلک
و لعن الله خاذلک و لعن الله من سمع و اعیتک فلم یجبک و لم ینصرک و لعن

لله الّذی تعزّز بالقدرة و قهر العباد بالموت هیچ ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه کند از برای رحم باو و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که در حال برداشتن جنازه ابتدا بخوانند بسم الله و بالله اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل محمّد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را می‌دید میگفت الحمد لله الّذی لم یجعلنی من السّواد المخترم و زنان را تشییع جنازه سنت نیست و بعضی گفته اند که جنازه را با تند بردن

اللّٰهُ مَنْ سَبَّا نِسَائَكَ اَنَا اِلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ بَرِىٌّ وَمِمَّنْ وَالاهُمْ وَمَا لَاهُمْ وَاَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّى بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِى وَشَرَايِعِ دِينِى وَخَوَاتِيمِ عَمَلِى وَمُنْقَلَبِى فِى دُنْيَاىَ وَآخِرَتِى

صلوات بر علی بن الحسین علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الَّذِى اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدَى الَّذِينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ حَتّٰى تَبْلُغَ بِهِ مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهِ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاُمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر جعفر بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِى اِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَلِيَّ اَمْرِكَ وَمُسْتَحْفِظَ دِينِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

صلوات بر موسی بن جعفر علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَمِينِ الْمُؤْتَمَنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِىِّ الطَّاهِرِ الزَّكِىِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْاَذٰى فِيكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا بَلَّغَ عَنْ آبَائِهِ مَا

مکروه است و مکروه است کسی را که بجنازه حاضر شود بخندد و حرف باطل گفتن

و نیز علامه مجلسی در حلیه فرموده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هر که بر جنازه نماز کند هفتاد هزار ملک بر او نماز کنند و گناهان گذشته اش آمرزیده شود پس اگر همراهی کند تا او را دفن کنند بهر قدمی که بر دارد قیراطی از ثواب با او بدهند که قیراطی مانند کوه احد باشد

و در حدیث دیگر فرمود که هر مؤمن بر جنازه نماز کند بهشت او را واجب میشود مگر آنکه منافق یا عاق پدر و مادر باشد

و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است ک

اسْتُودِعَ مِنْ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْمَحَجَّةِ وَكَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِيمَا فِيمَا كَانَ يَلْقٰى مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِمَّنْ اَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ اِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر علی بن موسی علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِى ارْتَضَيْتَهُ وَرَضَّيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلٰى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِاَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَاهِدًا عَلٰى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِى السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا اِلٰى سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی بن موسی علیهم السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسٰى عَلَمِ التُّقٰى وَنُورِ الْهُدٰى وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفَرْعِ الْاَزْكِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْاَوْصِيَاءِ وَاَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدٰى وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكّٰى فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّةِ اَوْصِيَائِكَ اِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علی بن محمد علیهما السلام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْاَوْصِيَاءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِيَاءِ وَخَلَفِ اَئِمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا يَسْتَضِىءُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشَّرَ بِالْجَزِيلِ مِنْ ثَوَابِكَ وَاَنْذَرَ بِالْاَلِيمِ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَّرَ بَاْسَكَ وَذَكَّرَ بِآيَاتِكَ وَاَحَلَّ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَ شَرَايِعَكَ وَفَرَايِضَكَ وَحَضَّ عَلٰى عِبَادَتِكَ وَاَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ

راوی این صلوات ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر صلوات بر پدرش

چون مؤمنی بمیرد و در جنازه او حاضر شوند چهل نفر از مؤمنان و بگویند اللهم انا لا نعلم منه الا خیرا و انت اعلم به منا یعنی خداوندا ما از او بغیر از نیکی چیزی نمیدانیم و تو داناتری باحوال او از ما چون این را بگویند حق تعالی فرماید که من گواهی شما را قبول کردم و آمرزیدم آن گناهانی را که شما نمیدانید در میان من و او

و بسند معتبر دیگر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که اول چیزی که در عنوان نامه عمل مؤمن مینویسند بعد از مرگش آن چیزیست که مردم در حق او میگویند اگر نیک میگویند نیک مینویسند و اگر بد میگویند بد مینویسند

فارغ شد و نوبت بر خود انجناب سید ساکت ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر
باقی را بفرمائید فرمود اگر نه این بود که ذکر این از معالم دین است و خدا امر فرموده ما
را که باهلش برسانیم هر اینه دوست داشتم که ساکت مانم ولکن چون در مقام بیان است

صلوات بر حسن بن علی بن محمد علیهم السلام

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبَرِّ التَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ النُّورِ الْمُضِيءِ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمُذَكِّرِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَخَلَفِ أَئِمَّةِ الدِّينِ الْهُدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ وَأَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ

صلوات بر ولی الامر المنتظر علیه السلام

اللّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً اللّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيَائَكَ وَأَوْلِيَائَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْنِي اللّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

(خاتمه)

در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام و زیارت امامزادگان عالیمقام و زیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام و مشتملست بر سه مطلب

مطلب اول

در زیارت پیغمبران عظام علیهم السلام است بدانکه تکریم و تعظیم انبیاء علیهم السلام عقلاً

و شرعاً لازم است لا نفرق بین احد من رسله و زیارت ایشان راجح و پسندیده و علماء تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان و عدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است و قبور آنهائیکه نقداً مشخص هستند از اینقرار است حضرت آدم و حضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مدفونند و حضرت ابراهیم ع در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفونست و در جوار آنحضرت جناب ساره زوجه آنحضرت و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل ع و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در آنجا است قبور انبیاء علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقولستکه مابین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق علیه السلام مرویستکه مابین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفونست و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقع است مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا علیه السلام در حلب معروفست و از برای جناب یونس علیه السلام در شریعه کوفه بقعه و قبه ایست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروفست و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوش قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین **واما** در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوص برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت لکن از روایت زیارت جامعه که ما آنرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیاء علیهم السلام نیز بآن زیارت کرده میشوند شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه همین زیارت شریفه را از برای

مشهد حضرت یونس علیه السلام ذکر کرده اند و مظنون آنست که نقل ایشان زیارت مذکوره را
از روی همان کلیه باشد که از خبر ظاهر میشود بهر حال اگر کسی این زیارت جامعه را
در مراقد شریفهٔ انبیاء علیهم السلام بخواند مناسبت و چون زیارت در سابق مذکور
شد محتاج بنقل آن در اینجا نیستیم هر که خواهد بزیارت اول زیارات جامعه رجوع
کند و از فیض عظیم آن خود را بهره مند نماید **مطلب دویم** در زیارت
امامزادگان عظام و شاهزادگان عالیمقام که قبورشان محل فیوضات و برکات
و موضع نزول رحمت و عنایت الهیه است و علمای اعلام تصریح فرموده اند
باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد شیعه قبورشان
موجود بلکه در قری و بریه و اطراف کوهها و درهها پیوسته ملاذ درماندگان و
ملجأ وا ماندگان و پناه مظلومین و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند
بود تا یوم قیامت و از بسیاری ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده شده لکن
مستور نماند که امامزاده که انسان باطمینان خاطر محض درک فیوضات و کشف کربات
بار سفر بندد و شد رحال کند بسمت قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرد
آنگاه قصد مقصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب آن مرقد علاوه
بر شرافت نسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم شود دویم معلوم بودن
قبر آن سید جلیل و صحت نسبت قبر باو و جمع بین این دو بسیار کم است و ما در کتاب
هدیة الزائر بذکر جمعی از ایشان اشاره نمودیم و در نفثة المصدور و منتهی الآمال
اشاره بمحسن بن حسین علیه السلام نمودیم و چون این کتاب را گنجایش ذکر نیست اقتصار
میکنیم بذکر دو نفر از ایشان اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن
جعفر علیه السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد قبر شریفش در بلدهٔ طیبهٔ قم
معروف و مشهور است و دارای قبهٔ عالیه و ضریح و صحنهای متعدده و خدمهٔ بسیار و
موقوفات کثیره است و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامهٔ خلق است و در هر

(آداب دفن میت)
بخاک و مستحب است که بگذارد
با او چیزی از تربت امام حسین
پس بچیند بر او خشت و بگوید
آن کسیکه میچیند خشت را
اللّهم صل وحدته وآنس
وحشته وارحم غربته و
اسکن الیه من رحمتک
رحمة یستغنی بها عن رحمة
من سواک واحشره مع من
کان یتولاه من الائمة
الطاهرین و مستحب است که تلقین
کرده شود میت بشهادتین و اسماء
ائمه علیهم السلام و فی کذاشتن در قبر
پیش از چیدن خشت راو بعد
گوید تلقین کننده یا فلان بن
فلان و بجای این اسم میت
ان بیرد و پدر او را اذکر
العهد الذی خرجت علیه
من دار الدنیا شهادة ان
لا اله الا الله
وحده

سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر کشند بجهة درک فیوضات
از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق
بسند حسن کالصحیح از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام
سؤال نمودم از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که او را زیارت کند از برای
اوست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند آنحضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که عمه
مرا در قم زیارت کند پس از برای اوست بهشت علامه مجلسی ره از بعض کتب زیارات
نقل کرده که علی بن ابرهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام رضا علیه السلام
روایت کرده که آنحضرت فرمود ای سعد نزد شما قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای
تو شوم قبر فاطمه دختر امام موسی علیه السلام را میفرمائی فرمود بلی مَن زارَها عارِفاً بِحَقِّها
فَلَهُ الجَنَّةُ هر که او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای اوست بهشت چون بنزد
قبر آنحضرت برسی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکبَرُ و سی و سه مرتبه
سُبحانَ اللهِ و سی و سه مرتبه اَلحَمدُ لِلهِ بگو پس بگو اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صِفوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی اِبراهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلی عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا خَیرَ خَلقِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا صَفِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُحَمَّدَ بنَ عَبدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِیّینَ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَمیرَ المُؤمِنینَ عَلِیَّ بنَ اَبیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیکِ
یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ العالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکُما یا سِبطَی نَبِیِّ الرَّحمَةِ وَسَیِّدَی شَبابِ
اَهلِ الجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا عَلِیَّ بنَ الحُسَینِ سَیِّدَ العابِدینَ وَقُرَّةَ عَینِ
النّاظِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُحَمَّدَ بنَ عَلِیٍّ باقِرَ العِلمِ بَعدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا جَعفَرَ بنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ البارَّ الاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُوسَی بنَ جَعفَرٍ الطّاهِرَ
الطُّهرَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا عَلِیَّ بنَ مُوسَی الرِّضا المُرتَضی اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا مُحَمَّدَ بنَ
عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا عَلِیَّ بنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الاَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیکَ

(در احکام دفن اموات)
لا شریک له وان محمدا
عبده ورسوله وان علیا
امیر المؤمنین والحسن و
الحسین و ذکر کند ائمه را
تا آخر ائمه ائمتک
ائمة الهدی الابرار پس وقتیکه
فارغ شدند از چیدن خشت
مستحب است که خاک بریزند بر
قبر و خاک بریزند کسانیکه حاضر
شده اند با پشت دستها و بگویند در حال
انا لله وانا الیه راجعون هذا ما
وعدنا الله ورسوله و
صدق الله ورسوله اللهم
زدنا ایمانا وتسلیما پس
بلند کنند قبر را از زمین
چهار انگشت و
بمقدار چهار انگشت گشاده پس بریزند
آب بر قبر از طرف سر
پس بپاشند بر قبر و ببرند
...

یا حسن بن علیّ السّلام علی الوصیّ من بعده اللّهمّ صلّ علی نورک وسراجک وولیّ ولیّک ووصیّ وصیّک وحجّتک علی خلقک السّلام علیکِ یا بنت رسول الله السّلام علیکِ یا بنت فاطمة وخدیجة السّلام علیکِ یا بنت امیر المؤمنین السّلام علیکِ یا بنت الحسن والحسین السّلام علیکِ یا بنت ولیّ الله السّلام علیکِ یا اخت ولیّ الله السّلام علیکِ یا عمّة ولیّ الله السّلام علیکِ یا بنت موسی بن جعفر ورحمة الله وبرکاته السّلام علیکِ عرّف الله بیننا وبینکم فی الجنّة و حشرنا فی زمرتکم واوردنا حوض نبیّکم وسقانا بکأس جدّکم من ید علیّ بن ابیطالب صلوات الله علیکم أسئل الله ان یرینا فیکم السّرور والفرج وان یجمعنا وایّاکم فی زمرة جدّکم محمّد صلّی الله علیه وآله وان لا یسلبنا معرفتکم انّه ولیّ قدیر اتقرّب الی الله بحبّکم والبرائة من اعدائکم والتّسلیم الی الله راضیاً به غیر منکر ولا مستکبر وعلی یقین ما اتی به محمّد وبه راضٍ نطلب بذلک وجهک یا سیّدی اللّهمّ ورضاک والدّار الآخرة یا فاطمة اشفعی لی فی الجنّة فانّ لکِ عند الله شأناً من الشّأن اللّهمّ انّی أسئلک ان تختم لی بالسّعادة فلا تسلب منّی ما انا فیه ولا حول ولا قوّة الّا بالله العلیّ العظیم اللّهمّ استجب لنا وتقبّله بکرمک وعزّتک وبرحمتک وعافیتک وصلّی الله علی محمّد وآله اجمعین وسلّم تسلیماً یا ارحم الرّاحمین

دوّیم امامزادهٔ لازم التّعظیم جناب شاهزاده عبد العظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السّلام منتهی میشود بدینطریق عبد العظیم بن عبد الله بن علیّ بن الحسن بن زید بن الحسن بن علیّ بن ابیطالب علیهم السّلام وقبر شریفش در ری معلوم ومشهور وملاذ ومعاذ عامّهٔ مخلوقست وعلوّ مقام وجلالت شأن آنحضرت اظهر من الشّمس است چه آنجناب بعلاوه آنکه در دودمان حضرت خاتم النّبیّین صلّی الله علیه وآله است از اکابر محدّثین واعاظم علماء وزهّاد وعبّاد وصاحب ورع وتقوی است واز اصحاب

سر او خشتی یا آجری بر دارند قرو ابنشاکنند یعنی از زیر سر بپوشند ... بعد دانند ... یعنی بچهار طرف ... انجانیکه او را بلحد گذارده در زیر ... یعنی ... از ... باید ... که بپوشانند قبر را ... برقبر هر کسیکه ... انگشتان خود را و فرو برد در خاک قبر و دعا کند برای میّت بگوید اللّهمّ جاف الارض عن جنبیه واصعد الیک روحه ولقّه منک رضواناً وارحم غربته وآنس وحدته وآنس وحشته وآمن روعته واسکن الیه من رحمتک رحمة یستغنی بها عن رحمة من سواک واحشره مع من کان یتولّاه ... قبر را خراب ... بعد ... کسی ...

حضرت جواد وهادی علیهما السّلام است ونهایت توسّل وانقطاع بخدمت ایشان داشته واحادیث بسیار از ایشان روایت کرده واوست صاحب کتاب خطب امیر المؤمنین علیه السّلام وکتاب یوم ولیله واوست که دین خود را بر امام زمانش حضرت هادی علیه السّلام عرض کرد وحضرت تصدیق او نمود وفرمود یا ابا القاسم هذا والله دین الله الّذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبّتک الله بالقول الثّابت فی الدّنیا والآخرة وصاحب بن عبّاد رسالهٔ مختصره در احوال آنجناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمهٔ مستدرک آن را نقل فرموده ودر آنجا ودر رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبد العظیم از سلطان زمان خویش ترسید وگریخت ودر شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد پیک است تا بری آمد ومخفی شد در سردابان و بروایت نجاشی در سردابی در خانهٔ مردی از شیعیان در سکّة الموالی ودر آنجا عبادت خدا میکرد وروزها روزه میداشت وشبها بنماز میایستاد وپنهان بیرون میآمد وزیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر اوست وراه در میان است ومیگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السّلام است وپیوسته در آنجا میبود ویک دو از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم ری او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسالت پناه را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا از سکّة الموالی برخواهند داشت ومدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبد الجبّار بن عبد الوهّاب واشاره فرمود بهمان مکان که در آنجا مدفون شد پس آن شخص رفت که آن درخت ومکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت که از برای چه میخری این درخت وجای آن را آن شخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده ام وموضع این درخت را با جمیع باغ وقف کرده ام بر آن سیّد وسایر شیعیان که در آنجا مرده های خود را دفن کنند پس عبد العظیم بیمار شد وبرحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند در جیبش رقعهٔ یافتند که در آن جانب شریف خود را نوشته بود که منم ابو القاسم عبد العظیم پسر عبد الله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر امام حسن پسر علیّ بن ابیطالب علیهم السّلام ونیز صاحب بن عبّاد در وصف علم عبد

با آن میّت همراهی کند او وبگوید بصدای بلند که مقام تقیه ... بگوید یا فلان بن فلان ... بنامند وپدر او را ابرح ... را اسم میّت ... وحبیبک و الله ربّک ومحمّد نبیّک والاسلام دینک والکعبة قبلتک والقرآن کتابک وعلیّ امامک والحسن والحسین ... والائمة ... ائمّتک ... الهدی الابرار ... غیر از دو ... وبجا تلقین میّت ... که او را در قبر کنار گذارند ... وبدبت ... ونیکو ... وبعد ... واو را حرکت دهند ... تلقین ... وبعد تلقین ... خویشان او ... از سر قبر او ... بصدای بلند ... میّت بنشیند ... تلقین کنند ...

عبد العظیم گفته که روایت کرده ابو تراب رویانی که گفت شنیدم از ابو حماد رازی که
میگفت وارد شدم بر حضرت امام علی نقی علیه السلام در سر من رأی پس سؤال کردم از آنحضرت
جمله از مسائل حلال و حرام خود و جواب فرمود مسائل مرا پس تا اینکه وداع کردم با آنحضرت
برای بیرون آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی از امور
دینت در ناحیه خود پس سؤال کن آن را از عبد العظیم بن عبد الله حسنی و
سلام مرا باو برسان و محقق داماد در کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت
عبد العظیم روایت شده و وارد شده که هر که زیارت کند قبر او را بهشت بر او واجب شود
و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه همین روایت را از بعض نسابین نقل فرموده و ابن
بابویه و ابن قولویه بسند معتبر روایت کرده اند که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی نقی
علیه السلام رفت حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیارت امام حسین علیه السلام رفته
بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبد العظیم را که نزد شما است هر آینه مثل کسی بودی که
زیارت امام حسین علیه السلام کرده باشد فقیر گوید که علماء از برای آن بزرگوار زیارتی
نقل نکرده اند مگر آنکه فخر المحققین آقا جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت باین
نحو مناسب است اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی
اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلِیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی عِیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ خاتَمَ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِیرَ
الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ اَبِیطالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ
الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدِینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ
الْبارَّ الْاَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا

کرده و کف دست را روی قبر
گذارد و دهان را نزدیک
قبر برد و اگر دیگری را نایب
کند نزد سر میت و در اخبار
وارد شده است که چون تلقین
را بکنند منکر بنکیر میگوید
برویم تلقین حجتش کردند
احتیاج بپرسیدن نیست بر
میگردند و سؤال نمیکنند
علامه مجلسی علیه الرحمه فرموده
و تلقین کننده باین نحو بگوید
جامعتر است اِسْمَعْ اِفْهَمْ یا فُلانَ
بْنَ فُلانٍ (و نام او و پدرش را
بگوید) هَلْ اَنْتَ عَلَی الْعَهْدِ
الَّذِی فارَقْتَنا عَلَیْهِ مِنْ
شَهادَةِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَاَنَّ
مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَسَیِّدُ
النَّبِیِّینَ وَخاتَمُ

عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی
الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی نُورِکَ وَسِراجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ
وَحُجَّتِکَ عَلی خَلْقِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ وَالطّاهِرُ الصَّفِیُّ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ السّادَةِ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیارِ اَلسَّلامُ
عَلی رَسُولِ اللهِ وَعَلی ذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الْعَبْدِ
الصّالِحِ الْمُطِیعِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا
الْقاسِمِ ابْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ زِیارَتُهُ ثَوابُ زِیارَةِ سَیِّدِ
الشُّهَداءِ یُرْتَجی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ عَرَّفَ اللهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنا فی
زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَاْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبِیطالِبٍ
صَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللهَ اَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنا وَاِیّاکُمْ
فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ
قَدِیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلِیمِ اِلَی اللهِ راضِیاً بِهِ
غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَعَلی یَقِینِ ما اَتی بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذٰلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدِی
اَللّٰهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ یا سَیِّدِی وَابْنَ سَیِّدِی اِشْفَعْ لِی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکَ
عِنْدَ اللهِ شَاْناً مِنَ الشَّاْنِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ
مِنِّی ما اَنَا فِیهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ
بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِینَ وَ
سَلَّمَ تَسْلِیماً یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ پس محقق مذکور فرموده که در بعضی اخبار مذکور است که
امامزاده عبد العظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون میآمد و قبری که در مقابل
قبر او است و راه در میان است زیارت میکرد و میفرمود که این قبر مردی از اولاد موسی بن جعفر
علیهما السلام است و الحال قبری در آنجا است که بامامزاده حمزه فرزند امام موسی علیه السلام منسوب

الْمُرْسَلِینَ وَاَنَّ عَلِیّاً اَمِیرَ
الْمُؤْمِنِینَ وَسَیِّدُ الْوَصِیِّینَ
وَاِمامٌ افْتَرَضَ اللهُ طاعَتَهُ
عَلَی الْعالَمِینَ وَاَنَّ الْحَسَنَ وَ
الْحُسَیْنَ وَعَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ وَ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ
مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِیَّ
بْنَ مُوسی وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ وَ
عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ
عَلِیٍّ وَالْقائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِیَّ
صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ اَئِمَّةُ
الْمُؤْمِنِینَ وَحُجَجُ اللهِ عَلَی
الْخَلْقِ اَجْمَعِینَ وَاَئِمَّتَکَ
اَئِمَّةُ هُدیً اَبْرارٌ یا فُلانَ
بْنَ فُلانٍ اِذا اَتاکَ الْمَلَکانِ
الْمُقَرَّبانِ رَسُولَیْنِ مِنْ عِنْدِ اللهِ
تَبارَکَ وَتَعالی وَسَئَلاکَ
عَنْ رَبِّکَ وَعَنْ نَبِیِّکَ وَ
عَنْ دِینِکَ وَعَنْ کِتابِکَ
وَعَنْ قِبْلَتِکَ وَ
عَنْ

وظاهر آنستکه همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت آن مینمود انشاء الله واز
نیز زیارت باید نمود وهمین زیارت را میتوان خواند وفقرهٔ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْقاسِم
وفقرهٔ بعد از آن را نباید خواند انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید
قدوة المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی ره صاحب تفسیر معروفست باید
آنجناب را زیارت نمود وهمچنین از زیارت جناب شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف بابن بابویه
که در نزدیکی بلد شاهزاده عبدالعظیم است غفلت نباید نمود

مطلب سیم

در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم اجمعین شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه
قمی از عمرو بن عثمان رازی روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر علیه السلام
که میفرمود هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحاء از موالیان ما را تا نوشته
شود برای او ثواب زیارت ما وکسیکه قادر نباشد بر صله ونیکی ما پس صله ونیکی کند
با صالحان موالیان ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله ونیکی ما ونیز بسند صحیح روایت
کرده از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت من در فید که اسم منزلیست در طریق مکه با
علی بن بلال روانه شدیم بسر قبر محمد بن اسمعیل بن بزیع پس علی بن بلال برای من گفت
که صاحب این قبر برای من روایت کرد از حضرت امام رضا علیه السلام که فرمودند هر که بیاید نزد قبر
برادر مؤمن خود ودست بر قبر گذارد وهفت مرتبه بخواند سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ را ایمن گردد در روز
فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت ودر روایت دیگر مثل همین را نقلکرده مگر آنکه
دارد رو بقبله کند فقیر گوید که این ایمن بودن که حدیث دلالت بر آن دارد ممکنست
که از برای خواننده باشد چنانچه ظاهر حدیث است ومحتملست که از برای صاحب قبر باشد
چنانچه تایید میکند آن را حدیثی که بعد از این از سید بن طاوس نقل میشود ونیز در کامل
الزیاره بسند معتبر منقولستکه عبد الرحمن بن ابی عبد الله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد که
چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست خود اشاره بزمین فرمود ودست را
بزمین گذاشت وخود مقابل قبله بودند ونیز بسند صحیح منقولستکه عبد الله بن سنان بحضرت

أئمتك فلا تخف ولا تحزن جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد صلى الله عليه وآله نبيي والاسلام ديني والقرآن كتابي والكعبة قبلتي وامير المؤمنين علي بن ابي طالب امامي والحسن بن علي المجتبى امامي والحسين بن علي الشهيد بكربلاء امامي وعلي زين العابدين امامي ومحمد باقر علم النبيين امامي وجعفر الصادق امامي وموسى الكاظم امامي وعلي الرضا امامي ومحمد الجواد امامي وعلي الهادي امامي والحسن العسكري امامي والحجة المنتظر امامي هؤلاء صلوات الله عليهم

صادق علیه السلام عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور فرمود که میگوئی اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ
الدِّيارِ مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ اَنْتُمْ لَنا فَرَطٌ وَنَحْنُ اِنْشاءَ اللهُ بِكُمْ لاحِقُونَ واز حضرت
امام حسین علیه السلام روایتشده که هر که داخل قبرستان شود وبگوید اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الْاَرْواحِ
الْفانِيَةِ وَالْاَجْسادِ الْبالِيَةِ وَالْعِظامِ النَّخِرَةِ الَّتي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ
اَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَوْحاً مِنْكَ وَسَلاماً مِنّي بنویسد حقتعالی از برای او حسنات بعدد خلق
از زمان آدم تا قیام قیامت واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولستکه هر که داخل قبرستان شود
وبگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ اَلسَّلامُ عَلى اَهْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِنْ اَهْلِ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
يا اَهْلَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِنْ لا اِلٰهَ
اِلَّا اللهُ يا لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ اغْفِرْ لِمَنْ قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاحْشُرْنا في
زُمْرَةِ مَنْ قالَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللهِ حق سبحانه وتعالی ثواب پنجاه
سال عبادت برای او بنویسد وگناه پنجاه ساله را از او وپدر ومادرش محو گرداند ودر روایت
دیگر وارد شده که بهتر سخنی که در قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری آنستکه بایستی وبگوئی اَللّٰهُمَّ
وَلِّهِمْ ما تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ مَعَ مَنْ اَحَبُّوا وسید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت
مؤمنین را سزاوار است که روز پنجشنبه باشد واگر نه هر وقت که خواستی وکیفیت زیارت ایشان
چنین است که رو بقبله کنی وبگذاری دست خود را بر قبر وبگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ
وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْني بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ
سِواكَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ كانَ يَتَوَلّاهُ پس میخوانی سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه ودر روایتشده در
صفت زیارتشان وثواب آن حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سورهٔ اِنّا اَنْزَلْناهُ را
هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حقتعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او وبنویسد
حق تعالی از برای میت ثواب عمل ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود بهیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد
مگر آنکه حقتعالی بگرداند آن هول را از او وبسبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت گرداند وباهفت
مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ سورهٔ حمد ودو سورهٔ قُلْ اَعُوذُ وقُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ وآیة الکرسی را هر یک سه مرتبه

اجمعين ائمتي وسادتي وقادتي وشفعائي بهم اتولى ومن اعدائهم اتبرأ في الدنيا والآخرة ثم اعلم يا فلان بن فلان ان الله تبارك وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه وآله نعم الرسول وان امير المؤمنين علي بن ابي طالب واولاده الائمة نعم الائمة وان ما جاء به محمد صلى الله عليه وآله حق وان الموت حق وسؤال منكر ونكير في القبر حق والبعث حق والنشور حق والصراط حق والميزان حق وتطاير الكتب حق والجنة حق والنار حق

بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت اهل قبور روایت بکری از محمد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق
عرض کردم که مردگان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا آنها میدانند که ما بزیارت ایشان رفته ایم فرمود
بلی قسم بخدا میدانند و شاد میشوند و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتیکه بزیارت ایشان
برویم فرمود بگو اَللّهُمَّ جافِ الاَرضَ عَن جُنُوبِهِم وَصاعِد اِلَیکَ اَرواحَهُم وَلَقِّهِم مِنکَ
رِضوانًا وَاَسکِن اِلَیهِم مِن رَحمَتِکَ ما تَصِلُ بِهِ وَحدَتَهُم وَتُونِسُ بِهِ وَحشَتَهُم اِنَّکَ عَلی
کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ پس سید فرموده و در وقتیکه بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه
قُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ را و هدیه کن آنرا از برای ایشان بتحقیق که روایت شده که حق تعالی بعدد مردگان
ثواب میدهد و در کامل الزیاره از حضرت صادق روایت شده که فرمود مردگان چون پیش از طلوع آفتاب
زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند
و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در کراهت زیارت اموات در
شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر و لا تَزُرهُم اَحیانًا بِاللَّیلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هیچکس نمیگوید نزد قبر میتی سه مرتبه اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَن لا تُعَذِّبَ هذَا المَیِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب را
در روز قیامت و از جامع الاخبار نقلست که بعضی از صحابه از حضرت رسول نقل کرده که آنحضرت فرمود هدیه
بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مردهها فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مؤمنین میایند
هر جمعه باسمان دنیا مقابل خانهها و منزلهای خود و فریاد میکنند هر یک از ایشان با آواز حزین با
گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما بآنچه بود در دست ما
و عذاب و حساب او بر ما است و نفعش برای غیر ما و هر یک فریاد میکند خویشان خود را مهربانی کنید ما را
بدرهمی یا بقرص نانی یا بجامه که خداوند بپوشاند شما را از جامه بهشت پس گریست رسول خدا صلی الله
علیه و آله و گریه کردیم ما و آنجناب از زیادی گریستن قدرت بر سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران
دینی شمایند که خاک پوسیده شده اند بعد از سرور و نعمت پس ندا میکنند بعذاب و هلاکت بر جانهای خود
و میگویند وای بر ما اگر انفاق میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خدا و محتاج نبودیم بسوی شما

وَاَنَّ السّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیبَ فیها وَاَنَّ اللهَ یَبعَثُ مَن فِی القُبُورِ پس بگوید اَفَهِمتَ یا فُلانُ در حدیث است که میت در جواب میگوید بلی فهمیدم پس بگوید ثَبَّتَکَ اللهُ بِالقَولِ الثّابِتِ هَداکَ اللهُ اِلی صِراطٍ مُستَقیمٍ عَرَّفَ اللهُ بَینَکَ وَبَینَ اَولِیائِکَ فی مُستَقَرٍّ مِن رَحمَتِهِ پس بگوید اَللّهُمَّ جافِ الاَرضَ عَن جَنبَیهِ وَاَصعِد بِرُوحِهِ اِلَیکَ وَلَقِّهِ مِنکَ بُرهانًا اَللّهُمَّ عَفوَکَ عَفوَکَ بکلمه شریفه عفوک ختم کردم این رساله را رجاء واثق که عفو الهی شامل گردد حال این روسیاه

پس میگردند با حسرت و پشیمانی و فریاد میکنند و بفرستید صدقه مردگان را و ایضا از آنجناب روایت کرده
که فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد آنرا ملکی در طبقی از نور که درخشانست شعاع آن و میرسد بهفت
آسمان پس میایستد بر لب قبر و فریاد میکند اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا اَهلَ القُبُورِ اهل شما فرستادند این
هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد و داخل در قبر او میکند و بآن خوابگاهش فراخ میشود پس فرمود
آگاه باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس برای او است نزد خداوند از اجر مانند احد و میباشد
روز قیامت در سایه عرش خدا روزیکه نیست سایه جز سایه عرش خدا زنده و مرده نجات مییابند باین
صدقه و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که میگفت بفرستید برای من آنچه را که میاندازید
برای سگان خود که من محتاجم بآن و بدانکه زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فواید
عظیمه بر آن مترتبست باعث عبرت و آگاهی و زهد و بیمیلی بدنیا و رغبت بآخرت میشود و در وقت
اندوه بسیار و شادی بسیار باید بقبرستان رفت پس عاقل آنستکه در قبرستان عبرت بگیرد از اموات تا حلاوت
دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیویه در کامش تلخ شود و تفکر کند در رفتار دنیا و تقلب احوال
آن و بخاطر بیاورد که او نیز عنقریب مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت دیگران شود

وَلَقَد اَجادَ الشَّیخُ النِّظامی فی قَولِه

زنده دلی در صف افسردگان — رفت بهمسایگی مردگان
حرف فنا خواند ز هر لوح پاک — روح بقا جست ز هر روح پاک
کارشناسی پی تفتیش حال — کرد از او بر سر راهی سؤال
کین همه زنده رمیدن چراست — رخت سوی مرده کشیدن چراست
گفت پلیدان بمغاک اندرند — پاک نهادان بته خاک اندرند
مرده دلانند بروی زمین — به که با مرده شوم همنشین
همدمی مرده دهد مردگی — صحبت افسرده دل افسردگی
زیر گل آنانکه پراکنده اند — گرچه بتن مرده بدل زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این — بسته هر چون و چرا پیش از این
زنده شدم از نظر پاکشان — آب حیاتست مرا خاکشان

رُوِیَ اَنَّهُ اَوحَی اللهُ تَعالی اِلی عیسی یا عیسی هَب لی مِن عَینَیکَ الدُّمُوعَ وَمِن قَلبِکَ الخُشُوعَ وَاکحَل عَینَیکَ بِمیلِ الحُزنِ اِذا ضَحِکَ البَطّالُونَ وَقُم عَلی قُبُورِ الاَمواتِ فَنادِهِم بِالصَّوتِ الرَّفیعِ لَعَلَّکَ تَأخُذُ مَوعِظَتَکَ مِنهُم وَقُل اِنّی لاحِقٌ بِهِم فِی اللّاحِقینَ

رجای واثق دارم از اخوان [illegible] بزیارت [illegible] منتفع گردند التماس [illegible] از این کتاب فارغ [illegible] ابوالحسن الرضا [illegible] حضرت ثامن الائمه مولانا [illegible] بزیارت با سعادت [illegible] الحرام سنه ۱۳۴۲ [illegible] پنجشنبه [illegible] ذی القعده [illegible] در این کتاب شریف [illegible] تمام شد
مرحومه مغفوره و برای خودم و والدین در حیوة و ممات والحمد لله اولا و آخرا وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین

وکاتبه این رساله عمل میشد بنده ۱۳ [illegible]
وکان ذلک فی اخر یوم الجمعة التاسع عشر من شهر محرم الحرام سنة ۱۳۴۵ الف وثلثمأة وخمس واربعین فی جوار امامنا المسموم مولانا الغریب ابی الحسن علی بن موسی الرضا علیه وعلی آبائه السلام من المظلوم [illegible] والائمة من ولده وعلی [illegible] القیوم [illegible] اولا واخرا وصلی الله علی محمد وآله

کتبه بیمناه الوازرة عبده محمد رضا القمی عفی عنهما
نویسنده کتاب شریف حسن بن عبد الکریم هریسی غفر الله ذنوبهما
تاریخ شهر ذی الحجة الحرام [illegible]
یکهزار و سیصد و [illegible] قمری مطابق سال هزار و سیصد و [illegible] شمسی [illegible]

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی چنین گوید این کنه کار روسیاه عباس
قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان را تالیف نمودم و در اقطار منتشر
گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن زیاد کنم دعای وداع برای ماه رمضان و
خطبهٔ روز عید فطر و زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین و دعای اللهم انی زرت هذا الامام
که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت وداعی که هر یک از ائمه علیهم السلام را بآن وداع کنند و
رقعه که برای حاجت مینویسند و دعائیکه در غیبت امام عصر عجل الله فرجه باید خوانده شود
و آداب زیارت بنیابت بواسطهٔ کثرت حاجت بآنها لکن دیدم هرگاه اینکار را کنم فتح بابی شود برای
تصرف در کتاب مفاتیح و باشد بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی از ادعیهٔ دیگر بیفزایند
یا از آن کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان
مشاهده میشود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح
ملحق بآن نمودم و بلعنت خداوند قهار و نفرین رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمهٔ اطهار
علیهم السلام واگذار و حواله نمودم کسیرا که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن
هشت مطلب اول دعای وداع ماه مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه
در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت صادق علیه السلام این دعا را برای وداع ماه
رمضان اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فی كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ
وَهٰذا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ تَصَرَّمَ فَاَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَكَلِماتِكَ التّامَّةِ اِنْ كانَ
بَقِیَ عَلَیَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لی اَوْ تُریدُ اَنْ تُعَذِّبَنی عَلَیْهِ اَوْ تُقایِسَنی بِهِ اَنْ لا یَطْلُعَ فَجْرُ
هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ یَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ بِمَحامِدِكَ كُلِّها اَوَّلِها وَآخِرِها ما قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْها وَما قالَ الْخَلائِقُ
الْحامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ (الْمُعَدِّدُونَ) الْمُوَقِّرُونَ (الْمُؤْثِرُونَ) ذِكْرَكَ وَالشُّكْرَ لَكَ الَّذینَ اَعَنْتَهُمْ
عَلیٰ اَداءِ حَقِّكَ مِنْ اَصْنافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلائِكَةِ الْمُقَرَّبینَ وَالنَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ

بسم الله الرحمن الرحیم
ذکر چند دعای موجز و دعوه‌های
مختصره که نقل شده از کتاب
بحار و ملحق شده بکتاب باب
صالحان اول از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام منقول است که
مردی را دید که میخواند از دعا
دعای طولانی حضرت
فرمود برو این دعا بخوان اینکه میشود
کثیر را جواب میدهد از قلیل
تلخیص عرض کرد ای مولای من
میفرمائی چطور حکیم فرمود بگو
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ كُلِّ نِعْمَةٍ وَ
اَسْئَلُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ خَیْرٍ وَ
اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَ
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ
دوم دعائیست که حضرت
صادق علیه السلام تعلیم فرمود
آنرا به بعضی از اصحاب خود
که برای دفع هموم و

وَاَصْنافِ النّاطِقینَ وَالْمُسَبِّحینَ لَكَ مِنْ جَمیعِ الْعالَمینَ عَلیٰ اَنَّكَ بَلَّغْتَنا شَهْرَ رَمَضانَ
وَعَلَیْنا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنا مِنْ قِسَمِكَ وَاِحْسانِكَ وَتَظاهُرِ امْتِنانِكَ فَبِذٰلِكَ لَكَ
مُنْتَهَی الْحَمْدِ الْخالِدِ الدّائِمِ الرّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذی لا یَنْفَدُ طُولَ الْاَبَدِ جَلَّ ثَناؤُكَ اَعَنْتَنا
عَلَیْهِ حَتّیٰ قَضَیْتَ عَنّا صِیامَهُ وَقِیامَهُ مِنْ صَلوٰةٍ وَما كانَ مِنّا فیهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ
ذِكْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرانِكَ وَ
حَقیقَةِ رِضْوانِكَ حَتّیٰ تُظْفِرَنا فیهِ بِكُلِّ خَیْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزیلِ عَطاءٍ مَوْهُوبٍ وَتُوَقِّیَنا فیهِ
مِنْ كُلِّ مَرْهُوبٍ اَوْ بَلاءٍ مَجْلُوبٍ اَوْ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَظیمِ ما سَئَلَكَ
بِهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَریمِ اَسْمائِكَ وَجَمیلِ ثَنائِكَ وَخاصَّةِ دُعائِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنا هٰذا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضانَ مَرَّ عَلَیْنا مُنْذُ اَنْزَلْتَنا
اِلَی الدُّنْیا بَرَكَةً فی عِصْمَةِ دینی وَخَلاصِ نَفْسی وَقَضاءِ حَوائِجی وَتُشَفِّعَنی فی مَسائِلی وَتَمامِ
النِّعْمَةِ عَلَیَّ وَصَرْفِ السُّوءِ عَنّی وَلِباسِ الْعافِیَةِ لی فیهِ وَاَنْ تَجْعَلَنی بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ خِرْتَ لَهُ
لَیْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها لَهُ خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فی اَعْظَمِ الْاَجْرِ وَكَرائِمِ الذُّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ
وَطُولِ الْعُمْرِ وَدَوامِ الْیُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنَعْمائِكَ وَ
جَلالِكَ وَقَدیمِ اِحْسانِكَ وَامْتِنانِكَ اَنْ لا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّا لِشَهْرِ رَمَضانَ حَتّیٰ
تُبَلِّغَناهُ مِنْ قابِلٍ عَلیٰ اَحْسَنِ حالٍ وَتُعَرِّفَنی هِلالَهُ مَعَ النّاظِرینَ اِلَیْهِ وَالْمُعْتَرِفینَ (وَالْمُتَعَرِّفینَ) لَهُ فی
اَعْفیٰ عافِیَتِكَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ یا رَبِّیَ الَّذی لَیْسَ لی
رَبٌّ غَیْرُهُ لا یَكُونُ هٰذَا الْوَداعُ مِنّی لَهُ وَداعَ فَناءٍ وَلا آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِلِقاءٍ حَتّیٰ
تُرِیَنیهِ مِنْ قابِلٍ فی اَوْسَعِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّجاءِ وَاَنَا لَكَ عَلیٰ اَحْسَنِ الْوَفاءِ اِنَّكَ سَمیعُ
الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعائی وَارْحَمْ تَضَرُّعی وَتَذَلُّلی لَكَ وَاسْتِكانَتی وَتَوَكُّلی عَلَیْكَ
وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لا اَرْجُو نَجاحاً وَلا مُعافاةً وَلا تَشْریفاً وَلا تَبْلیغاً اِلّا بِكَ وَمِنْكَ
وَامْنُنْ عَلَیَّ جَلَّ ثَناؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْماؤُكَ بِتَبْلیغی شَهْرَ رَمَضانَ وَاَنَا مُعافاً مِنْ كُلِّ
مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمیعِ الْبَوائِقِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَعانَنا عَلیٰ صِیامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِیامِهِ

غم بخواند اَعْدَدْتُ لِكُلِّ
عظیمة لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ
لِكُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ لا حَوْلَ وَ
لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ مُحَمَّدٌ
النُّورُ الْاَوَّلُ وَعَلِیٌّ النُّورُ
الثّانی وَالْاَئِمَّةُ الْاَبْرارُ
عُدَّتی لِلِقاءِ اللّٰهِ وَحِجابی
مِنْ اَعْداءِ اللّٰهِ وَاسْتَسْلَمْتُ
لِعَظَمَةِ اللّٰهِ وَالْكِفایَةُ
مِنَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ
سیم دعائیست برای دفع
بیماریها و ناخوشیها که سید
بن طاوس فرموده که ما تجربه
کردیم آنرا منسوبست در رقعه
یا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ
شِفاءٌ یا مَنْ یَجْعَلُ الشِّفاءَ
فیما یَشاءُ مِنَ الْاَشْیاءِ
صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْ شِفائی مِنْ هٰذَا
الدّاءِ فی اِسْمِكَ هٰذا
منسوبست

حَتّٰی بَلَّغَنِی اٰخِرَ لَیْلَةٍ مِنْهُ دوّم خطبهٔ روز عید فطر است که امام جماعت بعد از بجا

آوردن نماز عید میخوانند و آن بنحویکه شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت

امیر المؤمنین علیه السّلام نقل فرموده چنین است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوٰاتِ وَ

الْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ لٰا نُشْرِکُ بِاللّٰهِ شَیْئاً

وَلٰا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَهُ مٰا فِی السَّمٰوٰاتِ وَمٰا فِی الْاَرْضِ وَ لَهُ

الْحَمْدُ فِی الْاٰخِرَةِ وَهُوَ الْحَکِیمُ الْخَبِیرُ یَعْلَمُ مٰا یَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَمٰا یَخْرُجُ مِنْهٰا وَمٰا

یَنْزِلُ مِنَ السَّمٰاءِ وَمٰا یَعْرُجُ فِیهٰا وَهُوَ الرَّحِیمُ الْغَفُورُ کَذٰلِکَ اللّٰهُ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا هُوَ اِلَیْهِ

الْمَصِیرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی یُمْسِکُ السَّمٰاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ اِلّٰا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّٰهَ

بِالنّٰاسِ لَرَؤُفٌ رَحِیمٌ اَللّٰهُمَّ ارْحَمْنٰا بِرَحْمَتِکَ وَاعْمُمْنٰا بِمَغْفِرَتِکَ اِنَّکَ اَنْتَ

الْعَلِیُّ الْکَبِیرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لٰا مَقْنُوطٌ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلٰا مَخْلُوٌّ مِنْ نِعْمَتِهِ وَلٰا مُؤْیَسٌ

مِنْ رَوْحِهِ وَلٰا مُسْتَنْکَفٌ عَنْ عِبٰادَتِهِ بِکَلِمَتِهِ قٰامَتِ السَّمٰوٰاتُ السَّبْعُ وَاسْتَقَرَّتِ

الْاَرْضُ الْمِهٰادُ وَثَبَتَتِ الْجِبٰالُ الرَّوٰاسِی وَجَرَتِ الرِّیٰاحُ اللَّوٰاقِحُ وَسٰارَ فِی جَوِّ السَّمٰاءِ

السَّحٰابُ وَقٰامَتْ عَلٰی حُدُودِهٰا الْبِحٰارُ وَهُوَ اِلٰهٌ لَهٰا وَقٰاهِرٌ یَذِلُّ لَهُ الْمُتَعَزِّزُونَ وَ

یَتَضٰاءَلُ لَهُ الْمُتَکَبِّرُونَ وَیَدِینُ لَهُ طَوْعاً وَکَرْهاً الْعٰالَمُونَ نَحْمَدُهُ کَمٰا حَمِدَ نَفْسَهُ وَ

کَمٰا هُوَ اَهْلُهُ وَنَسْتَعِینُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَسْتَهْدِیهِ وَنَشْهَدُ اَنْ لٰا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

لٰا شَرِیکَ لَهُ یَعْلَمُ مٰا تُخْفِی النُّفُوسُ وَمٰا تُجِنُّ الْبِحٰارُ وَمٰا تَوٰارٰی مِنْهُ ظُلْمَةٌ وَلٰا تَغِیبُ

عَنْهُ غٰائِبَةٌ وَمٰا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ مِنْ شَجَرَةٍ وَلٰا حَبَّةٍ فِی ظُلْمَةٍ اِلّٰا یَعْلَمُهٰا لٰا اِلٰهَ

اِلّٰا هُوَ وَلٰا رَطْبٍ وَلٰا یٰابِسٍ اِلّٰا فِی کِتٰابٍ مُبِینٍ وَیَعْلَمُ مٰا یَعْمَلُ الْعٰامِلُونَ وَاَیَّ مَجْرًی

یَجْرُونَ وَاِلٰی اَیِّ مُنْقَلَبٍ یَنْقَلِبُونَ وَنَسْتَهْدِی اللّٰهَ بِالْهُدٰی وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ

وَنَبِیُّهُ وَرَسُولُهُ اِلٰی خَلْقِهِ وَاَمِینُهُ عَلٰی وَحْیِهِ وَاَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ رِسٰالاٰتِ رَبِّهِ وَ

جٰاهَدَ فِی اللّٰهِ الْحٰائِدِینَ عَنْهُ الْعٰادِلِینَ بِهِ وَعَبَدَ اللّٰهَ حَتّٰی اَتٰاهُ الْیَقِینُ صَلَّی اللّٰهُ

عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ اُوصِیکُمْ بِتَقْوَی اللّٰهِ الَّذِی لٰا تَبْرَحُ مِنْهُ نِعْمَةٌ وَلٰا تَنْفَدُ مِنْهُ

(دعاء رفع بیماریها)

مرتبه یا الله ده مرتبه یا ربّ ده مرتبه یا ارحم الراحمین چهارم برای تب یعنی آبله بر روی که بر اندام بر آید از حضرت صادق علیه السّلام روایت شده که چون احساس کردی آن را بگذار انگشت سبابه را بر آن و بگردان دور آن و بگو هفت مرتبه لا اله الا الله الحلیم الکریم و دفعه هفتم بجنبان انگشت سبابه را بر دور آن و فشار بده آن را پنجم روایت شده که برای خنازیر مکرر بگویند یا رؤف یا رحیم یا ربّ یا سیّدی ششم از برای درد کردن روایت شده که دست بگذار بر موضعی که درد میکند و سه دفعه بخواند وما کان لنفس ان

رَحْمَةٌ وَلٰا یَسْتَغْنِی الْعِبٰادُ عَنْهُ وَلٰا یَجْزِی اَنْعُمَهُ الْاَعْمٰالُ الَّذِی رَغَّبَ فِی التَّقْوٰی وَزَهَّدَ

فِی الدُّنْیٰا وَحَذَّرَ الْمَعٰاصِیَ وَتَعَزَّزَ بِالْبَقٰاءِ وَذَلَّلَ خَلْقَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَنٰاءِ وَالْمَوْتُ غٰایَةُ

الْمَخْلُوقِینَ وَسَبِیلُ الْعٰالَمِینَ وَمَعْقُودٌ بِنَوٰاصِی الْبٰاقِینَ لٰا یُعْجِزُهُ اِبٰاقُ الْهٰارِبِینَ وَعِنْدَ

حُلُولِهِ یَاْسِرُ اَهْلَ الْهَوٰی یَهْدِمُ کُلَّ لَذَّةٍ وَیُزِیلُ کُلَّ نِعْمَةٍ وَیَقْطَعُ کُلَّ بَهْجَةٍ وَالدُّنْیٰا

دٰارٌ کَتَبَ اللّٰهُ لَهَا الْفَنٰاءَ وَلِاَهْلِهٰا مِنْهَا الْجَلٰاءَ فَاَکْثَرُهُمْ یَنْوِی بَقٰاءَهٰا وَیُعَظِّمُ بِنٰاءَهٰا

وَهِیَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطّٰالِبِ وَالْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النّٰاظِرِ وَیُضْنِی ذُو الثَّرْوَةِ الضَّعِیفَ

وَیَجْتَوِیهَا الْخٰائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوا مِنْهٰا یَرْحَمُکُمُ اللّٰهُ بِاَحْسَنِ مٰا بِحَضْرَتِکُمْ وَلٰا تَطْلُبُوا

مِنْهٰا اَکْثَرَ مِنَ الْقَلِیلِ وَلٰا تَسْئَلُوا مِنْهٰا فَوْقَ الْکَفٰافِ وَارْضَوْا مِنْهٰا بِالْیَسِیرِ وَلٰا تَمُدَّنَّ

اَعْیُنَکُمْ مِنْهٰا اِلٰی مٰا مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ بِهِ وَاسْتَهِینُوا بِهٰا وَلٰا تُوَطِّنُوهٰا وَاَضِرُّوا بِاَنْفُسِکُمْ

فِیهٰا وَاِیّٰاکُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَالتَّلَهِّیَ وَالْفٰاکِهٰاتِ فَاِنَّ فِی ذٰلِکَ غَفْلَةً وَاغْتِرٰاراً اَلٰا اِنَّ

الدُّنْیٰا قَدْ تَنَکَّرَتْ وَاَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَاٰذَنَتْ بِوَدٰاعٍ اَلٰا وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ قَدْ رَحَلَتْ

فَاَقْبَلَتْ وَاَشْرَفَتْ وَاٰذَنَتْ بِاطِّلٰاعٍ اَلٰا وَاِنَّ الْمِضْمٰارَ الْیَوْمَ وَالسِّبٰاقَ غَداً اَلٰا وَاِنَّ

السُّبْقَةَ الْجَنَّةُ وَالْغٰایَةَ النّٰارُ اَلٰا اَفَلٰا تٰائِبٌ مِنْ خَطِیئَتِهِ قَبْلَ یَوْمِ مَنِیَّتِهِ اَلٰا

عٰامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ یَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللّٰهُ وَاِیّٰاکُمْ مِمَّنْ یَخٰافُهُ وَیَرْجُو ثَوٰابَهُ اَلٰا

اِنَّ هٰذَا الْیَوْمَ یَوْمٌ جَعَلَهُ اللّٰهُ لَکُمْ عِیداً وَجَعَلَکُمْ لَهُ اَهْلاً فَاذْکُرُوا اللّٰهَ یَذْکُرْکُمْ وَ

ادْعُوهُ یَسْتَجِبْ لَکُمْ وَاَدُّوا فِطْرَتَکُمْ فَاِنَّهٰا سُنَّةُ نَبِیِّکُمْ وَفَرِیضَةٌ وٰاجِبَةٌ

مِنْ رَبِّکُمْ فَلْیُؤَدِّهٰا کُلُّ امْرِئٍ مِنْکُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِیٰالِهِ کُلِّهِمْ ذَکَرِهِمْ وَاُنْثٰاهُمْ

وَصَغِیرِهِمْ وَکَبِیرِهِمْ وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوکِهِمْ عَنْ کُلِّ اِنْسٰانٍ مِنْهُمْ صٰاعاً مِنْ بُرٍّ اَوْ

صٰاعاً مِنْ تَمْرٍ اَوْ صٰاعاً مِنْ شَعِیرٍ وَاَطِیعُوا اللّٰهَ فِیمٰا فَرَضَ عَلَیْکُمْ وَاَمَرَکُمْ بِهِ مِنْ اِقٰامِ الصَّلٰوةِ

وَاِیتٰاءِ الزَّکٰوةِ وَحَجِّ الْبَیْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضٰانَ وَالْاَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْیِ عَنِ الْمُنْکَرِ

وَالْاِحْسٰانِ اِلٰی نِسٰائِکُمْ وَمٰا مَلَکَتْ اَیْمٰانُکُمْ وَاَطِیعُوا اللّٰهَ فِیمٰا نَهٰاکُمْ عَنْهُ مِنْ

قَذْفِ الْمُحْصَنَةِ وَاِتْیٰانِ الْفٰاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِکْیٰالِ وَنَقْصِ الْمِیزٰانِ وَشَهٰادَةِ

(تعویذ هر درد)

تموت الا باذن الله کتاباً مؤجلاً ومن یرد ثواب الدنیا نؤته منها ومن یرد ثواب الاخرة نؤته منها وسنجزی الشاکرین پس هفت مرتبه انا انزلناه بخواند ان شاء الله تعالی عافیت یابد هفتم برای درد ناف روایت شده که دست بگذار بر موضع درد و بگو سه مرتبه وانه لکتاب عزیز لا یأتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حمید عافیت یابی ان شاء الله تعالی هشتم تعویذیست برای هر درد مروی از حضرت رضا علیه السلام اعیذ نفسی برب الارض و رب السماء اعیذ نفسی بالذی لا یضر مع اسمه

الزّور والفرار من الزّحف عصمنا الله وایّاکم بالتقوی وجعل الآخرة خیر الناولکم
من الاولی انّ احسن الحدیث وابلغ موعظة المتقین کتاب الله العزیز الحکیم اعوذ
بالله من الشّیطان الرّجیم بسم الله الرّحمن الرّحیم قل هو الله احدٌ الله الصّمد لم
یلد ولم یولد ولم یکن له کفواً احدٌ پس بنشیند اندکی بعد از فراغ از خطبه مانند کسی
که تعجیل داشته باشد پس برخیزد و خطبهٔ دوم را بخواند و آن همان خطبه است که حضرت
امیرالمؤمنین علیه السّلام در روز جمعه بعد از نشستن و برخاستن از خطبهٔ اول میخواند
و آن خطبه چنین است الحمد لله نحمده ونستعینه ونؤمن به ونتوکّل علیه ونشهد
ان لا اله الّا الله وحده لا شریک له وانّ محمّداً عبده ورسوله صلوات الله
وسلامه علیه وآله ومغفرته ورضوانه اللّهمّ صلّ علی محمّد عبدک ورسولک
ونبیّک صلوة نامیة زاکیة ترفع بها درجته وتبیّن بها فضله وصلّ علی محمّد و
آل محمّد وبارک علی محمّد وآل محمّد کما صلّیت وبارکت وترحّمت علی ابرهیم وآل
ابرهیم انّک حمید مجید اللّهمّ عذّب کفرة اهل الکتاب الّذین یصدّون عن سبیلک
ویجحدون آیاتک ویکذّبون رسلک اللّهمّ خالف بین کلمتهم والق الرّعب فی
قلوبهم وانزل علیهم رجزک ونقمتک وبأسک الّذی لا تردّه عن القوم المجرمین اللّهمّ
انصر جیوش المسلمین وسرایاهم ومرابطیهم فی مشارق الارض ومغاربها انّک علی
کلّ شیءٍ قدیرٌ اللّهمّ اغفر للمؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات اللّهمّ
اجعل التقوی زادهم والایمان والحکمة فی قلوبهم واوزعهم ان یشکروا
نعمتک الّتی انعمت علیهم وان یوفوا بعهدک الّذی عاهدتهم علیه اله الحقّ و
خالق الخلق اللّهمّ اغفر لمن توفّی من المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات
ولمن هو لاحقٌ بهم من بعدهم منهم انّک انت العزیز الحکیم انّ الله یأمر بالعدل
والاحسان وایتاء ذی القربی وینهی عن الفحشاء والمنکر والبغی یعظکم لعلّکم تذکّرون
اذکروا الله یذکرکم فانّه ذاکرٌ لمن ذکره واسئلوا الله من رحمته وفضله فانّه لا

دا، واعیذ نفسی بالله الّذی ... انمه و برکته و شفاء، غم
برای درد خاصره یعنی تهیگاه
روایت شده که چون فارغ شد از نماز بگذارد دست خود را بر موضع سجود پس بکش بر درد خاصره و بخوان آخر سوره قد افلح المؤمنون را افحسبتم انّما خلقناکم عبثاً تا آخر سورهٔ مبارکه
در درد شکم و قولنج و ... بخوان ... بسم الله الرّحمن الرّحیم و ذا النّون اذ ذهب مغاضباً تا آخر آیه پس میخواند سوره حمد را هفت مرتبه و این مجرّب است ... (۱۸) در جلد دوم ...
... باذن الله دعای شخص محبوس کبیکه بلیه باو رسیده و چاره اش قطع گشته در شب جمعه چون

یجیب علیه داعٍ بدعاه ربّنا آتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة حسنةً وقنا عذاب النّار
سیّم زیارت جامعهٔ ائمّة المؤمنین است که هر امامی را در هر وقت از شهور و ایّام بآن زیارت
میتوان کرد و این زیارت را سیّد بن طاوس در مصباح الزّائر از ائمّه علیهم السّلام روایت کرده با مقدّمات
از دعا و نماز در وقت رفتن بسفر زیارت پس فرموده چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در
وقتی که غسل میکنی بسم الله وبالله وفی سبیل الله وعلی ملّة رسول الله اللّهمّ اغسل
عنّی درن الذّنوب ووسخ العیوب وطهّرنی بماء التّوبة والبسنی رداء العصمة وایّدنی
بلطفٍ منک یوفّقنی لصالح الاعمال انّک ذو الفضل العظیم پس هرگاه نزدیک در
حرم مطهّر شدی بگو الحمد لله الّذی وفّقنی لقصد ولیّه وزیارة حجّته واوردنی حرمه
ولم یبخسنی حظّی من زیارة قبره والنّزول بعقوة مغیبه وساحة تربته الحمد لله الّذی
لم یسمنی بحرمان ما امّلته ولا صرف عنّی ما رجوته ولا قطع رجائی فیما توقّعته
بل البسنی عافیته وافادنی نعمته وآتانی کرامته پس هرگاه داخل حرم شدی بایست برابر
ضریح مقدّس و بگو السّلام علیکم ائمّة المؤمنین وسادة المتّقین وکبراء الصّدّیقین
وامراء الصّالحین وقادة المحسنین واعلام المهتدین وانوار العارفین وورثة
الانبیاء وصفوة الاوصیاء وشموس الاتقیاء وبدور الخلفاء وعباد الرّحمن و
شرکاء القرآن ومنهج الایمان ومعادن الحقائق وشفعاء الخلائق ورحمة الله
وبرکاته اشهد انّکم ابواب الله ومفاتیح رحمته ومقالید مغفرته وسحائب
رضوانه ومصابیح جنانه وحملة فرقانه وخزنة علمه وحفظة سرّه ومهبط وحیه
وعندکم امانات النّبوّة وودائع الرّسالة انتم امناء الله واحبّاؤه وعباده و
اصفیاؤه وانصار توحیده وارکان تمجیده ودعاته الی کتبه وحرسة خلائقه
وحفظة ودائعه لا یسبقکم ثناء الملائکة فی الاخلاص والخشوع ولا یضادّکم
ذو ابتهالٍ وخضوعٍ انّی ولکم القلوب الّتی تولّی الله ریاضتها بالخوف والرّجاء و
جعلها اوعیة للشّکر والثّناء وآمنها من عوارض الغفلة وصفّاها من سوء

از نماز عشا فارغ شوی بگوید لا اله الّا انت سبحانک انّی کنت من الظّالمین
دعای حضرت موسی بن جعفر علیهما السّلام روایت ... از زندان
خلاصی از زندان یا مخلّص الشّجر من بین رملٍ وطینٍ وماءٍ ویا مخلّص اللّبن من بین فرثٍ ودمٍ ویا مخلّص الولد من بین مشیمةٍ ورحمٍ ویا مخلّص النّار من بین الحدید والحجر ویا مخلّص الرّوح من بین الاحشاء والامعاء خلّصنی من یدی هارون
روایت شده که ابو جعفر ... در حبس هرون این دعا را خواند بعد از آنکه شب در آمد و ضوء ...

الفترة بل يتقرّب باهل السّماء بحبّكم وبالبراءة من اعدائكم وتواتر البكاء على مصابكم
والاستغفار لشيعتكم ومحبّيكم فانا اشهد الله خالقي واشهد ملائكته وانبيائه
واشهدكم يا مواليّ انّي مؤمن بولايتكم معتقد لامامتكم مقرّ بخلافتكم عارف
بمنزلتكم موقن بعصمتكم خاضع لولايتكم متقرّب الى الله بحبّكم وبالبراءة من
اعدائكم عالم بانّ الله قد طهّركم من الفواحش ما ظهر منها وما بطن ومن كلّ
ريبة ونجاسة ودنيّة ورجاسة ومنحكم راية الحقّ الّتي من تقدّمها ضلّ و
من تأخّر عنها زلّ وفرض طاعتكم على كلّ اسود وابيض واشهد انّكم قد وفيتم
بعهد الله وذمّته وبكلّ ما اشترط عليكم في كتابه ودعوتم الى سبيله وانفذتم
طاقتكم في مرضاته وحملتم الخلائق على منهاج النّبوّة ومسالك الرّسالة وسرتم
فيه بسيرة الانبياء ومذاهب الاوصياء فلم يطع لكم امر ولم تصغ اليكم اذن
فصلوات الله على ارواحكم واجسادكم پس خود را بقبر منوّر بچسبانی و میگوئی بابي
انت وامّي يا حجّة الله لقد ارضعت بثدي الايمان وفطمت بنور الاسلام و
غذّيت ببرد اليقين والبست حلل العصمة واصطفيت وورّثت علم الكتاب ولقّنت
فصل الخطاب واوضح بمكانك معارف التّنزيل وغوامض التّأويل وسلّمت اليك
راية الحقّ وكلّفت هداية الخلق ونبذ اليك عهد الامامة والزمت حفظ
الشّريعة واشهد يا مولاي انّك وفيت بشرائط الوصيّة وقضيت ما لزمك من
حدّ الطّاعة ونهضت باعباء الامامة واحتذيت مثال النّبوّة في الصّبر والاجتهاد
والنّصيحة للعباد وكظم الغيظ والعفو عن النّاس وعزمت على العدل في البريّة و
النّصفة في القضيّة ووكّدت الحجج على الامّة بالدّلائل الصّادقة والشّريعة
النّاطقة ودعوت الى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فمنعت من
تقويم الزّيغ وسدّ الثّلم واصلاح الفاسد وكسر المعاند واحياء السّنن واماتة
البدع حتّى فارقت الدّنيا وانت شهيد ولقيت رسول الله صلّى الله عليه وآله

تازه کرد و چهار رکعت نماز گذاشت هر دو [illegible] دید به سبب [illegible] امر کرد تا آن حضرت را از زندان رها کردند

سیزدهم دعاء فرج

اللّهمّ ان كانت ذنوبي قد اخلقت وجهي عندك فانّي اتوجّه اليك بنبيّ الرّحمة محمّد صلّى الله عليه وآله وعليّ وفاطمة والحسن والحسين والائمّة عليهم السّلام

و بدانکه ادعیه فرج بسیار است و از ادعیه فرج است دعاء الهي طموح الآمال قد خابت الّا لديك الخ و این دعا در مفاتیح در اعمال شب جمعه ذکر شد

چهاردهم دعائیکه شیخ کفعمی ذکر کرده در نماز وتر

وانت حميد صلوات الله عليك تترادف وتزيد بعد برو بطرف پائين پای مبارک
بگو يا سادتي يا آل رسول الله انّي بكم اتقرّب الى الله جلّ وعلا بالخلاف على الّذين
غدروا بكم ونكثوا بيعتكم وجحدوا ولايتكم وانكروا منزلتكم وخلعوا ربقة طاعتكم
وهجروا اسباب مودّتكم وتقرّبوا الى فراعنتهم بالبراءة منكم والاعراض عنكم و
منعوكم من اقامة الحدود واستيصال الجحود وشعب الصّدع ولمّ الشّعث وسدّ
الخلل وتثقيف الاود وامضاء الاحكام وتهذيب الاسلام وقمع الآثام وارهجوا عليكم
نقع الحروب والفتن وانحوا عليكم سيوف الاحقاد وهتكوا منكم السّتور وابتاعوا
بخمسكم الخمور وصرفوا صدقات المساكين الى المضحكين والسّاخرين وذلك بما طرّقت
لهم الفسقة الغواة والحسدة البغاة اهل النّكث والغدر والخلاف والمكر و
القلوب المنتنة من قذر الشّرك والاجساد المشحنة من درن الكفر الّذين اضبّوا
على النّفاق واكبّوا على علائق الشّقاق فلمّا مضى المصطفى صلوات الله عليه وآله
اختطفوا الغرّة وانتهزوا الفرصة وانتهكوا الحرمة وغادروه على فراش الوفاة
واسرعوا لنقض البيعة ومخالفة المواثيق المؤكّدة وخيانة الامانة المعروضة
على الجبال الرّاسية وابت ان تحملها وحملها الانسان الظّلوم الجهول ذو الشّقاق
والعزّة بالآثام المؤلمة والانفة عن الانقياد لحميد العاقبة فحشر سفلة الاعراب
وبقايا الاحزاب الى دار النّبوّة والرّسالة ومهبط الوحي والملائكة ومستقرّ سلطان
الولاية ومعدن الوصيّة والخلافة والامامة حتّى نقضوا عهد المصطفى في
اخيه علم الهدى والمبين طريق النّجاة من طرق الرّدى وجرحوا كبد خير الورى في ظلم
ابنته واضطهاد حبيبته واهتضام عزيزته بضعة لحمه وفلذة كبده وخذلوا
بعلها وصغّروا قدره واستحلّوا محارمه وقطعوا رحمه وانكروا اخوّته وهجروا
مودّته ونقضوا طاعته وجحدوا ولايته واطمعوا العبيد في خلافته وقادوه الى
بيعتهم مصلتة سيوفها مقذعة اسنّتها وهو ساخط القلب هائج الغضب شديد

تعقیب نماز وتر خوانده میشود علامه مجلسی ره در بحار از کتاب ابن الباقی نقل نموده فرموده مستحبست [illegible] و میگوئی

الهي كيف اصدر عن بابك بخيبة منك وقد قصدته على ثقة بك الهي كيف تؤيسني من عطائك وقد امرتني بدعائك فصلّ على محمّد وآله وارحمني اذا اشتدّ الانين وحظر عليّ العمل وانقطع منّي الامل وافضيت الى المنون وبكت عليّ العيون وودّعني الاهل والاحباب وحثي عليّ التّراب ونسي اسمي وبلي جسمي وانطمس ذكري وهجر قبري فلم يزرني زائر ولم يذكرني ذاكر

الصَّبر کاظِم الغیظ بدعونه اِلی نعیمِهم الّتی عمّ شومُها الاسلام و زرعت فی قلوب
اَهلِها الاثام و عقّبت سلمانها و طردت مقدادها و نفت جندبها و فتقت بطن
عمّارِها و حرّفت القرآن و بدّلت الاحکام و غیّرت المقام و اباحت الخمس للطلقاء
و سلّطت اولاد اللعناء علی الفروج و الدّماء و خلطت الحلال بالحرام و استخفّت
بالایمان و الاسلام و هدمت الکعبة و اغارت علی دار الهجرة یوم الحرّة و ابرزت
بنات المهاجرین و الانصار للنّکال و السّورة و البستهنّ ثوب العار و الفضیحة و
رخّصت لاهل الشّبهة فی قتل اهل بیت الصّفوة و ابادة نسله و استیصال شافته
و سبی حرمه و قتل انصاره و کسر منبره و قلب مفخره و اخفاء دینه و قطع ذکره یا
موالیّ فلو عاینکم المصطفی و سهام الامّة مغرقة فی اکبادکم و رماحهم مشرعة فی
نحورکم و سیوفها مولغة فی دمائکم یشفی ابناء العواهر غلیل الفسق من ورعکم و
غیظ الکفر من ایمانکم و انتم بین صریع فی المحراب قد فلق السّیف هامته و شهید
فوق الجنازة قد شکّت اکفانه بالسّهام و قتیل بالعراء قد رفع فوق القناة راسه
و مکبّل فی السّجن قد رضّت بالحدید اعضاؤه و مسموم قد قطّعت بجرع السّمّ امعاؤه
و شملکم عبادید تفنیهم العبید و ابناء العبید فهل المحن یا سادتی الّا الّتی لزمتکم
و المصائب الّا الّتی عمّتکم و الفجائع الّا الّتی قد خصّتکم و القوارع الّا الّتی طرقتکم
صلوات الله علیکم و علی ارواحکم و اجسادکم و رحمة الله و برکاته بعد قبر منوّر را
بوس و بگو بابی انتم و امّی یا آل المصطفی انّا لا نملک الّا ان نطوف حول مشاهدکم
و نعزّی فیها ارواحکم علی هذه المصائب العظیمة الحالّة بفنائکم و الرّزایا الجلیلة
النّازلة بساحتکم الّتی اثبتت فی قلوب شیعتکم القروح و اورثت اکبادهم الجروح
و زرعت فی صدورهم الغصص فنحن نشهد الله انّا قد شارکنا اولیاءکم و انصارکم
المتقدّمین فی اراقة دماء النّاکثین و القاسطین و المارقین و قتلة ابی عبد الله
سیّد شباب اهل الجنّة علیه السّلام یوم کربلاء بالنّیّات و القلوب و التّاسّف

ذاکر و ظهرت منی المآثم
و استولت علی المظالم
و طالت شکایة الخصوم
و اتصلت دعوة المظلوم
صل اللهم علی محمد و آل
محمد و ارض خصومی عنی
بفضلک و احسانک و
جد علی بعفوک و رضوانک
الهی ذهبت ایام لذاتی و
بقیت مآثمی و تبعاتی
و قد اتیتک منیبا
تائبا فلا تردنی محروما
و لا تخیبنا اللهم
آمین دعوتی و اغفر ذنوبی
انک علی ... انک انت التواب
الرحیم یا ارحم ... دعاء حزین
دعائیست شریف بعد از
نماز شب خوانده میشود و آن
دعا مطابق اغلب ...
...

علی فوت تلک المواقف الّتی حضروا لنصرتکم و علیکم منّا السّلام و رحمة الله و برکاته
بعد قبر شریف را ببوس و قبله قرار بده و بگو اللّهمّ یا ذا القدرة الّتی صدر عنها العالم
مکوّنا مبروّا علیها مفطورا تحت ظلّ العظمة فنطقت شواهد صنعک فیه بانّک
انت الله لا اله الّا انت مکوّنه و بارئه و فاطره ابتدعته لا من شیء و لا علی
شیء و لا فی شیء و لا لوحشة دخلت علیک اذ لا غیرک و لا حاجة بدت لک فی
تکوینه و لا لاستعانة منک علی الخلق بعده بل انشاته لیکون دلیلا علیک
بانّک باین من الصّنع فلا یطیق المنصف لعقله انکارک و الموسوم بصحّة المعرفة
جحودک اسئلک بشرف الاخلاص فی توحیدک و حرمة التعلّق بکتابک و اهل
بیت نبیّک ان تصلّی علی آدم بدیع فطرتک و بکر حجّتک و لسان قدرتک
و الخلیفة فی بسیطتک و علی محمّد الخالص من صفوتک و الفاحص عن معرفتک
و الغائص المامون علی مکنون سریرتک بما اولیته من نعمتک بمعونتک و علی من
بینهما من النّبیّین و المکرّمین و الاوصیاء و الصّدّیقین و ان تهبنی لامامی هذا پس
پهلوی راست خود را بر ضریح مبارک بگذار و بگو اللّهمّ بمحلّ هذا السّیّد من طاعتک و
بمنزلته عندک لا تمتنی فجاة و لا تحرمنی توبة و ارزقنی الورع عن محارمک دینا
و دنیا و اشغلنی بالآخرة عن طلب الاولی و وفّقنی لما تحبّ و ترضی و جنّبنی اتّباع الهوی
و الاغترار بالاباطیل و المنی اللّهمّ اجعل السّداد فی قولی و الصّواب فی فعلی و
الصّدق و الوفاء فی ضمانی و وعدی و الحفظ و الایناس مقرونین بعهدی و وعدی
و البرّ و الاحسان من شانی و خلقی و اجعل السّلامة لی شاملة و العافیة بی محیطة ملتفّة
و لطیف صنعک و عونک مصروفا الیّ و حسن توفیقک و یسرک موفورا علیّ و احینی
یا ربّ سعیدا و توفّنی شهیدا و طهّرنی للموت و ما بعده اللّهمّ و اجعل الصّحة و النّور
فی سمعی و بصری و الجدة و الخیر فی طرقی و الهدی و البصیرة فی دینی و مذهبی و المیزان ابدا
نصب عینی و الذّکر و الموعظة شعاری و دثاری و الفکرة و العبرة انسی و عمادی و مکّنّ

انت اناجیک یا موجود
فی کل مکان لعلک تسمع
ندائی فقد عظم جرمی و قل
حیائی مولای یا مولای
ای الاهوال اتذکر و
ایها انسی و لو لم یکن الا
الموت لکفی کیف و ما بعد
الموت اعظم و ادهی مولای
یا مولای حتی متی و الی متی
اقول لک العتبی مرة
بعد اخری ثم لا تجد عندی
صدقا و لا وفاء فیا غوثاه
ثم وا غوثاه بک یا الله
من هوی قد غلبنی و من
عدو قد استکلب علی
و من دنیا قد تزینت لی
و من نفس امارة بالسوء
الا ما رحم ربی مولای
یا مولای ان کنت
رحمت مثلی ...

الیقین فی قلبی و اجعله اوثق الاشیاء فی نفسی و اغلبه علی رایی و عزمی و اجعل الارشاد فی عملی و التسلیم لامرک مهادی و سندی و الرضا بقضائک و قدرک اقصی عزمی و نهایتی و ابعد همی و غایتی حتی لا اتقی احدا من خلقک بدینی و لا اطلب به غیر آخرتی و لا استدعی منه اطرائی و مدحی و اجعل خیر العواقب عاقبتی و خیر المصایر مصیری و انعم العیش عیشی و افضل الهدی هدای و اوفر الحظوظ حظی و اجزل الاقسام قسمی و نصیبی و کن لی یا رب من کل سوء ولیا و الی کل خیر دلیلا و قائدا و من کل باغ و حسود ظهیرا و مانعا اللهم بک اعتدادی و عصمتی و ثقتی و توفیقی و حولی و قوتی و لک محیای و مماتی و فی قبضتک سکونی و حرکتی و ان بعروتک الوثقی استمساکی و وصلتی و علیک فی الامور کلها اعتمادی و توکلی و من عذاب جهنم و مس سقر نجاتی و خلاصی و فی دار امنک و کرامتک مثوای و منقلبی و علی ایدی سادتی و موالی آل المصطفی فوزی و فرجی اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات و اغفر لی و لوالدی و ما ولدا و اهل بیتی و جیرانی و لکل من قلدنی یدا من المؤمنین و المؤمنات انک ذو فضل عظیم

چهارم دعائیست با مضامین عالیه که بعد از زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام خوانده میشود و ابن دعا را سید بن طاوس در مصباح الزائر بعد از زیارت جامعه مذکوره نقل فرموده و آن دعاء شریف این است

اللهم انی زرت هذا الامام مقرا بامامته معتقدا لفرض طاعته فقصدت مشهده بذنوبی و عیوبی و موبقات آثامی و کثرة سیئاتی و خطایای و ما تعرفه منی مستجیرا بعفوک مستعیذا بحلمک راجیا رحمتک لاجئا الی رکنک عائذا برافتک مستشفعا بولیک و ابن اولیائک و صفیک و ابن اصفیائک و امینک و ابن امنائک و خلیفتک و ابن خلفائک الذین جعلتهم الوسیلة الی رحمتک و رضوانک و الذریعة الی رافتک و غفرانک اللهم و اول حاجتی الیک ان تغفر لی ما سلف من ذنوبی علی کثرتها و ان تعصمنی فیما بقی من عمری و تطهر دینی مما یدنسه و یشینه و یزری به و

تحمیه من الریب و الشک و الفساد و الشرک و تثبتنی علی طاعتک و طاعة رسولک و ذریته النجباء السعداء صلواتک علیهم و رحمتک و سلامک و برکاتک و تحیینی ما احییتنی علی طاعتهم و تمیتنی اذا امتنی علی طاعتهم و ان لا تمحو من قلبی مودتهم و محبتهم و بغض اعدائهم و مرافقة اولیائهم و برهم و اسئلک یا رب ان تقبل ذلک منی و تحبب الی عبادتک و المواظبة علیها و تنشطنی لها و تبغض الی معاصیک و محارمک و تدفعنی عنها و تجنبنی التقصیر فی صلواتی و الاستهانة بها و التراخی عنها و توفقنی لتادیتها کما فرضت و امرت به علی سنة رسولک صلواتک علیه و آله و رحمتک و برکاتک خضوعا و خشوعا و تشرح صدری لایتاء الزکوة و اعطاء الصدقات و بذل المعروف و الاحسان الی شیعة آل محمد علیهم السلام و مواساتهم و لا تتوفانی الا بعد ان ترزقنی حج بیتک الحرام و زیارة قبر نبیک و قبور الائمة علیهم السلام و اسئلک یا رب توبة نصوحا ترضاها و نیة تحمدها و عملا صالحا تقبله و ان تغفر لی و ترحمنی اذا توفیتنی و تهون علی سکرات الموت و تحشرنی فی زمرة محمد و آله صلوات الله علیه و علیهم و تدخلنی الجنة برحمتک و تجعل دمعی غزیرا فی طاعتک و عبرتی جاریة فیما یقربنی منک و قلبی عطوفا علی اولیائک و تصوننی فی هذه الدنیا من العاهات و الآفات و الامراض الشدیدة و الاسقام المزمنة و جمیع انواع البلاء و الحوادث و تصرف قلبی عن الحرام و تبغض الی معاصیک و تحبب الی الحلال و تفتح لی ابوابه و تثبت نیتی و فعلی علیه و تمد فی عمری و تغلق ابواب المحن عنی و لا تسلبنی ما مننت به علی و لا تسترد شیئا مما احسنت به الی و لا تنزع منی النعم التی انعمت بها علی و تزیدنی فیما خولتنی و تضاعفه اضعافا مضاعفة و ترزقنی مالا کثیرا واسعا سائغا هنیئا نامیا وافیا و عزا باقیا کافیا و جاها عریضا منیعا و نعمة سابغة عامة و تغنینی بذلک عن المطالب المنکدة و الموارد الصعبة و تخلصنی منها معافا فی دینی و نفسی و ولدی و ما اعطیتنی و منحتنی و تحفظ علی مالی و جمیع ما خولتنی و تقبض عنی

اَیدِی الجَبابِرَةِ وَتَرُدَّنی اِلی وَطَنی وَتُبَلِّغَنی نِهایَةَ اَمَلی فی دُنْیایَ وَآخِرَتی وَتَجعَلَ عاقِبَةَ
اَمری مَحمُودَةً حَسَنَةً سَلیمَةً وَتَجعَلَنی رَحیبَ الصَّدرِ واسِعَ الحالِ حَسَنَ الخُلقِ بَعیداً مِنَ
البُخلِ وَالمَنعِ وَالنِّفاقِ وَالکِذبِ وَالبَهتِ وَقَولِ الزُّورِ وَتُرَسِّخَ فی قَلبی مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَشیعَتِهِم وَتَحرُسَنی یا رَبِّ فی نَفسی وَاَهلی وَمالی وَوَلَدی وَاَهلِ حُزانَتی وَاِخوانی وَاَهلِ
مَوَدَّتی وَذُرِّیَّتی بِرَحمَتِکَ وَجُودِکَ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ حاجاتی عِندَکَ وَقَدِ استَکثَرتُها
لِلُؤمی وَشُحّی وَهِیَ عِندَکَ صَغیرَةٌ حَقیرَةٌ وَعَلَیکَ سَهلَةٌ یَسیرَةٌ فَاَسْئَلُکَ بِجاهِ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیهِ وَعَلَیهِمُ السَّلامُ عِندَکَ وَبِحَقِّهِم عَلَیکَ وَبِما اَوجَبتَ لَهُم وَبِسائِرِ
اَنبِیائِکَ وَرُسُلِکَ وَاَصفِیائِکَ وَاَولِیائِکَ المُخلَصینَ مِن عِبادِکَ وَبِاسمِکَ الاَعظَمِ
الاَعظَمِ لَمّا قَضَیتَها کُلَّها وَاَسعَفتَنی بِها وَلَم تُخَیِّب اَمَلی وَرَجائی اَللّٰهُمَّ وَشَفِّع صاحِبَ
هٰذَا القَبرِ فِیَّ یا سَیِّدی یا وَلِیَّ اللهِ یا اَمینَ اللهِ اَسْئَلُکَ اَن تَشفَعَ لی اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ
فی هٰذِهِ الحاجاتِ کُلِّها بِحَقِّ آبائِکَ الطّاهِرینَ وَبِحَقِّ اَولادِکَ المُنتَجَبینَ فَاِنَّ لَکَ
عِندَ اللهِ تَقَدَّسَت اَسماؤُهُ المَنزِلَةَ الشَّریفَةَ وَالمَرتَبَةَ الجَلیلَةَ وَالجاهَ العَریضَ اَللّٰهُمَّ
لَو عَرَفتُ مَن هُوَ اَوجَهُ عِندَکَ مِن هٰذَا الاِمامِ وَمِن آبائِهِ وَاَبنائِهِ الطّاهِرینَ عَلَیهِمُ
السَّلامُ وَالصَّلوٰةُ لَجَعَلتُهُم شُفَعائی وَقَدَّمتُهُم اَمامَ حاجَتی وَطَلِباتی هٰذِهِ فَاسمَع
مِنّی وَاستَجِب لی وَافعَل بی ما اَنتَ اَهلُهُ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ وَما قَصُرَت عَنهُ
مَسْئَلَتی وَعَجَزَت عَنهُ قُوَّتی وَلَم تَبلُغهُ فِطنَتی مِن صالِحِ دینی وَدُنیایَ وَآخِرَتی فَامنُن
بِهِ عَلَیَّ وَاحفَظنی وَاحرُسنی وَهَب لی وَاغفِر لی وَمَن اَرادَنی بِسُوءٍ اَو مَکروهٍ مِن شَیطانٍ
مَریدٍ اَو سُلطانٍ عَنیدٍ اَو مُخالِفٍ فی دینٍ اَو مُنازِعٍ فی دُنیا اَو حاسِدٍ عَلَیَّ نِعمَةً اَو ظالِمٍ
اَو باغٍ فَاقبِض عَنّی یَدَهُ وَاصرِف عَنّی کَیدَهُ وَاشغَلهُ عَنّی بِنَفسِهِ وَاکفِنی شَرَّهُ وَشَرَّ
اَتباعِهِ وَشَیاطینِهِ وَاَجِرنی مِن کُلِّ ما یَضُرُّنی وَیُجحِفُ بی وَاَعطِنی جَمیعَ الخَیرِ کُلِّهِ مِمّا
اَعلَمُ وَمِمّا لا اَعلَمُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لی وَلِوالِدَیَّ وَلِاِخوانی
وَاَخَواتی وَاَعمامی وَعَمّاتی وَاَخوالی وَخالاتی وَاَجدادی وَجَدّاتی وَاَولادِهِم وَذَراریهِم

مرا بخدا و بدعا از دیدار
کنند و فهم و علوم را
زیاد کند حضرت در جواز او
او را امر فرموده بود که بر
خواند این ذکر شریف را
بسم الله الرحمن الرحیم
لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم هفدهم در
حدیث قدسی است که ای محمد
بگو بکسانیکه میخواهند تقرب
جویند بسوی من بدانند از روی
یقین که این کلام افضل است
از هر چیزیکه تقرب میجویند
بسبب آن بسوی من بعد از
فرایض و آن کلام این است
اللهم انه لم یمس احد من
خلقک انت الیه احسن
صنیعا و لا له ادوم کرامة
و لا علیه ابین فضلا و
لا به اشد رفقا
و لا

وَاَزواجی وَذُرِّیّاتی وَاَقرِبائی وَاَصدِقائی وَجیرانی وَاِخوانی فیکَ مِن اَهلِ الشَّرقِ
وَالغَربِ وَلِجَمیعِ اَهلِ مَوَدَّتی مِنَ المُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ الاَحیاءِ مِنهُم وَالاَمواتِ وَ
لِجَمیعِ مَن عَلَّمَنی خَیراً اَو تَعَلَّمَ مِنّی عِلماً اَللّٰهُمَّ اَشرِکهُم فی صالِحِ دُعائی وَزِیارَتی لِمَشهَدِ
حُجَّتِکَ وَوَلِیِّکَ وَاَشرِکنی فی صالِحِ اَدعِیَتِهِم بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ وَبَلِّغ وَلِیَّکَ
مِنهُمُ السَّلامَ وَالسَّلامُ عَلَیکَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ یا سَیِّدی یا مَولایَ یا فُلانَ بنَ
فُلانٍ صَلَّی اللهُ عَلَیکَ وَعَلیٰ رُوحِکَ وَبَدَنِکَ اَنتَ وَسیلَتی اِلَی اللهِ وَذَریعَتی
اِلَیهِ وَلی حَقُّ مُوالاتی وَتَأمیلی فَکُن شَفیعی اِلَی اللهِ عَزَّ وَجَلَّ فِی الوُقُوفِ عَلیٰ قِصَّتی هٰذِهِ
وَصَرفی عَن مَوقِفی هٰذا بِالنُّجحِ بِما سَئَلتُهُ کُلِّهِ بِرَحمَتِهِ وَقُدرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارزُقنی عَقلاً
کامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَعِزّاً باقِیاً وَقَلباً زَکِیّاً وَعَمَلاً کَثیراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجعَل ذٰلِکَ کُلَّهُ
لی وَلا تَجعَلهُ عَلَیَّ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ **پنجم** در ذکر زیارت وداع که هر یک از
ائمه علیهم السلام با آن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر
شد وداع کردن زائر است مزور را در وقت بیرون رفتن از بلدان بزرگوار با آنچه از ایشان
رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه علیهم السلام
برای هر یک از ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید الشهداء
علیه السلام اکتفا کردیم بهمان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب زیارات مختصر ذکر شد بالجمله
در اینجا ذکر میکنیم این زیارت وداع را که شیخ محمد بن المشهدی آن را در باب وداع مزار کبیر
نقل کرده و سید بن طاوس ره بعد از زیارت جامعه مذکوره و ما نقل میکنیم از از مصباح
الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و برگردی یعنی در هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو السلام
عَلَیکُم یا اَهلَ بَیتِ النُّبُوَّةِ وَمَعدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحمَةُ اللهِ وَ
بَرَکاتُهُ عَلَیکُم اَهلَ البَیتِ اِنَّهُ حَمیدٌ مَجیدٌ سَلامَ وَلِیٍّ غَیرَ راغِبٍ عَنکُم وَلا مُنحَرِفٍ عَنکُم
وَلا مُستَبدِلٍ بِکُم وَلا مُؤثِرٍ عَلَیکُم وَلا زاهِدٍ فی قُربِکُم لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ العَهدِ
مِن زِیارَةِ قُبُورِکُم وَاِتیانِ مَشاهِدِکُم وَالسَّلامُ عَلَیکُم وَحَشَرَنِیَ اللهُ فی زُمرَتِکُم وَ

علیه اشد رقة منك
علیه و اشد
و لا علیه عطفا منك علی
تعطفا منك علی
و ان کان جمیع
و ان کان ... من
المخلوقین بعد دون من
المخلوقین بعد ... فانت
ذلک مثل بعد یا رب
یا کافی النهار ... به صدق
و نشهد لک بنیته ... لم
یا ان لک الفضل و الطول
فی انعامک علی مع قلة
شکری لک فیها یا فاعل
کل اراده صل علی محمد و
آله و طوقنی امانا من
حلول السخط لقلة الشکر
و اوجب لی زیادة من اتمام
النعمة بسعة المغفرة
تمنن و تفضل علی محمد و
آله و لا تفاتنی لیوم
تمنن و امنن قلبی
رضاک و اجعل ما تقربت
به الیک فی دینک
لک

اوردنی حوضکم و ارضاکم عنّی و مکّننی فی دولتکم و احیانی فی رجعتکم و ملّکنی فی ایّامکم
و شکر سعیی لکم و غفر ذنوبی بشفاعتکم و اقال عثرتی بحبّکم و اعلی کعبی بموالاتکم
بطاعتکم و اعزّنی بهدیکم و جعلنی ممّن ینقلب مفلحاً منجحاً سالماً غانماً معافاً غنیّاً فائزاً
برضوان الله و فضله و کفایته بافضل ما ینقلب به احدٌ من زوّارکم و موالیکم
و محبّیکم و شیعتکم و رزقنی الله العود ثمّ العود ما ابقانی ربّی بنیّةٍ صادقةٍ و
ایمانٍ و تقوی و اخباتٍ و رزقٍ واسعٍ حلالٍ طیّبٍ اللّهمّ لا تجعله آخر العهد من
زیارتهم و ذکرهم و الصّلوة علیهم و اوجب لی المغفرة و الرّحمة و الخیر و البرکة
و النّور و الایمان و حسن الاجابة کما اوجبت لاولیائک العارفین بحقّهم
الموجبین طاعتهم و الرّاغبین فی زیارتهم المتقرّبین الیک و الیهم بابی انتم و
امّی و نفسی و مالی و اهلی اجعلونی من همّکم و صیّرونی فی حزبکم و ادخلونی فی
شفاعتکم و اذکرونی عند ربّکم اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ و آل محمّدٍ و ابلغ ارواحهم
و اجسادهم عنّی تحیّةً کثیرةً و سلاماً و السّلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ششم در تحفة الزّائر است که از حضرت صادق علیه السّلام منقولست که هرگاه ترا حاجتی بسوی
خدا تعالی باشد یا از امری خائف و ترسان باشی در کاغذی بنویس بسم الله الرّحمن الرّحیم
اللّهمّ انّی اتوجّه الیک باحبّ الاسماء الیک و اعظمها لدیک و اتقرّب و اتوسّل
الیک بمن اوجبت حقّه علیک بمحمّدٍ و علیٍّ و فاطمة و الحسن و الحسین و علیّ
بن الحسین و محمّد بن علیّ و جعفر بن محمّد و موسی بن جعفر و علیّ بن موسی و محمّد بن علیّ
و علیّ بن محمّد و الحسن بن علیّ و الحجّة المنتظر صلوات الله علیهم اجمعین اکفنی
کذا و کذا بعی حاجت خود را ذکر کنی پس رقعه را به پیچ و در بندقه از گل بگذار و در میان
آب جاری یا چاهی بینداز که حقتعالی بزودی فرج کرامت فرماید هفتم بسند معتبر
مرویست که شیخ ابوعمرو نائب اوّل امام عصر صلوات الله علیه این دعا را املا فرمود
بابو علی محمّد بن همّام و امر فرمود او را که آنرا بخواند و سیّد بن طاوس در جمال الاسبوع

بعد از ذکر دعاهای وارده بعد از نماز عصر جمعه و صلوات کبیره این دعا را ذکر کرده و فرموده اگر ترا عذری
باشد از جمیع آنچه ذکر کردیم پس حذر کن از آنکه مهمل گذاری خواندن این دعا را پس بدرستیکه ما شناختیم
این را از فضل خداوند جلّ جلاله که مخصوص فرموده ما را بآن پس اعتماد کن بآن و آن دعا اینست
اللّهمّ عرّفنی نفسک فانّک ان لم تعرّفنی نفسک لم اعرف رسولک اللّهمّ عرّفنی رسولک
فانّک ان لم تعرّفنی رسولک لم اعرف حجّتک اللّهمّ عرّفنی حجّتک فانّک ان لم تعرّفنی حجّتک ضللت
عن دینی اللّهمّ لا تمتنی میتةً جاهلیّةً و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی اللّهمّ فکما
هدیتنی لولایة من فرضت علیّ طاعته من ولاة امرک بعد رسولک صلواتک
علیه و آله حتّی والیت ولاة امرک امیر المؤمنین علیّ بن ابیطالب و الحسن و الحسین
و علیّاً و محمّداً و جعفراً و موسی و علیّاً و محمّداً و علیّاً و الحسن و الحجّة القائم المهدیّ
صلواتک علیهم اجمعین اللّهمّ فثبّتنی علی دینک و استعملنی بطاعتک و لیّن قلبی
لولیّ امرک و عافنی ممّا امتحنت به خلقک و ثبّتنی علی طاعة ولیّ امرک الّذی سترته
عن خلقک و باذنک غاب عن بریّتک و امرک ینتظر و انت العالم غیر المعلَّم
بالوقت الّذی فیه صلاح امر ولیّک فی الاذن له باظهار امره و کشف ستره فصبّرنی
علی ذلک حتّی لا احبّ تعجیل ما اخّرت و لا تأخیر ما عجّلت و لا کشف ما سترت و لا
البحث عمّا کتمت و لا انازعک فی تدبیرک و لا اقول لم و کیف و ما بال ولیّ الامر
لا یظهر و قد امتلأت الارض من الجور و افوّض اموری کلّها الیک اللّهمّ انّی اسئلک
ان ترینی ولیّ امرک ظاهراً نافذ الامر مع علمی بانّ لک السّلطان و القدرة و البرهان
و الحجّة و المشیّة و الحول و القوّة فافعل ذلک بی و بجمیع المؤمنین حتّی ننظر الی
ولیّ امرک صلواتک علیه ظاهر المقالة واضح الدّلالة هادیاً من الضّلالة
شافیاً من الجهالة ابرز یا ربّ مشاهدته و ثبّت قواعده و اجعلنا ممّن تقرّ
عینه برؤیته و اقمنا بخدمته و توفّنا علی ملّته و احشرنا فی زمرته اللّهمّ اعذه
من شرّ جمیع ما خلقت و ذرأت و برأت و انشأت و صوّرت و احفظه من بین یدیه

وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذِي لَا يَضِيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ
بِهِ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَوَصِيَّ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَمُدَّ فِي عُمْرِهِ وَزِدْ فِي
أَجَلِهِ وَأَعِنْهُ عَلَى مَا وَلَّيْتَهُ وَاسْتَرْعَيْتَهُ وَزِدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَالْقَائِمُ
الْمُهْتَدِي وَالطَّاهِرُ التَّقِيُّ الزَّكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْتَهِدُ اللَّهُمَّ وَلَا تَسْلُبْنَا
الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمَدِ فِي غَيْبَتِهِ وَانْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا وَلَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَانْتِظَارَهُ وَالْإِيمَانَ
بِهِ وَقُوَّةَ الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ وَالدُّعَاءَ لَهُ وَالصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا يُقَنِّطَنَا طُولُ غَيْبَتِهِ
مِنْ قِيَامِهِ وَيَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيَقِينِنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَمَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيِكَ وَتَنْزِيلِكَ فَقَوِّ قُلُوبَنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى تَسْلُكَ بِنَا
عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى وَقَوِّنَا عَلَى طَاعَتِهِ وَ
وَثَبِّتْنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَاجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ
وَلَا تَسْلُبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَلَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّانَا وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ لَا شَاكِّينَ
وَلَا نَاكِثِينَ وَلَا مُرْتَابِينَ وَلَا مُكَذِّبِينَ اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ
وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَدَمْدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَكَذَّبَ بِهِ وَأَظْهِرْ بِهِ الْحَقَّ وَأَمِتْ
بِهِ الْجَوْرَ وَاسْتَنْقِذْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الذُّلِّ وَانْعَشْ بِهِ الْبِلَادَ وَاقْتُلْ بِهِ
جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَالْكَافِرِينَ وَأَبِرْ بِهِ
الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِثِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ مِنْهُمْ دَيَّارًا وَلَا تُبْقِيَ لَهُمْ آثَارًا
طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ
وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُيِّرَ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ
غَضًّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ
الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ
وَاصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ

أَسْأَلُ اللهَ خَيْرَ الْمَخْرَجِ وَالْمَدْخَلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

نوزدهم در ذکر نماز و دعاء در شب زفاف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که چون عروس را نزد تو بیاورند بگو که پیش از آن وضو بسازد و تو وضو بساز و دو رکعت نماز بکن و بگو که او را نیز امر کنند که دو رکعت نماز بگذارد پس حمد الهی کن و صلوات بر محمد و آل محمد بفرست پس دعا کن و امر کن آن زنان را که با او آمده‌اند آمین بگویند و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي إِلْفَهَا وَوُدَّهَا وَرِضَاهَا وَأَرْضِنِي بِهَا وَاجْمَعْ بَيْنَنَا بِأَحْسَنِ اجْتِمَاعٍ وَأَنَسِ ائْتِلَافٍ فَإِنَّكَ تُحِبُّ الْحَلَالَ وَتَكْرَهُ الْحَرَامَ

عَلَى الْغُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَنَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ
عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شِيعَتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا
يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ
بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَغَيْبَةَ
إِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ
عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ
وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِوَلِيِّكَ فِي إِظْهَارِ
عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةً
إِلَّا قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا
حَدًّا إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتَلْتَهُ
وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلْتَهُ وَارْمِهِمْ يَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ
وَبِبَأْسِكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَعَذِّبْ أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ وَلِيِّكَ وَ
أَعْدَاءَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِيَدِ وَلِيِّكَ وَأَيْدِي عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ
اللَّهُمَّ اكْفِ وَلِيَّكَ وَحُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَكَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ وَامْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ
بِهِ وَاجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءِ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَاقْطَعْ عَنْهُ مَادَّتَهُمْ وَأَرْعِبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ
وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَخُذْهُمْ جَهْرَةً وَبَغْتَةً وَشَدِّدْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَأَخْزِهِمْ فِي عِبَادِكَ
وَالْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ وَأَسْكِنْهُمْ أَسْفَلَ نَارِكَ وَأَحِطْ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابِكَ وَأَصْلِهِمْ نَارًا
وَاحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهُمْ نَارًا وَأَصْلِهِمْ حَرَّ نَارِكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
وَأَضَلُّوا عِبَادَكَ وَأَخْرَبُوا بِلَادَكَ اللَّهُمَّ وَأَحْيِ بِوَلِيِّكَ الْقُرْآنَ وَأَرِنَا نُورَهُ سَرْمَدًا
لَا لَيْلَ فِيهِ وَأَحْيِ بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيِّتَةَ وَاشْفِ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغِرَةَ وَاجْمَعْ بِهِ الْأَهْوَاءَ
الْمُخْتَلِفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَأَقِمْ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَطَّلَةَ وَالْأَحْكَامَ الْمُهْمَلَةَ حَتَّى لَا يَبْقَى حَقٌّ إِلَّا
ظَهَرَ وَلَا عَدْلٌ إِلَّا زَهَرَ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَمُقَوِّيَةِ سُلْطَانِهِ وَالْمُؤْتَمِرِينَ

صادق علیه السلام منقول است که چون در شب زفاف نزد زن خود بروی پیشانی او را بگیر و رو بقبله او را بگو اَللّٰهُمَّ بِأَمَانَتِكَ أَخَذْتُهَا وَبِكَلِمَاتِكَ اسْتَحْلَلْتُهَا فَإِنْ قَضَيْتَ لِي مِنْهَا وَلَدًا فَاجْعَلْهُ مُبَارَكًا تَقِيًّا مِنْ شِيعَةِ آلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ شِرْكًا وَلَا نَصِيبًا

بیستم دعای رهبه است روایت شده که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام چون شب در محراب عبادت می‌ایستاد این دعا را می‌خواند و این دعا بخاتم مصحف است و این است اَللّٰهُمَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي سَوِيًّا وَرَبَّيْتَنِي صَغِيرًا وَرَزَقْتَنِي مَكْفِيًّا اَللّٰهُمَّ إِنِّي وَجَدْتُ فِيمَا أَنْزَلْتَ مِنْ كِتَابِكَ وَبَشَّرْتَ بِهِ عِبَادَكَ

لامره والراضين بفعله والمسلمين لاحكامه وممن لا حاجة به الى التقية من
خلقك وانت يا رب الذي تكشف الضر وتجيب المضطر اذا دعاك وتنجي من الكرب
العظيم فاكشف الضر عن وليك واجعله خليفة في ارضك كما ضمنت له اللهم
لا تجعلني من خصماء آل محمد عليهم السلام ولا تجعلني من اعداء آل محمد عليهم السلام ولا تجعلني
من اهل الحنق والغيظ على آل محمد عليهم السلام فاني اعوذ بك من ذلك فاعذني واستجير
بك فاجرني اللهم صل على محمد وآل محمد واجعلني بهم فائزا عندك في الدنيا والآخرة ومن
المقربين آمين رب العالمين هشتم در آداب زیارت بنیابت است بدانکه ثواب زیارت
هریك از رسول خدا وائمه هدی علیهم السلام را هدیه روح مقدس هریك از ایشان میتوان کرد
وهمچنین بروح هریك از مؤمنان هدیه میتوان کرد و زیارت بنیابت ایشان میتوان کرد چنانکه
بسند معتبر منقولست که داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که من پدر تورا زیارت
کردم و ثوابش را از برای تو قرار دادم فرمود که تورا از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست
واز جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولست که امام علی نقی علیه السلام شخصی را فرستاد بحایر امام
حسین علیه السلام که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند وبسند معتبر از حضرت امام موسی بن جعفر
علیهما السلام منقولست که چون بزیارت مرقد منور رسول خدا صلی الله علیه واله وسلم بروی و از
اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا صلی الله علیه واله و بگو
السلام عليك يا نبي الله من ابي وامي وزوجتي وولدي وحامتي ومن جميع اهل بلدي
حرهم وعبدهم وابيضهم واسودهم پس بهر کس از اهل بلد خود بگوئی که من بنیابت تو به پیغمبر
صلی الله علیه واله السلام سلام دادم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد است که از
بعضی از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز
میکند یا یکروز روزه میدارد یا حج یا عمره بجا میاورد یا زیارت میکند رسول خدا یا یکی
از ائمه طاهرین علیهم السلام را و ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه
میکند آیا اورا ثوابی هست فرمود که ثواب آن عمل بآن شخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود

ان قلت يا عبادي الذين اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر الذنوب جميعا وقد تقدم مني ما قد علمت وما انت اعلم به مني فوا سوأتاه مما احصاه علي كتابك فلولا المواقف التي اؤمل من عفوك الذي شمل كل شيء لالقيت بيدي ولو ان احدا استطاع الهرب من ربه لكنت انا احق بالهرب منك وانت لا تخفى عليك خافية في الارض ولا في السماء الا اتيت بها وكفى بك جازيا وكفى بك حسيبا اللهم انك طالبي ان انا هربت ومدركي ان انا فررت

وشیخ طوسی ره در تهذیب فرموده است که کسیکه بنیابت برادر مؤمن زیارت رود باجرت چون
فارغ شود از غسل زیارت وموافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اللهم ما اصابني من
تعب او نصب او شعث او لغوب فأجر فلان بن فلان فيه وأجرني في قضائي عنه پس چون
زیارت کند در آخر زیارت بگوید السلام عليك يا مولاي عن فلان بن فلان اتيتك
زائرا عنه فاشفع له عند ربك پس هر دعا که خواهد از برای او بکند ونیز فرموده است
که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اللهم ان فلان بن فلان اوفدني
الى مواليه ومواليّ لازور عنه رجاء لجزيل الثواب وفرارا من سوء الحساب اللهم
انه يتوجه اليك باوليائك الدالين عليك في غفرانك ذنوبه وحط سيئاته و
يتوسل اليك بهم عند مشهد امامه (باوليائك) صلوات الله عليهم اللهم فتقبل منه واقبل
شفاعة اوليائه صلوات الله عليهم فيه اللهم جازه على حسن نيته وصحيح عقيدته
وصحة موالاته احسن ما جازيت احدا من عبيدك المؤمنين وادم له ما خولته
واستعمله صالحا فيما آتيته ولا تجعلني آخر وافد له يوفده اللهم اعتق رقبته
من النار واوسع عليه من رزقك الحلال الطيب واجعله من رفقاء محمد وآل
محمد وبارك له في ولده وماله واهله وما ملكت يمينه اللهم صل على محمد و
آل محمد وحل بينه وبين معاصيك حتى لا يعصيك واعنه على طاعتك و
طاعة اوليائك حتى لا تفقده حيث امرته ولا تراه حيث نهيته اللهم صل على
محمد وآل محمد واغفر له وارحمه واعف عنه وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
اللهم صل على محمد وآل محمد واعذه من هول المطلع ومن فزع يوم القيمة وسوء
المنقلب ومن ظلمة القبر ووحشته ومن مواقف الخزي في الدنيا والآخرة اللهم
صل على محمد وآل محمد واجعل جائزته في موقفي هذا غفرانك والتحفة في مقامي
هذا عند امامي صلى الله عليه ان تقيل عثرته وتقبل معذرته وتتجاوز عن
خطيئته وتجعل التقوى زاده وما عندك خيرا له في معاده وتحشره في زمرة

فها انا ذا يا رب بين يديك خاضع ذليل راغم ان تعذبني فاني لذلك اهل وهو يا رب منك عدل وان تعف عني فقديما شملني عفوك والبستني عافيتك فاسئلك اللهم بالمخزون من اسمائك وبما وارته الحجب من بهائك الا رحمت هذه النفس الجزوعة وهذه الرمة الهلوعة التي لا تستطيع حر شمسك فكيف تستطيع حر نارك والتي لا تستطيع صوت رعدك فكيف تستطيع صوت غضبك فارحمني اللهم فاني امرء حقير وخطري يسير وليس عذابي

محمد وآل محمد صلى الله عليه وآله وتغفر له ولوالديه فانك خير مرغوب اليه
واكرم مسؤول اعتمد العباد عليه اللهم ولكل موفد جائزة ولكل زائر كرامة
فاجعل جائزته في موقفي هذا غفرانك والجنة له ولجميع المؤمنين والمؤمنات
اللهم وانا عبدك الخاطئ المذنب المقر بذنوبه فاسئلك يا الله بحق محمد
وآل محمد ان لا تحرمني بعد ذلك الاجر والثواب من فضل عطائك وكرم
تفضلك پس برو بنزد ضریح مقدس و دستها را بسوی آسمان بلند کند رو بقبله بگوید
يا مولاي يا امامي عبدك فلان بن فلان اوفدني زائر المشهدك يتقرب
الى الله عز وجل بذلك والى رسوله واليك يرجو بذلك فكاك رقبته من
النار من العقوبة فاغفر له ولجميع المؤمنين والمؤمنات يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله العلي العظيم
اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وتستجيب لي فيه وفي جميع اخواني واخواتي وولدي
واهلي بجودك وكرمك يا ارحم الراحمين

ملحقات در قدیم مفاتیح (۱)

بسم الله الرحمن الرحيم

مخفی نماناد که این نسخه شریفه از جهة خط و چاپ و صحت از سایر چاپها امتیاز دارد بعلاوه
آنکه مصنف در مفاتیح چند دعا را بواسطه طول آن اول آنرا ذکر کرده و بقیه اش را نقل نموده
ما در اینجا آن بقیه را ذکر مینمائیم تا اشخاصی که این کتاب را دارند محتاج بکتاب دیگر نشوند و چون
در مفاتیح برای امامزادها زیارتی نقل نشده در اینجا یک زیارتی برای امامزادها نقل میکنیم
امید که منظور نظر اهل معرفت و دعا واقع شود و قدردانی از این احترام و شکر مؤلف
و کاتب و بانی طبع از اینجا آورده باشند و الله الموفق **اما دعاها** اول دعای نماز
حضرت امام حسین علیه السلام که در مفاتیح اول آن ذکر شده و تمامش این است اللهم انت
الذي استجبت لآدم وحواء اذ قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن

ملحقات در باقیات صالحات

عما او يزيد في ملكك مثقال
ذرة ولو ان عذابي مما
يزيد في ملكك لسألتك
الصبر عليه واحببت ان
يكون ذلك لك ولكن
سلطانك اللهم اعظم و
ملكك ادوم من ان تزيد
فيه طاعة المطيعين او تنقص
منه معصية المذنبين
فارحمني يا ارحم الراحمين و
تجاوز عني يا ذا الجلال و
الاكرام وتب علي انك
انت التواب
الرحيم

ملحقات در باقیات صالحات

دعاء حضرت سجاد علیه السلام

وكان من دعائه عليه السلام في ذكر التوبة وطلبها

اللهم يا من لا يصفه نعت
الواصفين ويا من لا يجاوزه
رجاء الراجين ويا من لا
يضيع لديه اجر المحسنين
ويا من هو

من الخاسرين ونادالك نوح فاستجبت له ونجيته واهله من الكرب العظيم واطفأت
نار نمرود عن خليلك ابرهيم فجعلتها بردا وسلاما وانت الذي استجبت لايوب
اذ نادى مسني الضر وانت ارحم الراحمين فكشفت ما به من ضر وآتيته اهله و
مثلهم معهم رحمة من عندك وذكرى لاولي الالباب وانت الذي استجبت لذي
النون حين ناداك في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
فنجيته من الغم وانت الذي استجبت لموسى وهرون دعوتهما حين قلت قد
اجيبت دعوتكما فاستقيما واغرقت فرعون وقومه وغفرت لداود ذنبه وتبت
عليه رحمة منك وذكرى وفديت اسماعيل بذبح عظيم بعد ما اسلم وتله للجبين
فناديته بالفرج والروح وانت الذي ناداك زكريا نداء خفيا فقال رب اني
وهن العظم مني واشتعل الرأس شيبا ولم اكن بدعائك رب شقيا وقلت يدعوننا
رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين وانت الذي استجبت للذين آمنوا وعملوا الصالحات
لتزيدهم من فضلك فلا تجعلني من اهون الداعين لك والراغبين اليك و
استجب لي كما استجبت لهم بحقهم عليك فطهرني بتطهيرك وتقبل صلوتي ودعائي
بقبول حسن وطيب بقية حيوتي وطيب وفاتي واخلفني فيمن اخلف واحفظني يا رب
بدعائي واجعل ذريتي ذرية طيبة تحوطها بحياطتك بكل ما حطت به ذرية احد
من اوليائك واهل طاعتك برحمتك يا ارحم الراحمين يا من هو على كل شيء رقيب
ولكل داع من خلقك مجيب ومن كل سائل قريب اسئلك يا لا اله الا انت الحي
القيوم الاحد الصمد الذي لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد وبكل اسم رفعت
به سمائك وفرشت به ارضك وارسيت به الجبال واجريت به الماء وسخرت
به السحاب والشمس والقمر والنجوم والليل والنهار وخلقت الخلائق كلها
اسئلك بعظمة وجهك العظيم الذي اشرقت له السموات والارض فاضائت
به الظلمات الا صليت على محمد وآل محمد وكفيتني امر معاشي ومعادي واصلحت

دعاء حضرت سجاد علیه السلام

ويا من هو منتهى خوف العابدين و
يا من هو غاية خشية
المتقين هذا مقام من
تداولته ايدي الذنوب
وقادته ازمة الخطايا
واستحوذ عليه الشيطان
فقصر عما امرت به تفريطا
وتعاطى ما نهيت عنه تغريرا
كالجاهل بقدرتك عليه
او كالمنكر فضل احسانك
اليه حتى اذا انفتح له
بصر الهدى وتقشعت عنه
سحائب العمى احصى ما ظلم
به نفسه وفكر فيما خالف
به ربه فرأى كبير عصيانه
كبيرا وجليل مخالفته جليلا
فاقبل نحوك مؤملا لك
مستحييا منك ووجه
رغبته اليك ثقة بك
فامك بطمعه يقينا و
قصدك بخوفه اخلاصا
قد خلا طمعه
من

الى شأنى كله ولم تكلنى الى نفسى طرفة عين واصلحت امرى وامر عيالى وكفيتنى همهم
واغنيتنى واياهم من كنزك وخزائنك وسعة فضلك الذى لا ينفد ابدا واثبت
فى قلبى ينابيع الحكمة التى تنفعنى بها وتنفع بها من ارتضيت من عبادك واجعل لى من
المتقين فى آخر الزمان اماما كما جعلت ابراهيم الخليل اماما فان بتوفيقك يفوز
الفائزون ويتوب التائبون ويعبدك العابدون وبتسديدك يصلح الصالحون
المحسنون المخبتون العابدون لك الخائفون منك وبارشادك نجا الناجون من
نارك واشفق منها المشفقون من خلقك وبخذلانك خسر المبطلون وهلك
الظالمون وغفل الغافلون اللهم آت نفسى تقويها فانت وليها ومولاها وانت
خير من زكاها اللهم بين لها هداها والهمها تقويها وبشرها برحمتك حين
تتوفاها ونزلها من الجنان علياها وطيب وفاتها ومحياها واكرم منقلبها و
مثواها ومستقرها ومأويها فانت وليها ومولاها و هم دعائيست كه بعد از
نماز زيارت حضرت جواد عليه السلام بايد خوانده شود و دعا اين است اللهم انت الرب و
انا المربوب وانت الخالق وانا المخلوق وانت المالك وانا المملوك وانت المعطى و
انا السائل وانت الرازق وانا المرزوق وانت القادر وانا العاجز وانت القوى
وانا الضعيف وانت المغيث وانا المستغيث وانت الدائم وانا الزائل وانت الكبير
وانا الحقير وانت العظيم وانا الصغير وانت المولى وانا العبد وانت العزيز و
انا الذليل وانت الرفيع وانا الوضيع وانت المدبر وانا المدبر وانت الباقى و
انا الفانى وانت الديان وانا المدان وانت الباعث وانا المبعوث وانت الغنى
وانا الفقير وانت الحى وانا الميت تجد من تعذب يا رب غيرى ولا اجد من
يرحمنى غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد وقرب فرجهم وارحم ذلى بين يديك
وتضرعى اليك ووحشتى من الناس وانسى بك يا كريم تصدق على فى هذه الساعة
برحمة من عندك تهدى بها قلبى وتجمع بها امرى وتلم بها شعثى وتبيض بها وجهى و

كل مطموع فيه غيرك و افرخ روعه من كل محذور منه سواك فمثل بين يديك متضرعا وغمض بصره الى الارض متخشعا وطأطأ رأسه لعزتك متذللا وابثك من سره ما انت اعلم به منه خضوعا وعدد من ذنوبه ما انت احصى لها خشوعا واستغاث بك من عظيم ما وقع به فى علمك وقبيح ما فضحه فى حكمك من ذنوب ادبرت لذاتها فذهبت واقامت تبعاتها فلزمت لا ينكر يا الهى عدلك ان عاقبته ولا يستعظم عفوك ان عفوت عنه ورحمته لانك الرب الكريم الذى لا يتعاظمه

وتكرم بها مقامى وتحط بها عنى وزرى وتغفر بها ما مضى من ذنوبى وتعصمنى فيما بقى
من عمرى وتستعملنى فى ذلك كله بطاعتك وما يرضيك عنى وتختم عملى باحسنه
وتجعل لى ثوابه الجنة وتسلك بى سبيل الصالحين وتعيننى على صالح ما اعطيتنى
كما اعنت الصالحين على صالح ما اعطيتهم ولا تنزع منى صالحا ابدا ولا تردنى
فى سوء استنقذتنى منه ابدا ولا تشمت بى عدوا ولا حاسدا ابدا ولا تكلنى الى نفسى
طرفة عين ابدا ولا اقل من ذلك ولا اكثر يا رب العالمين اللهم صل على محمد
وآل محمد وارنى الحق حقا فاتبعه والباطل باطلا فاجتنبه ولا تجعله على
متشابها فاتبع هواى بغير هدى منك واجعل هواى تبعا لطاعتك وخذ رضا نفسك
من نفسى واهدنى لما اختلف فيه من الحق باذنك انك تهدى من تشاء الى صراط
مستقيم پس حاجات خود را از خدا بطلب كه برآورده خواهد شد ان شاء الله تعالى و زيارت
ديگر از براى آنحضرت روايت شده السلام على الباب الاقصد والطريق الارشد والعالم
المؤيد ينبوع الحكم ومصباح الظلم سيد العرب والعجم الهادى الى الرشاد الموفق
بالتأييد والسداد مولاى ابى جعفر محمد بن على الجواد اشهد يا ولى الله انك
اقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت
فى سبيل الله حق جهاده وعبدت الله مخلصا حتى اتيك اليقين فعشت سعيدا
ومضيت شهيدا يا ليتنى كنت معكم فافوز فوزا عظيما ورحمة الله وبركاته
پس ببوس تربت شريفرا و بگذار صورت راست را بر آن و دو ركعت نماز زيارت را بجا آور و دعا
كن بعد از آن هرچه بخواهى سوم سيد اجل على بن طاوس رضى الله عنه در مصباح الزائر
دو زيارت از براى امامزادگان نقل نموده كه بآن زيارت كرده ميشوند و نقلش در اينجا مناسب
است فرموده كه چون قصد كردى زيارت كنى يكى از ايشان را مثل قاسم فرزند حضرت كاظم عليه السلام
يا عباس فرزند امير المؤمنين عليه السلام يا على بن الحسين عليه السلام را كه مقتول بطف است و هر كه
جارى مجراى ايشان باشد در حكم پس بايست بر سر قبر ايشان و بگو السلام عليك ايها

غفران الذنب العظيم اللهم فها انا ذا قد جئتك مطيعا لامرك فيما امرت به من الدعاء متنجزا وعدك فيما وعدت به من الاجابة اذ تقول ادعونى استجب لكم اللهم فصل على محمد وآله والقنى بمغفرتك كما لقيتك باقرارى وارفعنى عن مصارع الذنوب كما وضعت لك نفسى واسترنى بسترك كما تأنيتنى عن الانتقام منى اللهم وثبت فى طاعتك نيتى واحكم فى عبادتك بصيرتى ووفقنى من الاعمال لما تغسل به دنس الخطايا عنى وتوفنى على ملتك وملة نبيك محمد عليه السلام اذا توفيتنى اللهم

السَّیِّدُ الزَّکِیُّ الطّاهِرُ الوَلِیُّ وَالدّاعِی الحَفِیُّ اَشهَدُ اَنَّکَ قُلتَ حَقّاً وَنَطَقتَ حَقّاً وَصِدقاً وَدَعَوتَ اِلی مَولایَ وَمَولاکَ عَلانِیَةً وَسِرّاً فازَ مُتَّبِعُکَ وَنَجیٰ مُصَدِّقُکَ وَخابَ وَخَسِرَ مُکَذِّبُکَ وَالمُتَخَلِّفُ عَنکَ اِشهَد لی بِهذِهِ الشَّهادَةِ لِاَکُونَ مِنَ الفائِزینَ بِمَعرِفَتِکَ وَطاعَتِکَ وَتَصدیقِکَ وَاتِّباعِکَ وَالسَّلامُ عَلَیکَ یا سَیِّدی وَابنَ سَیِّدی اَنتَ بابُ اللّٰهِ المُؤتیٰ مِنهُ وَالمَأخُوذُ عَنهُ اَتَیتُکَ زائِراً وَحاجاتی لَکَ مُستَودِعاً وَها اَنَا ذا اَستَودِعُکَ دینی وَاَمانَتی وَخَواتیمَ عَمَلی وَجَوامِعَ اَمَلی اِلیٰ مُنتَهیٰ اَجَلی وَالسَّلامُ عَلَیکَ وَرَحمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ **زیارت دیگر** از برای ولادائمه علیهم السلام میکوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ جَدِّکَ المُصطَفیٰ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَبیکَ المُرتَضَی الرِّضا اَلسَّلامُ عَلَی السَّیِّدَینِ الحَسَنِ وَالحُسَینِ اَلسَّلامُ عَلیٰ خَدیجَةَ اُمِّ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ فاطِمَةَ اُمِّ الاَئِمَّةِ الطّاهِرینَ اَلسَّلامُ عَلَی النُّفُوسِ الفاخِرَةِ بُحُورِ العُلُومِ الزّاخِرَةِ شُفَعائی فِی الآخِرَةِ وَاَولِیائی عِندَ عَودِ الرُّوحِ اِلَی العِظامِ النّاخِرَةِ اَئِمَّةِ الخَلقِ وَوُلاةِ الحَقِّ اَلسَّلامُ عَلَیکَ اَیُّهَا الشَّخصُ الشَّریفُ الطّاهِرُ الکَریمُ اَشهَدُ اَن لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبدُهُ وَمُصطَفاهُ وَاَنَّ عَلِیّاً وَلِیُّهُ وَمُجتَباهُ وَاَنَّ الاِمامَةَ فی وُلدِهِ اِلیٰ یَومِ الدّینِ نَعلَمُ ذٰلِکَ عِلمَ الیَقینِ وَنَحنُ لِذٰلِکَ مُعتَقِدُونَ وَفی نَصرِهِم مُجتَهِدُونَ **چهارم دعائیست** که در اعمال روز عرفه در ذیل تسبیح سُبحانَ اللّٰهِ قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَسُبحانَ اللّٰهِ بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ که در ص ۲۶ مذکور است بعد از تَبارَکَ اللّٰهُ اَحسَنُ الخالِقینَ بخوان وَالحَمدُ لِلّٰهِ قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ یَبقیٰ رَبُّنا وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً یَفضُلُ حَمدَ الحامِدینَ حَمداً کَثیراً قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً یَفضُلُ حَمدَ الحامِدینَ حَمداً کَثیراً بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً یَفضُلُ حَمدَ الحامِدینَ حَمداً کَثیراً مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً یَفضُلُ حَمدَ الحامِدینَ حَمداً کَثیراً لِرَبِّنَا الباقی وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَالحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً لا یُحصیٰ وَلا یُدریٰ وَلا یَنسیٰ وَلا یَبلیٰ وَلا یَفنیٰ وَلَیسَ لَهُ

اِنّی اَتُوبُ اِلَیکَ فی مَقامی هٰذا مِن کَبائِرِ ذُنُوبی وَصَغائِرِها وَبَواطِنِ سَیِّئاتی وَظَواهِرِها وَسَوالِفِ زَلّاتی وَحَوادِثِها تَوبَةَ مَن لا یُحَدِّثُ نَفسَهُ بِمَعصِیَةٍ وَلا یُضمِرُ اَن یَعُودَ فی خَطیئَةٍ وَقَد قُلتَ یا اِلٰهی فی مُحکَمِ کِتابِکَ اِنَّکَ تَقبَلُ التَّوبَةَ عَن عِبادِکَ وَتَعفُو عَنِ السَّیِّئاتِ وَتُحِبُّ التَّوّابینَ فَاقبَل تَوبَتی کَما وَعَدتَ وَاعفُ عَن سَیِّئاتی کَما ضَمِنتَ وَاَوجِب لی مَحَبَّتَکَ کَما شَرَطتَ وَلَکَ یا رَبِّ شَرطی اَلّا اَعُودَ فی مَکرُوهِکَ وَضَمانی اَلّا اَرجِعَ فی مَذمُومِکَ وَعَهدی اَن

مُنتَهیٰ اَلحَمدُ لِلّٰهِ حَمداً یَدُومُ بِدَوامِهِ وَیَبقیٰ بِبَقائِهِ فی سِنِی العالَمینَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَیّامِ الدُّنیا وَساعاتِ اللَّیلِ وَالنَّهارِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ اَبَدَ الاَبَدِ وَمَعَ الاَبَدِ مِمّا لا یُحصیهِ العَدَدُ وَلا یُفنیهِ الاَمَدُ وَلا یَقطَعُهُ الاَبَدُ وَتَبارَکَ اللّٰهُ اَحسَنُ الخالِقینَ پس بعد بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ یَبقیٰ رَبُّنا وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً یَفضُلُ تَهالیلَ المُهَلِّلینَ فَضلاً کَثیراً قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً یَفضُلُ تَهالیلَ المُهَلِّلینَ فَضلاً کَثیراً بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً یَفضُلُ تَهالیلَ المُهَلِّلینَ فَضلاً کَثیراً مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً یَفضُلُ تَهالیلَ المُهَلِّلینَ فَضلاً کَثیراً لِرَبِّنَا الباقی وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً لا یُحصیٰ وَلا یُدریٰ وَلا یَنسیٰ وَلا یَبلیٰ وَلا یَفنیٰ وَلَیسَ لَهُ مُنتَهیٰ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ تَهلیلاً یَدُومُ بِدَوامِهِ وَیَبقیٰ بِبَقائِهِ فی سِنِی العالَمینَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَیّامِ الدُّنیا وَساعاتِ اللَّیلِ وَالنَّهارِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَبَدَ الاَبَدِ وَمَعَ الاَبَدِ مِمّا لا یُحصیهِ العَدَدُ وَلا یُفنیهِ الاَمَدُ وَلا یَقطَعُهُ الاَبَدُ وَتَبارَکَ اللّٰهُ اَحسَنُ الخالِقینَ پس بگو وَاللّٰهُ اَکبَرُ قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ یَبقیٰ رَبُّنا وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً یَفضُلُ تَکبیرَ المُکَبِّرینَ فَضلاً کَثیراً قَبلَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً یَفضُلُ تَکبیرَ المُکَبِّرینَ فَضلاً کَثیراً بَعدَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً یَفضُلُ تَکبیرَ المُکَبِّرینَ فَضلاً کَثیراً مَعَ کُلِّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً یَفضُلُ تَکبیرَ المُکَبِّرینَ فَضلاً کَثیراً لِرَبِّنَا الباقی وَیَفنیٰ کُلُّ اَحَدٍ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً لا یُحصیٰ وَلا یُدریٰ وَلا یَنسیٰ وَلا یَبلیٰ وَلا یَفنیٰ وَلَیسَ لَهُ مُنتَهیٰ وَاللّٰهُ اَکبَرُ تَکبیراً یَدُومُ بِدَوامِهِ وَیَبقیٰ بِبَقائِهِ فی سِنِی العالَمینَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَیّامِ الدُّنیا وَساعاتِ اللَّیلِ وَالنَّهارِ وَاللّٰهُ اَکبَرُ اَبَدَ الاَبَدِ وَمَعَ الاَبَدِ مِمّا لا یُحصیهِ العَدَدُ وَلا یُفنیهِ الاَمَدُ وَلا یَقطَعُهُ الاَبَدُ وَتَبارَکَ اللّٰهُ اَحسَنُ الخالِقینَ

دعای مکارم الاخلاق

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَبَلِّغ بِایمانی اَکمَلَ الایمانِ وَاجعَل یَقینی اَفضَلَ الیَقینِ

[اَهجُرَ جَمیعَ] مَعاصیکَ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ اَعلَمُ بِما عَمِلتُ فَاغفِر لی ما عَلِمتَ وَاصرِفنی بِقُدرَتِکَ اِلیٰ ما اَحبَبتَ اَللّٰهُمَّ وَعَلَیَّ تَبِعاتٌ قَد حَفِظتُهُنَّ وَتَبِعاتٌ قَد نَسیتُهُنَّ وَکُلُّهُنَّ بِعَینِکَ الَّتی لا تَنامُ وَعِلمِکَ الَّذی لا یَنسیٰ فَعَوِّض مِنها اَهلَها وَاحطُط عَنّی وِزرَها وَخَفِّف عَنّی ثِقلَها وَاعصِمنی مِن اَن اُقارِفَ مِثلَها اَللّٰهُمَّ وَاِنَّهُ لا وَفاءَ لی بِالتَّوبَةِ اِلّا بِعِصمَتِکَ وَلا اِستِمساکَ بی عَنِ الخَطایا اِلّا عَن قُوَّتِکَ فَقَوِّنی بِقُوَّةٍ کافِیَةٍ وَتَوَلَّنی بِعِصمَةٍ مانِعَةٍ اَللّٰهُمَّ اَیُّما عَبدٍ تابَ اِلَیکَ وَهُوَ فی عِلمِ الغَیبِ عِندَکَ فاسِخٌ لِتَوبَتِهِ وَعائِدٌ فی ذَنبِهِ وَخَطیئَتِهِ فَاِنّی اَعُوذُ بِکَ اَن اَکُونَ کَذٰلِکَ فَاجعَل [illegible]

وانته بنيّتي الى احسن النيّات وبعملي الى احسن الاعمال اللّهمّ وفّر بلطفك نيّتي وصحّح بما عندك يقيني واستصلح بقدرتك ما فسد منّي اللّهمّ صلّ على محمّد وآله واكفني ما يشغلني الاهتمام به واستعملني بما تسألني غدا عنه واستفرغ ايّامي فيما خلقتني له واغنني واوسع عليّ في رزقك ولا تفتنّي بالنظر واعزّني ولا تبتليني بالكبر وعبّدني لك ولا تفسد عبادتي بالعجب واجر للناس على يديّ الخير ولا تمحقه بالمنّ وهب لي معالي الاخلاق واعصمني من الفخر اللّهمّ صلّ على محمّد وآله ولا ترفعني في الناس درجة الّا حططتني عند نفسي مثلها ولا تحدث لي عزّا ظاهرا الّا احدثت لي ذلّة باطنة عند نفسي بقدرها اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد ومتّعني بهدى صالح لا استبدل به وطريقة حقّ لا ازيغ عنها ونيّة رشد لا اشكّ فيها وعمّرني ما كان عمري بذلة في طاعتك فاذا كان عمري مرتعا للشيطان فاقبضني اليك قبل ان يسبق مقتك اليّ او يستحكم غضبك عليّ اللّهمّ لا تدع خصلة تعاب منّي الّا اصلحتها ولا عائبة اؤنّب بها الّا حسّنتها ولا اكرومة فيّ ناقصة الّا اتممتها اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وابدلني من بغضة اهل الشنآن المحبّة ومن حسد اهل البغي المودّة ومن ظنّة اهل الصلاح الثقة ومن عداوة الادنين الولاية ومن عقوق ذوي الارحام المبرّة ومن خذلان الاقربين النصرة ومن حبّ المدارين تصحيح المقة ومن ردّ الملابسين كرم العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الامنة اللّهمّ صلّ على محمّد وآله واجعل لي يدا على من ظلمني ولسانا على من خاصمني وظفرا بمن عاندني وهب لي مكرا على من كايدني وقدرة على من اضطهدني وتكذيبا لمن قصبني وسلامة ممّن توعّدني ووفّقني لطاعة من سدّدني ومتابعة من ارشدني اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وسدّدني لان اعارض من غشّني بالنصح واجزي من هجرني بالبرّ واثيب من حرمني بالبذل واكافي من قطعني بالصلة واخالف من اغتابني الى حسن الذكر وان اشكر الحسنة واغضي عن السيّئة اللّهمّ صلّ على محمّد وآله وحلّني بحلية الصالحين والبسني زينة المتّقين

في بسط العدل وكظم الغيظ واطفاء النائرة وضمّ اهل الفرقة واصلاح ذات البين وافشاء العارفة وستر العائبة ولين العريكة وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق الى الفضيلة وايثار التفضّل وترك التعيير والافضال على غير المستحقّ والقول بالحقّ وان عزّ واستقلال الخير وان كثر من قولي وفعلي واكمل ذلك لي بدوام الطاعة ولزوم الجماعة ورفض اهل البدع ومستعمل الرأي المخترع اللّهمّ صلّ على محمّد وآله واجعل اوسع رزقك عليّ اذا كبرت واقوى قوّتك فيّ اذا نصبت ولا تبتليني بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك ولا بالتعرّض لخلاف محبّتك ولا مجامعة من تفرّق عنك ولا مفارقة من اجتمع اليك اللّهمّ اجعلني اصول بك عند الضرورة واسألك عند الحاجة واتضرّع اليك عند المسكنة ولا تفتنّي بالاستعانة بغيرك اذا اضطررت ولا بالخضوع لسؤال غيرك اذا افتقرت ولا بالتضرّع الى من دونك اذا رهبت فاستحقّ بذلك خذلانك ومنعك واعراضك يا ارحم الراحمين اللّهمّ اجعل ما يلقي الشيطان في روعي من التمنّي والتظنّي والحسد ذكرا لعظمتك وتفكّرا في قدرتك وتدبيرا على عدوّك وما اجرى على لساني من لفظة فحش او هجر او شتم عرض او شهادة باطل او اغتياب مؤمن غائب او سبّ حاضر وما اشبه ذلك نطقا بالحمد لك واغراقا في الثناء عليك وذهابا في تمجيدك وشكرا لنعمتك واعترافا باحسانك واحصاء لمننك اللّهمّ صلّ على محمّد وآله ولا اظلمنّ وانت مطيق للدفع عنّي ولا اظلمنّ وانت القادر على القبض منّي ولا اضلّنّ وقد امكنتك هدايتي ولا افتقرنّ ومن عندك وسعي ولا اطغينّ ومن عندك وجدي اللّهمّ الى مغفرتك وفدت والى عفوك قصدت والى تجاوزك اشتقت وبفضلك وثقت وليس عندي ما يوجب لي مغفرتك ولا في عملي ما استحقّ به عفوك ومالي بعد ان حكمت على نفسي الّا فضلك فصلّ على محمّد وآله وتفضّل عليّ اللّهمّ وانطقني بالهدى والهمني التقوى ووفّقني للّتي هي ازكى واستعملني بما هو ارضى اللّهمّ

اسلك بي الطريقة المثلى واجعلني على ملتك اموت واحيا اللهم صل على محمد و
آله ومتعني بالاقتصاد واجعلني من اهل السداد ومن ادلة الرشاد ومن صالحي العباد
وارزقني فوز المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من نفسي ما يخلصها وابق
لنفسي من نفسي ما يصلحها فان نفسي هالكة او تعصمها اللهم انت عدتي ان حزنت
وانت منتجعي ان حرمت وبك استغاثتي ان كرثت وعندك مما فات خلف ولما
فسد صلاح وفيما انكرت تغيير فامنن علي قبل البلاء بالعافية وقبل الطلب
بالجدة وقبل الضلال بالرشاد واكفني مؤونة معرة العباد وهب لي امن يوم المعاد
وامنحني حسن الارشاد اللهم صل على محمد وآله وادرأ عني بلطفك واغذني
بنعمتك واصلحني بكرمك وداوني بصنعك واظلني في ذراك وجللني رضاك
ووفقني اذا اشتكلت علي الامور لاهداها واذا تشابهت الاعمال لازكاها
واذا تناقضت الملل لارضاها اللهم صل على محمد وآله وتوجني بالكفاية و
سمني حسن الولاية وهب لي صدق الهداية ولا تفتني بالسعة وامنحني حسن الدعة
ولا تجعل عيشي كدا كدا ولا ترد دعائي علي ردا فاني لا اجعل لك ضدا ولا ادعو
معك ندا اللهم صل على محمد وآله وامنعني من السرف وحصن رزقي من
التلف ووفر ملكتي بالبركة فيه واصب بي سبيل الهداية للبر فيما انفق منه
اللهم صل على محمد وآله واكفني مؤونة الاكتساب وارزقني من غير احتساب
فلا اشتغل عن عبادتك بالطلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب اللهم فاطلبني
بقدرتك ما اطلب واجرني بعزتك مما ارهب اللهم صل على محمد وآله
وصن وجهي باليسار ولا تبتذل جاهي بالاقتار فاسترزق اهل رزقك و
استعطي شرار خلقك فافتتن بحمد من اعطاني وابتلى بذم من منعني وانت من
دونهم ولي الاعطاء والمنع اللهم صل على محمد وآله وارزقني صحة في عبادة
وفراغا في زهادة وعلما في استعمال وورعا في اجمال اللهم اختم بعفوك اجلي

فيه من التوبة فلعل بعضهم
برحمتك يرحمني لسوء موقفي
او تدركه الرقة علي لسوء
حالي فينالني منه بدعوة هي
انجع لديك من دعائي او
شفاعة اوكد عندك من
شفاعتي تكون بها نجاتي من
غضبك وفوزتي برضاك
اللهم ان يكن الندم توبة
اليك فانا اندم النادمين
وان يكن الترك لمعصيتك
انابة فانا اول المنيبين
وان يكن الاستغفار حطة
للذنوب فاني لك من
المستغفرين اللهم فكما امرت
بالتوبة وضمنت القبول
وحثثت على الدعاء ووعدت
الاجابة فصل على محمد و
آله واقبل توبتي و
لا ترجعني مرجع الخيبة من
رحمتك انك انت
التواب على

وحقق في رجاء رحمتك املي وسهل الى بلوغ رضاك سبلي وحسن في جميع
احوالي عملي اللهم صل على محمد وآله ونبهني لذكرك في اوقات الغفلة و
استعملني بطاعتك في ايام المهلة وانهج لي الى محبتك سبيلا سهلة اكمل
لي بها خير الدنيا والآخرة اللهم صل على محمد وآله كافضل ما صليت
على احد من خلقك قبله وانت مصل على احد بعده وآتنا في الدنيا حسنة
وفي الآخرة حسنة وقني برحمتك عذاب النار

قد تمت بحول الله وقوته

برحسب دستور آقای حاجی محمد آقا مدیر محترم شرکت طبع کتاب تهران توسط
(آقای حاجی حسین آقا مدیر محترم کتابفروشی سیروش تبریز)
وبا مراقبت آقای محمد باقر برزنی قلمی گردید
تهران - خیابان ناصر خسرو

قد وقع الفراغ من تسويد هذه الاوراق الشريفة بيد اقل العباد حسن هريسي ابن عبد الكريم
هريسي غفر الله تعالى ذنوبهما

از ناظرین وقراء این کتاب شریف التماس دعا دارم از برای والدین وخویشان این بنده پرتقصیر
وغریق بحر معاصی که در روضه های مطهره واستانهای مقدسه از دعای خیر فراموش نفرمایند تا
(بدینوسیله حضرت باری ذو الجلال بالطف وکرم ورحمت خود برگناهان این دعا)
قلم عفو بکشد

باتایید حضرت باریتعالی جلت عظمته والطاف حضرت خامس آل عبا علیه آلاف التحیة والثناء
بنوشتن دومین نسخه مفاتیح الجنان موفق آمد در تاریخ
(روز یکشنبه بیست وچهارم ماه صفر ۱۳۶۸ علی مهاجرها آلاف التحیة والثناء مطابق دیماه ۱۳۲۷ شمسی)

والرحمة
المنتجبين من الطيبين
الطاهرين
اللهم صل على محمد
وآله كما هديتنا به
وصل على محمد وآله
كما استنقذتنا به
وصل على محمد وآله
صلاة تشفع لنا يوم
القيامة ويوم الفاقة
اليك انك على كل
شيء قدير وهو عليك
يسير

قد تمت بعون الله الملك

[illegible] حسن [illegible] الكريم [illegible] غفر الله [illegible] تاريخ [illegible] صفر المظفر [illegible]

التماس دعا دارم

ازدانشوران دورهٔ ناصری شادروان حاج فرهاد میرزا که آثار نفیسی از خود بیادگار گذاشته وبسال ۱۳۰۵ هجری قمری درگذشته ، درکتاب (زنبیل ص ۱۲۱) مینویسد : دردعای کمیل (فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ وَلَا حُجَّةَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ) که لفظ حمد نیز حجة است ودرخط کوفی حجة وحمد متشابه است وکتاب اشتباه کرده اند فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ یعنی درهرحال تو برمن حجت داری که درمعنی بخشاینده جان وتوانی ، ترا برمن حجت است ومرا برتو حجتی نیست ، حمد خداوند برمخلوق شایسته نیست اگرصاحبان سلیقه وذکاء تصدیق کنند که این تحقیقات صحیح است ، آنگاه جلوه ظهور خواهد یافت » آری اگرجمله های پیشین وپسین جملهٔ مزبوره فوق وفاء ربط کلمهٔ فَلَكَ را در دعای کمیل تحت نظر دقت بگیریم ، صحت نظریهٔ مرحوم فرهاد میرزا روشن میشود ، زیرا مضامین جملات پیشین الجمله با حمد هیچگونه سازشی ندارد فتدبر حقه .-

ودرصفحه ۱۱۹ کتاب مزبور مینگارد : درفقرهٔ وَلَا سُحِقَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بِئْرِ شَبِيعٍ (دردعای سمات) درتمام نسخه ها که ملاحظه شد شبع را بکسر شین معجمه وفتح باء مثناة تحتیه نوشته اند واین اشتباهی است که برای کتاب دست داده وعلمای اعلام نیز بی تحقیق وبرنیامده اند بئر شبع در (فاران) « که بگفتهٔ یاقوت حموی درمعجم البلدان ص ۳۲۳ ج ۶ ط مصر کلمهٔ عبرانی ومعرب باران واز اسماء مکه ویا نام جبال مکه است » واقعشده وشبع بکسر شین معجمه وفتح باء موحده بلفظ عبری بمعنی هفت است واگر بلفظ عربی است بئر سبع است وهرچه سین مهمله درعربی است درعبری شین معجمه وبالعکس مثل موشی موسی ، شبع سبع ، تشع تسع ، عاشور عاسور وعلی ای حال شبع با باء مثناة تحتیه صحیح نیست (چنانچه از بابهای ۲۱ - ۲۶ تورات از سفر پیدایش ظاهر میشود) ووجه تسمیهٔ آن با مراجعه بتورات روشن میشود انتهی بتلخیص وتصرف یسیر .-

ودرصفحهٔ (۱۱۸) تالیف مزبور مینویسد : ازجملهٔ اشتباهات که دردعوات مبارکات است یکی درعبارت اهیا شراهیا است واین کلام عبرانیست وصحیح آن اهیه اشراهیه است که در تورات مسطور است واز اسماء الله است یعنی بوده هست وخواهد بود واشراهیه مرکب از دوکلمه است نه مفرد اگرکسی خواستار تفصیل باشد بکتاب زنبیل بازگشت نماید .- (حاج عباسقلی ص . (وجدی) واعظ چرندابی)

(حدیث شریف کساء)

(منقول از عوالم العلوم شیخ عبدالله بحرانی که بسند ذیل نقل افتاده است :)

عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتِ رَسُولِ اللهِ قَالَ سَمِعْتُ فَاطِمَةَ

صاحب عوالم بسند خود نقل نموده از جابر بن عبدالله انصاری که فرمود شنیدم از فاطمهٔ زهراء

أَنَّهَا قَالَتْ دَخَلَ عَلَيَّ أَبِي رَسُولُ اللهِ فِي بَعْضِ الْأَيَّامِ فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكِ

که آنمخدره فرمود داخلشد بمنزل من پیغمبر خدا پدر بزرگوارم دربعضی ازروزها پس فرمود سلام برتو باد

يَا فَاطِمَةُ فَقُلْتُ عَلَيْكَ السَّلَامُ قَالَ إِنِّي أَجِدُ فِي بَدَنِي ضُعْفًا فَقُلْتُ

ای فاطمه پس عرض کردم درود برتو باد ای پدر بزرگوار پس فرمود مییابم دربدن خود ضعفی را پس عرض کردم

لَهُ أُعِيذُكَ بِاللهِ يَا أَبَتَاهُ مِنَ الضُّعْفِ فَقَالَ يَا فَاطِمَةُ ائْتِينِي بِالْكِسَاءِ

پناه میدهم ترا بخداوند از ضعف پس رسول اکرم فرمود ای فاطمه بیاور کساء

الْيَمَانِيِّ فَغَطِّينِي بِهِ فَأَتَيْتُهُ بِالْكِسَاءِ الْيَمَانِيِّ فَغَطَّيْتُهُ بِهِ وَصِرْتُ أَنْظُرُ

یمانی را وبپوشان مرا بآن فاطمه فرمود پس آوردم کساء را وپوشیدم پدرم را بآن ونظر کردم دیدم

إِلَيْهِ وَإِذَا وَجْهُهُ يَتَلَأْلَأُ كَأَنَّهُ الْبَدْرُ فِي لَيْلَةِ تَمَامِهِ وَكَمَالِهِ فَمَا كَانَتْ

که صورتش میدرخشد مانند ماه شب چهارده فاطمه فرمود نگذشت

إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بِوَلَدِيَ الْحَسَنِ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُمَّاهُ

مگر اندکی که ناگاه فرزند من حضرت حسن وارد وبرمن سلام نمود

فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا قُرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ فُؤَادِي فَقَالَ يَا أُمَّاهُ إِنِّي

جواب دادم سلام برتو باد ای روشنی دیده ومیوهٔ دل من پس حسن عرض کرد ای مادر

أَشَمُّ عِنْدَكِ رَائِحَةً طَيِّبَةً كَأَنَّهَا رَائِحَةُ جَدِّي رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ إِنَّ

بوی خوشی نزد تو بمشام من میرسد گویا بوی جدم رسول اکرم باشد گفتم آری

جَدَّكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ نَحْوَ الْكِسَاءِ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَدَّاهُ

جد تو درزیر کساء است پس حضرت حسن نزدیک کساء آمد وعرض کرد سلام برتو باد ای

يَا رَسُولَ اللهِ أَتَأْذَنُ لِي أَنْ أَدْخُلَ مَعَكَ تَحْتَ الْكِسَاءِ فَقَالَ وَعَلَيْكَ

رسول خدا آیا اذن میدهی که باشما درزیر کساء باشم رسولخدا فرمود برتو باد

السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا صَاحِبَ حَوْضِي قَدْ أَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُ تَحْتَ الْكِسَاءِ

سلام ای پسر من وصاحب اختیار حوض من بتحقیق اذن دادم ترا پس وارد شد حسن هم درزیر کساء

فَمَا كَانَتْ إِلَّا سَاعَةً وَإِذَا بِوَلَدِيَ الْحُسَيْنِ قَدْ أَقْبَلَ وَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكِ

فرمود فاطمه نگذشت مگر اندکی که ناگاه داخلشد پسرم حسین هم وعرض کرد سلام برتو باد

يَا أُمَّاهُ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا وَلَدِي وَيَا قُرَّةَ عَيْنِي وَثَمَرَةَ فُؤَادِي

ای مادر گفتم برتو باد سلام ای پسر من وروشنی دیده ام ومیوهٔ دلم

فَقالَ لي يا اُمّاهُ اِنّي اَشَمُّ عِنْدَكِ رائِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّها رائِحَةُ جَدّي
پس عرض کرد ای مادر بدرستیکه بوی خوشی نزد تو بمشام من میرسد گویا بوی جدم

رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ اِنَّ جَدَّكَ وَاَخاكَ تَحْتَ الْكِساءِ فَدَنَى الْحُسَيْنُ
رسول خدا باشد گفتم بلی بدرستیکه جد و برادر تو درزیر کساء میباشند پس حسین ع

نَحْوَ الْكِساءِ وَقالَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا جَدّاهُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَنِ اخْتارَهُ
نزدیک کساء شد عرض کرد سلام برتو باد ای جد بزرگوار سلام برتو باد ای کسیکه خداوند

اللهُ اَتَاْذَنُ لي اَنْ اَكُونَ مَعَكُما تَحْتَ الْكِساءِ فَقالَ وَعَلَيْكَ السَّلامُ
او را از خلق خود اختیار فرموده آیا اذن میدهی که با شما درزیر کساء باشم پس رسولخدا فرمود بر تو باد سلام

يا وَلَدي وَيا شافِعَ اُمَّتي قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ مَعَهُما تَحْتَ الْكِساءِ فَاَقْبَلَ
ای پسر من و شافع امتم بتحقیق اذن دادم تورا پس حسین با آنها داخل درزیر کساء شد فاطمه فرمود

عِنْدَ ذلِكَ اَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ اَبي طالِبٍ وَقالَ السَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ
پس آمد آن زمان ابو الحسن علی بن ابیطالب ع و فرمود سلام برتو باد ای دختر

رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ وَعَلَيْكَ السَّلامُ يا اَبَا الْحَسَنِ وَيا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ
رسولخدا پس عرض کردم برتو باد سلام یا ابا الحسن و یا امیر المؤمنین

فَقالَ يا فاطِمَةُ اِنّي اَشَمُّ عِنْدَكِ رائِحَةً طَيِّبَةً كَاَنَّها رائِحَةُ اَخي وَابْنِ
پس فرمود ای فاطمه بدرستیکه استشمام میکنم من نزد تو بوی خوشی را گویا بوی برادر و پسر

عَمّي رَسُولِ اللهِ فَقُلْتُ نَعَمْ ها هُوَ مَعَ وَلَدَيْكَ تَحْتَ الْكِساءِ فَاَقْبَلَ
عم من رسول خدا باشد پس عرض کردم بلی اینست او با دو پسرت درزیر کساء پس

عَلِيٌّ نَحْوَ الْكِساءِ وَقالَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَتَاْذَنُ لي اَنْ
علی ع نزدیک کساء آمد و عرض کرد سلام برتو باد ای رسول خدا آیا اذن میدهی مرا که

اَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِساءِ قالَ لَهُ وَعَلَيْكَ السَّلامُ يا اَخي وَيا وَصِيّي وَ
بوده باشم با شما درزیر کساء پس پیغمبر فرمود سلام برتو باد ای برادر و وصی و

خَليفَتي وَصاحِبَ لِوائي قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَدَخَلَ عَلِيٌّ تَحْتَ الْكِساءِ ثُمَّ اَتَيْتُ
جانشین من و صاحب رایت و علم من بتحقیق اذن دادم ترا پس داخل شد علی درزیر کساء پس من رفتم

نَحْوَ الْكِساءِ وَقُلْتُ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَتاهُ يا رَسُولَ اللهِ اَتَاْذَنُ لي اَنْ
نزدیک کساء و عرض کردم سلام برتو باد ای پدر من و ای رسولخدا آیا اذن میدهی که

اَكُونَ مَعَكُمْ تَحْتَ الْكِساءِ قالَ وَعَلَيْكِ السَّلامُ يا بِنْتي وَيا بَضْعَتي قَدْ اَذِنْتُ
بوده باشم با شما درزیر کساء فرمود سلام برتو باد ای دختر و پاره تن من بتحقیق اذن دادم

لَكِ فَدَخَلْتُ تَحْتَ الْكِساءِ فَلَمَّا اكْتَمَلْنا جَميعاً تَحْتَ الْكِساءِ اَخَذَ اَبي رَسُولُ
تورا پس داخل شدم درزیر کساء پس زمانیکه جمع شدیم ما پنج تن درزیر کساء گرفت پدرم رسول

اللهِ بِطَرَفَيِ الْكِساءِ وَاَوْمَأَ بِيَدِهِ الْيُمْنى اِلَى السَّماءِ وَقالَ اَللّهُمَّ
خدا دو طرف کساء را و دست راست اشاره بسوی آسمان نمود و عرض کرد خداوندا

اِنَّ هؤُلاءِ اَهْلُ بَيْتي وَخاصَّتي وَحامَّتي لَحْمُهُمْ لَحْمي وَدَمُهُمْ دَمي يُؤْلِمُني ما
بدرستیکه اینها اهلبیت و خواص من میباشند گوشت آنها گوشت من است و خون آنها خون من است از

يُؤْلِمُهُمْ وَيَحْزُنُني ما يَحْزُنُهُمْ اَنَا حَرْبٌ لِمَنْ حارَبَهُمْ وَسِلْمٌ لِمَنْ سالَمَهُمْ وَ
میناید بمن هرکه با آنها اذیت مینماید غمگین میکند مرا آنچه آنها را غمگین نماید من طرفم با هرکه طرفست با آنها و تسلیم با هرکه تسلیم

عَدُوٌّ لِمَنْ عاداهُمْ وَمُحِبٌّ لِمَنْ اَحَبَّهُمْ اِنَّهُمْ مِنّي وَاَنَا مِنْهُمْ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ
است با آنها دشمنم با هرکه دشمن است با آنها و دوستم با هرکه دوست آنهاست بدرستیکه آنها از من هستند و من از آنها هستم

وَبَرَكاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَغُفْرانَكَ وَرِضْوانَكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ وَاَذْهِبْ
پس قرار ده خداوندا رحمتها و برکات و آمرزش و رضای خودرا برمن و برآنها و زایل فرما

عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهِّرْهُمْ تَطْهيراً فَقالَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ يا مَلائِكَتي وَيا
از آنها پلیدی و پاک بگردان آنها را پاکی بزرگی پس خداوند عز و جل فرمود ای ملائکه من و ای

سُكّانَ سَمواتي اِنّي ما خَلَقْتُ سَماءً مَبْنِيَّةً وَلا اَرْضاً مَدْحِيَّةً وَلا
ساکنان آسمانهای من بدرستیکه من خلق نفرمودم آسمان بنا شده را و زمین کشیده و بسطیع شده را و نه

قَمَراً مُنيراً وَلا شَمْساً مُضيئَةً وَلا فَلَكاً يَدُورُ وَلا بَحْراً يَجْري
ماه روشنی دهنده را و نه آفتاب درخشنده و نه فلک را که دور میزند و بحر خود و نه دریای را که جاریست

وَلا فُلْكاً يَسْري اِلّا في مَحَبَّةِ هؤُلاءِ الْخَمْسَةِ الَّذينَ هُمْ تَحْتَ الْكِساءِ
و نه کشتی را که سیر و گردش مینماید مگر بجهة دوستی این پنج تن که درزیر کساء آسوده اند در محبت آنها

فَقالَ الْاَمينُ جَبْرائيلُ يا رَبِّ وَمَنْ تَحْتَ الْكِساءِ فَقالَ عَزَّ وَجَلَّ هُمْ
پس جبرئیل امین عرض کرد ای پروردگار من کیستند درزیر کساء پس خداوند عز و جل فرمود

اَهْلُ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنُ الرِّسالَةِ هُمْ فاطِمَةُ وَاَبُوها وَبَعْلُها
آنها هستند اهلبیت پیغمبری و رسالت ایشانند فاطمه و پدر او و شوهر او

وَبَنُوها فَقالَ جَبْرائيلُ يا رَبِّ اَتَاْذَنُ لي اَنْ اَهْبِطَ اِلَى الْاَرْضِ
و فرزندان او پس جبرئیل عرض کرد ای پروردگار من آیا اذن میدهی که بسوی زمین فرود آمده

لِاَكُونَ مَعَهُمْ سادِساً فَقالَ اللهُ نَعَمْ قَدْ اَذِنْتُ لَكَ فَهَبَطَ الْاَمينُ
تا آنکه ششم آنها بوده باشم پس خداوند عز و جل فرمود بلی بتحقیق اذن دادم ترا پس جبرئیل امین

جَبْرائيلُ وَقالَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ الْعَلِيُّ الْاَعْلى
فرود آمده و سلام داده و عرض نمود ای رسول خدا خداوند علی الاعلی

يُقْرِئُكَ السَّلامَ وَيَخُصُّكَ بِالتَّحِيَّةِ وَالْاِكْرامِ وَيَقُولُ
بتو را سلام میرساند و مخصوص میگرداند بتحیت و اکرام و تجلیل و میفرماید

لَكَ وَعِزَّتي وَجَلالي اِنّي ما خَلَقْتُ سَماءً مَبْنِيَّةً وَلا اَرْضاً
شما را که قسم بعزت و جلالم بدرستیکه من خلق ننمودم آسمان بنا شده و نه زمین

مَدْحِيَّةً وَلا قَمَراً مُنيراً وَلا شَمْساً مُضيئَةً وَلا فَلَكاً
کشیده شده و نه ماه و خورشید روشنی دهنده درخشنده و نه فلک

یدور و لا بحر یجری و لا فلکا یسری الا لاجلکم و محبتکم و قد اذن
دور زننده و نه دریایی که روان است و نه کشتی را که سیر مینماید مگر برای شما و دوستی شما و بتحقیق که مرا

لی ان ادخل معکم فهل تأذن لی یا رسول الله فقال رسول الله و علیک
اذن داده که با شما در زیر کسا درآیم پس آیا اذن میدهی ای رسول خدا پس رسول خدا فرمود بر تو باد

السلام یا امین وحی الله انه نعم قد اذنت لک فدخل جبرائیل معنا تحت
سلام ای امین وحی خدا بدرستیکه شأن چنین است اذن دادم ترا پس داخل شد جبرئیل امین با ما در زیر

الکساء فقال لابی ان الله قد اوحی الیکم یقول انما یرید الله لیذهب
کساء پس عرض کرد بپدر بزرگوارم بدرستیکه خداوند وحی میفرماید بسوی شما و میفرماید بدرستیکه اراده فرموده خداوند متعال

عنکم الرجس اهل البیت و یطهرکم تطهیرا فقال علی لابی یا رسول الله
برطرف نماید از شما خانواده هر پلیدی را و پاک گرداند یک قسم پاک کردن مهمی پس عرض کرد علی بپدر بزرگوارم که ای رسول خدا

اخبرنی ما لجلوسنا هذا تحت الکساء من الفضل عند الله فقال النبی و الذی
خبر ده مرا که چه فضیلت و شرافت است در این بودن ما زیر کساء نزد خداوند متعال پس پیغمبر اکرم فرمود یا علی قسم بآن

بعثنی بالحق نبیا و اصطفانی بالرسالة نجیا ما ذکر خبرنا هذا فی محفل من
کسیکه مرا بحق پیغمبر فرستاد و اختیار فرمود برسالت و پیغمبری بنجات دهنده برخلق که ذکر نمیشود این سرگذشت ما در مجلسی از

محافل اهل الارض و فیه جمع من شیعتنا و محبینا الا و نزلت علیهم الرحمة
مجالس اهل زمین که در آن جمعی از پیروان و دوستان ما باشند مگر آنکه بر آنها نازل میشود رحمت

و حفت بهم الملائکة و استغفرت لهم الی ان یتفرقوا فقال علی اذا و الله
و احاطه مینماید ملائکه اطراف آنها را و طلب آمرزش مینمایند بجهة آنها تا آنکه متفرق شوند پس علی ع عرض کرد در این هنگام

فزنا و فاز شیعتنا و رب الکعبة فقال ابی رسول الله یا علی و الذی بعثنی
قسم بخدا ما رستگار شدیم و رستگار شدند پیروان ما قسم بپروردگار کعبه که خانه خداست پس فرمود پدرم رسول خدا یا علی قسم بآن

بالحق نبیا و اصطفانی بالرسالة نجیا ما ذکر خبرنا هذا فی محفل من محافل
کسیکه مرا بحق پیغمبر فرستاده و اختیار فرمود برسالت بنجات دهنده که ذکر نمیشود این خبر ما در مجلسی از مجالس

اهل الارض و فیه جمع من شیعتنا و محبینا و فیهم مهموم الا و فرج الله
اهل زمین که در او باشد جمعی از پیروان و دوستان ما و در میان آنها باشد صاحب هم و غمی مگر آنکه خداوند

همه و لا مغموم الا و کشف الله غمه و لا طالب حاجة الا و قضی الله
میفرماید هم و غم اورا و نه صاحب حاجتی مگر آنکه خداوند برآورده

حاجته فقال علی اذا و الله فزنا و سعدنا و کذلک شیعتنا فازوا و
میفرماید حاجت اورا پس عرض نمود علی ع در آن هنگام قسم بخدا وندرستگار شدیم و سعادت یافتیم ما و همچنین رستگار

سعدوا فی الدنیا و الآخرة و رب الکعبة
شدند و سعادتمند شدند در دنیا و آخرت قسم به پروردگار کعبهٔ معظمه

برحسب دستور جناب آقای حاجی محمد آقا مدیر محترم شرکت طبع کتاب تهران قلمی گردید به خط حسن هریسی

مفاتيح الجنان